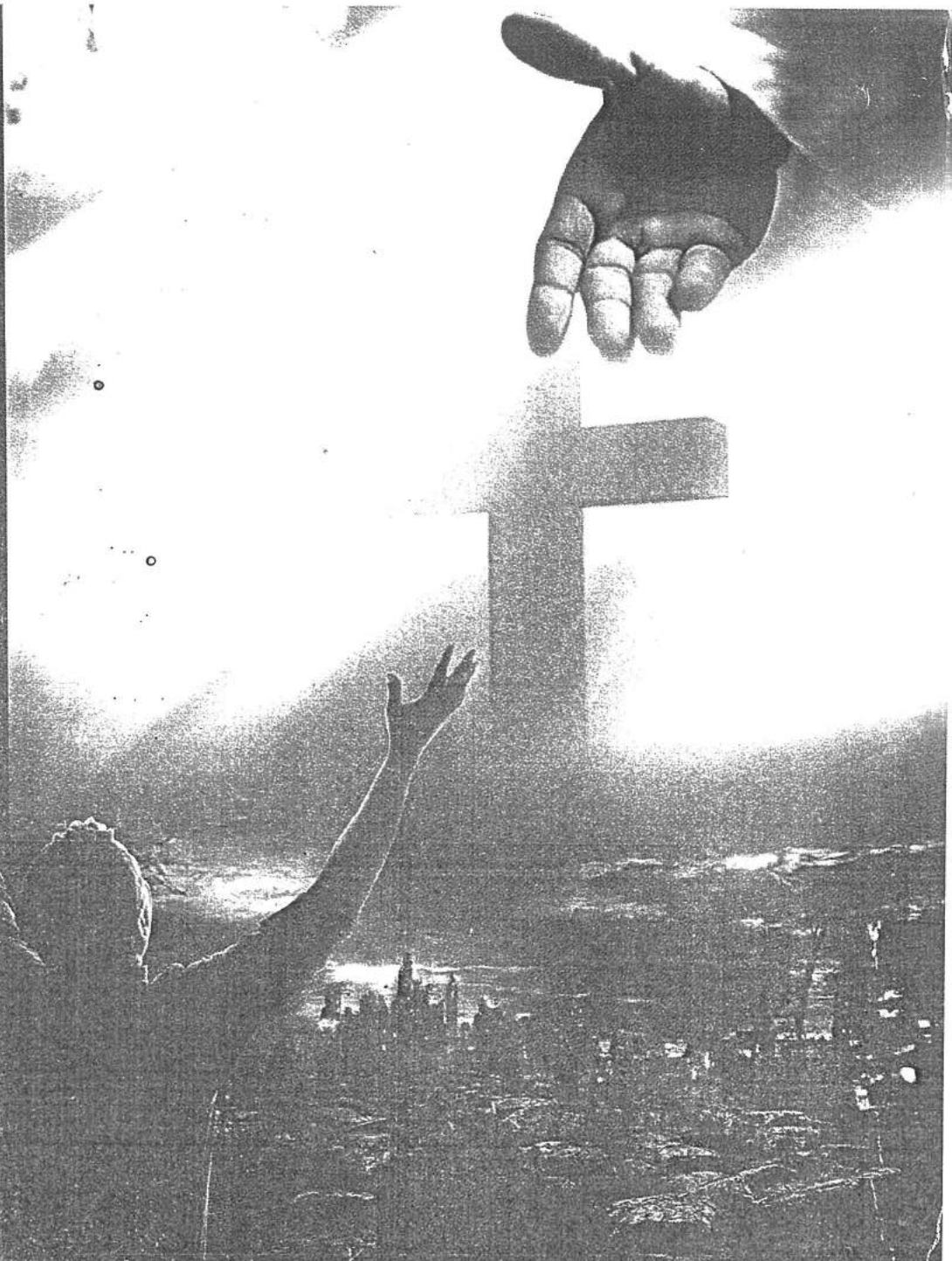

The History of Redemption

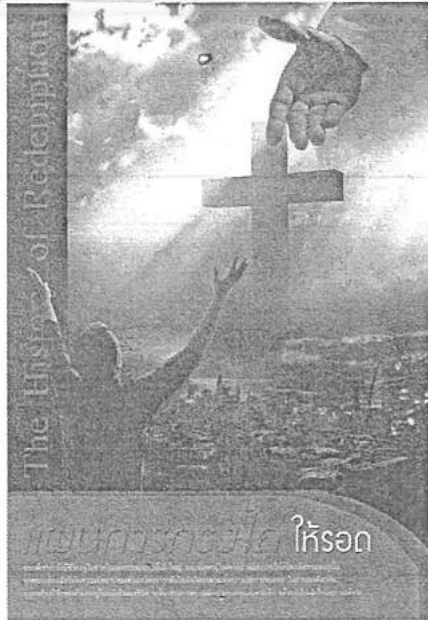
แผนการทรงไถ่ให้รอด

ขณะที่เรากำลังมีชีวิตอยู่ในช่วงวันแห่งการลงบาปอันยิ่งใหญ่ ขณะที่มหาปิโรตได้ทำพิธีลงบาปให้กับคนอสุภะอยู่นั้น
ทุกคนจะต้องเสียใจในความผิดบาปของตัวเอง โดยการกลืนใจเสียใหม่และละทิ้งความผิดบาปของตน ในทำนองเดียวกัน
ทุกคนที่มีชื่อของตัวเองอยู่ในหนังสือแห่งชีวิต จะต้องสารภาพความผิดบาปของตนต่อพระเจ้า แล้วกลับใจใหม่อย่างแท้จริง

Loo Gnhu
21 ส.ย. 56

ถ้าอ่านหนังสือเล่มนี้ จะเข้าใจพระเจ้ายิ่งกว่า "พระคัมภีร์"

เรียบเรียงและจัดทำโดย

ชมรมอาสาประกาศข่าวประเสริฐ
ตู้ ปณ. 11 อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ 50150
โทร 081-1970447

พิมพ์ที่ ดวงประทีปการพิมพ์
E-mail : duangpratip@hotmail.com

คำนำ

พระเจ้าได้ทรงให้ของประทานแก่ทุกคนแตกต่างกัน บางคนเป็นศิษยาภิบาล ทำหน้าที่เลี้ยงดูสมาชิกในคริสตจักร บางคนเป็นครูหรืออาจารย์ทำหน้าที่สั่งสอน บางคนก็เป็นผู้เผยแพร่ข่าวประเสริฐ และให้ความรู้ความเข้าใจในพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวจนะของพระเจ้า หน้าที่เหล่านี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่เตรียมเราให้เข้าใจการทรงไถ่ของพระเยซู

คู่มือแผนการทรงไถ่ให้รอดเล่มนี้ เป็นคู่มือที่จัดทำขึ้นมาเพื่อประกอบการศึกษา “ตารางแผนผังศึกษาค้นคว้าประวัติของการทรงไถ่ให้รอด” เรียนรู้ถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ไถ่บาป และตัวอย่างการดำเนินชีวิตของผู้ชอบธรรม

เนื่องจากในเวลานี้เป็นวาระสุดท้ายแล้ว ใกล้จะถึงเวลาการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ประชากรของพระเจ้าที่อ้างว่าเป็นผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์จำนวนมาก ยังมิได้เตรียมตัวต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระองค์ ทุกคนที่ชื่อว่าเป็นผู้รอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซู ควรให้เวลากับการศึกษาพระคัมภีร์มากๆ และคู่มือเล่มนี้ จะช่วยให้เข้าใจถึงแผนการทรงไถ่ให้รอด เราจะเรียนรู้ว่าในเวลานี้พระคริสต์ทรงอยู่ที่ไหน ทรงทำอะไรเพื่อเราทุกคน อีกนานเท่าไรพระองค์จะทรงเสด็จกลับมา เราอยู่ในช่วงเวลาไหนของโลก โลกนี้จะสิ้นสุดเมื่อไร เราควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร โดยเฉพาะเรายังได้เรียนรู้ถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต กับกำลังเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

คู่มือเล่มนี้ไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะพาดพิง วิจารณ์ หรือ ต่อต้านองค์กรใดๆ แต่มีจุดประสงค์เพื่อเป็นสื่อประกอบการศึกษาพระคัมภีร์

“ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยซูคริสต์พระเจ้าของท่าน และอย่าเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์ และติดสนิทอยู่กับพระองค์” *เฉลยธรรมบัญญัติ 13:4*

สารบัญ

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	หน้า	แผนผัง
1.	จอมกบฏ	1	A-C:4-12
2.	พระบัญญัติอันศักดิ์สิทธิ์	3	B-C:4-9, S:10-11
3.	จุดเริ่มต้นของการทรงไถ่ให้รอด	6	C-D:4-10
4.	ตัวแทนคนสองกลุ่ม	10	D-E:6-8
5.	มนุษย์คนแรกผู้ได้เข้าแผ่นดินสวรรค์	13	D:4-7
6.	พิพาทครั้งแรก น้ำท่วมโลก	15	D-E:4-7
7.	ชนชาติสามเผ่า	19	E-F:6-8
8.	บิดาแห่งความเชื่อ	22	F:4-7
9.	การกราบไหว้ดวงอาทิตย์	25	F-P:9-10
10.	บรรพบุรุษผู้สัตย์จริง	29	F:6
11.	400 ปี แห่งความทุกข์ทรมาน	34	F-G:4-7
12.	ภัยพิบัติ 10 อย่างในอดีต	38	G:6-7
13.	วนเวียนในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี	44	G:6-7
14.	ปีศาจ	52	G-K:4-6
15.	กินขนมปังไว้เชื่อ	55	G-K:4-6

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	หน้า	แผนผัง
16.	เสียงฉลองการเก็บเกี่ยว	58	G-K:4-6
17.	สัปดาห์	61	G-L:4-6
18.	เป่าแตร	63	G-M:4-6
19.	วันแห่งการลบบาป	67	G:4-5, N-O:4-5
20.	อยู่เพิง	70	G-I:4-6, R:4-5
21.	ยุคของผู้วินิจฉัย	73	G-H:6-7
22.	ราชอาณาจักรในยุคแรกเริ่ม	76	H:6
23.	การสำนึกในความบาป	79	H:6
24.	กษัตริย์ผู้ปราบดาภิเษกที่สุดในโลก	82	H:6
25.	ชีวิตตกต่ำของซาโลมอน	86	H:6
26.	อาณาจักรแตกแยกเป็นสอง	89	H:6
27.	ราชาผู้ชั่วช้าที่สุด	93	H:6-7
28.	ใครคือเอเธียวาห์ที่จะมา	97	H:6, J:6, O:6
29.	กษัตริย์ 20 องค์ของอาณาจักรยูดาห์	105	H:6-7
30.	กษัตริย์ที่ดีเยี่ยม	111	H:6-7
31.	70 ปี แห่งการเป็นเชลยในบาบิโลน	114	I:6-8
32.	7 สัปดาห์ ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี	121	I-J:5-6
33.	62 สัปดาห์ ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี	125	J-K:5-6
34.	1 สัปดาห์ ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี	128	K:5-6
35.	เวลา 1810 ปี ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี	130	K-M:5-6

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	หน้า	แผนผัง
36.	ศิระทองคำ	135	I:8-9
37.	อกและแขนเป็นเงิน	139	I-J:8-9
38.	นิมิต แกะตัวผู้และพะตัวผู้	141	H-K:8-10
39.	ห้องและโคนขาเป็นทองสัมฤทธิ์	143	J:8-9
40.	ขาเป็นเหล็ก	146	J-L:8-9
41.	เท้าเหล็กปนดิน/บุคของสิบประเทศ	149	L-M:8-9
42.	บาบิโลนยุคเก่า/ใหม่	154	G-I:8
43.	การเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูคริสต์	158	K:6-7
44.	บุคของปฏิปักษ์พระคริสต์	166	K:6-8
45.	ทิ้งซึ่งความรักดั้งเดิม	170	K:6-7
46.	ยากจนแสนเข็ญก็ยอม	173	K:6-7
47.	ไม่ปฏิเสธความเชื่ออันเป็นหลัก	175	L:6-7
48.	การแทรกซึมคำสอนเทียมเท็จ	177	L-M:6-7
49.	ตายแล้วแต่ยังเป็นอยู่	180	M:6-7
50.	การประพาศที่ดีงาม	183	M:6-7
51.	จิตวิญญาณอื่นๆ	185	N-O:6-7
52.	ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์	190	N-O:5-6
53.	1260 ปี (42 เดือน) ในคำพยากรณ์	195	L-M:5-6
54.	การเคลื่อนไหวเรื่องพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง	199	K-M:6-7
55.	ความสำคัญของพลับพลาและห้องบริสุทธิ์ที่สุด	203	H-Q:4-5

ลำดับ	ชื่อเรื่อง	หน้า	แผนผัง
56.	เวลาที่พระเจ้าจะประทับตรารับเป็นนิรันดร์	217	N-P:5-6
57.	พญานาคใหญ่สี่เศว	223	O-P:9
58.	หญิงคีนในหมายสำคัญ	229	K-L:9
59.	พงศัพัตน์ธองนางที่เหลื่ออยู่	234	O-P:4-7
60.	สัตวร้ายมีสองเขาเหมือนลูกแกะ	240	L-M:8-10
61.	สัตวร้ายเจ็ดหัวและสิบเขา	249	L-O:9-10
62.	กฎหมายวันอาทิตย์	255	N-O:7-9
63.	ฝนต้นฤดู	258	K-N:4-6
64.	เวลาแห่งการฝัดร่อน	262	N-O:4-6
65.	ฝนปลายฤดู	268	O:4-6
66.	อะไรคือเหตุผลของการปฏิรูป	275	H-O:5-7
67.	ทฤษฎีเกี่ยวกับวิญญาณ	279	C-O:10-11
68.	ปิดประตูพระกรุณา	286	P:3-8
69.	แดนสี่หมื่นสี่พันคน	291	P-Q:6-7
70.	ภัยพิบัติ 7 ประการ	298	P-Q:8-9
71.	การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์	306	Q-S:3-7
72.	การฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรม/คนอธรรม	315	Q-R:6-8
73.	ยุคหนึ่งพันปี	319	R-T:2-7
74.	การเสด็จกลับมาครั้งที่สามของพระคริสต์	324	R-S:3-9, T:10-12
75.	โลกใหม่	332	T:4-8

จอมกบฏ

เกิดสงครามครั้งยิ่งใหญ่ขึ้นในสวรรค์ ระหว่างพระคริสต์ กับ ซาตาน

ซาตานมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า ลูซีเฟอร์ ลูซีเฟอร์เป็นทูตสวรรค์ที่ถูกสร้างขึ้นสวยงามที่สุด และฉลาดที่สุดในบรรดาทูตสวรรค์ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงสร้าง พระเจ้าทรงตั้งให้มันเป็นหัวหน้าปกครองทูตสวรรค์ทั้งสวรรค์ มันมีตำแหน่งรองจากพระคริสต์

เอเสเคียล 28:12-13 เจ้าเป็นตราแห่งความสมบูรณ์แบบ เต็มด้วยสติปัญญา และมีความงามอย่างพร้อมสรรพ เจ้าอยู่ในเอเดน พระอุทยานของพระเจ้า เพชรพลอยทุกอย่างเป็นสิ่งของเจ้า คือทับทิม บุษราคัมน้ำอ้อน เพชร เพทาย โกเมน และมณีโชติ ไพฑูรย์ นรกต และเบริล เพชรพลอยเหล่านี้ฝังในทองคำ และลวดลายแกะสลักก็เป็นทองคำ สิ่งเหล่านั้นจัดเตรียมไว้ในวันที่สร้างเจ้าขึ้นมา

ซาตานพ่ายแพ้มันถูกขับออกจากสวรรค์

วิวรณ์ 12:7-8 ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับเทพบริวารของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย

พระบุตรของพระเจ้าและทูตสวรรค์ที่ซื่อสัตย์ได้ชัยชนะ ซาตานและบริวารของมันถูกขับไล่ออกจากสวรรค์ ทูตสวรรค์ทั้งหมดยอมรับและนมัสการพระเจ้าแห่งความยุติธรรม

สาเหตุที่ซาตานก่อการกบฏในสวรรค์ ก็เพราะ...

เอเสเคียล 28:17 จิตใจของเจ้าผยองขึ้นเพราะความงาม ของเจ้า เจ้ากระทำให้สติปัญญาของเจ้าเสื่อมทรามลง เพราะเห็นแก่ความงามของเจ้า...

อิสยาห์ 14:13-14 เจ้ารำพึงในใจของเจ้าว่า ‘ข้าจะขึ้นไปยังฟ้าสวรรค์ เหนือดวงดาวทั้งหลายของพระเจ้า ข้าจะตั้งพระที่นั่งของข้า ณ ที่สูงนั้น ข้าจะนั่งบนขุนเขาขมุนมสถาน ณ ที่อุดรไกล ข้าจะขึ้นไปเหนือความสูงของเมฆ ข้าจะกระทำตัวของข้าเหมือนองค์ผู้สูงสุด’

ความภูมิใจในความงามในตัวของมันเองหล่อเลี้ยงความต้องการที่อยากจะเป็นใหญ่ มันไม่พอใจกับเกียรติยศสูงศักดิ์ที่มันได้รับว่าเป็นของประทานจากพระเจ้าและไม่ทำให้มันซาบซึ้งในพระกรุณาคุณของพระเจ้าผู้สร้าง มันกลับเกิดทุนในรักมี ใสใสและความสูงเกียรติและหวังอยากที่จะเท่าเทียมกับพระเจ้า (GC 495.1)

พลัพรย์ของซาตานก็ได้จากการบงกชต่อพระเจ้า ในสวรรค์ คือ

อิสยาห์ 14:12 โอ ดาวประกายกลางวันเอ๋ย พ้อโอรสแห่งพระอรุณ เจ้าร่วงลงมาจากฟ้าสวรรค์แล้วซิ เจ้าถูกตัดลงมายังพื้นดินอย่างไรหนอ เจ้าผู้กระทำให้บรรดาประชาชาติตกต่ำนะ

มีทูตสวรรค์จำนวนหนึ่งในสามที่กบฏร่วมกับซาตานถูกขับไล่ออกจากสวรรค์

วิวรณ์ 12:4 หางพญานาควัดดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน...

ถึงแม้ว่าซาตานถูกขับออกจากสวรรค์แล้ว แต่พระเจ้าผู้ทรงมีพระปัญญาอย่างไม่จำกัด ไม่ได้ทำลายมันเสียทันที เนื่องจากพระองค์ทรงยอมรับได้เฉพาะแต่การปบรณับัติรับใช้ที่กระทำด้วยความรักเท่านั้น ฉะนั้นความจงรักภักดีจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความมั่นใจในความยุติธรรม และพระเมตตาคุณของพระองค์ ผู้ที่อาศัยในสวรรค์และโลกอื่นยังไม่พร้อมที่จะเข้าใจสภาพหรือผลของความบาป หากพระเจ้าได้ทำลายซาตานทันทีเขาเหล่านั้นก็ไม่อาจเห็นหรือเข้าใจได้ว่าเป็นการยุติธรรม และจะมีหลายชีวิตรับใช้พระองค์เพราะความกลัวแทนที่จะรับใช้ด้วยความรัก (PP 42.31)

พระบัญญัติ อันศักดิ์สิทธิ์

ข้อความจากหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ ของนาง เอเลน จีไวท์

...ประเด็นสำคัญของอภิมหาสงครามนั้นคือเรื่องพระบัญญัติของพระเจ้า ชาตานพยายามหาหลักฐานที่จะอ้างว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรม และพระบัญญัติของพระองค์มีข้อบกพร่อง... (PP 69.1)

สงครามการต่อสู้ในเรื่องพระบัญญัติของพระเจ้าเริ่มต้นตั้งแต่บนสวรรค์ และจะดำเนินต่อไปจนถึงวาระสุดท้าย (DA 763)

ชาตานพยายามทำให้ผู้อื่นเข้าใจพระคำและพระประสงค์ในการปกครองของพระเจ้า ผิดไป โดยอ้างว่าพระเจ้าไม่ยุติธรรมในการวางกฎเกณฑ์ให้เหล่าทูตสวรรค์... (PP 42.1)

การทำลายพระบัญญัติและการปกครองของพระเจ้า

ชาตานโทษความขัดแย้งซึ่งมันเกิดขึ้นในสวรรค์ว่าเกิดจากบัญญัติและการปกครองของพระเจ้า มันประกาศว่าความชั่วทั้งปวงเป็นผลจากการบริหารจัดการของพระเจ้า มันอ้างว่าเป็นความประสงค์ของมันที่จะทำให้บัญญัติของพระเจ้าดีขึ้น (GC 498.2)

นุรเลียนสอนของธาตวน...

พระบัญญัติของเจ้ามีข้อบกพร่อง (PP 69)

พระบัญญัติกับความชอบธรรมเข้ากันไม่ได้ (DA 761)

พระบัญญัติของเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามได้ (DA 761)

จำเป็นต้องมีการแก้ไขพระบัญญัติของพระเยซู (PP 42)

ซาตานชักนำมนุษย์ให้ทำบาปด้วยการบิดเบือนพระลักษณะอุปนิสัยของพระเจ้า เช่นเดียวกับที่มันเคยทำในสวรรค์ มันทำให้พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าเข้มงวดและโหดเหี้ยม และเมื่อมันทำได้สำเร็จในระดับหนึ่ง มันประกาศว่าข้อห้ามของพระเจ้าที่ไม่ยุติธรรมให้มนุษย์ล้มลงใหม่บาป เช่นเดียวกับที่ทำให้มันเองกบฏ (GC 500.2)

สดุดี 89:14 ความชอบธรรมและความยุติธรรมเป็น รากฐานแห่งบัลลังก์ของพระองค์ ความรักมั่นคง และความสัตย์สุจริตเดินนำหน้าพระองค์...

โรม 7:12 เหตุฉะนั้นธรรมบัญญัติจึงเป็นสิ่งบริสุทธิ์ และข้อบัญญัติก็บริสุทธิ์ยุติธรรม และดีงาม...

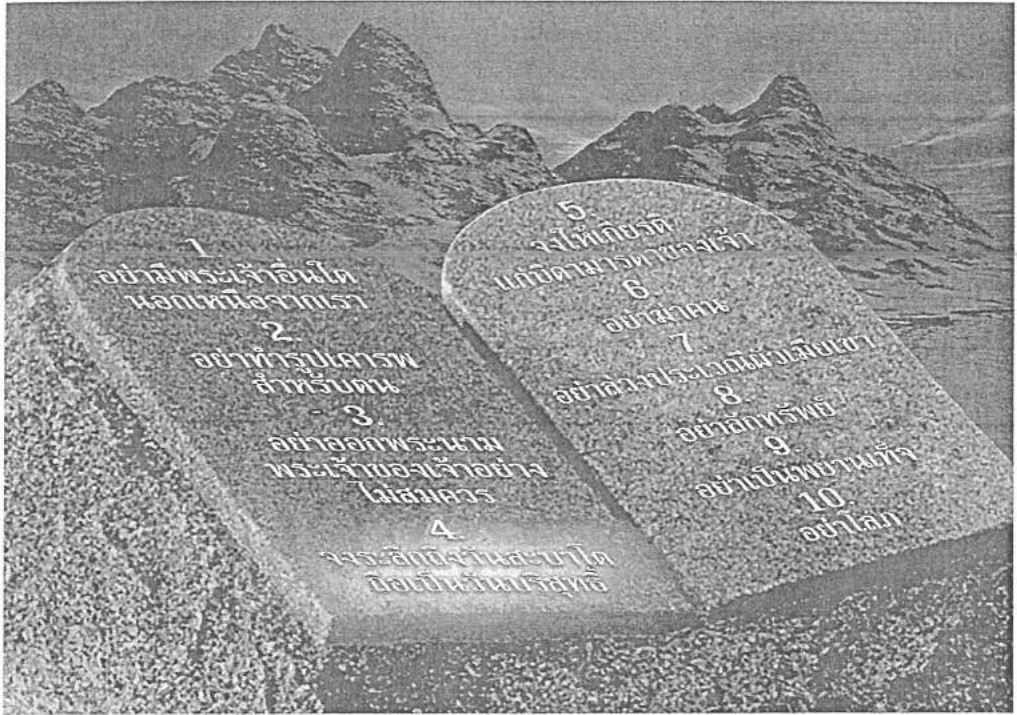
พระบัญญัติแห่งความรักของพระเจ้าคือพระอุปนิสัยของพระองค์ ทุกยุคทุกสมัยตั้งแต่พระเจ้าทรงสร้างโลก พระองค์ทรงมีพลไพร่ของพระองค์เป็นพยานในการรักษาพระบัญญัติของพระองค์ตลอดมา ซึ่งมีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ตั้งแต่ปฐมกาล ถึง วิวรรณ์ เพื่อเป็นการสกัดกั้น การใส่ร้ายครหาบิดเบือนความจริงของซาตานที่มีต่อพระเจ้า

ดาเนียล 7:25 ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของศัตรูผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาศาสนาและธรรมบัญญัติ...

ซาตานอยู่เบื้องหลังในการเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้า แต่การประพฤติดของพระเยซู พระอุปนิสัยของพระคริสต์ และความตายบนไม้กางเขนของพระองค์ เป็นพยานสกัดกั้นในการใส่ร้ายของซาตาน

แต่พระเยซูคริสต์เสด็จมายังโลกเพื่อรับความทุกข์และสิ้นพระชนม์ไม่ใช่เพื่อปฏิบัติกิจของการช่วยมนุษย์ให้รอดเท่านั้น พระองค์เสด็จมาเพื่อ “เชิดชูพระธรรม” และ “กระทำให้พระธรรมนั้นมีเกียรติ” มิใช่เพียงเพื่อให้ผู้ที่อาศัยในโลกนี้ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ตามที่จะต้องถือรักษานั้น แต่เพื่อสำแดงให้ชาวโลกและจักรวาลทั้งปวงได้เห็นว่าการเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงไม่ได้ การเสียสละด้วยความรักที่ไม่มีขอบเขตของพระบิดาและพระบุตรเพื่อไถ่คนบาปให้รอดนั้นแสดงให้เห็นว่า ความยุติธรรมและพระเมตตาคุณของพระเจ้าเป็นรากฐานของพระบัญญัติและการปกครองของพระองค์ (GC 503.1)

ในวาระสุดท้ายเราตนจะทำลาย ผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า

วิวรณ์ 12:17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยาทานของพระเยซู

วิวรณ์ 14:12 นี่แหละความอดทนซึ่งพวกธรรมิกชนคือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะต้องมี

ในการพิพากษาครั้งสุดท้ายก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู พระองค์ทรงนำกฎหมายของพระองค์ (พระบัญญัติสิบประการ) มาตัดสินว่าใครจะรอดหรือไม่รอด

ปัญญาจารย์ 12:13-14 จบเรื่องแล้ว ได้ฟังกันทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงาน ทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าจะดีหรือชั่ว

เพราะว่า... ผู้ที่กระทำบาปก็ประพฤติผิดธรรมบัญญัติ บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมบัญญัติ

1 ยอห์น 3:4

ในพระธรรมข้อนี้บอกอย่างชัดเจนว่าบาปมาจากการละเมิดพระบัญญัติ

จุดเริ่มต้น ของการทรงไล่ให้รอด

โลกและสรรพสิ่งที่อยู่ในโลกล้วนเป็นพระหัตถ์กิจของพระเจ้า พระองค์ทรงสร้างโลกใบนี้เสมือนบุรุษทุกอย่าง และทรงสร้างมนุษย์คู่หนึ่งคือ อาดัม และเอวา “พระเจ้าทรงปลูกสวนแห่งหนึ่งไว้ที่เอเดน ทางทิศตะวันออก และให้มนุษย์ที่พระองค์ทรงปั้นมานั้นอยู่ที่นี่ แล้วพระเจ้าทรงให้ต้นไม้ทุกชนิดที่งามน่าดูและที่น่ากิน เป็นอาหารงอกขึ้นจากดิน

พระเจ้าทรงสร้างสวนแห่งหนึ่งไว้ในโลกคือ สวนเอเดน ในสวนเอเดนนั้นมีต้นไม้หลายชนิดที่พระเจ้าทรงสร้าง แต่มีพิเศษอยู่สองต้นคือ ต้นไม้แห่งชีวิต และต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว

ปฐมกาล 2:9 แล้วพระเจ้าทรงให้ต้นไม้ทุกชนิดที่งามน่าดูและที่น่ากิน เป็นอาหารงอกขึ้นจากดิน มีต้นไม้แห่งชีวิตต้นหนึ่งอยู่ท่ามกลางสวนนั้น กับต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่วต้นหนึ่งด้วย

พระเจ้าตรัสกับอาดัมว่าต้นไม้ทุกชนิดที่ออกผลกินได้ยกเว้นอยู่ต้นเดียว พระเจ้าไม่ให้กิน

ปฐมกาล 2:16-17 พระเจ้าจึงทรงบัญชาแก่นุชนั้นว่า “บรรดาผลไม้ทุกอย่างในสวนนี้ เจ้ากินได้ทั้งหมด เว้นแต่ต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่ว ผลของต้นไม้ผู้นั้นอย่ากิน เพราะในวันใดที่เจ้ากินกิน เจ้าจะต้องตายแน่”

พระเจ้าทรงห้ามอาดัมไม่ให้กินผลของต้นไม้แห่งความสำนึกในความดีและความชั่วก็จริง แต่พระเจ้าไม่ได้ให้ทุกสวรรค์ป้องกันเขาทั้งสองไม่ให้เข้าใกล้ต้นไม้ผู้นั้น เพราะเหตุใด ก็เพราะว่าพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ให้มีสิทธิเสรีภาพในการเลือก เขามีสิทธิที่จะเลือกเชื่อฟังพระเจ้า หรือไม่เชื่อฟัง พระเจ้าเป็นพระเจ้าที่เมตตาและยุติธรรมพระองค์ไม่ปล่อยให้มีมนุษย์อยู่ในความมืด แต่พระองค์ทรงแจ้งให้เขาทราบถึงผลลัพธ์ของการเลือกแล้วก่อนที่จะเขาจะเลือก

ก่อนที่ทั้งสองจะล้มลงในความบาปหตุสวรรค์ของพระเจ้ามาเยี่ยมเยียนเขาทุกวันและได้เล่าเรื่องการกบฏของซาตานให้เขาฟังบ่อยๆและเดือนทั้งสองให้ระวังการล่อลวงของซาตานไม่ให้ทั้งสองแยกจากกัน แต่ในที่สุดความโศกเศร้าครั้งยิ่งใหญ่ได้เกิดกับมนุษย์อีกจนได้ เป็นเพราะว่ามนุษย์เลือกที่จะไม่เชื่อฟังพระเจ้า

ซาตานได้สิงอยู่ในร่างของงู เป็นสัตว์ที่สวยงามที่สุดในบรรดาสัตว์ที่พระเจ้าทรงสร้าง ซาตานมันเป็นผู้ที่ย่องให้เกิดการกบฏขึ้นในสวรรค์มาแล้วมันปรารถนาจะชักชวนให้บรรดามนุษย์ทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกนี้เข้าร่วมกับมันต่อสู้อการปกครองของพระเจ้า มันจึงเริ่มต้นงานของมันที่เอวาในขณะที่เอวาได้แยกจากอาดัมนางเดินไปตามสวนจนไปใกล้ต้นไม้ต้องห้ามต้นนั้นและนางก็ได้พบในสิ่งที่นางไม่เคยพบ

ซาตานหลอกลวงเอวาด้วยคำพูดที่อ่อนหวาน จนทำให้เอวาเชื่อฟังได้

ปฐมกาล 3:1-4 ในบรรดาสัตว์ป่าที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น งูฉลาดกว่าหมด มันถามหญิงนั้นว่า “จริงหรือที่พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินผลจากต้นไม้ใดๆในสวนนี้’” หญิงนั้นจึงตอบงูว่า “ผลของต้นไม้ต่างๆในสวนนี้เรากินได้ เว้นแต่ผลของต้นไม้ที่อยู่กลางสวนนั้น พระเจ้าตรัสห้ามว่า ‘อย่ากินหรือถูกต้องเลย มิฉะนั้นจะตาย’” งูจึงพูดกับหญิงนั้นว่า “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก

หลังจากมนุษย์คู่แรกของโลกล้มลงในความบาปแล้ว โลกกับสรรพสิ่งในโลกก็ถูกสาป

ปฐมกาล 3:17-19 พระองค์จึงตรัสแก่อาดัมว่า “เพราะเหตุเจ้าเชื่อฟังคำพูดของภรรยา และกินผลไม้ที่เราห้าม แผ่นดินจึงต้อง สาปเพราะตัวเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินด้วยความทุกข์ลำบากจนตลอดชีวิต แผ่นดินจะให้ต้นไม้และพืชที่มีหนาม แก่เจ้า และเจ้าจะกินพืชต่างๆ ของทุ่งนา เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้า จนเจ้ากลับเป็นดินไป เพราะเราสร้างเจ้ามาจากดิน เจ้าเป็นผงกลีดิน และจะต้องกลับเป็นผงกลีดินดั้งเดิม”

พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์มาจากดินหากมนุษย์ไม่กินผลไม้ที่พระเจ้าห้าม แต่เขากินผลไม้จากต้นไม้แห่งชีวิตทุกวันเขาก็ไม่ต้องกลับไปเป็นดิน เพราะผลของต้นไม้แห่งชีวิตกินแล้วจะมีชีวิตนิรันดร์ไม่ต้องกลับไปเป็นดินอีก การกลับไปเป็นดินก็คือตาย นี่คือความตายผลของการไม่เชื่อฟังพระเจ้าของอาดัมและเอวาจึงเป็นเหตุที่ทำให้ความบาปเข้ามาในโลก และเป็นจุดเริ่มต้นของการทรงไถ้ให้รอดจากบาป

พระเจ้าทรงจัดการอย่างไรกับความบาป พระองค์จะทรงทำลายอาดัมและเอวาเสียและสร้างมนุษย์ขึ้นมาใหม่พระองค์ย่อมจะทำได้ แต่ไม่ พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าแห่งความรักพระองค์ทรงรักทุกๆสิ่งซึ่งพระองค์ทรงสร้าง

ดังนั้นพระเจ้าทรงมีแผนการที่จะช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากบาป แผนนั้นคืออะไร ในพระวจนะกล่าวว่า...

ปฐมกาล 3:15 เราจะให้เจ้ากับหญิงนี้เป็นศัตรูกัน ทั้งพงศ์พันธุ์ของเจ้าและพงศ์พันธุ์ของเจ้าด้วย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลก และเจ้าจะทำให้ส้นเท้าของเจ้าฟกช้ำ

พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลก ดูเป็นสัญลักษณ์ของซาตานเมื่อเขาคือูเขาจะต้องตีที่หัวให้แหลกหญิงจึงจะตาย พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลก ก็หมายความว่า พงศ์พันธุ์ของหญิงจะมาทำลายอำนาจของซาตานให้หมดสิ้นไป

วิวรณ์ 12:1-5 ได้บอกให้เราทราบ ว่า "พงศ์พันธุ์ของหญิง" ในปฐมกาล 3:15 คือใคร

วิวรณ์ 12:1-5 มีหมายสำคัญใหญ่ซึ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฎ ผู้หญิงนั้นมีครรภ์และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด และมีหมายสำคัญอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเจิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่งมีเจ็ดหัวและมีลิบเขา และที่หัวเจ็ดหัวนั้นมีมงกุฎเจ็ดอันหางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชากรชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก แต่เขานำบุตรนั้นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์

(ดูในพระธรรมกิจการของอัครทูต 1:9) "เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงรับพระองค์ขึ้นไปต่อหน้าต่อตาเขา และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา"

จากข้อเขียนของนางเอลเลน จี ไวท์ "พระเยซูตรัสว่าพระองค์ทรงอ่อนวอนต่อพระบิดาและได้ถวายชีวิตของพระองค์ให้เป็นเครื่องไถ้ และทรงยอมถูกตัดสินประหารชีวิต ซึ่งโดยทางพระองค์นั้นมนุษย์จะได้รับการอภัยโทษ โดยคุณความดีแห่งพระโลหิตของพระองค์และการ

เชื่อฟังพระราชบัญญัติของพระเจ้าพวกเขาจะสามารถได้รับความเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าได้และถูกนำกลับไปสู่สวนเอเดนที่สวยงามและกินผลต้นไม้แห่งชีวิตได้”

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสแก่พวกทูตสวรรค์ว่าพระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์และจะฟื้นคืนชีพในวันที่สาม และจะขึ้นไปเฝ้าพระบิดาของพระองค์เพื่อขอลงความกรุณาสำหรับมนุษย์ผู้กระทำความผิดและตั้งวัน เหล่าทูตสวรรค์หมอบกราบต่อเบื้องพระพักตร์ของพระองค์ พวกทูตสวรรค์ได้ขอลงมายังชีวิตของพวกเขาเอง พระเยซูทรงตรัสแก่พวกเขาว่า โดยการสิ้นพระชนม์ของพระองค์นั้นจะช่วยชีวิตมนุษย์ได้มากมาย ทรงตรัสว่าแม้ชีวิตของทูตสวรรค์องค์หนึ่งก็ไม่สามารถใช้หนี้ได้ ชีวิตของพระองค์เท่านั้นที่พระบิดาจะทรงยอมรับได้ในฐานะที่เป็นผู้ไถ่บาปให้แก่มนุษย์” (สงครามครั้งยิ่งใหญ่ บทที่ 3)

นี่คือพงศ์พันธุ์ของหญิงที่เสด็จมาทำลายอำนาจของซาตาน คือพระเยซู

เจ้าจะทำให้สิ้นเท้าของเขافلข้า หมายถึงซาตานมันทำให้พระเยซูถูกตรึงที่ไม้กางเขนและสิ้นพระชนม์ได้ แต่มันไม่สามารถที่จะทำให้พระเยซูตายตลอดไป วันที่สามพระองค์ทรงฟื้นจากความตาย คือพระองค์ทรงชนะความตายแล้ว นี่คือความหมายของคำว่า “เจ้าจะทำให้สิ้นเท้าของเขافلข้า” คือไม่ถึงตาย

พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่ามนุษย์ที่พระองค์ทรงสร้างจะต้องล้มลงในบาป ดังนั้นพระองค์ทรงวางแผนการที่จะไถ่มนุษย์ให้รอดพ้นจากบาปตั้งแต่แรกเริ่มสร้างโลก

วิวรณ์ 13:8 และคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น เว้นแต่คนที่บังปวงที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ทรงถูกลบพระชนม์ ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก

ชีวิตอมตะพระเจ้าทรงประทานให้กับมนุษย์ทุกคน โดยผ่านพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระเจ้าแต่ต้องมี “เงื่อนไข”

ยอห์น 3:36 ผู้ที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ ผู้ที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้ไม่เห็นชีวิต...

...พระเจ้าได้สัญญาว่าจะประทานชีวิตอมตะ โดยมีเงื่อนไขว่าต้องเชื่อฟัง แต่เขาต้องสูญเสียชีวิตนิรันดร์นั้นไปเพราะการฝ่าฝืนพระบัญญัติ และในวันเดียวกันนั้นเองก็เป็นการชี้ชะตาว่าเขาทั้งสอง (อาดัม และเอวา) จะต้องตาย (PP 60.2)

พระบุตรของพระเจ้ายินดีที่จะไถ่เขาคืนมาจากโทษของการล่วงละเมิดนั้น ด้วยพระชนม์ชีพของพระองค์เอง จะให้มีช่วงเวลาแห่งพระกรุณา และโดยการกลับใจเชื่อในพระคริสต์เขาก็จะได้กลับมาเป็นลูกของพระเจ้าอีก (PP 66.2)

ตัวแทนคนสองกลุ่ม

เส้นทางของปุโรหิตธรรมที่สืบเชื้อสาย
มาจากเลือดเนื้อ และ การเชื่อฟัง

หลังจากที่อาดัม และเอวาถูกขับออกจากสวนเอเดน เอวาได้กำเนิดบุตรชายสองคน บุตรคนแรกคือ คาอิน และบุตรคนที่สองคือ อาเบล ทั้งสองมีอุปนิสัยแตกต่างกันมาก อาเบลมีจิตวิญญาณที่จงรักภักดีต่อพระเจ้า เขาเห็นว่าพระเจ้าผู้สร้างทรงมีพระเมตตาและความยุติธรรมในการติดต่อสัมพันธ์กับมนุษย์ชาติที่ตกสู่ความบาป เขาจึงยอมรับความหวังที่จะได้รับการทรงไถ่ด้วยใจสำนึกถึงพระคุณ ส่วนคาอินนั้นกลับยึดติดอยู่กับความถือมั่น และป็นต่อว่าพระเจ้าที่โลกและมนุษย์ชาติถูกสาปแช่งเนื่องด้วยความบาปของอาดัม เขาปล่อยให้มันเป็นไปตามแนวทางเดียวกับที่นำไปสู่การอัปยศของซาตาน กล่าวคือปล่อยตัวไขว่คว้าหาเกียรติยศศักดิ์ศรีสำหรับตนเอง และปล่อยให้คิดสงสัยความยุติธรรมและสิทธิอำนาจของพระเจ้า (PP 71.1)

วันหนึ่งที่พี่น้องทั้งสองถูกทดสอบอย่างเดียวกันกับอาดัม และเอวา เพื่อพิสูจน์ว่าเขาจะไว้วางใจและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าหรือไม่

ปฐมกาล 4:3-4 คาอินมีอาชีพเป็นคนที่ไถ่ไร้ดินนา ส่วน อาเบลเป็นคนที่เลี้ยงแกะ อยู่มาวันหนึ่งคาอินนำพืชผลที่เกิดจากไร่ไถ่ไร้มาถวายพระเจ้า ส่วนอาเบลก็นำแกะหัวปีจากฝูงและไขมันของแกะมาถวาย พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา

เหตุที่พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขาก็เพราะ อาเบลได้เชื่อฟังพระเจ้า ส่วนคาอินไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้า เพราะการถวายเครื่องบูชาที่พระเจ้าพอพระทัยคือ ลูกแกะ ซึ่งเลี้ยงถึงพระผู้ไถ่บาป ไม่ใช่ผลไม้ที่คาอินนำไปถวาย

ยากอบ 2:14 ลูกอ่อนพี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติตามจะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาคือจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ

พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่องบูชาของเขา

แต่คาอินกับเครื่องบูชาของเขานั้น พระองค์ไม่พอพระทัย คาอินก็โกรธแค้นนัก หน้า
บูดบึ้งอยู่ พระเจ้าจึงตรัสตามคาอินว่า “เจ้าโกรธเคืองหน้าบูดบึ้งอยู่ทำไม ถ้าเจ้าทำดี เราก็จะ
พอใจรับเจ้ามิใช่หรือ ถ้าเจ้าทำไม่ดี บาปก็หมอบอยู่ที่ประตู อยากตะครุบเจ้า เจ้าจะต้องเอา
ชนะบาปนั้นให้ได้” ฝ่ายคาอินก็พูดชวนอาเบลน้องชายของตนว่า “เราไปนากันเถอะ” เมื่อ
อยู่ที่นั่นด้วยกัน คาอินก็โถมเข้าฆ่าอาเบลน้องชายของตนเสีย ปฐมกาล 4:5-8

สาเหตุที่คาอินฆ่าอาเบลเพราะว่าไม่พอใจที่พระเจ้าทรงพอพระทัยอาเบลและเครื่อง
บูชาของเขา หลังจากนั้นคาอินก็กลายเป็นฆาตกรคนแรกของโลก

ดังนั้นคาอิน กับอาเบลจึงเป็นตัวแทนของคนสองจำพวกที่จะอยู่ในโลกจนถึงอวสาน
คือ จำพวกหนึ่งเชื่อฟังพระเจ้า และอีกจำพวกหนึ่งไม่เชื่อฟัง และต่อต้านพระคำของพระเจ้า หลัง
จากที่คาอินทำบาปเขาได้ถูกพระเจ้าขับไล่ออกไปจากทางแห่งความชอบธรรม

ต่อมาพระเจ้าทรงประทานบุตรอีกคนหนึ่งให้แก่อาดัมที่จะเป็นทายาทแห่งพระสัญญา
เป็นผู้ที่จะรับสิทธิฝ่ายวิญญาณของบุตรหัวปีเป็นมรดก ชื่อที่ตั้งให้ลูกชายคนนี้เป็นคือ “เสท” หมาย
ถึง “การแต่งตั้ง” หรือ “การชดเชย” เพราะผู้เป็นแม่กล่าวว่า “พระเจ้าทรงโปรดให้ฉันมีบุตร
อีกคนหนึ่ง แทนอาเบลเพราะคาอินฆ่าอาเบลเสีย” เสทเขามีอุปนิสัยที่น่ายกย่องสรรเสริญ และ
เจริญรอยตามแบบของอาเบล

โปรดอ่านบทความจากหนังสือ “บรรพชนกับผู้เผยพระวจนะ” อย่างตั้งใจและท่าน
จะเข้าใจการประพุดิของเชื้อสายที่เป็นบุตรของพระเจ้าและบุตรของมนุษย์ และสาเหตุของ
การเสื่อมเสียจิตวิญญาณ

เบเนราตีก็แตกต่างกัน

ปฐมกาล ๑:1-2 มนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนแผ่นดินและมีบุตรหญิง บุตรชายของพระเจ้า
เห็นว่าบุตรหญิงของมนุษย์งามดี ก็เลือกและรับไว้เป็นภรรยา

ชนสองกลุ่ม (กลุ่มของคาอิน กับกลุ่มของเสท) นี้แยกกันอยู่ระยะเวลาหนึ่ง เชื้อสาย
ของคาอินกระจายออกจากที่ตั้งถิ่นฐานครั้งแรกไปอยู่ทั่วหุบเขาและที่ราบในที่ลูกหลานของเสทเคย
อยู่ ส่วนกลุ่มของเสทได้ถอยไปตั้งรกรากในภูเขา เพื่อหนีอิทธิพลเสื่อมเสียของเชื้อสายคาอิน ตราบ
ใดที่แยกกันอยู่เขาก็คงมีสการพระเจ้าอย่างบริสุทธิ์ แต่พอเวลาผ่านไป พวกเขา ก็ค่อยๆ เสี่ยง
ที่จะคบหาสมาคมกับชาวพื้นราบ การคบหากันนี้มีผลเสียยิ่งนัก “บุตรชายของพระเจ้าเห็นว่า
บุตรหญิงของมนุษย์งามดี” ลูกหลานของเสทหลงเสน่ห์ความงามของหญิงสาวที่เป็นเชื้อสายของ
คาอินและได้แต่งงาน ทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย ผู้ที่มีสการพระเจ้าจำนวนมากถูกล่อลวงให้
ทำบาปโดยสิ่งจูงใจทั้งหลายที่อยู่ตรงหน้าเขาเสมอ... พวกเขาไม่ยึดกับพระบัญญัติข้อที่เจ็ด และ
ก็ได้เลือกหญิงสาวเชื้อสายคาอินและรับไว้เป็นภรรยาตามใจชอบของตน ลูกหลานของเสทได้
“ประพุดิตามอย่างคาอิน” (ยูดา 11) เขาบักใจอยู่กับความเจริญและความสุขฝ่ายโลก และเพิก
เฉยต่อพระบัญญัติของพระเจ้าเสีย เนื่องจากเขา “มิได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ให้สมกับที่
ทรงเป็นพระเจ้า... แต่เขากลับคิดในสิ่งที่ไม่เป็นสาระและจิตใจโง่เขลาของเขาก็มีดมัวไป”
“พระองค์จึงทรงปล่อยให้เขามีใจชั่วและประพุดิตสิ่งที่ไม่เหมาะสม” (โรม 1:21, 28) ความบาปได้
แพร่หลายออกไปทั่วโลกราวกับโรคเรื้อนที่ร้ายแรงยิ่ง (PP 81.2)

ถึงแม้ว่าเราไม่ได้เป็นเชื้อสายของพระเจ้าทางเนื้อหนัง

แต่เราสามารถจะเป็นบุตรของพระเจ้าได้เหมือนกันโดยทางพระวิญญาณ

ยอห์น 1:12-13 แต่ส่วนบรรดาผู้ที่ต้อนรับพระองค์ ผู้ที่เชื่อในพระนามของพระองค์
พระองค์ก็ทรงประทานสิทธิให้เป็นผู้บุตรของพระเจ้า ซึ่งในฐานะนั้นเป็นผู้ที่มีได้เกิดจากเลือดเนื้อ
หรือกาม หรือความประสงค์ของมนุษย์ แต่เกิดจากพระเจ้า

โรม ๑:๘ หมายความว่าคนที่เป็นบุตรของพระเจ้านั้นมิใช่บุตรทางเนื้อหนัง แต่บุตร
ตามพระสัญญา จึงจะถือว่าเป็นผู้สืบเชื้อสายได้

โรม 8:14 เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า

มนุษย์คนแรก ผู้ได้เข้าแผ่นดินสวรรค์

เอโนคผู้สืบเชื้อสายจากเสท ตั้งแต่เสทลงมาถึงเอโนคเป็นหกชั่วอายุคน ในพระวจนะได้กล่าวถึงเอโนคว่าเป็นคนชอบธรรมในสายพระเนตรพระเจ้า

ปฐมกาล 5:24 เอโนคดำเนินกับพระเจ้า แล้วหายหน้าไป เพราะพระเจ้าทรงรับเขาไป
ฮีบรู 11:5 เพราะเอโนคมีความเชื่อ ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงรับท่านขึ้นไป เพื่อไม่ให้ท่านประสบกับความตาย ไม่มีผู้ใดพบท่าน เพราะพระเจ้าทรงรับท่านไปแล้ว ก่อนที่ทรงรับท่านขึ้นไปนั้น มีผู้เป็นพยานว่าท่านเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

เอโนคมิได้ดำเนินกับพระเจ้าในนิมิต หรือในเวลาที่เขาเปลือยตัว แต่เขาดำเนินชีวิตกับพระเจ้าในการปฏิบัติหน้าที่ประจำวันของเขา เอโนคมิได้ทำตัวเป็นนักพรตและแยกตัวเองไปจากโลก เพราะเขามุ่งงานที่จะทำเพื่อพระเจ้าในโลก (PP 85.11)

ความซื่อซื่อของคณธรรมที่เพิ่มขึ้นทำให้เอโนคเป็นทุกข์โศกเศร้า เขากลัวว่าความไม่ซื่อสัตย์ของคนชั่วนั้น อาจจะทำให้การเคารพยำเกรงพระเจ้าของเขาลดน้อยลง เอโนคจึงหลีกเลี่ยงที่จะคบหาคนเหล่านี้เป็นประจำ เขาใช้เวลามากกับการอยู่ตามลำพังเพื่ออธิษฐาน และคิดไตร่ตรอง ดังนั้นแหละเขาจึงเฝ้ารอคอยพระเจ้า และแสวงหาการเข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ให้กระจ่างขึ้นเพื่อจะปฏิบัติตาม สำหรับเขาแล้วการอธิษฐานคือ ลมหายใจของจิตวิญญาณ (PP 85.4)

ชีวิตในทางชอบธรรมของเอโนค

ตลอดระยะเวลา 300 ปี เอโนคได้พยายามแสวงหาความบริสุทธิ์แห่งจิตใจ เพื่อเขาจะได้ปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ตลอดระยะเวลา 300 ปี เขาได้ดำเนินกับพระเจ้า วันแล้ววันเล่าเขาปรารถนาจะได้อยู่ใกล้ชิดพระเจ้ายิ่งขึ้น ยิ่งนานวันเอโนคก็ยิ่งเข้าสนิทกับพระเจ้า

จนกระทั่งพระเจ้าทรงรับเขาไปอยู่กับพระองค์...เอโนคเป็นบุคคล
แรกในท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย ที่ได้เข้าแผ่นดินของพระเจ้า
(8 T 331)

พระเจ้าทรงเรียกเราให้เข้าใกล้ชิดพระองค์เช่นเดียวกับ
กับเอโนค เอโนคมีอุปนิสัยบริสุทธิ์ชอบธรรมฉันทใด คนทั้ง
หลายที่ปรารถนาจะได้รับการไถ่ให้รอดพ้นจากบาปในท่าม
กลางมนุษย์ทั้งหลาย เมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สองก็จะต้อง
มีอุปนิสัยบริสุทธิ์ชอบธรรมฉันทนั้น

อุปนิสัยดีงามของศาสดาพยากรณ์ผู้นี้ (เอโนค) เป็นเครื่องหมายถึงถึงสภาพแห่งความ
บริสุทธิ์ชอบธรรมของคนทั้งหลาย ที่พระคริสต์ทรงไถ่ให้รอดพ้นจากความผิดบาปในแผ่นดินโลก
(PP 88,89)

พลไพร่ของพระเจ้าจะต้องแสวงหาความบริสุทธิ์ของจิตใจ และปฏิบัติตามน้ำพระทัย
ของพระองค์ จนกระทั่งเขามีแบบพระฉายาของพระคริสต์เช่นเดียวกับเอโนค เขาจะประกาศ
ให้คนทั้งหลายในโลกทราบถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ เอโนคถูกรับขึ้นสวรรค์ก่อน
น้ำท่วมโลกฉันทใด บรรดาคนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ก็จะถูกรับไปจากแผ่นดินโลกก่อนที่จะมีไฟ
เผาผลาญแผ่นดินโลกฉันทนั้น

สิ่งที่เราต้องการมากที่สุดในทุกวันนี้ คือคนทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ของพระเจ้า...คนทั้งหลายที่ดำเนินกับพระเจ้าเช่นเดียวกับเอโนค (5 T 555)

ถ้าหากคนจำพวกหนึ่งต้องดำเนินอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า เช่นเดียวกับเอโนค พวกเขา
เซเวนเดย์แอดเวนตีสจะต้องทำเช่นนี้ในเวลา (7 T 155)

ในวาระสุดท้ายประชากรของพระเจ้า ควรประพฤติ ให้เป็นกึ่งพอพระทัยของพระเจ้า

โรม 13:11-14 นอกจากนี้ท่านควรจะรู้กาลสมัยว่า บัดนี้เป็นเวลาที่เรควรจะตื่นจากหลับ
แล้ว เพราะว่าเวลาที่เราจะรอดนั้นใกล้กว่าเวลาที่เราได้เริ่มเชื่อนั้น กลางคืนล่วงไปมากแล้ว และ
รุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามา เราจงเลิกการกระทำของความมืด และจงสวมเครื่องอาวุธของความสว่าง
เราจงประพฤติตัวให้เหมาะสมกับเวลากลางวัน มิใช่เลี้ยงเสพสุราเมามาย มิใช่หยาบโตนลามก
มิใช่วิวาทริษยากัน แต่ท่านจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้บำรุง
บำเรอตัณหาของเนื้อหนัง

พิพากษาครั้งแรก น้ำท่วมโลก

หลังจากยุคของเอโนคมาจนถึงยุคของโนอาห์ ถึงแม้ว่าตลอดทุกยุคทุกสมัย ความชั่วจะทวีมากขึ้น แต่ก็ยังมีผู้ที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระเจ้า อย่างเช่น เมธูเสลาห์ ลาเมค

พระคัมภีร์ได้ทำนายเกี่ยวกับชีวิต และความเชื่อของโนอาห์ที่มีต่อพระเจ้า

ปฐมกาล 5:26-29 เมธูเสลาห์อยู่มาได้ร้อยแปดสิบเจ็ดปี จึงมีบุตรชายชื่อลาเมค ตั้งแต่เมธูเสลาห์มีบุตรคือลาเมคแล้ว ก็มีชีวิตอีกเจ็ดร้อยแปดสิบสองปี มีบุตรชายหญิงอีกหลายคน รวมอายุเมธูเสลาห์ได้เก้าร้อยหกสิบเก้าปีจึงสิ้นชีวิต ลาเมคอยู่มาได้ร้อยแปดสิบสองปี จึงมีบุตรชายคนหนึ่ง เขาตั้งชื่อบุตรว่า โนอาห์ กล่าวว่า “ผู้นี้จะช่วยแบ่งเบาภาระงานเรา และช่วยแบ่งเบาความเหนื่อยยากจากมือเรา จากที่ดินซึ่งพระเจ้าทรงแช่งสาปไว้

โนอาห์และครอบครัวมีชีวิตอยู่ท่ามกลางความชั่วร้ายไม่ต่างไปจากสมัยของเอโนค และสมัยของเรา แต่ทั้งเอโนคและโนอาห์ก็สามารถดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า

ความชั่วร้ายในสมัยของโนอาห์

ปฐมกาล 6:5, 11 พระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วช้าของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเก้ความคิดในใจของเขา ล้วนเป็นเรื่อง ร้ายเสมอไป คนทั้งโลกเสื่อมทรามไปในสายพระเนตรของพระเจ้า และแผ่นดินก็เต็มไปด้วยความพารุณ

แต่ความชั่วร้ายในสมัยสุดท้าย ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

มัทธิว 24:38-39 เพราะว่าเมื่อก่อนวันน้ำท่วมนั้น คนทั้งหลายได้กินและดื่มกัน ทำการ
สมรสและยกให้เป็นสามีภรรยา กัน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในนาวา และน้ำท่วมมากวาดเอาเขา
ไปสิ้น โดยไม่ทันรู้ตัวฉันใด เมื่อบุตรมนุษย์จะเสด็จมาก็จะเป็นฉนั้น

ในสมัยของโนอาห์พระเจ้าทรงทำลายคนชั่วด้วยการส่งน้ำท่วม แต่ในสมัยสุดท้าย
พระเจ้าจะส่งไฟมาทำลายคนชั่ว

2 เปโตร 3:6-7 ด้วยน้ำนั้นเองชาวโลกที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ได้ถูกทำลายให้พินาศไปเพราะ
น้ำท่วม และโดยพระวาทะเดียวกันนั้นเอง ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็มีไว้
สำหรับให้ไฟเผาผลาญ คือเก็บไว้จนกว่าจะถึงวันทรงพิพากษาและวันพินาศแห่งบรรดาทุรชน

ก่อนที่พระเจ้าจะทรงทำลายคนชั่วด้วยน้ำท่วม พระองค์ตรัสสั่งให้โนอาห์สร้างเรือ
พระเจ้าจึงตรัสแก่โนอาห์ว่า...

เราตัดสินใจแล้วว่า จะให้บรรดามนุษย์ถึงความพินาศเสียที ด้วยเหตุว่าโลกเต็มไปด้วย
ความทารุณเพราะการ กระทำของมนุษย์ ดูเถิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก เจ้า
จงต้อนนาวาด้วยไม้สนโกเฟอร์ แล้วทำเป็นห้องๆ และยวชนทั้งข้างในข้างนอก ปฐมกาล 6:13-14

ในขณะที่โนอาห์เริ่มสร้างเรือท่านได้ประกาศตักเตือนชาวโลกเวลานั้นให้กลับใจเป็น
เวลานานถึง 100 ปีเท่ากับเวลาที่ท่านได้สร้างเรือ แต่ไม่มีใครที่จะกลับใจ (ดู ปฐมกาล 5:32 - 7:11)

พระเจ้าส่งน้ำท่วมโลกเป็นเวลานานถึง 150 วัน ปฐมกาล 7:24

มีผู้รอดชีวิตเข้าในเรือ 8 คนเท่านั้น ปฐมกาล 7:7

หลังจากน้ำท่วมแล้วพระคัมภีร์ได้บันทึก เกี่ยวกับสถานที่ที่เรือจอดอยู่

ปฐมกาล 8:4-5 ณ วันที่สิบเจ็ดของเดือนที่เจ็ด นาวาก็ค้างอยู่บนเทือกเขาอารารัต น้ำ
นั้นลดลงเรื่อยไปจนถึงเดือนที่สิบ ในวันที่หนึ่งเดือนที่สิบ ยอดภูเขาทีโพลขึ้นมา

(ปัจจุบัน เทือกเขาอารารัต อยู่ในประเทศตุรกี นักโบราณคดีได้ค้นพบเรือใหญ่มที่มา
ติดอยู่บนยอดเขา ซึ่งพิสูจน์แล้วว่า เป็นเรือโนอาห์ที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ และรัฐบาลตุรกีได้
รับรองแล้วว่าเป็นเรือโนอาห์จริง ตอนนี้ได้เปิดให้นักท่องเที่ยวเข้าชมแล้ว)

พระเจ้าตรัสแก่โนอาห์ว่า “เจ้าจงเข้าไปในนาวาหมดทั้งครัวเรือนของเจ้า เพราะในชั่วอายุคนรุ่นนี้เราเห็นเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม” คำประกาศเตือนของโนอาห์ถูกชาวโลกปฏิเสธเสียแล้ว

พระกรรณาได้ยุติการวิงวอนเพื่อมนุษยชาติผู้ผิดบาปเสียแล้ว สัตว์จาก

ทุ่งหญ้า และนกในท้องฟ้าได้เข้าสู่ที่หลบภัย โนอาห์และครอบครัวอยู่ในเรือ “แล้วพระเจ้าทรงปิดประตูนาวาเสีย ... โนอาห์ถูกปิดเอาไว้ข้างในเรือ ส่วนคนที่ปฏิเสธพระเมตตาของพระเจ้าถูกปิดไว้ให้อยู่ภายนอก トラประทับแห่งสวรรค์อยู่บนประตุนั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้ปิด และพระเจ้าเท่านั้นที่จะเปิดได้ เช่นเดียวกันเมื่อพระคริสต์จะทรงยุติการวิงวอนเพื่อคนบาป ก่อนที่พระองค์จะเสด็จมาที่หมู่เมฆในท้องฟ้า ประตูพระกรรณาก็จะถูกปิดลง (PP 98.2)

จากยอดเขาที่สูงที่สุดนั้น ผู้ลี้ภัยมองไปรอบๆ เห็นเป็นมหาสมุทรที่ก้าวสุดสายตาค่าเตือนของผู้รับใช้พระเจ้าที่พวกเขาเคยดูถูก และหัวเราะเยาะนั้น บัดนี้ไม่น่าดูหมิ่นอย่างที่เคยคนบาปผู้เคราะห์ร้ายเหล่านั้นปรารถนาเป็นที่สุดที่จะได้อีกครั้งที่ตนเคยดูถูกกลับคืนมา และร้องให้ประตูพระกรรณาเปิดให้อีกสักชั่วโมง ขอโอกาสแห่งพระเมตตาอีกเพียงสักครั้ง ให้ได้ยินเสียงเรียกอีกครั้งจากปากของโนอาห์ แต่ทว่าเสียงแห่งความเมตตาอันน่าฟังจะไม่มีให้ได้ยินอีก ทั้งความรักและความยุติธรรมของพระเจ้าเป็นเหตุให้พระองค์ต้องลงโทษเพื่อยับยั้งความบาป (PP 100.3)

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายเมื่อประตูพระกรรณาของพระเจ้าปิดลง ภัยพิบัติเจ็ดประการหลั่งลงมาจากพระเจ้ายังแผ่นดินโลก เพื่อทำลายคนชั่ว เช่นเดียวกับเวลาที่พระเจ้าส่งน้ำมาท่วมโลก จะมีคนจำนวนมากมหาศาลในโลกจะรำไห้ขอความเมตตา และโอกาสกลับใจ แสงสว่างที่จะฟังพระวจนะของพระเจ้า

ในวาระสุดท้ายเมื่อประตูพระกรรณาปิด ภัยพิบัติหลั่งลงมาคนชั่วที่ไม่ยอมกลับใจเมื่อมีโอกาส เขาดีรนแสวงหาที่จะฟังเรื่องของพระเจ้าที่เขาเคยปฏิเสธมาก่อนเพื่อให้พ้นจากภัยพิบัติในพระวจนะกล่าวไว้ว่า “เขาจะไม่พบ”

อาโมส 8:11-12 พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะส่งทุพภิกขภัยมาที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะอดฟังพระวจนะของพระเจ้า เขาทั้ง

หลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมา เพื่อแสวงหาพระวาจะของพระเจ้า แต่เขาจะหาไม่พบ

จากข้อเขียนของนางเอลน จี ไวท์ นางเห็นนิมิต ว่า “...ภัยทรมาณกำลังเกิดขึ้นแก่คนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในแผ่นดินโลก บางคนกล่าวประณามพระเจ้า และสาปแช่งพระองค์ คนอื่นวิ่งไปหาพลไพร่ของพระเจ้า และขอให้คนเหล่านั้นสอนถึงวิธีที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้อ้างถูกปรับโทษ แต่บรรดาสาธุชนไม่มีอะไรจะสอนเขา น้ำตาหยดสุดท้ายได้หลั่งออกเพื่อคนผิดบาปแล้ว คำอธิษฐานด้วยความทุกข์ได้อธิษฐานแล้วเป็นครั้งสุดท้าย ภาวะขั้นสุดท้ายได้ถูกแยกไว้แล้ว และคำเตือนครั้งสุดท้ายได้ประกาศแล้ว คนเหล่านั้นได้ยินเสียงประกาศอย่างชัดเจนว่า “สายเสียแล้ว! สายเสียแล้ว...” (EW281)

เมื่อประตูเรือโนอาห์ปิดคนชอบธรรมถูกแยกออกจากคนอธรรม เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายประตูพระกรุณาปิดจะเกิดการแยกระหว่างคนชอบธรรม กับคนอธรรม

วิวรณ์ 22:11 ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพุดต่อธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขากระทำการชอบธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนบริสุทธ์ ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธ์ต่อไป

วิวรณ์ 7:1-3 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเลหรือที่ต้นไม้ใดๆ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น ว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน

เมื่อประตูพระกรุณาปิดลงในเวลานั้นผู้ชอบธรรมมีตราประทับของพระเจ้าแล้ว ส่วนคนอธรรมมีเครื่องหมายของสัตว์ร้ายเขาจะได้รับภัยพิบัติของพระเจ้า “คนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบุชารูปของมันก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองทั่วตัว” ซึ่งเกิดจากภัยพิบัติเจ็ดประการ (โปรดอ่านพระธรรมวิวรณ์บทที่ 16)

หลังจากน้ำท่วมผ่านไป พระเจ้าทรงสัญญากับโนอาห์ และมนุษย์โลกว่า พระองค์จะไม่ส่งน้ำท่วมโลกอีก

ปฐมกาล 9:13-15 คือเราตั้งรุ้งของเราไว้ที่เมฆ และรุ้งนั้นจะเป็นเครื่องหมายแห่งพันธสัญญาระหว่างเรากับโลก ...เราจะระลึกถึงพันธสัญญาของเราระหว่างเรากับเจ้าและบรรดาสัตว์ที่มีชีวิต แล้วน้ำจะไม่ท่วมทำลายบรรดาสัตว์โลกอีกเลย

ชนชาติสามเฒ่า

เชม ฮาม ยาเฟท

นำท่วมโลกได้กวาดเอาความเลื่อมเสียด่างศีลธรรมออกไปจากโลก และพระเจ้าทรงสงวนชีวิตไว้แต่เพียงครอบครัวเดียว คือครอบครัวของโนอาห์เพื่อให้มนุษย์สืบตระกูลขยายเผ่าพันธุ์บนแผ่นดินที่เรีคร้าง พระเจ้าทรงคร่ำครวญกับโนอาห์ว่า "ในชั่วอายุคนรุ่นนี้ เราเห็นเจ้าเป็นผู้ชอบธรรม" (ปฐมกาล 7:1) ต่อมาไม่นานนักก็เกิดความแตกต่างกันอย่างรวดเร็วยระหว่างลูกชายทั้งสามของโนอาห์ เหมือนอย่างคนในสมัยก่อนนำท่วมโลก พฤติกรรมของเชม ฮาม และยาเฟท ซึ่งเป็นบรรพบุรุษของมนุษยชาติ ได้ส่องให้เห็นล่วงหน้าถึงอุปนิสัยของลูกหลานรุ่นต่อไป

โนอาห์ได้ทำนายล่วงหน้าเกี่ยวกับบุตรทั้งสาม

ปฐมกาล 9:25-27 ...คานาอันจึงถูกแช่ง ให้เป็นทาสแสนแลวของพี่น้อง ท่านกล่าวด้วยว่า ขอพระเจ้าของข้าพระองค์ ทรงอวย พระพรแก่เชม และให้คานาอันเป็นทาสของเขาเถิด ขอพระเจ้าทรงเพิ่มพูนยาเฟทให้ทวียิ่งขึ้น ให้เขาอาศัยอยู่ในเต็นท์ของเชม และให้คานาอันเป็นทาสของเขาเถิด

1.) "รหัสฉงเงาเงาเหนือฟ้าตาหมาก" "ผาเกิด..."

2.) เขาไม่เคารพบิดาของผา.

ฮามเป็นบิดาของชนชาติคานาอัน โนอาห์ได้แช่งทายาทของฮาม ว่า "ให้เป็นทาสแสนแลวของพี่น้อง" ความบาปของฮามที่ผิดธรรมชาตินั้นได้เผยให้เห็นว่า จิตใจของเขาไม่ได้นับถือบิดามารดามานานแล้ว และแสดงถึงอุปนิสัยใจคอที่เลื่อมทวมซึ่งต่อมาได้สืบทอดไปยังลูกหลานชนชาติคานาอัน พวกเขาได้ทำผิดบาปอย่างต่อเนื่องจนต้องถูกพระเจ้าลงโทษ (PP 117.1-2)

ความผิดของฮามที่มีต่อบิดา

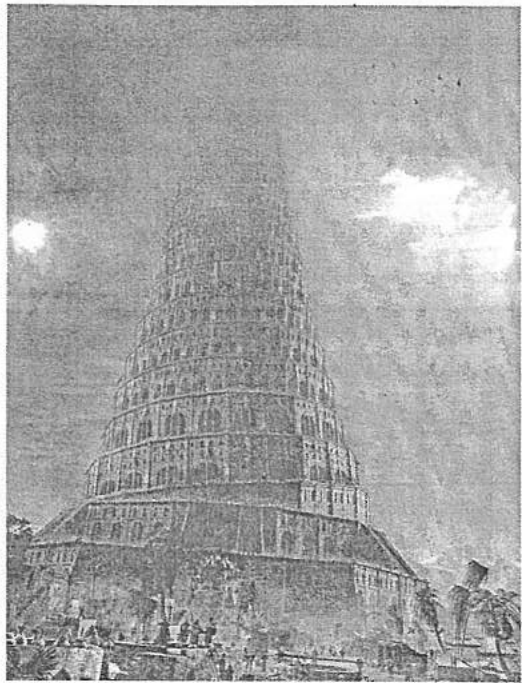
ปฐมกาล 9:22 ฮามผู้เป็นบิดาคานาอันเห็นบิดาของตนเปลือยกายอยู่ จึงบอกพี่น้องทั้งสองที่อยู่ภายนอก (ฮามเป็นบิดาของคานาอัน และยังเป็นปู่ของนิมโรด ผู้ที่สร้างหอบาเบล)

ปฐมกาล 10:6-10, 19 บุตรของฮามชื่อคูช...คูชมีบุตรชื่อนิมโรด นิมโรดเริ่มเป็นคนแก้ว
กล่าบนแผ่นดิน นิมโรดเป็นพราณใหญ่ยิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้า...อาณาจักรแรกๆของนิมโรดนั้น
คือเมืองบาบิโลน

เมืองโสโดม และ โกลโมราห์ ก็เป็นชนชาติของฮาม นิมโรดยังเป็นผู้ที่ออกความ
คิดสร้างหอสูงใหญ่ขึ้น ซึ่งเรียกว่า "ทอบาเบล" สาเหตุที่เขาสร้างทอบาเบลคือว่า... ครั้งหนึ่ง
หลังจากน้ำท่วมโลก พระเจ้าได้ตรัสแกโนอาและบุตรหลานของท่านว่า

จงเกิดพงศ์พันธุ์ให้ทวีมากขึ้นทั่วแผ่นดินและเจ้าจงบังเกิดพงศ์พันธุ์ทวีขึ้น แพร่หลาย
เป็นอันมาก ทั่วแผ่นดิน เจ้าจงมีลูกดกทวีมากขึ้น จงบังเกิดอุดมในแผ่นดินโลกและทวีมาก
ขึ้นในนั้น ปฐมกาล 9:1, 7

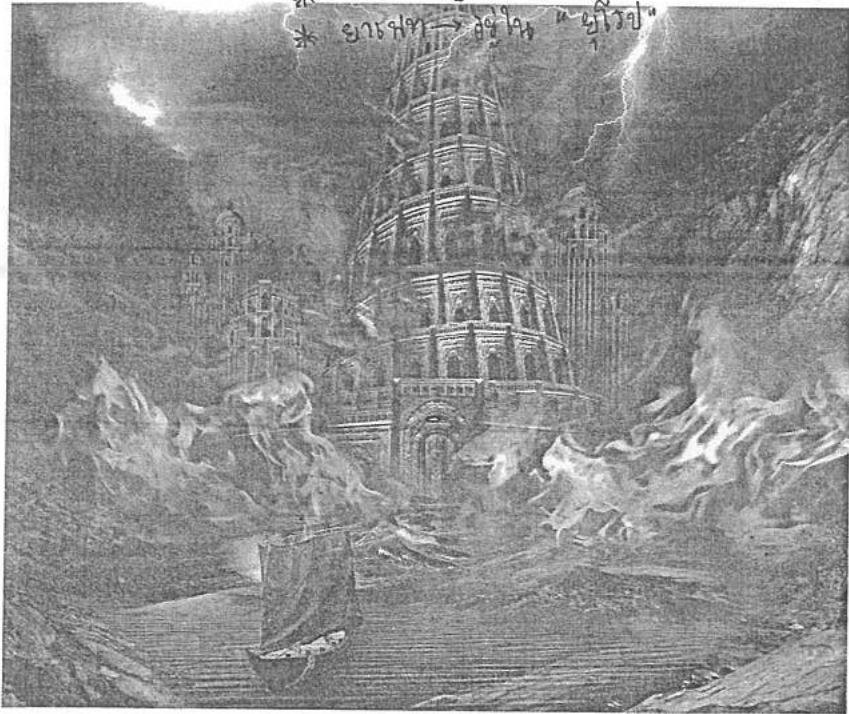
ต่อมาหลังจากที่โนอาสิ้นชีวิตไป
แล้วมนุษย์ก็ขยายเผ่าพันธุ์มากขึ้นเรื่อยๆ และ
มีชายคนหนึ่งชื่อ นิมโรด เป็นผู้เก่งกล้ามาก
ได้ตั้งอาณาจักรของตนขึ้นมีเมืองหลวงคือ
"บาบิโลน" นิมโรดได้รวมประชากรของเขา
สร้างเมืองและหอสูงที่แผ่นดิน ชินาร์ โดย
พากันพูดว่า "มาเถิดให้เราสร้างเมืองขึ้นและ
ก่อหอสูงให้มียอดเทียมฟ้า เพื่อเราจะได้มีชื่อ
เสียง ไม่ต้องกระจัดกระจายไปทั่วโลก"
(ปฐมกาล 11:4)

ด้วยความไม่เชื่อฟังและดื้อรั้นของ
พวกเขาจึงได้สร้างหอใหญ่ขึ้น ในที่สุดพระเจ้า
ไม่พอพระทัย พระเจ้าจึงได้คลบบนกาลให้พวก
เขาเกิดความสับสนทางภาษา เขาจึงสร้างเมืองและหอคอยไม่สำเร็จ และได้พากันกระจัดกระจาย
ไปทั่วโลก (ปฐมกาล 11:1-9) ดังนั้นเมืองที่สร้างไม่สำเร็จจึงมีชื่อว่า "บาเบล" แปลว่า ความสับสน
วุ่นวาย

โลกปัจจุบันนี้เปรียบเสมือน บาบิโลน เพราะมนุษย์โลกเขาไม่รู้ว่สิ่งที่เขาทำ สิ่ง
ที่เขาคิด และสิ่งที่เขาเชื่อนั้นคืออะไร และเขาก็ไม่รู้ว่อะไรคือผิด และอะไรคือถูก ต่อต้านพระ
เจ้า ไม่เชื่อคำบิตามารดา โลกเต็มไปด้วยความชั่ว

* เรอ → อยู่เหนือ เยอชม
 * ฮาม → อยู่ใน "แอฟริกา"
 * ยาเฟทา → อยู่ใน "ยุโรป"

พระเจ้าได้บันทึกเกี่ยวกับการล่มสลายของบาบิโลน

วิวรณ์ 14:8 ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเป็นองค์ที่สองตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว นครนั้นที่ทำให้ประชาชาติทั้งปวง ค่อมเหล้าองุ่นแห่งความกำหนัดของเธอ ในการล่วงประเวณี

วิวรณ์ 18:4. และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า “ดูก่อนชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น

หมายเหตุ บาบิโลนยังเป็นสัญลักษณ์ของศาสนาเทียมเท็จ แต่พระเจ้ายังมีประชากรของพระองค์อยู่ในบาบิโลน ดังนั้น พระเจ้าจึงเรียกเขาเหล่านั้นให้ออกมาจากบาบิโลน โดยข่าวทูตสวรรค์สามองค์ ในพระธรรมวิวรณ์ 14:6-12

ส่วนเซม กับยาเฟทาได้แสดงออกถึงความเคารพยำเกรงต่อบิดาซึ่งเผยให้เห็นว่าเขาทั้งสองได้นับถือกฎเกณฑ์ของพระเจ้าด้วย ดังนั้นลูกหลาน และเผ่าพันธุ์ของเขาจึงได้รับพระพร

เซมเป็นบุตรคนโตของโนอาห์ และเป็นชนชาติที่พระเจ้าทรงเลือกสรร พระผู้ไถ่ที่ทรงสัญญาไว้ นั้น คือ พระเยซู ก็ได้สืบตระกูลมาจากเชื้อสายของเซม (PP 117.3)

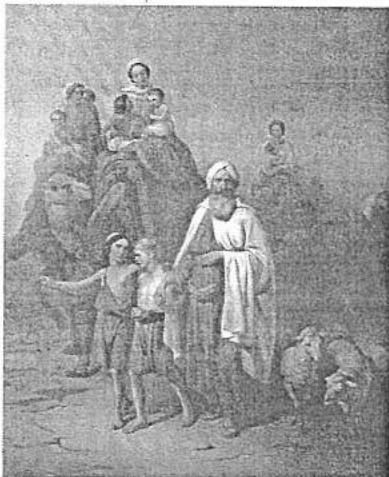
บิดาแห่งความเชื่อ

พระเจ้าทรงส่งงวมผู้รับใช้ของพระองค์ให้คงเหลืออยู่เสมอมา ตั้งแต่อาดัม เสท เอโนค เมธูเสลาห์(ลูกของเอโนค ซึ่งเป็นปู่ของโนอาห์) โนอาห์ เชม ล้วนดำเนินตามพระทัยอันประเสริฐของพระองค์เรื่อยมาอย่างไม่ขาดสาย

ขณะเดียวกันพระเจ้าทรงเลือกอับราฮัมซึ่งสืบเชื้อสายมาจากสายของเชมให้เป็นผู้รักษาบัญญัติของพระองค์เพื่อให้เป็นพยานแก่ชนรุ่นหลัง และยังเป็นการสวดภาวนาใส่ร้ายครหาของชาดาน ที่ต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย

หลังจากที่ผู้คนกระจัดกระจายออกไปจากถิ่นที่ตั้งหอบาเบลการกราบไหว้รูปเคารพก็แพร่หลายจนเกือบจะครอบงำไปทั่วโลกอีกครั้ง คนทั้งหลายมีจิตใจแข็งกระด้าง ล่วงละเมิดกฎศีลธรรมจนชินชา ในที่สุดพระเจ้าทรงปล่อยพวกเขาให้เดินตามทางอันชั่วร้ายของตน

อับราฮัมและครอบครัวดำเนินชีวิตอยู่ท่ามกลางความชั่วร้าย ถึงแม้ท่านจะอยู่ท่ามกลางผู้ที่ไม่มีความเชื่อ แต่ท่านก็ไม่โน้มเอียงไปกับคนส่วนใหญ่ที่ละทิ้งศาสนา ท่านยึดมั่นอยู่กับการนมัสการพระเจ้าที่เที่ยงแท้ต่อองค์เดียว และพระองค์ทรงสำแดงน้ำพระทัยและพระบัญญัติแก่อับราฮัม ทั้งเผยให้ท่านเข้าใจถึงความรอดซึ่งจะสำเร็จโดยพระคริสต์ (PP 125.1)

(โปรดศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้ เราจะรู้ว่า ทำไมอับราฮัมจึงได้ฉายาว่าเป็น “บิดาแห่งความเชื่อ” และเป็นสหาย ของพระเจ้า ปฐมกาล 12:1 , 22:1-18 , ยากอบ 2:21-23)

จากหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์เขียนไว้ว่า “อับราฮัมได้ชื่อว่าเป็น “สหายของพระเจ้า” ท่านได้วางแบบอย่างที่ดีให้เรา การอธิษฐานคือชีวิตของท่าน กระโจมที่พักของท่านตั้งอยู่ที่ไหน ที่นั่นจะมีแท่นบูชาตั้งอยู่ใกล้ๆ ท่านจะเรียกให้ทุกคนในค่ายมานมัสการทุกเช้าเย็น”

(PP 128.1)

พระสัญญาของพระเจ้าทรงประทานให้แก่อับราฮัม

ปฐมกาล 12:2-3 เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรแก่เจ้า จะให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตเลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร เราจะอำนวยพรแก่คนที่อวยพรเจ้า เราจะสาปคนที่แช่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พรเพราะเจ้า

พระเจ้าทรงทดลองอับราฮัมอย่างหนักหน่วงที่สุด

ปฐมกาล 22:2 พระองค์ตรัสว่า จงพบุตรของเจ้าคืออิสอัค บุตรคนเดียวของเจ้าผู้ที่เจ้ารัก ไปยังแคว้นโมริยาห์ และถวายเขาที่นั่นเป็นเครื่องเผาบูชา บนภูเขาลูกหนึ่งซึ่งเราจะบอกแก่เจ้า

ลูกแกะที่ถูกฆ่าถวายแทนอิสอัคเป็นเครื่องหมายแสดงถึงพระบุตรของพระเจ้าผู้จะต้องพลีชีพเพื่อเรา เมื่อการฝ่าฝืน พระบัญญัติของพระเจ้าชี้ชะตาว่ามนุษย์จะต้องตาย พระบิดาทอดพระเนตรไปยังพระบุตรของพระองค์และตรัสกับคนบาปว่า "จงมีชีวิตอยู่ต่อไปเถิด เราพบผู้ไถ่แล้ว" (PP 154.1)

กาลาเทีย 3:8-9 ดังที่อับราฮัม ได้เชื่อพระเจ้า และ การที่เชื่อนั้น พระองค์ทรงนับว่าเป็นความชอบธรรมแก่ท่าน ฉะนั้นคนที่เชื่อนั้นแหละเป็นบุตรของอับราฮัม และพระคัมภีร์นั้นรู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ จึงได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่อับราฮัมล่วงหน้าว่า คนชาติทั้งหลายจะได้รับพระพรเพราะเจ้า เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ

อับราฮัมผู้เชื่อ

กบ. *

จากข้อพระคัมภีร์ กาลาเทีย 3:6-9 บอกว่า “พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ” “ฉะนั้นคนที่เชื่อนั้นแหละเป็นบุตรของอับราฮัม”

ฮีบรู 11:17 เพราะอับราฮัมมีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อท่านถูกลองใจ ท่านจึงได้ถวายอิสอัคเป็นเครื่องบูชา...

เราจะเห็นได้ว่าอับราฮัมไม่ได้เชื่อพระเจ้าอย่างเดียว แต่ท่าน เชื่อฟัง และประพฤติตาม จึงได้ฉายาว่า “บิดาแห่งความเชื่อ”

ยากอบ 2:14, 24, 26 คุณก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติตามจะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่า ผู้ใดจะเป็นคนชอบธรรมได้ ก็เนื่องด้วยการประพฤติ และมีใจด้วยความเชื่อเพียงอย่างเดียว เพราะกายที่ปราศจากจิตวิญญาณนั้นไร้ชีพแล้วฉันใด ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติตามก็ไร้ผลฉันนั้น

การประพฤติดียของประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้าย

วิวรณ์ 14:12 นี่แหละความอดทนซึ่งพวกธรรมิกชนคือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะต้องมี

วิวรณ์ 12:17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู

“เพราะอับราฮัมมีความเชื่อ ฉะนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเรียกให้ท่านออกเดินทางไปยังที่ซึ่งท่านจะรับเป็นมรดก ท่านได้เชื่อฟังและได้เดินทางออกไปโดยหาผู้ไม่ว่าจะไปทางไหน” (ฮีบรู 11:8) การที่อับราฮัมเชื่อฟังอย่างไม่สงสัย เป็นหนึ่งในตัวอย่างเรื่องความเชื่อที่นำประทับใจที่สุดของพระคัมภีร์ ท่านถือว่า “ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้สึกลับใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นแท้จริง” (ฮีบรู 11:1) อับราฮัมยึดมั่นในพระสัญญาของพระเจ้า ทั้งที่ไม่เห็นวีแววหรือหลักฐานใดๆว่าพระสัญญานั้นจะเป็นจริงได้ ท่านยอมสละญาติพี่น้องและบ้านเกิดเมืองนอนเดินทางตามการทรงนำของพระเจ้าโดยที่ไม่ผู้จุดหมายปลายทาง “เพราะความเชื่อของท่าน ท่านได้พำนักในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้ นั่น คือได้พำนักในดินแดนที่เป็นคนต่างด้าว ดังอิสอัคและยาโคบ ซึ่งเป็นทายาทด้วยกัน ตามพระสัญญาอันเดียวกันนั้น” (ฮีบรู 11:9) [PP 126.2]

โปรดศึกษาเพิ่มเติมในหนังสือ บรรพชน กับ ผู้เผยพระวจนะ เล่ม 2

การกราบไหว้ ดวงอาทิตย์

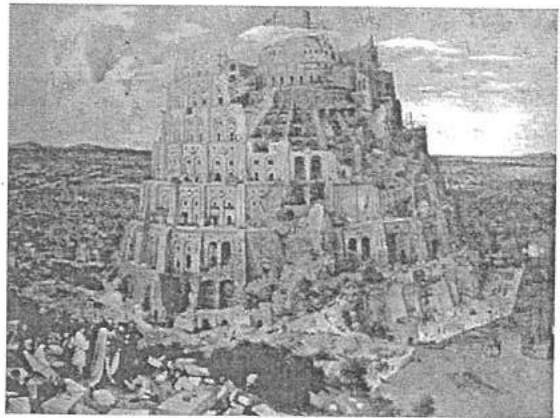
เอเตเคียล 8:13-14 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าด้วยว่า “เจ้ายังจะเห็นการลามกซึ่งเขากระทำ
ยิ่งกว่านี้อีก” แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้ามาถึงทางเข้าประตู พระนิเวศของพระเจ้าด้านเหนือ
และดูเถิด ที่นั่นมีผู้หญิงหลายคนนั่งร้องไห้อาลัยเจ้าพ่อทัมมูส

เจ้าพ่อทัมมูสคือใคร

ปฐมกาล 10:6, 8-9 บุตรของฮามชื่อคูช...คูชมีบุตรชื่อนิมโรด นิมโรดเริ่มเป็นคนแก่วัว
กล่าบนแผ่นดิน นิมโรดเป็นพรานใหญ่อิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะฉะนั้นจึงมีคำสุภาษิต
ว่า “เหมือนกับนิมโรดพรานใหญ่อิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้า” อาณาจักรแรกของนิมโรดนั้น คือ
เมืองบาบิโลน

ในพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า นิมโรดเป็นคน แก้วกล้า เป็นนายพรานยิ่งใหญ่
และเป็นผู้สร้างเมืองหลายๆ เมืองด้วยกัน

ปฐมกาล 10:10-12 อาณาจักรแรกของ
นิมโรดนั้น คือเมืองบาบิโลน เมืองเอ
เรก และเมืองอ๊กกัต เมืองทั้งสามนี้อยู่ใน
แผ่นดินชินาร์ นิมโรดไปจากประเทศนั้นยัง
แผ่นดินอัสซีเรีย สร้างเมืองนินะเวห์ เมือง
เรโหโบทอธีร์เมืองกาลาห์ และเมืองเรเสน
ซึ่งอยู่ระหว่างเมืองนินะเวห์กับเมือง
กาลาห์ เมืองนี้เป็นเมืองใหญ่

นิมโรดเป็นคนต่อต้านพระเจ้า นิมโรดยังเป็นผู้สร้างทอบาเบล ซึ่งพระเจ้าไม่พอพระทัย เขาทั้งหลายจึงว่า “มาเถิด เราจงสร้างเมืองขึ้นและก่อทอให้ยอดเทียมฟ้า ให้เราทำชื่อเสียงไว้ มิฉะนั้นเราจะต้องกระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดิน” ปฐมกาล 11:4

นิมโรดมีภรรยาชื่อชามีลานเนส ทั้งสองยังเป็นผู้สอนศาสนาในบาบิโลน วันหนึ่ง นิมโรดตาย และเมื่อเขาตายภรรยาของเขาได้สอนผู้คนว่า ตอนนี้นิมโรดได้กลายเป็นเทพเจ้าดวงอาทิตย์แล้ว ดังนั้นจึงเป็นจุดเริ่มต้นของการนมัสการดวงอาทิตย์ และจึงเป็นส่วนหนึ่งของศาสนา บาบิโลน

แม้ว่าหลังจากนิมโรดได้ตายไปแล้ว ชามีลานเนสภรรยาของเขาเกิดตั้งครerkขึ้นมา แล้วผู้คนก็คิดว่าชามีลานเนสตั้งครerkขึ้นมาได้อย่างไร แล้วเธอก็สอนคนเหล่านั้นว่า เทพเจ้าดวงอาทิตย์ได้ทำให้เธอท้องขึ้นมา

ให้เราจำไว้ว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นหลายศตวรรษแล้ว ก่อนพระเยซูมาบังเกิด ชาตานได้ปลอมแปลงการมาบังเกิดของพระเยซูคริสต์ขึ้นมา

แต่ว่าลูกที่คลอดออกมาจากชามีลานเนสคนนี้ เขาเรียกชื่อบุตรชายคนนี้ว่า ทัมมูส ทัมมูสโตซัน พอเขาแก่ลง เขาก็ตาย แล้วเมื่อเขาตาย แม่ของเขายกกับคนอื่น ๆ ว่า ตอนนี้นิมโรส ได้กลายเป็น เทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์ เขาเป็นพระเจ้าที่จะมอบสิ่งต่างๆ ให้เมื่อตอนฤดูใบไม้ผลิ และเธอก็สอนให้ผู้คนติดตามของเธอให้นมัสการ ทัมมูส ด้วย

นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในเวลานั้นบาบิโลนนมัสการกลุ่มคนที่เสียชีวิตแล้ว นี่จะไม่ใช่เป็นเพียงแต่สงสัยและไม่ทำตามพระคำของพระเจ้าเท่านั้น บาบิโลนทางด้านจิตวิญญาณคือการมีส่วนร่วมนมัสการผู้ที่ตายไปแล้วด้วย

การละทิ้งความเชื่อครั้งยิ่งใหญ่ของพลไพร่ของพระเจ้า

ในพระธรรมเอเสเคียล 8:15-16 กล่าวว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าเห็นแล้วหรือ เจ้ายังเห็นการลามกยิ่งกว่าสิ่งเหล่านี้อีก” แล้วพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าเข้ามาในลาน ชั้นใน แห่งพระนิเวศของพระเจ้า ดูเถิด ตรงประตูพระวิหารของพระเจ้า ระหว่างมุขและแท่นบูชา มีชายประมาณยี่สิบห้าคนหันหลังให้พระวิหารแห่งพระเจ้า หน้าของเขาหันไปทางทิศตะวันออก กำลังนมัสการพระอาทิตย์ตรงทิศตะวันออกนั้น

ถ้าหากว่าท่านจำพลับพลาได้ ถูกออกแบบให้สามารถเคลื่อนย้ายได้ เมื่อชนชาติ อิสราเอลเคลื่อนย้ายที่ตั้งสามารถที่จะพบและเอาไปได้ ถึงแม้ว่าพลับพลานั้นสามารถที่จะเคลื่อน ย้ายได้ พระเจ้าให้คำสั่งว่าทุกๆครั้งที่ตั้งพลับพลานั้นจะต้องหันไปด้านเดียวกันเสมอ ถ้าหาก ท่านได้เข้าไปในพลับพลา ท่านจะเข้าทางทิศตะวันออก

มีเหตุผลว่าทำไมพระเจ้าถึงทำสิ่งนี้ เพราะศาสนาบาบิโลนนับน้มนมัสการดวงอาทิตย์ และพระเจ้าไม่เคยต้องการให้พลไพร่ของพระองค์สับสนในระหว่างการนมัสการดวงอาทิตย์ กับนมัสการพระเจ้า ดังนั้นทุกครั้งที่พลับพลาจะถูกตั้งในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง ต้องหันจาก ทางตะวันออกไปทางตะวันตก

ในยุคสมัยของเอเสเคียล พลไพร่ของพระเจ้าได้ละทิ้งความเชื่อไป พระคัมภีร์ได้กล่าวว่า ตอนนี้เขาได้หันหลังของเขาให้กับพลับพลาแล้ว และเขาบอกว่าได้นมัสการดวงอาทิตย์ ดังนั้นบาบิโลนทางจิตวิญญาณนั้นไม่เพียงแต่สงสัยในพระคัมภีร์ของพระเจ้า และไม่เพียงแต่ว่าเขา บูชานมัสการคนตายเท่านั้น เขายังได้นมัสการดวงอาทิตย์ด้วย

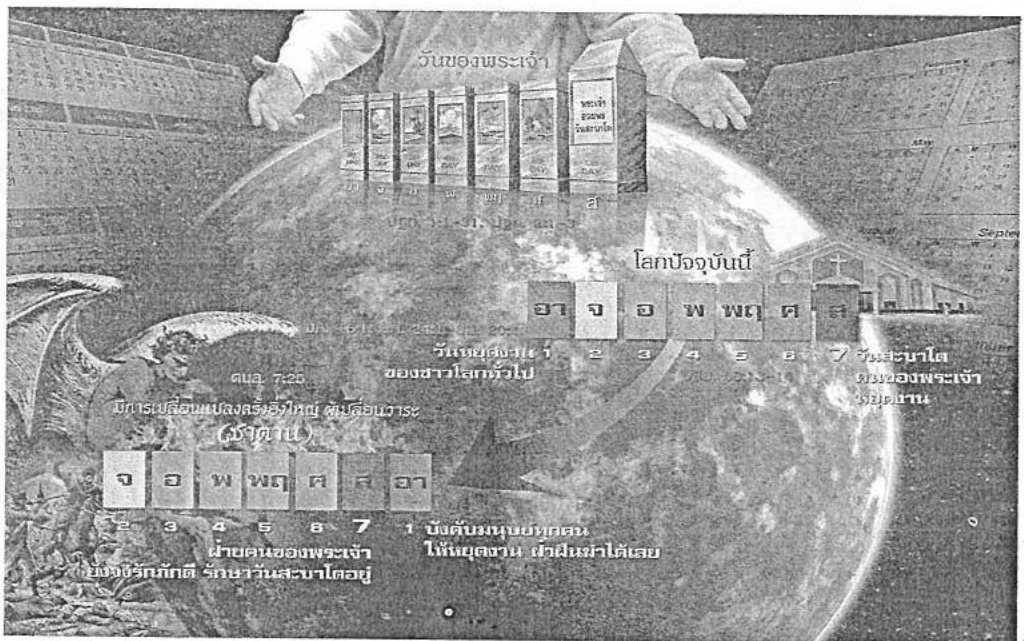
ในปัจจุบันนี้การนมัสการดวงอาทิตย์ เข้ามาในท่ามกลางคริสเตียนได้อย่างไร

พระจักรพรรดิคอนแสตนตินแห่งราชอาณาจักรโรมัน ทรงรับเอาคริสต์ศาสนา เป็น ศาสนาประจำชาติอีกศาสนาหนึ่ง ดังนั้น ศาสนาคริสต์จึงมีสิทธิ์เสรีภาพเท่าเทียมกับศาสนา อื่นๆ ที่มีการกราบไหว้กันอยู่ในอาณาจักรโรมัน ในเวลานั้น พระจักรพรรดิทรงสนับสนุนให้ ผู้นำคริสตจักร สมณะศักดิ์ เป็นพระเหมือนกับศาสนาอื่น มียศถลาถันกันลงไปตามลำดับสูง สุดเรียกว่า พระมหาสังฆราช หรือ องค์สันตะปาปา ต่อมาก็เป็นพระคาดีแนล และพระนิกบวช ต่าง ๆ เป็นต้น

เพื่อเป็นการตอบสนองการอยู่ดีกินดี ไม่ถูกเบียดเบียนข่มเหง สันตะปาปาได้ลดตัวลง ประณีประนอม นำเอาประเพณีธรรมเนียมรวมทั้งวันสมัสการของพวกลัทธิเดียดีย์ คือ วันอาทิตย์ เข้ามาปฏิบัติในคริสตจักร เพราะจักรพรรดิคอนแสดนตินยังกราบไหว้เทพเจ้าดวงอาทิตย์อยู่ เป็นการนับถือสอง ศาสนาคบคู่กันไป ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นแรงจูงใจให้สันตะปาปาคิดเปลี่ยนแปลงวันสมัสการพระเจ้า จากวันเสาร์ มาเป็นวันอาทิตย์ และ การกราบไหว้รูปเคารพ ก็เกิดขึ้นในคริสตจักรพร้อมๆ กันในช่วงนี้เอง (จากหนังสือ ประทีปส่องโลก หน้า 58-61 ของนอร์แมน เอฟ แลงฟอร์ด)

เราจะเห็นได้ว่าศาสนาลัทธิเดียดีย์ เขากราบไหว้เทพเจ้าดวงอาทิตย์ (คือกราบไหว้ดวงอาทิตย์) และวันสมัสการของเขาก็คือ วันอาทิตย์ วันที่หนึ่งของสัปดาห์ เมื่อสันตะปาปาแห่งโรมได้นำเอาวันสมัสการของลัทธิเดียดีย์เข้ามาในคริสตจักร และยกวันนั้นเป็นวันศักดิ์สิทธิ์ แทนวันที่เจ็ดของพระเจ้า (วันเสาร์) ก็เท่ากับว่าเขาได้ร่วมมณสมัสการเทพเจ้าดวงอาทิตย์ด้วย ซึ่งตรงกับพระวจนะของพระเจ้าที่มายัง เฮเสเคียลว่า "...มีชายประมณยี่สิบห้าคนหันหลังให้พระวิหารแห่งพระเจ้า หน้าของเขาหันไปทางทิศตะวันออก กำลังมณสมัสการพระเจ้าตรงทิศตะวันออกนั้น" เฮเสเคียล 8:16

สรุป จุดเริ่มต้นของการกราบไหว้ดวงอาทิตย์มาจากบาบิโลนสมัยโบราณ และการมณสมัสการวันอาทิตย์ แทนวันเสาร์มาจากธรรมเนียมประเพณีของลัทธิเดียดีย์

บรรพบุรุษผู้สัจจริง

อับราฮัม อิสอัค ยาโคบ โยบ

พระเจ้าทรงเรียกอับราฮัมออกจากเมืองฮาราน บ้านเกิดเมืองนอนของท่าน ออกจากญาติพี่น้องไปยังเมืองหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาว่าจะประทานให้ท่านและลูกหลานของท่าน และอับราฮัมเชื่อพระเจ้าได้พอพอออกไปโดยทราไม่รู้ว่าจะไปทางไหน

อับราฮัมเชื่อฟังพระเจ้าทรงทำพันธสัญญากับอับราฮัมว่า “เราจะให้เจ้าเป็นชนชาติใหญ่ เราจะอวยพรแก่เจ้า จะให้เจ้ามีชื่อเสียงใหญ่โตเลื่องลือไป แล้วเจ้าจะช่วยให้ผู้อื่นได้รับพร เราจะอำนวยการแก่คนที่อวยพรเจ้า เราจะสถาปนากษัตริย์แห่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลกจะได้พรเพราะเจ้า” ปฐมกาล 12:1-3

เมืองที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้กับอับราฮัมมีชื่อว่าเมือง “คานาอัน” เราจะให้ดินแดนที่เจ้าอาศัยอยู่นี้ คือแผ่นดินคานาอันทั้งสิ้นแก่เจ้า และแก่เชื้อสายของเจ้าที่จะสืบมา ให้เป็นกรรมสิทธิ์นิรันดร์ และเราจะเป้นพระเจ้าของเขา

เมื่ออายุอับรามได้เก้าสิบเก้าปี พระเจ้าทรงปรากฏแก่อับรามและตรัสแก่ท่านว่า “เราเป็นพระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ จงดำเนินอยู่ต่อหน้าเราและเป็นคนดีพร้อม เราจะทำพันธสัญญาของเราะหว่างเรากับเจ้า เราจะทวีพงศ์พันธุ์ของเจ้าให้มากขึ้นอย่างยิ่ง” อับรามก็กราบลงถึงดิน พระเจ้าตรัสแก่ท่านว่า “นี่พันธสัญญาของเรากับเจ้า เจ้าจะเป็นบิดาของประชาชาติมากมาย ชื่อของเจ้าจะมีอับราม อีกต่อไป เจ้าจะมีชื่อใหม่คืออับราฮัม ปฐมกาล 17:1-5

ปฐมกาล 17:15-16 พระเจ้าตรัสกับอับราฮัมว่า “ส่วนชารายภรรยาของเจ้าฉันนั้น เจ้าอย่าเรียกนางว่า ชาราย แต่จงเรียกนางว่า ชาราห์ เราจะอวยพรแก่นาง และยิ่งกว่านั้นอีก โดยนางนี้แหละ เราจะให้บุตรชายคนหนึ่งแก่เจ้าเราจะอำนวยการแก่นาง และนางจะให้กำเนิดแก่ชนหลายชาติ กษัตริย์ของชนหลายชาติจะมาจากนาง

ลูกแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้กับอับราฮัมชื่อว่า “อิสอัค” ชาราห์ภรรยาของเจ้าจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้เจ้า และเจ้าจงตั้งชื่อเขาว่า “อิสอัค”

อับราฮัมอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ในขณะนั้นคนคานาอันก็ยังคงอาศัยอยู่ในนั้น คนคานาอันยังได้ให้ความช่วยเหลืออับราฮัม แผ่นดินคานาอันตอนนี้ยังไม่ได้เป็นของอับราฮัม และพงศ์พันธุ์ของท่าน ท่านเป็นแต่เพียงผู้อาศัยเท่านั้น จนกระทั่งเกิดการกันดารอาหารที่คานาอัน พระเจ้าทรงนำท่านไปยังดินแดนอียิปต์

ในขณะที่เดินทางไปยังอียิปต์นั้นอับราฮัมกำชับภรรยาของท่านว่า ถ้าใครถามว่านางเป็นอะไรกับท่านก็ให้บอกเข่าว่านางเป็นน้องสาว เพราะนางซาราห์เป็นคนสวยมากอับราฮัมกลัวว่าจะมีคนฆ่าท่านและเอาภรรยาของท่านไป

เมื่อกษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์เห็นนาง ก็ต้องการนางให้มาเป็นภรรยาจึงให้คนพานางมา แต่พระเจ้าไม่พอพระทัยกษัตริย์ฟาโรห์ พระองค์ ทรงทำให้เกิดภัยพิบัติร้ายแรงต่างๆแก่ฟาโรห์และราชวงศ์ของท่าน เพราะเรื่องนางซาราห์ภรรยาของอับราฮัม กษัตริย์ฟาโรห์ได้รับสั่งแก่อับราฮัม ให้ออกไปจากอาณาจักรอียิปต์ ด้วยไมตรีจิต เพราะไม่กล้าให้ท่านอยู่ที่นั่นอีกต่อไป (ปฐมกาล 12:9-20)

หลังจากนั้น อับราฮัมก็ออกจากอียิปต์ทั้งทรัพย์สินเงินทองสัตว์และคนใช้กลับมายังดินแดนเมือง เบธเอล ใกล้ๆกับแผ่นดินคานาอัน ท่านก็มีบุตรชาย และขยายเผ่าพันธุ์มากขึ้น นับจากบุตรแห่งพันธสัญญาคือ อิสอัค อิสอัคมีบุตรสองคนคือ เอชาว และยาโคบ ยาโคบมีบุตรชายสิบสองคน

พระเจ้าทรงตรัสกับอับราฮัมเกี่ยวกับพงศ์พันธุ์ของท่านถึงเหตุการณ์ที่เขาเหล่านั้นจะต้องเผชิญก่อนที่จะพวกเขาจะได้เข้าคานาอัน

ปฐมกาล 15:13 พระองค์จึงตรัสแก่อับราฮัมว่า “เจ้าจงรู้แน่เถิดว่าพงศ์พันธุ์ ของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในดินแดนซึ่งมีโซ่ที่ของเขา และเขาจะต้องรับใช้ชาวเมืองนั้น ชาวเมืองนั้นจะบีบบังคับเขาถึงสี่ร้อยปี อ่านพระธรรม ปฐมกาล 29:30:1-24, 35:17-18

พระเจ้าทรงเปลี่ยนชื่อใหม่ให้กับยาโคบ

ปฐมกาล 35:9-10 เมื่อยาโคบออกจากปิตดานอาร์ม พระเจ้าก็ทรงสำแดงพระองค์แก่ยาโคบอีก และทรงอวยพรเขา พระเจ้าตรัสแก่เขาว่า “เจ้ามีชื่อว่ายาโคบ เขาจะไม่เรียกเจ้าว่ายาโคบต่อไป แต่จะมีชื่อว่าอิสราเอล” ดังนั้นคนจึงเรียกเขาว่าอิสราเอล

ยาโคบมีบุตรชายสิบสองคน พระเจ้าทรงเลือกคนหนึ่งให้เป็นเสี้ยวสายที่พระเยซูเสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์ คือ ยูดาห์ ซึ่งเป็นบุตรคนที่สี่ของยาโคบ อ่านพระธรรมมัทธิว 1:1-16

ในชีวิตของยาโคบตั้งแต่ออกจากบิดาคืออิสอัคท่านก็ไปมีภรรยาและลูกๆ หลานๆ คนใช้ ทรัพย์สมบัติมากมายและสุดท้ายยาโคบได้อพยพกลับมาที่ คานาอันอีก แต่คนคานาอันก็ยังอยู่

เกิดกันดารอาหารอย่างรุนแรงไปทั่วโลก มีอยู่ที่เดียวที่มีอาหารคือในประเทศอียิปต์ ซึ่งในอียิปต์นั้นมีโยเซฟบุตรชายคนที่สิบเอ็ดของยาโคบ ถูกพี่ๆ ขายไปยังประเทศอียิปต์ ตั้งแต่ตอนโยเซฟเป็นเด็ก และโยเซฟเป็นคนซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระเจ้าและเป็นบุตรที่ยาโคบรักมาก ได้รับการทรงนำจากพระเจ้า พระเจ้าทรงอวยพระพรให้แก่โยเซฟสามารถทำนายความฝันได้ ขณะที่อยู่ในอียิปต์ยังได้รับตำแหน่งสูงสุด คือเป็นหัวหน้าของกษัตริย์ ฟาโรห์แห่งอียิปต์ โยเซฟได้บริหารประเทศและแก้ไขปัญหาการกันดารอาหาร จนทำให้กษัตริย์ฟาโรห์แห่งอียิปต์ขึ้นชอบโยเซฟมาก

เมื่อยาโคบทราบว่าที่อียิปต์มีข้าวมากพอจึงใช้ลูกๆ ไปยังอียิปต์เพื่อจะได้ซื้อข้าวมา เมื่อพี่ๆ ของโยเซฟไปที่อียิปต์ก็ได้พบกับโยเซฟที่นั่น และเมื่อโยเซฟทราบว่าบิดายังมีชีวิตอยู่จึงรับบิดาและพี่น้องเข้ามาอยู่ในประเทศอียิปต์ และอาศัยอยู่ที่นั่นจนยาโคบสิ้นชีวิตที่อียิปต์

เผ่าพันธุ์ของยาโคบคือลูกหลานอิสราเอลได้ขยายเผ่าพันธุ์เป็นจำนวนมากอยู่ในอียิปต์ (ดู ปฐมกาล 41:53-46:7)

หลังจากบิดาของโยเซฟคือยาโคบเสียชีวิต โยเซฟมีชีวิตอยู่ต่ออีกห้าสิบสี่ปี ท่านได้เห็นลูกหลานเหลนของท่านเจริญและเพิ่มพูนขึ้น และความเชื่อของท่านที่พระเจ้าจะนำคนอิสราเอลกลับสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญานั้นไม่เคยสั่นคลอน

เมื่อโยเซฟรู้ว่าตนใกล้จะจากโลกนี้แล้วจึงเรียกญาติทั้งหมดเข้ามา แม้ว่าท่านจะได้รับเกียรติและศักดิ์ศรีในแผ่นดินอียิปต์ แต่สถานที่แห่งนี้ก็เป็นเพียงที่อาศัยชั่วคราวสำหรับท่าน สิ่งสุดท้ายที่ท่านกระทำแสดงให้เห็นว่าท่านขอร่วมชะตากรรมกับคนอิสราเอล คำพูดสุดท้ายของท่านคือ “พระเจ้าจะทรงเยี่ยมเยียนพวกท่านและจะพาออกไปจากประเทศนี้ ให้ถึงดินแดนที่พระองค์ทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม อิสอัคและยาโคบ” ปฐมกาล 50:24

ท่านให้ลูกหลานอิสราเอลสาบานว่าจะนำกระดูกของท่านไปฝังที่ที่แผ่นดินคานาอันแล้วโยเซฟสิ้นชีพ เขาก็อาบยารักษาศพไว้แล้วบรรจุไว้ในโลงที่อียิปต์ ถึงแม้ว่าเวลาผ่านไปหลายศตวรรษที่พงศ์พันธุ์ของอิสราเอลต้องตรากตรำสู้ทน แต่โลงศพของโยเซฟเป็นเครื่องเตือนสติให้เขาระลึกถึงคำพูดสุดท้ายของท่าน อียิปต์เป็นเพียงที่อาศัยชั่วคราวและจะต้องรักษาความหวังในแผ่นดินแห่งพระสัญญา เพราะเวลาแห่งการปลดปล่อยจะมาถึงอย่างแน่นอน (PP 240.2) (ปฐมกาล 43:-46:6)

อพยพ 13:19 โมเสสเอากระดูกของโยเซฟไปด้วย เพราะโยเซฟให้ชนชาติอิสราเอลสาบานไว้ว่า “พระเจ้าคงจะเสด็จมาเยี่ยมท่านทั้งหลายเป็นแน่ แล้วท่านจงเอากระดูกของเราไปจากที่นี่ ด้วย”

พระสัญญาที่ว่า พระเจ้าจะยกแผ่นดินคานาอันให้แก่ลูกหลานของอับราฮัม หลังจากที่เขากลับจากการเป็นทาสของคนต่างด้าวเสียก่อนนั้น ได้ถูกบอกเล่ามาตลอดจากอับราฮัม อิสอัค ยาโคบ และโยเซฟ

ท่านเคยคิดสงสัยหรือไม่ว่าทำไมพระเจ้าไม่ขับไล่คนคานาอันออกไป และมอบแผ่นดินนี้ให้อับราฮัมทันที ทำไมต้องรอให้ตกเป็นทาส 400 ปี ค่อยมอบแผ่นดินนี้ให้

สดุดี 105:12 เมื่อเขายังมีคนจำนวนน้อย จำนวนน้อยจริง ยังเป็นแค่คนอาศัยอยู่ในนั้น
อ่านเพิ่มเติมในสดุดี 105:8-37

สาเหตุที่พระเจ้าต้องรอ 400 ปีจึงมอบเมืองคานาอันให้แก่ลูกหลานของอับราฮัมก็เพราะคนอามิไรต์ ในคานาอัน ความบาปยังไม่ท่วมล้น จำนวนลูกหลานของอับราฮัมยังไม่มาก แผนการของพระเจ้ารอให้อิสราเอลเป็นทาส 400 ปีให้หลังจึงจะใช้แผนการช่วยให้รอดเพื่อแสดงสง่าราศีของพระองค์ เป็นการทรงสั่งสอนให้คนรุ่นหลังทราบถึงการต่อสู้ระหว่างความดีและความชั่ว (โปรดอ่าน 1 โครินธ์ 10:1-11)

แผ่นดินแห่งพระสัญญาในโลกนี้ที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่พงศ์พันธุ์ของอับราฮัมคือ “คานาอัน” แต่แผ่นดินแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่ผู้ชอบธรรมนั้นเป็นแผ่นดินที่ดีกว่าไม่มีวันสูญสิ้น

2 เปโตร 3:12-13 จงเฝ้ารอและเร่งวันของพระเจ้าให้มาถึง ซึ่งวันนั้นท้องฟ้าจะถูกไฟผลาญสลายไป และโลกธาตุก็จะถูกไฟเผาให้สลายไป แต่ว่าตามพระสัญญาของพระองค์นั้น เราจึงคอยท้องฟ้าอากาศใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ ที่ซึ่งความชอบธรรมจะดำรงอยู่

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับ แผ่นดินแห่งพระสัญญา

วิวรณ์ 22:14 คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู

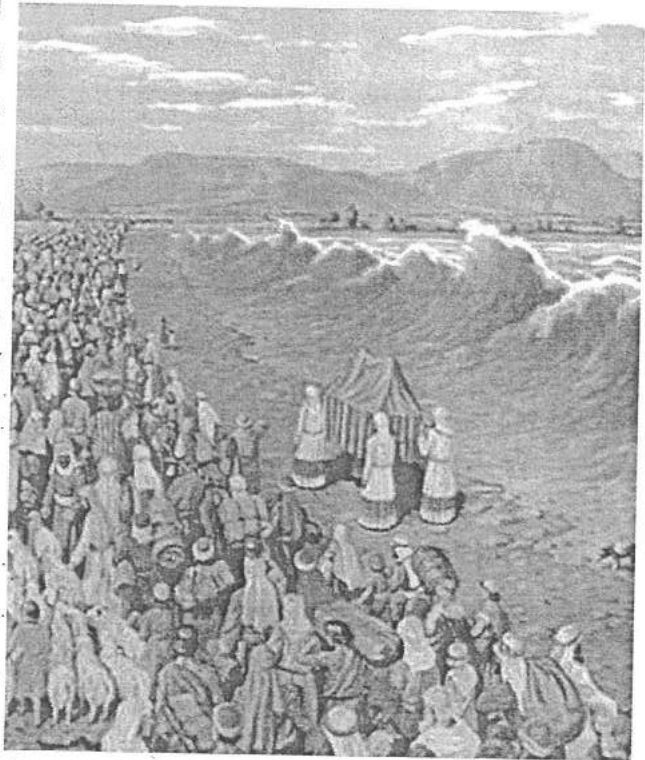
มัทธิว 5:10 บุคคลผู้ใดต้องถูกข่มเหงเพราะเหตุความชอบธรรม ผู้นั้นเป็นสุข เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์เป็นของเขา

คำพูดสุดท้ายของโยเซฟที่ว่า “อียิปต์เป็นเพียงที่อาศัยชั่วคราวและจะต้องรักษาความหวังในแผ่นดินแห่งพระสัญญา เพราะเวลาแห่งการปลดปล่อยจะมาถึงอย่างแน่นอน” บทความนี้ได้ให้กำลังใจเราอย่างมาก

ยอห์น 15:19 ถ้าท่านทั้งหลายเป็นของโลก โลกก็จะรักท่าน ซึ่งเป็นของโลก แต่เพราะท่านไม่ใช่ของโลก เพราะเราได้เลือกท่านออกจากโลก เหตุฉะนั้นโลกจึงเกลียดชังท่าน

ชนชาติอิสราเอลได้รับการกดขี่ข่มเหงจากชาวอียิปต์ เพราะว่าเขาเหล่านั้นไม่ใช่ชาวอียิปต์ เช่นเดียวกับพระเจ้าตรัสว่า เราไม่ใช่คนของโลก โลกจึงเกลียดชังเรา (เพราะเราเชื่อพระคริสต์)

ความหวังสูงสุดที่เรารอคอยอยู่ในเวลานี้คือการปลดปล่อยจากการเป็นทาสแห่งความบาป

ดัตส์ 2:13-14 คอยความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง ได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่งคือ พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ได้ทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา เพื่อให้เราได้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง และทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้เป็นมนุษย์พิเศษเฉพาะของพระองค์ และเป็นคนที่ขวนขวายกระทำการดี

400 ปี

แห่งความทุกข์ทรมาน

อพยพ 1:8-14 ต่อมาโยเซฟกับพี่ชายและน้องชายทั้ง บรรดาคคนสมัยนั้นถึงแก่ความตายหมด ฝ่ายเชื้อสายอิสราเอลมีบุตรหลานมากและเพิ่มจำนวนขึ้นมาก พวกเขาทวีมากขึ้น และมีกำลังมากทีเดียว แพร่หลายไปจนเต็มเมืองนั้น

มีกษัตริย์องค์ใหม่ขึ้นครองราชสมบัติในประเทศอียิปต์ พระองค์มิได้ทรงรู้จักกับโยเซฟ พระองค์ทรงประกาศแก่ชนชาติของพระองค์ว่า “ดูเถิด คนอิสราเอลมีมากเกินไป และมีกำลังยิ่งกว่าเราอีก มาเถิด ให้เราหาอุบายปราบพวกนี้ มิฉะนั้นเขาจะทวีมากขึ้น แล้วถ้าเกิดสงครามขึ้นเมื่อใด ชนชาตินี้จะสมทบกับพวกข้าศึกของเราสู้รบกับเรา แล้วจะขกออกไปจากอาณาจักร” เหตุฉะนั้นเขาจึงตั้งนางงาน เกณฑ์ให้คนอิสราเอลทำกรงานตรากตรำ และเขาทั้งหลายสร้างหัวเมืองเก็บราชสมบัติของฟาโรห์คือ เมืองปิธม และเมืองรามเสส

แต่ยิ่งถูกเบียดเบียนมากเท่าไร ชนชาติอิสราเอลก็ยิ่งทวีมากขึ้น และยิ่งแพร่หลายออกไป ชาวอียิปต์ก็ครั้นคร้ามต่อ ชนชาติอิสราเอล จึงบังคับชนชาติอิสราเอลให้ทำงานหนัก ทำให้ชีวิตของเขามขขึ้น เพราะงานหนักที่เขากระทำนั้น เช่นทำปูนสอ ทำอิฐและทำงานต่างๆ ที่ทุ่งนา เขาถูกบังคับให้ทำงานหนักทุกชนิด

ล้างมาเด็กผู้ขายแรกเกิดทุกคน

อพยพ 1:15-22 ฝ่ายกษัตริย์อียิปต์ทรงรับสั่งนางผดุงครรภ์ชาวฮีบรูคนหนึ่ง ชื่อชิพราห์ อีกคนหนึ่งชื่อปุอาห์ ว่า “เมื่อเจ้าไปทำการคลอดให้แก่หญิงฮีบรูเห็นเด็กคลอด ถ้าเป็นเด็กชายก็ให้ฆ่าเสีย ถ้าเป็นเด็กหญิงก็ให้ไว้ชีวิต” แต่นางผดุงครรภ์ยำเกรงพระเจ้า จึงมิได้ทำตามพระบัญชาของกษัตริย์อียิปต์ ปล่อยให้บุตรชายรอดชีวิต กษัตริย์จึงรับสั่งให้นางผดุงครรภ์เข้าเฝ้า ตรัสว่า “เหตุใดนางเจ้าจึงทำอย่างนี้ ปล่อยให้เด็กชายรอดชีวิต” นางผดุงครรภ์จึงกราบทูลฟาโรห์ว่า “เพราะหญิงฮีบรูไม่เหมือนหญิงอียิปต์ เขาไวจึงคลอดบุตรง่าย นางผดุงครรภ์มาไม่ทัน”

พระเจ้าจึงทรงโปรดปรานนางผดุงครรภ์นั้น ประชาชนยิ่งทวีมากขึ้น และมีกำลังเข้ม
แข็งมาก เพราะนางผดุงครรภ์นั้นยำเกรงพระเจ้า พระองค์จึงได้ทรงให้เขาทั้งสองมีครอบครัว ฝ่าย
ฟาโรห์จึงรับสั่งแก่ราชบุตรทั้งปวงว่า “บุตรชายฮีบรูทุกคนที่เกิดมา ให้เอาไปทิ้งเสียในแม่น้ำ ในด
แต่บุตรหญิงทุกคนให้รอดชีวิตอยู่ได้”

ในท่ามกลางประชากรอิสราเอลมีทารกเพศชายคนหนึ่งที่พระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครอง
ให้พ้นจากการถูกฆ่า เด็กทารกคนนั้นก็ชื่อโมเสส และเป็นคนชาติอิสราเอล

อพยพ 2:1-10 ยังมีชายเฒ่าเฒ่าคนหนึ่ง ได้หญิงสาวคนเฒ่ามาเป็นภรรยา หญิงนั้นตั้งครรภ์
คลอดบุตรชาย เมื่อนางเห็นว่าบุตรน่ารัก จึงซ่อนไว้ถึงสามเดือน ครั้นนางจะซ่อนต่อไปอีกไม่
ได้แล้วก็เอาตะกร้าสานด้วยต้นกก ยัดด้วยขมมะตอยและชัน เอาทารกใส่ลงในตะกร้า แล้วนำไป
วางไว้ที่กอปรีอิมแม่น้ำ ส่วนพี่สาวยืนอยู่แต่ไกลคอยดูว่า จะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นแก่อน้อง

เมื่อพระราชธิดาของฟาโรห์ลงไปตรงที่แม่น้ำ และพวกสาวใช้เดินเท้าไปตามริมฝั่ง
พระนางทรงเห็นตะกร้าอยู่ระหว่างกอปรีอิม จึงทรงสั่งให้สาวใช้ไปนำมา เมื่อเปิดตะกร้านั้นออก
ก็เห็นทารกกำลังร้องไห้ พระนางทรงเมตตาทารกนั้น ตรัสว่า “นี่เป็นลูกชาวฮีบรู” พี่สาวทารก
จึงทูลถามพระราชธิดาของฟาโรห์ว่า “จะให้หม่อมฉันไปหาหางนมชาวฮีบรูมาเลี้ยงทารก นี้ให้
พระนางไหม” พระราชธิดาของฟาโรห์จึงมีรับสั่งว่า “ไปหาเถิด”

หญิงสาวนั้นจึงไปเรียกมารดาของทารกนั้นมา ฝ่ายพระราชธิดาของฟาโรห์ จึงตรัสตั้งหญิงนั้นว่า “รับเด็กนี้ไปเลี้ยงไว้ให้เราแล้วเราจะให้ค่าจ้าง” หญิงนั้นจึงรับทารกไปเลี้ยงไว้ เมื่อทารกเติบโตใหญ่ขึ้นแล้ว นางก็พามาถวายพระราชธิดาของฟาโรห์ พระนางก็รับไว้เป็นพระราชบุตรของพระนาง ประทานชื่อว่า โมเสส ตรัสว่า “เพราะเราได้หลุดขึ้นมาจากรน้ำ”

พระเจ้าทรงเลือกโมเสส ซึ่งเป็นลูกหลานชาวฮีบรูตั้งแต่กำเนิด เพื่อที่จะนำพวกอิสราเอลออกจากอียิปต์เมื่อครบกำหนดการเป็นทาส 400 ปีตามที่พระเจ้าตรัสกับอับราฮัม

ปฐมกาล 15:13 พระองค์จึงตรัสแก่อับราฮัมว่า “เจ้าจงรู้แน่เถิดว่าพงศ์พันธุ์ ของเจ้าจะเป็นคนต่างด้าวในดินแดนซึ่งมิใช่ที่ของเขา และเขาจะต้องรับใช้ชาวเมืองนั้น ชาวเมืองนั้นจะบีบบังคับเขาถึงสี่ร้อยปี”

ถึงแม้ชาวอิสราเอลต้องทำงานอย่างหนักตลอดทั้งเจ็ดวันในหนึ่งสัปดาห์ที่ให้แก่ชาวอียิปต์ พวกเขา ก็ไม่ได้ลืมพระเจ้า พวกเขาจึงตัดสินใจให้มีการหยุดพักอีกครั้งหนึ่ง ทุกๆ วันที่เจ็ดของสัปดาห์นั้นโดยโมเสส และนี่จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้กษัตริย์ฟาโรห์ทรงกริ้ว และกล่าวกับโมเสส และอาโรน (ซึ่งก็คือพี่ชายของโมเสส) ว่า “เจ้าทั้งสองทำให้เขาคงหยุดงานของเขาเสีย”

เพิ่มความยากลำบากมากขึ้น

กษัตริย์ผู้ทรงกริ้วรู้ว่าเขาจะต้องทำอะไรบางอย่างที่รุนแรงเพื่อที่จะจัดการชนชาติที่เป็นทาสนี้ให้อยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ ดังนั้นพระองค์จึงตัดสินใจที่จะให้พวกเขาทำงานให้หนักกว่าเดิมเพื่อที่จะลบเรื่องพระเจ้า และการนมัสการออกจากความคิดของพวกเขา ในวันนั้นเองฟาโรห์มีพระบัญชาสั่งนายงาน และนายกองของประชาชนว่า “ตั้งแต่นั้นไป อย่าให้ฟางแก่พวกไพร่สำหรับใช้ทำอิฐเหมือนแต่ก่อน แต่ให้เขาไปเที่ยวหาฟางเอาเอง ส่วนจำนวนอิฐซึ่งแต่ก่อนเกณฑ์ให้ทำเท่าไร ก็จงเกณฑ์ให้ทำเท่านั้น อย่าได้ลดทอนลง (ดู อพยพ 5:4-8)

ในสมัยนั้นการทำอิฐต้องมีฟาง ทุกครั้งที่ชาวอิสราเอลทำอิฐนายงานเขาจะให้ฟางแก่ทาส แต่ตอนนี้กษัตริย์ฟาโรห์สั่งให้ชาวอิสราเอลทำอิฐจำนวนเท่าเดิมและตามกำหนดเวลาเดิม แต่ให้เขาไปหาฟางเอง หากไม่ได้ตามกำหนดจะต้องถูกโบยตี กดขี่ข่มเหง ดังนั้นคนอิสราเอลจะต้องทำงานหนักขึ้นหลายเท่า จนพวกเขาไม่มีโอกาสที่จะไปถวายสัตวบูชาแก่พระเจ้าของเขา

โมเสสและอาโรนได้สนับสนุนให้ประชาชนชาวอิสราเอลรวมตัวกันเพื่อที่จะทูลขอต่อพระเจ้าเพื่อช่วยให้เขาหลุดพ้นจากการเป็นทาสด้วยพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายพลไพร่ของพระเจ้าที่ขี้สยดก็จะถูกกดขี่ข่มเหงเกี่ยวเนื่องกับการรักษาวันสะบาโตของพระเจ้าเช่นกัน

ในพระคัมภีร์กล่าวว่าจะมีอำนาจหนึ่งเกิดขึ้น อำนาจนี้จะกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า ในวาระสุดท้ายด้วย

วิวรณ์ 13:11-17 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนและต่อหน้า มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น ซึ่งทรงยอมให้มันกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ แต่ยังไม่ตายนั้น ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และให้มันมีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้ และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน โทและทาสให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มิมีเครื่องหมายนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

เราแทนเป็นผู้อยู่เบื้องหลังอำนาจของสัตว์ร้ายทั้งสอง

ยอห์น 8:44 ท่านทั้งหลายมาจากพ่อของท่านคือมาร และท่านใครจะทำตามความปรารถนาของพ่อท่าน มันเป็นผู้ฆ่าคนตั้งแต่ปฐมกาล และมีได้ตั้งอยู่ในสวรรค์ เพราะมันไม่มีสัจจะ เมื่อมันพูดเท็จมันก็พูดตามสันดานของมันเอง เพราะมันเป็นผู้มุสาและเป็นพ่อของการมุสา

อำนาจแห่งการกดขี่ข่มเหงนี้จะเกิดขึ้นอีกไม่นาน

ผู้ที่อ้างตนว่าเป็นชาวโปรเตสแตนต์จะรวมตัวกับมนุษยแห่งบาป...พระคัมภีร์สอนว่าระบบสันตะปาปาจะได้รับอำนาจที่สูญเสียไปกลับคืนมาอีก และเมื่อนั้นไฟแห่งการกดขี่ข่มเหงจะลุกโชนขึ้นอีกครั้ง {7 BC 975}

คริสตจักรได้ขอร้องให้ผู้มีอำนาจฝ่ายปกครองบ้านเมืองบังคับประชาชนให้ถือรักษาวันอาทิตย์ พวกเขาของสันตะปาปา และพวกโปรเตสแตนต์ได้ร่วมมือกันในกิจการนี้ เมื่อมีผู้สนับสนุนการถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า ถือรักษาวันอาทิตย์ด้วย ถ้าใครขัดขืนก็จะถูกปรับและถูกจำขัง {GC 607}

ภัยพิบัติ 10 อย่าง ในอดีต

พระเจ้าส่งภัยพิบัติมาลงโทษชาวอียิปต์ทั้งหมด

กษัตริย์ฟาโรห์มีจิตใจแข็งกระด้างไม่ยอมที่จะให้โมเสสนำชาวอิสราเอลออกมาจากการเป็นทาสของอียิปต์ พระเจ้าจึงส่งภัยพิบัติมาลงโทษชาวเมืองนั้น 10 อย่าง (ดู อพยพ บทที่ 7-12)

ภัยที่ 1. แม่น้ำกลายเป็นเลือด

อพยพ 7:19-25 พระเจ้าตรัสสั่งโมเสสอีกว่า “จงบอกอาโรนว่า ‘เอาไม้เท้าของท่านขึ้นไปเหนือน้ำแห่งอียิปต์ คือเหนือแม่น้ำลาลอง บึง และสระทั้งหมดของเขา น้ำจะกลายเป็นโลหิต จะมีแต่โลหิตตลอดแผ่นดินอียิปต์ ทั้งที่อยู่ในภาชนะไม้หรือภาชนะหิน’ ”

โมเสสกับอาโรนก็กระทำตามที่พระเจ้าบัญชา คือท่านได้ยกไม้ขึ้นตีน้ำในแม่น้ำไนล์ต่อพระพักตร์ฟาโรห์ และต่อหน้าพวกข้าราชการ แล้วน้ำในแม่น้ำไนล์ก็กลายเป็นโลหิตสิ้น ปลาที่อยู่ในแม่น้ำไนล์ก็ตาย แม่น้ำไนล์ก็เหือด และชาวอียิปต์ก็ดื่มน้ำในแม่น้ำไนล์นั้นไม่ได้ มีโลหิตทั่วแผ่นดินอียิปต์ ...ชาวอียิปต์ทั้งปวงก็พากันขุดหลุมตามริมแม่น้ำไนล์หาน้ำดื่ม เพราะดื่มน้ำในแม่น้ำไนล์ไม่ได้ เจ็ดวันผ่านไปนับตั้งแต่พระเจ้าทรงบันดาลให้แม่น้ำไนล์เป็นโลหิต

(ฟารอห์แข็งกระด้าง ไม่เชื่อฟัง ไม่ยอมปล่อย)

กัณฑ์ 2. ฟุ่กบ

อพยพ 8:1-15 พระเจ้าตรัสกับ โมเสสว่า “ไปหาฟาโรห์บอกว่า ‘พระเจ้า ตรัสดังนี้ว่า “จงปล่อยประชากรของเรา ให้ไปนมัสการเรา ถ้าไม่ยอม เราจะให้ฝูง กบขึ้นมารังควานทั่ว เขตแดนของท่าน ฝูง กบจะเต็มไปด้วยทั้งแม่น้ำไนล์ จะขึ้นมากอยู่ใน วัง ในห้องบรรทม และบนแท่นบรรทมของ

ท่าน ในเรือนข้าราชการ ตามตัวพลเมือง ในเตาปิ้งขนม และในอ่างขำเป้งของท่านด้วย ฝูง กบนั้นจะขึ้นมาที่ตัวฟาโรห์ ที่ตัวพลเมืองและที่ตัวข้าราชการทั้งปวงของท่าน”

แล้วพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงบอกอาโรนให้เหยียดมือที่ถือไม้เท้าออกเหนือแม่น้ำ เหนือลำคลองและเหนือบึงให้ฝูงกบขึ้นมากบนแผ่นดินอียิปต์” อาโรนก็เหยียดมือออกเหนือ พื้นน้ำทั้งหลายในอียิปต์ กบก็ขึ้นมาเต็มแผ่นดินอียิปต์... ฟาโรห์ตรัสเรียกโมเสสกับอาโรนมาว่า “เจ้าทั้งสองจงกราบทูลวิงวอนขอพระเจ้า ทรงบันดาลให้ฝูงกบไปเสียจากเราและจากพลเมือง ของเรา แล้วเราจะยอมปล่อยให้ประชากรเหล่านั้น

...แล้วโมเสสร้องทูลพระเจ้า เรื่องฝูงกบที่พระองค์ได้ทรงให้มาทรมานฟาโรห์ พระ เจ้าทรงกระทำตามคำทูลขอของโมเสส ฝูงกบเหล่านั้นก็ไปตายเกลื่อนบ้านเรือน เกลื่อนลานบ้าน และทุ่งนา เขาก็เก็บซากกบไว้เป็นกองๆ แผ่นดินก็เหม็นตลบไป

(ฟาโรห์ ยอมปล่อย แต่สุดท้ายไม่ยอมปล่อย)

กัณฑ์ 3. ฟุ่นดินกลายเป็นริน

อพยพ 8:16-19 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “บอกอาโรนว่า ‘เอาไม้เท้าตีฟุ่นดินให้กลายเป็นรินทั่วประเทศอียิปต์’ ” เขาทั้งสองก็กระทำตาม อาโรนเหยียดมือออกยกไม้เท้าตีฟุ่นดิน ก็มี รินมาตอมมนุษย์และสัตว์ ฟุ่นดินทั้งหมดกลายเป็นรินทั่วประเทศอียิปต์

ฝ่ายพวกเล่นกลก็พยายามใช้ศิลปะอันลึกลับของเขา เพื่อทำให้เกิดริน แต่ก็ทำไม่ได้ รินพากันมาตอมมนุษย์และสัตว์ทั้งปวง พวกเล่นกลจึงทูลฟาโรห์ว่า “นี่เป็นกิจการแห่งนิ้วพระ หัตถ์พระเจ้า” ฝ่ายฟาโรห์มีพระทัยแข็งกระด้าง หาเชื่อฟังเขาไม่ จริ่งดั่งที่พระเจ้าตรัสไว้แล้ว

(ฟาโรห์ ไม่ยอมปล่อย)

กัณฑ์ 4. ฟุ่งเหลือบ

อพยพ 8:20-32 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ลุกขึ้นแต่เข้าไปคอยเฝ้าฟาโรห์ ฟาโรห์จะมา ยังแม่น้ำ แล้วบอกว่ ‘พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘จงปล่อยประชากรของเราให้ไปนมัสการเรอ ถ้าแม่ไม่ปล่อยประชากรของเราไป เรอจะใช้ให้ฟุ่งเหลือบมอคอกยของเจ้า คอมข้ารอชการและพลเมืองของเจ้าด้วย ฟุ่งเหลือบจะเข้าไปในรชสำนัก ในบ้านเรือนของชาวอียิปต์ พื้นดินที่เขออยู่นั้นจะเต็มไปด้วฟุ่งเหลือบ...

แล้วพระเจ้ก็ทรงกระทำดั่งนั้น เหลือบฟุ่งใหญ่ยิ่งนักเข้าไปในพระรชวังของฟาโรห์ ในเรือนข้ารอชการ และทั้แผ่นดินอียิปต์ ทำให้แผ่นดินด้รับความเสีหยย่อยยับ...

(ฟาโรห์ ยอมปล่อยแล้ว แต่สุดท้ายก็ไมยอมปล่อยอีก)

กัณฑ์ 5. โรคระบาดร้ายแรง

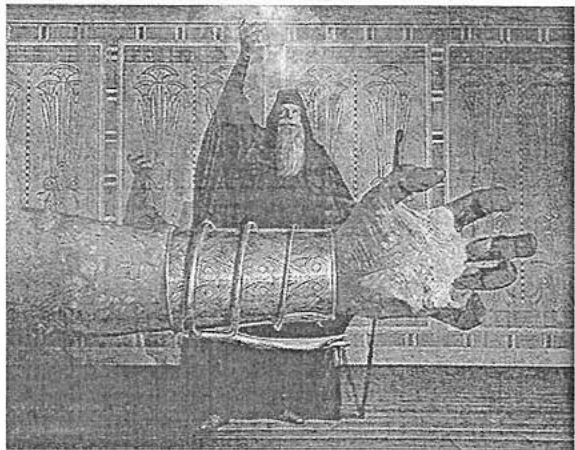
อพยพ 9:1-7 พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “ไปหาฟาโรห์บอกว่ พระเจ้าของคนอียิปต์ร้ดดังนี้ว่า ‘จงปล่อยให้ประชากรของเราไป เพื่อเขาจะได้นมัสการเรอ ถ้าท่านไมยอมปล่อยให้ไป ยังหวังเหนียวเขาไว้ หัดถ้ของพระเจ้าจะทำให้ฟุ่งสัตว์ในทุ่งนอ ฟุ่งม้่า ฟุ่งลา ฟุ่งอูฐ ฟุ่งโค และฟุ่งแพะแกะ เป็นโรคระบาดร้ายแรงขึ้น...

รุ่งขึ้นพระเจ้ก็ทรงกระทำตามพระวอจอ ฟุ่งสัตว์ของชาวอียิปต์ตายหมค แต่สัตว์ของชนชาติอิสราเอลไมตายสักตัวเดียว

(ฟาโรห์ไมยอมปล่อย)

กัณฑ์ 6. เขม้่าทำให้เกิดพิ

อพยพ 9:8-12 พระเจ้าจึงตรัสแก่โมเสสและอาโรนว่า “เจ้าจงกำเขม้่าจากเตอให้เต็มกำมือ แล้วให้โมเสสช้ดขึ้นไปในออากศต่อหน้าฟาโรห์ เขม้่านั้นจะกลยเป็นฝุ่นปลิวไปทั้แผ่นดินอียิปต์ ทำให้เกิดเป็นผีแตกลมทั้ตัวคน และสัตว์ทั้แผ่นดินอียิปต์ เขาทั้สองจึงกำเขม้่าจากเตอไปยืนอยู่ต่อพระพักตร์ฟาโรห์ พอโมเสสช้ดเขม้่าขึ้นไปในท้อง

ฟ้าเขমানันก็ทำให้เกิดผีแตกลามไปทั้งตัวคนและสัตว์ ฝ่ายพวกนักแสดงกลก็ไม่อาจยืนอยู่ต่อหน้าโมเสส เพราะพวกเด่านกและชาวอียิปต์ทั้งปวง ก็เป็นผีหัวด้วนเหมือนกัน...

(ฟาโรห์ ไม่ยอมปล่อย)

ภัยที่ 7. ลูกเห็บ

อพยพ 9:13-33 ...พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงมือนั้นยังท้องฟ้า เพื่อลูกเห็บ จะได้ตกลงมาทั่วแผ่นดินอียิปต์ บนมนุษย์ บนสัตว์ และบนผักหญ้าทุกอย่างซึ่งอยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์” โมเสสก็ยังไม่ทำขึ้นยังท้องฟ้า แล้วพระเจ้าทรงบันดาลให้มีเสียงฟ้าร้อง มีลูกเห็บและไฟตกลงมาบนแผ่นดิน พระเจ้าทรงให้ลูกเห็บตกบนแผ่นดินอียิปต์ มีลูกเห็บกับไฟแลบ ลูกเห็บตกหนักยิ่งนักอย่างไม่เคยมีในแผ่นดินอียิปต์ ตั้งแต่เริ่มตั้งเป็นชาติมา สิ่งทั้งปวงที่อยู่ในทุ่งนาทั่วแผ่นดินอียิปต์ ก็ถูกลูกเห็บทำลายเสียสิ้นทั้งคนและสัตว์ ลูกเห็บยังตกลงถูกผักและต้นไม้ทุกอย่างหักโค่น...

(ฟาโรห์ยอมปล่อย แต่ในที่สุดก็ไม่ยอมปล่อย)

ภัยที่ 8. พุงติ๊กแตน

อพยพ 10:1-20 ...โมเสสและอาโรนจึงเข้าไปเฝ้าฟาโรห์ทูลว่า “พระเจ้าของกนเฮิบรูตรัสดังนี้ว่า ‘เจ้าจะขัดขืนไม่ยอมอ่อนน้อมต่อเรานานสักเท่าใด จงปล่อยประชากรของเราให้ไป

นมัสการเรา ถ้าเจ้าไม่ยอมปล่อยประชากรของเราไป พรุ่งนี้เราจะให้ตึกแดนเข้ามาในเขตแดน
ของเจ้า ฝูงตึกแดนนั้นจะมาลงเต็มไปหมดจนแลไม่เห็นพื้นดิน และสิ่งที่เหลือจากลูกเห็บทำลาย
มันจะกิน และต้นไม้ทุกต้นซึ่งงอกขึ้นให้เจ้าในทุ่งนา นั้นจะกินเสียหมด มันจะเข้าไปในราช
สำนัก ในบ้านเรือนของข้าราชการ และในบ้านเรือนของชาวอียิปต์จนเต็มหมด...

พระเจ้าจึงตรัสกับโมเสสว่า “จงเหยียดมือออกเหนือประเทศอียิปต์ให้ฝูงตึกแดน ลง
บนพื้นแผ่นดินอียิปต์ ให้กินผักทั่วไปทั้งทุ่ง ซึ่งเหลือจากลูกเห็บทำลาย” โมเสสจึงยื่นไม้เท้า
ออกเหนือแผ่นดินอียิปต์ พระเจ้าก็บันดาลให้ลมตะวันออกพัดมาเหนือพื้น แผ่นดินทั้งกลางวัน
และกลางคืนตลอดวันนั้น ครั้นเวลารุ่งเช้า ลมตะวันออกก็พัดหอบฝูงตึกแดนมา ฝูงตึกแดนลง
ทั่วแผ่นดินอียิปต์ และจับอยู่ทั่วเขตแดนอียิปต์ทั้งหมด...

(ฟาโรห์ ยอมปล่อย แต่มีข้อต่อรอง สุดท้ายไม่ยอมปล่อยอีก)

กัณฑ์ 9. ความมืด

อพย 10:20-29 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงชูมือของเจ้าขึ้นสู่ท้องฟ้า เพื่อจะให้มีความ
มืดทั่วแผ่นดินอียิปต์ เป็นความมืดจนจับคลำได้” โมเสสจึงชูมือขึ้นสู่ท้องฟ้า แล้วก็เกิดมีความ
มืดทึบทั่วไป ในแผ่นดินอียิปต์ตลอดสามวัน เขามองกันไม่เห็น ไม่มีใครลุกไปจากที่ของเขาสาม
วัน ฝ่ายบรรดาชนชาติอิสราเอลนั้น มีแสงสว่างอยู่ในที่อาศัยของเขา

(ฟาโรห์ ยอมปล่อย แต่มีข้อต่อรอง สุดท้ายไม่ยอมปล่อยอีก)

กัณฑ์ 10. ประหารลูกหัวปีกับคนและสัตว์

อพยพ 12:1-42 พระเจ้าตรัสกับโมเสสและอาโรนในประเทศอียิปต์ว่า “ให้เดือนนี้เป็นเดือนเริ่มต้นสำหรับเจ้าทั้งหลาย ให้เป็นเดือนแรกในปีใหม่สำหรับพวกเจ้า จงตั้งชุมนุมคนอิสราเอลว่า ในวันที่สิบเดือนนี้ ให้ผู้ชายทุกคน เตรียมลูกแกะครอบครัวยุ่ตัว ตามตระกูลของตน ถ้าครอบครัวยุ่ตัวมีคนน้อยกินลูกแกะตัวหนึ่งไม่หมด ก็ให้รวมกับเพื่อนบ้านที่อยู่ใกล้เคียงกันเตรียมลูกแกะ ตัวหนึ่งตามจำนวนคนตามที่เขาจะกินได้ก็มากน้อย ให้เศษจำนวนคนที่จะกินลูกแกะนั้น ลูกแกะของเจ้า ต้องปราศจากตำหนิ เป็นตัวผู้อายุไม่เกินหนึ่งขวบ

เจ้าจงเอามาจากฝูงแกะ หรือฝูงแพะ จงเก็บไว้ให้ถึงวันที่สิบสี่เดือนนี้ แล้วในเย็นวันนั้น ให้ที่ประชุมของคนอิสราเอลทั้งหมด นำลูกแกะของเขา แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง และไม้ข้างบน ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย ในคืนวันนั้นให้เขากินเนื้อปิ้ง กับขนมปังไร้เชื้อ และผักสด... เจ้าทั้งหลายจงเลี้ยงกันดังนี้ คือให้ขาดเอา สวมรองเท้า และถือไม้เท้าไว้ และรีบกินโดยเร็ว ...แล้วคนชาติอิสราเอลก็ไปทำตามคำสั่งทุกประการ พระเจ้าทรงรับสั่งกับโมเสส และอาโรนอย่างไร เขาทั้งหลายก็กระทำตามทุกประการ

ในเวลาเที่ยงคืน พระเจ้าทรงประหารบุตรหัวปีทุกคนในประเทศอียิปต์ ตั้งแต่พระราชบุตรหัวปีของฟาโรห์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง จนถึงบุตรหัวปีของเชลยที่อยู่ในคุกมืด ทั้งลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกตัว ฟาโรห์กับข้าราชการ และชาวอียิปต์ทั้งปวงตื่นขึ้นในตอนกลางคืน มีเสียงร้องไห้คร่ำครวญดังทั่วทั้งอียิปต์ เนื่องจากไม่มีบ้านใดเลยที่ไม่มีคนตาย

ฟาโรห์จึงตรัสเรียกโมเสสกับอาโรน ให้มาเฝ้าในคืนวันนั้น ตรัสว่า “เจ้าทั้งสองกับทั้งชนชาติอิสราเอล จงยกออกไปจากประชากรของเราเถิด ไปนมัสการพระเจ้าตามที่ได้พูดไว้วันนี้อาฝูงแพะแกะและฝูงโคของเจ้าไปด้วย ตามที่เจ้าได้พูดไว้แล้ว ไป และอวยพรให้เราด้วย”

กัณฑ์ 10 อย่างนั้นคืออดีต แต่ปัจจุบันอันใกล้นี้ หากชีวิตของเรายังทำบาปไม่ยอมกลับใจอย่างแท้จริง เราทุกคนจะพบกับกัณฑ์ 7 ประการพร้อมกับคนอธรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่พ้น (โปรดอ่านในวิวรรณ์บทที่ 16)

วนเวียน ในถิ่นทุรกันดาร 40 ปี

(ก.ศ.ศ. 1445-1405 ปี)

เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นระหว่างการเดินทางของอิสราเอล ในถิ่นทุรกันดารสู่แผ่นดินคานาอัน

การเดินทางที่ทุรกันดาร

ในระหว่างการเดินทางออกจากอียิปต์ เพื่อจะเข้าไปยังแผ่นดินคานาอันแผ่นดินแห่งพระสัญญาที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้พวกเขา มีเหตุการณ์หลายอย่างเกิดขึ้นกับอิสราเอล เหตุการณ์เหล่านั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงลงใจพวกเขาว่าจะเชื่อฟังพระองค์หรือไม่ เพราะว่าผู้ที่เชื่อฟังเท่านั้นจึงจะเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญาได้

ในกลุ่มอิสราเอลที่พระเจ้าทรงนำออกมาจากอียิปต์จะมีสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่เชื่อฟังพระเจ้า และกลุ่มที่ไม่เชื่อฟังพระเจ้า ในขณะที่ชนชาวอิสราเอลเดินทางผ่านทุรกันดารนั้น พระเจ้าทรงนำเขาทั้งกลางวันและกลางคืน ด้วยเสาเมฆ และเสาไฟเพื่อเขาจะได้เดินทางสะดวก

อพยพ 13:21-22 พระเจ้าเสด็จนำทางพวกเขาในเวลากลางวันด้วยเสาเมฆ และตอนกลางคืนด้วยเสาเพลิง ให้เขามีแสงสว่างเพื่อจะได้เดินทางได้ทั้งกลางวันและ กลางคืน เสาเมฆในเวลากลางวันและเสาเพลิงในเวลากลางคืน มิได้คลาดจากเบื้องหน้าประชากรเลย

ข้ามทะเลแดง

หลังจากภัยพิบัติน้ำท่วมเกิดขึ้น กษัตริย์ฟาโรห์ยอมปล่อยพวกอิสราเอลออกไปจากอียิปต์ โมเสสและอาโรนได้นำชาวอิสราเอลเดินทางออกไปจากอียิปต์ ต่อมาฟาโรห์มีคำสั่งให้ทหารไล่ตามชาวอิสราเอลไป เพื่อที่จะฆ่าพวกเขา ชาวอิสราเอลเกิดความกลัวจึงบ่นต่อว่าโมเสสเป็นครั้งแรก

อพยพ 12:6-7 ม้าลูกแกะของเขา แล้วเอาเลือดทาที่ไม้วงกบประตูทั้งสองข้าง และไม่
ข้างบน ณ เรือนที่เขาเลี้ยงกันนั้นด้วย

สาเหตุที่พระเจ้าทรงครัสสั่งให้กระทำอย่างนั้นก็เพราะพระเจ้าจะส่งภัยพิบัติสุดท้าวมา
ยังอียิปต์

อพยพ 12:12-13 เพราะในคืนวันนั้น เราจะผ่านไปในประเทศอียิปต์ และเราจะประหาร
ลูกหัวปีทั้งหมดในอียิปต์ทั้ง ของมนุษย์และของสัตว์ และเราจะพิพากษาลงโทษพระทั้งปวงของ
อียิปต์ เราคือพระเจ้า แต่เลือดที่บ้านที่เจ้าทั้งหลายอยู่นั้น จะเป็นหมายสำคัญสำหรับเจ้า เมื่อเรา
เห็นเลือดนั้น เราจะผ่านวันเจ้าทั้งหลายไป และไม่มีภัยพิบัติบังเกิดแก่เจ้า ขณะที่เราประหารชาว
อียิปต์

ความหมายที่แท้จริงของเทศกาลปัสกา

เทศกาลปัสกา เป็นพิธีที่
ชาวอิสราเอลกระทำในอียิปต์เป็น
ครั้งแรก ก่อนที่โมเสสจะนำพวกเขา
ออกมาจากการเป็นทาส พระเจ้า
ครัสสั่งให้เอาเลือดลูกแกะทาที่วง
กบประตู เพราะว่าในคืนนั้นทูตแห่ง
ความตายจะมายังอียิปต์ เพื่อ
ประหารบุตรหัวปีของทุกๆบ้านใน

อียิปต์รวมถึงลูกหัวปีของสัตว์เลี้ยงทุกชนิด ที่ไม่มีเลือดของลูกแกะทาที่วงกบประตู

ลูกแกะ เล็งถึงพระเยซูคริสต์พระผู้ไถ่บาป “พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราได้ถูก
ฆ่าบูชาเสียแล้ว” พระเจ้าทรงสอนอิสราเอลให้เขาระลึกถึงพระผู้ไถ่จะเสด็จมาตาย เพื่อไถ่พวก
เขาให้พ้นจากการเป็นทาสของความบาป

ดังนั้นทุกปีชาวอิสราเอลจะทำพิธีปัสกา เพื่อระลึกถึงการที่พระเจ้าทรงนำพวกเขาออก
มาจากการเป็นทาสของอียิปต์ (พิธีระลึกถึงไม่ได้หมายถึงว่าจะต้อง ฆ่าลูกแกะและเอาเลือดทาที่
วงกบประตูเหมือนที่อยู่ในอียิปต์ แต่เป็นการระลึกถึงเท่านั้น)

เลวีนิติ 23:5 ในเวลาเย็นวันที่สิบสี่เดือนที่หนึ่งเป็นวันเทศกาล ปัสกา ของพระเจ้า

พระเยซูทรงทำพิธีปัสกา

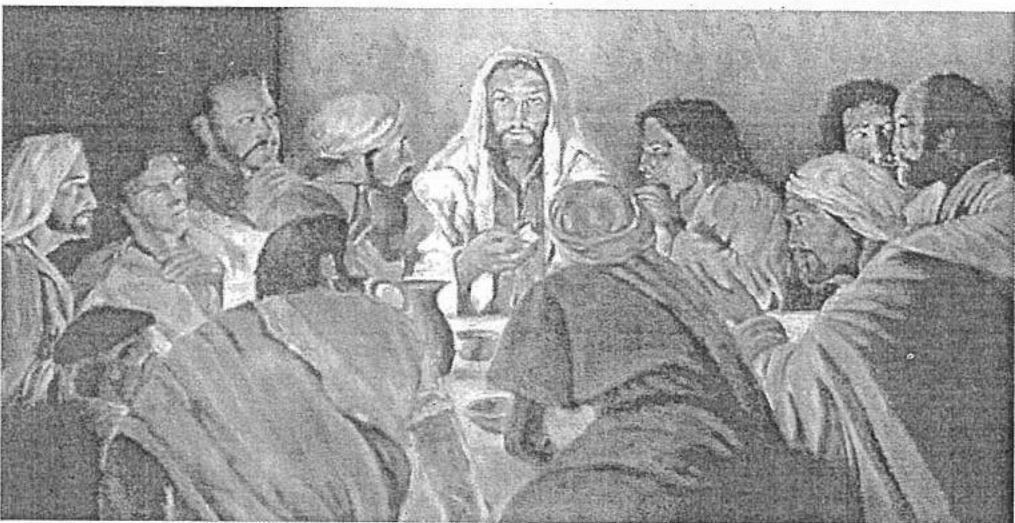
มัทธิว 26:17-19 เมื่อวันต้นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อ พวกสาวกมาทูลถามพระองค์ว่า “จะให้ข้าพระองค์จัดเตรียมปัสกาให้พระองค์เสวยที่ไหน” พระองค์จึงตรัสตอบว่า “จงเข้าไปหาผู้หนึ่งในกรุง บอกเขาว่า ‘พระอาจารย์ว่า ‘กาลกำหนดของเรามาใกล้แล้ว เราจะถือปัสกาที่บ้านของท่านพร้อมกับพวกสาวกของเรา’ ‘ฝ่ายสาวกเหล่านั้นก็กระทำตามรับสั่ง แล้วได้จัดเตรียมปัสกาไว้พร้อม

ลูกา 22:19-20 พระองค์ทรงหยิบขนมปัง โมทนาพระคุณ แล้วหักส่งให้แก่เขาทั้งหลาย ตรัสว่า “นี่เป็นกายของเรา ซึ่งได้ให้สำหรับท่านทั้งหลาย จงกระทำอย่างนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา” เมื่อรับประทานแล้ว จึงทรงหยิบถ้วยกระทำเหมือนกันตรัสว่า “ด้วยนี้ซึ่งเทออกเพื่อท่านทั้งหลาย เป็นคำสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา

พิธีปัสกาเป็นพิธีศักดิ์สิทธิ์ เป็นพิธีที่เราละทิ้งถึงการเสียดชีวิตของพระเยซูเพื่อไถ่บาปของเรา ดังนั้นทุกครั้งที่เราจะเข้าสู่พิธีปัสกา (พิธีศีลมหาสนิท) ผู้นำคริสตจักรจะแจ้งให้เราทราบก่อน 7 วัน เพื่อเราจะได้เตรียมจิตใจ สวรรภาพบาป สำนึกบาป และกลับใจใหม่

1 โครินธ์ 5:7-8 จงชำระเชื้อเก่าเสีย เพื่อท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่ เหมือนขนมปังไร้เชื้อ เพราะพระคริสต์ผู้ทรงเป็นปัสกาของเราได้ถูกฆ่าบูชาเสียแล้ว เหตุฉะนั้นให้เราถือปัสกานั้น มิใช่ด้วยเชื้อเก่า ซึ่งเป็นเชื้อของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมปังที่ไม่มีเชื้อ คือความจริงใจและสัจจะ

สรุป ความหมายแท้จริงของเทศกาล ปัสกา คือ พระคริสต์คือลูกแกะที่ถูกฆ่า

กินขนมปังไร้เชื้อ

แก่นสารที่แท้จริงของการกินขนมปังไร้เชื้อ

เลวีนิติ 23:6-8 และในวันที่สิบห้าเดือนเดียวกัน เป็นเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อถวายแด่พระเจ้า ให้เจ้ารับประทานขนมปังไร้เชื้อ เจ็ดวัน ในวันต้นเจ้าจะมีการประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก แต่เจ้าจงถวายเครื่องบูชาด้วยไฟแด่พระเจ้าให้ครบเจ็ดวัน ในวันที่เจ็ดเป็นวันประชุมบริสุทธิ เจ้าอย่าทำงานหนัก

อพยพ 12:15, 18 เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวัน วันแรกจงชำระบ้านเจ้า

ให้ปราศจากเชื้อ ถ้าผู้ใดขึ้นกินขนมปังที่มีเชื้อตั้งแต่วันแรกจนถึงวันที่เจ็ด จะต้องอเปหิผู้นั้นเสียจากอิสราเอล ในตอนเย็นวันที่สิบสี่เดือนแรก เจ้าทั้งหลายจงกินขนมปังไร้เชื้อจน ถึงเวลาเย็นวันที่ยี่สิบเอ็ดของเดือนนั้น (ขนมปังไร้เชื้อเส่งถึงพระกายของพระเยซู พระองค์ไม่มีบาป)

ใจความสำคัญที่แท้จริงของเทศกาล กินขนมปังไร้เชื้อ

ฉกา 23:53 เมื่อเชิญพระศพลงแล้ว เขาจึงเอาผ้าป่านพันหุ้มไว้ แล้วเชิญพระศพไปประดิษฐานไว้ในอุโมงค์ ซึ่งเจาะไว้ในศิลาที่ยังมิได้วางศพผู้ใดเลย

ความหมายแท้จริงของเทศกาล กินขนมปังไร้เชื้อ คือ ประกอบพิธีฝังในอุโมงค์ฝังศพ พระคริสต์อยู่ในอุโมงค์ หมายถึง พิธีบังเกิดใหม่ ฉะนั้นพิธีบังเกิดใหม่หมายถึงการเข้าส่วนในความตายกับพระเยซูคริสต์ ในพระธรรมโรมได้กล่าวไว้ว่า

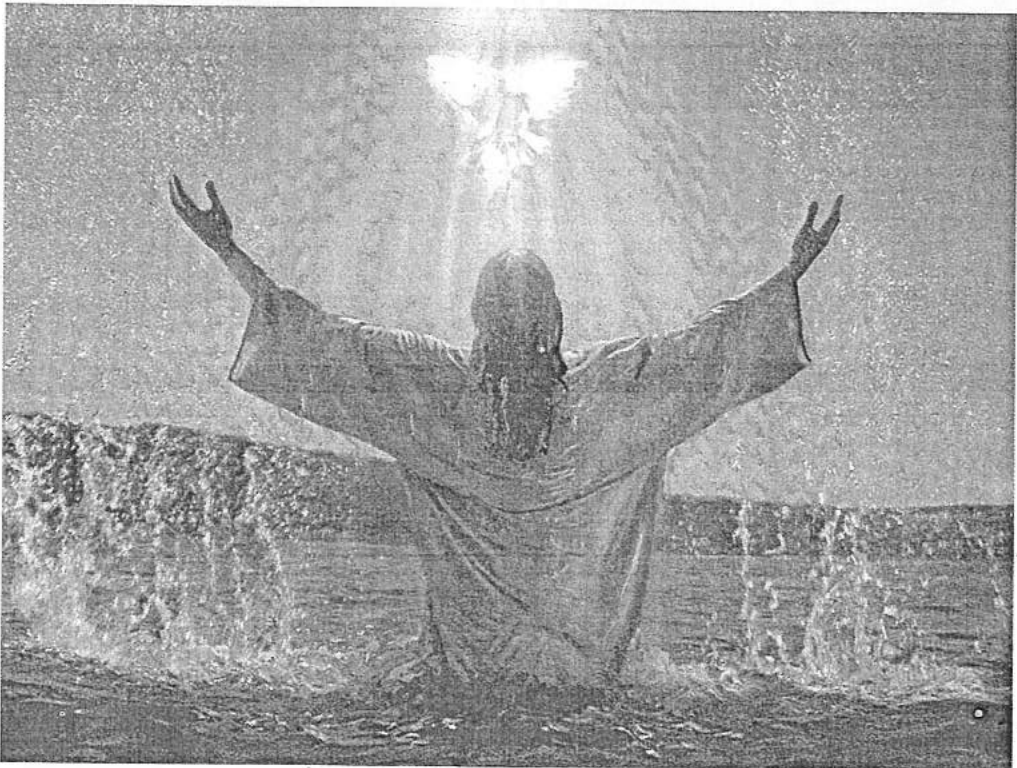
โรม 6:3-4 ท่านไม่รู้หรือว่า เราทั้งหลายที่ได้รับบังเกิดใหม่เข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบังเกิดใหม่นั้นเข้าในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบังเกิดใหม่เข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยเดชพระสิริของพระบิดาแล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน

การรับบัพติศมายังเป็นสัญลักษณ์แสดงถึงความตายของพระเยซู การฝังและการฟื้นคืนพระชนม์ เป็นความตายครั้งแรกจากความบาป จากนั้นก็เป็นการฝังชีวิตเก่าของความบาปในน้ำ และสุดท้ายก็คือการฟื้นขึ้นมาจากน้ำเป็นชีวิตใหม่

การรับบัพติศมาโดยการจุ่มลงในน้ำทั้งตัวเข้ากับสัญลักษณ์แสดงความหมายอย่างสมบูรณ์ ชีวิตแห่งความบาปตาย เวลานั้นกลั้นหายใจในระหว่างที่รับบัพติศมาโดยการเอนตัวลงด้านหลังจมไปในน้ำจนทั้งตัวจมอยู่ใต้น้ำทั้งหมด หรือการฝังในน้ำ จากนั้นผู้นั้นจะยกตัวขึ้นมาจากน้ำหายใจใหม่อีกครั้งเหมือนเด็กทารกที่เกิดใหม่ เพื่อที่จะมีชีวิตอยู่ด้วยชีวิตใหม่

ตัวอย่างการรับบัพติศมาของพระเยซู ในแม่น้ำจอร์แดน

มาระโก 1:9-10 ต่อมาพระเยซูเสด็จมาจากเมืองนาซาเร็ธแคว้นกาลิลี และได้ทรงรับบัพติศมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดน พอพระองค์เสด็จขึ้นมาจากน้ำ ในทันใดนั้นก็ทรงเห็นท้องฟ้าแหวกออก และพระวิญญาณคจุนกพิราบลงมาสู่ พระองค์

การรับบัพติศนามีความสำคัญอย่างไร

มาระโก 16:16 กล่าวว่า “ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ”

ยอห์น 3:5 พระเยซูตรัสว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านว่า ถ้าผู้ใดไม่ได้บังเกิดใหม่จากน้ำและพระวิญญาณ ผู้นั้นจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้าไม่ได้”

การรับบัพติศมาเป็นคำสั่งที่ถูกระบุไว้ในพระคัมภีร์อย่างชัดเจนว่ามีความจำเป็นอย่างไรก็ตามเมื่อการรับบัพติศมาเป็นไปไม่ได้ในกรณีเดียวกับที่เกิดกับโจรบนไม้กางเขน พระเยซูทรงประทานคำรับรองการรับบัพติศมาของพระองค์ (มัทธิว 3:5) การรับบัพติศมาเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า แต่พระเยซูตรัสตอบยอห์นว่า “บัดนี้จึงยอมเกิด เพราะสมควรที่เราทั้งหลายจะกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ (มัทธิว 3:15)

ก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงตรัสถึงสาวกของพระองค์ว่าอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้

มัทธิว 28:19-20 เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค”

คุณสมบัติที่จะต้องมาก่อนการรับบัพติศมา ที่ระบุไว้ในพระคัมภีร์

- ก) ได้รับการสอน และเข้าใจคำสอนของพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 28:19-20)
- ข) เชื่อในหลักคำสอนทุกอย่างของพระเยซู (มาระโก 16:16)
- ค) กลับใจจากบาปที่ได้ทำมาในอดีต (กิจการของอัครทูต 2:38)
- ง) เต็มใจเชื่อ (กิจการของอัครทูต 2:37)
- จ) ยอมรับที่จะพ้นจากความผิดบาป (กิจการของอัครทูต 3:19, โรม 6:5-6)
- ฉ) ยอมรับพระคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด และรับประสบการณ์ของการบังเกิดใหม่

(2 โครินธ์ 5:17; ยอห์น 3:3-5)

สรุป ความหมายแท้จริงของเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อคือ การประกอบพิธีฝังอยู่ในอุโมงค์ฝังศพของพระเยซู

เลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว

เป็นเรื่องที่มีความหมายและควรเข้าใจของเทศกาลนี้

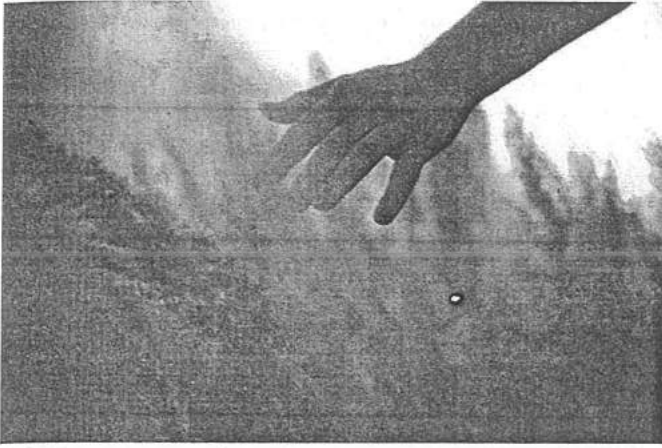
อพยพ 23:16, 19 จงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว ถวายพืชผลแรกที่เกิดจากแรงงานของเจ้า ซึ่งเจ้าได้หว่านพืชลงในนา เจ้าจงถือเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บพืชผลปลายปี เมื่อเจ้าเก็บพืชผลจากทุ่งนาอันเป็นผลงานของเจ้า พืชผลอันดีเลิศซึ่งได้เก็บครั้งแรกจากไร่นาของเจ้านั้น จงนำมาถวายในพระนิเวศพระเจ้าของเจ้า

ใจความสำคัญที่แท้จริง ของเทศกาลเลี้ยงฉลองการเก็บเกี่ยว

1 โครินธ์ 15:20-23 แต่ความจริงพระคริสต์ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรกในพวกคนที่ได้สว่างกลับไปแล้วนั้น เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุฉนั้นใด การเป็นขึ้นมาจากความตายก็ได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์ผู้หนึ่งเป็นเหตุฉนั้นนั่น เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉนั้นใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉนั้นนั่น แต่ว่าจะเป็นไปตามลำดับ คือพระคริสต์ทรงเป็นผลแรก แล้วภายหลังก็คือคนที่ทั้งปวงที่เป็นของพระคริสต์ ในเมื่อพระองค์เสด็จมา

ในพระคัมภีร์บอกเราว่าพระเยซูคริสต์เป็นผู้แรกที่ฟื้นจากความตายเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้า และพระคัมภีร์ยังได้กล่าวถึงกลุ่มคนอีกกลุ่มหนึ่งที่พระเจ้าทรงเลือกให้เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและพระเยซูคริสต์คือ...

วิวรณ์ 14:3-5 คนเหล่านี้ร้องเพลงบทใหม่ หน้าพระที่นั่งคน้าสัตว์ทั้งสี่นั้นและหน้าพวกผู้อาวูโส ไม่มีใครสามารถร้องเพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่ที่หมิ่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงใจจากมวลมนุษย์ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก ปากเขาไม่กล่าวคำมุสาเลย เพราะเขาไม่ค้างพริ้วเลย

เราจะเห็นได้ว่า คำว่า
ผลแรก ถวายแด่พระเจ้า สิ่ง
นั้นจะต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุด ไม่
ต้องพูดถึงพระคริสต์เพราะว่า
พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม
และทรงเป็นพระเจ้าอยู่แล้ว แต่
เราจะมาพูดถึงกลุ่มคนแสนสี่
หมื่นสี่พันคน เขาจะต้องเป็น
คนที่สมบูรณ์ที่สุดในสายพระ

เนตรพระเจ้า ตามที่พระคัมภีร์ได้บรรยายไว้ นางเอลเลน จี ไวท์ กล่าวว่า

“ขอให้เราพยายามต่อสู้อันสูงสุดกำลังทั้งหมด (กำลังความสามารถ) เพื่อพระเจ้าจะทรง
ให้เราอยู่ท่ามกลาง 144,000 คนนั้น” [7 Bible commentary, 970/2:2]

ถ้าเราเป็นคนหนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคนได้ เราก็จะได้เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและ
พระคริสต์ แต่เราจะต้องมีอุปนิสัยเหมือนคนเหล่านั้น

การฟื้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงตรัสล่วงหน้ากับเหล่าสาวกของ
พระองค์แล้วว่า “บุตรมนุษย์จะต้องถูกยกยัดไว้ในมือของคนบาป และต้องถูกตรึงที่กางเขน
และวันที่สามจะเป็นขึ้นมาใหม่” ลูคา 27:4

การฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ แสดงถึงชัยชนะ อันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรง
ชนะความตายแล้วที่ไม่กางเขน

วิวรณ์ 1:18 และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ นี่แน่ะ เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอด
ไปเป็นนิรันดร์ และเราถือลูกกุญแจแห่งความตายและแห่งแดนคนตาย

พระเยซูคริสต์พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือความตาย พระองค์ทรงสามารถ ช่วยทุก
คนที่ตายในพระนามของพระองค์พ้นจากความตายเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาครั้งที่สองในเร็ว
นี้ นี่คือความหวังของเรา

กิจการของอัครทูต 24:15 ข้าพเจ้ามีความหวังใจในพระเจ้า ตามซึ่งเขาเองก็มีความหวังใจ
ด้วย คือหวังใจว่าคนทั้งปวงทั้งคนที่ชอบธรรม และคนที่ไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นมาจากความตาย

1 เปโตร 1:3 สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาแห่งพระเยซูคริสตเจ้าของเรา ผู้ได้ทรงพระมหา
กรุณาแก่เรา ทรงโปรดให้เราบังเกิดใหม่ เข้าสู่ความหวังใจอันมีชีวิตอยู่ โดยการคืนพระชนม์ของ
พระเยซูคริสต์

พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า หากพระคริสตเจ้าไม่ฟื้นพระชนม์ เราผู้เป็นคนบาปจะเป็นอย่างไร

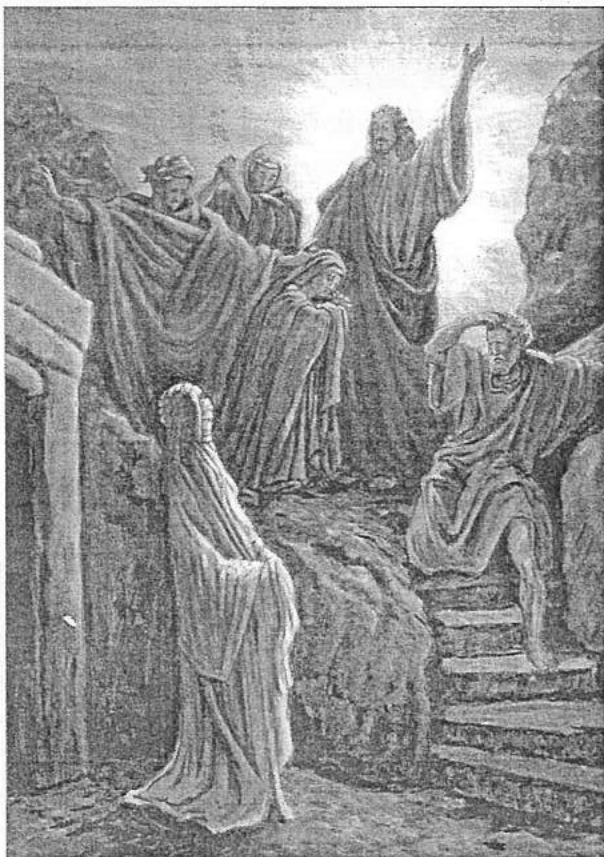
1 โครินธ์ 15:13-17 ถ้าการฟื้นขึ้นมาจากตายไม่มี พระคริสตเจ้าก็ไม่ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา
ถ้าพระคริสตเจ้ามิได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา การเทศนาของเรานั้นก็ไม่มีหลัก ทั้งความเชื่อ
ของท่านทั้งหลายก็ไม่มีหลักด้วย และก็จะปรากฏว่าเราอ้างพยานเท็จในเรื่องพระเจ้า เพราะเรา
อ้างพยานว่าพระองค์ได้ทรงชุบพระคริสตเจ้าให้เป็นขึ้นมา

แต่ถ้าคนตายไม่ถูกทรงชุบ
ให้เป็นขึ้นมาแล้ว พระองค์ก็ไม่ได้ทรง
ชุบพระคริสตเจ้าให้เป็นขึ้นมา เพราะว่าถ้า
การชุบให้เป็นขึ้นมาไม่มี พระคริสต
ก็ไม่ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมา และถ้า
พระคริสตเจ้าไม่ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้น
มา ความเชื่อของท่านก็ไร้ประโยชน์
ท่านก็ยังตกอยู่ในบาปของตน

ฉะนั้นขอให้เราชื่นชมยินดี
เถิด เพราะพระคริสตเจ้าฟื้นจากความ
ตายแล้ว ความหวัง และความเชื่อของ
เราจึงไม่ไร้ประโยชน์ “แต่ความจริง
พระคริสตเจ้าทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจาก
ความตายแล้ว และทรงเป็นผลแรก
ในพวกคนทั้งหลายที่ได้ล่วงหลับไป
แล้วนั้น”

ถ้าหากเราได้ถวายผลแรก
ของการเก็บเกี่ยวให้กับพระเจ้า ทุกๆครั้งของการเก็บเกี่ยวของเรา เราจะไม่มีลมการฟื้นพระชนม์
ของพระคริสตเจ้า (ผลแรกไม่ใช่ลิบลด แต่เป็นผลแรกที่สวยที่สุด ที่ดีที่สุด ถวายแด่พระเจ้าก่อนที่
เราจะรับประทาน)

สรุป ความหมายแท้จริงของเทศกาล ฉลองการเก็บเกี่ยว คือ การฟื้นพระชนม์ของ
พระคริสตเจ้า เป็นผลแรก

สัปดาห์

เทศกาลสัปดาห์ หมายถึงหลังจากวันปีศาจ 50 วัน จึงได้ชื่อว่าเทศกาลเพนเทคอสเต (เพนเทคอสเต เป็นคำทับศัพท์ แปลว่า "50") อีกชื่อหนึ่งของเทศกาลนี้ คือ เทศกาลสัปดาห์ ไปรคอ่านรายละเอียด เลวีนิติ 23:15-21, กัณคารวิถี 28:16-31, เฉลยธรรมบัญญัติ 16:9-12

ใจความสำคัญที่แท้จริงของเทศกาลสัปดาห์

เทศกาลสัปดาห์ หมายถึง การฉลองพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรก (ฝนต้นฤดู) พลับพลาบนสวรรค์ได้เคลื่อนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เกล่อมคริสตจักร การฉลองพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรกในสมัยของอัครสาวก หลังจากพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ที่ภูเขามะกอกเทศและ พระคริสต์เสด็จเข้าไปพลับพลาห้องบริสุทธิ์บนสวรรค์ เป็นเวลาของการหลังฝนต้นฤดู

ฝนต้นฤดู คือการฉลองพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรก พระเยซูคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนในปี ค.ศ. 31 หลังจากพระองค์ฟื้นพระชนม์ แล้วทรงปรากฏแก่สาวกและประทับอยู่ท่ามกลางเขาถึงสี่สิบวัน (กิจการของอัครทูต 1:3) จึงเสด็จสู่สวรรค์ และเข้าไปในพลับพลาห้องบริสุทธิ์บนสวรรค์เพื่อทำภารกิจของการทรงไถ่ ในเวลานั้นเองพระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มายังสาวกของพระเยซูที่กำลังรวมตัวกันอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม ตามที่พระเยซูคริสต์คริสต์สั่งเขาไว้รออยู่ที่นั่น

กิจการของอัครทูต 1:3 ครั้นพระองค์ทรงทนทุกข์ทรมานแล้ว ได้ทรงแสดงพระองค์แก่คนพวกนั้นด้วยหลักฐานหลายอย่าง พิสูจน์ว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และได้ทรงปรากฏแก่เขาทั้งหลายระหว่างสี่สิบวัน และได้ทรงสนทนากับเขาถึงเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า

กิจการของอัครทูต 1:4-5 เมื่อพระองค์ได้ทรงพำนักอยู่กับอัครทูต จึงกำชับเขามิให้ออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา คือพระองค์ตรัสว่า "ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่าขอให้นิรมัณฑ์พิศมิตด้วยน้ำ แต่ไม่เข้าไม้นานท่านจะรับพิศมิตด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์"

กิจการของอัครทูต 2:1-4 เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทกอสต์มาถึง จำพวกศิษย์จึงรวมอยู่ในที่
แห่งเดียวกัน ในทันใดนั้นมีเสียงมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกล้าสั่นก้องทั่วตึกที่เขานั่งอยู่นั้น มี
เปลวไฟสถฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขากระจายอยู่บนเขาลิ้นทุกคน เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วย
พระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด

มีฝนคันฤดู แล้วก็มีฝนปลายฤดูเช่นกัน เพราะฝนต้นฤดู มิได้ตกลงมายังคริสเตียน
ยุคแรกเท่านั้น แต่เรื่อยมาตลอดประวัติศาสตร์โลก เพื่อเตรียมคริสตจักรให้พร้อมรับฝนปลาย
ฤดูและการเก็บเกี่ยว

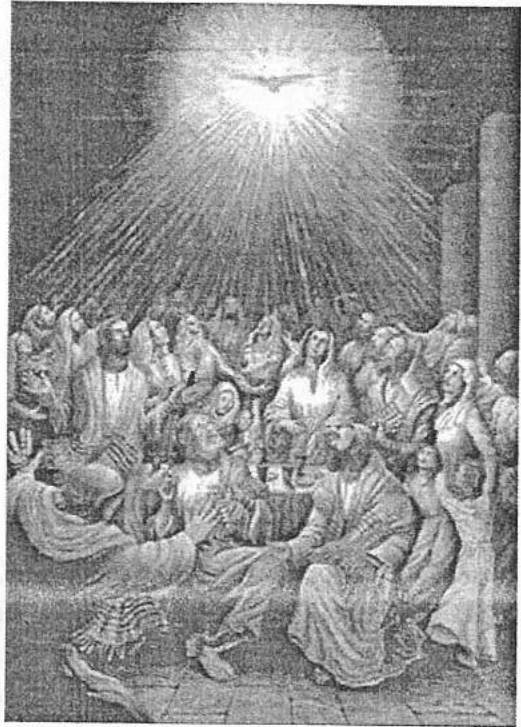
ทุกคนที่ได้รับบัพติศมา ก็จะได้รับ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ (ฝนต้นฤดู) เช่นกัน
เพราะว่าเราทั้งหลายได้รับบัพติศมาในพระ
นาม พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

มัทธิว 28:19 เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลาย
จงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติ ให้เป็นสาวกของ
เรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระ
บิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วย
ที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าจะประทานให้
อัครสาวก ไม่ใช่แค่นั้น เราทุกคนด้วยที่กลับ
ใจและรับเอาพระองค์มาสถิตอยู่ในชีวิตของเรา

ยอห์น 14:16-17, 26 เราจะทูลขอพระ
บิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป คือพระ
วิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลาย
รู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน แต่องค์ผู้ช่วยคือ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเจ้านั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง
และจะให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว

สรุป ความหมายที่แท้จริงของเทศกาล สัปดาห์คือ การทูลงพระวิญญาณบริสุทธิ์
ครั้งแรกในสมัยของอัครสาวก

เป่าแตร

การเป่าแตรเป็นสัญลักษณ์ของการเตรียมพร้อม

เดวีนิติ 23:23-27 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงกล่าวแก่คนอิสราเอลว่า ในวันที่หนึ่งของเดือนที่เจ็ด เจ้าทั้งหลายจงถือเป็นวันหยุดพักผ่อนวันหนึ่ง เป็นวันประชุมบริสุทธิประกาศเป็นที่ระลึกด้วยเสียงแตร เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเจ้า”

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดนี้เป็นวันทำการลบมลทินจะเป็นวันประชุมบริสุทธิแก่เจ้า และเจ้าจงบังคับใจตนเอง และนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเจ้า

ในยุคสมัยของชนชาติอิสราเอล ก่อนที่จะถึงวันลบบาปประจำปี เขาจะมีการเป่าแตรเขาสัตว์เพื่อเตือนให้ประชากรอิสราเอลเตรียมจิตใจ และชำระร่างกายทำความสะอาดกายให้เรียบร้อยก่อนที่จะถึงวันลบมลทินบาปประจำปี

ในสมัยชนชาติอิสราเอลพระเจ้าทรงกำหนด หนึ่งวันในทุกๆปีจะเป็นวันแห่งการลบมลทินบาปของอิสราเอลออกจากพลับพลา (รายละเอียดของวันลบบาป ดูใน หนังสือ วันแห่งการลบบาป) ก่อนที่จะถึงวันลบบาปสิบวันจะมีวันสำคัญอีกวันหนึ่ง คือ วัน เป่าแตร (กันดารวิถี 29:1) คือวันที่ หนึ่งเดือนที่เจ็ด ของทุกๆปี เมื่ออิสราเอลได้ยินเสียงแตรในวันนี้เขาจะรู้ได้เลยว่าใกล้จะถึงวันแห่งการลบมลทินบาปแล้ว พระเจ้าตรัสสั่งว่า “เจ้าอย่าทำงานหนัก และเจ้าจงนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเจ้า” วันนี้เขาจะละเว้นจากการงานประจำ เขาจะนำเครื่องบูชามาถวายแด่พระเจ้าสำหรับครอบครัวของแต่ละครอบครัวไป เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมทั้งร่างกายและจิตวิญญาณที่จะเข้าสู่วันแห่งการลบบาป คือวันที่ สิบของเดือนที่เจ็ด

ใจความสำคัญที่แท้จริงของเทศกาล เป่าแตร

วันลบบาปในที่นี้หมายถึงวันลบบาปในพลับพลาบนสวรรค์ ซึ่งมีพระเยซูทรงเป็นมหาบุรุษที่กระทำการ วันลบบาปในโลกกระทำในพลับพลาห้องบริสุทธิ์ที่สุด เป็นการนำเอาบาปออกจากพระวิหาร ส่วนวันลบบาปในพลับพลาห้องบริสุทธิ์ที่สุดบนสวรรค์เป็นการนำบาปออกจากสมุดบันทึกบาปของทุกคนที่เชื่อและวางใจในพระเจ้าโดยพระโลหิตของพระเยซู วันลบบาปเรียกอีกอย่างว่า “วันพิพากษา”

ก่อนที่พระเยซูจะเสด็จเข้าห้องบริสุทธิ์ที่สุดเพื่อลบมลทินบาปของประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายในปี ค.ศ.1844 แตรของพระเจ้าได้ถูกเป่าแล้วก่อน ค.ศ. 1844 นั่นก็คือการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง

วิวรณ์ 14:6-7 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

ข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้ประกาศให้ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ทั่วทั้งโลกให้เตรียมพร้อมเพื่อจะเข้าสู่วัน แห่งการลบมลทินบาป หรือ วันพิพากษา ในสมัยอิสราเอลพระเจ้าสั่งให้นำเครื่องบูชาด้วยไฟมาถวายแด่พระเจ้า แต่สำหรับข่าวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งประกาศให้เราถวาย ชีวิตและจิตวิญญาณแด่พระเจ้าโดย “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และบ่อน้ำพุทั้งหลาย” ตอนนี้เราอยู่ในระหว่างเวลาของการเป่าแตร และ วันแห่งการพิพากษาแล้ว เราไม่รู้ว่าเวลาที่พระเจ้าจะพิพากษารามาถึงหรือยัง หรือว่าผ่านไปแล้ว สิ่งที่เราจะทำได้ในเวลานี้ก็คือ เราจะต้องถวายชีวิตอันสิ้นที่เหลืออยู่ของเราให้กับพระเจ้าโดย...

เรา: ยำเกรงพระเจ้า

ปัญญาจารย์ 12:13-14 “จบเรื่องแล้ว ได้ฟังกันทั้งสิ้นแล้ว จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะนี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง ด้วยว่าพระเจ้าจะทรงเอาการงาน ทุกประการเข้าสู่การพิพากษาพร้อมด้วยสิ่งเร้นลับทุกอย่าง ไม่ว่าดีหรือชั่ว” เมื่อเรายำเกรงพระเจ้า นั่นหมายความว่าเราจะไม่ละเมิดพระบัญญัติสิบประการ และคำสั่งสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์

เราถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

1 โครินธ์ 10:31 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทานอาหารจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำ เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

1 โครินธ์ 6:19-20 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

จากหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ นางเอลเลน จี ไวท์ กล่าวว่า

เราถูกเรียกให้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายและวิญญาณของเรา เป็นเหตุผลที่เราปฏิรูปเรื่องสุขภาพ คือไม่ว่าจะกินหรือดื่ม ทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระองค์ การทานอาหารธรรมดาๆ จะช่วยให้เรามีสุขภาพที่สมบูรณ์ เราควรชมความอยากของตน นี่คืองานเขนที่เรามากทล็กเลี้ยงไม่ยอมแบก นี่คืองานสว่างบนทางเดินของเรา (2 T 45.1)

โรม 15:5-7 ขอพระเจ้าแห่งความเพียรและความซื่อ ทรงโปรดช่วยให้ท่านมีน้ำหนึ่งใจเดียวกันตามอย่างพระเยซูคริสต์ เพื่อท่านทั้งหลายจะได้พร้อมใจกันสรรเสริญพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา เหตุฉะนั้นจงต้อนรับกันและกัน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์ได้ทรงต้อนรับท่าน เพื่อพระเกียรติของพระเจ้า

เราจะนมัสการพระเจ้าพระเจ้าผู้สร้างโลก และสรรพสิ่งที่อยู่ในโลก

อพยพ 20:11 “เพราะในหกวันพระยะโฮวาได้ ทรงสร้างฟ้าและแผ่นดิน และทะเล และ
สรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น แต่วันที่เจ็ดได้ทรงงดการงานไว้ เหตุฉะนั้นพระยะโฮวาได้ทรงอวย
พรแก่ วันสะบาโต และจัดตั้งไว้เป็นวันบริสุทธิ์”

ปฐมกาล 2:1-3 ฟ้าและแผ่นดิน และบริวารทั้งสิ้น ที่มีอยู่ในนั้น พระเจ้าทรงสร้างสำเร็จ
ดังนี้แหละ วันที่เจ็ด พระเจ้าก็เสร็จงานของพระองค์ที่ทรงกระทำมานั้น ในวันที่เจ็ดนั้นก็ทรง
พักการงานทั้งสิ้นของพระองค์ที่ได้ ทรงกระทำ พระเจ้าจึงทรงอวยพรพระพรแก่วันที่เจ็ด ทรงตั้ง
ไว้เป็นวันบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เพราะในวันนั้นพระองค์ทรงหยุดพักจากการงานทั้งปวงที่พระองค์
ทรงกระทำในการเนรมิตสร้าง

เอเสเคียล 20:20 และจงรักษาพระบัญญัติของเรา และประพฤติตามพระบัญญัตินั้น
และจงทำวันสะบาโตของเราให้บริสุทธิ์ วันสะบาโตเหล่านั้นจะเป็นหมายสำคัญท่ามกลางของ
เราแห่งเจ้า เพื่อเจ้าจะทราบว่าเป็นพระยะโฮวาห์ เป็นพระเจ้าของเจ้า

การนมัสการพระเจ้าผู้สร้างคือการรักษาวนสะบาโตที่แท้ หรือการนมัสการในวันสะบาโต
วันที่เจ็ด (วันเสาร์) นั่นเอง เมื่อเรานมัสการวันสะบาโตวันที่เจ็ด เท่ากับว่าเราขอรับการทรง
สร้างโลกของพระเจ้า นี่คือ การนมัสการพระเจ้าผู้สร้าง

สรุป ใจความสำคัญของเทศกาลเป่าแตรในวาระสุดท้ายนี้คือ การประกาศข่าวของ
ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง องค์ที่สอง และองค์ที่สาม โปรดศึกษาเพิ่มเติมรายละเอียดความหมายของ
ข่าวทูตสวรรค์สามองค์ได้ในหนังสือ “ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ”

วันแห่งการลบบาป

เลวีนิติ 23:26-27 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ในวันที่สิบของเดือนที่เจ็ดนี้เป็นวันทำการลบบาป จะเป็นวันประชุมบริสุทธิแก่เจ้า และเจ้าจงบังคับใจตนเอง และนำเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเจ้า

ใจความที่แท้จริงของเทศกาลวันแห่งการลบบาป

คริสตจักรคือพลับพลา นมัสการที่พลับพลา

จะต้องสำนึกผิด สำรองการกระทำ และจิตใจของคน กระตุ้นตัวเอง

ในเวลานี้เรามีชีวิตอยู่ในเทศกาลที่หก วันแห่งการลบบาป พระคริสต์ได้เข้าไปในพลับพลาชั้นที่สองเพื่อตรวจสอบพิพากษาคนเป็นและคนที่ตายไปแล้วโดยผลการกระทำประพฤติปฏิบัติอยู่ในหนังสือบันทึกของเขาทั้งหลายจะได้ถูกชำระ

(คู 2 ทิโมธี 4:1; กิจการของอัครทูต 17:31; 1 เปโตร 4:5; วิวารณ์ 14:7; ดาเนียล 7:10)

วันลบบาป หรือ วันพิพากษาเริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 ตามคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล 8:14 “ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” คำพยากรณ์ 2300 วัน (ปี) ได้สิ้นสุดในปี ค.ศ. 1844 การชำระพระวิหารเกิดขึ้นในสวรรค์ คือวันลบบาป หรือ วันพิพากษา

บทความวิญญานแห่งคำพยากรณ์

เรากำลังดำรงชีวิตอยู่ในช่วงเวลายิ่งใหญ่ของการลบบาปมาปี ในพิธีจำลอง เมื่อมหาบุโรहितทูลขอการลบบาปให้ชนชาติอิสราเอล ทุกคนจะต้องบังคับใจของเขาด้วยการสำนึกผิดจากบาปและถ่อมตนต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า มิฉะนั้นเขาอาจจะถูกอเปหิจากสังคม

ในทำนองเดียวกัน ทุกคนที่ต้องการมีชื่อคงอยู่ในสมุดแห่งชีวิตจะต้องบังคับจิตใจของเขาต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าด้วยการเสียใจต่อบาปและการกลับใจอย่างแท้จริง ด้วยว่าวันเวลาแห่งพระกรุณาธิคุณของเรามีเหลือไม่มากนัก จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบจิตใจอย่างถี่ถ้วน และสัตย์ซื่อ จิตใจที่เลนาๆไม่จริงจิงของผู้คนจำนวนมากที่อ้างตนเป็นคริสเตียนจะต้องขจัดทิ้งไป

มีการต่อสู้ที่สำคัญอยู่เบื้องหน้าทุกคนที่ต้องการเอาชนะความโง่เขลาซึ่งที่พยายามควบคุมพวกเขา ทุกคนต้องเตรียมพร้อมด้วยตนเอง

เราไม่ได้รับความรอดเป็นหมู่คณะ ความบริสุทธิ์และความอุทิศตนของคนหนึ่งคน จะไม่สามารถทดแทนคุณลักษณะที่ขาดไปของอีกคนหนึ่ง แม้ว่าคนทุกชาติจะต้องผ่านการตรวจสอบในการพิพากษาของพระเจ้า แต่กระนั้นพระองค์จะทรงตรวจสอบแต่ละกรณีอย่างละเอียดและระมัดระวังราวกับว่าไม่มีคนอื่นในโลกนี้อีกแล้ว ทุกคนจะต้องผ่านการทดสอบและจะต้องปราศจากตำหนิหรือรื้อรอยหรือความบกพร่องใดๆ (GC 489.3)

วันแห่งการลบบาปเริ่มต้นที่ปี ค.ศ. 1844

ตามคำพยากรณ์

ดาเนียล 8:14 ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า “อยู่ยนานสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” จนถึงประตูพระกรุณาปิด คือสิ้นสุดการผ่อนผันให้มนุษย์กลับใจสิ้นสุดลงในอนาคตอันใกล้

ดังนั้นในวันนี้ เวลานี้ เรากำลังอยู่ในเทศกาลของวันลบบาป คือเทศกาลที่หก เราควรจะดำเนินชีวิตอย่างไร

โยเอล 2:15-17 จงเป่าเขาสัตว์ที่ในศิโยน จงเตรียมทำพิธีอดอาหาร จงเรียกประชุมตามพิธี จงรวบรวมบรรดาประชาชน จงชำระชุมนุมชนให้บริสุทธิ์ จงประชุมบรรดาผู้ใหญ่ จงรวบรวมเด็กๆ แม้ว่าเด็กที่ยังกินนม จงให้เจ้าบ่าวออกจากเรือนหอ และเจ้าสาวออกจากห้องของตน ให้ปุโรหิต คือผู้ปรนนิบัติพระเจ้า คร่ำครวญอยู่ระหว่างเจดีย์และแท่นบูชา

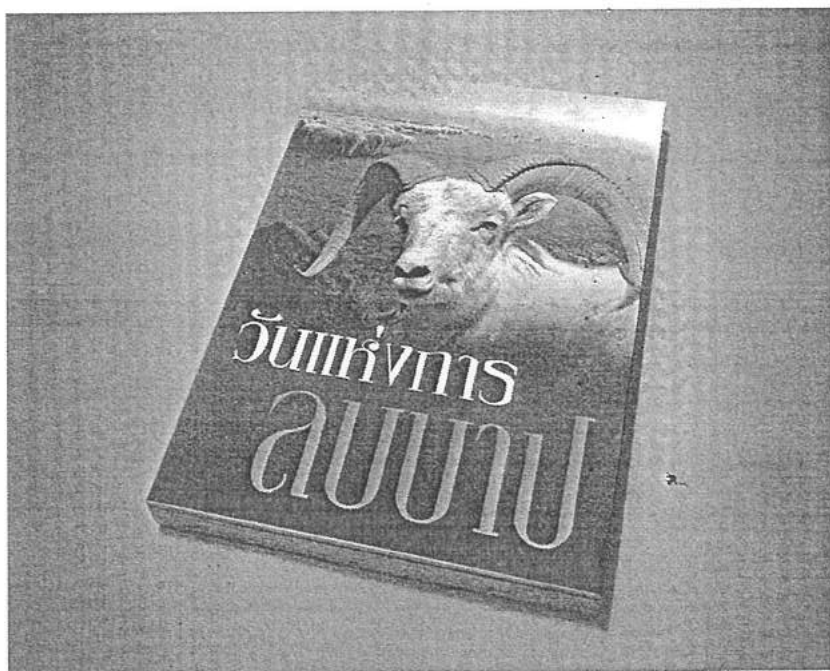
โรม 12:2 อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยนใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้รู้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและอะไรดีขอดเสีย

มาระโก 13:35-37 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่าเจ้าของบ้านจะมาเมื่อไร จะมาเวลาค่ำ หรือเที่ยงคืน หรือเวลาไถ่น้ำ หรือรุ่งเช้า จงเฝ้าระวังอยู่ กลัวว่าจะมาถึงพลันและจะพบท่านนอนหลับอยู่ ซึ่งเราบอกพวกท่าน เราก็บอกคนทั้งปวงด้วยว่าจงเฝ้าระวังอยู่เถิด”

สภาพที่อันตรายจะเป็นของผู้ที่เมื่อยล้าในการรอคอยและหันไปหาสิ่งเขี้ยววนของโลก ในขณะที่นักธุรกิจหมกมุ่นอยู่กับการติดตามการค้ากำไร ในขณะที่คนรักความสนุกหรรษาคอยมองแต่การตามใจตนเอง ในขณะที่บุตรสาวของแพซันจัดเตรียมเครื่องประดับอาจเป็นเวลาที่เราจะเจ้าพระผู้ทรงพิพากษาคณะทั้งโลกจะประกาศคำตัดสินว่าเจ้า “ถูกขังในตราขู (และ) ...เห็นว่ายังขาดอยู่” (คาเนียล 5:27) (GC 491.2)

สรุป ใจความสำคัญของเทศกาล วันแห่งการลบบาป คือ มีจิตใจมุ่งมั่นมาบนบ้น สรรภาพบาปและกลับใจใหม่

(โปรดอ่านเพิ่มเติมในหนังสือ “วันแห่งการลบบาป”)

อยู่เพิง

ความหมายของคำว่า "อยู่เพิง" หมายถึงพักพิง
ในองค์พระผู้เป็นเจ้า

เลวีนิติ 23:42-43 เจ้าจงอยู่ในเพิงเจ็ดวัน ทุกคนที่เป็นชาวพื้นเมืองอิสราเอลให้เข้าอยู่ในเพิง เพื่อชาติพันธุ์ของเจ้าจะได้ทราบว่า เมื่อเราพาคคนอิสราเอลออกจากแผ่นดินอียิปต์นั้น เราได้ให้เขาอยู่ในเพิงเราก็ือพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า

บรรดาอิสราเอลคนทุกวัยกระบวนเป็นทาสอยู่ในอียิปต์

เมื่อพระเจ้าทรงนำอิสราเอลออกจากอียิปต์พวกเขาได้พ้นจากการเป็นทาส และได้เข้าสู่แผ่นดินแห่งพระสัญญาคือ แผ่นดินคานาอัน ได้พักพิงอยู่กับพระเจ้าตลอดไป

พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าในสมัยของโมเสสมีใครบ้างที่ไม่ได้เข้าพำนักอยู่เพิงกับพระเจ้าในแผ่นดินแห่งพระสัญญา คือคานาอัน

ฮีบรู 3:17-19 และใครหนอที่พระองค์ได้ทรงพระพิโรธตลอดสี่สิบปีนั้น ก็คนเหล่านั้นที่กระทำบาป และซากศพของเขาทั้งอยู่ในถิ่นทุรกันดารมิไซห์หรือ และแก่ใครหนอที่พระองค์ได้ทรงปฏิญาณว่า เขาจะไม่ได้เข้าสู่การพำนักซึ่งพระองค์ทรงประทาน ก็คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อฟังมิไซห์หรือ ฉะนั้นเราจึงรู้ว่า เขาไม่สามารถเข้าไปสู่การพำนักนั้นได้ ก็เพราะเขาไม่ได้เชื่อ

เช่นเดียวกันในเวลาที่เราและโลกกำลังเป็นทาสของความบาป เราต่างก็กำลังรอพระสัญญาแห่งการปลดปล่อยของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสัญญากับเหล่าสาวกและพลไพร่ของพระองค์ว่า

“อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอภัยรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย” ยอห์น 14:1-3

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พระองค์จะมารับผู้ชอบธรรมหรือพลไพร่ของพระองค์ไปอยู่กับพระองค์บนสวรรค์หนึ่งพันปี เป็นการพักผ่อน เนื่องจากการพ้นจากการเป็นทาสของความบาป

วิวรณ์ 20:6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

ดังนั้นเทศกาล อยู่เพ็ญ ของคนอิสราเอลในสมัยโมเสส เป็นสัญลักษณ์ถึงการอยู่กับพระเจ้า หนึ่งพันปี บนสวรรค์ จะเริ่มตั้งแต่ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง เพื่อรับผู้ชอบธรรมไปอยู่กับพระองค์

1 เรสะโลนิกา 4:16-17 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์

ผู้ที่จะมีส่วนเข้าในเทศกาลอยู่เพ็ญ

วิวรณ์ 20:4 ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น เป็นผู้ที่ จะพิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซูและเพราะพระวาจาของพระเจ้า และผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้นหรือรูปของมัน และไม่ได้อัดเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี

วิวรณ์ 20:15 และถ้าผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปนบึงไฟในระหว่างที่ผู้ชอบธรรมอยู่บนสวรรค์หนึ่งพันปี (อยู่เพิง)

คนอธรรมหรือคนชั่วอยู่ที่ไหน

วิวรณ์ 20:5 นอกจากคนเหล่านี้คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก

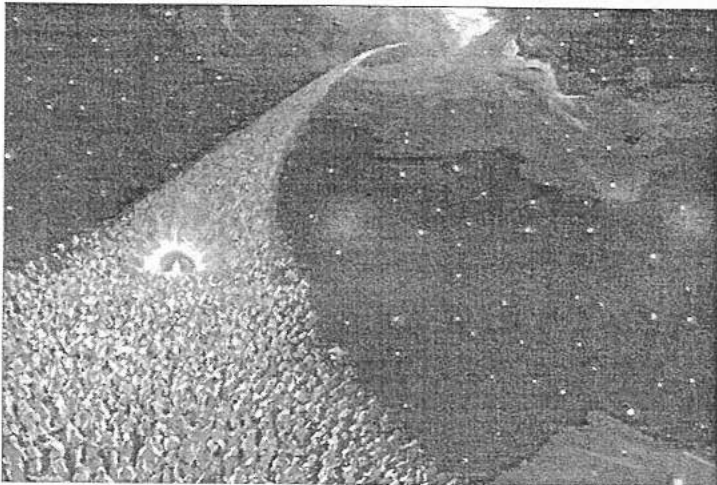
โปรดสังเกต จะต้องมีการฟื้นจากความตายสองครั้ง คือครั้งแรกเป็นการฟื้นจากความตายของผู้ชอบธรรมเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา และการฟื้นจากความตายครั้งที่สองหลังหนึ่งพันปีเป็นการฟื้นจากความตายของคนอธรรม

ดังนั้นเมื่อคนชอบธรรมอยู่เพิงบนสวรรค์หนึ่งพันปี คนอธรรมคือคนที่ไม่ได้ฟื้นจากความตายครั้งแรกยังอยู่ในหลุมฝังศพในโลกที่ร้างเปล่าเปลี่ยว กับซาตานจนครบหนึ่งพันปี จึงจะฟื้นเพื่อเข้าสู่การพิพากษาลงโทษ

ดาเนียล 12:2 และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับ ในพงศกดิ์แห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์

วิวรณ์ 10:1-3 แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลนั้น และถือโซ่ใหญ่ และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูศึกคำบรรพผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตานและมันคัมไว้พันปี แล้วทิ้งมันลงไปนบึงบาดาลนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประทับตรา เพื่อให้มันปล่อยบรรดาประชาชนได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

สรุป ใจความสำคัญของเทศกาลอยู่เพิง คือ อยู่กับพระเจ้าหนึ่งพันปีบนสวรรค์

ยุคของผู้วินิจฉัย

หลังจากที่ชนชาติอิสราเอลเดินทางออกจากอียิปต์วนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี โยชูวาได้นำพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินแห่งพระสัญญาคือ แผ่นดินคานาอัน ตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ คนที่เหลื่อเข้าไปนั่นคือลูกหลานอิสราเอลที่เชื่อฟังเท่านั้น

ในพระวจนะบันทึกไว้ว่าเมื่อโยชูวาอายุได้หนึ่งร้อยสิบปีท่านได้สิ้นชีวิต ต่อมาไม่นาน ลูกหลานอิสราเอลรุ่นหลังๆ ไม่รู้จักพระเจ้า ท่างไกลพระองค์และไม่ได้เชื่อฟังบรรพบุรุษ และลืมพระเจ้าที่ทรงนำบรรพบุรุษของพวกเขาออกมาจากการเป็นทาสที่อียิปต์ด้วยกิจอันน่ามหัศจรรย์ยิ่ง พวกเขาได้หันไปนับถือและปรนนิบัติพระบาอัล และพระอื่นๆ ซึ่งเป็นพระของชนชาติพื้นเมืองดั้งเดิมในคานาอัน

ถึงแม้ว่าโยชวานำอิสราเอลให้รบชนะชนชาติต่างๆ ในแผ่นดินคานาอันก็ตามแต่พวกเขาก็ครอบครองทั่วแผ่นดินไม่หมด เพราะพระเจ้าทรงเลือกชนชาติพื้นเมืองดั้งเดิมในแผ่นดินคานาอันไว้หลายชนชาติไม่กำจัดไปทั้งหมด ให้เหลื่ออยู่เป็นทอกข้างแคร่ของอิสราเอลบ้าง เพื่อให้เขามีประสบการณ์ในการพึ่งพาพระองค์และเพื่อทดสอบความเชื่อฟังของพวกเขา เมื่อใดที่พวกเขาลืมพระเจ้า พวกเขาจึงถูกรุกรานและตกเป็นทาสอยู่ภายใต้อำนาจของคนต่างชาติอยู่บ่อยครั้ง แต่ถึงกระนั้น เมื่อเขาร้องทูลต่อพระเจ้าพระองค์ก็ทรงตั้งผู้วินิจฉัยให้ช่วยกู้อิสราเอล แต่เมื่อเหตุการณ์ร้ายผ่านไปแล้ว พวกเขาก็ไม่ค่อยเชื่อฟังผู้วินิจฉัยนัก ก็หลงลืมพระเจ้าอีกเช่นเคย เรื่องราวก็เป็นเช่นนี้อีกเรื่อยมา (ผู้วินิจฉัย 2:6-3:6)

คำว่า "ผู้วินิจฉัย" ผู้ที่พระเจ้าทรงตั้งให้เป็นผู้นำ ผู้ก้ำย หรือวีรบุรุษในสงครามของอิสราเอล และทำหน้าที่ปกครองในช่วงที่มีความสงบ ซึ่งก็ย้อมไปถึงต้องทำหน้าที่เป็นผู้ตัดสินคดีต่างๆและรักษาความสงบเรียบร้อยในชนชาติของอิสราเอลด้วย

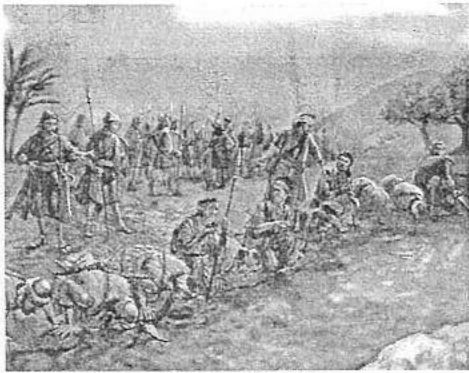
อย่างไรก็ตามชีวิตของผู้วินิจฉัยหลายคนก็ไม่ใช่ว่าทุกคนจะเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์นัก แต่พระเจ้าก็ทรงทำงานผ่านพวกเขาเพื่อเห็นแก่ชนชาติอิสราเอล พระองค์ทรงให้มีผู้วินิจฉัยเกิดขึ้นเป็นช่วงๆ จากเผ่าต่างๆ ในพระธรรมผู้วินิจฉัยได้บันทึกถึงผู้วินิจฉัย 12 คน ให้เรารู้จักและศึกษาเรื่องราวของผู้วินิจฉัยเหล่านี้ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. โอทนีเอล ครั้งแรกที่อิสราเอลทำชั่ว พระเจ้าก็ให้อิสราเอลถูกกษัตริย์เมืองเมโสโปเตเมียมารุกรานและครอบครองถึงแปดปี แต่เมื่ออิสราเอลร้องทูลพระเจ้า พระองค์ก็ทรงใช้โอทนีเอลให้เป็นผู้วินิจฉัยคนแรกกึ่งชาติให้เป็นอิสระ และมีสันติภาพ 40 ปี (ผู้วินิจฉัย 3:7-11)

2. เอซูด พอโอทนีเอลสิ้นชีวิต อิสราเอลก็ทำชั่ว พระเจ้าทรงให้โมอับกับชาติอื่นเข้ามายึดครองอิสราเอล 18 ปี แต่เมื่ออิสราเอลร้องทูลต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทรงให้เอซูดเป็นผู้ช่วยกู้ โดยฆ่ากษัตริย์โมอับ และนำทหารสู้รบจนฆ่าทหารโมอับไปได้ 10,000 คน และมีสันติภาพ 80 ปี (ผู้วินิจฉัย 3:12-30)

3. ซัมการ์ ภายหลังเอซูด มีซัมการ์บุตรอานาทผู้ใช้ประทักษิณฆ่าคนฟิลิสเตียเสียทกร้อยคน ท่านก็เป็นผู้ช่วยอิสราเอลให้รอดด้วยเหมือนกัน (ผู้วินิจฉัย 3:31)

4. เดโบราห์ เมื่อเอซูดสิ้นชีวิต อิสราเอลก็ทำบาปอีก พระเจ้าจึงให้กษัตริย์เมืองคานาอันมากดขี่ข่มเหงอิสราเอลประมาณ 20 ปี แต่เมื่ออิสราเอลร้องทูลต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทรงให้นางเดโบราห์ ซึ่งเป็นผู้เผยพระวจนะหญิงไปชักชวนบาราคให้นำอิสราเอลเผ่าต่างๆมารวมกันขับไล่พวกศัตรูออกไปและมีสันติภาพ 40 ปี (ผู้วินิจฉัย 4:5)

5. กิเคโอน ต่อมาอิสราเอลก็ทำบาปอีก พระเจ้าก็ทรงส่งให้พวกมิเดียนเข้ามาดขี่อิสราเอลอยู่ 7 ปี แต่เมื่ออิสราเอลร้องทูลต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทรงให้กิเคโอนนำอิสราเอลไปต่อสู้และชนะพวกศัตรูอย่างเด็ดขาด และอิสราเอลก็พักสงบอยู่ 40 ปี (ผู้วินิจฉัย 6:8)

6. โทลา บุตรชายของปูวาห์ ผู้เป็นบุตรของโคโคชนเผ่าอิสสาการ์และเขาอยู่ที่เมือง ชามีร์ ในแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ 23 ปี แล้วท่านก็สิ้นชีวิต (ผู้วินิจฉัย 10:1)

7. ยาอีร์ ต่อมายาอีร์คนกิเลอาดได้ขึ้นมาและท่านวินิจฉัย อิสราเอลอยู่ 22 ปี (ผู้วินิจฉัย 10:3)

8. เยฟธาห์ คนอิสราเอลก็กระทำชั่วในสายพระเนตรพระเจ้าอีก ไปปรนนิบัติพระบาอัลทั้งหลายและพวกพระของคนต่างชาติ พระเจ้าก็ทรงให้พวกอัมโมนมากดขี่พวกอิสราเอลบางภาค เป็นเวลา 18 ปี แต่เมื่ออิสราเอลร้องทูลต่อพระเจ้า พระองค์ก็ทรงให้เยฟธาห์นำอิสราเอลให้สู้รบจนชนะศัตรูและพักสงบอยู่ 6 ปี (ผู้วินิจฉัย 10:6-12:7)

9. อิบซาน ถัดเยฟธาห์มาก็คืออิบซานแห่งเบธเลเฮมได้วินิจฉัยอิสราเอล อยู่ 7 ปี (ผู้วินิจฉัย 12:5-8)

10. เอลอน คนเศบูลุนวินิจัยอิสราเอล และท่านวินิจัยอิสราเอล 10 ปี (ผู้วินิจฉัย 12:11)

11. อับโดน บุตรฮิลเลลชาวปิราโธวินิจัยอิสราเอล 8 ปี (ผู้วินิจฉัย 12:13)

12. แคมสัน ค่อมมาอิสราเอลก็ทำชั่วต่อพระเจ้าอีก พระองค์จึงให้พวกฟิลิสเตียนครอบครองอิสราเอล 40 ปี จากนั้นพระเจ้าก็ทรงให้แคมสันรวบรวมพวกอิสราเอลให้ต่อสู้ พระเจ้าทรงให้แคมสันมีพลังกำลังมาก แต่เขาต้องไม่คดโกง แคมสันมีจุดอ่อนตรงที่เขาเป็นคนเอาแต่ใจตนเอง และหลงผู้หญิงต่างชาติ สิ่งนี้ส่งผลให้เขาต้องถูกอุบายของพวกฟิลิสเตียนหลอกตัดผมเขาจนได้ เขาจึงสูญเสียพลังและถูกจับไปเป็นทาส ภายหลังเขากลับใจและทูลขอพลังกำลังจากพระเจ้าเป็นครั้งสุดท้าย พระเจ้าทรงตอบคำขอของเขาจึงใช้พลังทำลายอาคารใหญ่ที่ฝูงชนฟิลิสเตียนชุมนุมอยู่ ทำให้คนเหล่านั้นตายหมดรวมทั้งตัวเขาเองด้วย เขาได้วินิจัยอิสราเอลเป็นเวลา 20 ปี (ผู้วินิจฉัย 13:1-16:)

ผู้วินิจฉัย สอนอะไรกับเราในวาระสุดท้าย

1. ชีวิตของชนชาติอิสราเอลเป็นวัฏจักรที่ว่า เมื่อสุขสบายก็เริ่มไม่เชื่อฟังพระเจ้า เมื่อไม่เชื่อฟังพระเจ้าก็ทำให้เกิดทุกข์ เมื่อเกิดทุกข์ก็กลับใจ เมื่อกลับใจพระเจ้ายิ่งช่วยเหลือให้สุขสบาย เมื่อสุขสบายก็เริ่มไม่เชื่อฟังพระเจ้าอีก เช่นเดียวกันชีวิตของเรา และคนอื่นมากมายในทุกวันนี้ก็อยู่ในวัฏจักรเดียวกันใช่หรือไม่

2. แคมสันเป็นผู้วินิจฉัยที่พระเจ้าให้ความสามารถเป็นพิเศษ เสียหายที่เขาต้องพบจุดจบที่น่าเศร้ามาก เนื่องจากการที่เขาใช้ชีวิตที่ไม่ค่อยเชื่อฟังพระเจ้า พระเจ้าทรงประทานความสามารถ ของประทาน หรือโอกาสให้แก่เราเพื่อเราจะได้รับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพได้ แต่เราจะต้องมีชีวิตที่เชื่อฟังพระเจ้าด้วย

เราควรดำเนินชีวิตอย่างไรให้เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

เฉลยธรรมบัญญัติ 13:4 ท่านทั้งหลายจงดำเนินตามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านและยำเกรงพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์ และท่านจงปรนนิบัติพระองค์และติดสนิทอยู่กับพระองค์

ราชอาณาจักรในยุคแรกเริ่ม

มีชายคนหนึ่งชื่อ ซามูเอลเป็นผู้วินิจฉัย และผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าที่พระองค์ทรงเรียกให้มาวินิจฉัยชนชาติอิสราเอล ซึ่งที่เราทราบมาแล้วว่ายุคผู้วินิจฉัยเป็นยุคที่อิสราเอลตกต่ำ ทั้งทางด้านการเมืองและด้านจิตวิญญาณ และพระเจ้าก็ทรงเตรียมผู้วินิจฉัยไว้เพื่อนำประชาชนให้กลับมาหาพระองค์ ซามูเอลก็เป็นอีกคนหนึ่งที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ เขาเป็นคนที่พระเจ้าพอพระทัยมาก ท่านเป็นผู้วินิจฉัย ขณะเดียวกันท่านก็เป็นผู้เผยพระวจนะ และปรุโรทิดด้วย หลังจากนั้นชนชาติอิสราเอลเริ่มที่จะขอมีกษัตริย์

สาเหตุที่ชนชาติอิสราเอล ขอมีกษัตริย์

1 ซามูเอล 8:1-5 อยู่มาเมื่อซามูเอลแก่แล้ว ท่านได้ตั้งพวกบุตรชายของท่านให้วินิจฉัยอิสราเอล บุตรชายหัวปีของท่านชื่อโฮเอล และคนที่สองชื่ออาบียาห์ ทั้งสองเป็นผู้วินิจฉัยในเมืองเบเออร์เชบา แต่บุตรชายของท่าน มิได้ดำเนินในทางของท่าน ได้เลียงไปหากำไร เขารับสินบน และบิดเบือนความยุติธรรมเสีย

และบรรดาพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอลก็พา

กันมาหา ซามูเอลที่เมืองรามัท และเรียนท่านว่า “ดูเถิด ท่านชราแล้วและบุตรของท่านมิได้ดำเนินในทาง ของท่าน บัดนี้ขอท่านได้กำหนดตั้งพระราชินีให้วินิจฉัยพวกเรา อย่างประชาชาติทั้งหลายเถิด

พระเจ้าทรงตรัสบอกซามูเอลเมื่อประชาชนร้องขอมีกษัตริย์ต่อซามูเอลว่า...

1 ซามูเอล 8:7 และพระเจ้าทรงตอบซามูเอลว่า “จงฟังเสียงประชาชนในเรื่องที่เขาทิ้งหลายข้อต่อเจ้า เพราะว่าเขามีได้ละทิ้งเจ้า แต่เขาทั้งหลายได้ละทิ้งเราไม่ให้เราเป็นกษัตริย์เหนือเขา”

หลังจากที่ชาวอิสราเอลเข้าคานาอันไม่นานเขาเหล่านั้นได้ล้มพระเจ้าที่ได้ทรง
นำบรรพบุรุษของเขาในถิ่นทุรกันดาร เขาได้เรียกร่องที่จะมีกษัตริย์เพื่อวินิจัย และนำเขา

พระเจ้ามีเงื่อนไขให้เขา หากเขาอยากมีกษัตริย์

(ดู 1 ซามูเอล 8:10-18)

ซามูเอลกล่าวว่า “นี่เป็นวิธีการของพระราชา ผู้ที่จะครอบครองเหนือเจ้า

- (1) พระราชาจะเกณฑ์บุตรชายทั้งหลายของเจ้า และกำหนดให้ประจำรถรบ และให้เป็นพลม้า และให้วิ่งหน้ารถรบของพระองค์
- (2) แล้วพระองค์จะตั้งเขาให้เป็นนายพัน นายห้าสิบของพระองค์ ให้บางคนไถที่ดินของพระองค์และเกี่ยวข้าว และทำคัศตราวุธและเครื่องใช้ของรถรบ
- (3) พระองค์จะนำบุตรสาวของเจ้าไปเป็นผู้ปรุงเครื่องหอม ทำครัวและบั้งขนม
- (4) พระองค์จะเอานา สวนองุ่นและสวนมะกอกเทศที่ดีที่สุดของเจ้า ให้แก่ข้าราชการของพระองค์
- (5) พระองค์จะชักหนึ่งในลิบของข้าวและผลองุ่นของท่าน ให้แก่มหาดเล็กและข้าราชการของพระองค์
- (6) พระองค์จะเอาคนใช้ผู้ชายและคนใช้ผู้หญิง และคนหนุ่มๆที่ดีที่สุดของท่าน และลาของท่านให้ไปทำงานของพระองค์
- (7) พระองค์จะชักหนึ่งในลิบของฝูงสัตว์ของท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นทาสของพระองค์

ในวันนั้นท่านจะร้องทุกข์เพราะพระราชาของท่าน ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายเลือกให้ครองท่านทั้งหลาย แต่พระเจ้าจะไม่ทรงตอบท่านในวันนั้น

การตัดสินใจของประชาชน

1 ซามูเอล 8:19 แต่ประชาชนปฏิเสธไม่ฟังเสียงของซามูเอล เขาทั้งหลายกล่าวว่า เราไม่ยอม แต่เราจะต้องมีพระราชูปถัมภ์ของเรา

ประชาชนไม่ยอมฟังเสียงของซามูเอล แต่ต้องการกษัตริย์ให้ได้ ในที่สุดพระเจ้าทรงให้ซามูเอลเลือกกษัตริย์ กษัตริย์แต่ละองค์ที่ถูกแต่งตั้งขึ้นมามีทั้งดีและชั่ว

กษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล

กษัตริย์องค์แรกที่พระเจ้าทรงให้ซามูเอลไปแต่งตั้งคือ

1 ซามูเอล 9:15-17 พระเจ้าทรงสำแดงแก่ซามูเอล แล้วในวันก่อนวันที่ซาอูลมาถึงว่า “พรุ่งนี้เวลาประมาณเท่านี้ เราจะส่งชายผู้หนึ่งซึ่งมาจากดินแดนเบนยามิน เจ้าจงเจิมเขาให้เป็นเจ้าเหนืออิสราเอลประชากรของเรา เขาจะช่วยประชากรของเราให้พ้นจากมือคนฟีลิสเตีย เพราะเราได้มองดูความทุกข์ใจแห่งประชากรของเราแล้ว ด้วยเสียงร้องทุกข์ของเขามาถึงเรา” เมื่อซามูเอลเห็นซาอูลเข้าแล้ว พระเจ้าทรงบอกท่านว่า “นี่เป็นชายคนที่เราได้พูดกับเจ้าแล้วนั้น เขาเป็นผู้ที่จะปกครองเหนือประชากรของเรา

ซาอูลซึ่งเป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล ได้ทำพิวตต่อพระเจ้า

(อ่าน 1 ซามูเอล 13:1-14)

ในเบื้องต้น ซาอูลได้พิสูจน์ตนเองให้ประชาชนยอมรับโดยนำกองทัพไปรบชนะคนอับโมนที่มารูกรานเมืองยาเบซของอิสราเอล (11) แต่ซามูเอลก็ได้เตือนทั้งกษัตริย์ซาอูลและประชาชนอิสราเอลว่า แม้พระเจ้าจะทรงสถาปนา กษัตริย์ให้ปกครองอิสราเอลแล้ว แต่ผู้ที่ช่วยอิสราเอลให้รอดอย่างแท้จริงคือพระเจ้า ทั้งกษัตริย์และประชาชนต้องเชื่อพระเจ้า (12) ต่อมาภายหลัง ซาอูลได้กระทำความผิดต่อพระเจ้า คือขณะที่อิสราเอลกำลังจะออกต่อสู้กับกองทัพฟีลิสเตีย ซาอูลทำการเผาเครื่องบูชาด้วยตนเองโดยไม่ยอมรอซามูเอลซึ่งเป็นปุโรหิต (เพราะหน้าที่นี้จะต้องเป็นปุโรหิตที่จะทำได้) สิ่งนี้เป็นการทำผิดธรรมดาบัญญัติ (13) และความผิดอีกครั้งหนึ่งคือในการรบกับพวกอามาเลซ พระเจ้าทรงให้ซาอูลทำลายชนชาตินั้นรวมทั้งทรัพย์สินทั้งสิ้น แต่ซาอูล เก็บทรัพย์สินคืนๆ เอาไว้ ไม่ยอมเชื่อฟังพระเจ้าอย่างสมบูรณ์พระเจ้าจึงทรงให้ซามูเอลบอกซาอูลว่า จะทรงปลดเขาและจะเลือกคนอื่นมาเป็นกษัตริย์แทน ในเวลานั้นพระเจ้าก็ไม่ทรงช่วยซาอูลอีกต่อไป

การสำนึกในความบาป

พระเจ้าทรงใช้ซาอูเอลไปเจิมกษัตริย์องค์ที่สองต่อจากซาอูล (ดู 1 ซามูเอล 16:1-13)

ดาวิดเป็นคนที่รักพระเจ้า แสวงหาหน้าพระทัยพระเจ้า รักการสรรเสริญพระเจ้า และได้เขียนบทเพลงสรรเสริญไว้อย่างมากมายในพระธรรมสดุดี ถึงกระนั้นดาวิดก็ยังทำบาปโดยได้ล่วงประเวณีกับนางบัทเชบาซึ่งเป็นภรรยาของอูรีอาห์คนฮิตไทต์ และยังวางแผนชั่วให้สามีของนางไปเสียชีวิตในสนามรบ เพื่อปกปิดความผิดบาปของตน แต่ภายหลังเขาได้กลับใจสารภาพบาปต่อพระเจ้าอย่างจริงใจ

กษัตริย์ดาวิดรู้ผิดและกลับใจ

สดุดี 51:1-19 ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงแสดงพระกรุณาต่อข้าพระองค์ตามความรักมั่นคงของพระองค์ ขอทรงลบการทรยศของข้าพระองค์ออกไปตามแต่ พระกรุณาอันอุดมของพระองค์ ขอทรงล้างข้าพระองค์จากความบาปผิดให้หมดสิ้น และทรงชำระข้าพระองค์จากบาปของข้าพระองค์

เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์แล้ว และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ ข้าพระองค์ได้ทำบาปต่อพระองค์ต่อพระองค์เท่านั้น และได้กระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระองค์ ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะทรงยุติธรรมในคำพิพากษา และไร้อำหนิในการพิพากษานั้น ดาวิด ข้าพระองค์ถือกำเนิดมาในความผิดบาป และมารดาตั้งครรภ์ข้าพระองค์ในบาป ดาวิด พระองค์มีพระประสงค์ความจริงภายใน

เพราะฉะนั้น ขอทรงสอนสติปัญญาแก่ข้าพระองค์ภายในจิตใจลึกกลับ ของข้าพระองค์ ขอทรงชำระข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ ข้าพระองค์จึงจะสะอาด ขอทรงล้างข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ ขอทรงโปรดให้ข้าพระองค์ได้ยินความ ซื่อบานและความยินดี ขอกระดูกซึ่งพระองค์ทรงหักนั้นแปรมปรืด ขอทรงเป็นพระพகตร์พระองค์จากบาปทั้งหลายของข้าพระองค์เสีย และทรงลบบรรดาความบาปผิดของข้าพระองค์ให้สิ้น

ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงสร้างใจสะอาดภายในข้าพระองค์ และพินน้ำใจที่หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์ ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบ็องพระพักตร์พระองค์ และขออย่าทรงนำวิญญูณบริสุทธิของพระองค์ ไปจากข้าพระองค์ ขอทรงกินความชื่นบานในความรอดแก่ข้าพระองค์ และชูข้าพระองค์ไว้ด้วยเต็มพระทัย แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลาย ถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับสู่พระองค์

ข้าแต่พระเจ้า คือพระเจ้าแห่งความรอดของข้าพระองค์ ขอทรงช่วยกู้ข้าพระองค์ให้พ้นจากกรรมชั่วเพราะทำ โโลหิตเขาดก และลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่อง การช่วยกู้ของ

พระองค์ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอทรงเบิกริมฝีปากของข้าพระองค์ และปากของข้าพระองค์จะตำแดงการสรรเสริญพระองค์ เพราะพระองค์มิได้ทรงปดิดินดีในเครื่องสัตว์บูชา ถึงข้าพระองค์จะถวายเครื่องเผาบูชา พระองค์จะมีใจพอพระทัย

เครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงรับได้คือจิตใจที่ซอกซำ จิตใจที่สำนึกผิด และซอกซำนั้น ข้าแต่พระเจ้า พระองค์มิได้ทรงดูถูก ขอทรงกระทำดีแก่ศิโยน ตามพระกรุณาของพระองค์ ขอทรงสร้างกำแพงเยรูซาเล็ม แล้วพระองค์จะทรงปดิดินดี

ในเครื่องสัตว์บูชาที่ถูกต้อง ในเครื่องเผาบูชา และในเครื่องเผาบูชาทั้งตัว แล้วเขาจะถวายวัวผู้บนแทนบูชาของพระองค์

ในที่สุดพระเจ้ายกทรงอภัยให้ แต่ยังคงได้รับผลร้ายคือ บุตรของดาวิดที่เกิดจากนางบัทเชบาต้องเสียชีวิต แต่ภายหลังนางบัทเชบาก็มีบุตรอีกคนหนึ่งชื่อ ซาโลมอน ซึ่งพระเจ้าทรงพอพระทัยโอรสองค์นี้และทรงหมายไว้คั้งให้เป็นกษัตริย์แทนดาวิดในภายหลัง

ดาวิดได้ทำบาปต่อพระเจ้าเมื่อเขาสำนึกบาปที่เขาทำ เขาสารภาพบาปต่อพระเจ้า พระองค์ทรงให้อภัยเขาและอวยพรเขาอีก เช่นเดียวกันเมื่อเราได้ทำผิดต่อพระเจ้าโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตามเมื่อเราสำนึกบาปและกลับใจขออภัยต่อพระเจ้าพระองค์ทรงสัญญาว่า จะทรงให้อภัยเรา

1 ยอห์น 1:9 ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรง
โปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

อิสยาห์ 1:18 พระเจ้าตรัสว่า มาเถิด ให้เราสู้ความกัน ถึงบาปของเจ้าเหมือนสีแดงเข้ม
ก็จะขาวอย่างหิมะ ถึงมันจะแดงอย่างผ้าแดง ก็จะกลายเป็นอย่างขนแกะ

นี่คือพระสัญญาอันประเสริฐ สำหรับคนบาปที่สำนึกบาปและกลับใจใหม่

2 ซามูเอล 7:12 เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้านอนพักอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เรา
จะให้บุตรชายคนหนึ่งของเจ้าเกิด ขึ้นสืบต่อจากเจ้าผู้ซึ่งเกิดมาจากตัวเจ้าเองและ เราจะสถาปนา
อาณาจักรของเขา

เมื่อดาวิดเข้าสู่วัยชราราชโอรสองค์หนึ่งก็วางแผนที่จะขึ้นเป็นกษัตริย์ต่อจากดาวิด
ดาวิดจึงสถาปนาซาโลมอนราชโอรสที่เกิดกับนางบัทเชบาขึ้นเป็นกษัตริย์แทน (1 พงศกษัตริย์ 1)
และทรงกำชับซาโลมอนให้ เชื้อฟงพระเจ้า เป็นกษัตริย์ที่ทำตามพระบัญญัติของพระองค์ ต่อ
มาดาวิดก็สิ้นพระชนม์ รวมเวลาที่ดาวิดปกครองอิสราเอลได้ 40 ปี

กษัตริย์ผู้ปราชญ์เปรี๊ยะ ที่สุดในโลก

2 ซามูเอล 7:12 เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้านอนพักอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะให้บุตรชายคนหนึ่งของเจ้าเกิด ขึ้นสืบต่อจากเจ้าผู้ซึ่งเกิดมาจากตัวเจ้าเองและ เราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา

เมื่อดาวิดเข้าสู่วัยชรา ราชดาวิดจึงสถาปนา ซาโลมอนราชโอรสที่เกิดกับนางบัทเชบา ขึ้นเป็นกษัตริย์แทน และทรงกำชับซาโลมอนให้เชื่อฟังพระเจ้า เป็นกษัตริย์ที่ทำตามพระบัญญัติของพระองค์

1 พงศกษัตริย์ 2:1-4 เมื่อเวลาที่ดาวิดจะสิ้นพระชนม์ก็ใกล้เข้ามา พระองค์ทรงกำชับซาโลมอนราชโอรสของพระองค์ว่า “เรากำลังจะเป็นไปตามทางของโลกแล้ว จงเข้มแข็งและสำแดงตัวของเจ้าให้เป็นลูกผู้ชาย และจงรักษาพระบัญชาที่กำชับของพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเจ้า คือดำเนินในบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และรักษากฎเกณฑ์ของพระองค์ พระบัญญัติของพระองค์ กฎหมายของพระองค์ และพระโอวาทของพระองค์ ดังที่ได้จารึกไว้ในธรรมนูญของโมเสส เพื่อเจ้าจะได้จำเริญในบรรดาการซึ่งเจ้าได้กระทำ และในที่สุดที่เจ้าไป เพื่อพระเจ้าจะได้สถาปนาพระวานะของพระองค์ ซึ่งพระองค์ตรัสเกี่ยวกับเราว่า ‘ถ้าลูกหลานทั้งหลายของเจ้าระมัดระวังในวิถีทางทั้งหลายของเขา ที่จะดำเนินต่อหน้าเราด้วยความซื่อสัตย์อย่างสุดจิต สุดใจของเขา ราชวงศ์จะไม่มีขาดหายที่จะนั่งบนบัลลังก์ของอิสราเอล’”

พระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอนในความฝัน

(๑ ๑ พงศกัณฑ์ 3:3-28)

พระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอนที่เมืองกิเบโอน เป็นพระสุบินในกลางคืน และพระเจ้าตรัสว่า “เจ้าอยากให้เราทำอะไรเจ้าก็จงขอเถิด

พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาโลมอนขออะไรก็ได้หนึ่งอย่าง สิ่งที่ซาโลมอนต้องการขอจากพระเจ้าคือ “...ขอพระองค์ทรงประทานความคิดความเข้าใจแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อจะวินิจฉัยประชากรของพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะประจักษ์ในความคิดแผ่ระหว่างศิและซัว เพราะว่าผู้ใดเล่าจะสามารถวินิจฉัยประชากรใหญ่ของพระองค์นี้ได้” สิ่งที่ซาโลมอนขอต่อพระเจ้าคือ สติปัญญา (๑)

พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อซาโลมอนทูลขอสติปัญญา

1 พงศกัณฑ์ 3:10-12 ที่ซาโลมอนทูลขอเช่นนี้ก็เป็นที่พอพระทัยพระเจ้า พระเจ้าจึงตรัสกับซาโลมอนว่า “เพราะเจ้าได้ขอสิ่งนี้และมีได้ขอชีวิตยืนยาว หรือความมั่งคั่งหรือชีวิตของบรรดาศัตรูของเจ้าเพื่อตัวเจ้าเอง แต่เจ้าขอความเข้าใจเพื่อตัวเจ้าเอง เพื่อให้ประจักษ์ว่าสิ่งใดถูกต้องและเป็นธรรม คุณเถิด เราจะกระทำตามคำของเจ้า คุณเถิด เราให้จิตใจอันประกอบด้วยปัญญาและความเข้าใจ เพื่อว่าจะไม่มีใคร ที่เป็นอยู่ก่อนเจ้าเหมือนเจ้า และจะไม่มีใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเหมือนเจ้า

ยังมีอีกอย่างที่ซาโลมอนไม่ได้ขอ แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานให้แก่ซาโลมอน สิ่งนั้นก็คือ

1 พงศกัณฑ์ 3:13 เราจะให้สิ่งที่เจ้าไม่ได้ขอแก่เจ้าด้วย ทั้งความมั่งคั่งและเกียรติยศ เพื่อว่าตลอดวันเวลาทั้งสิ้นของเจ้า จะไม่มีกษัตริย์องค์อื่นเปรียบเทียบกับเจ้าได้

ซาโลมอนเป็นกษัตริย์ที่ฉลาดที่สุดในบรรดากษัตริย์ทั้งหลายที่ผ่านมา และยังไม่แค่นี้ พระเจ้ายังตรัสกับซาโลมอนอีกว่า “และจะไม่มีใครที่ขึ้นมาภายหลังเจ้าเหมือนเจ้า” ซาโลมอนได้รับพระพรเนื่องจากกษัตริย์ดาวิดผู้เป็นบิดา พระเจ้าทรงพอพระทัย กษัตริย์ซาโลมอนพระองค์ทรงอนุญาต และเปิดโอกาสให้ขออะไรก็ได้จากพระองค์

หากว่าในเวลานั้น ผู้ที่พระเจ้าอนุญาตให้ขออะไรก็ได้จากพระเจ้า คือตัวของคุณเอง คุณจะขออะไรจากพระองค์ ซาโลมอนอาจจะขอความร่ำรวยก็ได้ เพราะพระเจ้าตรัสว่า

เจ้าอยากให้เราทำอะไรเจ้าก็จงขอเถิด แต่สิ่งที่ซาโลมอนขอก็คือสติปัญญา พระเจ้าทรงพอพระทัยมากที่ซาโลมอนขอสติปัญญา พระเจ้าก็ทรงอวยพระพรให้ซาโลมอน ไม่ใช่แค่สติปัญญา พระเจ้ายังทรงประทานพระพรอีกอย่างให้ซาโลมอน โดยที่ท่านไม่ได้ขอสิ่งนั้นคือ “ความมั่งคั่ง และเกียรติยศ”

ทำไมพระเจ้าทรงประทานสิ่งนี้แก่ซาโลมอนทั้งๆที่ท่านไม่ได้ขอ ความมั่งคั่งและเกียรติยศ เป็นสิ่งที่มนุษย์ต้องการมาก และเป็นสิ่งที่อันตรายมากต่อจิตวิญญาณ หากคนๆนั้นไม่รู้จักใช้มัน แต่พระเจ้าก็ทรงประทานสิ่งนี้แก่ซาโลมอน เพราะท่านเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า พระเจ้าทรงทราบล่วงหน้าว่า สติปัญญา ความมั่งคั่ง และเกียรติยศ ที่ทรงประทานให้แก่ซาโลมอนนั้น จะเป็นสิ่งที่ซาโลมอนนำมาใช้ในงานของพระเจ้า โดยเฉพาะสติปัญญา

มัทธิว 6:33 แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้แก่ท่าน

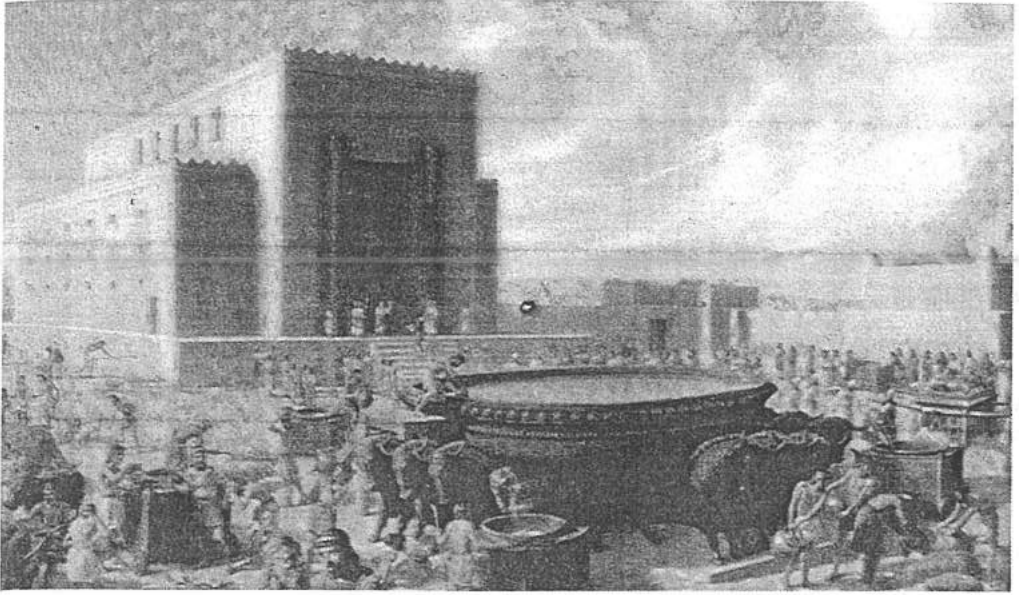
ตัวอย่างของการวินิจฉัยอันชาญฉลาดของซาโลมอน เรื่องของผู้หญิงสองคนแย่งลูกกัน (ดูในพระธรรม 1 พงศ์กษัตริย์ 3:16-28)

ซาโลมอนสร้างพระวิหารแด่พระเจ้า

พระเจ้าทรงพอพระทัยซาโลมอนมากพระองค์ทรงให้ซาโลมอนเป็นผู้สร้างพระวิหารแด่พระเจ้า แทนกษัตริย์ดาวิดผู้เป็นบิดา ตามที่พระเจ้าทรงตรัสไว้กับดาวิดเมื่อยังเป็นกษัตริย์อยู่ว่า “...พระเจ้าตรัสแก่เจ้าว่า พระเจ้าจะทรงให้เจ้ามีราชวงศ์ เมื่อวันของเจ้าครบแล้ว และเจ้านอนพักอยู่กับบรรพบุรุษของเจ้า เราจะให้บุตรชายคนหนึ่งของเจ้าเกิด ขึ้นสืบต่อจากเจ้าผู้ซึ่งเกิดมาจากตัวเจ้าเองและ เราจะสถาปนาอาณาจักรของเขา เขาจะเป็นผู้สร้างนิเวศเพื่อนามของเราและเราจะสถาปนา บัลลังก์แห่งราชอาณาจักรของเขาให้อยู่เป็นนิรันดร์ เราจะเป็นบิดาของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา...” 2 ซามูเอล 7:11-14

พระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเป็นครั้งที่สอง และทรงทำพันธสัญญากับท่าน

¹ พงศ์กษัตริย์ 8:1-9 อยู่มาเมื่อซาโลมอนได้สร้างพระนิเวศของ พระเจ้าและพระราชวังของกษัตริย์ และบรรดาสิ่งที่ซาโลมอนมีพระประสงค์จะสร้าง นั้นสำเร็จแล้ว พระเจ้าทรงปรากฏแก่ซาโลมอนเป็นครั้งที่สอง ดังที่พระองค์ทรงปรากฏแก่ท่านที่ กิเบโอน และพระเจ้าตรัสกับท่านว่า

“เราได้ยินคำอธิษฐานของเจ้าและคำวิงวอนของเจ้า ซึ่งเจ้าได้กระทำต่อเรานั้นแล้ว เราได้รับพระนิเวศซึ่งเจ้าได้สร้างนี้ไว้เป็นสถานบริสุทธิ์ และได้ประดิษฐานชื่อของเราไว้ที่นั่นเป็นนิศย์ ตาของเราและใจของเราจะอยู่ที่นั่นตลอดไป และส่วนเจ้า ถ้าเจ้าดำเนินต่อหน้าเราคงดาวิดบิดาของเจ้าได้ดำเนินด้วยใจสัตย์ซื่อ และด้วยความเที่ยงธรรม กระทำทุกอย่างตามที่เราได้บัญชาเจ้าไว้ และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกฎหมายของเรา แล้วเราจะสถาปนาราชบัลลังก์ของเจ้าเหนืออิสราเอลเป็นนิศย์ ดังที่เราได้สัญญากับดาวิดบิดาของเจ้าว่า ‘เจ้าจะไม่ขาดชายผู้หนึ่งบนบัลลังก์แห่งอิสราเอล’

แต่ถ้าเจ้าหันไปจากการติดตามเรา ตัวเจ้าเองหรือลูกหลานของเจ้าก็ดี และมีได้รักษาบัญญัติของเราและกฎหมายของเรา ซึ่งเราได้ตั้งไว้ต่อหน้าเจ้าแต่ไปปรนนิบัติพระอื่น และมีสักการพระนั้น แล้วเราจะตัดอิสราเอลออกเสียจากแผ่นดินซึ่งเราได้ ให้แก่เจ้าทั้งหลาย และพระนิเวศซึ่งเราได้รับไว้เป็นสถานบริสุทธิ์เพื่อชื่อของเรา เราจะเหวี่ยงออกเสียจากสายตาของเรา

และอิสราเอลจะเป็นคำเปรียบเปรย และเป็นขี้ปากในหมู่ชนชาติทั้งหลาย และพระนิเวศนี้จะกลายเป็นกองสิ่งปรักหักพัง ทุกคนที่ผ่านไปจะจมนสนแทห์ และเขาจะเยาะเย้ยและกล่าวว่า ‘เหตุไฉนพระเจ้าจึงได้กระทำ ดั่งนี้แก่แผ่นดินนี้ และแก่พระสิวนี’ แล้วเขาจะตอบว่า ‘เพราะว่าเขาทั้งหลายได้ทอดทิ้งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของเขา ผู้ได้ทรงนำบรรพบุรุษของเขาออกจากแผ่นดินอียิปต์ และได้ยึดถือพระอื่น และมีสักการและปรนนิบัติพระนั้น เพราะฉะนั้นพระเจ้าทรงนำเหตุร้ายอันนี้มาเหนือเขาทั้งหลาย’

ชีวิตตกต่ำของซาโลมอน

ชีวิตตกต่ำของซาโลมอน

เพราะรักหญิงต่างดาวและติดตามพระอื่น

ด้วยความมั่งคั่งร่ำรวย เงินทองเกียรติยศ ความเฉลียวฉลาดของซาโลมอน โค้งค้งไปทั่วโลกในสมัยนั้น จึงเป็นที่หมายปองตองใจของหญิงงามจากชาติต่างๆ จนในที่สุดกษัตริย์ซาโลมอนผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาดที่สุดได้ล้มลงในความบาปอย่างไม่น่าเชื่อ กษัตริย์ซาโลมอนได้หลงใหลในความรักของหญิงมากมาย จนทำให้จิตใจหลงลืมพระเจ้า ผู้เป็นเจ้าของสติปัญญาและความมั่งคั่งและเกียรติยศ พระคัมภีร์ได้กล่าวว่า...

1 พงศ์กษัตริย์ 11:1-2 พระราชาซาโลมอนทรงรักหญิงต่างดาวหลายคน นอกจากธิดาของฟาโรห์ มีหญิงคนโมอับ คนอัมโมน คนเอโดม คนไซดอน และคนฮิตไทต์ เป็นของประชาชนชาติ ซึ่งพระเจ้าตรัสกับคนอิสราเอลว่า “เจ้าทั้งหลายอย่าเข้าไปแต่งงานกับเขาทั้งหลาย หรืออย่าให้เขามาแต่งงานกับเจ้า เพราะเขาจะหันจิตใจของเจ้าไปตามพระของเขาเป็นแน่” ซาโลมอนทรงติดพันกับคนเหล่านี้ด้วยความรัก

ซาโลมอน มีมเหสีเจ็ดร้อย และนางห้ามสามร้อย

1 พงศ์กษัตริย์ 11:3-8 พระองค์ทรงมีมเหสีเจ็ดร้อย และนางห้ามสามร้อย และบรรดามเหสีของพระองค์ก็ทรงหันพระทัยของพระองค์ไปเสีย เพราะอยู่มาเมื่อซาโลมอนทรงพระชราแล้ว มเหสีของพระองค์ก็ได้หันพระทัยของพระองค์ให้ไปตามพระอื่น และพระทัยของพระองค์ทำได้อย่างที่เดี๋ยวดต่อพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของพระองค์

ตั้งพระทัยของดาวิดราชบิดาของพระองค์ไม่ เพราะซาโลมอนทรงดำเนินตามพระอัสโทเรท พระแม่เจ้าของคนไซดอน และตามพระมิลโคม สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน

ซาโลมอนจึงทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเจ้า และมีได้ทรงติดตามพระเจ้าอย่างเต็มพระทัย ดังคำวิภาษบิดาของพระองค์ได้ทรงกระทำมาแล้วนั้น แล้วซาโลมอนได้ทรงสร้างปูชนียสถานสูงสำหรับ พระเคโมช สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของโมอับ ในภูเขาที่อยู่ตรงข้ามเยรูซาเล็ม และสำหรับพระโมเลค สิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนของคนอัมโมน และพระองค์จึงทรงกระทำดังนี้เพื่อมเหสีต่างด้าวของพระองค์ทั้งสิ้น ผู้ที่ได้เผาเครื่องหอมและถวายเครื่องสัตวบูชาแก่บรรดา พระของเขา

พระเจ้าทรงกริ้วต่อซาโลมอน ที่ท่านมิได้รักษาพระบัญชาของพระเจ้า

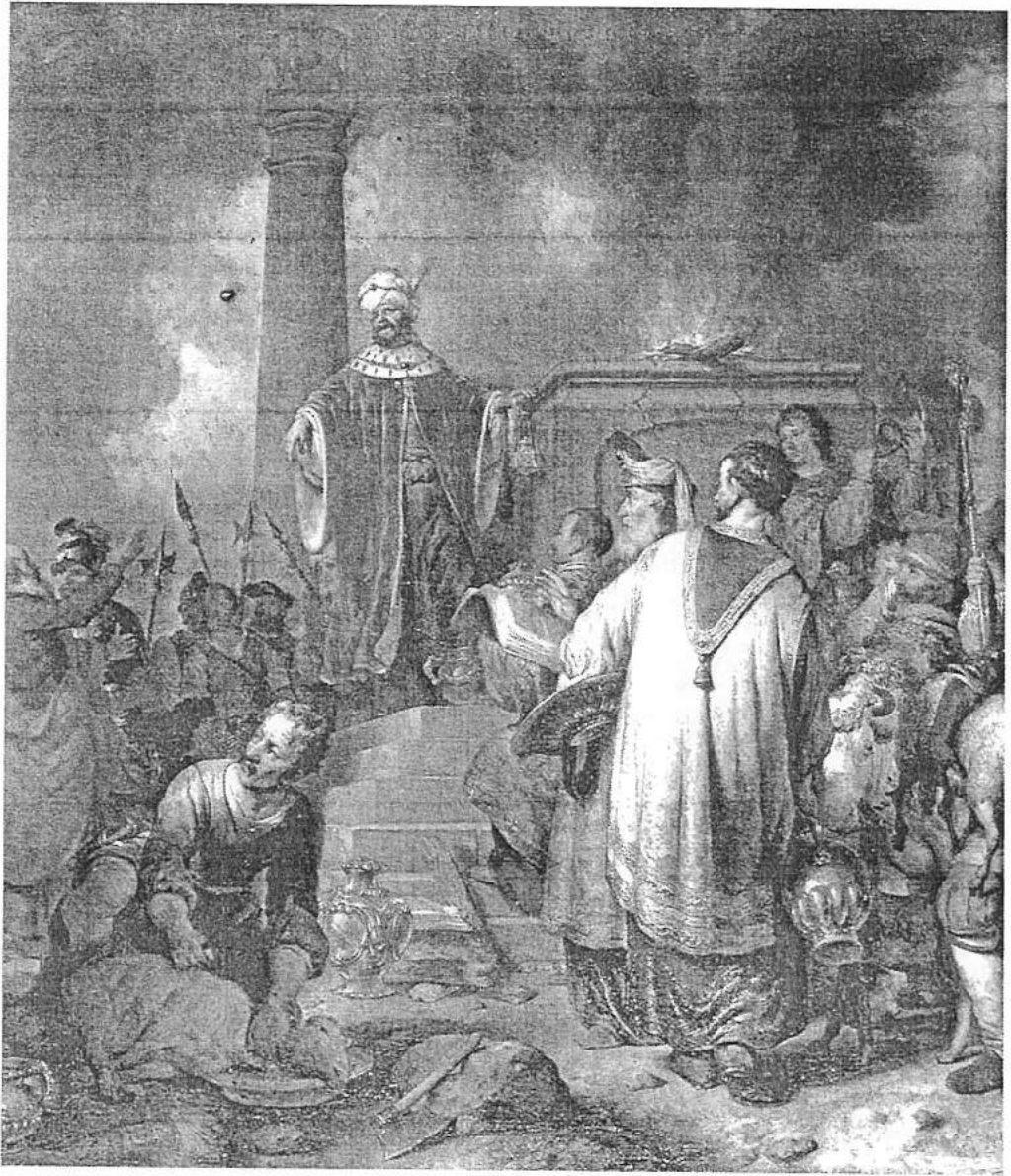
1 พงศกัณฑ์ 11:9-13 พระเจ้าทรงกริ้วต่อซาโลมอน เพราะพระทัยของท่านได้หันไปเสียจากพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ได้ทรงปรากฏแก่ท่านสองครั้งแล้ว และได้ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ว่าท่านไม่ควรไปติดตามพระอื่น แต่ท่านมิได้รักษาพระบัญชาของพระเจ้า

เพราะฉะนั้นพระเจ้าตรัสกับซาโลมอนว่า “เนื่องด้วยความคิดของเจ้าเป็นอย่างนี้ และเจ้ามิได้รักษาพันธสัญญาของเราและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้าไว้ เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้าเป็นแน่ และให้แก่ข้าราชกรของเจ้า กระนั้นก็ดีเพราะเห็นแก่คำวิภาษบิดาของเจ้า เราจะไม่กระทำในวันเวลาของเจ้า แต่เราจะฉีกออกจากมือบุตรชายของเจ้า อย่างไรก็ตามก็ดี เราจะไม่ฉีกเสียหมดอาณาจักร แต่เราจะให้เผ่าหนึ่งแก่บุตรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่คำวิภาษผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกไว้

หมายเหตุ ซาโลมอนทำผิดต่อพระเจ้า โดยนำหญิงชาวต่างชาติมาเป็นมเหสี และดำเนินตามพระของเธอ และสร้างรูปเคารพเพื่อมเหสี ซาโลมอนจึงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายในสายพระเนตรพระเจ้า

พระเจ้าทรงกริ้วและตรัสกับซาโลมอนว่าจะยกอาณาจักรให้แก่ข้าราชกรคนหนึ่งของท่าน แต่สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นในสมัยของซาโลมอน เพราะพระเจ้าทรงเห็นแก่คำวิภาษผู้เป็นบิดา

พระเจ้าทรงอนุญาตให้มีผู้คิดกบฏต่อซาโลมอนหลายคน เช่น ฮาดัด เรโซน และเยโรโบอัม ซึ่งเยโรโบอัมคนนี้เป็นคนที่พระเจ้าให้อาธิยาห์ผู้เผยพระวจนะไปบอกว่า พระเจ้าจะทรงให้เขาครอบครองอาณาจักร 10 เผ่าทางเหนือที่แยกจากซาโลมอน

ส่วนเชื้อสายของซาโลมอนจะครอบครองเพียงเผ่าที่เหลือทางใต้ คือเผ่ายูดาห์ และเผ่าเบนยามิน เมื่อซาโลมอนทราบเรื่องนี้ก็หาทางประหารเยโรโบอัม เขาจึงหนีไปอยู่ในอียิปต์ จนกระทั่งซาโลมอนสิ้นพระชนม์ รวมเวลาที่ซาโลมอนปกครองอิสราเอลได้ 40 ปี

(โปรดอ่านเพิ่มเติม 1 พงศกษัตริย์ 11:9-43)

อาณาจักร แตกแยกเป็นสอง

สาเหตุของการแยกอาณาจักร

เมื่อพระเจ้าทรงคัดสินพระทัยจะแบ่งแยกอาณาจักรอิสราเอลเนื่องจากกษัตริย์ชาโลมอนทำบาปจึงทรงใช้ให้อาหิยาห์ผู้เผยพระวจนะไปบอกแก่ข้าราชการคนหนึ่งชื่อเยโรโบอัมว่า พระเจ้าจะให้เขาเป็นกษัตริย์ครองอิสราเอล 10 เผ่าทางตอนเหนือ แยกออกมาจากการครอบครองของชาโลมอน (ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นไปตามที่พระเจ้าตรัสกับชาโลมอนเมื่อเขาทำบาปต่อพระเจ้า) (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 11:9-13)

เมื่อชาโลมอนรู้เรื่องนี้ก็หาทางฆ่าเยโรโบอัม เขาจึงหนีไปอยู่อียิปต์ หลังจากที่ชาโลมอนตายและเรโหโบอัมราชโอรสขึ้นเป็นกษัตริย์แทน เยโรโบอัมจึงกลับมาอิสราเอลและเข้าเฝ้าเรโหโบอัมขอให้ลดภาระของประชาชนลงเรื่องการเกณฑ์แรงงาน แต่เรโหโบอัมไม่ยอมกลับจะเพิ่มภาระให้หนักขึ้นอีก ในที่สุดประชาชนก็ไม่ยอมทนอีกต่อไป ดังนั้นอิสราเอล 10 เผ่าทางเหนือจึงแยกออกมาจากการปกครองของกษัตริย์เรโหโบอัม เรโหโบอัมพยายามระดมกองทัพสองเผ่าที่เหลือคือยูดาห์ และเบนยามินเพื่อไปสู้รบ 10 เผ่าทางเหนือ พระเจ้าก็ทรงห้ามไว้ (ดู 1 พงศ์กษัตริย์ 12:1-24)

สิบเผ่าทางเหนือเมื่อแยกออกไปก็ตั้ง เยโรโบอัมเป็นกษัตริย์ ส่วนเรโหโบอัมก็ปกครองเพียงสองเผ่าทางใต้คือยูดาห์ และเบนยามิน ดังนั้นอิสราเอลจึงแยกออกเป็นสองอาณาจักร ตอนเหนือยังเรียกว่าอิสราเอล เมืองหลวงคือสะมาเรีย ส่วนตอนใต้เรียกว่า ยูดาห์ เมืองหลวงคือกรุงเยรูซาเล็ม

ชีวิตและการกระทำของกษัตริย์ฟายเหนือ (อิสราเอล)

1) เยโรโบอัม เป็นกษัตริย์องค์แรกของอิสราเอล ต่อมาได้ทำบาปโดยให้สร้างรูปเคารพเป็นรูปวัวทองคำเอาไว้ที่เมืองเบธเอลซึ่งอยู่ทางใต้ และเมืองดานซึ่งอยู่ทางเหนือ ทั้งนี้เพื่อเอาไว้ให้ประชาชนกราบไหว้วันมัสการ เป็นการนมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้แต่ใช้ในรูปแบบรูปเคารพ สาเหตุที่ตั้งรูปเคารพก็เพื่อป้องกันไม่ให้ประชาชนเดินทางลงมานมัสการพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มในอาณาจักรยูดาห์ นอกจากนี้ยังได้ตั้งรูปโรดของตนเองขึ้นด้วย พระเจ้าไม่พอพระทัยสิ่งเหล่านี้ การนมัสการเช่นนี้ทำให้อิสราเอลเสื่อมลง จนพระเจ้าทรงทำลายอาณาจักรในที่สุด

เยโรโบอัมปกครองอิสราเอลเป็นเวลา 22 ปี (1 พงศกษัตริย์ 11:26-14:20)

2) นาดับ ราชโอรสของเยโรโบอัม เดินตามรอยบิดา ถูกปลงพระชนม์โดยบาอาซา และปกครองอิสราเอล เป็นเวลา 2 ปี (1 พงศกษัตริย์ 15:25-28)

3) บาอาซา ผู้ปลงพระชนม์นาดับและตั้งตนเองเป็นกษัตริย์ ทำชั่วตามรอยเยโรโบอัม ปกครองอิสราเอลเป็นเวลา 24 ปี (1 พงศกษัตริย์ 15:27-16:7)

4) เอลาห์ โอรสของบาอาซา ไม่สนใจการปกครอง เอาแต่เสพสุรา ในที่สุดถูกผู้บัญชาการกองรบชื่อคิมรีฟันตายขณะที่เมาอยู่ และฆ่าคนอื่นในราชวงศ์จนหมด ปกครองอยู่ 2 ปี (1 พงศกษัตริย์ 16:6-14)

5) คิมรี ข้าราชการของเอลาห์ ผู้ซึ่งปลงพระชนม์เอลาห์ ขึ้นครองราชย์เพียง 7 วัน ก็ถูกผู้บัญชาการกองทัพชื่ออมรีล้อมไว้ เมื่อเห็นว่าเมืองจะแตกแน่แล้วจึงจุดไฟเผาพระราชวัง และตัวเองก็ตายในกองไฟนั้นด้วย คิมรีกระทำชั่วในสายพระเนตรพระเจ้า ดำเนินตามรอยของเยโรโบอัม (1 พงศกษัตริย์ 16:9-20)

6) อมรี ผู้บัญชาการกองทัพ ยึดอำนาจจากคิมรี เมื่อขึ้นครองราชย์ไม่ได้เป็นที่ยอมรับจากประชาชนทั้งหมดบางส่วนติดตาม ทิบบี เขียวทิบบีเป็นกษัตริย์ จึงเป็นยุคที่มีกษัตริย์สององค์ แต่ในที่สุดอมรีรับชนะและเป็นกษัตริย์แต่เพียงผู้เดียว อมรีได้กระทำการที่ชั่วมากยิ่งขึ้นกว่าบรรดากษัตริย์ผู้มาก่อนพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรงดำเนินตามรอยทั้งสิ้นของ เยโรโบอัม ปกครองอยู่ 12 ปี (1 พงศกษัตริย์ 16:15-28)

7) อาหับ ราชโอรสของอมรี เป็นกษัตริย์ที่ชั่วที่สุดของอาณาจักรเหนือ เขาอภิเษกกับพระนางเยเซเบลชาวไซดอน และหันไปนมัสการพระบาอัลตามพระนางเยเซเบล ทั้งสองอยากได้ส่วนอู่นองนาโบท แต่นาโบทไม่ยอมขาย จึงออกอุบายใส่ความให้นาโบทถูกประชาชนเอาหินขว้างตาย และก็ยึดส่วนอู่นองนาโบทมาเป็นของตน ช่วงสุดท้ายของชีวิตพระเจ้าทรงบอก

กับอาทึบว่าจะลงโทษเขาให้ถูกฆ่าตาย และสุนัขจะมาเลียโลหิต แต่อาทึบสำนึกผิด พระเจ้าจึงให้โทษนั้นเกิดแก่ราชวงศ์ของอาทึบแทน ปกครองอยู่ 22 ปี (1 พงศกษัตริย์ 21:1-16)

8) อาทึสยาห์ เป็นโอรสของอาทึบ ทำชั่วตามบิดามารดา และเยโรโบอัม สุดท้ายตายโดยตกลงมาจากหน้าต่างชั้นบน ปกครองอยู่ 2 ปี (1 พงศกษัตริย์ 22:40)

9) เยโฮรัม เป็นอนุชาของอาทึสยาห์ มีสิ่งคืออยู่ข้างคือได้ทำลายเสาศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นรูปเคารพของฟินิเซีย แต่ก็ยังนมัสการรูปเคารพอื่น ถูกสังหารโดยเยชูซึ่งศพนันถูกทิ้งลงมาจากบนที่คินของนาโบทที่นางเยเซเบลมารดาไปแย่งมา ปกครองอยู่ 12 ปี (2 พงศกษัตริย์ 3:1-9:25)

10) เยชู บุตรเยโฮชาฟัท กษัตริย์ฝ่ายใต้ ซึ่งเป็นผู้สังหารกษัตริย์เยโฮรัม กษัตริย์อาทึสยาห์ พระนางเยเซเบล โอรสของอาทึบ 70 คน ญาติของอาทึสยาห์ 42 คน รวมทั้งบรรดาผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล ในบั้นปลายชีวิตได้กวาดล้างทำลายการนมัสการพระบาอัล แต่ก็มีดำเนินตามความบาปของเยโรโบอัมอยู่คือมีการนมัสการรูปเคารพ ปกครองอยู่ 28 ปี (2 พงศกษัตริย์ 9:1-10:36)

11) เยโฮอาทาส โอรสของเยชู ทำบาปตามอย่างของเยโรโบอัมเช่นกัน แต่ก็ยังแสวงหาพระเจ้าอยู่บ้าง ปกครองอยู่ 17 ปี (2 พงศกษัตริย์ 13:1-9)

12) เยโฮอาซ โอรสของเยโฮอาทาส ทำบาปตามเยโรโบอัมเช่นกัน ปกครองอยู่ 16 ปี (2 พงศกษัตริย์ 13:1-11)

13) เยโรโบอัม ที่สอง โอรสของเยโฮอาช เป็นกษัตริย์ที่รบเก่งขยายอาณาจักรได้กว้างไกล แต่ก็ยังทำบาปตามอย่างเยโรโบอัมที่หนึ่ง ในยุคนี้อิสิสเยสได้แกโยนาห์ อาโมส และโฮเซยา ปกครองอยู่ 41 ปี (2 พงศกษัตริย์ 14:23-29)

14) เศคาริยาห์ โอรสของเยโรโบอัมที่สองดำเนินตามบาปของบิดา ถูกขังลุมกับพวกประหาร ปกครองอยู่ 6 เดือน (2 พงศกษัตริย์ 14:29-15:12)

15) ซัลลุม ซัลลุมบุตรยาเบซร่วมกันกบฏต่อเศคาริยาห์ และล้มพระองค์เสียต่อหน้าประชาชนและประหารพระองค์เสีย และขึ้นครองแทน หลังจากขึ้นครองราชย์เพียงหนึ่งเดือนก็ถูกเมนาเฮมยกทัพมาฆ่าเสีย ปกครองอยู่ 1 เดือน (2 พงศกษัตริย์ 15:10-15)

16) เมนาเฮม ทำบาปตามบรรพบุรุษ ถูกกษัตริย์แห่งอัสซีเรียมาโจมตี จึงต้องรีดภาษีประชาชนส่งให้แก่อัสซีเรียเพื่อความอยู่รอดของตน ปกครองอยู่ 10 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:14-22)

17) เปคาริยาห์ โอรสของเมนาเฮม ทำบาปตามบรรพบุรุษ ถูกฆ่าโดยเปคาห์ แม่ทัพของตนเอง ปกครองอยู่ 2 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:22-26)

18) เปคาห์ แม่ทัพของเปคาริยาห์ หลังจากสังหารเปคาริยาห์แล้วก็ขึ้นครองราชย์แทน ทำบาปเช่นเดียวกัน ถูกพระราชานแห่งอัสซีเรียชื่อทิกลทปีเลเสอร์ยกมายึดดินแดนอิสราเอลไปเป็นอันมาก และกวาดต้อนประชาชนเป็นเชลยไปยังอัสซีเรีย ในที่สุดก็ถูกฝ่ายกบฏนำโดยโฮเซยาปลงพระชนม์ ปกครองอยู่ 20 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:27-31)

19) โฮเซยา บุตรเอลาห์ เดินในทางชั่วเช่นกันแต่ไม่เหมือนกษัตริย์องค์ก่อนๆ ตอนแรกกษัตริย์แชลมานเนสอร์แห่งอัสซีเรียได้ยกทัพมารบ กษัตริย์โฮเซยาก็ยอมเป็นเมืองขึ้นและถวายของบรรณาการ แต่ต่อมากษัตริย์แห่งอัสซีเรียพบว่าโฮเซยาทรยศโดยไปติดต่อกษัตริย์อียิปต์และหยุดส่งเครื่องบรรณาการแก่อัสซีเรีย จึงถูกอัสซีเรีย เข้ามายึดและนำประชาชนไปเป็นเชลยในอัสซีเรีย ในยุคนี้เองอาณาจักรฝ่ายเหนือก็ถึงแก่กาลอวสานโดยโฮเซยา ปกครองอยู่ 9 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:30-17:6)

สรุปแล้ว กษัตริย์ 19 องค์ของอาณาจักรฝ่ายเหนือได้ปกครองชนชาติอิสราเอล รวมเวลาทั้งหมด 241 ปี 7 เดือน กับ 7 วัน

○ การสิ้นชาติของอาณาจักรฝ่ายเหนือเป็นเพราะกษัตริย์ทุกองค์นำประชาชนอิสราเอลทำบาปต่อพระเจ้าตามกษัตริย์องค์แรกคือเยโรโบอัมในการที่หันไปปรนนิบัติพระอื่น มีรูปเคารพเต็มไปหมด และไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า (2 พงศกษัตริย์ 17:7-23)

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นในราวปี 722 ก.ค.ศ. ในเวลานี้ก็คงเหลือแต่อาณาจักรยูดาห์ที่ยังดำเนินต่อไป แต่ก็จะไปสิ้นชาติเช่นกันในปี 586 ก.ค.ศ. คือ อีก 134 ปี ต่อมา

ราชาผู้ชั่วช้าที่สุด

อาหับ ราชโอรสของอมรี เป็นกษัตริย์ที่ทำชั่วที่สุดของอาณาจักรเหนือ เขาอภิเษกกับพระนางเยเซเบลชาวไซดอน และหันไปนมัสการพระบาอัลตามพระนางเยเซเบล ทั้งสองอยากได้ส่วนองุ่นของนาโบท แต่นาโบทไม่ยอมขาย จึงออกอุบายใส่ความให้นาโบทถูกประชาชนเอาหินขว้างตาย และกียัดสวนองุ่นของนาโบทมาเป็นของตน ช่วงสุดท้ายของชีวิตพระเจ้าทรงบอกกับอาหับว่าจะลงโทษเขาให้ถูกฆ่าตาย และสุนัขจะมาเลียงโลहित แต่อาหับสำนึกผิด พระเจ้าจึงให้โทษนั้นเกิดแก่ราชวงศ์ของอาหับแทน

ในสมัยของอาหับมีผู้เผยพระวจนะคนหนึ่งชื่อเอลียาห์ มาบอกว่าจะเกิดความแห้งแล้งในแผ่นดิน และในช่วงนี้พระเจ้าทรงนำเอลียาห์ไปอาศัยอยู่ที่ริมธาร แล้วทรงให้นกอีกานำขนมปังและเนื้อมาเลี้ยงดูทุกเช้าเย็น

จากนั้นพระเจ้าก็ให้เขาได้รับการเลี้ยงดูจากหญิงม่ายชาวศาราเฟท โดยมีการอัศจรรย์ที่แบ่ง และน้ำมันที่นำมาทำเป็นอาหารใช้ไม่มีหมด และรักษาบุตรชายของหญิงม่าย ต่อมาเขาได้ทำทนายให้มีการประลองฤทธิ์กันระหว่างพระเจ้าของอิสราเอล กับ พระบาอัลที่ภูเขาคารเมล (เพื่อ พิสูจน์ให้ประชากรอิสราเอลที่ได้หันไปจากพระเจ้าไปนมัสการพระบาอัลได้ทราบว่า ฝ่ายไหนเป็นของพระเจ้าแท้ และฝ่ายไหนเป็นพระเจ้าเท็จ) โดยให้แต่ละฝ่ายขอให้พระของตนส่งไฟลงมาจากฟ้าเผาเครื่องบูชาที่วางอยู่ สุดท้ายพวกนักรบของพระบาอัลทำไม่ได้ แต่พระเจ้าส่งไฟลงมาเผาเครื่องบูชาของเอลียาห์ ท่านจึงให้ประชาชนจับนักรบของพระบาอัลมาจมน้ำตาย หลังจากนั้นเอลียาห์ก็ขอฝนจากพระเจ้า พระองค์ก็ประทานให้

1 พงศ์กษัตริย์ 18:17-46 และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า “นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” และท่านจึงทูลว่า “ข้าพระบาทมิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่ฝ่าพระบาทได้กระทำให้ และราชวงศ์บิดาของฝ่าพระบาท เพราะว่าพวกฝ่าพระบาทได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า และติดตามบรรดาพระบาอัล

เพราะฉะนั้นขอทรงสั่งให้บรรดาชนอิสราเอล มาพบข้าพระบาทที่ภูเขาคารเมล ทั้งผู้เผยพระวจนะของพระบาอัลสี่ร้อยห้าสิบคนนั้น และผู้เผยพระวจนะของพระอาเซราห์สี่ร้อยคนนั้น ผู้ซึ่งรับประทานที่โต๊ะเสวยของพระนางเยเซเบล”

อาหับจึงทรงส่งไปยังคนอิสราเอลทั้งปวง และชุมนุมผู้เผยพระวจนะที่ภูเขาการเมล และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชนทั้งปวงกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจะขยักขยอนอยู่ระหว่างสองฝ่ายนี้มานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็นที่จงตามท่านไปเถิด” และประชาชนไม่ตอบท่านสักคำเดียว

แล้วเอลียาห์พูดกับประชาชนว่า “ตัวข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าแต่ผู้เดียวเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าที่เหลืออยู่ แต่ผู้เผยพระวจนะพระบาอัลมีสี่ร้อยห้าสิบคน ขอให้เขามอบวัวผู้แก่เราสองตัว แล้วขอให้เขาทั้งหลายเลือกวัวเป็นของเขาตัวหนึ่ง ฟันเป็นท่อนๆวางไว้บนกองฟืนแต่อย่าใส่ไฟ และข้าพเจ้าจะเตรียมวัวอีกตัวหนึ่งนั้นวางไว้บนฟืน และไม่ใส่ไฟ และท่านทั้งหลายจงร้องออกพระนามพระเจ้าของท่าน และข้าพเจ้าจะร้องออกพระนามพระเยโฮวาห์ พระเจ้าองค์ที่ทรงตอบด้วยไฟ พระองค์นั้นแหละทรงเป็นพระเจ้า”

และประชาชนทั้งปวงก็ตอบว่า “อย่างที่คุณก็ดีแล้ว” แล้วเอลียาห์พูดกับผู้

เผยพระวจนะของพระบาอัลว่า “จงเลือกวัวผู้ตัวหนึ่งสำหรับท่านและตระเตรียมเสียก่อน เพราะพวกท่านมากคนด้วยกัน จงร้องออกพระนามพระเจ้าของท่าน แต่อย่าใส่ไฟ” เขาทั้งหลายก็เอาวัวผู้ที่เขานำมาให้ และเขาทั้งหลายก็จัดเตรียมและร้องออกพระนามพระบาอัล ตั้งแต่เวลาเช้าจนเที่ยงกล่าวว่า “ข้าแต่พระบาอัล ขอตอบพวกข้าพเจ้าเถิด” แต่ก็ไม่มีเสียงและไม่มีใครตอบ และเขาก็โยกเขยกอยู่รอบแท่นซึ่งเขาได้สร้างขึ้นนั้น

ครั้นถึงเวลาเที่ยงเอลียาห์ก็เหย้าเขาทั้งหลายว่า “ร้องให้ดังๆซี เพราะท่านเป็นพระเจ้าองค์หนึ่ง ท่านกำลังติดธุระอยู่ หรือท่านกำลังไปทุ่ง หรือท่านไปเที่ยว หรือชะรอยท่านกำลังหลับอยู่ และจะต้องปลุก” เขาทั้งหลายก็ร้องเสียงดัง และเชือดเนื้อตัวเองตามธรรมเนียมของเขาด้วยดาบและหว่าน จนโลหิตไหลพุ่งออกมาตามตัว และเมื่อผ่านเที่ยงวันไปแล้ว เขาก็พรวดไปจนถึงเวลาถวายบูชา แต่ไม่มีเสียง ไม่มีใครตอบ ไม่มีใครฟัง

แล้วเอลียาห์พูดกับประชาชนทั้งปวงว่า “จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้า” และประชาชนทั้งปวงก็เข้ามาใกล้ท่าน และท่านก็ซ่อมแท่นบูชาของพระเจ้าที่ถูกทำลายลงนั้น เอลียาห์นำศิลาสิบสองก้อนมาตามจำนวนเผ่า ของบุตรชายของยาโคบ ผู้ซึ่งพระวจนะของพระเจ้ามาถึงว่า “อิสราเอลจะเป็นชื่อของเจ้า” และท่านได้สร้างแท่นบูชาด้วยศิลาในพระนามของพระเจ้า และท่านได้ขุดร่องรอบแท่นใหญ่พอจุเมล็ดพืชได้สองถัง และท่านก็วางฟืนไว้เป็นระเบียบและฟืนวัชพืชนั้นเป็นท่อนๆ และวางไว้บนกองฟืน และท่านกล่าวว่า

“จงเติมน้ำให้เต็มสี่ไหและเทลงบนเครื่องเผาบูชา และบนกองฟืน” และท่านกล่าวว่า “จงกระทำครั้งที่สอง” และเขาก็กระทำครั้งที่สอง และท่านกล่าวว่า “จงกระทำครั้งที่สาม” และเขาก็กระทำครั้งที่สาม และน้ำไหลรอบแท่นบูชา และท่านใส่ไม้เต็มร่อง

และอยู่มาเมื่อถึงเวลาถวายบูชา เอลียาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้ามาใกล้ทูลว่า “ข้าแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอับราฮัม อิสอัคและอิสราเอล ขอให้ทราบเสียทั่วกันในวันนี้ว่า พระองค์คือพระเจ้าในอิสราเอล และข้าพระองค์เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และข้าพระองค์ก็ได้กระทำบรรดาสิ่งเหล่านี้ตามพระคำรัสของพระองค์ ข้าขอแต่พระเจ้า ขอทรงฟังข้าพระองค์ ทรงฟังข้าพระองค์ เพื่อชนชาตินี้จะทราบว่าพระองค์คือพระเยโฮวาห์ ทรงเป็นพระเจ้า และพระองค์ทรงหันจิตใจของเขาสองหลายกลับมาอีก”

แล้วไฟของพระเจ้านี้ก็ตกลงมาและไหม้เครื่องเผาบูชา และฟืนและหิน และพงคลีและเสี้ยนน้ำซึ่งอยู่ในคู และเมื่อประชาชนทั้งปวงได้เห็น เขาก็ซบหน้าลงและร้องว่า “พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระเยโฮวาห์พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า” และเอลียาห์บอกเขาว่า “จงจับผู้เผยพระวจนะของพระบาอัล อย่าให้หนีไปได้สักคนเดียว” และเขาทั้งหลายก็ไปจับเขามา และเอลียาห์ก็นำเขามาที่ลำธารคีโชน และฆ่าเขาเสียที่นั่น

เอลียาห์ทูลอาหับว่า “ขอเชิญเสด็จขึ้นไปเสวยและดื่มเถิด เพราะมีเสียงฝนกระหิมมา” อาหับก็เสด็จขึ้นไปเสวยและดื่ม และเอลียาห์ก็ขึ้นไปที่ยอดภูเขาการเมด ท่านก็นำไม้ดูลงถึงดิน ซบหน้าระหว่างเข่า และท่านสั่งคนใช้ของท่านว่า “จงลุกขึ้นมองไปทางทะเล” เขาก็ลุกขึ้นมองและตอบว่า “ไม่มีอะไรเลย” และท่านบอกว่า “จงไปคู่อีกเจ็ดครั้ง”

และอยู่มาเมื่อถึงครั้งที่เจ็ดเขาบอกว่า “ดูเถิด มีเมฆก้อนหนึ่งเล็กเท่าฝ่ามือคนขึ้นมาจากทะเล และท่านก็บอกว่า ‘จงไปทูลอาหับว่า ‘ขอทรงเตรียมราชรถและเสด็จลงไปเพื่อพระองค์จะไม่ติดฝน’ ” และอยู่มาอีกครั้งหนึ่ง ท้องฟ้าก็มืดไปด้วยเมฆและลม และมีฝนหนัก อาหับก็ทรงรถเสด็จไปยังเมืองยิสเรเอล และพระหัตถ์ของพระเจ้าหนุนกำลังเอลียาห์ และท่านก็คาดเอวของท่านไว้และวิ่งขึ้นหน้าอาหับไปถึงทางเข้าเมืองยิสเรเอล

พระนางเยเซเบลโกรธมากที่นักบวชของนางถูกฆ่า จึงสาบานว่าจะฆ่าเอลียาห์ให้ได้ เขากลัวมากจนหนีไป พระเจ้าทรงเล้าโลมใจเขาและในที่สุดพระองค์ก็ทรงรับเขาสู่สวรรค์ โดยรถม้าทองคำ

ก่อนที่จะทรงรับเอลียาห์ไป เอลีชาผู้รับใช้ของเอลียาห์ได้ติดตามเอลียาห์อย่างใกล้ชิด พระเจ้าจึงทรงตั้งเขาให้เป็นผู้เผยพระวจนะแทน พระเจ้าทรงทำการอัศจรรย์ผ่านทางเอลีชาหลายประการเช่น ช่วยหญิงม่ายยากจนให้รอดตาย ช่วยเด็กที่ตายให้ฟื้น ช่วยพวกผู้เผยพระวจนะรักษาอามานให้หายจากโรคเรื้อน เขาได้ดำเนินงานของเอลียาห์ต่อไปจนสำเร็จ และยังได้เห็นความพินาศของอาหับ และเยเซเบล

ท้ายที่สุดกษัตริย์อาหับก็ถูกฆ่าในการรบกับซีเรีย ปกครองอยู่ 22 ปี

ส่วนนางเยเซเบลถูกฆ่าโดยเขาจับนางโยนลงมาจากหน้าต่าง สุนัขมากัดกินศพนางเหลือแต่กะโหลกศีรษะ และฝ่ามือ และเท้า เหตุการณ์นี้เป็นไปตามพระวจนะของพระเจ้าที่ตรัสว่า “สุนัขจะกินเยเซเบลภายในเขตยิสเรเอล”

(อ่านชีวิตของกษัตริย์อาหับใน 1 พงศ์กษัตริย์ 16:28-22:40; 2 พงศ์กษัตริย์ 18:1-34, ชีวิตของเอลียาห์ใน 1 พงศ์กษัตริย์ 17:1- 2 พงศ์กษัตริย์ 2:11; 2 พงศ์กษัตริย์ 21:12-15, ชีวิตของเอลีชาใน 1 พงศ์กษัตริย์ 19:16-2 พงศ์กษัตริย์ 13:20; 2 พงศ์กษัตริย์ 13:20)

ใครคือเอลียาห์ที่จะมา

การกลับมาของเอลียาห์

ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมาซึ่งเจ้าก่อนวันแห่งพระเจ้า คือวันที่ใหญ่ยิ่ง และนำสะพริงกั้วมาถึง และท่านผู้นั้นจะกระทำให้จิตใจของพ่อหันไปหาลูก และจิตใจของลูกหันไปหาพ่อ หากไม่ เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง มาลาคี 4:5-6

พระธรรมมาลาคีเป็นพระคัมภีร์เล่มสุดท้ายของพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ท่านมาลาคีได้พยากรณ์ถึงการกลับมาของเอลียาห์ก่อนวันที่ ยิ่งใหญ่และนำสะพริงกั้ว วันนั้นคือวันอะไร? วันที่นำสะพริงกั้วคือวันแห่งการเสด็จมาของพระเยซู หรือวันแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

วิวรณ์ 6:17 เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า

ก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พระเจ้าจะส่งเอลียาห์มาก่อน นั่นก็หมายความว่าเอลียาห์จะต้องมีข่าวสารที่สำคัญมากที่จะมายังโลกยุคสุดท้ายนี้ ข่าวนี้คือข่าวอะไร และเอลียาห์ที่จะมาเป็นเอลียาห์ตัวจริงในพระคัมภีร์เดิมหรือเปล่า คงจะไม่ใช่แน่นอน

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึง เอลียาห์ อยู่สามท่าน และสามช่วงเวลา คือ

1. เอลียาห์ตัวจริง (ช่วงสมัยของอาหับและเยเซเบล ก่อน ค.ศ. 800)
2. ฤทธิเดชของเอลียาห์ (ช่วงเวลาการเสด็จกลับมาครั้งที่หนึ่งของพระเยซู ยอห์นผู้ให้บัพติศมา)
3. เอลียาห์ ผู้ที่จะมาก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ (?.....)

ถ้าเราอยากทราบว่าใครคือ เอลียาห์ ที่จะมาก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู เราจะต้องกลับไปศึกษา ชีวิต การรับใช้ และ ข่าวสารของเอลียาห์ตัวจริง ในพันธสัญญาเดิม และ ยอห์น ผู้ซึ่งทำงานโดยฤทธิอำนาจของเอลียาห์

(1) เอลียาห์ตัวจริง

(เรื่องสมัยของอาหับและเยเซเบล ก่อน ค.ศ. 800)

คุณลักษณะ และข่าวสารของเอลียาห์ คนที่หนึ่ง

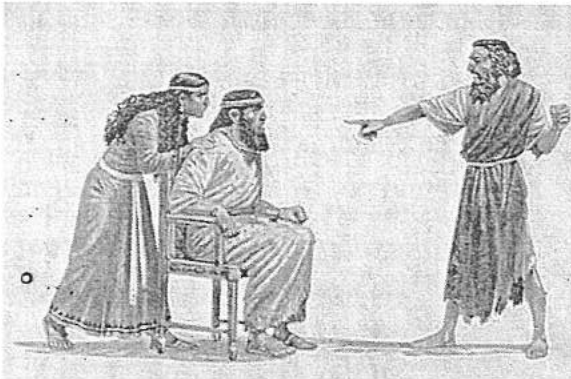
“ฝ่ายเอลียาห์ชาวทิชบีผู้ซึ่งตั้งอาศัยอยู่ในกิเลอาด” พระเจ้าทรงเรียกเอลียาห์ทำงานในสมัยที่อิสราเอลละทิ้งพระเจ้าอย่างหนัก เพราะว่ากษัตริย์อาหับไปแต่งงานกับหญิงนอกศาสนา คือนางเยเซเบล เธอไม่ได้เป็นแค่หญิงคนนอกศาสนาเท่านั้น แต่เธอยังเป็นผู้พยากรณ์ เธอเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรรมศาสนา (1 พงศกษัตริย์ 16:29-33)

กษัตริย์อาหับเป็นพระราชอาชฎไปแต่งงานกับหญิงคนนอกศาสนา นี่ก็มีสภาพเหมือนกับว่า ประเทศที่เป็นคริสเตียนไปแต่งงานกับคริสตจักรที่ละทิ้งพระเจ้า หรือเป็นการรวมตัวของคริสตจักรกับบ้านเมือง

นางเยเซเบลได้ทำให้จิตใจของอาหับห่างเหินและละทิ้งพระเจ้า ไปกราบไหว้วันมัสการพระบาอัล และได้สร้างแท่นบูชาพระบาอัล อาหับออกคำสั่งให้ตามล่าเอลียาห์ และกดขี่ข่มเหงคนของพระเจ้า ในสมัยนั้นคนของพระเจ้าวันมัสการผู้ใด เขามัสการพระบาอัล ในศาสนาของพวกเขาคนนอกรีตมากมายจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับดวงอาทิตย์เสมอ

ในเวลานั้นพระเจ้าทรงเรียกเอลียาห์ เพื่อให้ข่าวสารพิเศษ เพราะว่ามีกรรมระหว่างศาสนา กับ การปกครองแล้ว หรือ เรียกว่าง่าย ๆ ว่าประชากรของพระเจ้าไปกราบไหว้ดวงอาทิตย์

ในยุคสุดท้ายเราก็จะได้เห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในลักษณะนี้อีกครั้ง การรวมตัวระหว่างคริสตจักร กับบ้านเมืองจะนำไปสู่การกดขี่ข่มเหงคนของพระเจ้า จะมีคนมากมายไปกราบไหว้ดวงอาทิตย์โดยไม่รู้ตัว ฉะนั้นเมื่อถึงเวลานั้นพระเจ้าจะทรงเรียกเอลียาห์มาอีกครั้งเพื่อทำงานรับใช้พระเจ้า (เอลียาห์สาม)

กษัตริย์อาหับกล่าวหาว่าเอลียาห์เป็นต้นเหตุ ของความลำบากที่เกิดกับอิสราเอล

1 พงศกัมภีร์ 18:17-18 และอยู่มาเมื่ออาหับทอดพระเนตรเห็นเอลียาห์ อาหับก็ตรัสกับท่านว่า “นี่ตัวเจ้าหรือ เจ้าผู้ทำความลำบากให้อิสราเอล” ข้าพระบาทมิได้กระทำความลำบากแก่อิสราเอล แต่ฝ่าพระบาทได้กระทำ และราชวงศ์บิดาของฝ่าพระบาท เพราะว่าพวกฝ่าพระบาทได้ทอดทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า และคิดตามบรรดาพระบาอัล

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้าย คนของพระเจ้ำก็จะถูกกล่าวหาว่าเป็นต้นเหตุของภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในโลกนี้ด้วย

ในหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ กล่าวว่า

ผู้ที่ถวายเกียรติให้กับพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการพิพากษาของพระเจ้าลงมายังโลกและพวกเขาจะถูกตราว่าเป็นต้นเหตุของความปั่นป่วนน่ากลัวที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และการต่อสู้และการนองเลือดที่เกิดขึ้นในท่ามกลางมนุษย์ที่ทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์โศก อำนาจที่มากับคำเตือนสุดท้ายนี้ ทำให้คนชั่วโกรธ ความโกรธของพวกเขาจะระเบิดใส่ทุกคนที่ได้รับข่าวนี้ และซาตานจะกระตุ้นวิญญาณความโกรธและการกดขี่ให้รุนแรงยิ่งขึ้น (GC 614.3)

ข่าวสารของเอลียาห์ที่มายังประชากรของพระเจ้า ก็ละทิ้งความเชื่อคืออะไร?

ทำไมคนของพระเจ้าหันไปกราบไหว้รูปเคารพ และละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า เพราะนางเยเซเบลเป็นหญิงที่ชั่วร้าย และกระหายเลือด ผู้ใดไม่ฟังเธอจะมีโอกาสถูกสังหารให้ตาย เพราะเธอเป็นคนบังคับให้ประชาชนกราบไหว้ พระบาอัล มีคนมากมายกลัวหญิงคนนั้น จึงละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า

ฉะนั้นข่าวสารของเอลียาห์ก็คือ

1. ย้ำเกรงพระเจ้า สดคิ 111:10
2. รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า เฉลยธรรมบัญญัติ 6:2
3. นมัสการพระเจ้าเที่ยงแท้ (อย่านมัสการพระเทียมเท็จ)

เอลียาห์เรียกร้องให้ตัดสินใจ ^{1 พงศ์กษัตริย์ 18:21} และเอลียาห์ก็เข้ามาใกล้ประชาชน ทั้งปวงกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายจะขยักขยอนอยู่ระหว่างสองฝายนี้นานสักเท่าใด ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงเป็นพระเจ้า จงติดตามพระองค์ แต่ถ้าพระบาอัลเป็น ก็จงตามท่านไปเถิด”

^{1 พงศ์กษัตริย์ 10:18} ในพระวอนะของพระเจ้ากล่าวว่ายังมีผู้ที่ไม่ได้บูชาพระบาอัลเหลืออยู่ “แต่เราจะเหลือเจ็ดพันคนไว้ในอิสราเอล คือทุกเข้าซึ่งมิได้น้อมลงต่อพระบาอัล และทุกปากซึ่งมิได้จุ่มรูปนั้น

หลังจากการพิสูจนบนภูเขาการเมลเอลียาห์ถูกกดขี่ข่มเหง และมีคำสั่งให้ประหารท่าน
จากนางเยเซเบล ^{1 พงศ์กษัตริย์ 19:1-4}

เอลียาห์ขึ้นสวรรค์โดยไม่ผ่านความตาย

^{2 พงศ์กษัตริย์ 2:1, 11} และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าจะทรงรับเอลียาห์ ไปยังฟ้าสวรรค์ ด้วยพายุ เอลียาห์และเอลีซากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล และอยู่มาเมื่อท่านทั้งสองยังเดินพุดกันต่อไป ดูเถิด รถเพลิงคันหนึ่งและม้าเพลิงได้แยกเขาทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยพายุเข้าสวรรค์

(2) ฤทธิ์เดชของเอลียาห์

(ช่วงเวลาการเสด็จกลับมาครั้งที่หนึ่ง ของพระเยซู ยอห์นผู้ให้บัพติศมา)

ลักษณะของเอลียาห์ คนที่สอง

มัทธิว 11:14 ถ้าท่านทั้งหลายจะยอมรับให้เป็น ก็ยอห์นนี่แหละ เป็นเอลียาห์ซึ่งจะมานั้น (เอลียาห์ฝ่ายวิญญาณ)

ยอห์น 1:6-9 มีชายคนหนึ่งซึ่งพระเจ้าทรงใช้มาชื่อยอห์น ท่านมาเพื่อเป็นสักขีพยาน เพื่อเป็นพยานให้แก่ความสว่างนั้น เพื่อคนทั้งปวงจะได้มีความเชื่อเพราะท่าน ท่านไม่ใช่ความสว่างนั้น แต่ท่านมาเพื่อเป็นพยานให้แก่ความสว่างนั้น ความสว่างแท้ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนเห็นความจริงนั้นได้ แม้ขณะนั้นกำลังเข้ามาในโลก

ลูกา 1:16-17 เขาจะนำพงศ์พันธุ์อิสราเอล หลายคนให้หันกลับมาหาพระเจ้าของเขาทั้งหลาย เขาจะนำหน้าพระองค์โดยน้ำใจและ ฤทธิ์เดชของเอลียาห์ ให้พ่อกลับคืนดีกับลูก และคนคือด้านให้กลับได้ปัญญา ของคนชอบธรรม เพื่อจัดเตรียมชนชาติหนึ่งไว้ให้สมแก่พระเจ้า

(ศึกษาเพิ่มเติมในมัทธิว 3:1-12)

คำสอนของยอห์นไม่ได้ทำให้ครอบครัวมีความรักเป็นหนึ่งเท่านั้น แต่ยังช่วยให้คนคือด้านกลับมารักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย เราจะเห็นได้ว่าข่าวสารของยอห์นคล้ายคลึงกับข่าวสารของเอลียาห์ เป็นการเตรียมคนอื่น ๆ ก่อนรับพระผู้เป็นเจ้า

ชีวิตของยอห์นเป็นชีวิตที่เคร่งและเต็มไปด้วยการเสียสละเพื่อผู้อื่น เขาได้ประกาศข่าวเรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระคริสต์ แต่พระเจ้ามิได้ทรงอนุญาตให้เขาอยู่ดูการอัศจรรย์ของพระองค์ หรือฤทธานุภาพซึ่งพระองค์ได้ทรงสำแดงนั้น เมื่อพระเยซูจะทรงตั้งพระองค์เป็นพระบรมศาสดายอห์นทราบว่าเขาจะต้องตาย ไม่มีใครได้ยินเสียงของเขาบ่อยนัก นอกจากในป่าเท่านั้น ชีวิตของเขาเงิบเหงาเปล่าเปลี่ยว เขามีได้อาศัยอยู่กับพี่น้องในครอบครัวของบิดามารดาเพื่อร่วมชีวิตกับคนเหล่านั้น แต่ได้ละทิ้งครอบครัวของเขาไปเพื่อกระทำหน้าที่ให้สำเร็จ มีฝูงชนพากันออกจากเมืองอันมีผู้

คนจอแจทั่วหมู่บ้าน และพากันเข้าไปในป่าเพื่อจะฟังคำสอนของศาสดาพยากรณ์ประหลาดผู้นี้ ยอห์นได้เป็นผู้แผ้วถางทางอันราบรื่นไว้ให้พระเยซู เขาได้กล่าวเตือนความบาป โดยมีได้เกรงกลัวถึงผลที่จะบังเกิดขึ้น และเตรียมทางไว้ให้ลูกแกะของพระเจ้า (ดวงประทีปแห่งรัก น.108)

มัทธิว 3:3 ยอห์นผู้นี้แหละ ซึ่งตรัสถึงโดยอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะว่า “เสียงผู้ร้องในถิ่นทุรกันดารว่า จงเตรียมมรรคาแห่งพระเป็นเจ้า จงกระทำหนทางของพระองค์ให้ตรงไป”

เมื่อยอห์นมาเป็นผู้ประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซูนั้นท่านประกอบด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและฤทธิ์อำนาจของเอลียาห์ ทูตสวรรค์ได้ชี้ไม้ชี้ปากเจ้าเห็นยุคสุดท้ายและชี้ปากเจ้าเห็นว่ายอห์นเป็นผู้แทนของบุคคลเหล่านั้น ที่จะออกไปประกาศเรื่องการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเยซู และวันแห่งความพิโรธของพระเจ้า โดยพระวิญญาณของพระเจ้าและฤทธิ์อำนาจของเอลียาห์ก็จะมาถึง (ดวงประทีปแห่งรัก น.109)

(วิญญาณแห่งคำพยากรณ์ได้กล่าวล่วงหน้าถึงการมาของเอลียาห์ที่สามด้วย)

ชีวิตของยอห์นได้รับการกดขี่ข่มเหง

ยอห์นมีชีวิตอยู่ในสมัยที่ประชาชนละทิ้งความเชื่อ ผู้ปกครองทางการเมือง (กษัตริย์เฮโรด และ นางเฮโรเดียม) กดขี่ข่มเหงโทครายทารุณกับท่านยอห์นบัพติศมา

(โปรดอ่านในพระธรรมมัทธิว 14:3-12)

* ในพระคัมภีร์เดิม ราชินผู้ปกครองชื่อ เยเซเบล ได้กดขี่ข่มเหงพลไพร่ของพระเจ้า และชักนำกษัตริย์อาหับไปในทางที่ผิด ให้ฆ่าเอลียาห์ และผู้เผยพระวจนะคนอื่น ๆ

* ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ เฮโรเดียม ภรรยาของกษัตริย์เฮโรด และบุตรสาวของนางประสบผลสำเร็จในการชักนำให้เฮโรดฆ่ายอห์นผู้ให้บัพติศมา

* ในวารสารสุดท้ายการกดขี่ข่มเหงที่เอลียาห์และยอห์นได้รับจะต้องซ้ำรอยอีกครั้ง ในพระธรรมวิวรณ์ได้กล่าวว่า “แม่ของหญิงแพศยา และ ลูกสาวของเธอ จะกดขี่ข่มเหงพลไพร่ของพระเจ้าที่ยังเหลืออยู่” วิวรณ์ 12:17

ข่าวสารของยอห์นบัพติศมา

มัทธิว 3:2 จงกลับใจเสียใหม่ เพราะว่าแผ่นดินสวรรค์มาใกล้แล้ว

ยอห์น 1:29 วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาทางท่าน ท่านจึงกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดก ของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย”

ใจความสำคัญของข่าวสารนี้ท่านยอห์นชี้ไปยังการเสด็จมาครั้งแรกของพระเยซู พระองค์ไม่ได้เสด็จมาในฐานะพระราช แต่พระองค์เสด็จมาเป็น พระเมษโปดก (ลูกแกะ) ของพระเจ้า และเป็นเครื่องบูชา ข่าวของยอห์นจึงชี้ไปยังกางเขน เป็นเรื่องของเครื่องบูชา

ข่าวของยอห์นยังเรียกร้องให้รักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย ลูกา 3:7-14

เสื้อผ้าและอาหารของยอห์นสำคัญอย่างไร

ให้เราสังเกตการแต่งกายของท่านแตกต่างกับคนในสมัยนั้น และอาหารของท่านเป็นคำสอนที่เน้นในเรื่องสุขภาพ กินเรียบง่ายเพื่อที่จะมีสุขภาพแข็งแรง ไม่ใช่เรื่องธรรมดาเลยที่พระเจ้าทรงเน้นเรื่องของการกินของผู้รับใช้ของพระเจ้า อย่างเช่นตัวอย่างการกินของดาเนียล และเพื่อนๆ ในขณะที่เป็นเชลยอยู่ในอียิปต์ และ ประชาชาติอิสราเอลกินมานา ในขณะที่อยู่ในถิ่นทุรกันดาร ดังนั้นข่าวสารของยอห์นจะต้องเกี่ยวข้องกับสุขภาพด้วย

(3) เอลียาห์ ผู้ที่จะมาก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์ (?.....)

ดูเถิด เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังเจ้าก่อนวันแห่งพระเจ้า คือวันที่ใหญ่ยิ่ง
และน่าสะพรึงกลัวมาถึง มาลาคีย์ 4:5

พระเจ้าจะส่งเอลียาห์มาทำไม? และท่านผู้นั้นจะกระทำให้อจิตใจของพ่อท่านไปหาลูก
และจิตใจของลูกท่านไปหาพ่อ ทำไม เราจะมาโจมตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง มาลาคีย์ 4:6 เอลียาห์
สามจะนำประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายกลับมาหาพระเจ้าที่เที่ยงแท้ พระเจ้าพระผู้สร้าง

ฉะนั้นเราจึงรู้ว่าใครคือเอลียาห์สามเราจะต้องศึกษา การดำเนินชีวิต การรับใช้ และ
ข่าวสารที่เขาประกาศ นั้นน่าจะมีคุณลักษณะเหมือนเอลียาห์ คนที่หนึ่ง สอง หรือไม่ ถ้าใช่ คนกลุ่ม
นั้นแต่ละคือ เอลียาห์สาม

ข่าวสารของเอลียาห์สาม (คริสตจักรที่เหลืออยู่) คือข่าวอะไร?

วิวรณ์ 14:6-7 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศ
ข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านประกาศ
ด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์
จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล และ
บ่อน้ำพุทั้งหลาย”

ข่าวสารนี้เหมือนกับข่าวสารของ เอลียาห์ และ ยอห์นบัพติศมา คือ เรียกร้องให้
นมัสการพระเจ้าพระผู้สร้าง รักษาพระบัญญัติ วันสะบาโต การพิพากษา และถวายพระเกียรติ
แด่พระเจ้า เรื่องของสุขภาพ เหมือนข่าวของยอห์น

1 โครินธ์ 10:31 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทานอาหารจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำ
เพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า

จากหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ “พระเจ้าทรงตั้งพวกเสเวนเดย์แอนด์เวนตีส ไว้
เป็นคนเผ่ายาม และผู้ถือดวงประทีปในโลก พระองค์ทรงมอบหมายให้เขาเป็นผู้ประกาศคำตัก
เตือนสั่งสอนครั้งสุดท้าย สำหรับโลกที่กำลังพินาศไป มีแสงสว่างรุ่งเรืองจากพระคำของพระเจ้า
ส่องอยู่เหนือพวกเหล่านี้ พระเจ้าทรงมอบหมายงานที่สำคัญที่สุดแก่เขา... คือการประกาศข่าว
ทูตสวรรค์องค์ที่ หนึ่ง ที่สอง ที่สาม” วิวรณ์ 14:6-9 (ทับศัพท์ น.272)

ชาวนี้นี้เรียกมนุษย์ทั้งหลายให้หันกลับมาเคารพยำเกรงและกราบไหว้วันนัสการพระเจ้าผู้ทรงสร้าง เป็นปอเกิดแห่งสติปัญญา และประกาศว่ากำหนดเวลาที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาโลกนั้น มาใกล้แล้ว ชาวนี้นี้ประกาศถึงความพิเนาศของคริสตจักรที่ไม่ประพฤติตามคำสอนของพระเจ้า และห้ามมนุษย์ทั้งหลาย กราบไหว้วัวบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และบอกให้มนุษย์ทั้งหลายทราบว่า เขาควรจะทำอย่างไร และเตือนให้มนุษย์ทั้งหลายถือรักษา พระบัญญัติของพระเจ้า ชาวนี้นี้สอนให้มนุษย์ทั้งหลายได้เรียนรู้ถึงวิธีที่เขาจะได้ชัยชนะ ชาวนี้นี้ประกาศถึงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และช่วยให้พลไพร่ของพระเจ้าได้เตรียมตัวพร้อมสำหรับต้อนรับพระคริสต์ (เทียบสมบัติ น 316-317)

ฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่าชาวสารของเอลียาห์สาม มีลักษณะเหมือนกันกับชาวสารของเอลียาห์คนที่ 1 และ 2

นอกจากการประกาศข่าวทูตสวรรค์สามองค์แล้ว ยังมีข่าวอะไรอีกที่เอลียาห์สามจะต้องมี?

ยังมีข่าวที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่พระเจ้าทรงประทานมายังคริสตจักรสุดท้ายของพระองค์ คือ การปฏิรูปสุขภาพ...

พระเจ้าทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่า การปฏิรูปสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของข่าว ทูตสวรรค์องค์ที่สาม และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เสมือนแขนกับขาที่ติดกับร่างกาย (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 32)

(คริสตจักรที่เหลือประกาศข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามจะต้องสอนเรื่องการปฏิรูปด้วย)

พระเจ้าตรัสกับประชากรของพระองค์ และพระองค์ทรงประสงค์ที่จะให้พวกเขาฟัง และเชื่อปฏิบัติตามพระสุรเสียงของพระเจ้า ถึงแม้การปฏิรูปสุขภาพไม่ใช่ข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สาม ก็ตาม แต่ก็เกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ผู้ที่ประกาศข่าวสารนี้จะต้องสอนเรื่องของการปฏิรูปสุขภาพ ด้วย (cd 76.6)

นี่คือชีวิต และการรับใช้ของ เอลียาห์สาม

คำถามสำหรับวันนี้ ทุกคนในเซเวนธ์เดย์แอดเวนติส เป็นเอลียาห์สาม ฝ่ายจิตวิญญาณ หรือเปล่า? คำตอบคือ... ไม่... พระคัมภีร์กล่าวว่า "ท่านจะรู้จักเขาได้ด้วยผลของเขา..."

มัทธิว 7:16

กษัตริย์ 20 องค์ ของอาณาจักรยูดาห์

กษัตริย์ของอาณาจักรฝ่ายใต้หรือยูดาห์มี 20 องค์ ในจำนวนนี้เป็นกษัตริย์ 19 องค์ และราชินีที่คั่งตัวเป็นประมุขอีก 1 คน ทั้งหมดอยู่ในราชวงศ์เดียวกัน กษัตริย์ของยูดาห์มีทั้งดีและชั่ว แต่ชั่วมีมากกว่า ทलयองค์เริ่มต้นดีแต่สุดท้ายก็ทำความบาปชั่ว มีลำดับคั่งต่อไปนี้

(1) เรโทโบอัม โอรสของซาโลมอนขึ้นครองราชย์ต่อจากบิดา มีพระชนม์มายุ สี่สิบเอ็ดปี เรโทโบอัมนำเผ่ายูดาห์ทำบาปต่อพระเจ้า พระเจ้าทรงปล่อยให้ศัตรูมาสู้รบกับยูดาห์ที่กรุงเยรูซาเล็ม และได้ยึดเอาของมีค่าไปจากพระวิหาร และปกครองยูดาห์อยู่ 17 ปี
(1 พงศกษัตริย์ 11:42-14:31; 2 พงศาวดาร 9:31-12:16)

(2) อาบียัม ราชโอรสของเรโทโบอัมครองราชย์ต่อจากบิดา พระเจ้าทรงช่วยเหลือให้เขามีชัยชนะในการรบกับเยโรโบอัมกษัตริย์ฝ่ายเหนือ เพราะเห็นแก่การเป็นเชื้อสายของดาวิด ถึงกระนั้นเขาก็ทำบาปตามบิดาทุกอย่าง และมีมเหสีมาก ปกครองอยู่ 3 ปี (1 พงศกษัตริย์ 14:31-15:8; 2 พงศาวดาร 13:1-22)

(3) อาสา โอรสของอาบียัมขึ้นครองราชย์ เริ่มต้นดีมาก พระองค์ได้ย้ายเกรงพระเจ้า และทรงกวาดล้างเทวทาสเสียจากแผ่นดิน และรื้อถอนรูปเคารพทั้งสิ้น ซึ่งบรรพบุรุษได้กระทำไว้นั้นเสีย และพระองค์ทรงถอดมาอาคัทพระอัยกี (ย่า) เสียจากตำแหน่ง เพราะพระนางมีรูปเคารพหน้าเกลียดน่าชังสร้างไว้เพื่อ อาเซราห์ และอาสาทรงฟื้นฟูรูปเคารพของพระนางลง และทรงเผาเสีย แต่บั้นปลายชีวิตผิดพลาดเพราะไปฟังเบนฮาดับกษัตริย์แห่งอียิปต์แทนที่จะฟังพระเจ้า และทรงกริ้วฮานานีผู้เผยพระวจนะที่นำถ้อยคำของพระเจ้ามาบอก ทรงปกครองอยู่ 41 ปี
(1 พงศกษัตริย์ 15:8-14; 2 พงศาวดาร 14-16)

(4) **เยโฮชาฟัท** ราชโอรสของอาสาเริ่มขึ้นครองเหนือยูดาห์ เยโฮชาฟัทมีพระชนม์สามสิบห้าพรรษาเมื่อ ทรงเริ่มขึ้นครอง และพระองค์ทรงครองในเยรูซาเล็มยี่สิบห้าปี พระองค์ทรงดำเนินตามมรรคาของอาสาราชาบิดา. ทุกประการ พระองค์ก็กล่าวถึงการนมัสการรูปเคารพ ส่งข้าราชการและปุโรหิตออกไปสอนพระบัญญัติทั่วทุกหัวเมือง แต่ก็ยังมีคดียุ่คือไปเป็นมิตรกับกษัตริย์อาหับแห่งอิสราเอลถึงกับให้โอรสอภิเษกกับราชธิดาของอาหับ ต่อมาก็ร่วมมือกับกษัตริย์อาหับสยาศโอรสของอาหับต่อสู้กับกองทัพซีเรีย จนตัวเองเกือบเสียชีวิตโดยไม่เชื่อฟังคำพยากรณ์จากผู้เผยพระวจนะ ทรงปกครองอยู่ 25 ปี (1 พงศ์กษัตริย์ 22:41-50; 2 พงศ์กษัตริย์ 8:28-29; 2 พงศาวดาร 17-20:37)

(5) **โยรัม** โอรสของเยโฮชาฟัท ขึ้นครองราชย์แทนบิดาเมื่อขึ้นครองราชย์ก็ได้มาพี่น้องทุกคน พระองค์มีมเหสีเป็นราชธิดาของอาหับจึงทำชั่วตามอาหับและเยเซเบล พระเจ้าทรงลงโทษด้วยโรคฝีโรคล้ำไส้อย่างทรมาณจนสิ้นชีวิต พระองค์มีพระชนมายุสามสิบสองพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม 8 ปี (2 พงศ์กษัตริย์ 8:16-19; 2 พงศาวดาร 17-21)

(6) **อาหับสยาศ** โอรสของโยรัมขึ้นครองราชย์โดยอยู่ภายใต้อำนาจของพระราชินีคือพระนางอาธาเลียห์ ถูกสังหารโดยเยชูขณะที่ไปเยี่ยมโอรสของอาหับกษัตริย์ฝ่ายเหนือที่ประชวรอยู่ (เยชูผู้ซึ่งสั่งฆ่าพระนางเยเซเบล, 2 พงศ์กษัตริย์ 9:29-37) เมื่ออาหับสยาศทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุ ยี่สิบสองพรรษา และทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม 1 ปี (2 พงศ์กษัตริย์ 8:24-9:29; 2 พงศาวดาร 22:1-9)

(7) **อาธาเลียห์** เป็นพระมารดาของอาหับสยาศ (เป็นธิดาของอาหับ กษัตริย์อิสราเอลเหนือ) เมื่อโอรสเสียชีวิตจึงตั้งตนเองขึ้นครองบัลลังก์สังหารราชวงศ์ของยูดาห์จนหมด สิ้นเหลือเพียงโยอาช คนเดียวเท่านั้นที่รอดไปได้ สุดท้ายตนเองก็ถูกประหาร ทรงปกครองอยู่ 6 ปี (2 พงศ์กษัตริย์ 11:1-20; 2 พงศาวดาร 22:1-23:21)

(8) **โยอาช** โอรสของอาหับสยาศ เป็นราชวงศ์ยูดาห์เพียงคนเดียวเท่านั้นที่รอดจากการสังหารของอาธาเลียห์ (ซึ่งก็คือเป็นย่าของโยอาช) โดยได้รับการช่วยเหลือจาก เยโฮเซบาคิดาของกษัตริย์โยรัม พระนางของอาหับสยาศได้นำโยอาชโอรสของอาหับสยาศ และลอบลักเธอไปจากท่ามกลางโอรสของพระราชินี ผู้ซึ่งจะถูกประหารชีวิต และพระนางเก็บเธอและที่เลี้ยงของเธอไว้ในห้องเก็บที่นอน พระนางซ่อนเธอเสียจากอาธาเลียห์ดังนี้แหละ เธอจึงมิได้ถูกประหารชีวิต และเธออยู่กับพระนางหกปีซ่อนอยู่ในพระนิเวศของพระเจ้า ในระหว่างที่โยอาชอยู่ในพระนิเวศนั้น ได้รับการอบรมสั่งสอนจาก ปุโรหิตชื่อเยโฮยาดา ช่วงแรกที่ทรงปกครองแผ่นดินก็ติดตามพระเจ้าอย่างดี โดยมีเยโฮยาดา คอยให้คำปรึกษา แต่หลังจากที่เยโฮยาดาตาย พวก

เจ้านายของยูดาห์ก็ทำให้จิตใจของโยอาชห่างไปจากพระเจ้า ทนไปนมัสการรูปเคารพ และเมื่อเศคาริยาห์บุตรโธทซึ่งเป็นบุตรของปุโรหิตเยโฮยาคา ได้กล่าวโทษเขา เขาก็ฆ่าเสีย สุดท้ายโยอาชถูกสังหารโดยทหารรักษาวังของตนเอง โยอาชได้เริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุเจ็ดพรรษา และพระองค์ทรงปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม 40 ปี (2 พงศกษัตริย์ 11:1-12:21; 2 พงศาวดาร 22:10-24:27)

(9) อามาซียาห์ โอรสของโยอาช ช่วงแรกได้กระทำการที่พระเจ้าพอพระทัย แต่มิใช่ด้วยพระทัยอันแท้จริง ต่อมาได้สังหารข้าราชการที่กบฏต่อราชาบิดา แต่ได้ไว้ชีวิตลูกพวกกบฏรบชนะชาวเอโดมแต่กลับนำเอาพระของเอโดมมากราบไหว้ แม้ว่าพระเจ้าจะส่งผู้เผยพระวจนะมาเตือนก็ไม่ฟัง สุดท้ายถูกยึดอำนาจต้องหนีไปอยู่ที่เมืองลาคีซ และถูกสังหารที่นั่น เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม 29 ปี (2 พงศกษัตริย์ 14:1-20; 2 พงศาวดาร 25:1-28)

(10) อูสซียาห์ โอรสของอามาซียาห์ รบเก่ง สร้างป้อมขึ้นมากมาย ช่วงแรกกระทำการที่พอพระทัยพระเจ้า แต่เมื่อเข้มแข็งขึ้นก็มีใจลำพอง ทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องคือเข้าไปเผาเครื่องบูชาในพระวิหารต่างๆที่จะต้องเป็นหน้าที่ของปุโรหิตเท่านั้น พระเจ้าทรงลงโทษให้เป็นโรคเรื้อนที่หน้าผากจนถึงวันสิ้นพระชนม์ เมื่ออูสซียาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุสิบหกพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 52 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:1-7; 2 พงศาวดาร 26:1-23)

(11) โยธาม โอรสของอูสซียาห์ เป็นกษัตริย์ที่ดี ไม่ทำชั่วตามบิดา ชนศักดิ์รู้และได้รับบรรณาการจำนวนมาก เมื่อโยธามทรงเริ่มครอบครองนั้นมีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ทรงครอบครองในเยรูซาเล็ม 16 ปี (2 พงศกษัตริย์ 15:32-38; 2 พงศาวดาร 27:1-9)

(12) **อาหัส** โอรสของโยราม อาหัสเป็นกษัตริย์ที่ชั่วที่สุดของยูดาห์ สร้างรูปเคารพของพระบาอัลตามอย่างกษัตริย์อิสราเอล เฝ้าโอรสของตนเองเป็นเครื่องบูชาแก่พระอิมโนน ผู้เผยพระวจนะอิสยาห์ที่เคยเตือนก็ไม่ฟัง รวมทั้งนมัสการพระของพวกซีเรียที่เป็นศัตรูของอิสราเอล อาหัสมีพระชนมายุยี่สิบพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครองและพระองค์ ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 16 ปี (2 พงศกษัตริย์ 16:1-20; 2 พงสาวดาร 28:1-27)

(13) **เฮเซคียาห์** โอรสของอาหัส เฮเซคียาห์เป็นกษัตริย์ที่ดีเยี่ยม ได้ทำลายรูปเคารพต่างๆที่บิดาและประชาชนได้สร้าง รื้อฟื้นการนมัสการพระเจ้า ถูกอัสซีเรียบุกโจมตีโดยการนำของเซนเนอเคอริบ แต่พระเจ้าทรงช่วยยูดาห์โดยให้ทูตสวรรค์ออกไปประหารทหารอัสซีเรียเสีย 185,000 คน แต่ช่วงหลังพิศพลาดไปคือไปไ้อาวตทรัพย์สินในพระราชวังและพระวิหารให้

ทูตที่มาจากบาบิโลนชมทุกอย่าง ผู้เผยพระวจนะได้ตำหนิเฮเซคียาห์ในเรื่องนี้อย่างรุนแรงว่า “แล้วอิสยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า “ขอทรงฟังพระวจนะของพระเจ้า คุณเกิด วันเวลากำลังย่างเข้ามา เมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเจ้าคริสตังนี้แหละ และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดแก่เจ้า จะถูกนำเอาไปและเขาจะไปเป็นขันทีในพระราชวัง ของพระราชานแห่งบาบิโลน” เฮเซคียาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และพระองค์ ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 29 ปี (2 พงศกษัตริย์ 18:1-20:21; 2 พงสาวดาร 29:1-32:33)

(14) **มนัสเสห์** โอรสของเฮเซคียาห์ กระทำแต่สิ่งชั่วร้าย สร้างรูปเคารพพระบาอัล และพระมากมาย ทั้งสร้างแท่นบูชาพระเหล่านั้นในพระวิหาร เอาโอรสของตนเองเฝ้าเป็นเครื่องบูชา ถือฤกษ์ยามวิทายาคัม คิดค่อคนทรงพ่อมดหมอผี พระเจ้าทรงลงโทษโดยให้อัสซีเรียมาจับเอามนัสเสห์ไปเป็นทาส และถูกจองจำด้วยตรวนทองสัมฤทธิ์ มีเบ็ดเกี่ยวปาก ถูกลากจูงไปยังอัสซีเรีย ภายหลังสำนักบาปพระเจ้าจึงทรงนำกลับมาจากอัสซีเรีย

มนัสเสห์มีพระชนมายุสิบสองพรรษาเมื่อพระองค์ขึ้นครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 55 ปี (2 พงศกษัตริย์ 21:1-18; 2 พงสาวดาร 33:1-20)

(15) **อาโหมน** โอรสของมนัสเสห์ขึ้นครองราชย์แทนบิดา และเดินตามทางชั่วของบิดา ท้ายที่สุดถูกข้าราชการฆ่าเสียในวัง อาโหมนมีพระชนมายุยี่สิบสองพรรษาเมื่อพระองค์ เริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 2 ปี (2 พงศกษัตริย์ 21:19-26; 2 พงสาวดาร 33:21-25)

(16) โยลียาห์ โอรสของอาโมนครองราชย์แทนบิดา ทำในสิ่งที่ชอบพระทัยพระเจ้า ในสมัยของพระองค์ได้มีการซ่อมแซมพระนิเวศของพระเจ้า และค้นพบหนังสือธรรมบัญญัติ ทำให้เกิดการฟื้นฟูใหญ่ที่จะเชื่อฟังพระเจ้า ถวายเครื่องบูชา และยังทำลายรูปเคารพจนหมดคลื่น ตอนหลังได้ปลอมตัวไปสู้รบกับฟาโรห์เนโคพระราชอาของอียิปต์ และถูกรบของทหารอียิปต์ จนตาย ในช่วงนี้เองอียิปต์ได้ครอบครองยูดาห์ และกำหนดให้ยูดาห์ส่งเครื่องบรรณาการให้แก่อียิปต์ โยลียาห์มีพระชนมายุแปดพรรษาเมื่อเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 31 ปี (2 พงศกษัตริย์ 22:1-23:30; 2 พงศาวดาร 34:1-35:27)

(17) เยโฮอาทาส โอรสโยลียาห์ พระองค์ทรงกระทำสิ่งที่ชั่วร้ายใน สายพระเนตรพระเจ้า ตามทุกอย่างซึ่งบรรพบุรุษของพระองค์ได้กระทำ ครองราชย์เพียง 3 เดือนก็ถูกถอนออก โดยเนโคกษัตริย์ของอียิปต์ และถูกจับไปขังที่อียิปต์ และท่านมาถึงอียิปต์และสิ้นชีวิตเสียที่นั่น เยโฮอาทาสมีพระชนมายุยี่สิบสามพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 3 เดือน (2 พงศกษัตริย์ 23:31-33; 2 พงศาวดาร 36:1-4)

(18) เยโฮยาคิม โอรสของโยลียาห์ และเป็นพี่ชายคนโตของเยโฮอาทาส เคมีนั้นมิชื่อว่า เอลียาคิมและฟาโรห์เนโคแห่งอียิปต์ทรงตั้งเอลียาคิม เป็นพระราชอาแทนโยลียาห์บิดาของท่าน และเปลี่ยนชื่อของท่านเป็นเยโฮยาคิม ต่อมาในปี 606 ก.ค.ศ. อาณาจักรบาบิโลนมีชัยชนะเหนืออียิปต์ที่เมืองการเคมิช ริมฝั่งแม่น้ำยูเฟรติส ยูดาห์จึงกลายเป็นเมืองขึ้นของบาบิโลน กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนได้มอบอำนาจให้เยโฮยาคิมเป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ต่อไป แต่เนื่องจากพระองค์ทำความชั่วร้ายมากอีกทั้งฝึกไฟในอียิปต์จึงแข็งข้อต่อบาบิโลน ในที่สุดบาบิโลนจึงมาตียูดาห์ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งบาบิโลนจับเยโฮยาคิมและประชาชนไปเป็นเชลยที่บาบิโลน

เยโฮยาคิม มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 11 ปี (2 พงศกษัตริย์ 23:34-24:5; 2 พงศาวดาร 36:5-7)

(19) เยโฮยาคิน โอรสของเยโฮยาคิมครองราชย์แทนบิดา พระองค์ทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรพระเจ้า สุดท้ายบาบิโลนก็มาตียูดาห์เป็นครั้งที่สอง เยโฮยาคินถูกนำตัวไปยังบาบิโลน พร้อมกับประชาชนและสิ่งของในพระวิหารของพระเจ้าและ ทรัพย์สินในสำนักพระราชวัง และเครื่องใช้ทองคำ ซึ่งซาโลมอนพระราชอาแห่ง อิสราเอลทรงสร้างไว้ในพระวิหารของพระเจ้า ดังที่พระเจ้าตรัสไว้ก่อนแล้วโดยผ่านผู้เผยพระวจนะอิสยาห์มายังเยเซเคียห์ว่า “ขอทรงฟังพระวจนะของพระเจ้า คุณเกิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้ จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย”

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นจากความผิดพลาดของกษัตริย์เฮเซเคียห์คือไปไ้อัศวทรัพย์สินในพระราชวังและพระวิหารให้ทูตที่มาจากบาบิโลนชมทุกอย่าง ซึ่งทำให้พระเจ้าไม่พอพระทัย (2 พงศกษัตริย์ 20:17) และต่อมากษัตริย์แห่งบาบิโลนได้แต่งตั้งเศเคเคียห์ให้เป็นกษัตริย์ยูดาห์องค์ใหม่

เยโฮยาคีนมีพระชนมายุสิบแปดพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 3 เดือน (2 พงศกษัตริย์ 24:6-16; 2 พงศาวดาร 36:8-10)

(20) เศเคเคียห์ เคมีมีชื่อว่า "มัทธานิยาห์" ซึ่งเป็นลุงของเยโฮยาคีน พระราชาแห่งบาบิโลนตั้งพระองค์เป็นพระราชาแทนเยโฮยาคีน และเปลี่ยนพระนามว่าเศเคเคียห์ พระองค์ไม่เชื่อฟังพระเจ้า และทางกบฏต่อบาบิโลนเช่นกันโดยขอพึ่งอียิปต์ช่วยต่อสู้บาบิโลน ซึ่งเป็นการโง่เขลาและปฏิเสธคำแนะนำของเยเรมีย์ผู้เผยพระวจนะที่บอกว่าย่าห์ตันไปหาอียิปต์ ดังนั้นกษัตริย์บาบิโลนจึงยกทัพมาตียูดาห์ครั้งที่สาม ครั้นนี้ยูดาห์จึงสิ้นชาติ เศเคเคียห์ถูกจับตัวไป โอรสทุกคนถูกประหารต่อหน้า ส่วนเศเคเคียห์ถูกควักลูกตาทั้งสองข้างและคีตรวนไปยังที่บาบิโลน และสิ้นชีวิตที่นั่น เศเคเคียห์มีพระชนมายุสี่สิบเอ็ดพรรษา เมื่อพระองค์ทรงเริ่มครอบครอง และพระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 11 ปี (2 พงศกษัตริย์ 24:17-25:30; 2 พงศาวดาร 36:11-21)

สรุป กษัตริย์ของอาณาจักรยูดาห์ 20 องค์ใช้เวลาปกครองประชาชนชาติยูดาห์ รวมทั้งหมด 393 ปี กับ 6 เดือน

ในที่สุดอาณาจักรยูดาห์ก็สิ้นชาติในปี 586 ก.ค.ศ. กรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย ประชาชนถูกฆ่า พระวิหาร ราชวัง และบ้านเรือนถูกเผาหมด กำแพงรอบกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย ประชาชนที่รอดตายก็ถูกกวาดไปเป็นเชลยที่บาบิโลน สิ่งของมีค่าจากพระวิหารที่เก็บสะสมมาตั้งแต่ในสมัยของกษัตริย์ซาโลมอนมาก็ถูกเอาไปยังบาบิโลนทั้งหมดสิ้น บุโรทิศและข้าราชการถูกททารบาบิโลนฆ่าหมดทุกคน เหลือแต่คนยากจนที่สุดบางคนไว้ทำไร่ไถนาเท่านั้น

ทั้งหมดเป็นไปตามคำทำนายของเยเรมีย์ที่ว่า "แผ่นดินนี้ทั้งสิ้นจะเป็นที่เรีสร้างและทิ้งร้าง และบรรดาประชาชาติเหล่านี้จะปรนนิบัติกษัตริย์ กรุงบาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี" เยเรมีย์ 25:11 สาเหตุของการสิ้นชาติอันใหญ่หลวงก็ด้วยเหตุไม่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และไปจ้านนต่อกษัตริย์บนแผ่นดินโลก

ถึงแม้ว่ากษัตริย์ของอาณาจักรยูดาห์จะมีทั้งดีและชั่ว แต่ในที่สุดก็ค่อยๆ เสื่อมและสิ้นชาติไปในที่สุด พระเจ้าทรงพอพระทัยในความบริสุทธิ์เชื่อฟังครบถ้วน การมีทั้งดีและชั่วในที่สุดก็นำไปสู่ความเสื่อมเสียจิตวิญญาณจนถึงความพินาศไปในที่สุด

กษัตริย์ที่ดีเยี่ยม

เฮเซคียาห์ โอรสของอาหัท เฮเซคียาห์เป็นกษัตริย์ที่ดีเยี่ยม ได้ทำลายรูปเคารพต่างๆ ที่บิดา และประชาชนได้สร้าง รื้อฟื้นการนมัสการพระเจ้า ถูกอัสซีเรียบุกโจมตีโดยการนำของ เซนเนอเคอริบ แต่พระเจ้าทรงช่วยยูดาห์โดยให้ทูตสวรรค์ออกไปประหารทหารอัสซีเรียเสีย 185,000 คน

เฮเซคียาห์ป่วยเป็นฝีร้ายใกล้สิ้นพระชนม์

2 พงศกัศย์ 20:1-11 ครั้งนั้น เฮเซคียาห์ทรงประชวรใกล้จะสิ้นพระชนม์ และอิสยาห์ ผู้เผยพระวจนะบุตรอามอสเข้ามาเฝ้าพระองค์ และทูลพระองค์ว่า “พระเจ้าตรัสดังนี้ว่า ‘จงจัดการบ้านการเมืองของเจ้าให้เรียบร้อย เจ้าจะต้องตาย เจ้าจะไม่ฟื้น’” แล้วเฮเซคียาห์ทรนหันพระพักตร์เข้าข้างฝา และอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงระลึกถึงว่า ข้าพระองค์ดำเนินอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ด้วยความซื่อสัตย์และด้วยสิ้นสุจริต และได้กระทำสิ่งที่ดีในสายพระเนตรของพระองค์” และเฮเซคียาห์ก็กินแสงมากยิ่งขึ้น

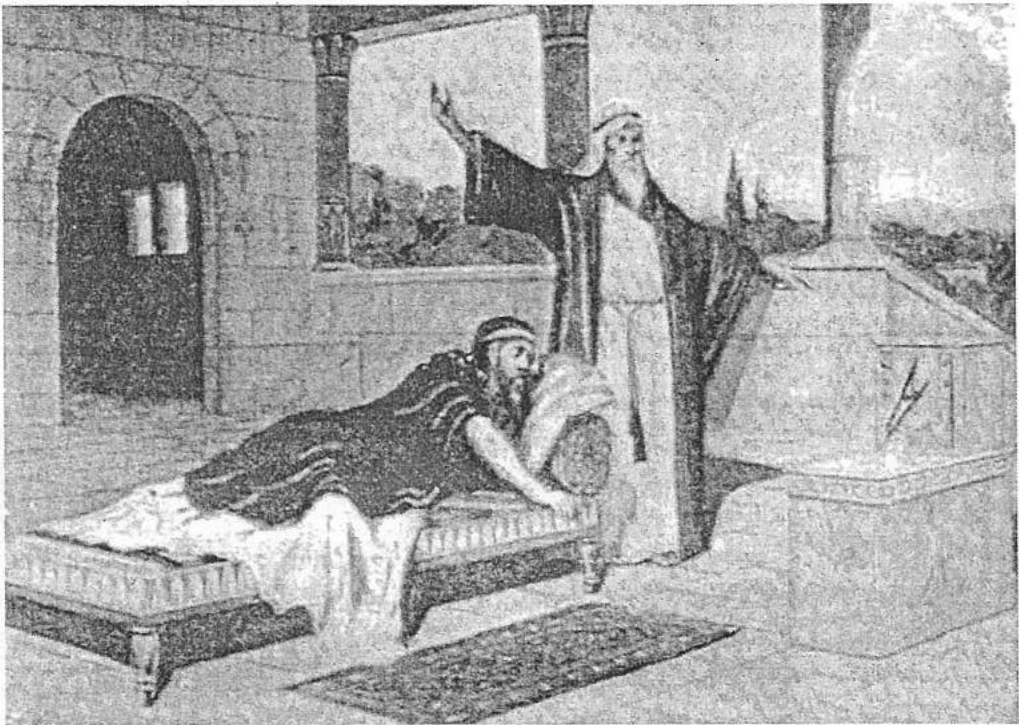
และอยู่มาก่อนที่อิสยาห์จะออกไปถึงลาน พระวจนะของพระเจ้ามาถึงท่านว่า “จงกลับไปบอกเฮเซคียาห์เจ้านายแห่ง ประชากรของเราว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของดาวิด

บรรพบุรุษของเจ้า ตรัสดังนี้ว่า เราได้ยื่นคำอธิษฐานของเจ้าแล้ว เราได้เห็นน้ำตาของเจ้าแล้ว ดูเถิด เราจะรักษาเจ้าในวันที่สามเจ้าจะเข้าไปในพระนิเวศ ของพระเจ้า และเราจะเพิ่มชีวิตของเจ้าอีกสิบห้าปีเราจะช่วยกู้เจ้า และเมืองนี้จากมือของพระราชาแห่งอัสซีเรีย และป้องกันเมืองนี้ไว้ เพื่อเห็นแก่เราเอง และเพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา”

และอิสยาห์บอกว่า “เอาขนมมะเดื่อมาอันหนึ่ง ให้เขาเอามาวางไว้บนพระยอด (ผี) นั้น เพื่อพระองค์จะทรงหายเป็นปกติ” และเฮเซคียาห์ตรัสกับอิสยาห์ว่า “อะไรจะเป็นหมายสำคัญว่าพระเจ้าจะทรงรักษาข้าพเจ้า และว่าข้าพเจ้าจะได้ขึ้นไปยังพระนิเวศของพระเจ้าใน วันที่สาม”

และอิสยาห์ทูลว่า “ต่อไปนี้เป็นหมายสำคัญสำหรับฝ่าพระบาทจากพระเจ้า ที่พระเจ้าจะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ คือว่า จะให้เงาคืบหน้าไปสิบชั้น หรือย้อนกลับมาสิบชั้น” เฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เป็นการง่ายที่เงาจะยาวออกไปอีกสิบชั้น แต่ให้เงาย้อนกลับมาสิบชั้นต่างหาก” และอิสยาห์ผู้เผยพระวจนะก็ร้องทูลต่อพระเจ้า และพระองค์ทรงนำเงาย้อนกลับมาสิบชั้น ซึ่งเงานั้นได้เลยไปในนาฬิกาแดดของอาหัทส

ความพิศพลาดครั้งยิ่งใหญ่

แต่ช่วงหลังพิศพลาดไปคือไปใช้อวดทรัพย์สินในพระราชวังและพระวิหารให้ทุกที่ที่มาจากบาบิโลนชมทุกอย่าง ผู้เผยพระวจนะได้ตำหนิเฮเซคียาห์ในเรื่องนี้อย่างรุนแรง

2 พงศกษัตริย์ 20:12 คราวนั้น เมโรดักบาลาดัน โอรสของบาลาดันพระราชแห่งบาบิโลน ทรงส่งราชสารและเครื่องบรรณาการมายังเฮเซคียาห์ เพราะพระองค์ทรงทราบว่เฮเซคียาห์รักรักรประชากร และเฮเซคียาห์ได้ทรงต้อนรับเขา

และพระองค์ทรงพาเขาชมคลังทรัพย์ทั้งหมดของพระองค์ ให้ชมเงิน ทองคำ และเครื่องเทศ และน้ำมันประสิริฐและคลังพระแสง ของพระองค์ทุกอย่างซึ่งมีในท้องพระคลัง ไม่มีสิ่งใดที่ในพระราชวัง หรือในราชอาณาจักรของพระองค์ทั้งสิ้น ซึ่งพระองค์มิได้สำแดงแก่เขา

แล้วอิชยาห์ผู้เผยพระวจนะก็เข้าเฝ้ากษัตริย์เฮเซคียาห์ และทูลพระองค์ว่า “คนเหล่านี้ทูลอะไรบ้าง และเขามาเฝ้าพระองค์แต่ไหน” และเฮเซคียาห์ตรัสว่า “เขาได้มาจากเมืองไกลจากบาบิโลน” ท่านทูลว่า “เขาเห็นอะไรในพระราชวังของพระองค์บ้าง” และเฮเซคียาห์ตรัสตอบว่า “เขาเห็นทุกอย่างในวังของเรา ไม่มีสิ่งใดในพระคลังของเราซึ่งเรามีได้สำแดงแก่เขา”

แล้วอิชยาห์ทูลเฮเซคียาห์ว่า “ขอทรงฟังพระวจนะของพระเจ้า คุณเกิด วันเวลากำลังย่างเข้ามาเมื่อสรรพสิ่งทั้งสิ้นในวังของเจ้า และสิ่งซึ่งบรรพบุรุษของเจ้าได้สะสมจนถึงทุกวันนี้จะต้องถูกเอาไปยังบาบิโลน ไม่มีสิ่งใดเหลือเลย พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ

และลูกบางคนซึ่งถือกำเนิดจากเจ้า ผู้ซึ่งเกิดแก่เจ้า จะถูกนำเอาไปและเขาจะไปเป็นขันทีในพระราชวัง ของพระราชอาณาจักรแห่งบาบิโลน” แล้วเฮเซคียาห์ตรัสกับอิชยาห์ว่า “พระวจนะของพระเจ้าซึ่งท่านกล่าวนั้นก็คืออยู่” เพราะพระองค์ดำริว่า “ก็ดีแล้วมิใช่หรือ ในเมื่อมีความอยู่เย็นเป็นสุขและความปลอดภัยใน วันเวลาของเรา”

เฮเซคียาห์ทรงเริ่มครอบครองนั้น พระองค์มีพระชนมายุยี่สิบห้าพรรษา และปีที่ 14 ในการครองราชของพระองค์ก็ได้ป่วยจนใกล้สิ้นพระชนม์ แต่แล้วด้วยความเมตตาของพระเจ้า ได้ทรงต่อชีวิตให้เฮเซคียาห์อีก 15 ปี พระองค์ทรงครอบครองในกรุงเยรูซาเล็ม 29 ปี

(ดู 2 พงศ์กษัตริย์บทที่ 18-21; 2 พงศาวดารบทที่ 29-32)

70 ปีแห่งการเป็นเชลย ในบาบิโลน

ก่อนที่อาณาจักรยูดาห์จะถูกบาบิโลนตีจนสิ้นชาติและกรุงเยรูซาเล็มจะถูกทำลายนั้น ยูดาห์ก็พ่ายแพ้ต่อบาบิโลนมาแล้วสามครั้งในรัชสมัยของกษัตริย์สามองค์สุดท้าย คือ เยโฮยาคิม เยโฮยาकिन และ เศเศคิยาห์

การตียูดาห์ครั้งแรกในปี 605 ก.ค.ศ. พวกบาบิโลนจะเลือกนำชาวยิวบางคนไป โดยเฉพาะคนหนุ่มๆ ที่มีความรู้และความสามารถดีจะถูกเลือกเป็นพิเศษ ซึ่งก็มีดาเนียลและเพื่อนๆ รวมอยู่ด้วย (ดาเนียล 1:1-4)

ครั้งที่สองในปี 598 ก.ค.ศ. เขาเอาประชาชนส่วนใหญ่ไป ซึ่งมีเอเสเคียลรวมอยู่ด้วย (เอเสเคียล 1:1-3)

ครั้งที่สามในปี 586 ก.ค.ศ. บาบิโลนได้ทำลายกรุงเยรูซาเล็มอย่างสิ้นเชิง และเหลือประชาชนไว้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น .

ทำไมพระเจ้าจึงมอบยูดาห์ และ เยรูซาเลม ให้แก่บาบิโลน

อ่านพระธรรม 2 พงศ์กษัตริย์ 21:6, 10-16; 24:18-20; 36:15-17; เยเรมีย์ 3:13

เยเรมีย์ 25:4-11 ท่านไม่ฟังหรือเอียงหูของท่านฟัง แม้ว่าพระเจ้าทรงส่งบรรดาผู้เผย พระวจนะผู้รับใช้ของพระองค์มาอย่างไม่หยุดยั้ง กล่าวว่า 'บัดนี้เจ้าทุกคนจงหันกลับจากทางชั่วของ ตนและ จากการกระทำผิดของตน และอาศัยอยู่ในแผ่นดินซึ่งพระเจ้าทรงประทานแก่เจ้าและ บรรพบุรุษของเจ้าตั้งแต่โบราณและต่อไปเป็นนิรันดร์ อย่าไปคิดสอหย่อตามพระอื่นเพื่อ จะปรนนิบัติและ นมัสการพระเหล่านั้น หรือยั่วเข้าเราให้โกรธด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า แล้ว เราจะไม่ทำอันตรายแก่เจ้า' พระเจ้าตรัสว่า 'แม้กระนั้นเจ้าทั้งหลายก็ไม่ฟังเรา เพื่อเจ้าจะได้ยั่วเข้า เราให้กริ้วด้วยผลงานแห่งมือของเจ้า ซึ่งเป็นผลร้ายแก่เจ้าเอง

“เพราะฉะนั้น พระเจ้าจอมโยธาจึงตรัสตั้งนี้ว่า เพราะเจ้าไม่เชื่อฟังถ้อยคำของเรา พระเจ้าตรัสว่า ดูเถิด เราจะเรียกเผ่าชนทั้งสี่ของทิศเหนือและเนบูกัดเนซซาร์ กษัตริย์บาบิโลน ผู้รับใช้ของเรา และเราจะนำเขาทั้งหลายมาต่อสู้อัแผ่นดินนี้และชาวเมืองนี้และบรรดาประชาชาติเหล่านี้ซึ่งอยู่ล้อมรอบ เราจะทำลายเขาทั้งหลายให้สิ้นเชิง และเราจะกระทำเขาให้เป็นที่น่าหวาดเสียวและเป็นที่ยะเย้ยและเป็นที่ย่ำยีเป็นนิตย์

ยิ่งกว่านั้นอีกเราจะกำจัดเสียงบันเทิงและเสียงร่ำร้อง เสียงเจ้าบ่าวและเสียงเจ้าสาว เสียงหिनโม้และแสงตะเกียงเสียงจากเจ้า แผ่นดินนี้ทั้งสี่จะเป็นที่เรีสร้างและทิ้งร้าง และบรรดาประชาชาติเหล่านี้จะปรนนิบัติกษัตริย์ กรุงบาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี

กษัตริย์ของชาติยูดาห์ทั้งหลายพระองค์ได้ละทิ้งพระเจ้า หลงไปกราบไหว้รูปเคารพซึ่งเป็นพระของคนต่างชาติ นำประชากรของพระองค์กราบไหว้รูปเคารพ ได้ละทิ้งพระเจ้าองค์เที่ยงแท้ของเขา เช่น กษัตริย์นัมัสเสห์แห่งยูดาห์ ได้ทรงเผาโอรสของพระองค์เป็นเครื่องบูชาแก่พระบาอัล ถือฤกษ์ยามเวทมนตร์ คนทรงผี และแม่มด ฯลฯ ดังนั้นพระเจ้าจึงลงโทษแก่ ยูดาห์ และเยรูซาเล็ม

ประชาชนยูดาห์สามารถหลีกเลี่ยงจากการถูกยึดครองของบาบิโลนได้ พระเจ้าทรงเรียกร้องให้ประชาชนหันกลับจากความชั่วร้าย และพระทัยเมตตงเหล่านั้นเสีย ให้หันกลับมาหาพระองค์ โดยผ่านทางเยเรมีย์ ถ้าประชาชนยอมฟังและกลับใจใหม่ ก็จะไม่ถูกปรับโทษ

พระธรรม เยเรมีย์ 4:1-4 “พระเจ้าตรัสว่า อิสราเอลเอ๋ย ถ้าเจ้าจะกลับมา เจ้าก็ควรจะกลับมาหาเราแล้ว ถ้าเจ้ายอมเอาสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนไปให้พ้นหน้าเราเสีย ไมโลเล และถ้าเจ้าศานอย่างจริงจังอย่างยุติธรรม และอย่างเที่ยงตรงว่า ‘ตราบใดที่พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่แน่’ แล้วบรรดาประชาชาติจะให้พรกัน ในพระนามพระองค์ และเขาทั้งหลายจะอวดพระองค์” เพราะว่า พระเจ้าตรัสกับคนยูดาห์และแก่ชาวเยรูซาเล็มว่า “จงทุบดินที่ไถไว้แล้วนั้น และอย่าหว่านลงกลางหนาม ดูก่อน คนยูดาห์และชาวกรุงเยรูซาเล็มเอ๋ย จงเอาตัวรับพิธีเข้าสู่หนัถวายแด่พระเจ้า จงตัดหนัถปลายหัวใจของเจ้าเสีย เกรงว่าความกริ้วของเราจะพลุ่งออกไปอย่างไร และเผาไหม้ไม่มีใครจะดับได้ เหตุด้วยความชั่วแห่งการกระทำทั้งหลายของเจ้า”

แต่เพราะพวกเขาปฏิเสธไม่ยอมฟัง ดังนั้นการลงโทษจึงตกแก่คนเหล่านั้น

ดาเนียลและเพื่อนของเขาต่างได้รับความทุกข์ทรมาน เพราะความบาปของพวกผู้นำและเพื่อนร่วมชาติ ฮีบรู เช่นเดียวกันกับพระเยซูที่ต้องทนทุกข์ทรมานบนไม้กางเขน เป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของคนบริสุทธิ์ผู้ไร้ความผิด ต้องทนทุกข์ทรมานเพราะความผิดของผู้อื่น แต่เรามีพระสัญญามากมาย ที่บอกว่า พระเจ้าทรงรักเราทั้งหลาย พระองค์ทรงเป็นผู้ควบคุมทุกอย่าง และสักวันหนึ่ง พระองค์จะทรงสร้างทุกอย่างให้กลับคืนสู่สภาพดีดังเดิม

ความเชื่ออันเข้มแข็งของดาเนียล และเพื่อนา ในขณะที่เป็นเชลย

ดาเนียล 1:5 พระราชาทรงให้นำอาหารสูงซึ่งพระราชาเสวย และเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ท่านดื่มให้แก่เขาเหล่านั้น ตามกำหนดทุกวัน ทรงให้เขาทั้งหลายรับการเลี้ยงดูอยู่สามปี เมื่อครบกำหนดเวลานั้นแล้วก็ทรงให้เขาเข้ารับราชการ

แต่ดาเนียลตั้งใจว่า จะไม่ทำตัวให้เป็นมลทินด้วยอาหารสูงของพระราชา หรือเหล้าองุ่นซึ่งพระองค์ทรงดื่ม และดาเนียลจึงกล่าวแก่มหาดเล็กผู้ที่หัวหน้าชั้นที่กำหนดยังเขาว่า ดาเนียลขานันยาหามีซาเอล และอาซารียาห์ ว่า ขอให้ปรุงอาหารผักมาให้กินและนํ้าดื่มเปล่า ๆ มาให้เราดื่ม ดาเนียลและเพื่อนของเขาไม่ยอมกินอาหาร ไม่ยอมทำตามการดำเนินชีวิตตามอย่างชาวโลกนี้ การเชื่อฟังน้ำพระทัยของพระเจ้า เป็นเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิต พวกเขาปฏิเสธไม่ยอมกินอาหารของพระราชา ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้...

(1) อาหารบางอย่างทำมาจากเนื้อสัตว์ที่ไม่สะอาด (เลวีนิติ บทที่ 11)

(2) แม้จะเป็นอาหารสะอาด แต่การจัดทำไม่ถูกวิธี เช่น อาหารสุก ๆ ดิบ ๆ มีไขมันสัตว์ และเลือด (เลวีนิติ 7:22-27)

(3) เกี่ยวกับการไหว้รูปเคารพ เพราะอาหารที่เป็นเนื้อสัตว์เหล่านี้ ก่อนที่จะนำมาปรุงอาหารนั้น ถูกนำไปถวายแก่รูปเคารพก่อน (กิจการของอัครทูต 15:28-29)

ดาเนียล ขอร้องอาหารผัก

“ขอท่านจงทดลองผู้รับใช้ของท่านสักสิบวัน ขอให้เขานำผักมาให้เรากิน และนํ้ามาให้เราดื่ม” ดาเนียล 1:12 เขาเรียกคำว่า “ผัก” ว่าเซโรอิม (Ze'irim) ซึ่งเป็นคำที่พระเจ้าทรงใช้ในพระธรรม ปฐมกาล 1:29 เมื่อพระองค์บอกแก่อาดัมว่า “คุณเกิด

เราให้พืชที่มีเมล็ดทั้งหมด ซึ่งมีอยู่ทั่วพื้นแผ่นดิน และต้นไม้ทุกชนิดที่มีเมล็ดในผลของมันแก่เจ้า เป็นอาหารของเจ้า” ปฐมกาล 1:29

การขอร้องอาหารผักแสดงให้เห็นว่า ดาเนียล เปิดเผยความเชื่อของเขาว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างอาหารที่เหมาะสมกับสุขภาพแก่นมนุษย์ คืออาหารที่เป็นผักทั้งสิ้น

โดยความเชื่อ และชื่อเสียงของ ชดรัค เมซาค และ เอเบเดนโก ที่มีต่อพระเจ้า เขาจึงถูกโยนลงไปในเตาไฟที่ร้อนระอุ

ดาเนียล 3:1-2 กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้สร้างปฏิมากรรูปหนึ่งด้วยทองคำ สูงหกสิบศอก กว้างหกศอก ทรงตั้งไว้ ณ ที่ราบดูราในเมืองบาบิโลน แล้วกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์รับสั่งให้ประชุม อูปราซ ข้าหลวงภาค ผู้ว่าราชการเมือง มนตรี นายคลัง ผู้พิพากษา ตุลาการ และบรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายของหัวเมือง ให้เข้ามาในงานฉลองปฏิมากรซึ่งกษัตริย์ เนบูคัดเนสซาร์ได้ทรงตั้งขึ้น

เมื่อถึงวันกำหนด พวกข้าราชการเหล่านั้นก็ได้มาชุมนุมกันอยู่ต่อหน้ารูปปฏิมากรที่ กษัตริย์ทรงตั้งขึ้น และโฆษกก็ประกาศเสียงดังว่า

ดาเนียล 3:4-7 “ดูก่อนบรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย เมื่อท่าน ได้ยินเสียงเขาสัตว์ ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ดุง และเครื่องดนตรีทุกชนิด ให้ท่านทั้งหลายกราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ได้ทรงตั้งไว้ ผู้ใดที่มีได้กราบลงนมัสการก็ ให้โยนผู้นั้นทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่” เพราะฉะนั้นพอประชาชนได้ยินเสียง เขาสัตว์ ปี่ พิณเขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ดุง และเครื่องดนตรีทุกชนิด บรรดาชนชาติ ประชาชาติทั้งปวงและภาษาทั้งหลาย ก็กราบลงนมัสการปฏิมากรทองคำ ซึ่งกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้ ทรงตั้งไว้”

ดาเนียล 3:12 มียิวบางคนที่มีฝ่าพระบาทได้แต่งตั้งให้จัดตุกริกินในเมืองบาบิโลน คือชดรัค เมซาคและเอเบเดนโก ข้าแต่พระราชา คนเหล่านี้ไม่เชื่อฟังฝ่าพระบาท เขามีได้ปฏิบัติพระของ ฝ่าพระบาท หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งฝ่าพระบาทได้ทรงตั้งไว้

เมื่อได้ฟังเช่นนั้น ราชานebuคัดเนสซาร์ก็ทรงกริ้วจัด รับสั่งให้นำตัวทั้งสามคนเข้ามา แล้วพระราชาก็ทรงกล่าวแก่เขาว่า...

ดาเนียล 3:14-15 “...เป็นความจริงหรือไม่ ที่เจ้ามีได้ปรนนิบัติพระของเราหรือนมัสการ ปฏิมากร ทองคำซึ่งเราได้ตั้งไว้ เอาเถละถ้าเจ้าพร้อมใจแล้ว พอเจ้าได้ยินเสียงเขาสัตว์ ปี่ พิณ เขาคู่ พิณสี่สาย พิณใหญ่ ปี่ดุงและเครื่องดนตรีทุกชนิด เจ้าจงกราบลงนมัสการปฏิมากรซึ่งเรา ได้สร้างไว้ แต่ถ้าเจ้าไม่นมัสการ จะต้องโยนเจ้าทันทีเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ และผู้ใดเล่าจะเป็น พระที่จะช่วยกู้ให้เจ้า พ้นจากมือของเราได้”

ฝ่ายชายหนุ่มชาติ ฮีบรู ทั้งสามยืนอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระราชาก็กำลังโกรธจัด อย่าง ไม่สะทกสะท้าน ได้กล่าวตอบอย่างฉลาดฉลาดว่า...

“ข้าแต่เนบูคัดเนสซาร์ ข้าพระบาททั้งหลายไม่จำเป็นจะต้องตอบ ฝ่าพระบาทในเรื่องนี้ ถ้าพระเจ้าของพวกข้าพระบาทผู้ซึ่งพวกข้าพระบาท ปรนนิบัติ พอพระทัยจะช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นจากเตาที่ไฟลุกอยู่ ข้าแต่พระราชา พระองค์ก็จะทรงช่วยกู้พวกข้าพระบาทให้พ้นพระหัตถ์ของฝ่าพระบาท ถึงแม้ไม่เป็นเช่นนั้น ข้าแต่พระราชา ขอฝ่าพระบาททรงทราบ ว่าพวกข้าพระบาทก็ไม่ปรนนิบัติ พระของฝ่าพระบาท หรือนมัสการปฏิมากรทองคำซึ่งฝ่าพระบาทได้ทรงตั้งขึ้น” *ดาเนียล 3:26-18*

พระคัมภีร์ดาเนียล ได้บันทึกต่อไปว่า...

“แล้วเนบูคัดเนสซาร์ ทรงเกรี้ยวกราดยิ่งนัก พระพักตร์ของพระองค์ก็เปลี่ยนไปไม่พอพระทัยซัดรัก เมซาคและเอเบดเนโก พระองค์รับสั่งให้ทำเตาไฟให้ร้อนกว่าที่เคยอีกเจ็ดเท่า และพระองค์รับสั่งให้บางคนที่มีกำลังมากใน กองทัพมามัดซัดรัก เมซาคและเอเบดเนโก และให้โยนเขาเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ แล้วคนเหล่านี้ก็ถูกมัดไว้ ทั้งเสื้อ กางเกง หมวก และเครื่องแต่งกายอื่นๆ และเขาก็ถูกโยนเข้าไปในเตาที่ไฟลุกอยู่ เพราะว่าการรับสั่งของกษัตริย์นั้น เข้มงวดมากและเตาไฟก็ร้อนจัด เปลวไฟจึงได้ฆ่าคนที่โยนซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโก และชายทั้งสามนี้ คือ ซัดรัก เมซาค และเอเบดเนโกก็ตกลงไปในเตาไฟที่ลุกอยู่ทั้งยังมอดอยู่” *ดาเนียล 3:19-23*

ตลอดเวลาอันยาวนานของประวัติศาสตร์จักร ตั้งแต่สมัยเริ่มต้นในสมัยพระคริสต์ มีคนที่ยืนหยัดด้วยความกล้าหาญมากมาย ที่ยอมพลีชีพของตนเพื่อรักษาความเชื่อในพระเจ้า ชีวิตนับไม่ถ้วนได้ถูกฆ่าตายเพราะความสัจย์ซื่อที่มีต่อพระเจ้า

ดาเนียล 3:24-25 ขณะนั้นกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ประหลาดพระทัยทรงลุกขึ้นโดยจับปล้นพระองค์ตรัสกับองคมนตรีของพระองค์ว่า “เรามักตามคนโยนเข้าไปในไฟมิใช่หรือ” เขาทูลตอบพระราชาวา “ข้าแต่พระราชา จริงพระเจ้าข้า” พระองค์ตรัสตอบว่า “แต่เราเห็นที่คนปล่อยหลุด กำลังเดินอยู่กลางไฟ และเขาทั้งหลายก็ไม่เป็นอันตราย รูปร่างของคนที่นี่นั้นคล้ายคลึงกับองค์เทพบุตร”

เราคริสเตียนทราบว่ พระบุตรของพระเจ้าหมายถึงพระเยซู

ยอห์น 3:8 ผู้ที่กระทำความบาปก็มาจากมาร เพราะว่ามารได้กระทำความบาปตั้งแต่เริ่มแรก พระบุตรของพระเจ้าได้เสด็จมาปรากฏก็เพราะเหตุนี้ ก็เพื่อทรงทำลายกิจการของมาร

(ดู มัทธิว 8:29; โรม 1:4, 1)

ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 3 นี้ เราได้เห็นชัยชนะของประชากรของพระเจ้า โดยพระเยซูจะทรงมอบให้แก่บรรดาผู้ติดตามพระองค์ในยุคลสุดท้าย

ชายหนุ่มทั้งสามคนนี้เมื่อออกเดินทางมายังทุ่งราบคูรา ซึ่งเป็นที่ตั้งของรูปปั้นทองคำ จากความสำนึกผิดชอบของเขาบอกว่าจะไม่ยอมละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า เพราะพระบัญญัติห้ามไม่ให้กราบไหว้รูปเคารพ อพยพ 20:4-5

โดยความเชื่อตามนิยลกฎโยนาถในน้ำสิงโต

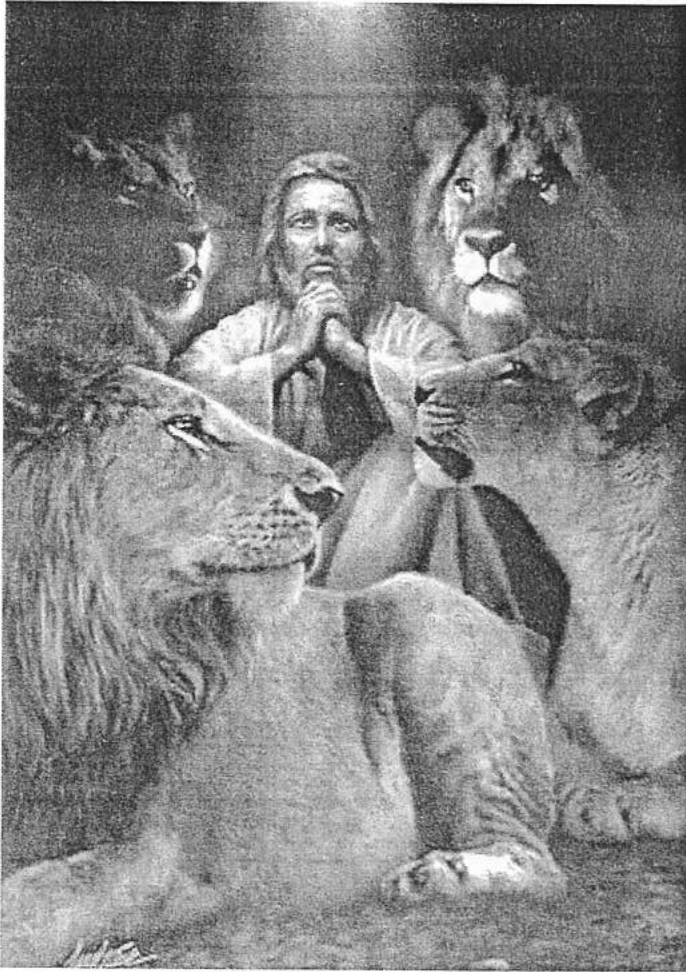
(โปรดอ่าน ดาเนียล 6:1-23)

ในเวลาแห่งทุกข์ยากมาถึงประชากรของพระเจ้าจะได้รับการช่วยกู้

พระเยซูคริสต์ทรงช่วยกู้ดาเนียล จากถ้ำสิงโตและทรง ช่วยกู้ ชัครัก เมซาค และเอเบคเนโก จากเตาไฟอย่างไร พระองค์จะทรงช่วยกู้ประชากรของพระองค์ในเวลาแห่งความทุกข์ยากอย่างนั้น

ดาเนียล 12:1 ในครั้งนั้น มีกาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้กุมกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชากรชาติจนถึงสมัย นั้น แต่ในครั้งนั้น ชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ

ตลอดชีวิตของท่านดาเนียลในขณะที่เป็นเจเลยท่านได้ค้นพบในหนังสือของท่านเยเรมีย์ ที่พูดถึงการเป็นเจเลยของยูดาห์เนื่องจากการทรยศของยูดาห์ที่มีต่อพระเจ้าจึงเป็นเหตุที่ต้องตกมาเป็นเจเลยต่างแดนอย่างนี้ ท่านก็ได้อธิษฐานสารภาพบาปของท่านและชนชาติของท่านด้วย (อ่านในพระธรรม ดาเนียล บทที่ 9)

พระเจ้าทรงตรัส
ถึงการกู้กรุงเยรูซาเล็มขึ้น
มาใหม่ ในเวลาเดียวกัน
พระองค์ก็ทรงตรัสถึงการล่ม
สลายของกรุงบาบิโลนเป็น
นิมิต्य พระองค์ทรงตรัสผ่าน
มาทางผู้พยากรณ์เยเรมีย์
กล่าวว่า

“แผ่นดินนี้ทั้งสิ้น
จะเป็นที่เรีสร้างและทิ้งร้าง
และบรรดาประชาชาติเหล่านี้
จะปรณินิบัติ กษัตริย์กรุง
บาบิโลนอยู่เจ็ดสิบปี พระเจ้า
ตรัสว่า เมื่อครบเจ็ดสิบปีแล้ว
เราจะลงโทษกษัตริย์บาบิโลน
และประชาชนชาตินั้น คือ
แผ่นดินของชาวเคลเดีย
เพราะบาปชั่ว ของเขาทั้ง
หลายกระทำไห้แผ่นดินนั้นทั้ง

ร้างอยู่เป็นนิมิต्य” เยเรมีย์ 25:11-12

เยเรมีย์ 29:10 เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อเจ็ดสิบปีแห่ง บาบิโลนครบแล้ว เราจะเยี่ยม
เยี่ยมเจ้าและจะให้คำสัญญาของเรา สำเร็จเพื่อเจ้าและจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้

ภายหลังที่กรุงเยรูซาเล็มได้ถูกทำลายลง โดยกองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ พวกยิว
ถูกกวาดไปเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน นานถึง 70 ปี ตามคำพยากรณ์ของท่านเยเรมีย์ ผู้เผย
พระวจนะของพระเจ้า

เมื่อเจ็ดสิบปีผ่านไป อาณาจักรบาบิโลนก็ถึงกาลอวสานสิ้นชาติ ตกอยู่ภายใต้อำนาจ
ของอาณาจักร มิโต-เปอร์เซีย ในปี ก.ค.ศ. 538 .ตามที่ได้บันทึกไว้แล้วใน ดาเนียล 5:24-31

โปรดศึกษาเรื่องกำหนดเวลากลับมาสร้างกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี
ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 8 หรือ ในหัวข้อเรื่อง “7 สัปดาห์ ในคำพยากรณ์ 2300 วัน/ปี”

7 สัปดาห์

ในคำพยากรณ์ 2300 วัน / ปี

คาเนียล 8:13-14 แล้วข้าพเจ้าได้ยินผู้บริสุทธ์ท่านหนึ่งพูดอยู่ ผู้บริสุทธ์อีกท่านหนึ่งมาพูดกับท่านที่พูดอยู่นั้นว่า “นิมิตที่เกี่ยวข้องกับเครื่องเผาบูชาเนื่องนิมิตจะอยู่อีกนานเท่าใด ทั้งเรื่องการทรยศที่ทำให้เกิดวิบัติ และเรื่องการมอบสถานศักดิ์สิทธิ์ให้ไป และเรื่องบริวารที่ถูกเหยียบย่ำลง” ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเช่นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร”

เมื่อใดก็ตาม ถ้ามีระยะเวลาเข้ามาเกี่ยวข้องกับคำพยากรณ์ ในตัวของเวลาเองก็มีสัญลักษณ์อยู่ด้วย กฎของพระเจ้าที่ใช้คำนวณหาเวลาที่แท้จริง เราจะพบอยู่ใน...

เอเสเคียล 4:6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวาและแบกการลงทัณฑ์ฟงส์พันธู้อุดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวัน วันแทนปี

กันดารวิถี 14:34 ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้น ซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความผิดของเจ้าอยู่สี่สิบปี เจ้าทั้งหลายจะทราบถึงความไม่พอใจของเรา”

ดังนั้น หนึ่งวันจึงเท่ากับหนึ่งปีในคำพยากรณ์ ถ้าสองพันสามร้อยวัน ก็หมายถึงสองพันสามร้อยปี

คำพยากรณ์เกี่ยวกับเวลา 2300 วันเป็นคำพยากรณ์กล่าวถึงการกู้กรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ หลังจากครบกำหนด 70 ปี ของการเป็นเชลยตามที่พระเจ้าทรงคริสต์ผ่านท่านเยเรมีย์ ว่า

“เพราะพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า เมื่อเจ็ดสิบปีแห่ง บาบิโลนครบแล้ว เราจะเยี่ยมเยียนเจ้า และจะให้คำสัญญาของเรา สำเร็จเพื่อเจ้าและจะนำเจ้ากลับมาสู่สถานที่นี้

พระเจ้าตรัสว่า เราจะให้เจ้าพบเรา และเราจะให้เจ้ากลับสู่สภาพดีและรวบรวมเจ้ามาจาก บรรดาประชาชาติและจากทุกที่ที่เราขับไล่เจ้าให้ไปอยู่นั้น พระเจ้าตรัสดังนี้แหละ และเรา

จะนำเจ้ากลับมาอยู่ที่ซึ่งเรา เนรเทศเจ้าให้จากไปนั้น” และยังได้พยากรณ์เกี่ยวกับวันแห่งการพิพากษา (วันลบบาป ชำระพระวิหาร) ในวาระสุดท้าย

ดาเนียลได้พยายามแสวงหาความเข้าใจ ด้วยการศึกษาคำพยากรณ์ของท่านเยเรมีย์ ด้วยการอธิษฐานอ่อนน้อน และบำเพ็ญศีลอดอาหาร เหตุการณ์เหล่านี้เกิดขึ้นในช่วงที่ชนชาติอิสราเอลบ้านแตกสาแหรกขาด ถูกเกณฑ์มาเป็นเชลยที่กรุงบาบิโลน แม้แต่ตัวท่านดาเนียลเองก็ยังทำราชการรับใช้กษัตริย์ต่างชาติอยู่ กรุงเยรูซาเล็มที่ถูกทำลายลงอย่างย่อยยับ พระวิหารที่สวยงามกลายเป็นเถ้าถ่าน ท่านรู้สึกว่ามีชีวิตเกี่ยวกับเวลา 2300 วัน, ปี. นี่จะต้องเกี่ยวข้องกับ การสร้างกรุงเยรูซาเล็ม และ พระวิหารชั้นใหม่ ตามที่ผู้พยากรณ์เยเรมีย์ได้กล่าวคำพยากรณ์ไว้แล้วว่า กรุงเยรูซาเล็ม และ พระวิหารจะต้องร้างอยู่ จนครบกำหนด เจ็ดสิบปี และ ในขณะนี้ ก็ถึงเวลาครบกำหนด 70 ปี แล้ว ดาเนียล 9:2-3

ในขณะที่ท่านดาเนียลกำลังอธิษฐานอยู่ด้วยใจร้อนรนนี้ ทูตสวรรค์กาเบรียลก็ได้รับ คำบัญชาให้รับมา เพื่ออธิบายความหมายของคำพยากรณ์ 2300 วัน แก่ดาเนียล ท่านกล่าวว่า...

ดาเนียล 9:21-24 เออ ขณะเมื่อข้าพเจ้ากล่าวคำอธิษฐานอยู่ ชายที่ชื่อ กาเบรียลซึ่งข้าพเจ้า ได้เห็นในนิมิตครั้งแรกนั้น ได้บินอย่างเร็วมาใกล้ข้าพเจ้าในเวลาถวายเครื่องบูชาตอนเย็น ท่าน ได้มาและกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “โอ ดาเนียล ข้าพเจ้าออกมา ณ บัดนี้ เพื่อจะให้ปัญญาและความเข้าใจแก่ท่าน ในตอนต้นแห่งคำวิงวอนของท่านก็มีคำหนึ่งออกไป ข้าพเจ้าจึงมาบอกให้ ท่านทราบ เพราะท่านเป็นผู้ที่ทรงรักมาก เพราะฉะนั้นจึงพิจารณาคำนั้นและเข้าใจนิมิตนั้น

มีเจ็ดสิบสัปดาห์แห่งปีกำหนดไว้สำหรับชนชาติของท่าน และนครบริสุทธิของท่าน เพื่อให้เสร็จสิ้นการทรยศ ให้บาปจบสิ้น และให้ลบมลทิน เพื่อนำความชอบธรรมนิรันดร์เข้ามา เพื่อประทับตราทั้งนิมิตและคำของผู้เผยพระวจนะไว้ และเพื่อจะเจิมสถานศักดิ์สิทธิ์ที่สุด

ระยะเวลา 2300 วัน / ปี นั้น
ถูกแบ่งออกเป็นสองส่วนด้วยกัน
ดังข้อความต่อไปนี้

70 สัปดาห์ หรือ 490 วัน และคงเหลือเป็นส่วนที่สอง อีก 1810 วัน ตามคำพยากรณ์
1 วัน เท่ากับ 1 ปี ดังนั้น ส่วนที่หนึ่งคือ 490 ปี และ ส่วนที่สองก็คือ 1810 ปี เมื่อรวมกันแล้ว
ก็ตรงตามจำนวน 2300 ปีนั่นเอง

ส่วนที่หนึ่งเวลา 490 ปี
ยังมีกรแบ่งออกเป็น สามระยะ

(A) 7 สัปดาห์ (B) 62 สัปดาห์ (C) 1 สัปดาห์ เท่ากับ 70 สัปดาห์

ดาเนียล 9:25 เพราะฉะนั้นจงทราบและเข้าใจว่า นับตั้งแต่การที่ถ้อยคำนั้นออกไป ให้
สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ จนถึงสมัยผู้ถูกเจิมไว้ ผู้เป็นประมุขก็เป็นเวลา เจ็ดสัปดาห์ และ
เยรูซาเล็มจะถูกสร้างขึ้นพร้อมด้วยลานเมืองและคู เป็นเวลาหกสิบสองสัปดาห์แต่ในยุคลำบาก
จุดเริ่มต้นของ 2300 ปี ได้ เริ่มต้นขึ้นเมื่อกษัตริย์อาร์เซอร์ซีส แห่งเปอร์เซียได้ออก
หมายประกาศให้สร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่

การก่อสร้างกรุง เยรูซาเล็มขึ้นใหม่ หมายประกาศของกษัตริย์เปอร์เซีย ให้สร้างพระ
วิหารและกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ มีขึ้นถึงสามฉบับ สามครั้งด้วยกัน

ฉบับที่หนึ่ง เป็นการประกาศให้สร้างพระวิหารของพระเจ้าขึ้นใหม่ที่กรุงเยรูซาเล็ม
โดยพระราชอาไซรัส ในปี ก.ค.ศ. 536 แต่การก่อสร้างต้องหยุดไป เพราะการขัดขวางของศัตรู
ที่อยู่รอบ ๆ กรุงเยรูซาเล็ม ตลอดของรัชกาลของไซรัส (ดู เอเสรา 1:1-4)

ฉบับที่สอง เป็นหมายประกาศของพระราชอาดาเรอัส ในปี ก.ค.ศ. 519 (ดู เอเสรา 6:1-12)
การก่อสร้างพระวิหารของพระเจ้าไม่ได้สำเร็จในรัชกาลนี้

ฉบับที่สาม เป็นหมายประกาศของพระราชอาทาเซอร์ซีส ในปี ก.ค.ศ. 457 โดย
ท่านเอเสราผู้เป็นปุโรหิต ได้เดินทางออกจากกรุงบาบิโลน พร้อมกับอพยพ ชาวยิว กลับถิ่นฐาน
เดิมของพวกเขา (ดู เอเสรา บทที่ 7, 8 และ เนหะมีย์ บทที่ 2) โดยที่ท่านเนหะมีย์ ได้เดินทางไปสมทบใน
ปี ก.ค.ศ. 444

ต่อมาหลังจากนั้น การสร้างกรุงเยรูซาเล็มจึงสำเร็จลงในช่วง 7 สัปดาห์ หรือ 49 ปี
ตามคำพยากรณ์

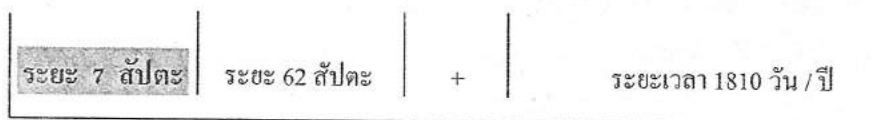
ดังนั้น การนับเวลาสร้างกรุงเยรูซาเล็มขึ้นใหม่ ตามคำพยากรณ์ใน ดาเนียล 9:25 จึงเริ่มขึ้นในปี ก.ค.ศ. 457 ตามหมายประกาศของพระราชอาารถาเซอร์ซีส และ ในปีนี้เอง ถึงเป็นการเริ่มต้นของคำพยากรณ์ 2300 วัน / ปี คำพยากรณ์ช่วงแรก 7 สัปดาห์ = 49 ปี สำเร็จไปแล้ว

แผนภูมิ ระยะเวลา 2300 วัน / ปี

ก.ค.ศ.457

ค.ศ.27 ค.ศ.34

ค.ศ.1844

1 สัปดาห์

ระยะเวลา 70 สัปดาห์ = 490 วัน / ปี

ระยะเวลา 2,300 วัน / ปี

62 สัปดาห์

ในคำพยากรณ์ 2300 วัน / ปี

ต่อมาเป็นระยะที่สองของคำพยากรณ์ คือช่วง 62 สัปดาห์ หรือ 434 ปี คือเป็นเวลา
กรุงสร้างเสร็จสมบูรณ์ หมายถึงการสร้างกำแพงเมือง บ้านเรือนที่อยู่อาศัยของประชาชน รวม
ไปถึงถนนหนทาง ตลอดถึงสิ่งสาธารณูปโภคอย่างครบถ้วน

ต่างก็พร้อมแรมเรือนของตนและก่อสร้างกำแพง

เนหะมีย์ 4:1-6 ต่อมาเมื่อสันบาลัททราพบว่า เรากำลังก่อสร้างกำแพง เขาโกรธและเดือด
ดาลมาก และเขาเยาะเย้ยพวกยิว และเขาพูดต่อหน้าพี่น้องของเขาและต่อหน้า กองทัพของ
สะมาเรียว่า “พวกยิวที่อ่อนแอเหล่านี้ทำอะไรกัน เขาจะซ่อมกันหรือ เขาจะทำศตวรรษหรือ
เขาจะทำให้เสร็จในวันเดียวหรือ เขาจะกู่เอาหินที่ถูกเผาจากกองขยะมาใช้อีกหรือ” โทบีอาห์
กนอัมโมนอยู่ข้างๆท่าน และเขาพูดว่า “เออ สิ่งที่เรากำลังสร้างอยู่นั้น ถ้าสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่ง
วิ่งขึ้นไป มันจะพังกำแพงหินของเรา”

ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลายขอทรงฟัง เพราะข้าพระองค์ทั้งหลายเป็นที่ดูถูก
ดูหมิ่น ขอทรงหันการเยาะเย้ยของเขามาให้ตกบนศีรษะของเขาเอง และขอทรงมอบเขาไว้ให้ถูก
ปล้นบนแผ่นดินที่เขาจะไปเป็น เชลยนั้น ขออย่าทรงปกปิดกรรมชั่วของเขาไว้ และขออย่า
ลบล้างบาปของเขาทั้งหลายจาก สายพระเนตรของพระองค์ เพราะเขาทั้งหลายได้ยั่วเย้าให้ทรง
กริ้วต่อหน้า บรรดาผู้ก่อสร้าง เราจึงสร้างกำแพงขึ้น และกำแพงทั้งสิ้นก็ต่อกันสูงครึ่งหนึ่งแล้ว
เพราะประชาชนมีน้ำใจที่จะทำงาน...

เนหะมีย์ 4:13-20 ข้าพเจ้าจึงตั้งประชาชนไว้ในส่วนที่ต่ำที่สุดข้างหลังกำแพง ในที่ช่อง
โหว่ ตามตระกูลของเขา โดยมีดาบ หอก และคันธนู ข้าพเจ้าเฝ้าดู แล้วลุกขึ้นพูดกับขุนนาง
และเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย กับคนนอกนั้นว่า “อย่ากลัวเขาเลย จงระลึกถึงพระเจ้าผู้ใหญ่อิสรุและ
นำเกรงกลัว และต่อสู้เพื่อพี่น้องของท่าน บุตรชายบุตรหญิงของท่าน ภรรยาและเรือนของท่าน”

อยู่มาเมื่อศัตรูของเราได้ยินว่าเราทราบเรื่องแล้ว และพระเจ้าได้ทรงทำลายแผนงาน
ของเขา เราต่างก็มายังกำแพงที่งานของคุณทุกคน ตั้งแต่วันนั้นมา ผู้รับใช้ของข้าพเจ้าครั้งหนึ่ง
ทำการก่อสร้าง อีกครั้งหนึ่งถือหอก โด่ กันธนู และเสื่อเกราะ บรรดาประมุขทั้งหลายหนุน
หลังพวกยูดาห์ ผู้ที่ก่อสร้างกำแพง และบรรดาผู้ที่ขนของก็ยกของขึ้น ทุกคนมือหนึ่งทำงาน
อีกมือหนึ่งถืออาวุธไว้ ผู้ก่อสร้างทุกคนมีดาบคาดอยู่ที่ข้างขณะที่เขาสร้าง

ชายที่เปาเลาสัตว์อยู่ข้างข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดกับขุนนางและเจ้าหน้าที่ทั้งปวงกับคนนอกนั้นว่า “การงานก็ใหญ่โตและกระจายกันไปมาก เพราะเราแยกกันอยู่บนกำแพงห่างจากกัน เมื่อท่านทั้งหลายได้ยินเสียงเปาเลาสัตว์อยู่ตรงไหน จงวิ่งกรูกันไปที่เราเราพระเจ้าของเราทั้งหลาย จะทรงต่อสู้เพื่อพวกเรา”

เนหะมีย์ 4:21-23 เราจึงทำงานกัน พวกเราครึ่งหนึ่งถือหอกตั้งแต่ เช้ามีดจนดึกขึ้น ครั้งนั้นข้าพเจ้าพูดกับประชาชนอีกว่า “ขอให้ผู้ชายทุกคนกับคนในวังของเขาด้วย ค้ำคิ่นเสียภายในเยรูซาเล็มเพื่อเขาจะ เป็นยามให้เราในกลางคืนและทำงานกลางวัน” ข้าพเจ้า ฟื่น้องของข้าพเจ้า หรือคนใช้ของข้าพเจ้า หรือคนยามผู้ติดตามข้าพเจ้าก็ดี ไม่มีใครถอดเครื่องแต่งกายออก ต่างก็ถืออาวุธไว้ (ในที่สุดการสร้างเมืองก็เสร็จสิ้นในเวลา 62 สัปดาห์ หรือ 434 ปี)

เมื่อรวมระยะที่หนึ่ง 7 สัปดาห์ และ ระยะ ที่สอง 62 สัปดาห์ เข้าด้วยกัน ก็จะเป็น 69 สัปดาห์ เหลืออีก 1 สัปดาห์ ที่ถือเป็นระยะที่ สาม ในช่วงนี้มีเหตุการณ์สำคัญๆ เกิดขึ้น

ทูตสวรรค์กล่าวกับดาเนียลว่า “หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว ท่านผู้ที่ถูกเจิมไว้ จะถูกตัดออก (มาซีฮา จะถูกประหาร) และไม่มีอะไรสำหรับท่าน”

ดาเนียล 9:26 หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว ท่านผู้หนึ่งที่ถูกเจิมไว้จะต้องถูกตัดออก และจะไม่มีอะไรสำหรับท่าน และประชาชนของประมุขผู้หนึ่งที่จะมานั้น จะทำลายกรุง และสถานศักดิ์สิทธิ์เสีย ที่สุดปลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วม จนกระทั่งที่สุดจะมีสงคราม มีความวิบัติกำหนดไว้

แผนภูมิ ระยะเวลา 2300 วัน / ปี

ก.ศ.457

ค.ศ.27 ค.ศ.34

ค.ศ.1844

1 สัปดาห์

ระยะเวลา 70 สัปดาห์ = 490 วัน / ปี

ระยะเวลา 2,300 วัน / ปี

1 สัปดาห์

ในคำพยากรณ์ 2300 วัน / ปี

ช่วงเวลานี้ การสิ้นสุด 62 สัปดาห์ ตกอยู่ในปี ค.ศ. 27 เมื่อพระเยซูคริสต์ ที่เรียกว่า (ท่านผู้ถูกเจิม หรือ มาซีฮา) เสด็จไปตายอันทันผู้ให้บังเกิดใหม่ เมื่อพระองค์ทรงรับบังเกิดใหม่สำเร็จแล้ว ก็ทรงออกประกาศพระกิตติคุณแห่งความรอด

พระองค์ทรงทำพระราชกิจอยู่สามปีครึ่ง ก็ถูกประหารโดยครึ่งไว้บนไม้กางเขน ในปี ค.ศ. 31 ซึ่งเป็นครั้งแรกของ 1 สัปดาห์ ในวันที่พระองค์สิ้นพระชนม์นั้น ม่านในวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มได้ขาดออกเองจากบนถึงล่าง

ลูกา 23:44-47 “เวลานั้นประมาณเวลาเที่ยง ก็บังเกิดมืดมัวทั่วแผ่นดิน จนถึงบ่ายสาม โมง ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่านในพระวิหารก็ขาดตรงกลาง พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากวิญญาณจิตของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” ตรัสอย่างนั้นแล้วก็สิ้นพระชนม์ ฝ่ายนายร้อยเมื่อเห็นเหตุการณ์ซึ่งบังเกิดขึ้นนั้น จึงสรรเสริญพระเจ้าว่า “แท้จริงท่านผู้นี้เป็นคนชอบธรรม”

นับแต่นั้นมา การถวายสัตวบูชา ก็หยุดไป ภายในครึ่งสัปดาห์นี้

ดาเนียล 9:27 ท่านจะทำพันธสัญญาเข้มแข็งกับคนเป็นอันมากอยู่หนึ่งสัปดาห์ท่านจะกระทำให้การถวายสัตวบูชา และเครื่องบูชาอื่นๆ หยุดไปครึ่งสัปดาห์ ผู้ที่จะกระทำให้เกิดความวิบัตินั้น จะมาบนปีกของสิงน่าสะอิดสะเอียน จนความอวสานที่ได้กำหนดไว้จะถูกเทลงเหนือผู้กระทำให้เกิดความวิบัตินั้น

หลังจากนั้นต่อมาอีกสามปีครึ่ง เป็นเวลาครบ 1 สัปดาห์ (สัปดาห์) จึงตกอยู่ในปี ค.ศ. 34 เป็นปีที่ สเทเฟน ผู้เป็นมัครนายของคริสตจักรถูกฆ่า ด้วยอาวุธถูกขว้างด้วยก้อนหินจนตาย

กิจการของอัครทูต 7:55-80 ฝ่ายสเทเฟนประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เข้มน้ดูสวรรค์ เห็นพระสิริของพระเจ้า และพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์ แล้วท่านได้กล่าว ว่า “คูเถิด ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าแหวกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” แต่เขาทั้งหลายร้องเสียงดังและอุดหูวิ่งกรูกันเข้าไปยังสเทเฟน แล้วจับไล่ท่านออกจากกรุง และเอาหินขว้าง ฝ่ายคนที่เป็นพยานปรักปรัาสเทเฟน ได้ผูกเสื่อผ้าของตนวางไว้ที่เท้าของชายหนุ่มคนหนึ่งชื่อเซาโล เขาจึงเอาหินขว้างสเทเฟน เมื่อกำลังอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ว่า “ข้าแต่พระเยซูเจ้า ขอทรงโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย” สเทเฟนก็ถูกเขาลงร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษเขาเพราะบาปนี้” เมื่อกล่าวเช่นนี้แล้วก็ล่วงหลับไป”

คำพยากรณ์ที่เกี่ยวกับ 70 สัปดาห์ หรือ 490 ปี ก็สำเร็จลงทุกประการ ตามคำของทูตสวรรค์ ได้อธิบายให้แก่ ดาเนียล

ระยะเวลา 2300 วัน / ปี เมื่อพระเจ้าทรงแบ่งออก 490 ปี (70 สัปดาห์) เพื่อให้แก่ชนชาติอิสราเอล ประชากรที่ทรงเลือกสรรไว้สำหรับปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ แต่พวกเขยวได้ปฏิเสธแผนการของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ด้วยการตรึงพระคริสต์บนไม้กางเขน และยังได้ประหาร สเทเฟน โดยเอาหินขว้างจนตาย ในปี ค.ศ. 34

ดังนั้น พระกิตติคุณของพระเจ้า และ แผนการแห่งความรอด จึงได้ถูกมอบหมายให้แก่คนต่างชาติ เป็นผู้ปฏิบัติแทน โดยท่านอัครสาวกเปาโล นำเอาพระกิตติคุณออกไปประกาศแก่คนต่างชาติ (ดู กิจการของอัครทูต 9:1-22)

แผนภูมิ ระยะเวลา 2300 วัน / ปี

ก.ค.ศ.457

ค.ศ. 27 ค.ศ. 34

ค.ศ.1844

ระยะ 7 สัปดาห์	ระยะ 62 สัปดาห์	+	ระยะเวลา 1810 วัน / ปี
----------------	-----------------	---	------------------------

1 สัปดาห์

ระยะเวลา 70 สัปดาห์ = 490 วัน / ปี

ระยะเวลา 2,300 วัน / ปี

เวลา 1810 ปี

ในคำพยากรณ์ 2300 วัน / ปี

เมื่อ 2300 ปี ถูกตัดออก 490 ปี จึงคงเหลืออยู่ 1810 ปี เมื่อเริ่มนับจาก ค.ศ. 34
ต่อไปเวลาก็จะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ซึ่งเป็นปีสิ้นสุดระยะเวลา 2300 ปี ตามนิมิตที่ท่าน
ดาเนียลได้รับจากพระเจ้า

ทูตสวรรค์ได้กล่าวต่อไปอีก “ท่านผู้นั้นตอบท่านว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลา
เขียนเวลาเข้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” ดาเนียล 8:14

การชำระพระวิหาร

ขอย้อนกลับไปเมื่อพระเจ้าทรงสั่งให้โมเสสสร้างพลับพลาบริสุทธิ์ให้แก่พระองค์ เพื่อ
จะทรงประทับอยู่ที่ท่ามกลางประชากรของพระองค์ พระยะโฮวาได้ทรงตรัสแก่โมเสสว่า...

อพยพ 25:8-9 แล้วให้เขาสร้างสถานนมัสการถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางพวก
เขา แบบอย่างพลับพลาและเครื่องทั้งปวงของพลับพลา นั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้านี้
ทุกประการ

พลับพลาที่พระเจ้าทรงสั่งให้โมเสสสร้างขึ้นนี้ เป็นแบบจำลองออกมาจากมทาวีหาร
ที่อยู่ในสวรรค์ และการที่พวกปุโรหิตจะปฏิบัติกิจการต่างๆ ในพลับพลา ล้วนได้กระทำตามแบบ
อย่างในสวรรค์ทั้งสิ้น พระคัมภีร์กล่าวว่า...

ฮีบรู 8:5 ปุโรหิตเหล่านั้นปฏิบัติกิจในดินที่ ที่เป็นแต่แบบและเงาแห่งศักดิ์สิทธิ์สถาน
ดังโมเสสเมื่อท่านจะตั้งเต็นท์นั้น พระเจ้าก็ได้ตรัสสั่งว่า จงระวังทำทุกสิ่งตามแบบที่เราแจ้งแก่
เจ้าบนภูเขา

ทุกๆ ปีจะมีพิธีชำระสถานบริสุทธิ์ พลับพลาที่ประชุม และ แท่นบูชา ในวันพิธีนี้ยัง
ถือเป็นวันไถ่โทษใหญ่ของชนชาติอิสราเอล พิธีนี้กระทำปีละครั้ง มหาปุโรหิตจะเป็นผู้ประกอบ
พิธีโดยตลอด (ดู เลวินิตี 16:1-34)

การกระทำพิธินี้ ได้กระทำมาโดยตลอดจนกระทั่งถึงสมัยของกษัตริย์ซาโลมอน กษัตริย์ซาโลมอนได้ทรงสร้างพระวิหารของพระเจ้าด้วยถาวรวัตถุแทนพลับพลาที่ประชุมคัมภีร์ของโมเสส ในกาลต่อมา พระวิหารของซาโลมอนได้ถูกทำลายลงอีก โดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์แห่งราชอาณาจักรบาบิโลน

พระวิหารหลังที่สามได้ถูกสร้างขึ้นอีก ในสมัยของพระราชินีไซรัส และพระราชินีดาริอัส (หลังจากที่ครบกำหนด 70 ปีของการเป็นทาส) พระวิหารได้สร้างเสร็จในสมัยของพระราชินีอาทาเซอร์ซีส ซึ่งเป็นกษัตริย์ของอาณาจักรเปอร์เซีย (เอสรา 6:14-15) ปี ค.ศ. 457

เอสรา 6:14-15 และพวกผู้ใหญ่ของพวกยิวก็ได้ทำการก่อสร้างให้ก้าวหน้าไป ตามการพยากรณ์ของฮักกัย ผู้เผยพระวจนะ และเศคาริยาห์บุตรอิดโด เขาสร้างเสร็จตามพระบัญชาแห่งพระเจ้าของอิสราเอล และตามกฤษฎีกาของไซรัสและดาริอัสและ อาร์ทาเซอร์ซีสพระราชินีแห่งเปอร์เซีย และพระนิเวศนี้ได้สำเร็จในวันที่สามของเดือนอาดาร์ ในปีที่หกแห่งรัชกาลดาริอัสพระราชินี

แต่เป็นที่น่าเศร้าใจ พระวิหารหลังที่สามนี้ ก็ถูกทำลายลงอีกในปี ค.ศ. 70 โดยกองทัพของราชอาณาจักรโรมัน ตามคำพยากรณ์ที่กล่าวไว้...

ดาเนียล 9:26 หลังจากหกสิบสองสัปดาห์แล้ว ท่านผู้หนึ่งที่ถูกเจิมไว้จะต้องถูกตัดออก และจะไม่มีอะไรสำหรับท่าน และประชาชนของประมุขผู้หนึ่งที่เจมนั้น จะทำลายกรุง และสถานศักดิ์สิทธิ์เสีย ที่สุดปลายของมันจะมาถึงด้วยน้ำท่วม จนกระทั่งที่สุดจะมีสงคราม มีความวิบัติกำหนดไว้

นับตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา พระวิหารก็ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอีกเลย จึงไม่มีพระวิหารในโลกนี้ เมื่อสิ้นกำหนด 2300 ปี ของคำพยากรณ์ในปี 1844 คำว่า... วิสุทธิสถานจะถูกชำระให้สะอาด จึงหมายถึงเป็นการชำระพระวิหารในสวรรค์ โดยพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระมหาปุโรหิตได้เข้าไปในพระวิหารบนสวรรค์ ได้ทำการชำระและไถ่โทษมนุษย์ทั้งหลายที่ออกพระนามของพระองค์ ดังที่พระธรรมฮีบรู ได้กล่าวไว้...

ฮีบรู 9:11-12 แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ ซึ่งมาถึงแล้ว พระองค์ก็ได้เสด็จเข้าไปสู่ที่นั่งอันใหญ่ยิ่งกว่าแต่ก่อน (ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ คือไม่ใช่ดินที่แห่งโลกนี้) พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้วันแรก

ในขณะนี้ พระเยซูคริสต์ผู้เป็นมหาบุโรทิศของเราได้เสด็จเข้าไปในพระวิหารบนสวรรค์ เพื่อชำระพระวิหาร และไถ่บาปของมนุษย์ ในปี ค.ศ. 1844 เป็นต้นมาจนถึงทุกวันนี้ เพราะพระองค์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์นั้นแค่เพียงครั้งเดียว เพื่อไถ่ความบาปเป็นอันมากดังที่กล่าวไว้ว่า...

ฮีบรู 9:24-28 เพราะว่าพระคริสต์ไม่ได้เสด็จเข้าไปในสถานศักดิ์สิทธิ์ซึ่งสร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ อันเป็นแบบจำลองจากของจริง แต่พระองค์ได้เสด็จไปสวรรค์นั้น เพื่อเข้าเฝ้าพระเจ้า เพื่อเราทั้งหลาย พระองค์ไม่ต้องทรงถวายพระองค์เองซ้ำอีก ไม่เหมือนมหาบุโรทิศที่เข้าไปในวิสุทธิสถานทุกปี และนำเอาเลือดซึ่งไม่ใช่โลหิตของตัวเองเข้าไปด้วย

เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น พระองค์คงจะต้องทรงทนทุกข์ทรมานหลายครั้ง นับตั้งแต่สร้างโลกมาแต่ความจริง พระองค์ทรงปรากฏเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในปลายยุค เพื่อกำจัดบาปให้หมดสิ้นไป โดยการถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชา มีข้อกำหนดสำหรับมนุษย์ไว้แล้วว่า จะตายครั้งเดียว และหลังจากนั้นก็จะมี การพิพากษาฉันใด พระคริสต์ก็ฉันนั้น

คือพระองค์ทรงถวายพระองค์เองเป็นเครื่องบูชาครั้งเดียว เพื่อจะได้ทรงแบกบาปของ คนเป็นอันมากไว้ พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดา ผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด

จุดมุ่งหมายที่พระเจ้าทรงประทานนิมิต 2300 วัน, ปี ก็เพื่อประสงค์ที่จะเตือนประชากร ของพระองค์ให้รู้ว่า ขณะนี้ พระเยซูคริสต์กำลังทำอะไรรอยในสวรรค์ นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1844 เป็นต้นมา พระคริสต์ได้เสด็จเข้าไปในพระวิหารบนสวรรค์ เพื่อทำการพิพากษาไถ่โทษมนุษย์ ทุกคนที่อ้างตนว่า เป็นคริสตชน และเป็นการชำระวิหารบนสวรรค์ พระองค์จะทรงทำการตัดสิน ว่า ใครบ้างจะได้รับความรอด เริ่มตั้งแต่ อาดัม และเอวา เป็นต้นมาจนถึงเวลาปัจจุบันนี้ หนังสือ บันทึกรการประพฤติกของมนุษย์ทุกคนจะต้องถูกเปิดออก เพื่อจะได้รู้ว่าใครเป็นคนดีพร้อมที่จะได้ ได้รับความรอด หรือ ใครกระทำชั่วร้ายที่จะต้องได้รับความพิพากษารันดร

มาลา 3:16-18 แล้วคนเหล่านั้นที่เกรงกลัวพระเจ้าจึงพูดกันและกัน พระเจ้าทรงฟังและ ทรงได้ยิน และมีหนังสือม้วนหนึ่งสำหรับบันทึกความจำหน้าพระพักตร์ ได้บันทึกชื่อผู้ที่เกรง กลัวพระเจ้าและ ที่รักใคร่ในพระนามของพระองค์ไว้ พระเจ้าจอมโยชาดรัสว่า “เขาทั้งหลาย จะเป็นคนของเรา เป็นกรรมสิทธิ์พิเศษของเรา ในวันที่เราจะประกอบกิจ และเราจะไว้ชีวิต คนเหล่านี้ ดังชายที่ไว้ชีวิตบุตรของเขาผู้ปรนนิบัติเขา แล้วเจ้าจะสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่าง คนชอบธรรมและคนอธรรม ระหว่างคนที่ปรนนิบัติพระเจ้ากับคนที่ไม่ปรนนิบัติพระองค์ได้ อีก ครั้งหนึ่ง

ขณะนี้ เราไม่มีโอกาสรู้ได้เลยว่า การพิพากษา พิจารณาไถ่โทษมาถึงตัวเราแล้วหรือยัง สิ่งที่เราทำได้ในขณะนี้ เราจะต้องชำระการประพฤติในชีวิตของเราให้สะอาด รวมทั้งการกระทำและคำพูดของเรา ตลอดถึงความนึกคิดของเราด้วย พระคัมภีร์กล่าวว่...

มัทธิว 12:35-37 คนดีก็เอาของดีมาจากคลังแห่งความดีในตัวของเขา คนชั่วก็เอาของชั่วมาจากคลังแห่งความชั่วในตัวของเขา ฝ่ายเรบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคำซึ่งมนุษย์พูดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบในถ้อยคำเหล่านั้น ในวันพิพากษา เหตุว่าที่เจ้าจะพ้นโทษได้ หรือจะต้องถูกปรับโทษนั้น ก็เพราะวาจาของเจ้า

วิวรณ์ 22:14 คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพราะว่าเขาจะได้อยู่มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู

เมื่อพระคริสต์ผู้ทำหน้าที่เป็นมหาปุโรหิต ได้ทรงทำการชำระวิหาร และการไถ่โทษสำเร็จแล้ว ก็จะต้องออกจากพระวิหาร เสด็จมารับประชากรของพระองค์ ผู้ที่จะได้รับความรอด

วิวรณ์ 16:17-18 ...และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่า "สำเร็จแล้ว" และเกิดมีฟ้าแลบ มีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงเช่นนี้เลย

มัทธิว 24:42 เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเฝ้าระวังอยู่ เพราะท่านไม่รู้ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าของท่านจะเสด็จมาเวลาไหน

แพนทึมิ ระยะเวลา 2300 วัน / ปี

ค.ศ.457

ค.ศ.27 ค.ศ.34

ค.ศ. 1844

ระยะ 7 สัปดาห์	ระยะ 62 สัปดาห์	+	ระยะเวลา 1810 วัน/ปี
----------------	-----------------	---	----------------------

1 สัปดาห์

ระยะเวลา 70 สัปดาห์ = 490 วัน / ปี

ระยะเวลา 2,300 วัน / ปี

ระยะเวลา 2300 วัน / ปี เมื่อพระเจ้าทรงแบ่งออก 490 ปี (70 สัปดาห์) เพื่อให้แก่
ชนชาติอิสราเอล ประชากรที่ทรงเลือกสรรไว้สำหรับปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ แต่พวก
ยิวได้ปฏิเสธแผนการของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ด้วยการตรึงพระคริสต์บนไม้กางเขน และยัง
ได้ประหาร สเทเฟน โดยเอาหินขว้างจนตาย ในปี ค.ศ. 34

ดังนั้น พระกิตติคุณของพระเจ้า และ แผนการแห่งความรอด จึงได้ถูกมอบหมาย
ให้แก่คนต่างชาติ เป็นผู้ปฏิบัติแทน โดยการทรงเรียก เปาโลเพื่อนำข่าวประเสริฐแห่งความรอด
ไปยังคนต่างชาติ (กิจการของอัครทูต บทที่ 9)

เช่นเดียวกันบัดนี้ คือเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส
ไม่ใช่เวลาหลังกฎหมายวันอาทิตย์ หรือช่วงภัยพิบัติ หรือช่วงเวลาแห่งเสียงร้องอันดัง เพราะ
เมื่อถึงเวลานั้น ประศูพระกรณายังคงเปิดสำหรับคนอื่น แต่ปิดแล้วสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์
แอ๊ดเวนตีสที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแสงสว่างทุกอย่างที่ได้รับ

นางเอลเลน จี ไวท์ กล่าวไว้ว่า

โอ ขอให้ผู้คนรู้เวลากำหนดของเขา ยังมีคนอีกมาก
มายที่ไม่ได้ยินเรื่องความจริงที่จะเกิดขึ้น ยังมีคนจำนวนมาก
ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าพยายามช่วยให้พ้นภัย ช่วง
เวลาแห่งภัยพิบัติอันจะนำการพิพากษามา ก็เป็นเวลาแห่ง
พระกรุณาสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เคยมีโอกาสดูจักความจริง
พระเจ้าจะทรงทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความเมตตา
พระองค์ทรงมีพระทัยสงสาร และยังทรงยื่นพระหัตถ์ช่วยพวก
เขา ขณะที่ประศูได้เปิดสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป [9 T 97]

หมายเหตุ เชื้อสายของผู้ชอบธรรมฝ่ายเนื้อหนังได้สิ้นสุดลงเมื่อพระเยซูคริสต์สิ้นพระ
ชนม์ที่ไม้กางเขน ในปี ค.ศ. 31 (คาเนยล 9:26) ต่อจากนั้นข่าวประเสริฐได้ถูกประกาศไปยังคนต่าง
ชาติ คนต่างชาติที่ได้เชื่อในพระเยซูเขาจะได้เป็นชนชาติของพระเจ้าฝ่ายจิตวิญญาณ

กาลาเทีย 3:6-9 ดังที่อับราฮัม ได้เชื่อพระเจ้า และ การที่เชื่อนั้น พระองค์ทรงนับว่า
เป็นความชอบธรรมแก่ท่าน ฉะนั้นคนที่เชื่อนั้นแหละเป็นบุตรของอับราฮัม และพระคัมภีร์นั้น
รู้ล่วงหน้าว่า พระเจ้าจะทรงให้คนต่างชาติเป็นคนชอบธรรมโดยความเชื่อ จึงได้ประกาศข่าว
ประเสริฐแก่อับราฮัมล่วงหน้าว่า ชนชาติทั้งหลายจะได้รับพระพรเพราะเจ้า เหตุฉะนั้นคนที่เชื่อ
จึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัมผู้ซึ่งเชื่อ

ศรีษะทองคำ

อาณาจักรบาบิโลน / เหมือนสิงห์-มีปีกนกอินทรี สัญลักษณ์ และ ความหมาย

ศรีษะทองคำ ในพระธรรมดาเนียล 2:38

ดาเนียลได้กล่าวว่า “เศียรทองคำนั้นได้แก่ฝ่าพระบาทเอง” คือกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เราจึงรู้ว่า รูปนี้ไม่ใช่รูปธรรมดา แต่แฝงไว้ด้วยความหมาย หมายถึงพระราชอาณาจักรหรือมหาอำนาจที่กำลังครองโลกอยู่ในขณะนั้น อาณาจักรบาบิโลนเวลานั้น เป็นมหาอำนาจครองโลกที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและร่ำรวยที่สุด จนเปรียบได้กับทองคำ เป็นราชอาณาจักรทอง ตามประวัติศาสตร์ของโลกได้บันทึกไว้ว่า บาบิโลนเรืองอำนาจสูงสุดในสมัยของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ มหาราช อยู่ระหว่างปี ก.ค.ศ. 605 ไปจนถึงปี ก.ค.ศ. 539 ล่วงมาถึงรัชสมัยของพระราชกษัตริย์เบลซัสซาร์ ซึ่งเป็นหลานของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ บาบิโลนยังเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลด้วย ซึ่งมีสัญลักษณ์เป็นสัตว์

นิมิตเรื่องสัตว์ใหญ่ สี่ ตัว

นิมิตในความฝันของดาเนียล เป็นสัตว์ใหญ่สี่ตัว ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเหตุการณ์แต่ละยุค และเป็นเหตุการณ์เดียวกันกับที่ รูปปั้นปฏิมากร ในความฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ที่เป็นสัญลักษณ์ เลงถึง เราจะนำสัญลักษณ์จากรูปปั้นปฏิมากร กับสัญลักษณ์ สี่ตัวสี่ตัว มาเปรียบเทียบกันแต่ละยุค เราจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าพูดถึงเหตุการณ์อันเดียวกัน เพียงแค่พระเจ้าทรงให้ความฝันแก่กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ อย่างหนึ่ง และให้ดาเนียลอย่างหนึ่ง

ดาเนียล 7:1-8 ในปีต้นแห่งรัชกาลเบลซัสซาร์กษัตริย์เมืองบาบิโลน ดาเนียลมีความฝันและนิมิตเกิดขึ้นในศิระษะของท่าน เมื่อท่านนอนอยู่ในที่นอนของท่าน ท่านจึงบันทึกความฝันนั้นไว้ และบรรยายเนื้อเรื่องนั้น ดาเนียลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตเวลากลางคืน และ

คูเอ็ด ลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์ได้ปลุกปั่นทะเลใหญ่นั้น และสัตว์มหึมาสี่ตัวได้ออกมาจากทะเลต่างตัวต่างกัน

ตัวแรกเหมือนสิงห์มีปีกนกอินทรี เมื่อข้าพเจ้ามองดูนั้น ขนปีกก็ถูกถอนออกไป และมันถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืนสองเท้าเหมือนคน และมอบใจของมนุษย์ให้แก่มัน

และคูเอ็ด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นสัตว์ที่สองเหมือนหมี มันขยับตัวข้างหนึ่งขึ้น มีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอกมันว่า 'จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มากมาย'

ต่อจากนี้ไป ข้าพเจ้าก็ได้มองดู นี่แน่ะ สัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว บนหลังมีปีกนกสี่ปีก สัตว์นั้นมีหัวสี่หัว และมันรับราชอำนาจ

ต่อจากนี้ไป ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืน และคูเอ็ด สัตว์ตัวที่สี่มันร้ายกาจและเป็นที่น่ากลัวและแข็งแรงยิ่งนัก มันมีฟันเหล็กมหึมา มันกินและหักเป็นชิ้นๆ และกระที่บสิ่งที่เหลือกินนั้นเสีย มันต่างกับ สัตว์อื่นทั้งหมดที่อยู่ก่อนมันมันมีเขาสิบเขา

ข้าพเจ้าพิเคราะห์เรื่องเขาเหล่านั้น คูเอ็ด มีอีกเขาหนึ่งเล็กๆออกขึ้นมาท่ามกลางเขาเหล่านั้น เขารุ่นแรกสามเขา ได้ถูกถอนรากออกไปต่อหน้ามัน และคูเอ็ด ในเขานี้มีตาเหมือนตามนุษย์ มีปากพูดเรื่องใหญ่โต”

สัตว์มหึมา ความหมายของสัตว์นั้น คาเนียล ได้รับทราบจากทูตสวรรค์ดังนี้ “สัตว์มหึมาทั้งสี่คือ กษัตริย์สี่พระองค์ซึ่งจะเกิดขึ้น มาจากพิภพ” คาเนียล 7:17 หมายถึงจะมี สี่ อาณาจักรเกิดขึ้น ดังต่อไปนี้

สัปดาห์ที่ 1 สิบโท ไทญ

(ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 7:4)

ตรงกับคริสทศกอลคำ / บาบีโลน

ดาเนียล 7:4 ตัวแรกเหมือนสิงห์มีปีกนกอินทรี เมื่อเข้าพเจ้ามองดูนั้น ขนปีกก็ถูกถอนออกไป และมันถูกยกขึ้นจากแผ่นดิน และให้ยืนสองเท้าเหมือนคน และมอบใจของมนุษย์ให้แก่นัน

ราชอาณาจักรแรกที่ได้รับสัญลักษณ์เหมือนสิงห์ตัวนี้ ได้แก่อาณาจักรบาบีโลน ซึ่งมีกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เป็นผู้ครอบครอง พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงพระองค์ดังนี้...

เยเรมีย์ 4:7 สิงห์ตัวหนึ่งได้ออกไปจากซุ่มของมันแล้ว และผู้ทำลายเหล่าประชาชาติได้ยกมาแล้ว เขาได้ออกไปจากสถานที่ของเขา เพื่อกระทำให้แผ่นดินของเจ้าว่างเปล่า หัวเมืองของเจ้าจะถูกทิ้งร้าง ปราศจากคนอาศัย

สิงห์ตัวนี้ได้ชื่อว่า "เป็นผู้ทำลายประชาชาติ" เหตุการณ์ครั้งนั้น ประเทศยูดาห์ได้ถูกทำลายกลายเป็นที่ว่างเปล่า ด้วยอำนาจของแสนยานุภาพของกองทัพบาบีโลน ซึ่งนำกองทัพโดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ นอกจากยูดาห์แล้ว พระองค์ยังได้ยกทัพบุกตีประเทศต่างๆ ลงอย่างรวดเร็ว ราวคาบ ไม่ว่ากองทัพพระองค์จะไปทางไหน ก็ได้ชัยชนะถึงที่นั่น ความรวดเร็วในการรบ เหมือนกับสิงโตคืบปีก

ดังที่ท่านเยเรมีย์ได้ทำนายไว้ว่า... "เพราะพระเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด ผู้หนึ่งโฉบลงเหมือนนกอินทรี และกางปีกออกสู่มออบ" เยเรมีย์ 48:40

ในที่สุด ประเทศมออบในเวลานั้น ก็ตกอยู่ใต้อำนาจของอาณาจักรบาบีโลน ตามคำทำนาย

เยเรมีย์ 49:22 ดูเถิด ผู้หนึ่งจะเหาะขึ้นและโฉบลงเหมือนนกอินทรี และกางปีกของมันออกสู่มออบ และจิตใจของนักรบแห่งเอโดมใน วันนั้นจะเป็นเหมือนจิตใจของหญิงปวดท้องคลอดบุตร

และมีคำทำนายอีกใน เยเรมีย์ 49:28 กล่าววว่า... เกี่ยวด้วยเรื่องเผ่าเเคดาร์และราชอาณาจักรฮาโซร์ ซึ่งเนบูคัดเนสซาร์กษัตริย์แห่งบาบีโลนโจมตี พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า จงลุกขึ้น รุดเข้าไปสู้เผ่าเเคดาร์ จงทำลายประชาชนแห่งตะวันออกเสีย

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ ได้ขยายอำนาจอย่างรวดเร็ว สมกับคำพยากรณ์ของดาเนียล
ที่กล่าวว่า... สิงโตมีปีกนกอินทรี อาณาจักรบาบิโลน เรื่องอำนาจอยู่ในระหว่าง ก.ค.ศ. 605-
539

การล่มสลายของอาณาจักรบาบิโลน

อาณาจักรบาบิโลนเรื่องอำนาจไปตลอดกาลหรือไม่? “ไม่” ความยิ่งใหญ่และอำนาจ
สูงสุดของบาบิโลนนั้นก็ไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ตลอดไป จะมีอาณาจักรเกิดขึ้นมาอีกที่ประสบ
ความสำเร็จต่อจากบาบิโลนแต่จะเป็นรองอาณาจักรบาบิโลนเพราะเป็นได้แค่เงินซึ่งค้อยกว่า
ทองคำ “ต่อจากฝ่าพระบาทไปจะมีราชอาณาจักร ค้อยกว่าฝ่าพระบาท”

ต่อมาเมื่อกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ สิ้นพระชนม์แล้ว กษัตริย์องค์ต่อๆ มา ก็อ่อนแอ
ไม่มีการออกรบเพื่อขยายราชอาณาจักรต่อไป เหมือนกับชนปีกของสิงห์ (ในนิมิต) ถูกถอนออก
ไปจนหมด และถูกบังคับให้ยืนสองเท้าเหมือนคน และมอบใจมนุษย์ให้แก่มัน

เหตุการณ์นี้ เกิดขึ้นในรัช
สมัยของกษัตริย์เบลซัสซาร์ผู้อ่อนแอ
หัวใจสิงห์ไม่ได้เหลืออยู่ในกษัตริย์
พระองค์นี้เลย คงเหลืออยู่แต่จิตใจ
ของมนุษย์ ผู้เต็มไปด้วยความเย่อหยิ่ง
อวดตัว แสวงหาแต่ความสนุกสนาน
มัวเมาอยู่กับการเสพสุขสุรานารี และ
ซี้ซลาดกแล้วตาย นี่แหละคือจิตใจของ
มนุษย์ ในที่สุดราชอาณาจักรบาบิโลน

ที่เกรียงไกร ถึงการล่มสลาย ตกอยู่ใต้อำนาจของราชอาณาจักรมิโด-เปอร์เซียตามที่ได้นบันทึก
ไว้ในพระธรรม ดาเนียล บทที่ 5

สรุป เปรียบเทียบในค่านิจติวิญญาณ หัวทองคำ เปรียบได้กับความร่ำรวยทรัพย์สินสมบัติ
เงินทอง ความสะดวกสบาย จนทำให้จิตใจเต็มไปด้วยราคะ คันทาฝ่ายเนื้อหนังจนลืมที่จะ
แสวงหาพระเจ้า พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงคนเหล่านี้ว่าอย่างไร?

พระคัมภีร์กล่าวว่า พระเยซูตรัสกับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “เราบอกความจริงแก่
ท่านทั้งหลายว่า คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินสวรรค์ก็ยาก” มัทธิว 19:23

อกและแขนเป็นเงิน

อาณาจักรมิโต-เปอร์เซีย เหมือนหมี-มีกระดูกโคร่งสามซี่ สัญลักษณ์ และ ความหมาย

อกและแขนเป็นเงิน ในพระธรรมดาเนียล 2:39

“ต่อจากฝ่าพระบาทไปจะมีราชอาณาจักร ด้อยกว่าฝ่าพระบาท” อาณาจักรนี้ถึงแม้ว่าจะด้อยกว่าแต่อำนาจนั้นเข้มแข็งยิ่งใหญ่กว่าบาบิโลนมาก ๆ ตามหลักฐานประวัติศาสตร์ได้บันทึกว่า พระเจ้าไซรัสแห่งเปอร์เซีย ได้ยกกองทัพใหญ่เข้าล้อมกรุงบาบิโลนจนได้ชัยชนะ

เนื่องจากว่าอาณาจักรมิโต-เปอร์เซีย เป็นได้แค่เงินซึ่งด้อยกว่าทองคำ ดังนั้นอาณาจักรนี้จึงดำรงอำนาจที่ลดลงกว่าบาบิโลน ซึ่งก็นำโดยกษัตริย์ ไซรัส ในปี ก.ค.ศ. 539 อาณาจักรมิโต-เปอร์เซีย ได้รับชัยชนะเหนืออาณาจักรบาบิโลน และทำลายบาบิโลนจนเหลือแต่ซาก อาณาจักรของคนมิโต-เปอร์เซียจึงปกครองโลกในสมัยต่อมาระหว่าง ปี ก.ค.ศ. 539-331

สัตว์ตัวที่ 2 เหมือนหมี

(ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 7:5)

ตรงกับอกและแขนเป็นเงิน / มิโต- เปอร์เซีย

เมื่ออาณาจักรบาบิโลนล่มสลายลง ในปี ก.ค.ศ. 539 ราชอาณาจักรมิโต-เปอร์เซียก็ได้ครอบครองโลกต่อจากบาบิโลน พระคัมภีร์ได้กล่าวดังนี้

ดาเนียล 7:5 และดูเถิด มีสัตว์อีกตัวหนึ่งเป็นตัวที่สองเหมือนหมี มันขยับตัวข้างหนึ่งขึ้น มีกระดูกซี่โครงสามซี่อยู่ในปากของมันระหว่างซี่ฟัน มีเสียงบอกมันว่า ‘จงลุกขึ้นกินเนื้อให้มากๆ’

ราชอาณาจักรนี้ เรื่องอำนาจอยู่ในระหว่างปี ก.ศ.ศ. 539-331 ราชอาณาจักร มิโค-เปอร์เซียในเวลานั้น มีประชากรประกอบด้วยชนสองเผ่าที่อยู่ร่วมกัน มีสายสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกันจนไม่สามารถแยกออกจากกันได้ แต่ดูแลอำนาจปกครองไม่เท่ากัน ฝ่ายเปอร์เซียมีอำนาจมากกว่า จึงเป็นฝ่ายปกครองประเทศ ตรงกับนิมิตที่ท่านดาเนียลได้รับ

จึงเห็นว่า หนึ่งมีขึ้นตะแคงอยู่ข้างหนึ่ง ส่วนกระดูกซี่โครงสามซี่ ที่อยู่ปากหมีตัวนั้น หมายถึงมีอยู่ถึงสามอาณาจักร ที่อยู่ภายใต้การปกครองของ เปอร์เซีย ในเวลานั้น คือ

1. อาณาจัก บาบิโลน
2. อาณาจักร ลิเดีย
3. อาณาจักร อียิปต์

สรุป เปรียบเทียบในด้านจิตวิญญาณ ออกและแขนเป็นเงิน ก็เปรียบได้กับ ความโอ้อวด เย่อหยิ่ง เป็นคนที่ไม่ค่อยถ่อมใจ พระเจ้าทรงต้องการให้เราเป็นคนที่ย่อมถ่อมใจ

โรม 12:16 จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่าใฝ่สูง แต่จงถ่อมใจลงยอมทำการค้าอย่าถือว่าตัวฉลาด

เศฟันยาห์ 2:3 ทุกคนที่ใจถ่อมในแผ่นดินนี้ คือผู้ที่ กระทำตามพระบัญชาของพระองค์ จงแสวงหาพระเจ้า จงแสวงหาความชอบธรรม แสวงหาความถ่อมใจ ชะรอยเจ้าจะได้รับการกำบัง ในวันที่พระเจ้าพิโรธของพระเจ้า

สดุดี 5:5 คนโอ้อวดจะไม่ขึ้นอยู่เฉพาะพระเนตรของพระองค์ พระองค์ทรงเกลียดชังผู้กระทำการชั่วทั้งสิ้น

นิมิต แกะตัวผู้ และแพะตัวผู้

ดาเนียล 8:1-4 ในปีที่สามแห่งรัชกาลกษัตริย์เบลซซซาร์ มีนิมิตปรากฏแก่ข้าพเจ้าดาเนียล หลังจากนิมิตที่ปรากฏแก่ข้าพเจ้าครั้งแรกนั้น และในนิมิตนั้นตามที่ข้าพเจ้าได้เห็นปรากฏว่า ข้าพเจ้าอยู่ที่สุสานเมืองบ้อม ซึ่งอยู่ ณ แขวงเมืองเอลาม และข้าพเจ้าก็เห็นนิมิต และข้าพเจ้าอยู่ที่แม่น้ำอูลัย ข้าพเจ้าเงยหน้าขึ้นเห็น

และ ดูเถิด แกะผู้ตัวหนึ่งยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มีเขาสองเขา เขาทั้งสองสูง แต่เขาหนึ่งสูงกว่าอีกเขาหนึ่ง และเขาที่สูงนั้นงอกมาทีหลัง ข้าพเจ้าเห็นแกะผู้นั้นขวิดไปทางตะวันตกและทางเหนือและทางใต้ ไม่มีสัตว์ตัวใดต้านทานมันได้ และไม่มีใครที่จะช่วยให้พ้นจากอำนาจของมันได้ มันทำตามชอบใจของมันและก็ฟองตัวขึ้น

คำพยากรณ์ในตอนนี้ ทูตสวรรค์กาเบรียลได้อธิบายให้ทราบว่า...“เรื่องแกะผู้มีสองเขาที่ท่านเห็นนั้นคือ กษัตริย์ของคนมีเดียและคนเปอร์เซีย” ดาเนียล 8:20

ดังนั้น แกะผู้ตัวนี้ จึงหมายถึงอาณาจักรมิโด-เปอร์เซีย เขาทั้งสองนั้น หมายถึงมีคนสองเชื้อชาติที่อาศัยอยู่ด้วยกัน รวมเป็นประเทศเดียวกัน คือชนชาติมีเดีย ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งคือชนชาติเปอร์เซีย เขาข้างหนึ่งสูงกว่าเขาอีกด้านหนึ่ง หมายถึงศูนย์กลางการปกครองไม่เท่ากัน ขณะนั้นชนกลุ่มเปอร์เซีย ได้ปกครองอาณาจักรนี้อยู่

ที่เห็นว่า แกะนี้ได้ขวิดไปในทิศต่าง ๆ นั้น หมายถึงอำนาจการปกครองและการครอบครองของอาณาจักรนี้ได้ขยายออกไปกว้างไกล จากบาบิโลน ไปจนถึงเอธิโอเปีย ครอบคลุมทั้งบาบิโลน อียิปต์ ลิเบีย กรีซ ทั้งหมด ในเวลานั้น ไม่มีอาณาจักรใดกล้าต่อสู้กับกองทัพมิโด-เปอร์เซียได้ จึงเป็นมหาอำนาจครอบครองโลกแต่ผู้เดียว

ราชอาณาจักรกรีก มีอะไรที่ดาเนียลได้เห็นในนิมิตอีก

คาเนียล 8:5-8 เมื่อข้าพเจ้ากำลังตรึกตรองอยู่ ดูเถิด มีแพะผู้ตัวหนึ่งมาจากทิศตะวันตก เหาะข้ามพื้นพิภพมา ไม่แตะต้องพื้นดินเลย และแพะนั้นมีเขาเด่นอยู่ในระหว่างตาของมันเขาหนึ่ง มันมาหาแกะผู้ที่มีเขาสองเขาซึ่งข้าพเจ้าเห็น ยืนอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ มันวิ่งเข้าไปใส่แกะผู้ตัวนั้น ด้วยเต็มกำลังความโกรธของมัน

ข้าพเจ้าเห็นมันเข้ามาใกล้แกะผู้ มันโกรธและเข้าชนแกะผู้ทำให้เขาทั้งสองของมันหักไป และแกะผู้ก็ไม่มีกำลังต้านทานมันได้ มันเหวี่ยงแกะผู้ลงที่ดินและเหยียบเสีย และไม่มีใครช่วยแกะผู้ให้พ้นอำนาจของมันได้ แล้วแพะผู้ก็พองตัวขึ้นอย่างยิ่ง แต่เมื่อมันแข็งแรงเขาใหญ่ของมันก็หัก มีเขาเด่นอีกสี่เข้างอกขึ้นแทนที่ หันไปทางทิศลมทั้งสี่ของฟ้าสวรรค์

ในนิมิตนี้ พุทธสวรรค์กาเบรียลได้อธิบายว่า ...แพะผู้คือกษัตริย์ของกรีกและเขาใหญ่ระหว่างนัยน์ตา คือกษัตริย์องค์แรก ส่วนเขาที่หัก และมีอีกสี่เข้างอกขึ้นแทนที่นั้น คืออาณาจักรสี่อาณาจักรจะเกิดขึ้นจากประชาชาตินั้น แต่ไม่มีอำนาจเหนือเขาแรกนั้น คาเนียล 8:21-22

แพะตัวผู้ หมายถึงอาณาจักรกรีก เขาใหญ่ที่อยู่ระหว่างตานั้น หมายถึงกษัตริย์อะเล็กซานเดอร์มหาราชผู้ยิ่งใหญ่ ได้ยกกองทัพอันเกรียงไกร บุกรุกเข้ามาทำสงครามกับเปอร์เซียได้มีชัยต่อ เปอร์เซีย ถึงสามครั้ง จนเข้ายึดครองอาณาจักรเปอร์เซียได้ทั้งสิ้น ยังได้ยกกองทัพรุกคืบหน้าขยายอาณาเขต จนถึงอินเดีย อินเดียตกในการยึดครองของอาณาจักรกรีกอยู่ระยะหนึ่ง

เมื่อกษัตริย์อะเล็กซานเดอร์ ยกกองทัพกลับจากอินเดีย ไปพักอยู่ในกรุงบาบิโลนไม่นานก็ล้มป่วยลงอย่างรวดเร็ว เพียงสิบเอ็ดวันเท่านั้นก็สิ้นพระชนม์ เมื่อพระองค์สิ้นพระชนมนั้น พระองค์มีอายุเพียง 33 พรรษาเท่านั้น นับว่ายังหนุ่มแน่นอยู่มาก เท่ากับเขาใหญ่ของแพะที่ขึ้นอยู่ระหว่างตาได้หักไป

แต่ในนิมิตได้พบว่า... มีอีกสี่เขาเกิดขึ้นมาแทนที่ หมายความว่า อาณาจักรกรีกได้ถูกแบ่งแยกออกเป็นสี่ส่วน โดยแม่ทัพสี่คนของอะเล็กซานเดอร์ แต่จะไม่มีอำนาจเท่ากับกษัตริย์อะเล็กซานเดอร์มหาราช

ภายหลังแม่ทัพทั้งสี่ ได้สถาปนาตนเองขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองในอาณาจักรของตนเอง และยังกระทำสงครามต่อกันตลอดมา จนถึงวันล่มสลายไปในที่สุด

ท็อง และโคนขา เป็นทองสัมฤทธิ์

อาณาจักรกรีก / เหมือนเลียดา-มีปีกบนกลัปมีหัวสี่หัว
สัญลักษณ์ และ ความหมาย

ท็องและโคนขาเป็นทองสัมฤทธิ์ ในพระธรรมดาเนียล 2:39

“และยังมีราชอาณาจักรที่สามเป็นทองสัมฤทธิ์ ซึ่งจะปกครองอยู่ทั่วพิภพ”

ท่านดาเนียลกล่าวต่อไปว่า แล้วจะบังเกิดอาณาจักรที่สาม เป็นทองสัมฤทธิ์ จะปกครองทั่วพิภพในปี ก.ค.ศ. 331 พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชกษัตริย์แห่งราชอาณาจักรกรีก ได้ยกกองทัพเข้าต่อสู้กับกองทัพเปอร์เซียถึงสามครั้ง และได้ชัยชนะทั้งสามครั้ง เขายึดครองดินแดนเปอร์เซียได้ทั้งหมดจึงได้เป็นมหาอำนาจครองโลก เริ่มในปี ก.ค.ศ. 331 ไปจนถึงปี ก.ค.ศ. 168

พระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราช มีแม่ทัพที่เก่งกล้าสามารถอยู่ถึงสี่คนด้วยกัน จึงสามารถขยายอาณาเขตออกไปกว้างใหญ่ไพศาล ยิ่งกว่ามหาอำนาจใด ๆ ในอดีต ยกกองทัพตีได้จนถึงประเทศอินเดีย หมายถึงท็องและโคนขา เป็นทองสัมฤทธิ์ ของรูปปฏิมากรในนิมิตอเล็กซานเดอร์มหาราชแห่งกรีกสิ้นพระชนม์ โดยไม่ได้แต่งตั้งใครเป็นผู้สืบราชบัลลังก์แทน ดังนั้น แม่ทัพทั้งสี่จึงได้แบ่งอาณาจักรกรีกออกเป็นสี่ส่วน สถาปนาตัวเองขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองในส่วนของตนเอง ราชอาณาจักรกรีกก็เสื่อมถอยลง

ทหารกรีกถูกเรียกว่า “เกราะสัมฤทธิ์” เพราะวัสดุเกราะของพวกเขาทั้งหมดทำจากทองสัมฤทธิ์ โปรดสังเกตว่าแต่ละโลหะธาตุในส่วนประกอบของรูปปั้นปฏิมากรค่อยๆ มีค่าลดลงๆ แต่กลับมีความทนทานยิ่งกว่าโลหะของอาณาจักรก่อนหน้านี้

สัตว์ตัวที่ 3 เหมือนเสือดาว

(ในพระธรรมชาเนี่ยล 7:6)

ตรงกับทอเทและโดเนซาเป็นทอเทสกับทอเท / กรีก

ดาเนียล 7:6 ต่อจากนี้ไปข้าพเจ้าก็ได้มองดู นี่แน่ะ สัตว์อีกตัวหนึ่งเหมือนเสือดาว บนหลังมีปีกนกสี่ปีก สัตว์นั้นมีหัวสี่หัว และมีนรับราชอำนาจ

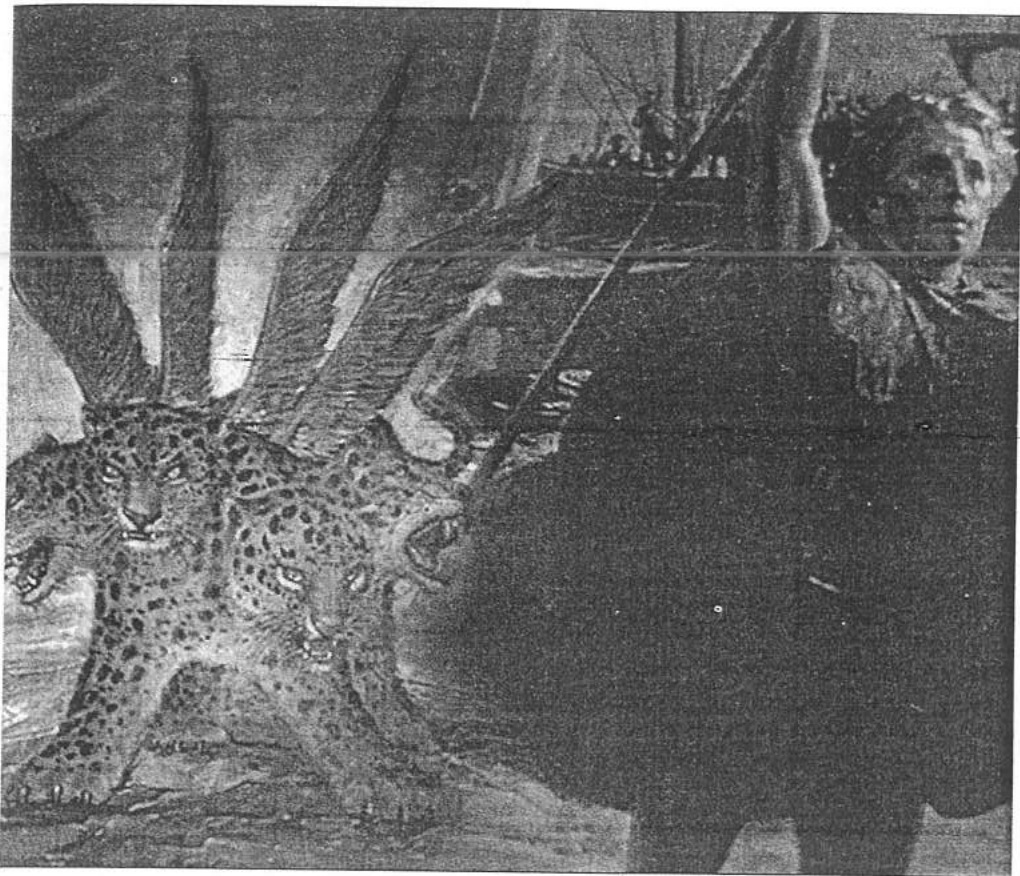
สัตว์ตัวนี้ได้แก่อาณาจักรที่สาม ที่เกิดขึ้นตามที่ประวัติศาสตร์ของโลกได้บันทึกไว้ว่า ต่อจากอาณาจักรมิโด-เปอร์เซียแล้ว ก็เป็นอาณาจักรกรีก ที่เข้ามาเป็นมหาอำนาจปกครองโลก ต่อมา กษัตริย์ อเล็กซานเดอร์มหาราช ได้ยกกองทัพกรีก เข้าโจมตีกองทัพเปอร์เซีย ชนะถึงสามครั้ง

เมื่อโจมตีเปอร์เซียไว้ในอำนาจแล้ว อเล็กซานเดอร์ ได้ทำการขยายอาณาเขต บุกลงเข้าโจมตีประเทศต่าง ๆ ตะลุยมายังทางด้านทิศตะวันออก เข้ายึดครองประเทศอินเดียมาจนถึงแม่น้ำสินธุ จึงหยุดลงแค่นั้น การรบของกองทัพกรีก ได้เป็นไปอย่างรวดเร็วมาก ซึ่งตรงกับในนิมิตท่านดาเนียล ได้เห็นว่า มีปีกนกสี่ปีก อยู่บนหลังเสือดาว กษัตริย์อเล็กซานเดอร์ ได้ใช้กองทัพมาเป็นหลักในการรบ จึงบุกลงเข้าโจมตีซาคีได้อย่างรวดเร็ว สามารถครอบครองโลกได้ภายในเก้าปีเท่านั้น การรบได้สิ้นสุดลง กษัตริย์ อเล็กซานเดอร์ มีจุดมุ่งหมายที่จะตั้งกรุงบาบิโลนให้เป็นเมืองหลวงของราชอาณาจักรกรีกต่อไป

เหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปอย่างที่พระองค์ได้ทรงวางแผนไว้ เพราะในปี ก.ค.ศ. 323 กษัตริย์พระองค์นี้ได้ล้มป่วยลง และได้สิ้นพระชนม์ภายในเวลาอันรวดเร็ว โดยไม่มีรัชทายาทสืบราชบัลลังก์ต่อจากพระองค์ แม้ว่าพระองค์จะทรงมีพระราชโอรสอยู่พระองค์หนึ่งก็ตาม เพราะยังเป็นแค่อารกนอยที่ไร้รู้เคียงสา ราชอาณาจักรกรีกจึงเรื่องปกครองโลกอยู่ในระหว่างปี ก.ค.ศ. 331-168

กษัตริย์อเล็กซานเดอร์ มีแม่ทัพที่เข้มแข็งในการรบอยู่ถึงสี่คน ราชอาณาจักรมีความสงบสุขอยู่ช่วงระยะเวลาอันสั้น ใน ปี ก.ค.ศ. 301 แม่ทัพทั้งสี่คนได้แบ่งแยกราชอาณาจักรกรีกออกเป็นสี่ส่วน และได้เข้าครอบครองกันคนละส่วนดังนี้ คือ...

- 1.) แม่ทัพ คาสซานเดอร์ ได้ครองดินแดน มาซิโดเนีย และ กรีก (ด้านตะวันตก)
- 2.) แม่ทัพ ลายซิมาซัส ได้ครองแคว้น เทรส และ บางส่วนของเอเชียไมเนอร์ ภาคเหนือ
- 3.) แม่ทัพ เซลเลอร์คัส ครองอาณาเขตทางภาคตะวันออก ซีเรีย และ ปาเลสไตน์
- 4.) แม่ทัพ พโตเลมมี ครองทางภาคใต้ มีอาระเบีย อียิปต์ และ ปาเลสไตน์ บางส่วน

การแบ่งแยกอาณาจักรกรีกออกเป็นสี่ส่วนนี้ ตรงกับที่ท่านดาเนียลได้เห็นในนิมิต คือ ได้เห็นเสือดาวตัวนี้มี สี่หัว และในเวลาต่อมา แม้ทั้พทั้งสี่คนก็ได้สถาปนาตนเองขึ้นเป็นกษัตริย์ปกครองประเทศเป็นเอกราช ไม่ ขึ้นต่อกันและกันอีกต่อไป

การเสื่อมอำนาจของกรีก มีบันทึกในหนังสือ ประวัติศาสตร์โรม เล่มที่ 3 บทที่ 10 ว่า “วันที่ 22 มิถุนายน ก.ค.ศ.168 อาณาจักรของอเล็กซานเดอร์มหาราชก็ได้พินาศย่อยยับไปที่ สมรภูมิต่างเมืองพิटना 144 ปี หลังพระองค์ได้สิ้นพระชนม์ไป”

สรุป เปรียบเทียบในด้านจิตวิญญาณของ ท้องและโคนขา เป็นทองสัมฤทธิ์นั้นเปรียบได้กับความแข็งกล้า คล่องแคล่วว่องไว ฉับพลัน ซึ่งก็เหมือน ความว่องไวของเสือดาวมีปีก บุคคลประเภทนี้มักจะเป็นผู้ที่เชื่อมั่นในตัวเองสูง แต่อย่าลืมว่าความสามารถทุกอย่างมาจากพระเจ้า ทรงประทานเท่านั้น

2 โครินธ์ 3:5 มิใช่เราจะคิดถือว่า สิ่งหนึ่งสิ่งใดเกิดจากความสามารถของเราเอง แต่ความสามารถของเรามาจากพระเจ้า

ซาเป็นเหล็ก

อาณาจักรโรม / สัตว์ที่นำเกลือ-มีฟันเหล็กกับหิน ลักษณะ และ ความหมาย

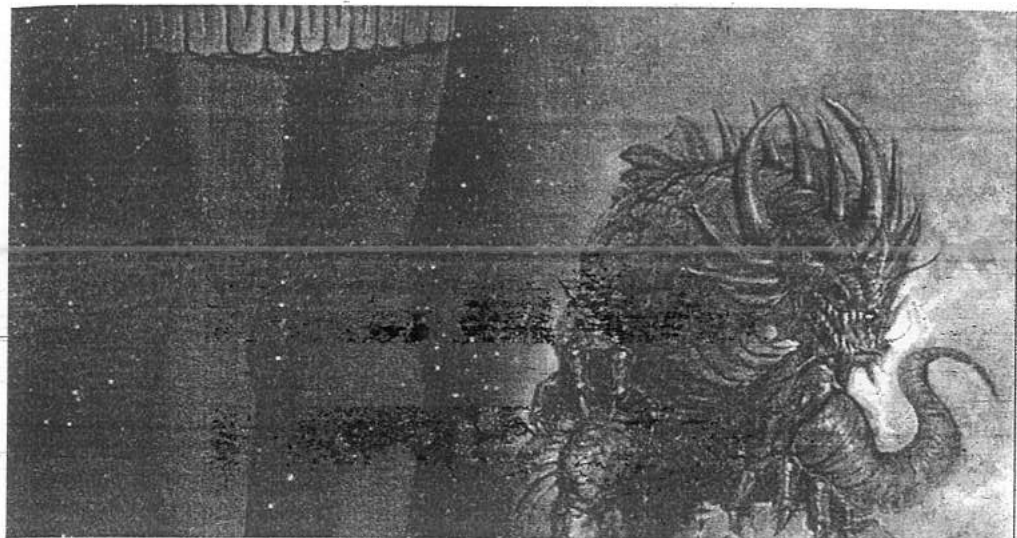
ซาเป็นเหล็ก ในพระธรรมดาเนียล 2:40

“และจะมีราชอาณาจักรที่สี่แข็งแรงค้ำเหล็ก เพราะเหล็กตีสิ่งทั้งหลายให้หักและแตกเป็นชิ้นๆ...” ยุคเหล็กของอาณาจักรโรมันได้รับชัยชนะเหนืออาณาจักรกรีกในปี ค.ศ. 168 และเรื่องอำนาจสูงสุดปกครองโลกจนกระทั่ง โรมันถูกเข้ายึดได้โดยออสโตกอธในปี ค.ศ. 476 โรมันเป็นอาณาจักรที่ปกครองโลกในระหว่างที่พระเยซูคริสต์เสด็จมาบังเกิดเป็นมนุษย์

อาณาจักรโรมันจึงเป็นอาณาจักรที่สี่แข็งแรงค้ำเหล็ก ซึ่งหมายถึงซาเหล็กของรูปปฏิมากร อาณาจักรโรมันเป็นอาณาจักรที่เข้มแข็งยิ่งกว่าอาณาจักรใด ๆ ทั้งสิ้น สามารถครองโลกอยู่ได้นานถึง 644 ปี คือ เริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ. 168 ไปจนถึงปี ค.ศ. 476 ในที่สุดอาณาจักรโรมันก็เสื่อมถอยลงไป เช่นเดียวกับอาณาจักรอื่น ๆ ที่ผ่านมา อาณาจักรต่าง ๆ ที่อยู่ได้อำนาจ ได้แยกตัวออกจากโรมัน

อาณาจักรโรมันเสื่อมอำนาจในปี ค.ศ. 476 มันไม่ได้ถูกยึดอำนาจโดยมหาอำนาจอื่น แต่มันเกิดจากอนารยะชนป่าเถื่อนที่ได้รับชัยชนะต่ออาณาจักรโรมันๆ ก็ถูกแบ่งแยกออกเป็นสิบส่วน หรือ สิบเผ่า ตามคำพยากรณ์ของดาเนียล สิบเผ่าที่ค่อยๆ ก่อร่างขึ้นเป็นยุโรปสมัยใหม่

สัตว์ตัวที่ 4 สัตว์ที่นำถั่ว-มีฟันเหล็กบนหิมา
(ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 7)
ตรงกับชาวเป็นเหล็ก / อาณาจักรโรมันยุคที่ 1

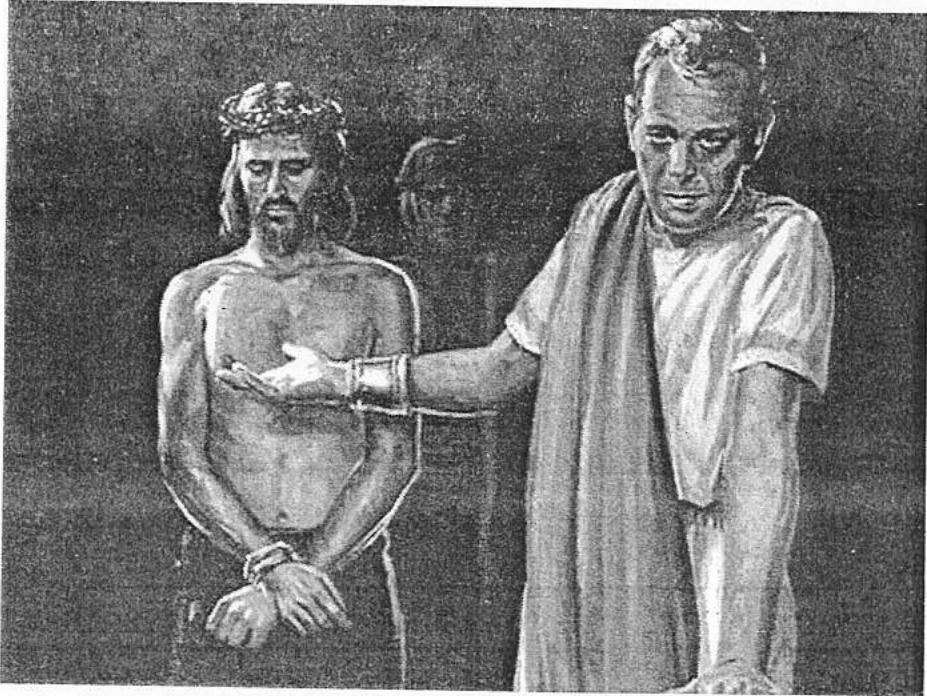
ท่านดาเนียลได้บรรยายนิมิตที่ท่านได้เห็นต่อไปนี้ว่า...

ดาเนียล 7:7 ต่อจากนี้ไป ข้าพเจ้าได้เห็นในนิมิตกลางคืน และดูเถิด สัตว์ตัวที่สี่มัน ร่ายกายและเป็นที่น่ากลัวและแข็งแรงยิ่งนัก มันมีฟันเหล็กบนหิมา มันกินและหักเป็นชิ้นๆ และ กระที่บสิ่งที่เหลือกินนั้นเสีย มันต่างกับ สัตว์อื่นทั้งหมดที่อยู่ก่อนมันมันมีเขาสิบเขา

สัตว์ตัวที่สี่นี้ ได้แก่อาณาจักรโรมัน กองทัพโรมันได้บุกเข้าทำลายอาณาจักรกรีก ลงราบคาบ ในปี ค.ศ. 168 จากการสู้รบที่ ไทคินา อาณาจักรโรมันเป็นอาณาจักรที่น่าเกรง ขาม และแข็งแกร่งที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลกยุคนั้น ทั้งยุโรป และตะวันออกกลาง ตลอด ถึง อียิปต์ ลิเบีย ภาคเหนือของทวีป อาฟริกา ล้วนตกอยู่ใต้อำนาจการปกครองของอาณาจักร โรมันทั้งสิ้น

กองทัพโรมันได้ชื่อว่าเป็นกองทัพที่โหดเหี้ยมทารุณมากที่สุด อาณาจักรนี้ครอบครอง โลกอยู่นานถึง 644 ปี คือตั้งแต่ปี ค.ศ. 168 เรื่อยมาจนถึงปี ค.ศ. 476 เมื่อปี ค.ศ. 1 พระ เยซูทรงเสด็จมาบังเกิดเพื่อไถ่มนุษย ให้หลุดพ้นจากความบาปที่เมืองเบธเลเฮม ใกล้ ๆ กับกรุง เยรูซาเล็มในประเทศยูดาห์ดินแดนเหล่านี้ ล้วนตกอยู่ใต้การปกครองของโรมันทั้งสิ้น รัฐบาล โรมได้แบ่งเขตการปกครองออกเป็นส่วน ๆ และได้ส่งข้าหลวงใหญ่มาปกครอง

ในสมัยเมื่อพระคริสต์ทรงกำลังกระทำพระราชกิจของพระองค์ในมณฑลยูดาห์ จนกระทั่งถูกจับ และ ถูกตรึงบนไม้กางเขนนั้น รัฐบาล โรมันได้ส่งปีลาตมาเป็นข้าหลวงใหญ่ปกครอง ทหารโรมัน และพวกบุโรติดได้ไปจับพระเยซู มากล่าวโทษฟ้องพระองค์ต่อหน้าปีลาต และปีลาต ผู้นี้ก็ได้ตัดสินใจให้เขาตรึงพระคริสต์บนไม้กางเขน

ถึงแม้ว่าอาณาจักรนี้จะแข็งแกร่งเหมือนเหล็กก็ตามแต่ในที่สุดอาณาจักรนี้ก็เสื่อมอำนาจลงเช่นเดียวกับอาณาจักรอื่นๆที่ผ่านมา

โปรดสังเกตว่า ดาเนียลได้อธิบายล่วงหน้าเป็นพันปีของประวัติศาสตร์โลกด้วยความถูกต้องแม่นยำ การเรืองอำนาจ และการล่มสลายของอาณาจักรโลกทั้งสี่ บาบิโลน มิโด - เปอร์เซีย กรีก และโรม ได้ถูกอธิบายเอาไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน และพิสูจน์ได้โดยหนังสือประวัติศาสตร์ในยุคปัจจุบัน

สรุป ขาเหล็ก เปรียบได้กับความแข็งแกร่งของจิตวิญญาณได้อย่างไร?

ความแข็งแกร่งของเหล็กสามารถทุบตีสิ่งต่างๆให้หักและแตกเป็นชิ้นๆ ได้ ถ้าหากจิตวิญญาณของเราแข็งแกร่งเหมือนเหล็กเราก็จะสามารถทุบ หรือ ตีการทดลองต่างๆที่เข้ามาในชีวิตของเราได้เช่นกัน และความแข็งแกร่งของจิตวิญญาณก็เป็นเกราะป้องกันความรอดเราได้

พระคัมภีร์กล่าวว่า “จงเอาความรอดเป็นหมวกเหล็กป้องกันศีรษะ” เอเฟซัส 6:17

เท้าเหล็กบนดิน ยุคของสิบประเทศ

สัญลักษณ์ และ ความหมาย

เท้าเหล็กบนดิน ในพระธรรมดาเนียล 2:41-42

ดาเนียล 2:41-42 ดังที่ฝ่าพระบาททอดพระเนตร เท้าและนิ้วเท้าเป็นดิน ช่างหม้อบ้าง เหล็กบ้าง จะเป็นราชอาณาจักรประสม แต่ความเหนียวของเหล็กจะยังอยู่ในนั้นบ้าง ดังที่ฝ่าพระบาททอดพระเนตรเหล็กบนดินเหนียว และนิ้วเท้าเป็นเหล็กบนดินฉันทิ ราชอาณาจักรนั้นจึงแข็งแรงบ้างเปราะบางฉันทิ

สิบอาณาจักร

การแยกตัวออกเป็นอิสระเริ่มขึ้นในระหว่างปี ค.ศ. 351 จนถึงปี ค.ศ. 476 ซึ่งเป็นผลของการรุกรานของคนชาติป่าเถื่อนที่มีต่ออาณาจักรโรมัน คนป่าเถื่อนนี้มีอยู่หลายพวกหลายเผ่า แยกออกเป็นสิบกลุ่มหรือสิบประเทศ เช่น...

- (1) พวกอัลลามันนี เป็น ประเทศเยอรมันนี
- (2) พวกฟรังค์ เป็น ประเทศฝรั่งเศส
- (3) พวกเบอร์กันเดียน เป็น ประเทศสวิสเซอร์แลนด์
- (4) พวกซิวี เป็น ประเทศโปรตุเกส
- (5) พวกแองโกแซ็กซอนส์ เป็น ประเทศอังกฤษ
- (6) พวกวิกิงอตส์ เป็น ประเทศสเปน
- (7) พวกลอมบาร์ดส์ เป็น ประเทศอิตาลี ซึ่งต่อมาได้รวมเอาอีกสองพวกเข้าด้วยคือ

(8) พวก ออสโตรกอทส์ และ

(9) พวก เซอร์รูส์ ส่วน

(10) พวก วัลดอนส์ 8-10 ล้านอาณาจักรนี้อยู่ทางทวีปอาฟริกาเหนือ ซึ่งถูกทำลายไปแล้ว
รวมเป็น สิบอาณาจักร ที่เป็นเหมือนดินก็หมดสภาพไปถูกกลืนเข้ากับประเทศที่แข็งแกร่งกว่า คงเหลืออยู่แต่ประเทศที่แข็งแกร่งเหมือนเหล็กจึงยังยืนอยู่ได้

เท้าและนิ้วเท้าเป็นเหล็กปนดินเป็นสัญลักษณ์ของการที่ไม่สามารถรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ของประเทศทั้งสิบ ไม่ว่าจะโดยวิธีใดก็ตามซึ่งพระวจนะได้กล่าวไว้แล้วว่า “ดังที่ฝ่าพระบาททอดพระเนตรเป็นเหล็กปนกับดิน เหนียวนั้น ราชอาณาจักรเหล่านั้นจะพยายามผสมกันด้วยการสมรส แต่จะไม่ยึดกันแน่นเหมือนเหล็กปนกับดิน”

ตามประวัติศาสตร์เหล่ากษัตริย์ที่ปกครองประเทศต่างๆ ในยุโรปล้วนเป็นญาติพี่น้อง และลูกหลานกันทั้งนั้น

การที่กษัตริย์ต่างๆ ในยุโรป ล้วนเป็นพี่น้องกัน แต่งานกัน ก็เพื่อจะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกันอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ปรากฏว่ากษัตริย์เหล่านี้ ได้ทำสงครามต่อกันไม่หยุดหย่อน เหมือนกับว่าพวกเขา ไม่ได้เกิดมาจากสายเลือดเดียวกัน ดังที่ พระเจ้าได้ทรงตรัสไว้ว่า “เหล็กจะไม่ประสมเข้ากับดิน”

โดยผ่านการสมรส การเป็นพันธมิตรและโดยการทำสนธิสัญญา มนุษย์ย่อมไม่สามารถที่จะรวมทวีปยุโรปให้เป็นอาณาจักรเดียวกัน ตลอดประวัติศาสตร์ ผู้นำไม่ว่าจะเป็นกษัตริย์ชาร์ลเลอแม็ง จักรพรรดิินโปเลียน กษัตริย์ไกเซอร์ วิลเลียม มุสโสลินี และฮิตเลอร์ได้พยายามต่อสู้ที่จะสร้างอาณาจักรแห่งยุโรป แต่จากพระคัมภีร์เราจึงรู้ว่าจะไม่มีการเดียวที่ครองโลกได้อีก ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 ได้บอกเราว่ามีความพยายามอีกครั้งหนึ่งที่จะสร้างระบบศาสนาเดียว แต่คำพยากรณ์ของดาเนียลได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า โลกจะยังคงแบ่งแยกทางการเมืองต่อไป จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายของโลก

สรุป เหล็ก กับ ดิน ไม่สามารถรวมเข้าให้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกันไม่ได้ฉันใด ความชอบธรรม กับ อธรรม รวมเป็นหนึ่งเดียวกันไม่ได้ฉันนั้น

2 โครินธ์ 6:14 ...เพราะว่าความชอบธรรมจะมีหุ้นส่วนอะไรกับความอธรรม และความสว่างจะเข้าสนิทกับความมืดได้อย่างไร

ยากอบ 4:4 คนทูลจริตเอ๋ย ไม่รู้หรือว่า การเป็นมิตรกับโลกนั้น คือการเป็นศัตรูกับพระเจ้า เหตุฉะนั้น ผู้ใดใคร่เป็นมิตรกับโลก ผู้นั้นก็ตั้งตัวเป็นศัตรูกับพระเจ้า

สดุดี 97:10 ท่านผู้ที่รักพระเจ้า ก็เกลียดชังความชั่ว... พระเจ้าความชั่วเป็นหนึ่งกันไม่ได้

คำพยากรณ์ที่กล่าวถึงจะเกิดขึ้น

ดาเนียล 2:34-35 ขณะเมื่อพระองค์ทอดพระเนตร มีหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือมนุษย์ กระทบปฏิมากรที่เท่าอันเป็นเหล็กปนดิน กระทำให้แตกเป็นชิ้นๆ แล้วส่วนเหล็ก ส่วนทองเหลือง ส่วนทองสัมฤทธิ์ ส่วนเงิน และส่วนทองคำ ก็แตกเป็นชิ้นๆพร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบจากลานนวดข้าวในฤดูร้อน ลมก็พัดพาเอาไป จึงหาร่องรอยไม่พบเสียเลย แต่ก้อนหินที่กระทบปฏิมากรนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ

ดาเนียล 2:44-45 ดาเนียลกราบทูลต่อไปว่า “ในสมัยของพระราชاهเหล่านั้น พระเจ้าแห่งสวรรค์จะทรงสถาปนาราชอาณาจักรหนึ่ง ซึ่งไม่มีวันทำลายเสียได้ ราชอาณาจักรนั้น จะกระทำให้อาณาจักรเหล่านี้แตกเป็นชิ้นๆ ถึงอาสน และราชอาณาจักรนี้จะตั้งมั่นคงอยู่เป็นนิรันดร์ ดังที่ฝ่าพระบาททอดพระเนตรเห็นก้อนหินถูกตัดออกจากภูเขา มิใช่ด้วยมือมนุษย์ และหินก้อนนั้นจะทำให้เหล็กทองสัมฤทธิ์ ดิน เงิน และทองคำ แตกเป็นชิ้นๆ พระเจ้ายิ่งใหญ่ ได้ทรงทำให้พระราชารู้ว่าอะไรจะบังเกิดขึ้นมาภายหลังนี้ พระสุบินนั้นเที่ยงแท้ และคำแก้พระสุบินก็แน่นอน

ความฝันเกี่ยวกับก้อนหิน เป็นตอนสำคัญสุดยอดของคำพยากรณ์ เพราะว่าจะเกิดขึ้นในยุคของเราเวลาปัจจุบันนี้ ในขณะที่ยุโรป และโลกปัจจุบันกำลังเจริญขึ้นถึงขีดสุด ในอนาคตอันใกล้พระเจ้าทรงตั้งอาณาจักรของพระองค์ขึ้น เป็นอาณาจักรของพระคริสต์ อาณาจักรนี้ไม่ได้สร้างในโลกนี้ แต่ได้สร้างเสร็จแล้วในสวรรค์ พระเยซูคริสต์ จะเสด็จมารับบรรดาผู้ชอบธรรมไปในมหาสวรรค์เพื่ออาศัยอยู่ในอาณาจักรของพระองค์ตลอด 1,000 ปี แล้วอาณาจักรที่พระองค์ทรงสร้างนี้จะเลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์คือ กรุงเยรูซาเล็มใหม่มาตั้งอยู่ในโลกนี้ (อ่านเพิ่มเติม วิวรณ์ 21:1-4)

หินที่มากะทบรูปปฏิมากรนั้นก็คือ “การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์” คำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 2 ยุคของรูปปฏิมากรจะสิ้นสุดเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จมารับผู้ชอบธรรมไปสวรรค์

เขาสิบเขาของสัตว์ตัวที่ 4

ในพระธรรมดาเนียล บทที่ 7:24

ตรงกับเก้าเหล็กบนดิน /อาณาจักรโรมันยุค 2

ทูตสวรรค์ได้กล่าวแก่ดาเนียลว่า... ส่วนเรื่องเขาสิบเขานั้น จากราชอาณาจักรนี้ จะมีกษัตริย์สิบพระองค์เกิดขึ้น

ในเวลาที่ยุโรปกำลังเรืองอำนาจอยู่นั้น ในปี ค.ศ. 330 เมื่อกษัตริย์คอนแสตนติน แห่งราชอาณาจักรโรมัน ได้ย้ายเมืองหลวงจากกรุงโรม ไปไว้ที่กรุงคอนแสตนติโนเปิล ซึ่งตั้งอยู่ทางด้าน ตะวันออกของอาณาจักรโรมัน ความล่มสลายก็เริ่มก่อตัวขึ้นในโรมันตะวันตก และโรมันทางภาคเหนือ คือ ยุโรปในเวลาสั้นๆ ชนเผ่าเยอรมัน และ ชนเผ่าป่าเถื่อนหลายพวก ได้เข้าโจมตีอาณาจักรโรมันตลอดระยะเวลา 100 ปี ทำให้โรมันอ่อนแอลง จนไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นมหาอำนาจอีกต่อไป

ในปี ค.ศ. 476 ชนเผ่าเยอรมันได้รบชนะ พระเจ้าออสทิดุส ซึ่งเป็นพระเจ้าจักรพรรดิองค์สุดท้ายของอาณาจักรโรมัน ชนเผ่าต่างๆ ได้ประกาศตัวเป็นอิสระ ไม่ยอมขึ้นกับโรมันอีกต่อไป ได้แยกออกมาถึง สิบอาณาจักร

ดังนั้น “เขาของสัตว์ สิบเขานั้น ได้แก่มีกษัตริย์ สิบองค์เกิดขึ้น” จากข้อความตามนิมิตที่ดาเนียลได้รับนั้นก็เกิดขึ้นสมจริง

หมายเหตุ ก้อนหินซึ่งถูกตัดออกโดยมิใช่ฝีมือมนุษย์แสดงถึงอาณาจักรของพระเจ้า มันมิใช่เป็นการรวมของอาณาจักรบนโลกใบนี้ แต่เป็นการมาแทนที่อาณาจักรบนโลกใบนี้ทั้งหมด (วิวรณ์ 21:1) พระคัมภีร์ได้ประกาศว่าเมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมายังโลกใบนี้ พระองค์

จะทรงเผาผลาญอาณาจักรบนโลกใบนี้จนหมดสิ้น และสถาปนาอาณาจักรที่ดำรงเป็นนิรันดร์ (ดาเนียล 2:44) นั่นเป็นข่าวที่น่าตื่นตะลึง พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาอีกครั้ง ประวัติศาสตร์ทั้งหมดกำลังเคลื่อนไปสู่จุดสรุปสุดท้าย เมื่อพระบุตรของพระเจ้าจะเสด็จกลับมาอีกครั้งด้วยสง่าราศี เพื่อที่จะนำราชอาณาจักรที่มีความชอบธรรมอันเป็นนิรันดร์ของพระองค์มา

กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์อาจจะมีความคิดว่าเขาได้ทำลายพระเจ้าที่แท้จริง เมื่อพระองค์ได้ล้อมกรุงเยรูซาเล็มเอาไว้ และปล้นทุกอย่างจากพระวิหาร (ดาเนียล 1:1-2) แต่เขาได้ถูกแสดงให้เห็นอย่างรวดเร็วว่า ในที่สุดแล้วพระเจ้าก็จะทรงเป็นผู้ปกครองในอาณาจักรสุดท้าย เหตุการณ์ของมนุษย์อยู่ภายใต้การควบคุมจากพระองค์ และในท้ายที่สุดแล้วพระองค์จะทรงเอาชนะความขัดแย้งทุกอย่างได้ อาณาจักรบาบิโลน มิโด-เปอร์เซีย กรีก โรมัน และสิบประเทศที่แยกตัวออกจากอาณาจักรโรมันอาจจะพยายามที่จะแย่งชิงอำนาจการปกครองของพระเจ้า และทำลายประชากรของพระองค์ แต่ราชอาณาจักรบนโลกทั้งหมดในที่สุดแล้วจะถูกกระแทกทำลายโดยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ขอขอบคุณพระเจ้า เพราะพระองค์จะได้รับชัยชนะต่อสงครามตลอดประวัติศาสตร์!

บาบิโลน ยุคเก่า / ใหม่

บาบิโลนสมัยโบราณ ก.ค.ศ. 1830-1530

ปฐมกาล 10:8-10 คูชมีบุตรชื่อนิมโรด นิมโรดเริ่มเป็นคนแก่วัวล่าบนแผ่นดิน นิมโรดเป็นพรานใหญ่ยิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้า เพราะฉะนั้นจึงมีคำสุภาษิตว่า “เหมือนกับนิมโรดพรานใหญ่ยิ่งต่อพระพักตร์พระเจ้า” อาณาจักรแรกของนิมโรดนั้น คือเมืองบาบิโลน เมืองเอเรก และเมืองอัครัคค เมืองทั้งสามนี้อยู่ในแผ่นดินชินาร์

อาณาจักรแรก ๆ ของนิมโรด คือ เมืองบาบิโลน และนิมโรด เป็นผู้สนับสนุนให้สร้างทอสูงใหญ่ขึ้นในแผ่นดินชินาร์ ซึ่งเป็นบริเวณใกล้เคียงกับกรุงบาบิโลน

ปฐมกาล 11:8-9 พระเจ้าจึงทรงทำให้เขากระจัดกระจายจากที่นั่นไปทั่วพื้นแผ่นดินคนเหล่านั้นก็เลิกสร้างเมืองนั้น เหตุฉะนั้นจึงเรียกเมืองนั้นว่าบาเบล เพราะว่าที่นั่นพระเจ้าทรงทำให้ภาษาของเขาจู่หายไป และพระเจ้าทรงทำให้พวกเขากระจัดกระจายไปทั่วพื้นแผ่นดิน

บาบิโลน และ บาบเบล ซึ่งความหมายอย่างเดียวกัน คือ “ความวุ่นวาย” ความหมายของบาบิโลน มาจากคำว่า บาบ-อิลู แปลว่า “ประตูของพระเจ้า” เมื่อพระเจ้าทรงทำให้ภาษาเขาจู่หายไป ดังนั้น บาบิโลนและบาเบล จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของความวุ่นวาย พระเจ้าทรงกระทำให้ทอสูงที่พวกเขาภูมิใจกลายเป็นเครื่องหมายของความโง่เขลาของมนุษย์

บาบิโลนเป็นเผ่าพันธุ์มาจาก ฮาม เป็นบุตรคนที่ 2 ของโนอาห์ (ปฐมกาล 10:6) นิมโรดเป็นผู้ก่อตั้งเมืองบาบิโลน นิมโรดเป็นบุตรของ คูช ๆ เป็นบุตรของฮามๆ เป็นบุตรของโนอาห์ผู้สร้างนาวา

บาบิโลนสมัยใหม่ ก.ค.ศ. 605-539

บาบิโลนถูกกล่าวถึงสองครั้งในพระธรรมดาเนียลบทที่ 2 ในความฝันของกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ เป็นรูปปั้นปฏิมากร และในบทที่ 7 ในนิมิตของดาเนียล เป็นสัตว์มีเท้า 4 ตัว แต่ละตัวรูปร่างต่างกันไป

ดาเนียลเกิดมาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างใหญ่หลวงในตะวันออกกลาง ซึ่งตกอยู่ภายใต้อำนาจการปกครองอย่างโหดร้ายทารุณของราชอาณาจักรอัสซีเรีย มีกรุงนีนะเวห์เป็นเมืองหลวง นานถึง 300 ปี เมื่ออาณาจักรอัสซีเรียเสื่อมอำนาจลง อาณาจักรบาบิโลนก็ขึ้นมาครองอำนาจแทน และอาณาจักร ยูดาห์ หรือชนชาติอิสราเอล ก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจของบาบิโลนตลอดมานานถึง 70 ปี เริ่มตั้งแต่ปี ก.ค.ศ. 605 ถึงปี ก.ค.ศ. 539 (ก่อนคริสต์ศักราช)

ขอย้อนกลับไปยังประวัติศาสตร์สักเล็กน้อย พระราชาเนบูคัดเนสซาร์ กษัตริย์แห่งราชอาณาจักรบาบิโลน ได้ยกทัพมายึดครองกรุงเยรูซาเล็ม เมืองหลวงของอาณาจักรยูเดีย หรือยูดาห์ ครั้งแรก ยกกองทัพมาในฐานะแม่ทัพใหญ่ ก่อนที่พระองค์จะได้ถูกสถาปนาขึ้นเป็นกษัตริย์ในปี ก.ค.ศ. 605 เวลานั้น อาณาจักรยูดาห์ เป็นพันธมิตรแนบแน่นอยู่กับอาณาจักรอียิปต์ ซึ่งยังเป็นใหญ่มีอำนาจครอบครองอยู่ในโลกส่วนนั้น อียิปต์ได้ยกกองทัพข้ามอิสราเอลขึ้นไปตั้งรับกองทัพแห่งราชอาณาจักรบาบิโลนอยู่ทางทิศเหนือ กองทัพของเนบูคัดเนสซาร์ ได้ทำลายกองทัพของอียิปต์ลง ณ ที่ราบ คาเชมิมิสท์ จึงได้เคลื่อนทัพลงมาทางใต้ เข้าล้อมกรุงเยรูซาเล็มอาณาจักรยูดาห์ และยึดกรุงได้อย่างรวดเร็ว ในพระธรรม ดาเนียล 1:1-2

ความฝันของกษัตริย์ ดาเนียล บทที่ 2

ดาเนียล 2:1-3 ในปีที่สองแห่งรัชกาลเนบูคัดเนสซาร์ เนบูคัดเนสซาร์ทรงพระสุบิน พระทัยของพระองค์ก็ทรงเป็นทุกข์บรรทมไม่หลับ แล้วพระราชาก็ทรงบัญชาให้มีหมายเรียกพวกโหรา พวกหมอดู พวกนักวิทยาศาสตร์ และคนเคลเดียเข้าทูลพระราชารู้เรื่องพระสุบิน เขาทั้งหลายก็เข้ามาเฝ้าพระราช และพระราชตรัสกับเขาว่า “เราได้ฝัน และจิตใจของเราเป็นทุกข์ อยากรู้ว่าฝันว่าอะไร

พระเจ้ามีความมุ่งหมายจะให้ กษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ได้รับความฝัน แต่พระเจ้าทำให้พระราชาลืมเนื้อเรื่องส่วนใหญ่ของความฝัน แต่ให้จำส่วนที่น่ากลัวที่สุดนั้น

พระราชานะบูคัดเนสซาร์รู้สึกกลัวความฝันและกลัวความหมายของความฝัน แต่ก็ต้องการให้รู้ว่ามี ความหมายว่าอย่างไร อะไรจะเกิดขึ้นกับพระองค์ พวกนักปราชญ์ ผู้มีสติปัญญา ล้ำเลิศของบาบิโลนไม่สามารถช่วยเหลือพระองค์ได้ เมื่อได้ฟังคำทูลเช่นนี้จึงโกรธมาก จึงออกคำสั่งให้ประหารชีวิตคนเหล่านั้นให้หมด

ดาเนียลและพรรคพวกกำลังตกอยู่ในอันตราย คนหนุ่มเหล่านี้ถูกกวาดมาเป็นเชลยอยู่ในกรุงบาบิโลนได้ถูกส่งเข้าศึกษาในสถาบันนักปราชญ์มีกำหนด 3 ปี แต่ในขณะที่ได้ศึกษา

ผ่านมาแล้ว 2 ปี ยังเหลืออยู่อีก 1 ปี
ดาเนียลและเพื่อนยังเป็นนักศึกษาอยู่
ยังไม่ได้เข้ารับราชการ จึงไม่มีโอกาส
รู้ว่าอะไรเกิดขึ้นจึงได้มีคำสั่งออกมาใน
ลักษณะนี้

ดาเนียล จึงเข้าพบกับท่านอา
ริโอกทวท่นำราชองครักษ์ ผู้ที่ออกไป
เที่ยวหานักปราชญ์ของบาบิโลน ด้วย

ถ้อยคำแยกกายและปรีชาสามารถท่านกล่าวว่า...

“โชนพระราชกฤษฎีกาของพระราชาก็เอาโทษหนักนักเล่า” แล้วอารีโอกก็เล่าเรื่อง
ให้ดาเนียลทราบ แล้วดาเนียลก็เข้าไปเฝ้าและกราบทูลพระราชฯ ขอให้กำหนดเวลาเพื่อท่าน
จะถวายคำแก้พระสุบินแด่ พระราชฯ *ดาเนียล 2:15-16*

เมื่อได้รับพระราชานุญาตแล้ว ดาเนียลก็กลับไปเรือนของท่านและ แจ้งเรื่องให้
ฮานันยาห์ มิชาเอล และอาซาริยาห์สหายของท่านฟัง และบอกเขาให้ขอพระกรุณาแห่งพระเจ้า
แห่งฟ้าสวรรค์เรื่องความลึกลับนี้ เพื่อดาเนียลและสหายของท่านจะไม่พินาศพร้อมกับบรรดา
นักปราชญ์อื่นๆ ของบาบิโลน ในนิมิตกลางคืนทรงเผยความลึกลับนั้นแก่ดาเนียล แล้วดาเนียล
ก็ถวายสาธุการแด่พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ *ดาเนียล 2:17-19*

รูปปฏิมากรในความฝัน

วันรุ่งขึ้น ดาเนียลได้เข้าเฝ้าพระราชฯ ดาเนียลได้ทูลพระราชฯว่า “ข้าแต่พระราชฯ”
...มีพระเจ้าองค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ผู้ทรงเผย ความลึกลับทั้งหลาย และพระองค์ทรงให้พระราชฯ
เนบูกัดเนซซาร์รู้ถึง สิ่งซึ่งจะบังเกิดขึ้นในวาระภายหลังพระสุบินของพระองค์ และนิมิตที่ผุดขึ้น
ในพระเศียรของพระองค์บนพระแท่น นั้นเป็นดังนี้พระเจ้าข้า ข้าแต่พระราชฯ ขณะเมื่อฝ่า
พระบาทบรรทมอยู่บนพระแท่น พระดำริในเรื่องซึ่งจะบังเกิดมาภายหลังได้ผุดขึ้น และพระองค์
นั้นผู้ทรงเผยความลึกลับก็ทรงให้ฝ่าพระบาทรู้ถึงสิ่งที่จะบังเกิดมา *ดาเนียล 2:28-29*

ดาเนียล กราบทูลต่อไปอีกว่า “ข้าแต่พระราชฯ ฝ่าพระบาททอดพระเนตร และดูเถิด
มีปฏิมากรขนาดใหญ่ ปฏิมากรนี้มีฤทธิ์และสุกใสยิ่งนัก ตั้งอยู่ต่อเบื้องพระพักตร์ฝ่าพระบาท
และรูปร่างก็น่ากลัว เศียรของพระปฏิมากรนี้เป็นทองนพคุณ ออกและแขนเป็นเงิน ท้องและ
โคนขาเป็นทองสัมฤทธิ์ ขาเป็นเหล็ก เท้าเป็นเหล็กปนดิน

ขณะเมื่อพระองค์ทอดพระเนตร มีหินก้อนหนึ่งถูกตัดออกมามิใช่ด้วยมือมนุษย์
กระทบปฏิมากรที่เท้าอันเป็นเหล็กปนดิน กระทบให้แตกเป็นชิ้นๆ แล้วส่วนเหล็ก ส่วนกระเบื้อง
ส่วนทองสัมฤทธิ์ ส่วนเงิน และส่วนทองคำ ก็แตกเป็นชิ้นๆพร้อมกัน กลายเป็นเหมือนเกลบ
จากลานนวดข้าวในฤดูร้อน ลมก็พัดพาเอาไป จึงหาร่องรอยไม่พบเสียเลย

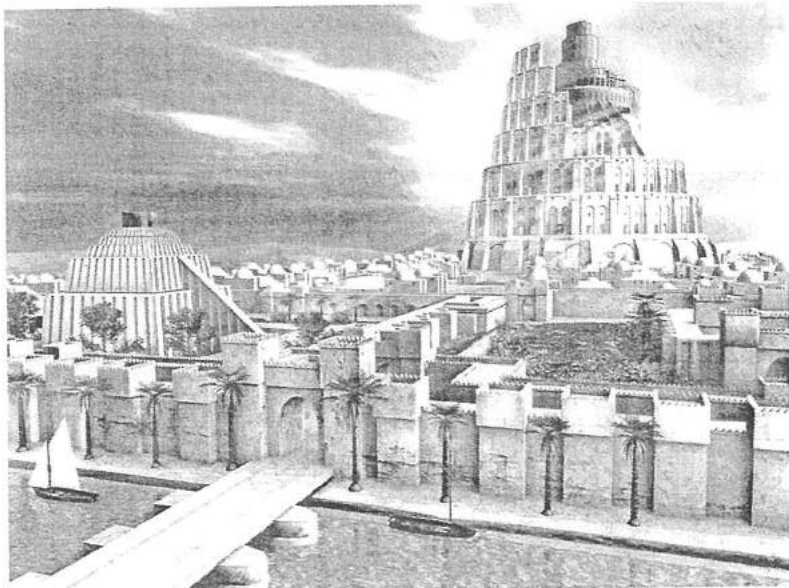
แต่ก่อนหินที่กระทบปฏิมากรนั้นกลายเป็นภูเขาใหญ่จนเต็มพิภพ “นี่เป็นพระสุบิน
พระเจ้าข้า บัดนี้เหล่าข้าพระบาทขอกราบทูล คำแก้พระสุบินให้พระราชาทรงทราบ” ดาเนเอล 2:31-36

พระราชานบুদ্ধคินเนสซาร์ ทรงประทับฟังด้วยความสนพระทัยและอัศจรรย์ในพระทัย
ยิ่งนัก พระองค์ทรงผงกพระเศียรด้วยความตื่นตะลึง ยอมรับว่าเป็นความจริงทุกประการ

ดาเนเอลได้กราบทูลต่อไปว่า... “ข้าแต่พระราชา พระราชาจอมพระราชาทั้งหลาย ซึ่ง
พระเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์ได้ทรงประทานราชอาณาจักร อาณาภพ ฤทธิ์เดชและศักดิ์ศรี และได้ทรง
มอบไว้ในหัตถ์พระองค์ท่านซึ่งบุตรชาย ทั้งหลายของมนุษย์ สัตว์ในทุ่งนาและนกในอากาศ
ไม่ว่ามันจะอาศัยอยู่ ณ ที่ใดๆ ให้แก่ฝ่าพระบาท กระทบให้ฝ่าพระบาทปกครองมันได้ทั้งหมด
เสียดวงกำนั้นคือฝ่าพระบาทเอง”

ดังนั้นบาบิโลนยุคใหม่คือ อาณาจักรบาบิโลนที่มีสัญลักษณ์เป็นครีษะทองคำ ซึ่ง
ปกครองโดยกษัตริย์เนบুদ্ধคินเนสซาร์ และต่อมาก็ก่หมดอำนาจโดยการยึดครองของอาณาจักร
มิโด-เปอร์เซีย

ปัจจุบันนี้ไม่มีอาณาจักรบาบิโลนอีก จะมีเหลือก็แต่บาบิโลนฝ่ายจิตวิญญาณเท่านั้น
คือ คริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อเดิมและศาสนาเทียมเท็จ

การเสด็จมาครั้งแรก ของพระเยซูคริสต์

กำเนิดของพระเยซู

อิสยาห์ 7:14 เพราะฉะนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าจะประทานหมายสำคัญเอง ดูเถิด หญิงสาวคนหนึ่งจะตั้งครรภ์ และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเขาจะเรียกนามของท่านว่า อิมมานูเอล

มัทธิว 1:21 เธอจะประสูติบุตรชาย แล้วเจ้าจงเรียกนามท่านว่า เยชู เพราะว่าท่านเป็นผู้ที่จะโปรดช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา”

พระเยซูทรงมาบังเกิดกับนางมารีย์โดยเดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นางมารีย์เป็นหญิงที่บริสุทธิ์และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าพระองค์ทรงเลือกนางสำหรับการมาบังเกิดของพระบุตรของพระองค์

การเสด็จมาบังเกิดของพระเยซูคริสต์ได้พยากรณ์ล่วงหน้ามาแล้วหลายพันปีก่อนที่พระองค์ทรงบังเกิด และก็สำเร็จแล้วเมื่อสองพันกว่าปี

จุดประสงค์ที่พระองค์ทรงมาบังเกิดในโลกคือ “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์ เพราะว่าพระเจ้าทรงให้พระบุตรเข้ามาในโลก มิใช่เพื่อพิพากษาลงโทษโลก แต่เพื่อช่วยกู้โลกให้รอดโดยพระบุตรนั้น” ยอห์น 3:16-17

วิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวว่า “พระเยซูเสด็จมายังโลกมนุษย์ เพื่อสำแดงสง่าราศีของพระเจ้า ทรงนำแสงสว่างแห่งความรักของพระเจ้ามาสู่โลกที่มีคนมืดด้วยความบาป” (ผู้ฟังปราศณา แห่งปวงชนหน้า 1)

ชีวิตในวัยเด็กของพระเยซู

พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงชีวิตในวัยเด็กของพระเยซูว่า “พระกุมารนั้นก็เจริญวัยแข็งแรงขึ้น ประกอบด้วยสติปัญญาและพระคุณของพระเจ้าอยู่กับท่าน พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย”

ลูกา 2:40,52

นางมารีย์ได้รับคำแนะนำในการเลี้ยงดูพระเยซูจากองค์พระผู้เป็นเจ้าเอง โดยผ่านทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ นางมารีย์ได้สอนพระคัมภีร์ให้กับพระเยซู พระองค์สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

พระเยซูรักที่จะศึกษาสิ่งต่างๆที่พระเจ้าได้ทรงสร้างทั้งบนพื้นโลกและอากาศ ในหนังสือแห่งธรรมชาตินั้นพระองค์ทรงเห็นต้นไม้ พืชพันธุ์ สัตว์ต่างๆ ดวงอาทิตย์และดวงดาวทั้งหลาย

เหล่าทูตสวรรค์อันบริสุทธิ์ได้อยู่กับพระองค์และได้สอนพระองค์ให้เข้าใจพระเจ้าจากธรรมชาติเหล่านี้ ฉะนั้นในขณะที่พระองค์ทรงเจริญวัยขึ้นในทางร่างกายและพลกำลัง ทรงเจริญขึ้นในทางความรู้สึกและสติปัญญา เช่นเดียวกันเด็กทุกคนก็สามารถที่จะหาความรู้ได้อย่างที่พระเยซูทรงกระทำ เราควรที่จะใช้เวลาของเราศึกษาในสิ่งที่เป็นความจริงเท่านั้น เรื่องโกหกหรือเรื่องนิยายนั้นจะไม่ทำให้เราเป็นคนดีเลย

พระเยซูทรงวางแบบอย่างที่มีหักจรรย์แก่เรา คือการที่พระองค์เชื่อฟังบิดามารดาก็เหมือนกับพระองค์ได้ทรงเชื่อฟังพระบัญญัติของพระเจ้าด้วย (เรื่องของพระเยซู หน้า 27, 30)

การรับบัพติศมาของพระเยซู

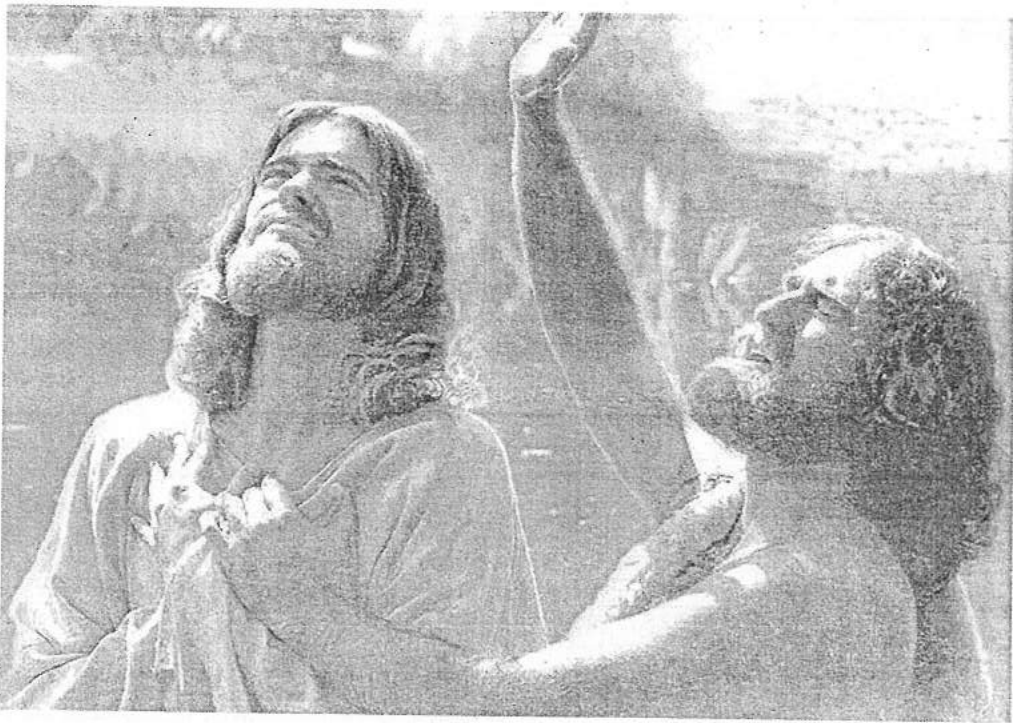
เมื่อได้เวลาที่พระเยซูจะเริ่มปฏิบัติภารกิจของพระองค์สำหรับคนทั้งหลายสิ่งแรกที่พระองค์ได้ทำก็คือทรงไปที่แม่น้ำจอร์แดน และรับบัพติศมาจากท่านยอห์น ยอห์นคือผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกให้ตระเตรียมทางไว้สำหรับพระเยซู มัทธิว 3:3

พระเจ้าทรงสำแดงให้ยอห์นทราบ พระมาซีฮา (หรือพระผู้ช่วย) จะมาขอรับบัพติศมาจากท่าน และท่านจะทราบว่าพระองค์คือใคร ในที่สุดเมื่อยอห์นได้พบกับพระเยซู ยอห์นได้เห็นพระพิภตร่อนฉายออกซึ่งความบริสุทธิ์ของพระองค์ ยอห์นถึงกับบอกว่าเขาไม่สมควรที่จะให้บัพติศมาแก่พระองค์ พระองค์นั้นแหละที่ควรจะให้บัพติศมาแก่เขา แต่พระเยซูตรัสตอบยอห์นว่า “บัดนี้จึงยอมเถิด เพราะสมควรที่เราทั้งหลายจะกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ”

มัทธิว 3:14-15 (เรื่องของพระเยซู หน้า 43)

เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นมาจากน้ำ ได้ทรงคุกเข่าลงที่ริมตลิ่งและอธิษฐานต่อพระเจ้า ขณะนั้นท้องฟ้าได้เปิดออกและมีรัศมีฉายลงมา และพระองค์ได้เห็นพระวิญญูณของพระเจ้า คุจนกพิลาบลงมาสถิตอยู่เหนือพระองค์ (มัทธิว 3:16) ขณะนั้นได้มีเสียงจากสวรรค์ตรัสว่า “ท่าน ผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” (เรื่องของพระเยซู หน้า 45)

มิใช่ว่าพระคริสต์จะมีความจำเป็นที่จะต้องรับบัพติศมาจากยอห์น เพื่อชำระล้างความผิดบาปของพระองค์ แต่เพื่อเป็นแบบอย่างให้กับเราปฏิบัติตามในสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ (เรื่องของพระเยซู หน้า 42)

พระเยซูเพิกภัยกับการทดลอง

มัทธิว 4:1-2 ครั้งนั้น พระวิญญูณทรงนำพระเยซูเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อมารจะได้มาผจญ และพระองค์ทรงอดพระกระยาหารสี่สิบวันสี่สิบคืน ภายหลังพระองค์ก็ทรงอยากพระกระยาหาร

ที่จริงแล้วพระองค์มิได้ทรงปรารถนาที่จะถูกทดลอง พระองค์เพียงแต่อยากจะอยู่ตามลำพัง เพื่อเตรียมและครุ่นคิดถึงภารกิจของพระองค์ พระองค์ปรารถนาที่จะอดอาหารและอธิษฐานและภาวนาเพื่อเสริมกำลังของพระองค์เอง แต่ซาตานได้เฝ้าติดตามพระองค์ เช่นกัน มันต้องการจะล่อลวงพระองค์

ราชนครหลวงพระเยชูถึงสามครั้ง

มัทธิว 4:2-11

ครั้งแรก ...ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร” พระองค์ทรงตรัสตอบซาตานว่า “มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียว ทานมิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำ ซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า”

ครั้งที่สอง ...ว่า แล้วมารก็นำพระองค์ไปยังนครบริสุทธิ และให้พระองค์ประทับที่ยอดหลังคาพระวิหาร แล้วทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงใจลงไปเถิด เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า พระเจ้าจะรับสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์ ของพระองค์รักษาท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้ มิให้เท้าของท่านกระทบหิน” พระเยชูจึงตรัสตอบว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้แล้วว่า อย่าทดลองพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน”

ครั้งที่สาม ...ว่า อีกครั้งหนึ่งมารได้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขาอันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชาอาณาจักรในโลก ทั้งความรุ่งเรืองของราชอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร แล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” พระเยชูจึงตรัสตอบว่า “อ้ายซาตาน จงไปเสียให้พ้น เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า จงกราบนมัสการพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว” แล้วมารจึงละพระองค์ไป และมีเหล่าทูตสวรรค์มาปรนนิบัติพระองค์

พระเยชูทรงได้รับชัยชนะการทดลองของซาตานทั้งสามครั้ง อาวุธที่พระองค์ทรงใช้ในการสู้รบครั้งนี้เป็นอาวุธที่เรากุณคนสามารถใช้ได้เช่นกัน นั่นก็คือ “พระวจนะของพระเจ้า” (เรื่องของพระเยชู หน้า 46)

การถึงสามปีครึ่งของพระเยชู

ในขณะที่พระเยชูทรงอยู่ในโลกนี้พระองค์ได้ทรงสำแดงการอัศจรรย์ให้เห็นถึงอำนาจอันยิ่งใหญ่ของพระองค์ พระเยชูทรงรักษาโรคร้ายต่างๆ พระองค์ทรงให้คนง่อยเดินได้อีกครั้งคนหูหนวกให้ได้ยิน คนตาบอดให้เห็นได้ ทรงชำระคนที่เปื้อนโรคเรื้อน ทรงรักษาคนที่เปื้อนอัมพาต และโรคร้ายอีกมากมาย และยังขับผีร้ายออกจากผู้ที่มันสิงอยู่ (ลูกา 4:14-44)

พระคัมภีร์ได้บันทึกไว้แล้วว่า องค์พระผู้ช่วยให้รอดยังได้ทรงคืนชีวิตให้แก่คนตายหลายคน ที่เมืองนาอินมีลูกชายของหญิงม่ายคนหนึ่งได้เสียชีวิตและกำลังจะเอาไปฝัง เมื่อได้พบพระเยชูพระองค์ทรงทำให้เขามีชีวิตขึ้นมาอีกครั้ง (ลูกา 7:11-17)

อีกคนหนึ่งชื่อ “ลาซารัส” ผู้ซึ่งได้ตายไปแล้วถึง 4 วัน ก็ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพ ตามพระคำรัสเรียกของพระเยซู (ยอห์น 11:1-45)

พระคัมภีร์ยังได้บันทึกคำสั่งสอนของพระองค์มากมายโดยเฉพาะคำเทศนาบนภูเขา ใน (มัทธิว 5:1-10) พระเยซูทรงบอกให้ทราบว่า อะไรคือสิ่งที่มีความสำคัญที่พระเจ้าต้องการ และคนเราจะมีความสุขได้อย่างไร ไม่เคยมีมนุษย์คนใดพูดได้อย่างพระเยซู ในการเทศนาสั่งสอนบนภูเขา

พระเยซูยังทรงเป็นแบบอย่างในการประพฤติตามพระบัญญัติ และรักษาวินัยสะบาโต

“แล้วพระองค์เสด็จมาถึงเมืองนาซาเร็ธ เป็นที่ซึ่งพระองค์ทรงเจริญวัยขึ้น พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาในวันสะบาโตตามเคย และทรงยืนขึ้นเพื่อจะอ่านพระธรรม พระองค์เสด็จลงไปถึงเมืองคาเปอร์นาอุมแคว้นกาลิลี และได้ทรงสั่งสอนเขาทั้งหลายในวันสะบาโต คนทั้งปวงก็อัศจรรย์ใจด้วยการสอนของพระองค์ เพราะคำของพระองค์ประกอบด้วยสิทธิอำนาจ” ลูกา 4:16, 31-32

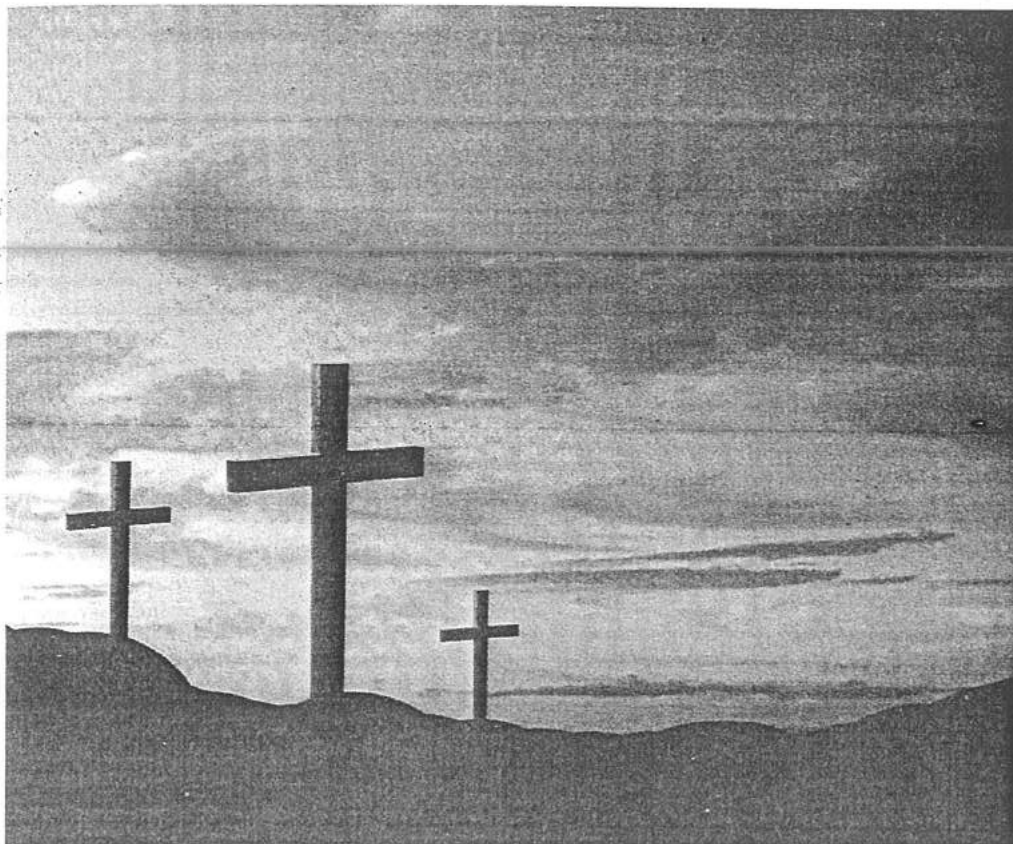
นสวสละชีวิตเพื่อไถ่บาปของมนุษย์

พระคัมภีร์ได้ทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูก่อนที่พระองค์ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์ว่า “เราทุกคนได้เจ็บไปเหมือนแกะ เราทุกคนต่างได้หันไปตามทางของตนเอง และพระเจ้าทรงวางลงบนท่าน ซึ่งความบาปผิดของเราทุกคน ท่านถูกบีบบังคับและท่านถูกข่มใจ ถึงกระนั้นท่านก็ไม่ปริปาก เหมือนลูกแกะที่ถูกนำไปฆ่า และเหมือนแกะที่เป็นใบ้อยู่หน้าผู้ตัดขนของมันฉันใด ท่านก็ไม่ปริปากของท่านเลยฉันนั้น” (ดู อิสยาห์ 53:3-10)

พระเยซูทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่า พระองค์จำต้องสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่มนุษย์ทั้งปวงให้รอด ดังนั้นพระองค์ทรงทำนายถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ว่า “เราทั้งหลายจะขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม และเขาจะมอบบุตรมนุษย์ไว้กับพวกมหาปุโรหิตและพวกธรรมจารย์ และเขาเหล่านั้นจะปรับโทษท่านถึงตาย และจะมอบท่านไว้กับคนต่างชาติให้เขาเย้ยเยียนตี และให้ตรึงไว้ที่กางเขน และวันที่สาม ท่านจึงจะกลับฟื้นขึ้นมาใหม่” มัทธิว

20:18-19

ณ ที่เกิดธรมมาเน พระเยซูทรงวางอธิษฐานด้วยความทุกข์

พระเยซูทรงหมอบอยู่บนพื้นดินนั้นด้วยความโศกเศร้า ริมฝีปากอันซีดเซียวของพระองค์ได้ตรัสว่า “โอพระบิดาของข้าพระองค์ ถ้าเป็นไปได้ขอให้ถ้วยนี้เลื่อนพ้นไปจากข้าพระองค์เถิด แต่อย่างไรก็ดี อย่าให้เป็นตามใจปรารถนาของข้าพระองค์ แต่ให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์” *มัทธิว 26:39* {เรื่องของพระเยซู หน้า 115}

ในขณะที่พระองค์ทรงรู้สึกถึงการต่อสู้ ระหว่างพระเจ้ากับ ความชั่ว พระองค์ได้ทรงตรัสว่า “จิตวิญญาณของเราเต็มล้นไปด้วยความเศร้าโศกจนแทบตายอยู่แล้ว” *(เรื่องของพระเยซู หน้า 114)*

ในขณะที่ทรงยินยอมสละชีวิตอันประเสริฐของพระองค์นั้น พระองค์มิได้มีความยินดีหรือภาคภูมิใจกับชัยชนะของพระองค์ จิตใจของพระองค์ในเวลานั้นมีความตึงเครียด โศกเศร้า และขุ่นเคืองมาก ความรู้สึกนี้มิได้มีขึ้นเนื่องจากความกลัวตาย แต่เนื่องมาจากความบาปทั้งมวลในโลกนี้ได้โจมตีพระองค์ พระองค์รู้สึกว่าจะถูกตัดขาดจากพระบิดา ซึ่งความรู้สึกนี้เองที่ได้ทำให้หัวใจของพระคริสต์แตกสลายและทรงสิ้นพระชนม์อย่างรวดเร็ว *(เรื่องของพระเยซู หน้า 161)*

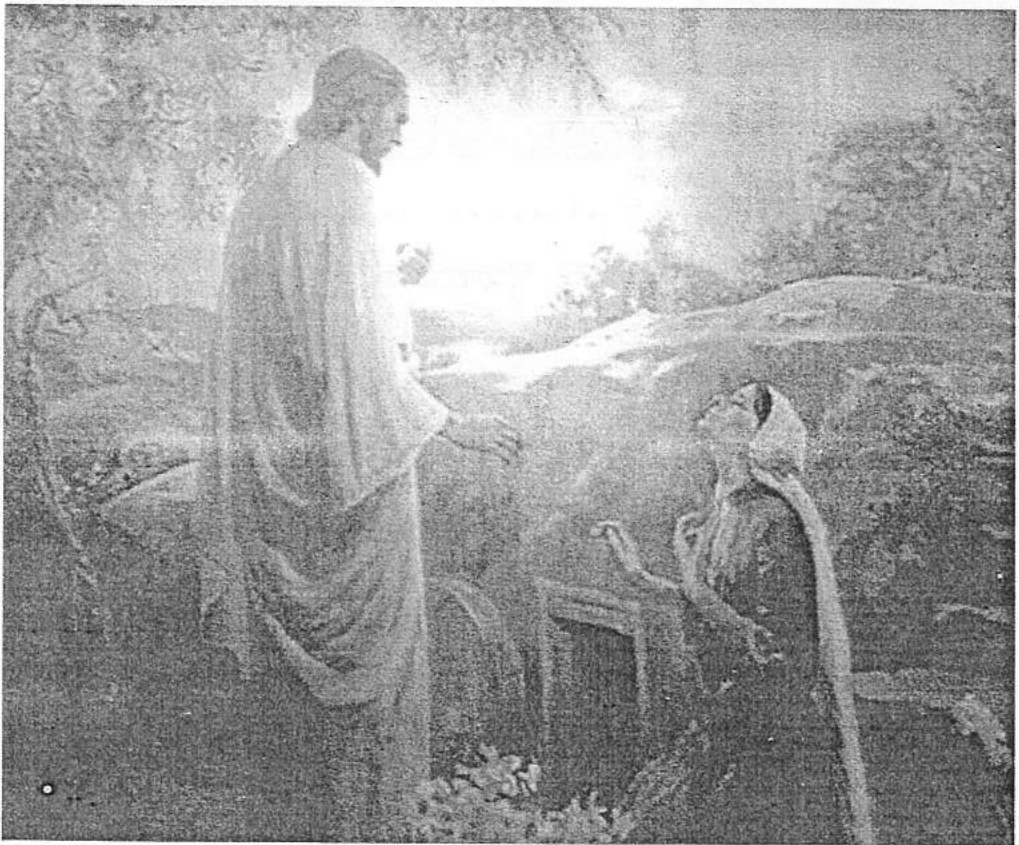
ลูกา 23:44-46 เวลานั้นประมาณเวลาเที่ยง ก็บังเกิดมืดมัวทั่วแผ่นดิน จนถึงบ่ายสามโมง ดวงอาทิตย์ก็มืดไป ม่านในพระวิหารก็ขาดตรงกลาง พระเยซูทรงร้องเสียงดังตรัสว่า “พระบิดา เจ้าข้า ข้าพระองค์ฝากวิญญาณจิตของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” ตรัสอย่างนั้นแล้ว ก็สิ้นพระชนม์

ยอห์น 19:30 เมื่อพระเยซูทรงรับน้ำส้มองุ่นแล้ว พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” และ ทรงก้มพระเศียรลงสิ้นพระชนม์

พระเยซูทรงตายแทนเราบนไม้กางเขน พระองค์ทรงสละชีวิตอันประเสริฐของพระองค์ เพื่อเปิดโอกาสให้มนุษย์ได้รับชีวิตนิรันดร์ ความรักเช่นนี้ยากที่จะมีใครเข้าใจได้โดยกระจ่างแจ้ง

พระเยซูทรงฟื้นคืนชีพ

บริวารของชาตานได้ถูกสั่งให้มาเฝ้า ให้แน่ใจว่า ไม่มีใครเอาพระศพของพระเยซูไปได้ แต่เมื่อทูตของพระเจ้าได้มาถึง ทูตชั่วร้ายเหล่านี้ก็ต้องพากันหลีกหนีไปด้วยความกลัว

และทูตสวรรค์ของพระเจ้าจึงได้เข้าไปกลิ้งหินก้อนใหญ่ที่นั่นออกอย่างกับว่ามันเป็นเพียงกรวดก้อนหนึ่ง แล้วทูตนั้นก็จึงพูดด้วยเสียงอันดังว่า “เยชู บุตรของพระเจ้า จงออกมาเถิด พระบิดาของท่านได้เรียกท่านแล้ว”

และแล้วท่านผู้ได้มีชัยเหนืออำนาจแห่งความตายก็ได้ก้าวออกมาจากอุโมงค์ และพูดด้วยเสียงอันดังว่า “เราคือการฟื้นคืนชีพ และชีวิต” เหล่าทูตสวรรค์จึงได้ก้มลงและสรรเสริญพระองค์ด้วยเสียงเพลง (เรื่องของพระเยชู 173)

การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์

เมืองานของพระเจ้าผู้ช่วยบนโลกนี้ได้สำเร็จเสร็จสิ้นแล้ว ก็ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงกลับไปบ้านบนสวรรค์ของพระองค์ พระองค์ทรงได้รับชัยชนะ และสามารถนั้นข้างพระบิดาบนบัลลังก์แห่งสวรรค์

พระเยชูทรงเลือกภูเขามะกอกเทศเป็นที่เสด็จขึ้นสู่สวรรค์จึงทรงเดินทางมุ่งหน้าไปยังภูเขานี้ พร้อมด้วยเหล่าอัครสาวก พวกเขาไม่ทราบเลยว่า เขาจะต้องจากกับพระองค์แล้ว พระเยชูทรงตรัสสิ่งสุดท้ายในขณะที่เป็นนั้น ก่อนที่จะทรงเสด็จจากไปพระองค์ทรงประทานสัญญาแก่เหล่าผู้ติดตามทั้งหลายที่รักและติดตามพระองค์ว่า “นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:20 (เรื่องของพระเยชู หน้า 187)

ในขณะที่พระเยชูกำลังเสด็จขึ้นไปเฝ้าพระบิดา คำสัญญาของพระองค์ยังคงก้องอยู่ในหูของอัครสาวก “เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอภัยรับท่านไปอยู่กับเรา” (ยอห์น 14:1-3)

กิจการของอัครทูต 1:10-11 เมื่อเขากำลังเขม้นดูฟ้า เวลาที่พระองค์เสด็จขึ้นไปนั้น มีสองคนสวมเสื้อขาวมายืนอยู่ข้างๆ เขา สองคนนั้นกล่าวว่า “ชาวกาลิลีเอ๋ย เหตุไฉนท่านจึงเขม้นดูฟ้าสวรรค์ พระเยชูของคัมภีร์ซึ่งทรงรับไปจากท่านขึ้นไปยังสวรรค์นั้น จะเสด็จมาอีกเหมือนอย่างที่ท่านทั้งหลายได้เห็นพระองค์เสด็จไปยังสวรรค์นั้น”

พระเยชูจะทรงรักษาสัญญาที่ให้ไว้ว่าจะเสด็จมาอีก และรับเอาผู้ที่รอคอยพระองค์กลับไปยังสวรรค์ การกลับมาของพระองค์จะยิ่งใหญ่และน่าทึ่งอย่างยิ่ง อย่างที่ไม่มีมีตามมนุษย์ผู้ใดได้เห็นมาก่อนเลย

ท่านจะได้รู้จักพระเยชู และรักพระองค์มากขึ้น หากท่านได้อ่านหนังสือ เรื่องของพระเยชู และ ผู้ที่ปรารถนาแห่งปวงชน

ยุคของปฏิบัติปักษ์พระคริสต์

คาเนล 7:8 ข้าพเจ้าพิเคราะห์เรื่องเขาเหล่านั้น ดูเถิด มีอีกเขาหนึ่งเล็กๆ งอกขึ้นมาท่ามกลางเขาเหล่านั้น เขาแรกสามเขา ได้ถูกถอนรากออกไปต่อหน้ามัน และดูเถิด ในเขานี้มีตาเหมือนตามนุษย์ มีปากพูดเรื่องใหญ่โต

เป็นเรื่องที่กล่าวถึงคริสต์ศาสนาเทียมเท็จ คำพยากรณ์ที่พระเจ้าทรงกล่าวเตือนประชากรของพระองค์ ไว้ในพระคัมภีร์ว่า จะเกิดมีขบวนการ หรือองค์กรต่อต้านพระกิตติคุณ และพระราชกิจของพระคริสต์ โดยพระกิตติคุณเอง ก็ได้กล่าวถึงขบวนการนี้ ซึ่งได้ทำนายไว้ในหลายลักษณะต่างๆ กันเช่น "เป็นวิญญานที่ ทฤษฎี ต่อพระคริสต์" และวิญญานทั้งปวงที่ไม่ยอมรับเชื่อพระเยซู วิญญานนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า วิญญานนั้นแหละเป็นปฏิบัติปักษ์ของพระคริสต์ ซึ่งท่านทั้งหลายได้ยินว่าจะมา และบัดนี้ก็อยู่ในโลกแล้ว 1 ยอห์น 4:3

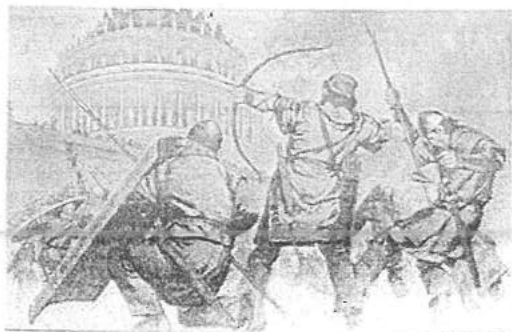
ในพระธรรมคาเนล บทที่ 8 ได้บอกเราว่า ยังมีอยู่อาณาจักรหนึ่งที่แสดงให้เห็นในคำพยากรณ์บัพติศมาจะมี อำนาจที่ทฤษฎีต่อพระคริสต์ เกิดขึ้นว่า

และมีเขาเล็กๆ เขาหนึ่งงอกออกมาจาก เขาหนึ่งในพวกเขาเหล่านี้ ซึ่งงอกขึ้นใหญ่โตเหลือเกินตรงไปทางใต้ ตรงไปทางตะวันออก และตรงไปยังแผ่นดินอันรุ่งโรจน์นั้น มันงอกขึ้นใหญ่โต แม้กระทั่งถึงบิรวารแห่งฟ้าสวรรค์ มันยังเหวี่ยงบิรวารดวงดาวลงมายังพิภพเสียบ้างแล้วเหวี่ยงย่ำเสีย มันพองตัวขึ้นอีก แม้กระทั่งถึงจอมของบิรวาร และเครื่องเผาบูชาเนื่องนิตย์ก็ถูกชิงไปเสียจากพระองค์ และสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหวี่ยงลง และได้สถาปนาการบูชาแบบหนึ่งขึ้น ซึ่งละเมิดต่อการเผาบูชาเนื่องนิตย์ และความจริงก็ถูกเหวี่ยงลงที่ดิน และเขานั้นก็ปฏิบัติงานและเจริญขึ้น คาเนล 8:9-12

อำนาจเขาเล็กนี้ เกิดขึ้นภายหลังอาณาจักรกรีก ตอนต้นเป็นอาณาจักรโรมันครองโลก คริสเตียนเกิดขึ้นในเวลาที โรมันปกครองอยู่ และได้ถูกฆ่า ถูกกดขี่ข่มเหง จากพระเจ้าทรงพิโรธที่นับถือศาสนาในลัทธิเดียดริสตี ตลอดระยะเวลาถึง 300 ปี

จนกระทั่งเมื่อพระเจ้าทรงพิโรธคอนเสตนติน ประกาศตัวเป็นคริสเตียน และได้รับเอาศาสนาคริสต์ เป็นศาสนาประจำชาติโรมัน การทรมาน การกดขี่ข่มเหง คริสตชนจึงสิ้นสุดลง

แต่ก็สุขสบายอยู่เพียงระยะเวลาอันสั้น ต่อมาอีก 200 ปี คริสตจักรแห่งโรมในระบอบการปกครองของประมุขคริสตจักรก็เริ่มทำการฆาตรมานคริสตชนที่ถูกประกาศว่าเป็นพวกนอกรีต อำนาจนี้เป็นอำนาจยิ่งใหญ่เหนืออำนาจทั้งปวงซึ่งทูตสวรรค์ได้อธิบายความหมายต่อไปอีกว่า...

ตอนปลายแห่งรัชสมัยของเขาทั้งหลาย เมื่อผู้ทรยศได้กระทำเต็มขนาดแล้ว จะมีพระราชอาชญาแพ่งที่ร้ายกาจหนึ่งเป็นผู้เข้าใจ ในเรื่องปริศนาเกิดขึ้น คาเนียล 8:23

นี่คืออำนาจของฝ่ายราชอาณาจักรโรมันที่นับถือศาสนาในลัทธิเดียดรณี ต่อมาภายหลังอำนาจของลัทธิเดียดรณีอ่อนแอลง อำนาจของคริสตจักรแห่งโรม ก็รุ่งเรืองขึ้นแทน ตามที่ทูตสวรรค์ได้กล่าวว่า “จะมีราชาองค์หนึ่งหน้าตาดุร้าย เข้าใจการแก้ปริศนา บังเกิดขึ้นมีอำนาจมาก แต่ก็ไม่ได้อำนาจด้วยอำนาจของตนเอง”

อำนาจของท่านจะใหญ่โตมาก และท่านจะกระทำให้อับอายความพินาศอย่างน่ากลัว ท่านก็เจริญขึ้นและปฏิบัติงาน ท่านจะทำลายคนที่มีกำลังมากและประชาชนแห่งวิสุทธิชน คาเนียล 8:24

และระบบการปกครองนี้ ยังสามารถกำจัดผู้ที่คริสตจักรได้ประกาศว่า เป็นพวกนอกรีต คือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งสอนของคริสตจักรที่กล่าวว่า “ท่านเข้าใจแก้ปริศนาทำเลที่กะเท่หล່ลวงด้วยตามฉลาดของท่าน”

“ด้วยความฉลาดของท่าน ท่านจะกระทำให้การล่อลวงแพร่หลายขึ้นด้วยน้ำมือของท่าน ท่านจะพองตัวของท่านในใจของท่านเอง ท่านจะทำลายคนมากมายโดยไม่บอกกล่าว แล้วจะถูกขึ้นต่อสู้กับจอมเจ้านาย แต่ท่านจะต้องถูกหักทำลาย ไม่ใช่ด้วยมือมนุษย์เลย”

คาเนียล 8:25

ท้ายที่สุดอำนาจนี้ก็ไม่สามารถที่จะอยู่ชั่วนิรันดรได้ ถึงแม้ว่าไม่มีอำนาจใดในโลกจะสามารถทำลายเขาได้ เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า.. ขณะนั้นคนนอกกฎหมายนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น และพระเยซูเจ้าจะทรงประหารมันด้วยลมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏและการเสด็จมาของพระองค์ 2 เธสะโลนิกา 2:8

การคว่ำความจริง เอาความเท็จเข้ามาแทน

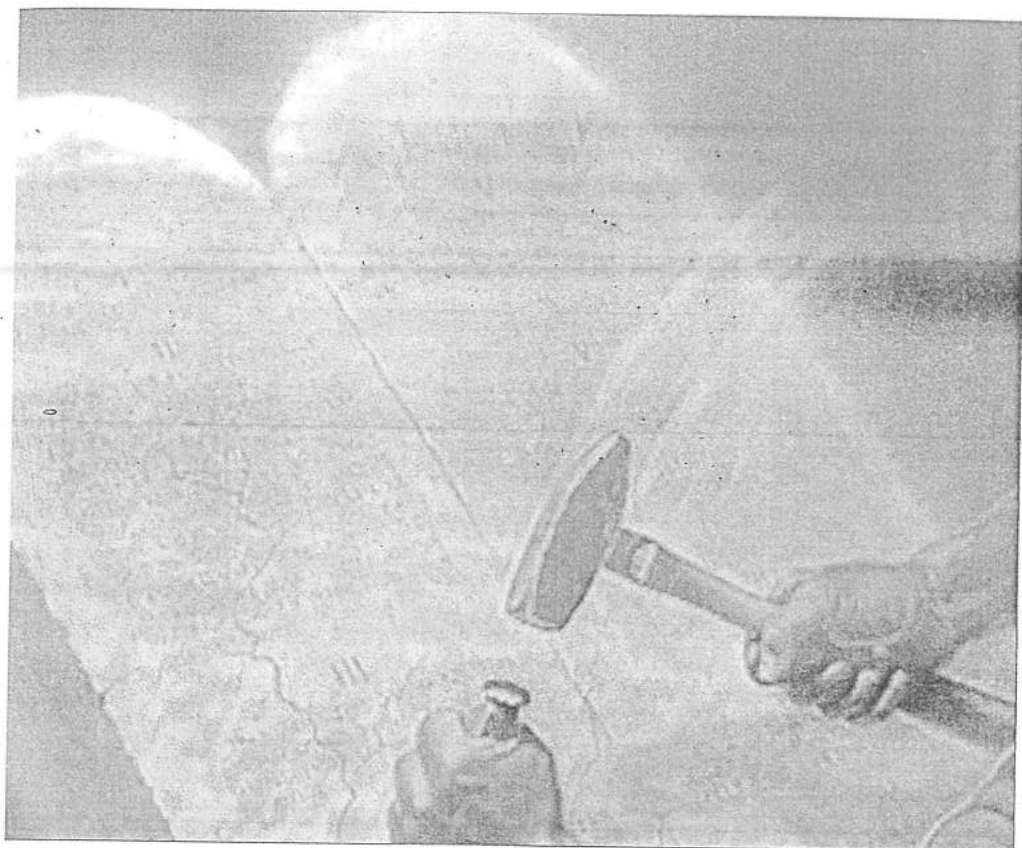
ดาเนียล 8:11-12 มันพองตัวขึ้นอีก แม้กระทั่งถึงจอมของบรียาร และเครื่องเผาบูชา
เนื่องนิคย์ ก็ถูกชิงไปเสียจากพระองค์ และสถานศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ก็ถูกเหยียดลง และได้
สถาปนาการบูชาแบบหนึ่งขึ้น ซึ่งละเมิดต่อการเผาบูชาเนื่องนิคย์ และความจริงก็ถูกเหยียดลง
ที่ดิน และเขานั้นก็ปฏิบัติงานและเจริญขึ้น”

ในขบวนการนี้ ซาตานได้ลอกแบบ
และปลอมแปลงพระกิตติคุณของพระเจ้าเป็น
ความเท็จ ทุกอย่างที่พระคัมภีร์ได้กล่าวเกี่ยวกับ
พิธีกรรมทางศาสนาได้นำเอาไปใช้ในทางที่ผิด
นอกกลุ่มนอกทางไปหมด เช่น... ดังตัวเองทำหน้าที่
ของพระเจ้าในสวรรค์ ในการไถ่มนุษย์ให้รอด
โดยทางพระแม่มาเรีย แทนการรอดโดยทางพระ
บุตรของพระเจ้า วิงวอนขอโดยผ่านทางพระแม่
มาเรีย แทนที่จะขอต่อพระเจ้าโดยตรง

พระคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าเราสารภาพ
บาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม
ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเรา
ให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น” 1 ยอห์น 1:9

ปฏิบัติศาสนกิจตามประเพณีธรรมเนียมของมนุษย์ แทนที่จะทำตามพระคัมภีร์ ทำตัว
เป็นผู้แทนของพระคริสต์ แทนที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สร้างพระวิหารขึ้นมาบนโลกทำหน้าที่
ไถ่บาปให้มนุษย์ แทนที่ของพระวิหารในสวรรค์ ที่ซึ่งพระเยซูคริสต์เท่านั้นทรงเป็นผู้ไถ่บาปผิด
ให้แก่มนุษย์ได้ แยกหน้าที่ของพระเจ้าที่กำลังอยู่ในสวรรค์ เอาลงมาทำเองในแผ่นดินโลก
ส่งเสริมให้กราบไหว้รูปเคารพ รูปพระเยซู รูปพระแม่มาเรีย รูปนักบุญทั้งหลาย รูปไม้กางเขน
แทนการกราบไหว้พระเจ้าในสวรรค์พระองค์เดียว แต่งตั้งตัวเองเป็นพระแทนพระเจ้าแห่งสวรรค์
เป็นผู้ริเริ่มทำพิธีบังเกิดมาโดยการประพรมน้ำ แทนการทำพิธีบังเกิดมาโดยการจุ่มน้ำทั้งตัวตาม
แบบในพระคัมภีร์ ทำการเขียนพระบัญญัติขึ้นมาใช้บังคับในคริสตจักรเอง แทนพระบัญญัติ 10
ประการของพระเจ้า โดยตั้งวันสะบาโตเป็นวันที่หนึ่ง แทนวันที่เจ็ดของพระเจ้า และคัดพระบัญญัติ
ข้อที่ 2 ของพระเจ้าทิ้งไป (ดูในพระธรรมดาเนียล 7:25) (พิจารณารายละเอียดได้จากหนังสือสงครามประวัติศาสตร์
บทที่ 3)

สิ่งเหล่านี้ คือการหลอกลวงยิ่งใหญ่ของซาตาน ผู้ทำสงครามต่อสู้กับพระเจ้า โดยใช้คริสตจักรเป็นเครื่องมือของมัน มันปิดบังความจริงของพระเจ้าจากมนุษย์ มันพยายามทุกวิถีทางที่จะปลอมแปลงความจริงทุกอย่างที่เป็นของพระเจ้า ให้กลับกลายเป็นความเท็จ ทำให้เป็นจริง ทำการปกปิดแสงสว่างแห่งความจริงไปจากคริสตจักรเป็นเวลานานถึง 1,500 ปี จนถึงเวลาที่มีการปฏิรูปทางศาสนาขึ้น และเรียกตนเองว่า คณะโปรเตสแตนต์ กลุ่มชนเหล่านี้ ได้ทำการต่อสู้เพื่อความจริงของพระเจ้าในศตวรรษที่สิบหก

พระเจ้าได้ทรงเปิดเผยให้ประชากรของพระองค์ ที่แยกตัวออกมาจากคริสตจักรแห่งโรม ซึ่งเป็นคริสตจักรดั้งเดิม (เป็นคริสตจักรแม่ของคริสตจักรทั้งหลาย) เพื่อเขาจะได้เห็นและเข้าใจว่าอะไรคือความจริง และอะไรคือความเท็จ ซาตานเป็นนักปลอมแปลง และ หลอกลวงที่ยิ่งใหญ่ พระคัมภีร์กล่าวว่า...

ท่านทั้งหลายจงสงบใจระวังระไวให้ดี ด้วยว่าศัตรูของท่านคือมารวนเวียนอยู่รอบๆ คุณสิ่งห้คำรามเที่ยวไปเสาะหากันที่มันจะกัดกินได้ 1 เปโตร 5:8

กิ่งซึ่งความรักดั้งเดิม

แสงแห่งจิตวิญญาณจากคริสตจักรเอเฟซัส

หลังจากที่พระเยซูสิ้นพระชนม์บนกางเขนและขึ้นสู่สวรรค์ อัครสาวกของพระองค์ได้ประกาศการฟื้นฟูพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ไปทั่วอาณาจักรโรม และได้ก่อตั้งคริสตจักรหลายแห่งขึ้น คริสตจักรในสมัยนั้นเรียกกันว่า “คริสตจักร อัครทูต” เป็นคริสตจักรที่บริสุทธิ์ไม่มีบาป ผู้รับใช้ในยุคนั้นความเชื่อเข้มแข็งมากกระตือรือร้นในการประกาศข่าวประเสริฐโดยไม่เกรงกลัว ผู้ต่อต้านจนทำให้พวกผู้นำชาวยิวในสมัยนั้นไม่พอใจเป็นอย่างมาก เหมือนอย่างที่เราจะไม่พอใจพระเยซูจนต้องหาทางที่จะฆ่าพระองค์ เช่นเดียวกับสาวกของพระเยซูคนหนึ่งชื่อ สเดเฟน ลูกเขาเอาหินขว้างตายเพราะความเชื่อ และประกาศข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์ในปี ค.ศ. 34

หลังจากปี ค.ศ. 34 เป็นต้นมาก็มีคริสตจักรเกิดขึ้นมากมายรวมถึงคริสตจักรเจ็ดคริสตจักรคือ คริสตจักรเอเฟซัส, สเมอร์นา, เปอร์กามัม, ธยาทิรา, ซาคิส, ฟิลาเดเฟีย, และ คริสตจักรเลาดีเซีย

ในพระธรรมวิวรณ์พระเยซูคริสต์ได้ทรงให้ยอห์นเขียนจดหมายไปยังคริสตจักรทั้งเจ็ดเนื่องจากสภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรทั้งเจ็ดเหมาะสำหรับที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับจิตวิญญาณของคริสตจักรในแต่ละยุคแต่ละสมัยจนถึงวาระสุดท้าย เพราะว่ามีจิตวิญญาณของสมาชิกในคริสตจักรเวลานี้มีสภาพจิตวิญญาณคล้ายกันกับคริสตจักรทั้งเจ็ด คือมีทั้งเข้มแข็ง อวดตน อ่อนแอ ละทิ้งความเชื่อ ขาดความรัก ไม่มีความกระตือรือร้น รักโลกมากกว่ารักพระเจ้า

ดังนั้น จดหมายจากพระเยซูมายังคริสตจักรทั้งเจ็ดพระองค์ทรงสั่งสอน คำทรมาน ดิเคียน ชมเชย และแนะนำในการแก้ไข ฉะนั้นผู้ใดรู้สึกบกพร่องฝ่ายจิตวิญญาณเหมือนกับคริสตจักรทั้งเจ็ดได้ยอมรับการสั่งสอน เชื่อฟัง และพร้อมที่จะแก้ไขผู้นั้นจะได้รับความสุขตามที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” วิวรณ์ 1:3

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรเอเฟซัส ตั้งแต่ ปี ค.ศ 34-100

วิวรณ์ 2:1-3 พระเยซูคริสต์ตรัสดังนี้ว่า “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อย
ยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทูรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้น
ที่อวดว่าเป็นอัครทูต แต่หาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมุสา เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความ
อดทน และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป

สาเหตุที่ได้รับการชมเชยก็เพราะว่า คริสตจักรนี้ก็ยังมีข้อดีอยู่บ้างที่พระคริสต์ทรง
พอพระทัย “คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์นินิม ที่เราเองก็เกลียดชัง”

นิโคเลาส์ เป็นคนหนึ่งในเจ็ดของมัคนายกชุดแรกที่อัครสาวกได้แต่งตั้งให้ดูแลคนขัด
สนในคริสตจักร (กิจการของอัครทูต 6:5) ต่อมาภายหลังความเชื่อของเขาได้เปลี่ยนแปลงไปโดยนำเอา
ประเพณีธรรมนิยมของลัทธิเดียงถึเข้ามาปะปนกับความเชื่อของคริสเตียน มีการผิดศีลธรรม
และบทรบัญญัติของพระเจ้า

พวกนิโคเลาส์สอนว่า มีความเชื่ออย่างเดียวกั้รอดได้ พระบัญญัติของพระเจ้าไม่ต้อง
ถือ ดังนั้นความเชื่อแบบนี้พระเยซูทรงเกลียดชังมาก

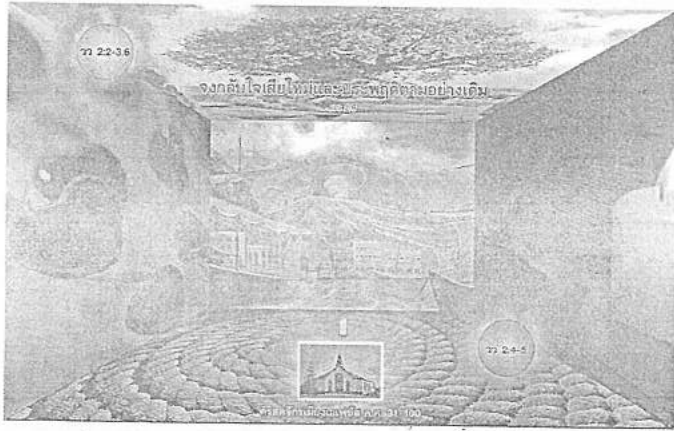
สมาชิกในคริสตจักรเอเฟซัสมีเป็นจำนวนมากที่กระตือรือร้นเอาใจจริงเอาใจในกิจการ
ของพระเจ้าและศึกษาพระคัมภีร์และตีความหมายอย่างถูกต้อง จึงสามารถแยกแยะได้ว่าคำสอน
โทนผิด คำสอนไหนถูก

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายมีคำสอนมากมายที่อ้างว่ามาจากพระเจ้า และคำสอนนั้น
ดูเหมือนจะเป็นความจริง แต่ถ้าเราไม่คิดสนิทกับพระเจ้าและศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจังเราจะไม่
สามารถรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้าจริงหรือไม่

กิจการของอัครทูต 17:11 ยิวชาวเมืองนั้นมีจิตใจสูงกว่าชาวเมืองเธสะโลนิกา ด้วยเขามี
ใจเลื่อมใสรับพระวจนะของพระเจ้า และค้นดูพระคัมภีร์ทุกวัน หวังจะรู้ว่าข้อความเหล่านั้นจะจริง
ดังกล่าวหรือไม่

แต่ถึงอย่างไรก็ยังถูกตำหนิอยู่บ้าง

วิวรณ์ 2:4-5 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่า เจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า เหตุ
ฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่และประพฤติตามอย่าง
เดิม มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะยกคันประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจ
ใหม่

สภาพจิตวิญญาณ
ของคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส
กับคริสตจักรในเวลานี้มีความ
คล้ายกันอย่างมากสภาพจิต
วิญญาณของสมาชิกในคริสต
จักรได้สูญเสียความรักดั้งเดิม
กลายเป็นคริสตจักรที่เห็นแก่
ตัว รักความสะดวกสบาย
ความรักที่มีต่อพระคริสต์ได้จืด

จางหายไป รักทางโลกมากกว่ารักพระเจ้า แต่ก่อนไปโบสถ์เพื่อนมีสการพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ
ทุกสัปดาห์ แต่เวลานี้ไปบ้าง ขาดบ้าง ไปเป็นพิธีเท่านั้น ไปก็สองสามชั่วโมง บางคนครึ่งชั่วโมง
ทั้งๆที่วันสะบาโตมีสี่ชั่วโมง คือเริ่มตั้งแต่ดวงอาทิตย์ตกดินในวันศุกร์ ถึง ดวงอาทิตย์ตกดิน
ในวันเสาร์

พระเยซูได้ทำนายไว้แล้วว่า ความรักของคนส่วนมากจะเยือกเย็นลง เพราะความ
อธรรมแผ่กว้างออกไป มัทธิว 24:12

พระเยซูทรงรักคริสตจักรของพระองค์เสมอ เมื่อคริสตจักรมีความผิดพลาดพระองค์
ไม่ต้องการที่จะทอดทิ้งดังนั้น พระองค์จึงมีคำแนะนำแก้ไขมายังคริสตจักร มีอยู่สามประการที่
พระองค์ทรงเตือนคือ

(1) จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น (ให้เราระลึกถึงว่าเมื่อก่อนเรา
รักพระเจ้าอย่างไรก็ขอให้เรารักอย่างนั้น รวมถึงรักเพื่อนบ้านด้วยเหมือนกัน)

(2) จงกลับใจเสียใหม่

(3) ประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะยกคัมภ์ประทีปของเจ้าออก
จากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่

ยกคัมภ์ประทีปของเจ้าออกจากที่ หมายถึงเราจะถูกตัดออกจากการเป็นประชากรของ
พระองค์

รางวัลสำหรับผู้ที่มิชยธนะ

ผู้ใดมิชยธนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต
ที่อยู่ในอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า

ยากจนแสนเข็ญก็ยอม

แสวงหาจิตวิญญาณจากคริสตจักรสมออร์นา

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรสมออร์นา ตั้งแต่ปี ค.ศ. 100-313 “สะอาดไม่มีจุด
ด่างพร้อย”

วิวรณ์ 2:9-11 เราเห็นว่าพวกเขามีความทุกข์ลำบากและยากจน (แต่ว่าเจ้าก็มั่งมี) และรู้
เรื่องการใส่ร้ายของคนเหล่านั้น ที่กล่าวว่าเขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ว่า แต่พวกเขาเป็นธรรม
ศาลาของชาติตน อย่างกลัวความทุกข์ทรมานซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะจับพวกเจ้าบาง
คนไว้ในคุกเพื่อจะลงใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน

แต่เจ้าจงมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า ใคร
มีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตราย
จากความตายครั้งที่สองเลย’

สภาพของคริสตจักรที่เมืองสมออร์นาเป็นที่พอพระทัยพระเจ้ามาก เพราะเป็นคริสต
จักรที่สะอาดไม่มีจุดด่างพร้อย และเป็นคริสตจักรที่น่าสงสารมาก เพราะได้รับการกดขี่ข่ม
เหงอย่างหนักจากอำนาจทางด้านเศรษฐกิจ และอำนาจทางการเมือง

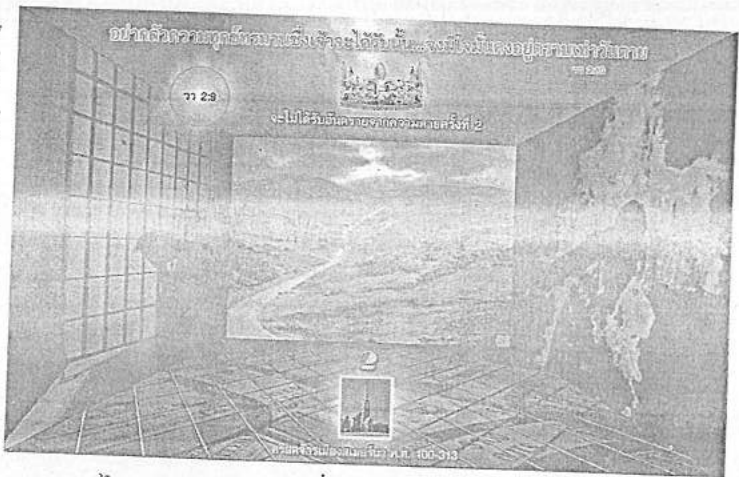
เนื่องจากว่าในสมัยนั้น ชาวยิวได้มีอำนาจควบคุมทางด้านเศรษฐกิจ พวกยิวเป็นพ่อ
ค้าที่ร่ำรวยมาก ในขณะที่เดียวกัน ยิวในสมัยนั้นไม่ชอบพระเยซู จึงเป็นสาเหตุของการกดขี่ข่มเหง
คริสเตียนอย่างหนัก เมื่อคริสเตียนไปซื้อของ พวกยิวจะไม่ขายให้ ถ้าจะขายก็ขายแพงมาก

ดังนั้น คริสเตียนในเมืองสมออร์นาถึงเป็นคนยากจนที่ถูกข่มเหง แต่เขายากจนฝ่าย
เนื้อหนังเท่านั้น ในด้านจิตวิญญาณของเขากลับมั่งมี พระคริสต์ตรัสว่า“เราเห็นว่าพวกเขามีความ
ทุกข์ลำบากและยากจน (แต่ว่าเจ้าก็มั่งมี)”

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายก่อนพระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่สอง คริสตจักรของพระ
เจ้าจะถูกกดขี่ข่มเหงจากอำนาจทางการเมือง และอำนาจทางศาสนาเทียมเท็จอีกครั้ง ตามที่
พระวจนะของพระเจ้าตรัสไว้ว่า (สัตรีร้ายสองเขา) ในพระธรรมวิวรณ์

วิวรณ์ 13:15-17

ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่
จะให้ล้มหายใจแก่รูปสัตว์
นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้น
พูดได้ และให้มีอำนาจที่
จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่
ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึง
แก่ความตายได้ และมัน
ยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้ง

ผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน ไทและทาสีให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผาก
ของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น...

พระเยซูกล่าวถึงพวกยิวเหล่านี้ว่า "และรู้เรื่องการใส่ร้ายของคนเหล่านั้น ที่กล่าวว่า
เขาเป็นพวกยิวและหาได้เป็นไม่ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของชาคาน"

คริสเตียนส่วนมากในโลกนี้ก็ไม่ต่างไปจากคนยิวในสมัยนั้น ต่างอ้างว่าเขาเป็น
คริสเตียน แต่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามทางของพระเยซู พวกเขากลายเป็นผู้ที่ปฏิบัติยกย่องพระองค์
และต่อต้านคำสอนของพระเยซู คือความจริงในพระวจนะของพระเจ้า

คำหุนใจจากพระเจ้า

"แต่เจ้าจงมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย"

มาระโก 13:13 คนทั้งปวงจะเกลียดชังท่าน เพราะความภักดีที่ท่านมีต่อเรา แต่ผู้ใดทนได้
จนถึงที่สุด ผู้นั้นจะรอด

รางวัลที่จะได้รับ

วิวรณ์ 2:10-11 แต่เจ้าจงมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิต
ให้แก่เจ้า... ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย"

ความตายครั้งที่สอง คือการพิพากษาของโทษคนอธรรมและชาคานหลังจากหนึ่งพันปี
(โปรดดูในวิวรณ์บทที่ 20)

ไม่ปฏิเสธความเชื่อ อันเป็นหลัก

แสวงหาจิตวิญญาณจากคริสตจักรเปอร์ทามัม

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรเปอร์ทามัม ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 313-538 “เสื่อมทราม”

วิวรณ์ 2:13 พระเยซูคริสต์ตรัสดังนี้ว่า ‘เรารู้จักที่อยู่ของเจ้า รู้ว่าที่นั่งของชาตานอยู่ที่ไหน เจ้าบิดนามของเราไว้มัน และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่คุณที่พาผู้เป็นพยานที่ซื่อสัตย์ของเราต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้า ในที่ซึ่งชาตานอยู่

สาเหตุที่ได้รับการชมเชยจากพระคริสต์ก็เพราะว่าคริสเตียนส่วนใหญ่ในคริสตจักรเปอร์ทามัมยึดมั่นในความจริงของพระคริสต์ และมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก

การกดขี่ข่มเหง และการถูกบีบบังคับอย่างหนักจากผู้ที่มีอำนาจบ้านเมือง พวกเขาที่ไม่ปฏิเสธคำสองของพระเยซูคริสต์ ถึงแม้ว่า “อันที่พา” ผู้มีความเชื่อในพระเยซูจะถูกฆ่าก็ตาม

“อันที่พา” ผู้มีความเชื่อในพระเยซูท่านยอมตายเพื่อความจริง เมื่อถูกบังคับให้ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ และให้เรียกจักรพรรดิว่า “พระเจ้าซีซาร์” แทน แต่ท่านไม่ยอม จึงถูกตัดสินให้ประหารชีวิต แต่ก็ยังได้รับการต่อว่าจากองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเช่นกัน

ถือตามคำสอนของบาลาอัม

วิวรณ์ 2:14-15 แต่เรามีชื่อที่จะต่อว่าเจ้าสองสามข้อ คือพวกเจ้าบางคนถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อให้พวกอิสราเอลทำผิด คือให้เขากินของที่ได้บูชาแก่รูปเคารพแล้ว และให้เขาล่วงประเวณี และมีพวกเจ้าบางคนที่ยึดคำสอนของพวกนิโคเลาส์ นิยมด้วยเหมือนกัน”

อุปนิสัยของบาลาอัมคือ เป็นคนโลภ รักเงินทอง (กัณดารวิถี 22:25-2:2; 31:8, 16;

2 เปโตร 2:15; ยูดา 11)

นิโคเลาส์ คือครูสอนเทียมเท็จ เป็นพวกปฏิเสธพระบัญญัติ ถือเอาความเชื่อ และพระคุณเท่านั้นที่รอดได้ ซึ่งตรงกันข้ามกับความจริงในพระคัมภีร์ที่สอนว่า

ยากอบ 2:14 คู่ก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติตาม จะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ

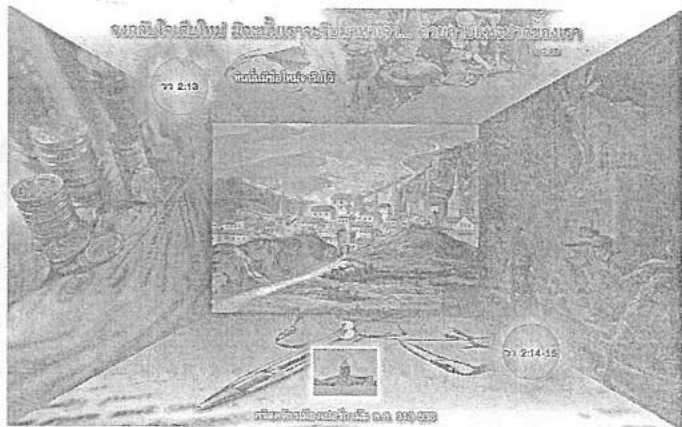
สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรในวาระสุดท้ายไม่ต่างกับสภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรที่เมืองเปอร์แกมมัส โลกทั้งเงิน และเวลาของพระเจ้า

คำเตือนจากพระคริสต์

วิวรณ์ 2:14-15 เหตุฉะนั้นจงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรับมาหาเจ้าและจะสู้กับเขาเหล่านั้น ด้วยดาบแห่งปากของเรา

ดาบแห่งปาก " หมายถึง ความจริงของพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์เก่าและพระคัมภีร์ใหม่ (ดาบ) คือ (พระคัมภีร์) สามารถใช้เป็นอาวุธต่อสู้คำสอนผิดที่จะเข้ามาในคริสตจักรได้ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนเราจำเป็นต้องศึกษาหาความจริงในพระคัมภีร์ให้มาก เพื่อเราจะได้ไม่ต้องถูกหลอกเชื่อในคำสอนที่ผิด

ฮีบรู 4:12 เพราะว่าพระวจนะของพระเจ้านั้นไม่ตายและทรงผลานุภาพอยู่เสมอ กมยิ่งกว่าดาบสองคมใดๆ แทะทะลุกระทั้งจิตและวิญญาณ ตลอดจนข้อกระดูกและไขในกระดูก และสามารถวินิจฉัยความคิดและความมุ่งหมายในใจด้วย

"มิฉะนั้นเราจะรับมาหาเจ้าและจะสู้กับเขาเหล่านั้น ด้วยดาบแห่งปากของเรา" หมายความว่าพระเจ้าจะพิพากษาคัดสิ้นความผิดด้วยพระวจนะแห่งความจริงของพระองค์

รางวัลที่จะได้รับ

วิวรณ์ 2:16 เราจะให้มานา ที่ซ่อนอยู่แก่ผู้ที่มีชัยชนะ และจะให้หินขาวแก่เขาด้วย ที่หินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใญ่เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น

การแทรกซึม

คำสอนเทียมเท็จ

แสวงหาจิตวิญญาณจากคริสตจักรอียิปต์

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรอียิปต์ ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 538-1517 “การเข้าไปเกี่ยวข้องกับเยเซเบล”

วิวรณ์ 2:19 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความรัก ความเชื่อ และการปรนนิบัติ และความอดทนของเจ้า และรู้ว่าการเบื้องปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบื้องต้น

คริสตจักรที่เมืองอียิปต์เป็นคริสตจักรที่ยึดมั่นในความรัก ความเชื่อ และมีความอดทนในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า เช่นเดียวกับคริสตจักรสเมอร์นา คริสตจักรนี้มีความเจริญขึ้นในด้านจิตวิญญาณเล็อยๆ และเสมอต้นเสมอปลาย จึงเป็นเหตุที่ได้รับการชมเชยจากพระคริสต์

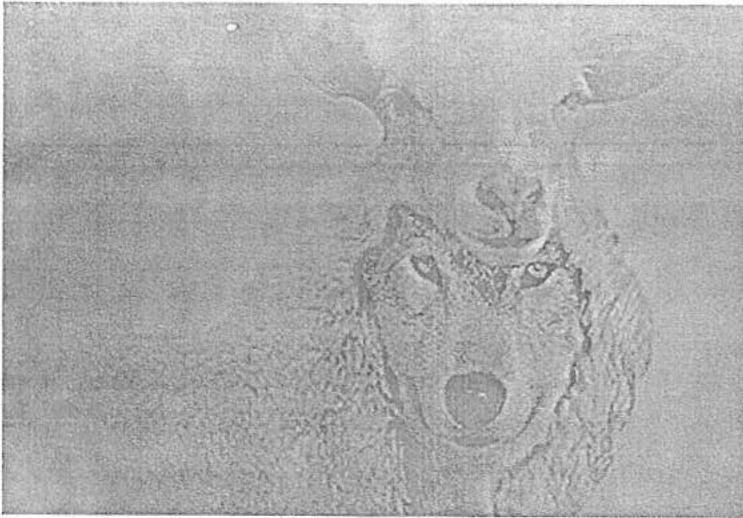
แต่ก็ยังมีข้อบกพร่องอยู่บ้างจึงถูกพระคริสต์ทรงตำหนิว่า...

วิวรณ์ 2:20 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือพวกเจ้าทนฟังผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้เผยพระวจนะ หญิงนั้นสอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี และให้กินของที่บูชาก่อรูปเคารพแล้ว

เยเซเบล เป็นธิดาของกษัตริย์ต่างชาติ ซึ่งกษัตริย์อาหรับชาติอิสราเอลรับมาเป็นมเหสี นางได้ทำให้กษัตริย์อาหรับผู้อ่อนแอและทิ้งพระเจ้า และกระทำความชั่ว นางนมัสการพระบาอิล นางได้นำคำสอนผิดๆ เกี่ยวกับไสยศาสตร์ และภูตผีปิศาจต่างๆ เข้ามาเผยแพร่ในคริสตจักร นางยังได้ข่มเหงผู้พยากรณ์ของพระเจ้าด้วย ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงนางเป็นทั้งโสเภณีและแม่มด

"หญิงนั้นสอนและล่อลวงผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี"

คำสอนเทียมเท็จได้แทรกซึมเข้ามาในคริสตจักรจนทำให้ผู้รับใช้ของพระเจ้าและสมาชิกบางคนได้หลงกระทำผิดและรับเอาคำสอนเทียมเท็จเหล่านั้น ทั้งยังได้นำประเพณีต่างๆ ของฝ่ายโลกเข้ามาในคริสตจักรด้วย ดังนั้นจึงถือว่าเป็นการล่วงประเวณีที่ฝ่ายจิตวิญญาณ

ในยุคสุดท้ายก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาครั้งที่สองนี้ก็เช่นเดียวกัน พระองค์เตือนว่าจะมีผู้พยากรณ์เท็จ เกิดขึ้นในคริสตจักร เขาจะนำคนจำนวนมากให้หลงติดตามมัน

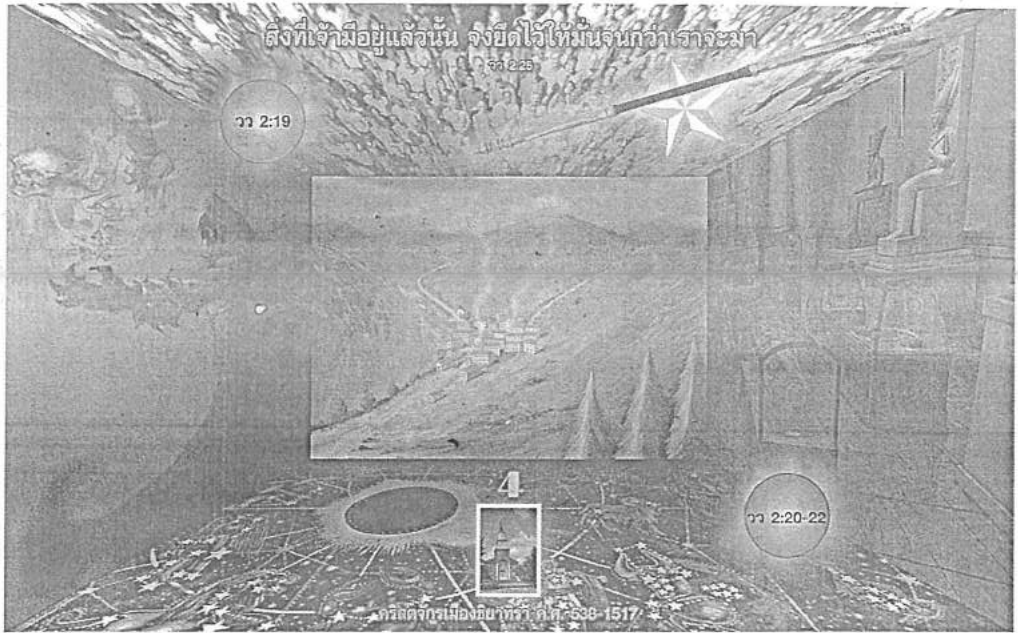
มัทธิว 24:24 ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้

ยุคนี้เป็นยุคของการเปลี่ยนแปลงพระบัญญัติ และวันสะบาโต และกดขี่ข่มเหงมาประชากรของพระเจ้าเป็นจำนวนมากด้วย เนื่องจากคนเหล่านั้นไม่ยอมประพฤติตามคำสั่งที่ว่า ให้รักษาวินัยอันดีเป็นวันสะบาโตแทนวันสะบาโตแท้ของพระเจ้า คือวันเสาร์ โดยอำนาจของคริสตจักรแห่งโรมในสมัยนั้น ตามที่ได้บันทึกไว้

ดาเนียล 7:25 ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของกษัตริย์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและธรรมบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ” (ยุคนี้เรียกว่า ยุคมืด)

อำนาจนี้เริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ. 538-1798 เป็นเวลา 1260 ปี (42 เดือน) วิวรณ์ 11:1-3

อำนาจนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งก่อนการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ วิวรณ์ 13:11-12

วิวรณ์ 13:11-12 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินมีสองเขาเหมือน
 ดูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนและต่อ
 หน้า มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

(ในอนาคตอีกไม่นาน จะมีการออกกฎหมายบังคับให้คนทั้งโลกนมัสการพระเจ้า หรือ
 ทำพิธีทางศาสนาในวันอาทิตย์อีกครั้ง หากผู้ใดไม่ปฏิบัติตามก็จะได้รับผลอย่างที่ไม่เคยของ
 คริสตจักรอริยาทิสลาได้รับ)

วิวรณ์ 13:16-17 และให้มีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมรับรูปสัตว์ร้ายนั้น
 ถึงแก่ความตายได้ และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน ไทและ
 ทาสให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอก
 จากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น (เครื่องหมายนั้นคือ การยอมรับวันอาทิตย์)

คำเตือนจากพระคริสต์

วิวรณ์ 2:22 ...และคนที่หลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้ผจญกับความระทม
 ทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะสำนึกในความประพฤติชั่วของนาง

เมื่อใดก็ตามถ้าเราเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับพวกพ่อมด หมอผี หรือคูฤกษ์ยาม คูเมื่อคูหมอ
 และกินของที่เขาดวยรูปเคารพแล้ว ถือว่าคนคนนั้นได้ล่วงประเวณีกับนางเยเซเบลแล้ว และ
 จะได้รับโทษตามที่พระคริสต์ได้ตรัสไว้แล้ว

ตายแล้วแต่ยังเป็นอยู่

แสงแห่งจิตวิญญาณจากคริสตจักรชาร์ดิส

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรชาร์ดิส ตั้งแต่ ปี ค.ศ 1500-1750 “การปฏิรูป”

วิวรณ์ ๓:1 “เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรในยุคปัจจุบันนี้เหมือนกับสภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรที่เมืองชาร์ดิสเป็นอย่างมาก เพราะว่า มีความอุดมสมบูรณ์ และร่ำรวยมากในด้านวัตถุจึงทำให้ เลื่อยซาและเกียจคร้าน และขาดการกระตือรือร้น จนเป็นเหตุทำให้จิตวิญญาณตกอยู่ได้อ่านาจฝ่ายเนื้อหนัง สมาชิกส่วนมากแสวงหาทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกมากกว่าแสวงหาพระเจ้า

ลักษณะนี้พระคริสต์ตรัสว่า “เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าได้ตายเสียแล้ว” ในที่นี้หมายความว่าถึงจิตวิญญาณ เขาคิดว่าเขาเป็นคริสเตียนที่มีจิตวิญญาณ และเชื่อมั่นในพระเจ้า จริงๆ แล้วในสายพระเนตรของพระเจ้าจิตวิญญาณของเขาได้ตายไปแล้ว เพราะว่าเขาขาดการรับผิดชอบในฐานะที่เป็นคริสเตียน

ฐานะการเป็นคริสเตียนคือ การรับใช้องค์พระเยซูคริสต์ เหมือนกับที่พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้รับใช้พระเจ้า ยอห์น 17:18 กล่าวไว้ว่า “พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มาในโลกฉันใด ข้าพระองค์ก็ใช้เขาไปในโลกฉันนั้น”

นาง เอเลน จี ไวท์ได้กล่าวถึงหน้าที่และการรับใช้พระเจ้าในวาระสุดท้ายอย่างไร

“บัดนี้เราจะต้องสำนึกเสมอว่าเรามีความรับผิดชอบต้องทำงานหนักมากขึ้นเพื่อประกาศความจริงที่พระเจ้าทรงประทานให้สำหรับเวลานี้...”

“บัดนี้เป็นเวลาสำหรับการตักเตือนครั้งสุดท้าย การประกาศเทศนาความจริงในทุกวันนี้ มีพลังอำนาจ แต่ฤทธิ์เดชนี้จะดำรงอยู่นานเท่าใด? เพียงระยะหนึ่งเท่านั้นเอง...”

“คนทั้งหลายจำต้องตระหนักถึงการเอาจริงเอาจังในขณะนี้ เราจะต้องตระหนักเสมอว่าเวลาแห่งพระกรุณา กำลังจะสิ้นสุดลงในอีกไม่นานนี้ คริสเตียนจะต้องทำงานหนักขึ้นเพื่อทำให้ข่าวที่ประกาศสำหรับประชาชนทั้งหลายของยุคนี้มี ความเข้มแข็งและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ข่าวของทูตสวรรค์สามองค์จะต้องประกาศด้วยฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่” (Evangelism. pp.16.17)

คำเตือนจากพระคริสต

วิวรณ์ 3:2 เจ้าจงตื่นขึ้นและกระตุ้นส่วนที่เหลือนอยู่ ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้นให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่า เราไม่พบการประพุดิจของเจ้าที่ดีพร้อมในสายพระเนตรของพระเจ้า

ในเวลาที่มีประพุดพระกรุณาของพระเจ้าใกล้จะปิดลงแล้วขอให้เรา ตื่น ลุกขึ้น และฉายแสง จงกระตุ้นจิตวิญญาณที่เหลือนอยู่น้อยนิดให้เคิบโคขื่น และเข้มแข็งขึ้นในองค์พระเยซูคริสต์เจ้าของเรา

คำแนะนำจากพระคริสต

วิวรณ์ 3:3 เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงกระทำตามและกลับใจเสียใหม่ ถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าเมื่อไร

เมื่อเราได้รับการตักเตือนสั่งสอนจากพระเจ้าโดยผ่านพระคัมภีร์ ผู้รับใช้พระเจ้าที่นำพระคำของพระเจ้ามาชี้แนะ โดยเฉพาะคำสองของผู้พยากรณ์ของพระเจ้าในยุคสุดท้ายคือ

บทความทุกเล่มของนาง เอเลน จี ไวท์ ได้แนะนำการดำรงชีวิตอย่างไรในวาระสุดท้าย ให้พร้อม
เตรียมรับการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซูคริสต์ได้

คำหนุนใจจากพระคริสต์

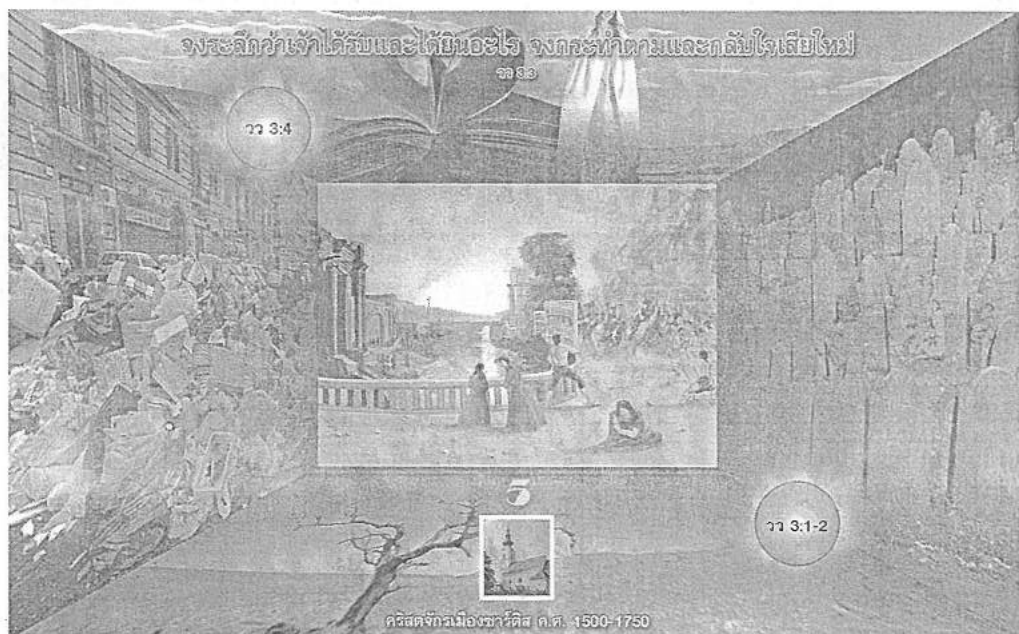
วิวรณ์ 3:4 แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามคนที่เมืองซาร์ดิส ที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมี
มลทิน และเขาเหล่านั้น จะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว

ถึงแม้ว่าคริสตจักรของพระเจ้าในปัจจุบันนี้ดูเหมือนจะล้มลงเสียแล้ว แต่ก็ยังมีคนกลุ่ม
น้อยที่หลงเหลืออยู่ ที่ยังซื่อสัตย์ และเชื่อฟังพระเจ้าประพฤติปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์
อยู่เสมอ

คำถามในวันนี้ถามว่า “ท่านเป็นคนหนึ่ง ในจำนวนคนกลุ่มน้อยที่ซื่อสัตย์ และเชื่อ
ฟังพระเจ้าประพฤติปฏิบัติตามคำสอนของพระองค์หรือเปล่า”

รางวัลที่จะได้รับ

วิวรณ์ 3:5 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือ
แห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์
ของพระองค์

การประพุกที่ดงาม

แสวงหิจิตวิญญาณจากคริสตจักรฟิลาเดลเฟีย

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรฟิลาเดลเฟีย ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1750 - 1850 “การเคลื่อไหวการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง”

วิวรณ์ 3:8 ‘เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เรารู้ว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้ประพุกตามคำของเรา และไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา

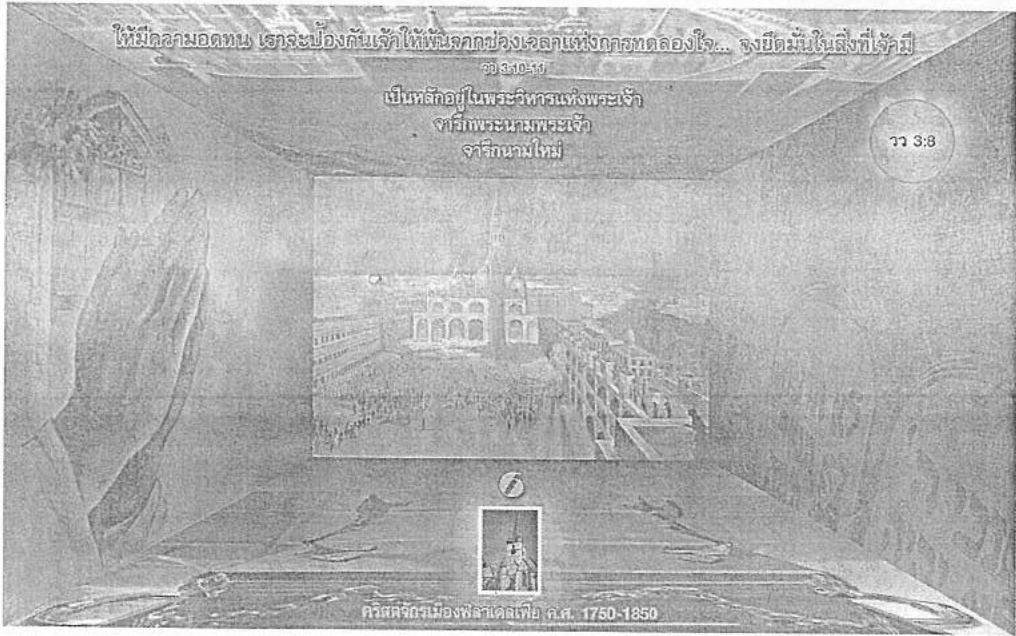
คำว่าประตูในที่นี้หมายถึงพระเยซู “เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเราผู้นั้นก็จะรอด เขาจะเข้าออกแล้วก็จะพบอาหาร” ยอห์น 10:9 พระเยซูเป็นทางรอดบาปประตูแห่งความรอดได้เปิดไว้แล้วสำหรับคริสตจักรเมืองฟิลาเดลเฟีย

คริสตจักรในเมืองนี้เป็นคริสตจักรเล็กๆ แต่สมาชิกในคริสตจักรมีความซื่อสัตย์ มั่นคงต่อพระเจ้า และประพุกตามพระคำของพระเจ้าด้วยความเพียร เป็นคริสตจักรที่ถ่อมตัว ถ่อมใจ มีความจงรักภักดีต่อพระเยซูคริสต์

เมื่อพระเยซูทรงเสด็จมาครั้งที่สองผู้ที่เข้าประตูนั้นได้คือ “คนทั้งหลายที่ชำระเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในนครนั้นโดยทางประตู” วิวรณ์ 22:14

คำหนุนใจจากพระคริสต์

○ วิวรณ์ 3:9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พูดมุสว่า เขาเป็นพวกขิวและไม่ได้เป็นนั้น นากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า

คริสตจักรนี้ไม่ถูกตำหนิจากพระเยซูเช่นเดียวกับคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นา เพราะ
ว่าทั้งสองคริสตจักรนี้ได้พบกับความทุกข์ยาก และถูกกลั่นแกล้งจากพวกยิวเช่นกัน การกระทำ
ทั้งหมดนี้มีชาตานอยู่เบื้องหลังจึงได้เรียกว่า "ธรรมศาลาของชาตาน"

วิวรณ์ 3:10 เพราะเหตุที่เจ้าได้ประพฤติตามคำของเรา คือให้มีความอดทน เราจะป้องกัน
เจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดลองใจ ซึ่งจะมีทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองใจคนทั้งปวงที่อยู่ใน
โลก เราจะมาในเร็วๆ นี้ จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้

ในวาระสุดท้ายจะเกิดความทุกข์ยากลำบากมากมาย จะมีการกดขี่ข่มเหง พลไพร่ของ
พระเจ้าทุกหนแห่งทั่วโลกเราจะได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้าเช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงสัญญา
ไว้กับคริสตจักรเมืองฟิลาเดลเฟียก็ต่อเมื่อเราจะต้องมีการประพฤติปฏิบัติเหมือนกับคริสต
จักรสเมอร์นา และคริสตจักรที่ฟิลาเดลเฟีย

รางวัลที่จะได้รับ

วิวรณ์ 3:12-13 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะตั้งให้ผู้นั้นเป็นหลักอยู่ในพระวิหารแห่งพระเจ้า
ของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปนอกพระวิหารอีกเลย และที่ตัวของผู้นั้นเราจะจารึกพระนาม
พระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จาก
พระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย

จิตวิญญาณอ่อนๆ

แสวงหาจิตวิญญาณจากคริสตจักรเลาดีเชีย

สภาพจิตวิญญาณของคริสตจักรเลาดีเชีย ตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1850 - วันสิ้นโลก
“ประชากรของพระเจ้าที่เหลือนอยู่”

คริสตจักรเลาดีเชีย เป็นคริสตจักรที่แย่มากที่สุด

เป็นคริสตจักรที่ไม่ได้รับการชมเชยจากพระคริสต์ มีแต่ถูกต่อว่า ตักเตือน และก็แนะนำให้แก้ไขไม่เช่นนั้นความรอดจะไม่มีเลยในคริสตจักรนี้

วิวรณ์ ๑:14-16 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเชีย ว่า ‘พระองค์ผู้ทรงเป็นพระอาเมน ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัด ซึ่งพระเจ้าทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า “ เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใคร่ให้เจ้าเย็นหรือร้อน เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา

ข่าวที่ประกาศแก่คริสตจักรที่เมือง เลาดีเชีย เป็นภาพที่แท้จริงที่แสดงให้เห็นสภาพฝ่ายจิตวิญญาณ ของคริสตจักรที่ยังเหลือนอยู่ในระหว่างสมัยที่สุดปลายแห่งประวัติศาสตร์ของโลก และเป็นคำตักเตือนครั้งสุดท้ายของพระคริสต์ที่มีต่อพลไพร่ที่ยังเหลือนอยู่ ก่อนที่ระยะเวลาซึ่งพระเจ้าทรงพระกรุณาผ่อนผันให้มนุษย์ทั้งหลายกลับใจเสียใจใหม่จะสิ้นสุดลง

สาเหตุที่คริสตจักรเลาดีเชียในสมัยนั้นอยู่ในสภาพอุ่นๆ ไม่เย็นไม่ร้อน ก็คือ เขาชอบทำอะไร ตามความพอใจและไม่ยอมเปิดประตูหัวใจต้อนรับพระเยซู*

ชาวคริสตจักรที่เมือง เลาดีเชีย ยังเป็นประโยชน์สำหรับตักเตือนสั่งสอนพลไพร่ของพระเจ้าที่แสดงตนว่า เป็นผู้เชื่อถือในความจริงสมัยปัจจุบัน คนส่วนมากคือคนที่แสดงตนว่ามีความเชื่อ แต่มิได้เชื่อถือด้วยใจจริง เขาเป็นเหมือนคนที่มีสภาพจิตใจอุ่นๆ ไม่เย็นไม่ร้อน เขาได้ชื่อว่า เป็นผู้ถือเท่านั้น แต่ไม่มีใจร้อนรนเขาไม่เต็มใจที่จะตายต่อตัวเอง (Testimonies เล่ม 4 หน้า 87)

ทูตสวรรค์ได้แสดงให้เห็นว่าคำพยานที่ประกาศแก่ผู้เชื่อถือที่เมืองเลาดีเซีย เป็นประโยชน์สำหรับตักเตือนสิ่งสอน พลไพร่ของพระเจ้าในสมัยปัจจุบัน คำพยานนี้มีไว้สำหรับตักเตือนพลไพร่ของพระเจ้าให้รู้สึกตัวว่าเขาได้ทำผิดพลาด และชักจูงให้เขากลับใจเสียใหม่ เพื่อพระคริสต์จะได้เสด็จมาสถิตอยู่กับเขา และเขาจะได้ปรับปรุงตัวให้เหมาะสมสำหรับชาวที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศด้วยเสียงอันดัง (Testimonies เล่ม 1 หน้า 186)

ชาวที่ประกาศแก่คริสตจักรเลาดีเซียยัง เป็นชาวสาวพิเศษสำหรับพลไพร่ของพระเจ้าในสมัยปัจจุบัน นี่คือชาวสาวสำหรับ คริสเตียนที่ทำตัวเหมือนกับชาวโลก จนไม่สามารถเห็นข้อแตกต่างได้เลย (7 BC 959)

คำแนะนำ และตักเตือน

วิวรณ์ 3:18-19 เราเตือนสติเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์แล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะได้เป็นคนมีงมี และให้เจ้าซื้อเสื้อผ้าสีขาว เพื่อนุ่งห่มให้พ้นจากความอับอายที่เจ้าต้องเปลือยกายอยู่ และซื้อยาทาตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้แลเห็น เรารักผู้ใดเราก็ตักเตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น และกลับใจเสียใหม่

ทองคำ คือ ความเชื่อและความรัก

มาระโก 12:30-31 และพวกท่านจงรักพระเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของท่าน ด้วยสุดความคิดและด้วยสิ้นสุดกำลังของท่าน และธรรมเนียมปฏิบัติที่สองนั้นคือ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ธรรมเนียมปฏิบัติอื่นที่ใหญ่กว่าธรรมเนียมปฏิบัติทั้งสองนี้ไม่มี

ฮีบรู 11:1 ความเชื่อคือความแน่ใจในสิ่งที่เราหวังไว้ เป็นความรู้ลึกซึ้งมั่นใจว่า สิ่งที่ยังไม่ได้เห็นนั้นมีจริง

ตัวอย่างความเชื่อของบุคคลในพระคัมภีร์

ความเชื่อของอาเบล ฮีบรู 11:4 (ของถวาย)

ความเชื่อของเอโนค ฮีบรู 11:5 (ดำเนินตามพระเจ้า)

ความเชื่อโนอาห์ ฮีบรู 11:7 (สร้างเรือ)

ความเชื่อของอับราฮัม ฮีบรู 11:8, 17 (ถวายบุตร)

เลื้อยสาว คือ ความชอบธรรมของพระคริสต์

(ดูในหัวข้อพระเยซู หน้า 5)

ความชอบธรรมของพระคริสต์ คือพระอุปนิสัยอันปราศจากคำหนิของพระองค์ และเป็นการประพฤติดันชอบธรรมของพวกธรรมิกชน ธรรมิกชนเขาประพฤติอย่างไร

วิวรณ์ 14:12 นี่แหละความอดทนซึ่งพวกธรรมิกชนคือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะต้องมี

วิวรณ์ 12:17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับวงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยาณของพระเยซู
อะไรคือคำพยาณของพระเยซู

วิวรณ์ 19:10 แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยาณของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยาณกล่าวถึงพระเยซู นั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ

หมายถึงหนังสือ “วิญญาณแห่งคำพยากรณ์” หนังสือของนาง เอเลน จี ไวท์

พระองค์ทรงตรัสว่า “เราเตือนสติเจ้าให้ชื่อ เลื้อยสาว” เพื่อมุ่งทรมให้พ้นจากความอับอายที่เจ้าเปลือยกายอยู่ เมื่อเรามอบถวายตัวเราให้กับพระคริสต์จิตใจของเราได้เข้าร่วมกับพระทัยของพระองค์ ความตั้งใจของเราจะเข้าสนิทกับพระทัยของพระองค์ ความคิดของเราจะเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับความคิดของพระองค์ ความคิดจะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ เราจะดำเนินชีวิตแบบพระองค์ นี่คือ ความหมายของการสวมเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ (ดู อุทาหรณ์สอนชีวิต หน้า 294, 295)

เปลือยกายอยู่ เราไม่สามารถที่จะอยู่ต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้าได้หากว่าเราเปลือยกายอยู่ (กายฝ่ายจิตวิญญาณ หมายถึงปราศจากการประพฤติดีในวิถีคริสเตียน)

เครื่องปกปิดที่พระคริสต์ทรงประทานให้เท่านั้น ที่ทำให้เราเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้าได้ เครื่องปกปิดหรือเสื้อคลุมแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์จะทรงโปรดประทานให้กับจิตวิญญาณทุกดวงที่กลับใจและเชื่อฟัง

วิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวไว้ว่า ผู้ที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้าจะต้องเป็นผู้ที่มีอุปนิสัยเหมือนพระเยซูเท่านั้น

ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์จะประทับลงบนเฉพาะผู้ที่มีลักษณะนิสัยเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น (7 Bible commentary, 970/1:3)

ข้าพเจ้าได้มองเห็นคนจำนวนมากไม่ได้ตระหนักว่า พวกเขาจะต้องเป็นอย่างไร เพื่อที่พวกเขาจะได้มีชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบากไปได้โดยที่ไม่มีมหาปุโรหิตในพระวิหารบนสวรรค์ (การที่พวกเขาจะมีชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบากไปได้โดยไม่มีมหาปุโรหิตในพระวิหารบนสวรรค์นั้น พวกเขาจะต้องเป็นคนอย่างไร) คนเหล่านั้นที่ได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์และได้รับการปกป้องในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากจะต้องสะท้อนพระฉายาของพระเยซูเต็มร้อย” (Early Writing, 71:14)

ยาทาตา (น้ำมัน) คือ พระวิญญาณ

1 ซามูเอล 16:13 ซามูเอลจึงนำขวดเจาน้ำมันและ เจิมคิงเขาไว้ท่ามกลางที่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเจาก็สวมทับ ดาวิดอย่างมากตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป และซามูเอลก็ถูกขืนกลับไปยังรามัท

น้ำมันทาตา คือ ความเข้าใจฝ่ายจิตวิญญาณ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ซึ่งจะช่วยให้ท่านมองเห็นกาลอุปายต่อลงของซาตาน และหลีกเลี่ยงให้พ้นกาลอุปายเหล่านั้น ให้ท่านค้นพบความผิดบาปและเกลียดชังความผิดบาปนั้น ให้ท่านเข้าใจถึงความจริงและยอมเชื่อฟังและประพฤติตามความจริงนั้น (Testimonies เล่ม 5 หน้า 233)

พระวิญญาณทรงทำอะไรเพื่อเรา

ยอห์น 16:7-8 อย่างไรก็ตามเราจะบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้น ก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความคิด ความชอบธรรม และการพิพากษา

โรม 8:9, 11 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆแล้ว ท่านก็มีได้อยู่ได้เนื้อหนัง แต่อยู่ได้พระวิญญาณ ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรง

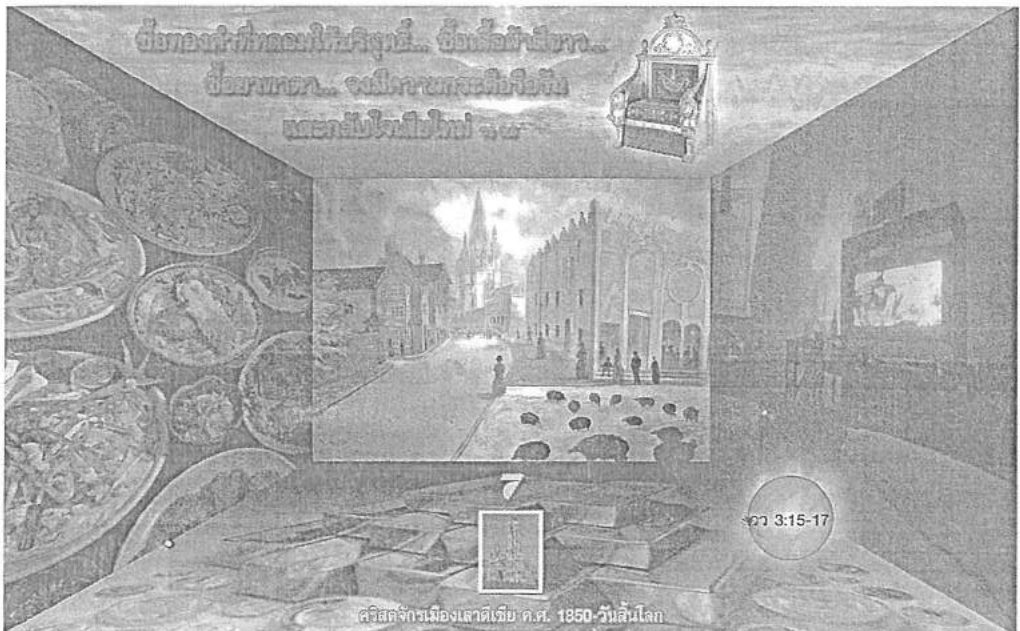
กระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชแห่งพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

เอเฟซัส 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้ เพื่อวันที่จะทรงไถ่ให้รอด

รางวัลสำหรับผู้ที่มิชัษน:

วิวรณ์ 3:20-21 นี่แน่ะ เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้นและจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเราบนพระที่นั่งของพระองค์

ประตูนั้นคือประตูแห่งจิตใจของเรา เป็นประตูจิตวิญญาณของเราต้องเชิญพระเยซูเข้ามาในใจของเรา เราจะต้องเปิดออกรับพระเยซู เพราะพระองค์คืออาหารทิพย์ อาหารฝ่ายจิตวิญญาณ และเราจะเป็นเหมือนพระฉายาของพระเยซู และพระองค์จะให้เรานั่งกับพระองค์ที่พระที่นั่งของพระองค์ (หมายถึงพระองค์อยู่ที่ไหนเราก็จะอยู่ที่นั่นด้วย)

กฤธิ์อำนาจของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์

ในหลักความเชื่อของคริสตจักรเซเวนเดย์แอ๊ดเวนตีส เราเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพระเจ้าองค์หนึ่งในพระเจ้าสามพระภาค คือมีพระเจ้า พระบิดา พระเจ้าพระบุตร และพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในพระคัมภีร์พระเยซูทรงประกาศว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นผู้หนึ่งในพระเจ้าโดยเรียกว่า “พระองค์”

ยอห์น 16:8 พระเยซูคริสต์ตรัสว่า เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำ ให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิด ความชอบธรรม และการพิพากษา

พระเจ้าไม่มีพระประสงค์ที่จะทอดทิ้งประชากรของพระองค์ ก่อนที่พระเยซูจะจาก โลกนี้ไปพระองค์ทรงสัญญากับเหล่าสาวกของพระองค์ และทุกๆ คนที่รอดอยพระองค์ว่า “เราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อจะได้อยู่กับท่าน ตลอดไป” ยอห์น 14:16

“อย่างไรก็ตามเราจะบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อ ประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราก็จะใช้พระองค์มาหาท่าน” ยอห์น 16:7

เมื่อพระวิญญาณเสด็จมาแล้วพระองค์จะทำอะไร?

ยอห์น 16:13-14 เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่าน ทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพลการ แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่ พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น

ในการทำงานเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วย เพราะเราไม่รู้ว่าเราควรจะทำอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณทรงช่วยขอแทนเรา ในเมื่อเรารู้ว่าควรอธิษฐานไม่เป็นคำ *โรม 8:26*

อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังช่วยให้เราเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ด้วย “เราจะให้ใจใหม่แก่เจ้าและเราจะบรรจ จิตวิญญาณใหม่ไว้ในเจ้า เราจะนำใจหินออกไปเสียจากเนื้อของเจ้าและให้ใจเนื้อแก่เจ้า และเราจะใส่วิญญาณของเราภายในเจ้า และกระทำให้เจ้าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และให้รักษากฎหมายของเราและกระทำตาม” *เอเสกีล 36:26-27*

พระคัมภีร์กล่าวว่า ผู้ที่ปฏิเสธการกลับใจ และคำตักเตือน ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นบาปที่อภัยไม่ได้เลย คือว่าไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นใครก็ตาม ถ้าหากเขานำความจริงของพระเจ้ามาสอน มาเตือนเรา แต่เราไม่ยอมฟัง และไม่ยอมกลับใจ หรือว่า ฟังแล้วฟังเลย ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงชีวิตให้ดีขึ้นก็เท่ากับว่าเราปฏิเสธพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวจนะกล่าวว่า “เพราะฉะนั้นเราบอกท่านทั้งหลายว่า ความผิดบาปและคำหิมนิประมาททุกอย่างจะโปรดยกให้มนุษย์ได้ เว้นแต่คำหิมนิประมาทพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดยกให้มนุษย์ไม่ได้ ผู้ใดจะกล่าวร้ายบุตรมนุษย์ จะโปรดยกให้ผู้นั้นได้ แต่ผู้ใดจะกล่าวร้ายพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะทรงโปรดยกให้ผู้นั้นไม่ได้ ทั้งยุคนี้ยุคหน้า” *มัทธิว 12 :31-32*

เอเฟซัส 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้ เพื่อวันที่จะทรงไถ่ให้รอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังเป็นพยานว่าเราเป็นบุตรของพระเจ้าถ้าพระองค์สถิตอยู่กับเรา

เพราะว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำผู้ใด ผู้นั้นก็เป็นบุตรของพระเจ้า พระวิญญาณนั้นเป็นพยานร่วมกับวิญญาณจิตของเราทั้งหลายว่า เราทั้งหลายเป็นบุตรของพระเจ้า *โรม 8:14, 16*

ในพระคัมภีร์กล่าวว่า ในขณะที่เรามีชีวิตอยู่ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในเรา และเราดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสอนเรา พระองค์ก็จะทรงชุบชีวิตของเราขึ้นมาจากความตายในวันที่พระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สอง เหมือนกับที่พระองค์ทรงชุบพระเยซูขึ้นมาจากความตาย

โรม 8:11 ถ้าพระวิญญาณของพระองค์ ผู้ทรงชุบให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย พระองค์ผู้ทรงชุบให้พระเยซูคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตายแล้วนั้น จะทรงกระทำให้กายซึ่งต้องตายของท่าน เป็นขึ้นมาใหม่ โดยเดชแห่งพระวิญญาณของพระองค์ ซึ่งทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลาย

เรา:รู้ได้อย่างไรว่าเรา หรือ คนใดคนหนึ่ง มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ สถิตอยู่ ?

ยอห์น 3:8 ลม ใครจะพัดไปข้างไหนก็พัดไปข้างนั้น และท่านได้ยินเสียงลมนั้น แต่ท่านไม่รู้ว่าลมมาจากไหนและไปที่ไหน คนที่บังเกิดจากพระวิญญาณ ก็เป็นเช่นนั้นทุกคน”

หมายถึงว่า ลม พัดมาจากไหน เราไม่สามารถรู้แหล่งกำเนิดของลม แต่เรารู้ว่า ลม กำลังพัดมาโดยที่เราเห็นการไหวของสิ่งของ หรือ ต้นไม้ใบหญ้า เช่นเดียวเราก็ไม่สามารถเห็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ แต่เราจะเห็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคนๆ นั้นที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ และอะไรละคือผลของพระวิญญาณ

กาลาเทีย 5:22-26 ฝ่ายผลของพระวิญญาณนั้น คือความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปรานี ความดี ความสัตย์ซื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องอย่างนี้ไม่มีธรรมชาติห้ามไว้เลย ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ได้เอาเนื้อหนังกับความอยาก และคตินหาของเนื้อหนังทิ้งไว้ที่กางเขนแล้ว ถ้าเรามีชีวิตอยู่โดยพระวิญญาณ ก็จงดำเนินชีวิตตามพระวิญญาณด้วย เรื่อย่าถือตัว อย่ายั่วโทสะกัน และอย่าอิจฉาริษยากันเลย

ส่วนผู้ที่ไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า สถิตอยู่เขา:ดำเนินชีวิตอย่างไร?

กาลาเทีย 5:19-21 การงานของเนื้อหนังนั้นเห็นได้ชัด คือการล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การถือวิทยาคม การเป็นศัตรูกัน การวิวาทกัน การริษยากัน การโกรธกัน การใฝ่สูง การทุ่มเถียงกัน การแตกก๊กกัน การอิจฉากัน การเมาเหล้า การเล่นเป็นพาลเถร และการอื่นๆ ในทำนองนี้อีกเหมือนที่ข้าพเจ้าได้เตือนท่านมาก่อน บัดนี้ข้าพเจ้าขอเตือนท่านเหมือนกับที่เคยเตือนมาแล้วว่า คนที่ประพฤติเช่นนั้นจะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะสถิตอยู่กับเราได้อย่างไร?

1 โครินธ์ 3:16-17 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

1 โครินธ์ 6:19-20 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้ว ด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด

1 โครินธ์ 10:31 เหตุฉะนั้นเมื่อท่านจะรับประทานอาหารจะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงกระทำเพื่อเป็นการถวายพระเกียรติแก่พระเจ้า

หนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ของ นาง เอเลน จี ไวท์ กล่าวว่า “เราถูกเรียกให้ถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าด้วยร่างกายของเราเป็นเหตุผล ที่เราปฏิรูปเรื่องสุขภาพ คือไม่ว่าจะกินหรือดื่ม ทำเพื่อถวายพระเกียรติแก่พระองค์ การทานอาหารธรรมดาๆ จะช่วยให้เรามีสุขภาพที่สมบูรณ์ เราควรข่มความอยากของตน นี่คืองานที่เราหลีกเลี่ยงไม่ยอมแบก นี่คืองานสว่างบนทางเดินของเรา” (2 T 45:1)

การเปลี่ยนแปลงใหม่จะเกิดในชีวิตของเราได้ ก็เพียงแต่ทางเดียวเท่านั้น คือ การอาศัยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทางเดียวที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเข้าถึงเราได้ก็โดยทางจิตใจของเรา สิ่งใดก็ตามที่ทำให้พลังกายอ่อนแอ ย่อมทำให้จิตใจอ่อนแอด้วย ทั้งทำให้จิตใจอ่อนสมรรถภาพต่อการวินิจฉัยผิดและชอบ เราจึงกลายเป็นคนอ่อนสมรรถภาพในการเลือกทำความดี และขาดกำลังความตั้งใจที่จะทำสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นการถูก (คำแนะนำเกี่ยวกับสุขภาพ หน้า 48-49)

เราจะแสวงหาพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร?

(1) กลับใจอย่างแท้จริงทุกวัน

(2) ดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับความรู้ทุกอย่างที่ได้รับในแต่ละวันจากการทမ်းอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และศึกษาจากวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ (หนังสือนาง เอ เลน จีไวท์) เพื่อจะมีความรู้มากขึ้น และชวนช่วยหาความรู้ใหม่ๆ เร็วไป

(3) ฝึกฝนที่จะเอาชนะความบาปในอุปนิสัยให้ได้อย่างสิ้นเชิง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทรงสถิตในผู้ที่จงใจปล่อยให้ความบาปครอบงำชีวิตของเขา

ความจริงแล้วคนที่เชื่อว่าเป็นคริสเตียน จะไม่ถือว่าได้กลับใจ* หรือเป็นคริสเตียนที่แท้จริง จนกระทั่งเขาได้ตัดเชื้อโงแห่งความบาป ไปอย่างสิ้นเชิง ผู้สื่อสารของพระเจ้า (นางเอเลน จี ไวท์) ได้กล่าวถึงความจริงเรื่องนี้ว่า หากไม่ “ทิ้งความบาปไปอย่างสิ้นเชิง” ก็ไม่นับว่าชอบธรรมอย่างแท้จริง (MB 91)

(4) ใช้ความสามารถและโอกาสที่พระเจ้าทรงประทานให้ เพื่อเป็นพยานด้วยความ
สัตย์ซื่อ ไม่ใช่ทุกคนจะเทศนาได้ หรือสอนพระคัมภีร์ แต่ทุกคนมีทางที่จะรับใช้พระเจ้าได้ บุคคล
ผู้ที่อยู่เฉยๆ จะไม่ได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์มากขึ้น

ถ้าเราปฏิบัติได้ตามขั้นตอน สี่ข้อ นี้ เราก็จะได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์

ท่านสามารถสำรวจตัวของท่านเองได้ว่า พระวิญญานบริสุทธิ์สถิตในท่านหรือไม่ โดยพระคัมภีร์มีคำตอบ

ฟิลิปปี 2:13 เพราะว่าพระเจ้าเป็นผู้ทรงกระทำกิจอยู่ในท่าน ให้ท่านมีใจปรารถนา
ทั้งให้ประพฤติตามชอบพระทัยของพระองค์

นั่นก็หมายความว่า ถ้าเรามีพระวิญญานของพระเจ้าสถิตในเราก็จะทำแต่ความดี ไม่
ทำผิดต่อพระเจ้า และ พระวิญญานของพระเจ้าตรัสว่า “จงระลึกถึงวันสะบาโตถือเป็นวันบริสุทธิ์
จงทำการงานทั้งสิ้นของเจ้าหกวัน แต่วันที่เจ็ดนั้นเป็นสะบาโตของพระเจ้าของเจ้า ในวันนั้น
อย่ากระทำการงาน ใดๆ ไม่ว่าเจ้าเอง หรือบุตรชายบุตรหญิงของเจ้า หรือทาสทาสีของเจ้า หรือ
สัตว์ใช้งานของเจ้า หรือแขกที่อาศัยอยู่ในประตูเมืองของเจ้า” อพยพ 20:8-10

แต่เรายังละเมิดวันสะบาโตของพระเจ้าอยู่บ่อยๆ นี่คือผลการศึกษาของพระวิญญาน
บริสุทธิ์หรือไม่ ไม่ใช่เลย นั่นแสดงว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้าไม่ได้สถิตอยู่ในบุคคลนั้น

คำถามสำหรับวันนี้ ท่านมีพระวิญญานของพระเจ้าสถิตในท่านหรือเปล่า ขอให้เรา
สำรวจตัวเราเองทุกวัน ก่อนที่ประตูพระกรุณาของพระเจ้าจะปิดลง

1260 ปี (42 เดือน) ในคำพยากรณ์

ประวัติการต่อสู้ของคริสตจักรในยุคมืด

ตั้งแต่ปี ค.ศ. 538-1798 เป็นที่รู้จักกันในหมู่คริสเตียนว่าเป็นยุคมืด เป็นยุคที่คริสเตียนถูกกดขี่ข่มเหงเป็นจำนวนมาก และถูกฆ่าตายอย่างทารุณกรรม สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นตามคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียล 7:25 ว่า “ท่านจะพูดคำกล่าวร้ายของค์ผู้สูงสุด และจะให้วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้นอดทนระอาใจ และจะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดากษัตริย์และธรรมบัญญัติ และเขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ”

เริ่มต้นด้วยศาสนาคริสต์โดยการนำของท่านอัครทูตเปาโล และ เปโตร ได้นำเอาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ไปประกาศที่กรุงโรม ซึ่งเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรโรมัน ศาสนาของพระคริสต์ได้เจริญรุ่งเรืองขึ้นตามลำดับ ถึงแม้ว่าจะถูกกดขี่ข่มเหงจากพวกคนนอกศาสนาก็ตาม ได้มีการสร้างคริสตจักรขึ้นเป็นจำนวนมาก มีจักรพรรดิหลายองค์ของอาณาจักรโรมันได้ทำการกวาดล้างคริสเตียนอย่างหนักตลอด 300 ปี แรก อย่างไรก็ตามก็มีคริสเตียนจำนวนมากยอมตายเพื่อศาสนาจึงทำให้คนเห็นใจศาสนาคริสต์มากขึ้น

ปี ค.ศ. 313 ในสมัยของจักรพรรดิคอนสแตนตินศาสนาคริสต์รุ่งเรืองมากที่สุดเนื่องจากว่า จักรพรรดิคอนสแตนตินได้รับเชื่อในศาสนาคริสต์ และได้ออกประกาศพระราชกฤษฎีกาแห่งเมืองมิลาน (Edict of Milan) ขึ้นว่า จะไม่กดขี่ข่มเหงศาสนาคริสต์อีกต่อไป และให้อิสภาพในการนับถือศาสนา

เมื่อพระจักรพรรดิคอนสแตนตินแห่งราชอาณาจักรโรมัน ทรงรับเอาคริสต์ศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติอีกศาสนาหนึ่ง ดังนั้น ศาสนาคริสต์จึงมีสิทธิเสรีภาพเท่าเทียมกับศาสนาอื่นๆ ที่มีการกราบไหว้กันอยู่ในอาณาจักรโรมัน ในเวลานั้น พระจักรพรรดิทรงสนับสนุนให้ผู้

นำคริสตจักร สมณะศักดิ์ เป็นพระเหมือนกับศาสนาอื่น มียศลดหลั่นกันลงไปตามลำดับ สูงสุดเรียกว่า พระมหาสังฆราช หรือ องค์สันตะปาปา ต่อมาก็เป็นพระคาร์ดินัล และพระนักบวชต่างๆ เป็นต้น

เพื่อเป็นการตอบสนองการอยู่ดีกินดี ไม่ถูกเบียดเบียนข่มเหง สันตะปาปาได้ลดตัวลง ประนีประนอม นำเอาประเพณีธรรมเนียมนวมทั้งวันมีสการของพวกลัทธิเดยรตี คือ วันอาทิตย์ เข้ามาปฏิบัติในคริสตจักร เพราะจักรพรรดิคอนสแตนตินยังกราบไหว้พระเจ้าแห่งดวงอาทิตย์อยู่ เป็นเหตุให้สันตะปาปาคิดเปลี่ยนแปลง วันมีสการพระเจ้า จากวันเสาร์ มาเป็นวันอาทิตย์ และ การกราบไหว้รูปเคารพ ก็เกิดขึ้นในคริสตจักรต่อมา กันในช่วงนี้เอง (จากหนังสือ ประทีปส่องโลก หน้า 58-61 ของเออร์แมน เอฟ แลงฟอร์ด)

การเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปอย่างช้าๆ แบบค่อยเป็นค่อยไป จากวันเสาร์ มาเป็นวันอาทิตย์ในระหว่างปี ค.ศ. 330 ถึง ปี ค.ศ. 538 ยังมีการผ่อนปรนให้มีการมีสการวันหนึ่งวันใดก็ได้ ดังนั้นคริสเตียนมีวันมีสการสองวัน แต่พอล่วงเข้าปี ค.ศ. 538 คริสตจักรโรมันได้ออกกฎเหล็กประกาศให้คริสเตียนทุกคนถือรักษาวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต ถ้าคนใดยังถือวันที่เจ็ด วันเสาร์อยู่ ก็ให้ถือว่าพวกนั้นเป็นพวกนอกรีต พวกนอกรีตจะต้องมีโทษถึงตาย ในเวลานั้นคริสเตียนถูกรุกรานด้วยวิธีต่างๆ และถูกฆ่าตายมากกว่าห้าสิบล้านคน

ดังนั้นนับแต่วันออกประกาศเป็นต้นมา วันอาทิตย์ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นวันของลัทธิเดยรตี ได้เข้ามาตั้งอยู่ในคริสตจักรอย่างถาวร จนทุกวันนี้

ระยะเวลาแห่งการทรมาน "วิสุทธิชนทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่าน ตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ กับครึ่งวาระ (ในพระคัมภีร์ฉบับเดิมกล่าวว่า "เขาทั้งหลายจะถูกมอบไว้ในมือของท่านตลอด สามปีครึ่ง") ดาเนียล 7:25 การคำนวณ เวลาในพระคัมภีร์ หนึ่งวันเท่ากับ หนึ่งปี

กัณฑ์ 14:34 ตามจำนวนวันที่เจ้าเข้าไปสอดแนมในแผ่นดินนั้น ซึ่งมีสี่สิบวัน วันหนึ่งจะเป็นปีหนึ่ง เจ้าทั้งหลายจะรับโทษความผิดของเจ้าอยู่สี่สิบปี เจ้าทั้งหลายจะทราบถึงความไม่พอใจของเรา

เอซไคยัส 4:6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวาและแบกการลงทัณฑ์พงศ์พันรัฐยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวัน วันแทนปี ในปฏิทินยิว 1 ปี = 360 วัน ถ้า 3 ปี ครึ่ง จึงเท่ากับ 1260 วัน

ในคำพยากรณ์ 1 วัน = 1 ปี ดังนั้น 1260 วันจึงเป็น 1260 ปี

พระเจ้าทรงเป็นผู้ชี้ให้เห็นว่า... การทรมานคริสเตียน การกดขี่ข่มเหงที่พวกคริสเตียน
เช่นฆ่ากันเอง

เริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 538 ตลอดระยะเวลา 1260 ปี จึงสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1798 ครบ
กำหนด สามปีครึ่งพอดี

ตามคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลบทที่ 7 ข้อ 25 เวลาสามปีครึ่งได้สิ้นสุดลงในปี
ค.ศ. 1798 เนื่องจากว่าพระเจ้านโปเลียนมหาราชได้บัญชาให้แม่ทัพเบดิแอร์ยกกองทัพไป
จับเอาสันตะปาปา ปีอุสที่ 6 มาขังไว้ในคุกฝรั่งเศสที่กรุงปารีส เพื่อยกเลิกการปกครองของ
สันตะปาปา และก่อกองการปกครองแบบทางโลกขึ้น สันตะปาปาได้สิ้นพระชนม์ในคุกจึงเป็นอัน
ว่า อำนาจการฆ่าฟันข่มเหงเหล่าผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้สิ้นสุดลง ต่อมาอีกไม่นานจึงมีการ
สถาปนาสันตะปาปาขึ้นใหม่แต่ก็ไม่มีอำนาจฆ่าคนได้ดังแต่ก่อนอีกเลย

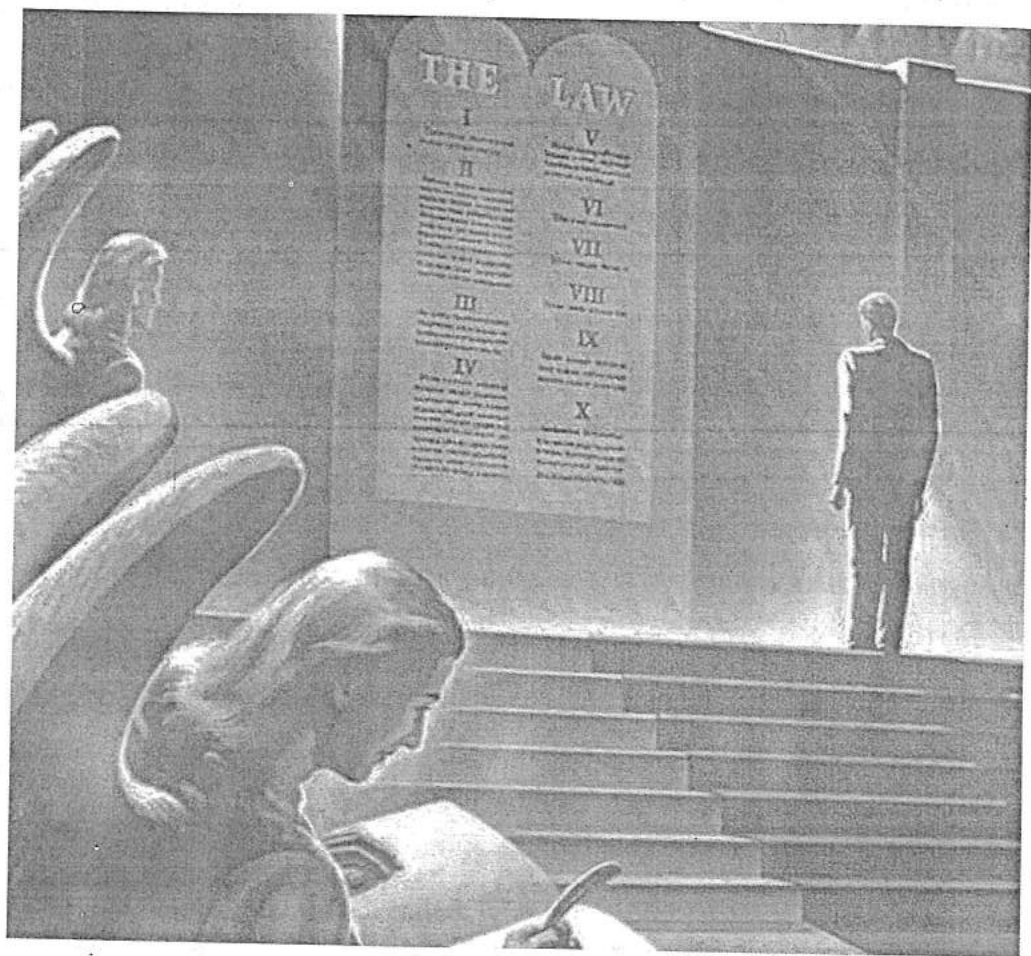
ตรงกับคำพยากรณ์ในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13:3 กล่าวว่า "หัวๆ หนึ่งของมันดูเหมือน
ถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความ
อัสจรรยใจ"

การกดขี่ข่มเหงพลไพร่ของพระเจ้า และการบังคับให้รักษาวินาศภัย แทนวันเสาร์
(วันสะบาโตของพระเจ้า) จะเกิดขึ้นอีกครั้งในเวลาอันใกล้ก่อนการเสด็จกลับมาของพระเยซูเพื่อ
รับผู้ชอบธรรมไปสวรรค์ ตามที่ได้พยากรณ์ไว้ในพระธรรม

วิวรณ์ 13:15-17 ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่
จะให้ล้มหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้น
พูดได้ และให้มีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่
ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้ และมัน
ยังได้บังคับกับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และ
คนจน ไทและทาสให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวา
หรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขาย
ได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

นิมิตที่ท่านดาเนียลได้รับจากพระเจ้า ทูตสวรรค์ได้กล่าวว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเหล่านี้
นี่จะต้องมีอยู่ต่อไป จนกระทั่งถึงวันพิพากษาที่พระเจ้าจะทรงพิพากษาลงโทษให้เขาพิพากษาไป

การพิพากษาของพระเจ้า

เมื่อพระเจ้าเสด็จกลับมา พระองค์จะทรงพิพากษา เขา สัตว์ตัวนี้ คือ เขาเล็ก ซึ่งเป็นเขาที่ 11 ที่ก่อก่อข่มเหงทรมาณประชากรของพระเจ้า ดังที่ได้กล่าวไว้...

ดาเนียล 7:26-28 แต่ผู้พิพากษาก็จะขึ้นนั่งบัลลังก์ และจะทรงนำเอาราชอาณาจักรของท่านไปเสีย เพื่อจะทรงเผาผลาญและทำลายเสียให้สิ้นสุด และแผ่นดินกับราชอาณาจักร และความยิ่งใหญ่แห่งบรรดาแผ่นดินภายใต้สวรรค์ทั้งสิ้น จะต้องถูกมอบไว้แก่ชุมนุมแห่งวิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุด นั้น แผ่นดินของท่านเหล่านี้จะเป็นแผ่นดินนิรันดร์ และราชอาณาจักรทั้งสิ้น จะปรนนิบัติและเชื่อฟังท่านเหล่านี้' เรื่องราวก็สิ้นสุดลงเพียงนี้ ส่วนข้าพเจ้าก็คือดาเนียล ความคิดของข้าพเจ้าก็ทำให้ข้าพเจ้าตกใจมาก และหน้าของข้าพเจ้าก็ซีดไป แต่ข้าพเจ้าก็เก็บเรื่องราวนี้ไว้ในใจ

การเคลื่อนไหวเรื่อง พระคริสต์เสด็จมา ครั้งที่สอง

หลังจากปี ค.ศ. 1833 เกิดการตื่นตัวในเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ ปี ค.ศ. 1844 ผู้เชื่อในสมัยนั้นเขาได้ศึกษาคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลและวิวรณ์ด้วยความสนใจ และเชื่อว่าเขาสามารถเข้าใจสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ได้ ซึ่งสร้างความยินดีอย่างยิ่งให้กับพวกเขา

คำพยากรณ์ที่ดูว่าน่าจะชัดเจนที่สุด ที่กล่าวถึงเรื่องเวลาของการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง อยู่ในพระธรรมดาเนียล 8:14 “อยู่นานสองพันสามร้อยเวลาเย็น เวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร”

ข้อพระคัมภีร์ที่ดีที่สุดที่เป็นรากฐานและเป็นเสาหลักของความเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ ประกาศว่า “อยู่นานสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ” (ดาเนียล 8:14 TKJV) ทุกคนที่เชื่อว่า พระเจ้าจะเสด็จกลับมาในเร็ววันนี้ ยอมคุ้นเคยกับถ้อยคำเหล่านี้เป็นอย่างดี ริมฝีปากของคนนับพันกล่าวซ้ำถึงคำพยากรณ์นี้ ประหนึ่งเป็นคำขวัญของความเชื่อของเขา ทุกคนรู้สึกว้าวุ่นใจที่สุด เหตุการณ์ที่คำทำนายนี้กล่าวถึงคือ ความคาดหวังสูงสุดในชีวิตและเป็นความหวังที่เขาทะนุถนอมมากที่สุด โดยช่วงเวลาในคำพยากรณ์นี้ได้สิ้นสุดลงในฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 บรรดาผู้ที่รอคอยการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ก็เชื่อเหมือนกับชาวคริสเตียนทั่วทั้งโลกที่มองดูว่า โลกหรือพื้นที่บางส่วนของโลกนี้คือพระวิหาร พวกเขาเข้าใจว่าการชำระพระวิหารคือ การทำให้โลกบริสุทธิ์ด้วยไฟที่จะเกิดขึ้นในวันสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเหตุการณ์นี้จะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาครั้งที่สอง พวกเขาจึงสรุปกันว่า พระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกในปี ค.ศ. 1844 (GC 409.1)

ความคาดหวังกี่ผิดพลาด

แต่เวลาที่กำหนดไว้ได้ผ่านพ้นไป และพระเจ้าไม่ได้เสด็จมาปรากฏ ผู้เชื่อทราบดีว่า พระคำของพระเจ้าไม่เคยผิด ดังนั้น การแปลคำพยากรณ์ของเขาคงจะผิด แต่ข้อผิดพลาดอยู่ที่ไหน หลายคนรีบตัดบทต่อปัญหาที่ยุ้งยากนี้ด้วยการปฏิเสธว่า 2300 วันไม่ได้สิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 พวกเขาไม่สามารถหาเหตุผลให้กับเรื่องนี้ได้ พวกเขาไม่รู้เพียงอย่างเดียวว่า พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมาตามที่พวกเขาคาดหวังกี่ไว้ เขาได้ว่า หากเวลาของคำพยากรณ์นี้สิ้นสุดลงที่ปี ค.ศ. 1844 พระคริสต์ควรจะต้องเสด็จกลับมาเพื่อชำระพระวิหารด้วยไฟเพื่อทำให้โลกนี้บริสุทธิ์ และเมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมา ช่วงเวลานั้นจึงยังไม่สิ้นสุด (GC 409.2)

ในสมัยของมิลเลอร์ใช้หลักการว่าพระคัมภีร์จะอธิบายพระคัมภีร์เอง เขาพบว่าหนึ่งวันในคำพยากรณ์เป็นเครื่องหมายแทนเวลาหนึ่งปีของโลก (กันดารวิถี 14:34; เอเสเคียล 4:6) เขาพบว่าช่วงเวลา 2300 วันของคำพยากรณ์หรือปีนั้น จะกินเวลาเกินเลยที่มอบไว้ให้แก่ชนชาติยิว ด้วยเหตุนี้ สถานศักดิ์สิทธิ์จึงมีได้หมายถึงพระวิหารของชาวยิว มิลเลอร์เห็นด้วยกับแนวคิดที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายของคริสเตียนในยุคนั้นว่า โลกนี้คือสถานศักดิ์สิทธิ์ และด้วยเหตุนี้ เขาจึงเข้าใจว่า การชำระสถานศักดิ์สิทธิ์ที่กล่าวถึงในพระธรรมดาเนียล 8:14 หมายถึงการชำระโลกด้วยไฟเมื่อพระคริสต์เสด็จมาครั้งที่สอง (GC 178-9)

นับจาก ค.ศ. 34 ไป 1810 วัน เวลานั้นจะไปสิ้นสุดลงที่ปี ค.ศ. 1844 ผลที่ตามมา ก็คือ 2300 วันแห่งพระธรรมดาเนียลจะสิ้นสุดลงในปี ค.ศ. 1844 ตามที่ทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้กล่าวไว้ว่า เมื่อช่วงเวลาของคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่สิ้นสุดลง “สถานศักดิ์สิทธิ์จะกลับสู่สภาพอันควร” ดังนั้น เวลาสำหรับการชำระสถานนมัสการ ซึ่งเชื่อกันอย่างกว้างขวางว่าจะเกิดขึ้นเมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา จึงถูกกำหนดออกมา (GC 181)

สถานศักดิ์สิทธิ์อยู่ที่ไหน

พวกเขาจึงเชื่อกันว่า พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นมหาบุโรหิตของเราจะปรากฏตัวมาเพื่อชำระโลกด้วยการทำลายบาปและคนบาปและอวยพระพรผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยการประทานชีวิตอมตะให้ วันที่สิบของเดือนที่เจ็ด ซึ่งเป็นวันยิ่งใหญ่ของการลบมลทินบาป เป็นเวลาแห่งการชำระพระวิหาร วันดังกล่าวในปี ค.ศ. 1844 ตรงกับวันที่ 22 เดือนตุลาคม วันดังกล่าวจึงถูกคาดการณ์ว่าพระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา เรื่องทั้งหมดนี้สอดคล้องกับข้อพิสูจนที่ยอมรับกันทั่วๆ ไปว่า 2300 วันจะสิ้นสุดในช่วงฤดูใบไม้ร่วง และเป็นบทสรุปที่ดูประหนึ่งว่าไม่มีใครโต้แย้งได้ (GC 399.4)

ผู้เชื่อที่ร้อนรนและจริงใจยอมสละทุกสิ่งเพื่อพระคริสต์ และพวกเขาได้สัมผัสถึงการทรงสถิตของพระองค์อย่างไม่เคยเป็นมาก่อน พวกเขาเชื่อว่า พวกเขาได้ประกาศคำเตือนสุดท้ายให้โลกแล้ว และพวกเขาหวังว่า ในไม่ช้าจะได้เข้าร่วมในแควงสังคัมกับพระอาจารย์และเหล่าทูตสวรรค์ และพวกเขาก็ได้อนตัวจากสังคัมของผู้ที่ไม่ยอมรับข่าวประเสริฐเสียเป็นส่วนใหญ่ ด้วยความปรารถนาอย่างแรงกล้า พวกเขาอธิษฐานว่า “พระเยซูเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด” แต่พระองค์ไม่ได้เสด็จมา (GC 225)

ดังนั้นจึง ได้เกิดความผิดหวังขึ้นเพราะว่าผู้เชื่อก็คว่าสถานบริสุทธิ์ที่ว่่านั้นคือโลกนี้ เขาจะต้องมองไปยังสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์ และภารกิจของพระเยซู

พระคริสต์ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาได้ตั้งความหวังไว้ แต่พระคริสต์เสด็จเข้าไปยังอภิสุทธิสถานในพระวิหารของพระเจ้าบนสวรรค์ตามที่ได้แสดงให้เห็นเป็นเงาในแบบจำลองผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้ บรรยายการเสด็จมาครั้งหนึ่งของพระองค์เพื่อไปหาผู้เจริญด้วยวัยวุฒิว่า “ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตกลางคืน และ ดูเถิด มีท่านผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ มา พร้อมกับบรรดาเมฆของสวรรค์ และท่านมาหาผู้เจริญ ด้วยวัยวุฒินั้น เขานำท่านมาเฝ้าต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” (ดาเนียล 7:13) (GC 237)

ในช่วงฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 มีเสียงร่ำไห้วประกาศดังขึ้นว่า “เจ้าปาวมาแล้ว” จึงเกิดคนสองกลุ่มขึ้นตามลักษณะของหญิงพรหมจารีผู้มีปัญญาและคนโง่เขลา คนกลุ่มหนึ่งรอคอยการกลับมาของพระเจ้าด้วยความชื่นชมยินดี พวกเขาพากันเตรียมพร้อมที่จะต้อนรับพระองค์ คนอีกกลุ่มหนึ่งเข้าร่วมขบวนการด้วยความกลัวและกระทำด้วยความหุนหันพวกเขาพอใจกับทฤษฎีความจริง แต่ขาดพระคุณของพระเจ้า

การประกาศว่า “เจ้าปาวมาแล้ว” ในช่วงฤดูใบไม้ร่วงของปี ค.ศ. 1844 ทำให้หลายพันคนหวังว่าพระเจ้าจะเสด็จกลับมาในทันที ตามเวลาที่กำหนดไว้ เจ้าปาวเสด็จมาจริง แต่ไม่ได้เสด็จมายังโลกตามที่พวกเขาขาดหวังไว้ แต่เสด็จไปยังผู้เจริญด้วยวัยวุฒิในสวรรค์ ไปยังงานสมรสเข้าสู่งานเลี้ยงในอาณาจักรของพระองค์ (GC 239)

ความเป็นจริงแล้วในพระธรรมดาเนียล 8:14 ที่กล่าวว่า “อยู่มาสองพันสามร้อยเวลาเย็นเวลาเช้า แล้วสถานศักดิ์สิทธิ์นั้นจะกลับสู่สภาพอันควร” (ในพระคัมภีร์ฉบับ คิงเจมส์ กล่าวว่า “อยู่มาสองพันสามร้อยวัน แล้วสถานบริสุทธิ์นั้นจะได้รับการชำระ”) หมายถึงการชำระพระวิหารบนสวรรค์ พระเยซูเสด็จเข้าไปยังห้องบริสุทธิ์ที่สุดบนสวรรค์เพื่อลบมลทินบาปของผู้เชื่อทุกคนออกจากสมุดแห่งชีวิตซึ่งเริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ.1844 จนถึงปัจจุบันนี้ และจะสิ้นสุดลงในเวลาอีกไม่นาน

เมื่อพระเยซูเสร็จสิ้นการชำระพระวิหารเมื่อโรนั้น หมายความว่า “เวลาแห่งพระกรุณา เพื่อให้คนบาปกลับใจสิ้นสุดลงแล้ว” ในวันนี้เรียกอีกอย่างว่า “วันพิพากษา หรือ วันลบบาป”

ฮีบรู 9:11-12 แต่เมื่อพระคริสต์ได้เสด็จมาเป็นมหาปุโรหิตแห่งสิ่งประเสริฐ ซึ่งมาถึงแล้ว พระองค์ก็ได้เสด็จเข้าไปสู่ที่นั่งอันใหญ่ยิ่งกว่าแต่ก่อน (ที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือ คือไม่ใช่ที่นั่งแห่งโลกนี้) พระองค์เสด็จเข้าไปในวิสุทธิสถานเพียงครั้งเดียวเท่านั้น และพระองค์ไม่ได้ทรงนำเลือดแพะและเลือดลูกวัวเข้าไป แต่ทรงนำพระโลหิตของพระองค์เองเข้าไป และทรงสำเร็จการไถ่บาปชั่วนี้รันคร

ก่อนปี ค.ศ. 1844 ที่พระเยซูจะเสด็จไปยังห้องบริสุทธิ์ที่สุด เพื่อที่จะพิพากษาคัดสินว่าใครบ้างที่รอด หรือ ใครบ้างที่จะไม่รอดนั้น ชาวทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งถูกประกาศออกมาแล้วว่า

“แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่ชนชาวโลกทั้งปวง ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติ ทุกภาษา ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า “จงยำเกรงพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว...” วิวรณ์ 14:6-7 (นี่เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของพระธรรมวิวรณ์)

นิมิตของนาง เอเลน จี ไวท์ เขียนไว้ว่า

แล้วข้าพเจ้าก็ได้รับการสำแดงให้เห็นสิ่งที่ได้เกิดขึ้นในฟ้าสวรรค์ ในขณะที่ช่วงเวลาที่ไต่พยากรณ์ไว้สิ้นสุดลงในปี 1844 ข้าพเจ้าได้เห็นว่า การปรนนิบัติหน้าที่ของพระเยซูในห้องบริสุทธิ์นั้นได้เสร็จสิ้นลง และพระองค์ได้ทรงปิดประตูห้องส่วนนั้น และทรงเปิดประตูเข้าสู่ห้องบริสุทธิ์ที่สุดและเสด็จเข้าไปข้างในเพื่อชำระสถานบริสุทธิ์นั้น” (สงครามครั้งยิ่งใหญ่ บทที่ 27)

นาง เอเลน จี ไวท์ ได้กล่าวไว้ในหนังสือวิญญานแห่งคำพยากรณ์ว่า

นี่คือพระราชกิจที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อระยะเวลา 2300 วัน (ปี) สิ้นลง ดังที่ผู้เผยพระวจนะดาเนียลได้กล่าวไว้ล่วงหน้าว่า ในเวลานั้นมหาปุโรหิตของเราจะเสด็จเข้าไปในอภิสุทธิสถานเพื่อปฏิบัติพระราชกิจสุดท้ายที่สำคัญยิ่งคือ การชำระพระวิหาร (GC 421.2)

พระคริสต์ทรงได้เข้าไปในพลับพลาชั้นที่สองเพื่อตรวจสอบพิพากษาคคนเป็นและคนที่ตายไปแล้วโดยผลการกระทำประพฤติกปฏิบัติอยู่ในหนังสือบันทึกของเขาทั้งหลายจะได้ถูกชำระ (2 ทิโมธี 4:1 กิจการของอัครทูต 17:31 1 เปโตร 4:5 วิวรณ์ 14:7 ดาเนียล 7:10)

ความสำคัญของพลับพลา และห้องบริสุทธิที่สุด

ตั้งแต่สมัยที่พระเจ้าทรงนำชนชาติอิสราเอลออกจากความเป็นทาสของอียิปต์ มาจนถึงยุคสมัยสุดท้าย พลับพลาของพระเจ้า (ที่สถิตของพระเจ้า หรือ เรียกอีกอย่างว่า พระวิหาร) ไม่เคยหายไปจากโลกนี้เลย พลับพลาหลังแรกอยู่ในยุคสมัยชนชาติอิสราเอลตอนที่อยู่ในถิ่นทุรกันดารก่อนที่จะเข้าคานาอัน

พลับพลาในสมัยโมเสส (พลับพลายุคแรก)

อพยพ 25:8-9 แล้วให้เขาสร้างสถานนมัสการถวายแก่เรา เพื่อเราจะได้อยู่ท่ามกลางพวกเขา แบบอย่างพลับพลาและเครื่องตั้งปวงของพลับพลา นั้น เจ้าจงทำตามที่เราแจ้งไว้แก่เจ้านี้ทุกประการ

ลักษณะและแบบอย่างของพลับพลาที่พระเจ้าทรงบัญชาให้โมเสสสร้างเป็นแบบเดียวกับพลับพลาแท่นในสวรรค์ ซึ่งก็ ประกอบด้วย... (ดูใน อพยพ 40:1-3, 21-38)

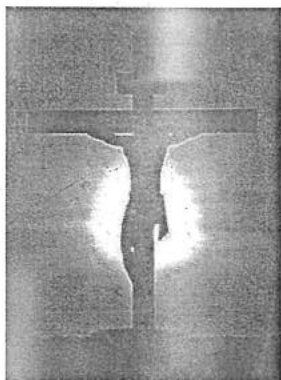
ฮีบรู 9:2-5 เพราะว่าได้มีเต็นท์กางจั่นตกแต่งเสร็จแล้ว คือห้องชั้นนอก ซึ่งมีคันประที่ปโต๊ะ และขนมปังหน้าพระพักตร์ ห้องนี้เรียกว่า วิสุทธิสถาน ภายในม่านชั้นที่สองมีห้อง ซึ่งเรียกว่า อภิสุทธิสถาน มีแท่นทองคำสำหรับเผาเครื่องหอม และมีหีบหุ้มด้วยทองคำทุกด้านสำหรับบรรจุพันธสัญญา ภายในหีบนั้น มีโถทองคำใส่มาเน และไม้เท้าของอาโรนที่ออกดอกตูม และมีศิลาสองแผ่นจารึกพันธสัญญา และเหนือหีบนั้น มีรูปเกสรแห่งพระสิริ คลุมพระที่นั่งพระกรุณานั้น สิ่งเหล่านี้ เราจะพรรณนาให้ละเอียดในตอนที่นี้ไม่ได้ (พลับพลาของแท่นในสวรรค์)

พลับพลา ยังเป็นที่สำหรับทำพิธีถวายแกะเพื่อไถ่โทษบาป ซึ่งเล็งถึงพระคริสต์พระผู้ไถ่บาป ที่จะมาเป็นลูกแกะตัวจริงและทุกๆ สิ่งที่อยู่ในพลับพลา ล้วนแต่เป็นสัญลักษณ์ถึงพระเยซู

เสเรินิตี 5:5-6 เมื่อผู้หนึ่งผู้ใดกระทำการบาปใดๆ ที่กล่าวมานี้ ก็ให้เขาสารภาพความผิดที่เขาได้กระทำ และให้เขานำเครื่องบูชาไถ่กรรมบาปมาถวายแด่พระเจ้า เพราะบาปซึ่งเขาได้กระทำนั้น เครื่องบูชานั้นจะเป็นสัตว์ตัวเมียจากฝูง คือลูกแกะหรือแพะ ก็เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปได้ ดังนั้นปุโรหิตจะทำการลบมลทินบาปให้เขา เพราะเขาทำบาป

ก่อนที่ปุโรหิตจะเข้าไปในพลับพลาห้องบริสุทธิ์ เขาจะต้องชำระล้างมือและเท้าให้สะอาด ก่อนจึงจะเข้าไป (ดู อพยพ 30:17-21)

พิธีกรรมต่างๆ ในพลับพลาได้สิ้นสุดลงเมื่อ พระเยซู เป็นลูกแกะตัวจริง มาสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปของมนุษย์

มัทธิว 27:45-46, 51-52 แล้วก็บังเกิดมืดทั่วแผ่นดิน ตั้งแต่เวลาเที่ยงวันจนถึงบ่ายสามโมง ครั้นประมาณบ่ายสามโมง พระเยซูทรงร้องเสียงดังว่า “เอลี เอลี ลามาสะบัคธานี” แปลว่า “พระเจ้าของข้าพระองค์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย” “และคูเถิด ม่านในพระวิหารก็ขาดออกเป็นสองท่อน ตั้งแต่บนตลอดล่าง แผ่นดินก็ไหว ศิลา ก็แตกออกจากกัน อุโมงค์ฝังศพก็เปิดออก ศพของธรรมิกชนหลายคนก็ล่วงหลับไปแล้ว ได้เป็นขึ้นมา

อีกด้านหนึ่งของเมือง เมมสิดำปกคูลุมที่ไม้กางเขน เมื่อพระเยซู ลูกแกะแห่งปัสกาของพระเจ้า ร้องขึ้นว่า “สำเร็จแล้ว” พระองค์สิ้นพระชนม์เพื่อความบาปของโลก (มัทธิว 27:45-46)

ของจริงได้บรรจบกับของจำลองแล้ว พิธีกรรมทุกอย่างที่ปฏิบัติในพระวิหารตั้งแต่อดีตนับหลายพันปีที่ผ่านมาชี้ให้เห็นถึงของจริงนั้น ได้สิ้นสุดลงแล้ว พระผู้ช่วยให้รอดได้ทรงทำให้การถวายบูชาเพื่อการลบบาปสำเร็จสิ้นแล้ว เมื่อสัญลักษณ์ (ของจำลอง) ได้พบกับของจริงแล้ว พิธีกรรมทั้งหลายที่เป็นเสมือนเงาของการถวายบูชาได้มาถึงที่สิ้นสุดแล้ว ม่านจึงฉีกออก มีดวงจิ่งตกลง และลูกแกะจึงวิ่งหนี

พลับพลายุคแรกเริ่มตั้งแต่ พระเจ้าทรงนำชนชาติของพระองค์ออกมาจากการเป็นทาสของอียิปต์ ไปจนถึงสมัยพระเยซูสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน นี่คือพลับพลายุคแรก

พลับพลาในสมัยพระเยชู (ยุคที่สอง) วิหารอยู่ที่ไหน?

พลับพลาหลังแรกที่พระเจ้าสั่งให้โมเสสสร้างเพื่อเป็นที่สถิตของพระเจ้า และพิธีกรรมต่างๆ ในพลับพลาสิ้นสุดลงแล้วที่ไมักางเขน ต่อมาพลับพลาหรือวิหารของพระเจ้าที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ที่ไหน ?

มาระโก 14:58 ข้าพเจ้าได้ยืนยันกันว่า ‘เราจะทำลายพระวิหารนี้ที่สร้างไว้ด้วยมือมนุษย์ และในสามวันจะสร้างขึ้นอีกวิหารหนึ่ง ซึ่งไม่ทำด้วยมือมนุษย์เลย’

ยอห์น 2:19-21 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “ถ้าทำลายวิหารนี้เสีย เราจะยกขึ้นในสามวัน” พวกยิวจึงทูลว่า “พระวิหารนี้เขาสร้างถึงสี่สิบหกปีจึงสำเร็จ และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ” แต่พระวิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์

เอเฟซัส 2:21 ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิในองค์พระผู้เป็นเจ้า

จากข้อพระคัมภีร์ที่อ้างอิงมานี้บอกให้เราเห็นว่าพระเยซูเป็นวิหารของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นทุกๆ ส่วนของพลับพลา หรือ พระวิหาร ทุกๆ ส่วนในพลับพลาสมัยอิสราเอล รวมถึงพิธีกรรมต่างๆ ในพลับพลาได้ขึ้นไปยังพระผู้ไถ่ หรือ ลูกแกะตัวจริงของพระเจ้าที่จะมา ในสมัยของพระเยซูพระองค์ทรงมาเป็นของจริงทุกๆ อย่างในพลับพลา ฉะนั้นพระเยซูจึงเป็นพลับพลาหรือพระวิหารจริงของพระเจ้า

เราจะมาดูทุกส่วนของพลับพลา คือพระเยชู

ส่วนที่ 1 ประตูปลับพลา

พระเยชูคือประตู

ยอห์น 10:9 เราเป็นประตู ถ้าผู้ใดเข้าไปทางเราผู้นั้นก็จะรอด เขาจะเข้าออกแล้วก็จะพบอาหาร

ยอห์น 14:6 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราเป็นทางนั้น เป็นความจริงและเป็นชีวิต ไม่มีผู้ใดมาถึงพระบิดาได้นอกจากจะมาทางเรา”

ส่วนที่ 2 ลานพลับพลา

1. ลูกแกะ พระเยชูคือลูกแกะของพระเจ้า

ยอห์น 1:29 วันรุ่งขึ้นยอห์นเห็นพระเยชูกำลังเสด็จมาจากท่าน ท่านจึงกล่าววว่า “จงดูพระเมษโปดก ของพระเจ้า ผู้ทรงรับความผิดบาปของโลกไปเสีย

2. แทนเผาเครื่องบูชา คือการถูกตรึงที่ไม้กางเขนของพระเยซู

แทนเผาเครื่องบูชา ที่ปุโรหิตใช้เผาซากของลูกแกะ
ที่มาเป็นเครื่องบูชาไว้บาปก็ถูกตั้งไว้ในลานของพระวิหาร
และลานของพระวิหารเปรียบได้กับโลกนี้

ลูกแกะที่ถูกฆ่าด้วยมือของคนบาป ในลานของ
พระวิหาร เป็นเงาเล็งถึงพระเยซูที่จะเสด็จลงมาจกสวรรค์
มาตายด้วยมือของคนบาปบนไม้กางเขน ที่ตั้งอยู่ในโลกนี้ ซึ่ง
เปรียบได้กับลานของพระวิหาร

ฮีบรู 13:11-12 เพราะร่างของสัตว์เหล่านั้น ที่มหาปุโรหิตได้เอาเลือดเข้าไปในสถาน
ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาลบบาปนั้น เขาเคยเอาไปเผาเสียนอกค่าย เหตุฉะนั้นพระเยซูก็ได้
ทรงทนทุกขัทรมาณภายนอกประตูนครเช่นเดียวกัน เพื่อทรงชำระประชาชนให้บริสุทธิ์ด้วย
พระโลหิตของพระองค์เอง

3. ขันน้ำทองสัมฤทธิ์

ก่อนที่ปุโรหิตจะเข้าไปในพระวิหารนั้น ปุโรหิตจะต้องล้างมือและเท้าที่ขันน้ำทอง
สัมฤทธิ์เสียก่อนเขาจึงจะเข้าได้ เพราะว่าคนบาปจะเข้าไปในพระวิหารของพระเจ้าไม่ได้หากไม่
ได้รับการชำระเสียก่อน

เช่นเดียวกัน คนที่เชื่อในพระคริสต์ ถ้าเขาไม่รับบัพติศมา เขาจะเข้ามาในคริสตจักร
ของพระเจ้าไม่ได้ (พระเยซูเป็นแบบอย่างการรับบัพติศมา)

มัทธิว 3:13-15 แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลี มาหาจอห์นที่แม่น้ำจอร์แดนเพื่อจะรับ
บัพติศมาจากท่าน แต่จอห์นทูลห้ามพระองค์ว่า “ข้าพระองค์ต้องการจะรับบัพติศมาจากพระองค์
กวรหรือที่พระองค์จะเสด็จมาหาข้าพระองค์” แต่พระเยซูตรัสตอบจอห์นว่า “บัดนี้จึงยอมเกิด
เพราะสมควรที่เราทั้งหลายจะกระทำตามสิ่งชอบธรรมทุกประการ” แล้วจอห์นก็ยอม

ผ้าม่านกันทางเข้าสู่พระวิหารห้องที่หนึ่ง และ ระหว่างห้องทั้งสอง คือพระกายของ
พระเยซู

ฮีบรู 10:19-20 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปสู่สถานศักดิ์สิทธิ์
โดยพระโลหิตของพระเยซู ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกให้
เราผ่านเข้าไปทางม่านนั้น คือทางพระกายของพระองค์

ส่วนที่ 3 ห้องที่หนึ่ง “ห้องบริสุทธิ์” ประกอบด้วย

(1) คันประทีปทองคำ

วิวรณ์ 1:20 ส่วนความลึกกลับของดาวทั้งเจ็ดดวง ซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นก็คือดาวเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคันประทีปที่เจ็ดคันนั้นได้แก่ คริสตจักรทั้งเจ็ด (ประชากรของพระเจ้า บุคพันธสัญญาเดิมหมายถึงชนชาติอิสราเอลเป็นแสงสว่างของพระเจ้า)

ในสมัยของพระเยซู พระองค์ทรงเป็นคริสตจักร และเป็นแสงสว่างของโลก

เอเฟซัส 5:23 เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยาเหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร

ค:เกียจ คือพระวจนะ

สดุดี 119:105 “พระวจนะของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็นแสงสว่างแก่ของข้าพระองค์”

พระวจนะ หรือพระวาตะ คือพระเยซู

ยอห์น 1:1-3, 14 ในปฐมกาลพระวาตะดำรงอยู่ และพระวาตะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาตะทรงเป็นพระเจ้า ในปฐมกาลพระองค์ทรงดำรงอยู่กับพระเจ้า พระเจ้าทรงสร้างสิ่งทั้งปวงขึ้นมาโดยพระวาตะ ในบรรดาสิ่งที่เป็นมานั้น ไม่มีสักสิ่งเดียวที่ได้เป็นมานอกเหนือพระวาตะ พระวาตะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา

น้ำมน คือพระวิญญาณของพระคริสต์

โรม 8:9 ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริงๆ แล้ว ท่านก็มีได้อยู่ได้เนื้อหนัง แต่อยู่ได้พระวิญญาณ ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์

ความสว่าง คือพระเยซู ยอห์น 8:12 อีกครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเราจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต”

ยอห์น 12:46 เราเข้ามาในโลกเป็นความสว่าง เพื่อทุกคนที่วางใจในเราจะมีชีวิตอยู่ในความมืด (ดู ยอห์น 9:5 ; 1 ยอห์น 1:5)

(2) โตะขนมปัง

ขนมปังไร้เชื้อ คือพระกายของพระเยซู พระองค์ไม่มีบาป

มัทธิว 26:26 ระหว่างอาหารมื้อนั้น พระเยซูทรงหยิบขนมปังมา และเมื่อถวายสาธุการแล้ว ทรงหักส่งให้แก่เหล่าสาวกตรัสว่า “จงรับกินเถิด นี่เป็นกายของเรา”

1 ยอห์น 3:5 ท่านทั้งหลายรู้แล้วว่า พระองค์ได้ทรงปรากฏ เพื่อกำจัดบาปของเราให้หมดไปและพระองค์ไม่ทรงมีบาปเลย

(3) แทนเผาเครื่องหอม

วิวรณ์ 8:3-4 และทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมายืนอยู่ที่แท่นพระเจ้าได้ทรงประทานเครื่องหอมเป็นอันมากแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งปวงบนแท่นทองคำ ที่อยู่น้ำพระที่นั่งนั้น และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของธรรมิกชนทั้งหลาย จากมือทูตสวรรค์ผู้เป่าของพระพักตร์ของพระเจ้า

เครื่องหอม หมายถึง คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม พระเยซูคริสต์เป็นผู้ชอบธรรม พระองค์อธิษฐานเพื่อคนบาปที่ เกทเสมนี (ดู มัทธิว 26:36,39,42,44; มาระโก 1:35, 6:46)

ส่วนที่ 4 ห้องที่สอง “ห้องบริสุทธิ์ที่สุด” มีหีบพันธสัญญา ภายในหีบนั้นประกอบด้วย

(1) โถทองคำใส่มานา

มานาเป็นอาหารจากสวรรค์ พระเยซูเป็นอาหารจากสวรรค์

ยอห์น 6:48-54 พระเยซูได้ตรัสว่า “เราเป็นอาหารแห่งชีวิต บรรพบุรุษของท่านทั้งหลายได้กินมานาในถิ่นทุรกันดารและสิ้นชีวิต แต่นี้เป็นอาหารที่ลงมาจากสวรรค์ เพื่อให้ผู้ที่ได้กินแล้วไม่ตาย เราเป็นอาหารที่ธำรงชีวิต ซึ่งลงมาจากสวรรค์ ถ้าผู้ใดกินอาหารนี้ ผู้นั้นจะมีชีวิตนิรันดร์

(2) ไม้เท้าอาโรนที่ออกดอกตูม

(การรับใช้ หรือการถูกเลือก คูใน กันดารวิถี 17:1-10 อาโรนถูกเลือกให้รับใช้)

พระเยซูถูกเลือกจากพระเจ้า

มัทธิว 10:40 ผู้ที่รับท่านทั้งหลายก็รับเรา และผู้ที่รับเราก็รับพระองค์ที่ทรงใช้เรามา

1 ยอห์น 4:14 และเราทั้งหลายได้เห็นและเป็นพยานว่า พระบิดาได้ทรงใช้พระบุตรมาเป็นผู้ช่วยมนุษย์โลกให้รอด

(3) ศิลาสองแผ่นจารึกพันธสัญญา

(พระบัญญัติ 10 ประการ) คือการประพฤติ ปฏิบัติ พระอุปนิสัยของพระเจ้า

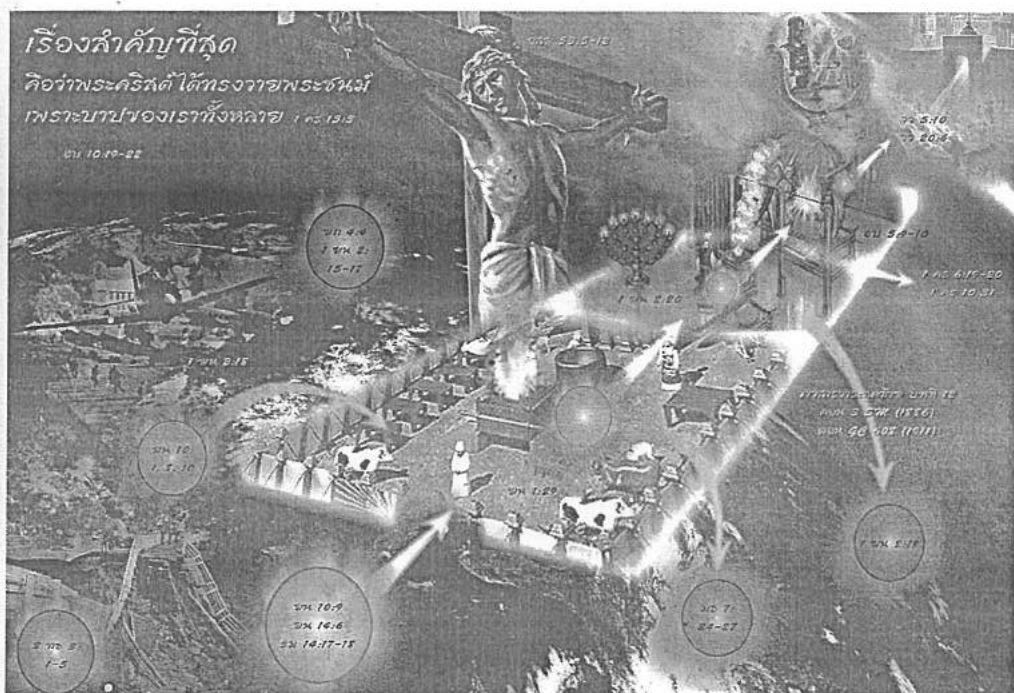
ยอห์น 15:10 ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่เราประพฤติตามพระบัญญัติของพระบิดา และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์ (ดูเพิ่มเติมใน ยอห์น 8:55) พระเยซูทรงรักษาพระบัญญัติ

ดังนั้นพลับพลา หรือวิหาร ที่สถิตของพระเจ้าในสมัยของพระเยซูคือ พระเยซูคริสต์ เป็นวิหารนั้น

ยอห์น 2:19-21 พระเยซูจึงตรัสตอบเขาทั้งหลายว่า “ทำลายวิหารนี้เสีย แล้วเราจะยกขึ้นในสามวัน” พวกยิวจึงทูลว่า “พระวิหารนี้เขาสร้างถึงสี่สิบหกปีจึงสำเร็จ และท่านจะยกขึ้นใหม่ในสามวันหรือ” แต่พระวิหารที่พระองค์ตรัสถึงนั้นคือพระกายของพระองค์

พลับพลา ในยุคสุดท้าย (ยุคที่สาม)

พลับพลา หรือวิหาร เป็นที่สถิตของพระเจ้า ในยุคสุดท้ายนี้พระเจ้าสถิตอยู่ที่ไหน ?
ที่ไหนคือวิหารของพระเจ้า ?

1 โครินธ์ 6:19 ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง

1 โครินธ์ 3:16-17 ท่านทั้งหลายไม่รู้หรือว่าท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในท่าน ถ้าผู้ใดทำลายวิหารของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงทำลายผู้นั้น เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็นวิหารนั้น

พระคัมภีร์กล่าวว่า ตัวเราเป็นวิหารของพระเจ้า พระองค์ทรงสถิตในมนุษย์ในรูปแบบของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า พระองค์ทรงเสด็จมาหลังจากที่พระเยซูทรงเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงสัญญากับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า...

ยอห์น 16:7-8, 13 อย่างไรก็ตามเราจะบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย คือการที่เราจากไปนั้นก็เพื่อประโยชน์ของท่าน เพราะถ้าเราไม่ไป องค์พระผู้ช่วยก็จะไม่เสด็จมาหาท่าน แต่ถ้าเราไปแล้ว เราจะใช้พระองค์มาหาท่าน เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงกระทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิด ความชอบธรรม และการพิพากษา เมื่อพระวิญญาณแห่งความจริงจะเสด็จมาแล้ว พระองค์จะนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพลาการ แต่พระองค์จะตรัสสิ่งที่พระองค์ทรงได้ยิน และพระองค์จะทรงแจ้งให้ท่านทั้งหลายรู้ถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะเกิดขึ้น

กิจการของอัครทูต 2:1-4 เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทกอสต์ มาถึง จำพวกศิษย์จึงรวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน ในทันใดนั้นมีเสียงมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกล้าดังก้องทั่วตึกที่เขานั่งอยู่นั้น มีเปลวไฟสถิตฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขากระจายอยู่บนเขาลิ้นทุกคน เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด

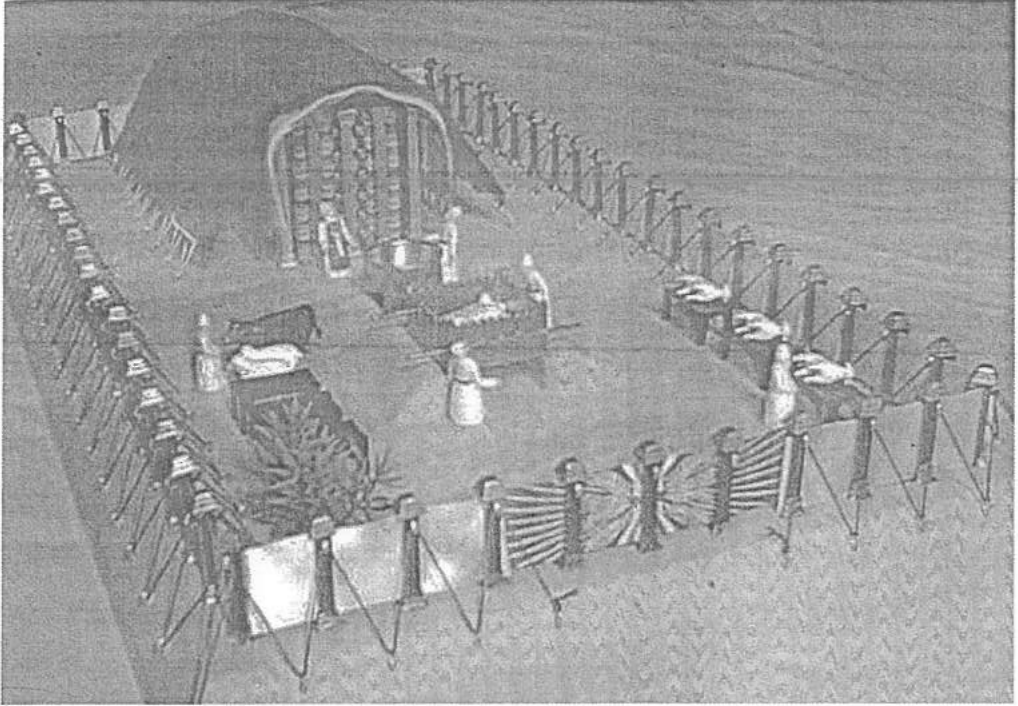
พระเจ้าทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรกในสมัยของอัครสาวกยุคแรก และพระองค์จะทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจนถึงประตูพระกรุณาปิด

เราเป็นวิหาร หรือ กิเลสของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของพระเจ้าได้อย่างไร?

เอเฟซัส 2:21-22 ในพระองค์นั้นทุกส่วนของโครงสร้างต่อกันสนิท และเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า และในพระองค์นั้น ท่านก็กำลังจะถูกก่อสร้างให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าในฝ่ายพระวิญญาณด้วย

เราจะเป็น "วิหาร" ของพระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อ ชีวิตของเราจะต้องประกอบด้วยทุกอย่างที่อยู่ในวิหารนั้น

(เริ่มต้นที่ ลานพลับพลา)

[1] ลูกแกะ

เอเสไค้ขด 34:31 เจ้าทั้งหลายเป็นแกะของเรา เป็นแกะในลานหญ้าของเรา เจ้าทั้งหลายเป็นมนุษย์ และเราเป็นพระเจ้าของเจ้า พระเจ้าคริสต์ดังนี้แหละ

ยอห์น 10:14,27 เราเป็นผู้เลี้ยงที่ดี เรารู้จักแกะของเราและแกะของเราก็รู้จักเรา แกะของเราล้อมฟังเสียงของเราและเรารู้จักแกะเหล่านั้น และแกะนั้นตามเรา

ในพระคัมภีร์กล่าวว่า เราเป็นแกะของพระเจ้า เรารู้จักพระเจ้า พระองค์คริสต์ว่า “แกะของเราล้อมฟังเสียงของเรา” ถ้าเราเป็นแกะของพระเจ้าจริงเราจะเชื่อฟังคำสอนของพระองค์ทุกอย่างในพระวจนะของพระองค์ นอกเสียจากว่าเราไม่ใช่ลูกแกะตัวจริงของพระเจ้า “แต่ท่านทั้งหลายไม่เชื่อเพราะท่านมิได้เป็นแกะของเรา” เราจึงละเมิดคำสอนของพระเจ้าบ่อยๆ

[2] แทนเผาเครื่องบูชา

โรม 12:1-2 พี่น้องทั้งหลาย ด้วยเหตุนี้โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้า ข้าพเจ้าจึงวิงวอนท่านทั้งหลายให้ถวายตัวของท่านแต่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า ซึ่งเป็นการนมัสการโดยวิญญาณจิตของท่านทั้งหลาย อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้ แต่จงรับการเปลี่ยนแปลงจิตใจ แล้วอุปนิสัยของท่านจึงจะเปลี่ยน

ใหม่ เพื่อท่านจะได้ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า จะได้ว่าอะไรดี อะไรเป็นที่ชอบพระทัยและ
อะไรดียอดเยี่ยม

เราจะต้องเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต เป็นแกะที่ไม่มีจุดตำหนิหรือ ไม่พิการ ไม่เป็นโรค เรา
จะต้องตายต่อตัวเอง เราจะต้องไม่คิดถึงตัวเอง และเราจะต้องมอบชีวิตของเราถวายแด่พระเจ้า

[3] ชั้นทองสัมฤทธิ์ (ชำระ) บัพติศมา

โรม 6:3-4 ท่านไม่รู้หรือ ว่าเราทั้งหลายที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับ
บัพติศมานั้นเข้าในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการ
รับบัพติศมาเข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย
โดยเดชพระสิริของพระบิดาแล้ว เราก็จะได้ดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน

มาระโก 16:16 ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ

ถ้าเราไม่หันหลังให้กับความบาป เราไม่ยอมเข้าส่วนในความตายของพระเยซู เราไม่
เข้าพิธีบัพติศมาตามอย่างที่พระเยซูทรงกระทำ ที่แม่น้ำจอร์แดน เราจะเป็นวิหารของพระเจ้า
ไม่ได้ เพราะเรายังไม่ได้รับการชำระจากบาป

(พลับพลาห้องที่หนึ่ง "ห้องบริสุทธิ์")

[1] คันประทีปทองคำ

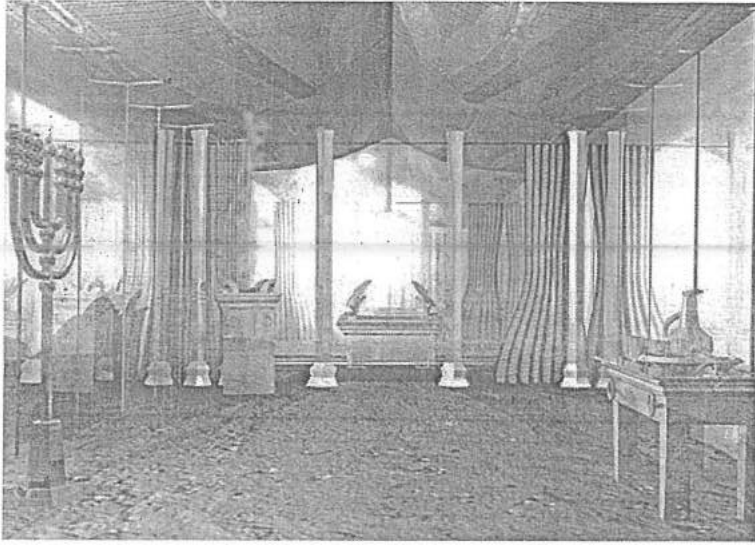
คันประทีปทองคำประกอบด้วย ตะเกียงเจ็ดดวง และมีท่อน้ำมันล่อเลี้ยงตะเกียง ตะไกร
ตัดไล่ตะเกียง

อพยพ 25:37-38 จงทำตะเกียงเจ็ดดวงสำหรับคันประทีปนั้น แล้วจุดตะเกียงให้ส่องแสง
ตรงไปหน้าคันประทีป ตะไกรตัดไล่ตะเกียง และถาดไล่ตะไกรให้ทำด้วยทองคำบริสุทธิ์

คันประทีป หมายถึงคริสตจักร และคริสตจักร ก็คือ สมาชิก "และคันประทีปเจ็ด
คันนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด" (วิวรณ์ 1:20)

ตะเกียง หมายถึง พระวาระของพระองค์เป็นโคมสำหรับเท้าของข้าพระองค์ และเป็น
ความสว่างแก่บรรดาของข้าพระองค์ สดุดี 119:105 (ตะเกียงคือ พระคำของพระเจ้า)

น้ำมันล่อเลี้ยงตะเกียง น้ำมันคือ "ขามูเอลจึงนำขวดเขาน้ำมันและ เจิมตั้งเขาไว้ท่าม
กลางพี่ชายของเขา และพระวิญญาณของพระเจ้านั้นก็สวมทับ ดาวิดอย่างมากตั้งแต่วันนั้นเป็นต้น
ไป" 1 ขามูเอล 16:13 (พระวิญญาณบริสุทธิ์)

สรุปว่า ชีวิตของเราจะต้องประกอบด้วยการเชื่อฟังพระคำของพระเจ้า และจะต้องมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ และเราจึงจะเป็นแสงสว่างส่องไปในโลกแห่งความมืดได้ คนที่อยู่ในความมืดแห่งบาปจะได้เห็นพระเจ้าในชีวิตของเรา

“ท่านทั้งหลายเป็นความสว่างของโลก เราได้ตั้งเจ้าไว้ให้เป็นความสว่างของคนต่างชาติ เพื่อเจ้าจะเป็นเหตุให้คนทั้งหลายรอด ถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” (ดู มัทธิว 5:14; กิจการของอัครทูต 13:47)

ขอให้เราสังเกตตะเกียง ที่ตั้งอยู่บนคันประทีป เวลาที่ตะเกียงจุดไปนานๆ และตรงปลายของไส้ตะเกียง มักจะเกิดเป็นตุ่มใดเป็นเม็ดดำๆ และสิ่งเหล่านี้เป็นอุปสรรค ที่จะทำให้ความสว่างของตัวตะเกียงค่อยๆ มืดลง และสามารถดับลงได้

ความดำของไส้ตะเกียงก็คือความบาป เป็นความบาป ที่เราจะต้องตัดทิ้ง และการตัดทิ้ง เราจะต้องตัดทิ้งทุกวัน

ถ้าเราไม่ตัดทิ้ง ความบาปเหล่านี้ อาจบดบังความสว่าง ผู้อื่นไม่สามารถมองเห็นพระเยซูคริสต์ในชีวิตของเราได้ คือเราต้องสารภาพบาปทุกวัน โดยการอธิษฐานขอพระเจ้าทรงอภัย

ถ้าเราดูในพลับพลา ไม่มีความสว่างใด ที่จะให้ความสว่างในพลับพลา นอกจากความสว่างมาจากตะเกียงที่ตั้งอยู่บนคันประทีปนี้

ก็เช่นเดียวกันในโลกแห่งความบาปนี้ ไม่มีความสว่างใด ที่จะส่องสว่างให้กับโลก มองเห็นความรักของพระเยซูคริสต์ได้ นอกจากคริสตจักรของพระเยซูคริสต์เท่านั้น (จากตัวเรา)

[2] โต้ะขนมบึง

ที่บนโต๊ะในพระวิหาร หรือพลับพลา จะมีขนมบึงไร้เชื้อ ในพิธีศีลมหาสนิทเขาจะใช้ ขนมบึงที่ไม่มีเชื้อ คือเชื้อที่ทำให้ขนมบึงฟู ขนมบึงไร้เชื้อในพิธีนี้เป็นสัญลักษณ์ถึงถึง พระเยซูผู้ปราศจากบาป คือผู้ไม่มีบาป ดังนั้นเมื่อเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์เราจะต้อง ไม่ทำบาป มิฉะนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะไม่สถิตอยู่ในเรา

1 โครินธ์ 5:7 จงชำระเชื้อเก่าเสีย เพื่อ ท่านจะได้เป็นแป้งดิบก้อนใหม่

เชื้อเก่า หมายถึงอะไร ? เหตุฉะนั้นให้เราถือปัสกานัน มิใช่ด้วยเชื้อเก่า ซึ่งเป็นเชื้อ ของความชั่วช้าเลวทราม แต่ด้วยขนมบึงที่ไม่มีเชื้อ คือความจริงใจและสัจจะ 1 โครินธ์ 5:8

(เชื้อเก่า ในที่นี้คือ ความชั่ว ความบาปทุกๆ อย่าง)

[3] แทนเผาเครื่องหอม

เครื่องหอม หมายถึง คำอธิษฐานของผู้ชอบธรรม 1 เศาะโลมิคา 5:17 จงอธิษฐานอย่าง สม่ำเสมอ

จากหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวว่า "สำหรับ เอโนค การอธิษฐานคือลมหายใจ แห่งจิตวิญญาณ" (PP 85)

(จิตวิญญาณเราจะโตได้โดย 1. อธิษฐาน 2. ศึกษาพระคัมภีร์ 3. เป็นพยาน หรือ รับใช้พระเจ้า)

(พลับพลาห้องที่สอง "ห้องบริสุทธิ์ที่สุด")

[1] โถทองคำใส่มานา

โมเสสได้เก็บมานาอาหารนี้ไว้ในที่พระโอวาท ตามคำสั่งของพระเจ้า เพื่อจะให้ มานานี้เป็นบทเรียนสอนเขาและลูกหลานของเขา และประชากรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย

พระเจ้าได้สอนให้อิสราเอลกินมานา (เป็นอาหารจากสวรรค์ซึ่งไม่ใช่เนื้อสัตว์) ตั้งแต่ อยู่ในถิ่นทุรกันดารมาจนถึงแผ่นดินแห่งพระสัญญาที่เขาจะเข้ามาอาศัยอยู่ คือแผ่นดินคานาอัน (อพยพ 16:35)

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายนี้ พระเจ้าจะสอนบทเรียนให้กับประชากรของพระเจ้า เกี่ยวกับการปฏิรูปสุขภาพ คือให้หันมากินมานาที่ไม่ใช่เนื้อสัตว์ นับตั้งแต่เวลานี้เป็นต้นไป จนถึง แผ่นดินแห่งพระสัญญาที่เราจะเข้าไปอาศัยอยู่คือ แผ่นดินสวรรค์

1 โครินธ์ 10:11 เหตุการณ์เหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาเพื่อเป็นตัวอย่าง และได้บันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย ซึ่งกำลังประสบวาระสุดท้ายแห่งบรรดายุคเก่า

ท่านอาจจะเป็นวิหารที่สะอาดบริสุทธิ์ของพระเจ้าไม่ได้ ถ้าหากร่างกายของท่านยังเต็มไปด้วยเนื้อของสัตว์ที่ตายแล้ว เพราะว่าในพลับพลาของพระเจ้าไม่มีเนื้อสัตว์ที่ตายแล้ว มีแต่มานา (ในเวลานี้คริสตจักรคือ "พลับพลา" ห้องบริสุทธิ์ที่สุด)

ถึงเวลาแล้วมิใช่หรือ ที่ทุกคนควรจะเลิกรับประทานอาหารเนื้อ ผู้ที่แสวงหาความบริสุทธิ์ศักดิ์ เพื่อจะได้เป็นมิตรกับเหล่าทูตสวรรค์ จะรับประทานเนื้อสัตว์ที่ให้โทษแก่จิตวิญญาณ และร่างกาย ต่อไปได้อย่างไร ให้เขาเหล่านั้นกลับมารับประทานอาหารที่สมบูรณ์และเอิร์ดอ้อยที่พระเจ้าทรงประทาน ให้แก่มนุษย์แต่เดิมที่นั่น (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 380)

[2] ไม่ทำอาโรน

คือการรับใช้ การทรงเรียก 2 ทิโมธี 2:15-16 จงอุตสาห์สำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจน์แล้ว เป็นคนงานที่ไม่ต้องอาย ใช้พระวจนะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง จงหลีกเลี่ยงจากคำสอนที่ไร้คุณธรรม เพราะคำอย่างนั้นจะนำคนไปสู่ธรรมมากยิ่งขึ้น

ข้อเขียนของนางเอลเลน จี ไวท์ ใน Early Writings, 58:2 ว่า "ขณะนี้คือเวลาที่จะทำให้เราแน่ใจในการทรงเรียก และการทรงเลือกของเรา ในขณะที่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ยังคงห้ามลมทั้งสี่ทิศอยู่"

พระเจ้าไม่ทรงมีพระประสงค์ ที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เพียงเพื่อนั่งอยู่เฉยๆ อยู่ที่บ้านเอกเขนกและผ่อนคลาย แต่ทรงประทานให้เพื่อเราจะดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยการรับใช้ และเป็นพยานเพื่อผู้อื่น หากเราไม่เป็นพยาน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะไม่สถิตอยู่ด้วย

ฮอห์น 12:26 ถ้าผู้ใดจะรับใช้เรา ผู้นั้นก็ต้องตามเรามา และเราอยู่ที่ไหนผู้รับใช้ของเราจะอยู่ที่นั่นด้วย ถ้าผู้ใดรับใช้เรา พระบิดาก็จะทรงประทานเกียรติแก่ผู้นั้น

กาลาเทีย 5:13 คู่ก่อนพี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านก็เพื่อให้มีเสรีภาพ อย่าเอาเสรีภาพของท่านเป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด

[3] แผ่นศิลาสองแผ่นอารีกพระบัญญัติสิบประการ

พระบัญญัติ คือ พระอุปนิสัยของพระเจ้า การเชื่อฟัง

ฮีบรู 8:10 นี่คือพันธสัญญาซึ่งเราจะกระทำกับชนชาติอิสราเอล ภายหลังจากสมัยนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส เราจะบรรจุพระธรรมของเราไว้ในจิตใจของเขา และเราจะจารึกพระธรรมบัญญัตินั้นไว้ที่ในดวงใจของเขา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นชนชาติของเรา

ปัญญาจารย์ 12:13-14 ...จงยำเกรงพระเจ้า และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ เพราะ
นี่แหละเป็นหน้าที่ของมนุษย์ทั้งปวง

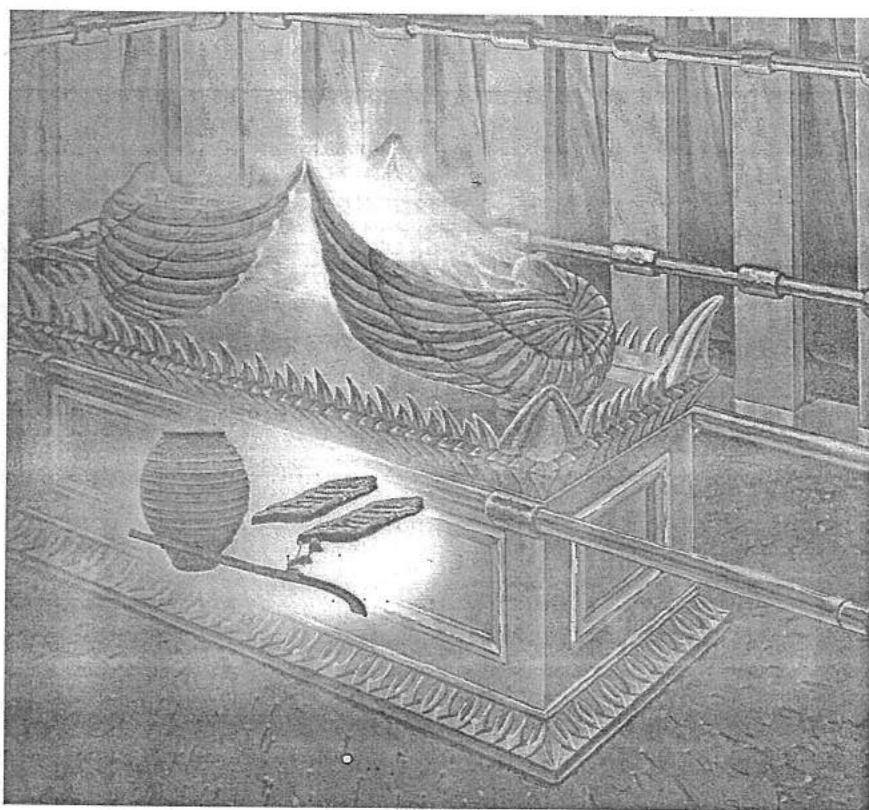
วิวรณ์ 14:12 นี่แหละความรอดพ้นซึ่งพวกธรรมิกชนคือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของ
พระเจ้า และดำเนินตามความเชื่อของพระเยซูจะต้องมี

ยากอบ 2:14,26 คุณอนพี่น้องของข้าพเจ้า แม้ผู้ใดจะว่าตนมีความเชื่อ แต่ไม่ประพฤติ
ตามจะได้ประโยชน์อะไร ความเชื่อของเขาจะช่วยเขาให้รอดได้หรือ เพราะกายที่ปราศจากจิต
วิญญาณนั้นไร้ชีพแล้วมันใด ความเชื่อที่ปราศจากการประพฤติตามก็ไร้ผลมันนั้น

ฮีบรู 5:9 เมื่อพระเจ้าทรงทำให้พระเยซูเปรียบพร้อมทุกประการแล้ว พระเยซูก็เลยทรง
เป็นแหล่งกำเนิดแห่งความรอดนิรันดร์ สำหรับคนทั้งปวงที่เชื่อฟังพระองค์

นี่คือทุกส่วนของโครงร่าง ที่ประกอบกันขึ้นเป็นวิหารของพระเจ้า ที่สถิตของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์

1 โครินธ์ 3:17 เพราะวิหารของพระเจ้าเป็นที่บริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ และท่านทั้งหลายเป็น
วิหารนั้น

เวลาที่พระเจ้าจะประทับตรา อันเป็นนิรันดร์

วิวรณ์ 7:1-8 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเลหรือที่ต้นไม้ใดๆ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้นว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน”

ทูตสวรรค์ทั้งสี่ได้รับอำนาจจากพระเจ้าถูกส่งไปห้ามลมทั้งสี่ทิศไว้ ในขณะที่ทูตสวรรค์ทั้งสี่กำลังปล่อยลมทั้งสี่และลมนั้นกำลังจะพัดไป สายพระเนตรแห่งความเมตตาของพระเยซูได้พุ่งไปยังพงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ยังไม่ได้ประทับตรา และพระองค์ชูพระหัตถ์ขึ้นวิงวอน

ต่อพระบิดาด้วยพระโลหิตของพระองค์เพื่อเขาทั้งหลาย ทันใดนั้นมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งได้รับหน้าที่บินมาอย่างรวดเร็ว มายังทูตสวรรค์ทั้งสี่บอกให้ห้ามลมไว้จนกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้าได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ไว้ที่หน้าผากเสียก่อน (EW 38)

ตราประทับคืออะไร ตราประทับเป็นเครื่องหมายแสดงถึงความเป็นเจ้าของสิ่งนั้นๆ ที่ถูกประทับตรา เมื่อตราของพระเจ้าถูกประทับลงมา คนเหล่านั้นที่ได้รับตรา จะเป็นผู้ที่ได้รับการชีวิตว่า เป็นของพระเจ้า ลักษณะอุปนิสัยของเขาที่ได้รับการพัฒนาขึ้นมา นั้น จะเป็นตราที่ประทับไว้

ตราประทับแห่งการจงรักภักดีและความเชื่อฟังต่อพระเจ้าผู้สร้างของเรานั้นเป็นตราที่มองไม่เห็น อะไรคือตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ที่ประทับลงบนหน้าผากของประชากรของพระองค์ มันเป็นตราที่มนุษย์มองไม่เห็นแต่ทูตสวรรค์มองเห็น เพื่อที่ทูตสวรรค์แห่งการทำลายล้างจะมองเห็นเครื่องหมายแห่งความรอดนี้ [7 Bible commentary, 968/2:4]

ทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราลงบนหน้าผากของพวกเขา มันไม่ใช่เครื่องหมายหรือตราใดที่สามารถมองเห็น แต่จะฝังรกรากลงในความจริงทั้งในด้านสติปัญญาและด้านจิตวิญญาณ เพื่อที่พวกเขาจะไม่หวั่นไหว จนกระทั่งทันทีที่ประชากรของพระเจ้าได้รับการประทับตราและเตรียมพร้อมสำหรับการพิชิตแล้ว มันจะมา จริงๆ แล้ว มันกำลังเริ่มต้นแล้ว [4 Bible commentary, 1161/2:3]

จิตวิญญาณจำนวนมากในโลกของเรานี้เป็นทรัพย์สินสมบัติของพระเจ้าผ่านทางทรงสร้างและการไถ่ให้รอด จิตวิญญาณแต่ละดวงกำลังอยู่ในการศึกษาเพื่อชีวิตของเขา เขาได้มอบสิ่งที่เป็นของเขาให้แก่พระองค์ใหม่ เขาได้ยอมจำนนมอบสมบัติทุกสิ่งที่เป็นของพระเจ้าในฐานะที่พระองค์ทรงซื้อเข้ามาแต่พระองค์หรือไม่ ทุกคนที่ถนอมพระเจ้าไว้เป็นส่วนหนึ่งในชีวิตนี้จะอยู่ภายใต้การควบคุมของพระองค์ และจะได้รับสัญลักษณ์ เครื่องหมายของพระเจ้า ซึ่งจะเป็นสิ่งที่แสดงว่า พวกเขาเป็นสมบัติพิเศษของพระเจ้า ความชอบธรรมของพระคริสต์จะนำหน้าพวกเขา และสง่าราศีของพระองค์จะเป็นรางวัลของเขา พระเจ้าจะทรงปกป้องมนุษย์ทุกคนที่ได้รับการประทับตราของพระองค์ [7 Bible commentary, 969/1:1]

ตัวอย่างจากบรรดาอิสราเอลในอียิปต์

อพยพ 12:21-23 แล้วโมเสสเรียกพวกผู้ใหญ่ของคนอิสราเอลมาพร้อมกันตั้งว่า “ท่านทั้งหลายจงไปเอาลูกแกะตามครอบครัวของท่านมา มาเป็นลูกแกะปีศาจ เอาต้นหุสบ กำหนึ่ง จุ่มลงในเลือดที่อยู่ในอ่าง แล้วป้ายเลือดนั้นไว้ที่ไม้ข้างบน และไม้วางกบประตูทั้งสองข้างด้วยเลือดที่อยู่ในอ่าง อย่าให้ผู้ใดออกไปพ้นประตูบ้านของตนจนถึงรุ่งเช้า เพราะพระเจ้าจะเสด็จผ่านไปเพื่อจะได้ประหารคนอียิปต์ เมื่อพระองค์ทรงเห็นเลือดที่ไม่ใช่ประตูข้างบน และที่ไม้วางกบประตูทั้งสองข้าง พระเจ้าจะทรงผ่านเว้นประตูนั้น ไม่ทรงยอมให้ผู้สังหารเข้าไปในบ้านท่าน เพื่อจะประหารท่าน

เลือดที่ประพรมที่ขอบประตูเป็นเครื่องหมายแสดงว่า “บ้านนี้เป็นของพระองค์” เช่นเดียวกันเมื่อตราประทับของพระเจ้าประทับลงบนผู้ใดแล้ว ผู้นั้นเป็นของพระเจ้าซาตานจะทำลายผู้นั้นไม่ได้อีกต่อไป

ตราประทับของพระเจ้ายังเปรียบเสมือน หนังสือเดินทาง “มีเพียงคนเหล่านั้นที่ได้รับ
ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์เท่านั้นที่จะมีหนังสือเดินทางผ่านประตูเมืองบริสุทธิ” [7 Bible
commentary, 970/1:1]

คุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า

1. มีอุปนิสัยเหมือนพระเยซู

ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์จะประทับลงบนเฉพาะผู้ที่มีลักษณะนิสัยเหมือนกับ
องค์พระเยซูคริสต์เท่านั้น [7 Bible commentary, 970/1:3]

2. เป็นผู้ที่บริสุทธิ์

ตราของพระเจ้าจะไม่ประทับลงบนหน้าผากของชายหนุ่มหรือหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์ มัน
จะไม่ประทับลงบนหน้าผากของชายหนุ่มหรือหญิงสาวที่มีความทะเยอทะยานและรักโลก มันจะไม่
ประทับลงบนหน้าผากของชายหนุ่มหรือหญิงสาวที่มีการพูดปดหรือมีหัวใจที่เต็มไปด้วยการหลอกล
วง ทุกคนที่ได้รับตราประทับของพระเจ้า คือ ผู้ที่สมัครจะไปสวรรค์ จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีจุดต่าง
หรือยัดต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์” [5 Testimonies, 216,2]

3. ผู้ที่เป็นบุตรแท้จริงของพระเจ้า

ในช่วงระยะเวลาสั้นๆ (ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง) ทุกคนที่เป็นบุตรของพระเจ้าจะมีตรา
ของพระเจ้าประทับลงบนเขา ใครละคือบุตรของพระเจ้า?

1 ยอห์น 3:10-11 ดังนี้แหละ จึงเห็นได้ว่าผู้ใดเป็นบุตรของพระเจ้า และผู้ใดเป็นลูกของ
มาร คือว่าผู้ใดที่มีได้ประพฤติชอบ และไม่รักพี่น้องของตน ผู้นั้นก็มิได้มาจากพระเจ้า นี่เป็น
คำสั่งสอนที่ท่านทั้งหลายได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เริ่มแรก คือให้เราทั้งหลายรักซึ่งกันและกัน

ลูกา 6:35-36 แต่จงรักศัตรูของท่านทั้งหลาย และทำการดีต่อเขา จงให้เขายิ้มโดยไม่
หวังที่จะได้คืนอีก บำเหน็จของท่านทั้งหลายจึงจะมีบริบูรณ์ และท่านทั้งหลายจะเป็นบุตรของ
พระเจ้าสูงสุด เพราะว่าพระองค์ยังทรงโปรดแก่คนอกตัญญูและคนชั่ว ท่านทั้งหลายจึงมีความ
เมตตากรุณา เหมือนอย่างพระบิดาของท่านมีพระทัยเมตตากรุณา

4. ผู้ที่สะท้อนพระฉายาของพระเจ้า

ข้าพเจ้าได้มองเห็นคนจำนวนมากไม่ได้ตระหนักว่า พวกเขาจะต้องเป็นอย่างไร เพื่อ
ที่พวกเขาจะได้มีชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผ่านช่วงเวลาแห่งความยากลำบากไปได้โดยที่
ไม่มีมหาโรหิตในพระวิหารบนสวรรค์ (การที่พวกเขาจะมีชีวิตในสายพระเนตรของพระเจ้าผ่าน

ช่วงเวลาแห่งความยากลำบากไปได้โดยไม่มีมหาบุโรหิตในพระวิหารบนสวรรค์นั้น พวกเขาจะต้องเป็นคนอย่างไร) คนเหล่านั้นที่ได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์และได้รับการปกป้องในช่วงเวลาแห่งความยากลำบากจะต้องสะท้อนพระฉายาของพระเยซู (Early Writing, 71:14)

5. ผู้ที่รักพระเจ้าและเชื่อฟังพระองค์

ความรักแสดงออกโดยการเชื่อฟัง และความรักที่สมบูรณ์จะจัดความกลัวทุกอย่างออกไป คนเหล่านั้นที่รักพระเจ้า มีตราของพระองค์บนหน้าผากและทำงานของพระองค์ (Sons and Daughter, 51:3)

6. ผู้มีชัยชนะต่อเนื้อหนัง

คนเหล่านั้นที่มีชัยชนะเหนือโลก เนื้อหนังและมาร จะเป็นผู้ที่ทรงรัก เป็นผู้ซึ่งได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์ (Testimonies to Ministers, 445:1)

7. เป็นผู้ที่รักษาวันสะบาโต

ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์ จะประทับลงบนผู้ที่รักษาวันสะบาโตของพระเจ้าอย่างซื่อตรงและตื่นตัวเสมอ (7 Bible commentary, 980/1:2)

บรรดาผู้ที่มีตราประทับของพระเจ้าบนหน้าผากต้องเป็นผู้ที่รักษาวันสะบาโตแห่งพระบัญญัติข้อที่สี่” (7 Bible commentary, 981/1:2)

การรักษาวันสะบาโตอย่างแท้จริงเป็นสัญลักษณ์ของความจงรักภักดีต่อพระเจ้า (7 Bible commentary, 981/2:1)

พระบัญญัติข้อที่สี่ในพระบัญญัติทั้งหมดสิบข้อ เป็นพระบัญญัติเพียงข้อเดียวที่มี (บรรจ) ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงมอบกฎที่ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าผู้สร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก (6 Testimonies, 350:3)

การรักษาอนุสรณ์ของพระเจ้าคือวันสะบาโตซึ่งตั้งขึ้นในสวนเอเดน คือวันสะบาโตซึ่งเป็นวันที่เจ็ดของสัปดาห์ การรักษาอนุสรณ์นี้จะเป็นการทดสอบของผู้ที่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า” (Last Day Events, 220:5)

เครื่องหมายประทับลงบนประชากรของพระเจ้า เช่นเดียวกับเครื่องหมายที่วางบนประตูที่พักอาศัยของชายฮีบรู (แท้จริงเป็นเครื่องหมายเดียวกับที่วางบนประตูที่พักอาศัยของชายฮีบรูที่เดียว) เพื่อที่จะคุ้มครองพลไพร่จากความหายนะที่เกิดขึ้นทั่วไป พระเจ้าทรงประกาศว่า ‘เราได้ให้สะบาโตของเราแก่เขา เป็นหมายสำคัญระหว่างเราและเขาทั้งหลาย เพื่อเขาจะทราบว่าเขาคือพระเยซูฮาว์ เป็นผู้กระทำให้เขาบริสุทธิ์’ เอเสเคียล 20:12 (7 Bible commentary, 969/1)

8. กลุ่มคน 144,000 คน

ทุกคนในจำนวน 144,000 คนจะได้รับการประทับตราและจะรวมตัวกันอย่างสมบูรณ์บนหน้าผากของพวกเขา นั่นคือการเขียนไว้ว่า (พวกเขาได้รับการเขียนไว้บนหน้าผากของพวกเขา) พระเจ้า กรุงเยรูซาเล็มใหม่ และดวงดาวส่องแสงประกายซึ่งมีพระนามใหม่ of พระเยซูคริสต์อยู่บนนั้น (Early Writings, 15:1)

เราควรพยายามเป็นคนหนึ่งท่ามกลางคน 144,000 คน

ขอให้เราพยายามต่อสู้จนสุดกำลังทั้งหมด (กำลังความสามารถ) เพื่อพระเจ้าจะทรงให้เราอยู่ท่ามกลาง 144,000 คนนั้น (7 Bible commentary, 970/2:2)

ผ่านทางพระคุณที่กอปรด้วยอำนาจของพระคริสต์ เราจะสามารถกำจัดความบาปและเชื้อฟงน้ำพระทัยของพระเจ้าได้ เพื่อที่เราจะสมบูรณ์ในพระองค์

เราได้พยายามจนสิ้นสุดกำลังที่พระเจ้าทรงมอบให้ทั้งหมดหรือไม่ เพื่อที่เราจะไปถึงขนาดของชายหนุ่มหญิงสาวในพระคริสต์ เราได้แสวงหาความบริบูรณ์ของพระองค์ เอื้อมแขนออกไปสูงขึ้น สูงขึ้น และพยายามเพื่อที่จะได้รับพระลักษณะอันสมบูรณ์ของพระองค์หรือไม่ เมื่อประชากรของพระเจ้าไปถึงจุดนี้ พวกเขาจะได้รับการประทับตราลงบนหน้าผากของเขา ทูตสวรรค์ผู้ทำหน้าที่บันทึกจะประกาศว่า 'สำเร็จแล้ว' พวกเขาจะสมบูรณ์ในพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของของเขาโดยการสร้างและโดยการไถ่ (3 Selected messages, 417:2)

เวลาแห่งการประทับตรา

ตราประทับของพระเจ้าจะประทับลงบนหน้าผากของพลไพร่ของพระองค์เมื่อไร

องค์พระผู้เป็นเจ้าได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นอย่างชัดเจนว่า รูปจำลองของสัตว์ร้ายจะก่อตัวขึ้นก่อนประตูพระกรุณาปิด เพราะว่ามันเป็นการทดสอบครั้งใหญ่สำหรับพลไพร่ของพระเจ้าที่ซึ่งจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของพวกเขาจะถูกตัดสิน

นี่คือบททดสอบซึ่งพลไพร่ของพระเจ้าจะต้องประสบก่อนที่พวกเขาจะได้รับการประทับตรา ทุกคนผู้ซึ่งพิสูจน์ความสัตย์ซื่อของตนต่อพระเจ้า โดยการถือรักษากฎหมายของพระองค์ และปฏิเสธที่จะยอมรับวันสะบาโตเทียมเท็จได้มอบตนเองไว้ภายใต้ร่มเงาของพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า จะได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ส่วนผู้ที่ยอมพ่ายแพ้ต่อความจริงซึ่งมี

แหล่งกำเนิดจากสวรรค์ และยอมรับวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต จะได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
(7 BC 976)

จากบทความแห่งคำพยากรณ์บอกให้เราทราบว่าเวลาแห่งการประทับตราจะเกิดขึ้น
หลังจากการบังคับใช้กฎหมายวันอาทิตย์สากล (การบังคับให้รักษาวินิจฉัยวันอาทิตย์เป็นวันสะบาโต
แทนวันเสาร์ซึ่งเป็นวันสะบาโตแท้ของพระเจ้า) หรือก่อนประตูพระกรุณาปิด

เมื่อทูตสวรรค์ทำหน้าที่ในการประทับตราเสร็จแล้ว พระเยซูทรงกระทำสิ่งใด

วิวรณ์ 22:11 มีทูตสวรรค์กลับมาจากโลกเพื่อประกาศว่าเขาได้ทำงานของเขาเสร็จแล้ว
โลกได้รับการทดสอบครั้งสุดท้ายแล้ว และทุกคนที่พิสูจน์ว่าตนเองเชื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดของ
พระเจ้าจะได้รับ “ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์ม้อยู่” จากนั้นพระเยซูทรงยุติหน้าที่การเป็น
ผู้ไกล่เกลี่ยในพระวิหารเบื้องบน พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและตรัสด้วยเสียงอันดังว่า “สำเร็จ
แล้ว” และทูตสวรรค์ทั้งหมดดลอมงกฎของเขาลงขณะที่พระองค์ประกาศอย่างเคร่งครัดว่า “ผู้
ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาประพฤติชอบต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็น
คนชอบธรรมก็ให้เขาเป็นคนชอบธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนบริสุทธ์ ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธ์ต่อไป

เวลานี้คือเวลาของการเตรียมตัว ที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า

ข้าพเจ้าได้มองเห็นอันตรายจากสิ่งเหล่านี้ (การเอาใจใส่และความสนใจทางโลก)
เพราะถ้าหากมีสิ่งอื่นติดอยู่ในใจของเราแล้ว ความจริงแห่งปัจจุบันนี้จะถูกปิดอยู่ด้านนอก และ
จะไม่มีที่บนหน้าผากของเราสำหรับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ข้าพเจ้าได้เห็นเวลา
ที่พระเยซูทรงอยู่ในห้องบริสุทธ์ที่สุดนั้นเกือบจะเสร็จสิ้นแล้ว... จะมีชีวิตและปฏิบัติอย่างเต็มที่เกี่ยวกับ
เรื่องการเสด็จกลับมาของบุตรมนุษย์ เวลาแห่งการประทับตรานั้นสั้นมากและจะเสร็จสิ้นใน
ไม่ช้านี้ ขณะนี้คือเวลาที่จะทำให้เราแน่ใจในการเรียกและการเลือกของเรา ในขณะที่ทูตสวรรค์
ทั้งสองยังคงห้ามลมทั้งสี่ก็คอยอยู่... (EW 58.2)

ก่อนที่เราจะอยู่ในเวลาที่เต็มไปด้วยความยากลำบาก เราทุกคนได้รับตราประทับของ
พระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ปล่อยลมที่พัดมาจากทิศทั้งสี่ และ
ข้าพเจ้าได้เห็นการกันดารอาหาร โรคระบาด และดาบชาติต่างๆสู้รบกัน และเกิดความโกลาหล
วุ่นวายในโลก (7 BC 968)

พญานาคใหญ่สีแดง

วิวรณ์ 12:3-4 และมีหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ คุณเกิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่งมีเจ็ดหัวและมีสิบเขา และที่หัวเจ็ดหัวนั้นมีมงกุฎเจ็ดอัน ทางพญานาคตัวดังกล่าวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

พญานาคใหญ่สีแดงคือใคร

วิวรณ์ 12:9 พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลกก็ถูกผลักทิ้งลงไป พญานาคและบริวารของมันถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลก

พญานาคใหญ่สีแดงในพระธรรมวิวรณ์ 12:9 คือซาตานๆ มันมีชื่อสามชื่อ คือ

1. พญานาคใหญ่ 2. งูดึกดำบรรพ์ 3. มารและซาตาน

มีข้อสังเกตที่น่าสนใจมากก็คือ ทหญิงของคริสตจักรของพระเจ้ามันมีสามสิ่งเหมือนกัน คือ ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และ ดวงดาว

ทำไมมีชื่อสามชื่อให้กับซาตาน การที่ซาตานมีสามชื่อเป็นวิธีที่ซาตานมาล่อลวงให้เราทำบาปสามอย่าง ในที่นี้ก็คือ มันมีอาวุธอยู่สาม อาวุธที่มันเอามาทำลายคริสตจักรของพระเจ้า คือ อาวุธของพญานาคใหญ่ อาวุธของงูดึกดำบรรพ์ และอาวุธของมารและซาตาน

อาวุธของพญานาคใหญ่ คืออะไร

วิวรณ์ 12:13 เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกผลักทิ้งลงไปบนแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ไล่ตามหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น

ในพระคัมภีร์ข้อนี้ เราจะเห็นว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างพญานาคใหญ่และการกดขี่ข่มเหง พญานาคใหญ่เป็นความหมายของการกดขี่ข่มเหง บ่อยครั้งซาตานต้องการใช้อำนาจจากกฎยิ่งใหญ่ที่จะให้คนละทิ้งพระเจ้า และให้ยอมประณีประนอม และทำบาป

ในวาระสุดท้ายพญานาคจะกอดขี่ข่มเหงคริสตจักรของพระเจ้าเหมือนตามที่
พระธรรม วิวรณ์ 12:17 ได้กล่าวไว้ว่า พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงคราม
กับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลือนอยู่นั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือ
คำพยานของพระเยซู

อำนาจของยูติกดาบรพร คืออะไร

อำนาจของซาตานในยูติกดาบรพรเป็นแบบใด ในที่นี้บอกว่ายูติกดาบรพร ในหนังสือ
ปฐมกาล ยูติกดาบรพรเป็นผู้หลอกกลวง ยูติกดาบรพรนี้ไม่ได้ไปกอดขี่ข่มเหงเอวา แต่ใช้คำเพื่อที่
จะหลอกกล่อเธอ ยูติกดาบรพรเป็นตัวแทนของการหลอกกลวง ฉะนั้น เราจะเห็นได้ว่าซาตานใช้
อำนาจกอดขี่ข่มเหง และหลอกกล่อคนของพระเจ้า

อำนาจของมารและซาตาน คืออะไร

ยอห์น 6:70-71 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “เราเลือกพวกท่านสิบสองคนมิใช่หรือ และ
คนหนึ่งในพวกท่านเป็นมารร้าย” พระองค์ทรงหมายถึงยูดาสมุตรของซีโมน อิสคาริโอท เพราะ
ว่าเขาเป็นผู้ที่จะอายัดพระองค์ไว้ คือคนหนึ่งในสาวกสิบสองคน

ในพระธรรมยอห์น 13:27 กล่าวต่อไปว่า เมื่อยูดาสรับประทานอาหารนั้นแล้ว ซาตาน
ก็เข้าสิงในใจเขา พระเยซูจึงตรัสกับเขาว่า “ท่านจะทำอะไร ก็จงทำเร็วๆเถิด”

จากข้อพระคัมภีร์ทั้งสองนี้เราจะเห็นว่าอำนาจของมารและซาตานอีกอย่างคือ การเข้าสิง
ซาตานมีอำนาจสามอย่าง การกอดขี่ข่มเหง การล่อลวง และการเข้าสิง

คริสตจักรของพระเจ้าในวาระสุดท้ายก็มีอำนาจสามอย่างเหมือนกัน คือ ความชอบ
ธรรมของพระเยซู พระบัญญัติของพระเจ้า และ พระวจนะของพระองค์

ในเวลานี้ซาตานกำลังจะทำงานชิ้นสุดท้ายของมันโดยการรวมอำนาจสามอำนาจให้
เป็นหนึ่งเดียวเพื่อต่อต้านพระเจ้า และทำลายประชากรของพระองค์ในวาระสุดท้ายนี้ คือ...

1. คริสตจักรโรมัน 2. โปเรสแดนที่ทิ้งความเชื่อเดิม และ 3. อำนาจของลัทธิ
ทรงวิญญาณ

ซึ่งก็คือ พญานาค ยูติกดาบรพร และ มารซาตาน

วิธีการหลอกลวงของซาตานโดยผ่านอำนาจ สามอำนาจในเวลาเดียวกัน

เมื่อลัทธิทรงเจ้าเข้าผีเลียนแบบการดำรงชีวิตของคริสเตียนในยุคนี้มากขึ้นเพียงไร มันก็ยังมีอำนาจหลอกลวงและดักจับมากขึ้นเท่านั้น ซาตานเองก็มีการเปลี่ยนแปลง มันเจริญรอยตามความทันสมัย มันปรากฏตัวด้วยลักษณะของทูตสวรรค์แห่งความสว่าง มันจะทำการอัศจรรย์โดยผ่านตัวแทนของการทรงเจ้าเข้าผี คนป่วยจะหายจากโรค และจะมีการอัศจรรย์ที่เราไม่อาจปฏิเสธเกิดขึ้นมากมาย และในขณะที่วิญญาณต่างๆจะยอมรับว่า เชื่อพระคัมภีร์และแสดงความเคารพต่อสถาบันของคริสตจักร ทำให้สิ่งที่มีน้าหลงไปได้รับการยอมรับว่า เป็นการสำแดงออกซึ่งอำนาจของพระเจ้า (GC 588.2)

อำนาจการทำการอัศจรรย์ของลัทธิทรงเจ้าเข้าผีจะส่งอิทธิพลออกมาต่อต้านผู้ที่ปฏิบัติตามพระเจ้ามากกว่าทำตามมนุษย์ ผู้ที่ติดต่อกับวิญญาณจะประกาศว่า พระเจ้าทรงประทานการอัศจรรย์เหล่านี้เพื่อให้เขามั่นใจว่า ผู้ที่ปฏิเสธวันอาทิตย์ได้ทำความผิด และยังย้ำว่า ควรจะเชื่อฟังกฎหมายของบ้านเมืองให้เสมอเหมือนกฎบัญญัติของพระเจ้า ผู้คนจะเศร้าใจกับความชั่วยิ่งใหญ่ที่มีในโลกและเห็นพ้องกับคำพยานของครูสอนศาสนาว่า สภาพความเลวร้ายทางศีลธรรมมีสาเหตุมาจากการทำลายความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ ทุกคนที่ปฏิเสธไม่ยอมรับคำพยานของพวกเขาจะเป็นที่ชิงชังของผู้คน (GC 590.2)

คริสตจักรจะขอกองกำลังที่เข้มแข็งของอำนาจฝ่ายการเมือง และในงานนี้ เหล่าผู้ที่สนับสนุนสันตะปาปาและชาวโปรเตสแตนท์จะรวมตัวกัน เมื่อขบวนการบังคับเกี่ยวกับเรื่องของวันอาทิตย์จะมีความชัดเจนและเด็ดขาดยิ่งขึ้น จะมีการนำกฎหมายมาใช้ต่อต้านผู้ที่ถือรักษาพระบัญญัติ พวกเขาจะถูกคุกคามด้วยโทษปรับและโทษการจ้องจำ และบางคนจะได้รับข้อเสนอด้วยตำแหน่งที่มีอิทธิพลและของรางวัลและผลประโยชน์อื่นๆ เพื่อเป็นเครื่องจูงใจให้ละทิ้งความเชื่อของเขา (GC 607.1)

ซาตานจะหลอกลวงผู้คนด้วยคำสอนผิดๆที่ยิ่งใหญ่สองประการคือ วิญญาณมีสภาพเป็นอมตะ และความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์ ในขณะที่เรื่องของวิญญาณที่เป็นอมตะเป็นพื้นฐานของลัทธิทรงเจ้าเข้าผี ส่วนเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ของวันอาทิตย์จะสร้างสายสัมพันธ์แห่งความเห็นอกเห็นใจกับโรม ชาวโปรเตสแตนท์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะนำหน้าในการยื่นมือข้ามช่องว่างมาจับมือกับลัทธิทรงเจ้าเข้าผี พวกเขาจะเอื้อมมือข้ามเหวลึกเพื่อจับมือกับอำนาจโรมัน และภาย

ได้อิทธิพลของการรวมตัวของทั้งสามส่วนนี้ ประเทศนี้จะเดินตามรอยเท้าอาณาจักรโรมันในการเหยียบย่ำสิทธิทางความคิด (GC 588.1)

พญานาคใหญ่สีแดงทำอะไรต่อหน้าผู้หญิง “พญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว”

ซาตานจึงจะทำลายพระเยซูตั้งแต่บนสวรรค์ เมื่อพระองค์มาบังเกิดเป็นมนุษย์ และสุดท้ายพระเยซูชนะซาตานที่ไม่กางเขน เวลานี้พระองค์เป็นผู้กำชัยชนะและเสด็จสู่สวรรค์ ซาตานโกรธแค้นมากมันจึงหันมาทำลายคริสตจักรสุดท้ายของพระองค์

ในพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวถึงซาตานซึ่งจะทำลายพระคริสต์ และคริสตจักรของพระองค์ สามครั้ง

ครั้งที่หนึ่ง

ซาตานบุกต่อพระเจ้าในสวรรค์

วิวรณ์ 12:7-9 ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับเทพบริวารของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูศึกคำบรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลกก็ถูกผลักทิ้งลงไป พญานาคและบริวารของมันถูกผลักทิ้งลงไปในพื้นที่ดินโลก

พระคริสต์ชนะ ซาตานแพ้

ครั้งที่สอง

ซาตานพยายามจะทำลายพระคริสต์

วิวรณ์ 12:4-5 หางพญานาคตัวคดดวงดาวในท้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก แต่เขานำบุตรนั้นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์ (ซาตานพยายามจะทำลายพระเยซูตลอดตั้งแต่บังเกิด จนถึงเสด็จสู่สวรรค์) มัทธิว 2:13 เฮโรดจะฆ่าพระกุมารเยซู กิจการของอัครทูต 1:9

พระคริสต์ชนะ ซาตานแพ้

ครั้งที่สาม

เราพยายามที่จะทำลายคริสจักรของพระเจ้า

ซาตานหันมาโกรธเคืองหญิง "หญิงดีคือคริสจักรที่แท้จริงของพระเจ้า"

สาวกทั้งหมดถูกกดขี่จนตายเว้นแต่คนเดียวคือยอห์น

หลังจากนั้นต่อมา คริสตจักรและรัฐรวมเป็นหนึ่งเดียวกันในสมัยคอนสแตนตินแห่ง
โรมกดขี่ข่มเหงคริสเตียน ซึ่งมีซาตานอยู่เบื้องหลัง (ยุคแห่งการเปลี่ยนพระบัญญัติ คาเนล 7:24-25)

คนมากมายถูกเนรเทศออกไปจากที่อาศัยทั้งภรรยาและลูกๆ เสื้อผ้าก็ขาดรุ่มและ
เปลือยเปล่า หลายคนถูกทรมานอย่างโหดร้าย

วิวรณ์ 12:8 และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรง
จัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน

ยุคมืดคริสตจักรของพระเจ้าอยู่ในถิ่นทุรกันดาร ในปี ค.ศ. 538-1798 ประชากรของพระเจ้าถูกกดขี่ข่มเหง บ้างก็ถูกทรมาน บ้างก็ถูกฆ่าตาย บ้างก็ถูกเผาทั้งเป็น บ้างก็หนีเข้าไปอยู่ในถิ่นทุรกันดาร คนเหล่านั้นได้รับการปกป้องจากพระเจ้า ดังในพระคัมภีร์กล่าวว่า “นางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน”

พระคริสต์ชนะ ชาคานแพ้

เป็นเวลาอันสั้นก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาครั้งที่สอง ชาคานจะกดขี่ข่มเหงคริสตจักรที่เหลื่ออยู่ของพระองค์ในวาระสุดท้ายอย่างหนักมากกว่าในอดีต แต่คริสตจักรของพระเจ้าจะได้รับการปกป้องจากพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้

ดาเนียล 12:1 ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัย นั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ

(มีคาเอล คือ พระเยซู) พระองค์ทรงปกป้องคริสตจักรของพระองค์ ในยุคมืด ที่ถิ่นทุรกันดารอย่างไร ในวาระสุดท้ายพระองค์ก็จะทรงปกป้องคริสตจักรของพระองค์อย่างนั้น

เวลาแห่งความทุกข์ที่มาถึง

ในหนังสือวิญญาณแห่งคำพยากรณ์กล่าวว่า “ไม่ใช่ว่า ประชากรของพระเจ้าจะไม่ต้องทนต่อความทุกข์ทรมาน แต่ในขณะที่พวกเขาถูกกดขี่ข่มเหงและตกอยู่ในความทุกข์ยาก ในขณะที่ต้องทนกับความยากจนและทนกับการขาดแคลนอาหาร พวกเขาจะไม่ถูกปล่อยทิ้งไว้ให้พินาศ พระเจ้าองค์เดียวกับที่ดูแลเอลียาห์จะไม่ทอดทิ้งบุตรของพระองค์แม้จะเป็นสักคนเดียวก็ตามที่ยอมสละตน พระองค์ผู้ทรงนับเส้นผมบนศีรษะของเขา พระองค์จะทรงดูแลเขา และในเวลาที่เกิดการกันดารอาหาร พวกเขาจะได้รับการเลี้ยงดูจนอิ่ม ในขณะที่คนชั่วกำลังตายด้วยความหิวโหยและโรคระบาด ทูตสวรรค์จะปกป้องเหล่าคนชอบธรรมและเพิ่มเติมสิ่งที่เขาขาดสน พระเจ้าทรงประทานคำสัญญาให้กับ “ผู้ดำเนินอย่างชอบธรรม” ว่า “จะมีผู้ให้อาหารเขา น้ำของเขามีแน่” เมื่อ “คนจนและคนขัดสนแสงสว่างและไม่มี และสิ้นของเขาก็แห้งผากเพราะความกระหาย เราคือพระเจ้า จะตอบเขาเอง เรา พระเจ้าของอิสราเอลจะไม่ละทิ้งเขา” (อิสยาห์ 33:15, 16; 41:17) (GC 629.2)

หญิงดีในหมายสำคัญ

วิวรณ์ 12:1-2 มีหมายสำคัญใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ

หญิง ในพระคัมภีร์ หมายถึงใคร

อิสยาห์ 54:5 เพราะผู้สร้างเจ้าเป็นสามีของเจ้า พระนามของพระองค์คือพระเยโฮวาห์จอมโยธา และองค์บริสุทธิ์ของอิสราเอลเป็นผู้ใดของเจ้า เขาเรียกพระองค์ว่าพระเจ้าของสากลโลก

2 โครินธ์ 11:2 เพราะว่าข้าพเจ้าหวงแหนท่านอย่างທີ່พระเจ้าทรงหวงแหน เพราะว่าข้าพเจ้าได้หมั้นพวกท่านไว้สำหรับสามีผู้เดียว เพื่อถวายพวกท่านให้แก่พระคริสต์เป็นพรหมจารีบริสุทธิ์

หญิง ในพระคัมภีร์หมายถึง คริสตจักร ในพระคัมภีร์มีหญิงอยู่สองประเภท คือ

1 หญิงดี วิวรณ์ 12:1 (ระดับด้วยสิ่งของจากเบื้องบน)

2 หญิงแพศยา วิวรณ์ 17:1-5 (ระดับด้วยสิ่งของฝ่ายโลก)

ในโลกมีคริสตจักรมากมายหลายคณะ หลายนิกาย ต่างก็บอกว่าเป็นคริสตจักรของพระเจ้า จะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อพระคัมภีร์กล่าวว่าคริสตจักรของพระเจ้ามีเพียงคริสตจักรเดียว บัพติศมาเดียว และความเชื่อเดียว

เอเฟซัส 4:5 มืองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียว ความเชื่อเดียว บัพติศมาเดียว

จากข้อพระคัมภีร์นี้เราจึงแน่ใจได้ว่า คริสตจักรของพระเจ้ามีคริสตจักรเดียว และเราจะรู้ได้อย่างไรว่าคริสตจักรไหนคือคริสตจักรของพระเจ้า เราจะต้องสังเกตดูว่าหญิงทั้งสองระดับด้วยสิ่งของอะไร

ลักษณะของหญิงดีในวิวรณ์ 12:1 ประดับด้วยอะไร

มีหมายสำคัญใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ

1. มีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์
2. มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า
3. บนศีรษะมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ
(ดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์หมายถึงอะไร)

สดุดี 84:11, 104:2 เพราะพระเจ้าทรงเป็นดวงอาทิตย์และเป็นโล่... ผู้ทรงคลุมพระองค์ด้วยแสงสว่างดุจดังฉลองพระองค์ ผู้ทรงจึงฟ้าสวรรค์ออกดั่งจึงมาน

ยอห์น 8:12 อีกครั้งหนึ่งพระเยซูตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “เราเป็นความสว่างของโลก ผู้ที่ตามเรามาจะไม่เดินในความมืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต”

สดุดี 138:8 สร้างดวงอาทิตย์ให้ครองกลางวัน ...

มาลาคี 4:2 แต่ดวงอาทิตย์แห่งความชอบธรรมซึ่งมีปีกรักษาโรภภัยได้ จะขึ้นมาสำหรับคนเหล่านั้นที่ยำเกรงนามของเรา เจ้าจะกระโดดโลดเต้นออกไปเหมือนลูกวัวออกไปจากคอก

ดวงอาทิตย์ไม่ได้หมายถึงพระเยซูคริสต์อย่างเดียว แต่หมายถึง ความชอบธรรมของพระองค์ด้วย ดังนั้นหญิง ในพระธรรมวิวรณ์ 12:1 มี ดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ (เสื้อ) หมายถึง เธอมีพระเยซูคริสต์เป็นอาภรณ์และ เธอมีความชอบธรรมของพระคริสต์เป็นอาภรณ์

อะไรคือความชอบธรรมของพระคริสต์ สดุดี 119:172 ลิ้นของข้าพระองค์จะร้องเพลงเรื่อง พระคำรัสของพระองค์ เพราะพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระองค์ชอบธรรม พระบัญญัติของพระเจ้าคือ ความชอบธรรมของพระเยซู คริสต์จักร ของพระเจ้าเธอสามารถที่จะรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าด้วยพลังอำนาจของพระเยซู

เธอจะสวมใส่พระคริสต์เป็นอาภรณ์ได้อย่างไร

กาลาเทีย 3:27 “เพราะเหตุว่าคนที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็จะสวมชีวิตพระคริสต์” ถ้าเราอยากจะมีส่วนในคริสตจักรของพระองค์เราจะต้อง รับบัพติศมาและรับเอาพระเยซูคริสต์เข้ามาในชีวิตของเรา ความหมายที่แท้จริงของการรับบัพติศมาคือ ถวายชีวิตทั้งหมดให้กับพระเยซู และตายต่อตัวเอง° ...

หญิงนี้มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า

(ดวงจันทร์หมายถึงอะไร)

สดุดี 89:37 “จะสถาปนาไว้อย่างดวงจันทร์เป็นนิตย์ และสักขีพยานในท้องฟ้าก็แน่นอน” ดวงจันทร์หมายถึง การเป็นสักขีพยานที่ซื่อสัตย์

คริสตจักรของพระเจ้า ไม่เพียงแต่มีความชอบธรรมของพระเยซู ไม่เพียงแต่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้น แต่เขายังเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ การเป็นพยานที่ซื่อสัตย์นี้ คือการเป็นสักขีพยาน การเป็นสักขีพยานคือเราจะต้องพูดถึงเรื่องของพระเยซู แต่เราจะใช้อะไรที่จะพูดถึงพระเยซู อะไรเป็นแหล่งอ้างอิงที่ดีที่สุดเกี่ยวกับพระเยซู

ยอห์น 5:39 ท่านทั้งหลายก้มดูในพระคัมภีร์ เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา

เมื่อพระเยซูบอกให้เราค้นหาพระคัมภีร์ พระเยซูกำลังพูดถึงพระคัมภีร์เดิมเท่านั้น เพราะว่าในสมัยนั้นพระคัมภีร์ใหม่ยังไม่มีเลย แต่สำหรับเราในปัจจุบันนี้เราจะเอาพระคัมภีร์ใหม่รวมเข้าไปด้วย เราจะต้องรวมทั้งพระคัมภีร์เก่าและใหม่ในการศึกษาของเรา

ในข้อพระคัมภีร์นี้ พระเยซูทรงเน้นพระคริสตธรรมคัมภีร์เดิมเท่านั้น พระเยซูกล่าวว่า “เพราะท่านคิดว่าในนั้นมีชีวิตนิรันดร์ และพระคัมภีร์นั้นเป็นพยานให้แก่เรา” ฉะนั้นถ้าหากเราจะเป็นพยานให้กับพระเยซูเราจำเป็นต้องมีอะไร? เราจำเป็นต้องมีพระคำของพระเจ้าแน่นอนพระคำนั้นจะตั้งอยู่ในตัวของเรา สะท้อนความชอบธรรมของพระเยซู

หญิงนั้นยืนอยู่บนดวงจันทร์ หมายความว่า เธอเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ เธอยืนอยู่บนพระคัมภีร์ เพราะว่าพระคัมภีร์คือรากฐานของเธอ พระคัมภีร์เป็นแหล่งข้อมูลที่จะนำมาเป็นพยานแน่นอนโดยผ่านทางพระเยซู

ดังนั้นดวงจันทร์สะท้อนแสงอาทิตย์ให้โลกเห็นฉันใด พระคัมภีร์ก็สะท้อนแสงให้โลกเห็นพระสิริของพระคริสต์ฉันใด คือเราจะมองเห็นพระเยซูคริสต์ในพระคัมภีร์เมื่อเราได้ศึกษา

หรือพูดอีกนัยหนึ่งก็คือ พระคัมภีร์เดิม และ พระคัมภีร์ใหม่ เป็นรากฐานของคริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า นั่นก็คือคริสตจักรของพระเจ้าจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์เท่านั้น

บนศิระหมีดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ

(ดาวสิบสองดวง หมายถึงอะไร)

ดูว่าพระคัมภีร์พูดถึงดวงดาวว่าอย่างไร ? *วิวรณ์ 1:20* ส่วนความลึกถึ้งของดาวทั้งเจ็ดดวง ซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคันทองคำทั้งเจ็ดนั้นก็คือ ดาวเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด....

จากพระคัมภีร์ข้อนี้ ดาว คือ ทูตสวรรค์ของคริสตจักร บางครั้งหมายถึงทูตสวรรค์จริง แต่บางครั้งก็หมายถึง ผู้สื่อข่าวของพระเจ้าที่นำข่าวประเสริฐไปประกาศ หรือเรียกว่า “คนของพระเจ้า”

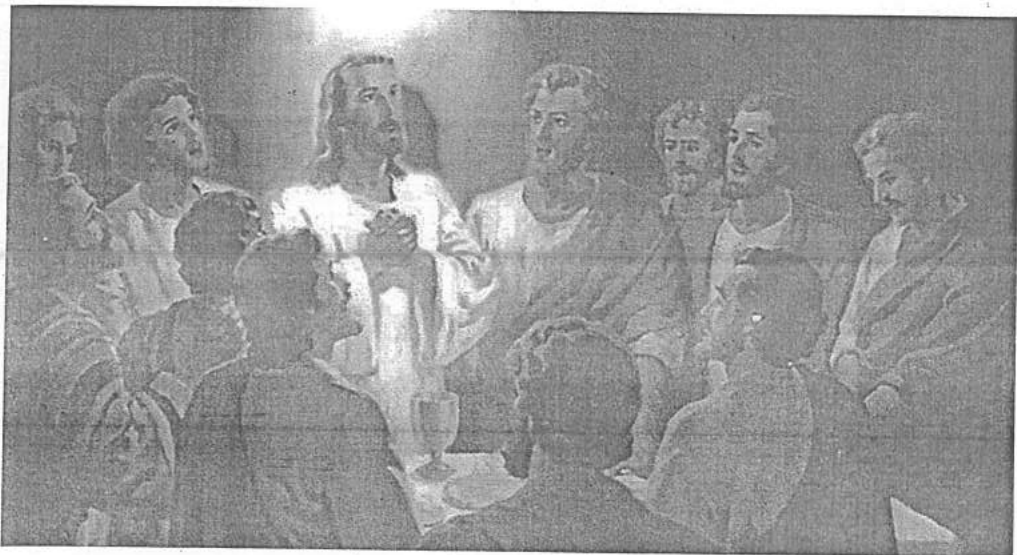
ในพระธรรม *กาลาเทีย 4:14* กล่าวว่า “และแม้ว่าสภาพของข้าพเจ้าจะเป็นการทดลองใจท่าน ท่านก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือรังเกียจข้าพเจ้าเลย แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นเทวดาของพระเจ้า หรือเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์”

ในที่นี้เราจะเห็นได้ว่าการเปรียบเทียบระหว่าง เปาโล และทูตสวรรค์ของพระเจ้า เปาโลเป็นผู้สื่อข่าวของพระเจ้า ผู้สื่อข่าวของพระเจ้าจะส่องแสงเหมือนดาว “และบรรดาคนที่ฉลาดจะส่องแสงเหมือนแสงฟ้า และบรรดาผู้ที่โง่ได้ให้คนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะส่องแสงเหมือนอย่างดาวเป็นนิกัยน์รันคร” *คาเนียล 12:3*

ส่วนทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรม *วิวรณ์ 14* หมายถึงใคร “ทูตสวรรค์ในที่นี้คือคนของพระเจ้า ทำหน้าที่ผู้แทนของพระองค์ ทำหน้าที่เทศนาประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ โดยเฉพาะคนของพระเจ้าที่รับใช้พระองค์ ในขณะที่การพิพากษากำลังจะมาถึง (*วิวรณ์ 14:7*) ทูตสวรรค์ที่เฝ้าช่วยเหลือคนที่ทำงานประกาศข่าวประเสริฐ” (SDA Bible Commentary, Vol. 7, p. 827)

ดังนั้นดาวสิบสองดวง ที่อยู่บนศิระหมีของผู้นับถือ หมายถึงผู้สื่อข่าวสิบสองคน ผู้นับถือที่มีมงกุฏที่มีดาวสิบสองดวง มงกุฏหมายถึงผู้ที่มิอำนาจ บุคคลเหล่านี้เป็นผู้สื่อข่าวที่มีอำนาจอยู่บนศิระหมี หัว หมายถึงการเป็นผู้นำ ในคริสตจักรของพระเจ้าเรามีผู้นำอยู่สิบสองท่าน พวกเขาที่มีอำนาจ เขาเป็นผู้สื่อข่าว บุคคลเหล่านั้นคือผู้ใด?

ทาสิบสองดวง ที่อยู่บนศิโรตศะของพุ่มทิว เป็นสัญลักษณ์ถึงถึงคนสองกลุ่ม

กลุ่มแรก ชนชาติอิสราเอล 12 เผ่า

ในพระคัมภีร์เดิม ในสมัยพระคัมภีร์เดิมประชากรของพระเจ้าทุกคนมาจาก 12 ตระกูลของอิสราเอล พระเยซูคริสต์ตรัสกับสาวกถึงชนชาติอิสราเอลว่าอย่างไร

มัทธิว 19:28 พระเยซูตรัสกับเขาว่า “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในโลกใหม่ กราวเมื่อคุณมนุษย์จะนั่งบนพระที่นั่งอันรุ่งเรืองนั้น พวกท่านที่ได้ติดตามเรามาจะได้นั่งบนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองเผ่า

กลุ่มที่สอง สาวก 12 คนในพระคัมภีร์ใหม่

ในสมัยพระคัมภีร์ใหม่ คริสเตียนทุกคนในโลกนี้ที่ได้ชื่อว่าเป็นประชากรของพระเจ้า ก็เพราะผู้เชื่อทุกคนได้รับข่าวพระกิตติคุณมาจากการประกาศของอัครสาวก 12 คน

ท่านเปาโลกล่าวว่า คริสเตียนทุกคนมาจากรากแห่งพวกอัครสาวก 12 คน

เอเฟซัส 2:19-20 เหตุฉะนั้นท่านจึงไม่ใช่คนต่างด้าวต่างแดนอีกต่อไป แต่ว่าเป็นพลเมืองเดียวกันกับธรรมิกชน และเป็นครอบครัวของพระเจ้า ท่านได้ถูกประดิษฐานขึ้น บนรากแห่งพวกอัครทูตและพวกผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก

คิงนัอิสราเอล 12 เผ่าเป็นตัวแทนของพวกอิสราเอลฉันใด สาวก 12 คนก็เป็นตัวแทนของคริสตจักรฉันนั้น

พงศ์พันธุ์ของนาง ที่เหลื่ออยู่

วิวรณ์ 12:1-2 มีการมหัศจรรย์ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบนศีรษะมีดวงดาวสิบสองดวงเป็นมงกุฏ ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด

หญิง ในวิวรณ์ 12:2 จึงชี้ให้เห็นภาพของคริสตจักรที่แท้จริง และเป็นคริสตจักรที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของพระคัมภีร์ และเป็นคริสตจักรที่ขาดานโกรธแค้นมาก

หญิงคนนีากำลังทำอะไร? ผู้หญิงนั้นมีครรภ์ และร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์ที่ใกล้จะคลอด...

วิวรณ์ 12:5-6 หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก แต่เขานำบุตรนั้นขึ้นไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์ และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน

“หญิงนั้นคลอดบุตรชาย” บุตรชายของหญิงนั้นแล้ถึง พระเยซูคริสต์ พระองค์คือพระเจ้าผู้ทรงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ หญิง หมายถึงคริสตจักร พระเยซูผู้ทรงดำรงอยู่ภายในคริสตจักร ทรงเป็นศูนย์กลาง และเป็นแหล่งกำเนิดพลังชีวิตของคริสเตียน

มีเหตุผลอยู่สามประการที่ทำให้เราแน่ใจว่า
บุตรชาย ของหญิงนั้นคือพระเยซูคริสต์

ประการแรก คือ พระเยซูคริสต์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่มารได้พยายามทำลาย

วิวรณ์ 12:4 ทางพญานาคตัวดวงดาวในท้องฟ้าทั้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และพญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้าผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

มารได้ใช้กษัตริย์เฮโรดเป็นเครื่องมือทำลายพระคริสต์ มัทธิว 2:1-8 พระเยซูได้ทรงบังเกิดที่บ้านเบธเลเฮมแคว้นยูเดียในรัชกาลของกษัตริย์เฮโรด ภายหลังมีพวกโหราจารย์จากทิศตะวันออกมายังกรุงเยรูซาเล็ม ถามว่า “กุมารผู้ที่บังเกิดมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวนี้ผู้นั้นอยู่ที่ไหน เราได้เห็นดาวของท่านปรากฏขึ้น เราจึงมาหวังจะนมัสการท่าน” ครั้นกษัตริย์เฮโรดได้ยินดังนั้นแล้ว ก็ว่านวยพระทัย ทั้งชาวกรุงเยรูซาเล็มก็พลอยว่านวยใจไปด้วย

หลังจากที่โหราจารย์ได้พบพระกุมารเยซูแล้ว ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาเตือนโหราจารย์ทั้งสามมิให้กลับไปยังกษัตริย์เฮโรดอีก

มัทธิว 2:12-13 แล้วพวกโหราจารย์ได้ยืมคำเตือนในความฝัน มิให้กลับไปเฝ้าเฮโรด เขาจึงกลับไปยังเมืองของตนทางอื่น ครั้นเขาไปแล้วก็มีทูตองค์หนึ่งของพระเป็นเจ้า ได้มาปรากฏแก่โยเซฟในความฝันแล้วบอกว่า “จงลุกขึ้นพากุมารกับมารดาหนีไปประเทศอียิปต์ และคอยอยู่ที่นั่นจนกว่าเราจะบอกเจ้า เพราะว่าเฮโรดจะแสวงหากุมาร เพื่อจะประหารชีวิตเสีย”

ซาตานยังได้ใช้พวกบุโรทิศยุยงประชาชนก่อความวุ่นวาย และจับพระเยซูคริสต์มาให้ปีลาตตัดสินประหารชีวิตพระองค์ มัทธิวบทที่ 18,19

ประการที่สอง คือ พระเยซูคริสต์เป็นผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก

วิวรณ์ 19:15-16 มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานาณาประชาชาติ ด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อย่างนุแห่งพระพิโรธอันเจ็บขาดของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า “จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย”

ประการที่สาม คือ พระคริสต์ทรงถูกรับไปเฝ้าพระเจ้า ยังพระที่นั่งของพระองค์

มาระโก 16:19 ครั้นพระเยซูเจ้าตรัสสั่งเขาแล้ว พระเจ้าก็ทรงรับพระองค์ให้ขึ้นสู่ฟ้าสวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า

ลูกา 24:50-51 พระองค์จึงพาเขาออกไปถึงหมู่บ้านเบธานี และทรงยกพระหัตถ์อวยพรเขา เมื่อทรงอวยพรอยู่นั้น พระองค์จึงเสด็จจากเขา

กิจการของอัครทูต 1:9 เมื่อพระองค์ตรัสเช่นนั้นแล้ว พระเจ้าก็ทรงรับพระองค์ขึ้นไปต่อหน้าต่อตาเขา และมีเมฆคลุมพระองค์ให้พ้นสายตาของเขา

จากเหตุผลทั้งสามประการเราจึงแน่ใจว่า บุตรชาย ของหญิงนั้นคือพระเยซูคริสต์

ผู้หญิงนั้น ร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์

หมายถึงทุกครั้งที่ได้รับใช้ของพระเจ้าในทุกยุคทุกสมัยได้นำข่าวประเสริฐไปยังผู้ที่ไม่รู้จักพระเจ้าทั่วทุกหนแห่งมักจะต้องเจอปัญหา อุปสรรค การต่อต้านทางจิตวิญญาณ สังคม และการเมืองทุกรูปแบบ ตัวอย่างการรับใช้ของท่านเปาโล

กาลาเทีย 4:19 ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บปวดเพราะท่านอีก จนกว่าพระคริสตเจ้าได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน

บางครั้งเราตั้งใจที่จะนำข่าวประเสริฐแห่งความรอดไปยังญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง หรือเพื่อนบ้านของเราสิ่งที่เราได้รับคือความผิดหวัง การต่อต้าน การเจ็บปวดใจ ผู้รับใช้ของพระเจ้าเกือบทุกคนจะต้องเจอ นี่คือ คริสตจักร (หญิง) ร้องครวญด้วยความเจ็บครรภ์

หญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร

ที่นางมีสำนักซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เมื่อพระเยซูคริสต์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อไถ่บาปโทษของมนุษย์สำเร็จลงแล้วอย่างสมบูรณ์ ซาตานไม่สามารถเอาชนะพระเยซูได้ มันจึงหันมาโกรธแค้น คริสตจักรที่เหลื่อมล้ำของพระองค์ คือคริสตจักรที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู

วิวรณ์ 12:17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับพงศ์พันธุ์ของนางที่เหลื่อมล้ำนั้น คือผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู

วิวรณ์ 12:12 ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเถิด แต่วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะวามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย

นางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอด 1260 วัน ในคำพยากรณ์ 1 วัน เท่ากับ 1 ปี ดังนั้น 1260 วัน ก็เท่ากับ 1260 ปี

เอเสเคียล 4:6 และเมื่อเจ้ากระทำเช่นนี้ครบวันแล้ว เจ้าจะต้องนอนลงเป็นครั้งที่สอง แต่นอนตะแคงข้างขวาและแบกการลงทัณฑ์พงศ์พันธุ์ยูดาห์ เรากำหนดให้เจ้าสี่สิบวัน วันแทนปี 7

คริสตจักรของพระเจ้าได้รับการเลี้ยงดูตลอด 1260 ปี ตามประวัติศาสตร์ เริ่มตั้งแต่ปี ค.ศ. 538-1798 เป็นช่วงเวลาที่ประชากรที่ซื่อสัตย์ของพระเจ้าได้ถูกกดขี่ข่มเหงจากซาตานโดยอำนาจของคริสตจักรโรมัน เพราะความเชื่อของเขาที่มีต่อพระเจ้า และพระบัญญัติของพระองค์

คริสตจักรแห่งโรมยุคแรกได้ร่วมมือกับรัฐบาลของประเทศต่างๆในยุโรปทำลายชาวคริสเตียน แต่พระเจ้าทรงปกป้องคุ้มครองคริสตจักรของพระองค์เอาไว้ ถึงแม้ว่าในเวลานั้นมีคริสเตียนจำนวนมากถูกฆ่าตายก็ตาม แต่ก็ยังมีประชากรของพระองค์ที่รอดพ้นจากการกดขี่ข่มเหงไปได้ พวกเขาได้รับการคุ้มครอง ดูแลจากพระเจ้าตลอด 1260 ปีตามคำพยากรณ์

กลุ่มคนที่เหลือเหล่านั้นเรียกว่า “ชาวอลเดนซี” ตลอดระยะเวลาอันยาวนานของยุคมืดและการละทิ้งความเชื่อ นั้น ยังมีชาวอลเดนซีที่ไม่ยอมรับความยิ่งใหญ่ของโรม พวกเขาไม่ยอมกราบไหว้บูชารูปเคารพ และพวกเขาถือรักษาวันสะบาโตที่แท้จริง ภายใต้พายุแห่งการต่อต้านที่รุนแรงที่สุด พวกเขาคงรักษาความเชื่อของเขาไว้ แม้ว่าพวกเขาจะถูกฆ่าตายด้วยหอกของชาวชวอย และอย่างสดด้วยดุนฟันของชาวโรมัน พวกเขายืนหยัดเพื่อพระวาระของพระเจ้า และพระเกียรติของพระองค์อย่างไม่หวั่นเกรง (GC 65.2)

พระเจ้าทรงประทานที่หลบภัยยิ่งใหญ่ท่ามกลางพายุให้แก่ประชากรของพระองค์ ซึ่งพอเหมาะกับความจริงยิ่งใหญ่ที่ทรงโปรดมอบให้พวกเขา สำหรับผู้เชื่อสัตย์ที่คงลี้ภัยเหล่านั้น

ในพระคัมภีร์วิวรณ์ 12:17 ได้อธิบายถึงลักษณะของคริสตจักรของพระเจ้าที่เหลืออยู่ในวาระสุดท้าย หรือเรียกว่า “พงศ์พันธุ์ของนางที่เหลืออยู่” ที่ซาตานมันจ้องจะทำลาย มีลักษณะสำคัญอยู่สองอย่าง คือ รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยาณของพระเยซู (ที่เหลืออยู่ หมายถึงอะไร)

คำว่า ที่เหลืออยู่หมายถึง อะไรก็ได้ที่เป็นเศษเหลือที่ยังไม่ถูกใช้ ก็เหมือนกับว่าเรามีผ้าอยู่ม้วนหนึ่ง และก็ได้มาใช้ แต่พอมาถึงส่วนสุดท้ายของผ้าม้วนนั้น เราเรียกผ้าชิ้นนั้นว่า เศษผ้า ฉะนั้นสุดท้ายนี้มีความหมายอยู่สองอย่าง สิ่งที่มาสุดท้ายสุด และ ลักษณะสุดท้ายของชิ้นที่เหลืออยู่นั้นเหมือนกับคุณลักษณะทั้งหมดของผ้าทั้งม้วน

เช่นเดียวกันคริสตจักรของพระเจ้าในยุคสุดท้าย หรือ ลักษณะพงศ์พันธุ์ของพระเจ้าในยุคสุดท้ายจะต้องเหมือนประชากรของพระเจ้าตั้งแต่เริ่มต้น แต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะต้องเหมือนสาวกสิบสองคน แต่จะต้องมีลักษณะที่สำคัญ คือ สวมอาภรณ์ของดวงอาทิตย์ คือความชอบธรรมของพระเยซู ถือรักษาพระบัญญัติสิบประการ และดวงจันทร์คือชื่อสัตย์ในการเป็นพยาน และมีคำพยาณของพระเยซู คริสตจักรยุคสุดท้ายจะต้องมีคุณลักษณะอย่างนี้ พระคัมภีร์กล่าวว่าซาตานมันโกรธผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยาณของพระเยซู

ใครจะเป็นคริสตจักรของพระเจ้าในวันนี้ที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และก็มีคำพยาณของพระเยซู เราจะต้องเข้าใจเรื่องนี้ ซาตานไม่ได้โกรธแค้นกับทุกคนในโลกนี้ เรา

คิดว่าชาตนาโกรธศาสนาทุกศาสนาในโลกนี้หรือไม่ ท่านคิดว่าชาตนาโกรธคริสตจักรทุก
คริสตจักรในโลกนี้หรือเปล่า อาจจะโกรธบ้างเล็กน้อย แต่พระคัมภีร์บอกเราว่าอย่างไร

ชาตนาโกรธพี่น้องแอ็คเวนตีสทุกคนหรือเปล่า ไม่ ไม่ทุกคน ทำไม เพราะใน
คริสตจักรของเรา มีคนที่ไม่รักษาระบอบปฏิบัติของพระเจ้า เขาสว่างละเมิดวันสะบาโต ไม่ใช่พระ
บัญญัติเพียงข้อเดียว ข้ออื่นๆ ด้วย และก็ยังมีคนปฏิบัติคำพยานของพระเยซู คือเนื้อความ
แห่งคำพยากรณ์

☞ (คำพยานของพระเยซูหมายถึงอะไร)

คำพยานของพระเยซูหมายถึง วิทยุญาณแห่งการเผยพระวจนะ หรือ เนื้อความแห่ง
คำพยากรณ์ วิวรณ์ 19:10 กล่าวว่ แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการ
ท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนกับท่าน และ
พวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด” เพราะว่คำพยาน
กล่าวถึงพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการเผยพระวจนะ”

พี่น้องนั้นหมายถึงใคร ? วิวรณ์ 22:9 แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า “อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็น
เพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่านและพวกพี่น้องของท่าน ซึ่งเป็นพวก ผู้เผยพระวจนะ และพวก
ที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ ท่านจงนมัสการพระเจ้าเถิด”

จากข้อพระคัมภีร์นี้พี่น้องนั้นหมายถึง ผู้เผยพระวจนะ

ดังนั้นผู้ที่มีคำพยานของพระเยซูคือ ผู้เผยพระวจนะ

การที่เราจะมีคำพยานของพระเยซู คริสตจักรจะต้องมี ผู้เผยพระวจนะ

ผู้เผยพระวจนะคนนั้นก็คือ นาง เอเลน จี ไวท์

คริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็คเวนตีสเชื่อว่าความสามารถในการกล่าวคำพยากรณ์ได้ถูก
สำแดงให้ปรากฏในชีวิต และงานของนาง เอเลน จี ไวท์ นับตั้งแต่แรกเริ่มที่ได้ทำงานร่วมกับ
คณะเซเวนธ์เดย์แอ็คเวนตีสจนถึงปี ค.ศ. 1915 เมื่อนางสิ้นชีวิต นางได้พิสูจน์ให้เห็นว่พระเจ้า
ทรงเรียกนางเป็นผู้รับใช้ของพระองค์ และนางได้พิสูจน์ให้คนทั้งหลายที่รู้จักนาง เชื่อว่พระเจ้า
ได้โปรดประทานอำนาจให้นางกล่าวคำพยากรณ์ได้

ในปี ค.ศ. 1844 นางเอเลน จี ไวท์ ได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง
ของพระคริสต์ พระเจ้าได้ทรงสำแดงให้นางเห็นนัยอันตรายที่คุกคามคริสตจักร และทรงโปรดให้

นางทราบถึงการเตรียมจิตใจ และการมอบถวายชีวิตเพื่อปรนนิบัติรับใช้พระคริสต์ในโลกนี้ (หีบสมบัติ หน้า 10)

นางเอลเลน จี ไวท์ ยังได้เขียนไว้ในคำเขียนของนางอีกว่า “พระเจ้าช่วยให้รอดของข้าพเจ้า ประกาศให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ให้ข่าว” (ISM.32)

“ข้าพเจ้าไม่ได้เขียนความคิดเห็นส่วนตัวของข้าพเจ้า ในคำเขียนที่ข้าพเจ้าได้เขียนไป สิ่งเหล่านั้นพระเจ้าได้ทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นในนิมิตทั้งหมด” (5 T 67)

ตัวอย่างหนังสือ วิทยุญาณแห่งคำพยากรณ์เล่มที่สำคัญที่สุดในวาระสุดท้ายของโลกนี้ ที่เราทุกคนไม่ควรจะพลาดที่จะมี คือหนังสือสงครามประวัติศาสตร์ นางเอลเลน จี ไวท์ ได้บอกเราเกี่ยวกับหนังสือเล่มนี้ว่า “หนังสือสงครามประวัติศาสตร์ควรเป็นหนังสือที่ถูกจำหน่ายแจกจ่ายโดยทั่ว เป็นเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ภาพฉากสุดท้ายของโลกนี้ ยังมียานแห่งความจริงที่ทรงอำนาจ ข้าพเจ้าใคร่เห็นหนังสือเล่มนี้ถูกเผยแพร่มากกว่าเล่มอื่นๆ ที่เคยเขียน เพราะในเล่มนี้มีคำเตือนสุดท้ายสำหรับโลกอย่างชัดเจนมากกว่าเล่มอื่นๆ” (Letter 281.1950)

ฉะนั้นคริสตจักรสุดท้าย หรือ ทงศ์พันธู์ที่เหลือนอยู่ จะต้องมิผู้เผยพระวจนะอยู่ในคริสตจักรคือ นาง เอลเลน จี ไวท์ และอ่านหนังสือของนาง เชื่อในคำพยากรณ์ พระคัมภีร์ กล่าววว่า “ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว” วิวรณ์ 1:3

นี่คือลักษณะสำคัญอย่างหนึ่งในคริสตจักรยุคสุดท้าย ชาตตามันโกรธแค้นคริสตจักรเหล่านี้ มันกำลังโจมตีพระคัมภีร์ มันกำลังโจมตีพระบัญญัติของพระเจ้า และมันกำลังโจมตีหนังสือวิทยุญาณแห่งคำพยากรณ์

สัตว์ร้ายมีสองขา

เหมือนลูกแกะ

วิวรณ์ 13:11-17 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินมีสองขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนและต่อหน้ามันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น ซึ่งทรงยอมให้มันกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ แต่ยังไม่ตายนั้น ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นพูดได้ และให้มันอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้ และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน ไทและทาสีให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้ นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น ซึ่งเป็นชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน

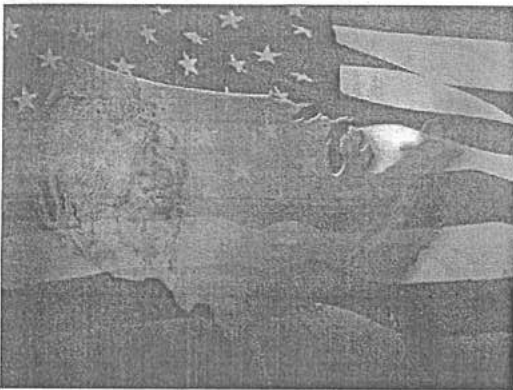
ลักษณะ: โดดเด่นของสัตว์ร้ายที่มีสองขาเหมือนลูกแกะ

1. สัตว์ร้ายตัวนี้ขึ้นมาจากแผ่นดิน
2. มีสองขาเหมือนลูกแกะ
3. พูดเหมือนพญานาค
4. มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิม
5. มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว
6. สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่

7. มันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ
8. ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น
9. ให้มีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้
10. มันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมี และคนจน ไทและทาสให้รับ เครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้

1. สัตว์ร้ายตัวนี้ขึ้นมาจากแผ่นดิน

ให้เราสังเกตสัตว์ในนิมิตของดาเนียลบทที่ 7 และ สัตว์ร้ายตัวแรกในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 13 ล้วนแต่ขึ้นมาจากทะเลทั้งนั้น ความหมายในคำพยากรณ์ น้ำหรือทะเลหมายถึง ประชาชนที่อาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก แผ่นดินก็ต้องหมายถึงท้องถิ่นที่มีผู้คนอาศัยอยู่อย่างเบาบาง ดังนั้นสัตว์ร้ายในพระธรรมดาเนียล 7 และสัตว์ร้ายตัวแรกในพระธรรมวิวรณ์ 13 เกิดขึ้นในถิ่นที่มีประชากรจำนวนมาก

แต่สัตว์ร้ายที่มีสองเขาเหมือนลูกแกะนั้น “ขึ้นมาจากแผ่นดิน” แทนที่มันจะตั้งต้นขึ้นด้วยการเอาชนะอำนาจอื่นๆ ประเทศที่มีเครื่องหมายเป็นสัตว์ร้ายนี้จะต้องมาในอาณาบริเวณที่ไม่มีผู้ใดครอบครองมาก่อนและเติบโตใหญ่ขึ้นอย่างต่อเนื่องและอย่างสันติ ประเทศนี้จึงไม่ได้เกิดขึ้นมาจากประชาชาติที่แอ็ดและแก่งแย่งชิงดีกันในโลกเก่าที่มีสัญลักษณ์เป็น

ทะเลปั่นป่วนของ “ชนชาติ มวลชน ประชาชาติและภาษาต่างๆ” จึงต้องค้นหาประเทศนี้ในทวีปทางฝั่งตะวันตก (GC 440.1)

สัตว์ร้ายที่มีสองเขาเหมือนลูกแกะขึ้นมาจากแผ่นดินที่มีคนอาศัยอยู่เพียงเล็กน้อย สัตว์ร้ายตัวนี้ไม่ได้เกิดขึ้นที่ยุโรป ที่มีประชากรอย่างหนาแน่น แต่ได้มาจากยุโรป ในศตวรรษที่ 18 ประชาชนผู้ดีนรทลบทมิมาจากกราดซี่มเทง และจำกัดเสรีภาพทางศาสนา ได้พากันอพยพจากทวีปยุโรปข้ามมหาสมุทรไปอยู่ที่อเมริกา ซึ่งมีพวกอินเดียนแดงอาศัยอยู่อย่างเบาบาง อยู่มาเพียงไม่กี่ทศวรรษ ก็กลายเป็นชนกลุ่มใหญ่ ในที่สุดก็ประกาศเอกราชเป็นประเทศสหรัฐอเมริกา

2. มีสองเขาเหมือนลูกแกะ:

“มีสองเขาเหมือนลูกแกะ” เขามีลักษณะเหมือนของแกะแสดงถึงความเยาว์วัย ไร้เดียงสา และอ่อนโยน บรรยายลักษณะของประเทศสหรัฐอเมริกาได้อย่างเหมาะสม ตามที่ผู้เผยพระวจนะได้เห็น “ขึ้นมา” ในปี ค.ศ. 1798 มีคริสเตียนมากมายที่อพยพไปยังประเทศอเมริกา ในช่วงแรกและหาที่หลบภัยจากการกดขี่ของกษัตริย์และการไม่ยอมรับของพวกเขา นักบวช พวกเขา มุ่งมั่นที่จะสถาปนาการปกครองที่ตั้งอยู่บนรากฐานอันกว้างใหญ่ของเสรีภาพทางฝ่ายปกครองของ รัฐกับศาสนา แนวคิดของพวกเขาปรากฏให้เห็นในคำประกาศเอกราชของประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเปิดเผยให้เห็นความจริงยิ่งใหญ่ว่า “มนุษย์ทุกคนสร้างมาเท่าเทียมกัน” และไม่มีสิทธิที่จะโอน “ชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข” ให้แก่ผู้อื่นและรัฐธรรมนูญรับรองให้ประชากรมีสิทธิ ปกครองตนเอง ให้เลือกตั้งผู้แทนเพื่อร่างและตรากฎหมาย ให้เสรีภาพในการเชื่อศาสนา อนุญาต ให้มนุษย์ทุกคนมีสิทธิการพระเจ้าตามที่จิตใต้สำนึกของตนกำหนด... {GC 441.1}

สัตว์ตัวนี้มีเขาสองเขา ไม่ได้หมายถึงมีสอง ประเทศ แต่หมายถึงอำนาจสองอย่าง ที่มีอยู่ในสัตว์ตัว นี้ คือ 1. อำนาจทางศาสนา 2. อำนาจทางการเมือง ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคริสเตียนนิกายโปรเตสแตนท์ การนับถือศาสนาและการปกครองประเทศเป็นระบอบ ประชาธิปไตย (คือมีเสรีภาพในการนับถือศาสนา) โดยมีประธานาธิบดีเป็นหัวหน้าคณะรัฐบาลปกครอง ประเทศ

3. พุดเหมือนพญานาค:

จากวิญญานแห่งคำ พยากรณ์ กล่าวว่า “เขาที่เหมือนของลูกแกะและเสียงของ พญานาคเป็นสัญลักษณ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งที่เด่นชัดระหว่างการพุดและการปฏิบัติของ ประเทศที่กล่าวถึงนี้ การ “พุด” ของประเทศนี้คืออำนาจการตรากฎหมายและการปกครอง อำนาจ นี้จะส่งผลให้เกิดการขัดแย้งต่อหลักการแห่งเสรีภาพและสันติภาพที่เป็นพื้นฐานของนโยบายของ ประเทศนี้ คำทำนายที่ว่า มันจะพุดจา “เหมือนพญานาค” และ “ใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัว เดิมอย่างครบถ้วน” นั้นได้ทำนายไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาความรู้สึกที่ไม่ยอมประ ณีประยอมและการกดขี่ซึ่งประเทศที่มีสัญลักษณ์เป็นพญานาคและสัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาวเคย ทำมาแล้ว” {GC 442.1}

4. มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิม

สัตว์ร้ายตัวเดิมในที่นี้หมายถึงสัตว์ร้ายในพระธรรมวิวรณ์ 13:1-3, 5 สัตว์ร้ายตัวนี้มันได้รับอำนาจมาจากพญานาค ซึ่งก็เป็นชื่ออีกชื่อหนึ่งของซาตาน ซาตานใช้คริสตจักรแห่งโรมเป็นเครื่องมือกดขี่ข่มเหง บังคับ เช่นฆ่าคริสเตียนเป็นจำนวนมากมาแล้วในยุคมืด ตั้งแต่ปี ค.ศ. 538-1798 เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่สามารถจะละเมิดพระบัญญัติ และวันสะบาโตของพระเจ้า อำนาจของคริสตจักรแห่งโรมได้ขอกำลังอำนาจจากรัฐเพื่อออกกฎหมายคำสั่งประหารประชากรของพระเจ้า

ดังนั้นสัตว์ร้ายที่มีสองเขาก็ใช้อำนาจเดียวกันกับสัตว์ร้ายตัวนี้ คืออำนาจของซาตาน และมันก็จะทำทุกอย่าง ไม่ว่าจะกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า หรือ บังคับให้รักษาวินาติคย์เป็นวันศักดิ์สิทธิ์ และจะสั่งฆ่าทุกคนที่ไม่ยอมทำตามกฎหมายบ้านเมือง

แต่ประชากรของพระเจ้าจะได้รับการปกป้อง “ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัย นั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ” คานีเยล 12:1

5. มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

คำพยากรณ์ของพระธรรมวิวรณ์บทที่ 13 เปิดเผยว่า อำนาจที่แสดงคนเป็นสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะจะทำให้ “โลกและคนที่อยู่ในโลก” บูชาเปปาสีที่ใช้สัญลักษณ์สัตว์ที่มีตัว “เหมือนเสือดาว” สัตว์ร้ายที่มีสองเขาจะพูดกับพวกเขาด้วยว่า “ให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย” และยิ่งกว่านั้นยัง “บังคับคนทั้งปวงทั้งใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจนไทยและทาส” ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย (วิวรณ์ 13:11-16) เป็นที่ประจักษ์แล้วว่าสัตว์ร้ายที่มีเขาเหมือนลูกแกะนั้นแทนอำนาจของสหรัฐอเมริกาและคำพยากรณ์นี้จะสำเร็จเมื่อสหรัฐอเมริกาจะบังคับการถือรักษาวินาติคย์ซึ่งโรมอ้างว่าเป็นการยอมรับที่พิเศษถึงอำนาจของเธอ

“ข้าพเจ้าได้เห็น...หัวๆหนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” (ข้อ 3) การเกิดแผลฟันปางตายนั้นชี้ไปยังการล่มสลายของเปปาสีในปี ค.ศ. 1798 ผู้เผยพระวจนะกล่าวว่า หลังจากนั้น “แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” เปาโล

กล่าวไว้ว่า “คนนอกกฎหมาย” จะอยู่ต่อไปจนถึงพระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สอง” (2 เธสะโลนิกา 2:3-8) เขาจะดำเนินงานของการหลอกลวงไปจนถึงช่วงปิดท้ายของเวลา ผู้เขียนเรื่องวิวรณ์เปิดเผยถึงเรื่องของเปปาสีเช่นกันว่า “คนในแผ่นดินโลกที่ไม่มีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิตจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น” (GC 578.3)

6. สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่

สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก ประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น

ทุกวันนี้เราทั้งหลายกำลังจับตาดูเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต และสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วยอำนาจของสัตว์ร้ายตัวนี้ ขบวนการของคนยุคใหม่ในอเมริกาได้มีการกระทำการอัศจรรย์ ตลอดจนมีการรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย และทำการอัศจรรย์อื่นๆอีกหลายอย่างโดยฤทธิ์อำนาจของซาตาน แต่กระทำในพระนามของพระเยซูสิ่งเหล่านี้กำลังเป็นที่นิยมแพร่กระจายอยู่ทั่วไป การทรงเจ้าเข้าผีด้วยฤทธิ์อำนาจของซาตาน แต่กล่าวอ้างว่าเป็นการกระทำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ซาตานได้เตรียมไว้สำหรับหลอกลวง

เราได้รับคำเตือนว่าในสมัยที่สูญปลาย ซาตานจะทำการล่อลวงด้วยหมายสำคัญ และการอัศจรรย์เทียมเท็จ และมันจะทำการอัศจรรย์เหล่านี้ต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าระยะเวลาที่พระเจ้าทรงพระกรุณาผ่อนผันให้มนุษย์กลับใจเสียใหม่จะสิ้นสุดลง เพื่อมันจะได้แสดงหลักฐานให้คนทั้งปวงเห็นว่ามันเป็นเหตุแห่งความสว่าง มิได้เป็นความมืด (SM 251)

7. มันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองให้ แต่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ

การละทิ้งศาสนาเป็นเหตุให้คริสตจักรในยุคแรกเข้าขอความช่วยเหลือของอำนาจการปกครองและเป็นการเปิดทางพัฒนาไปสู่ระบอบเปปาสีซึ่งหมายถึงสัตว์ร้าย เปาโลกล่าวไว้ว่า “จะมีการทรยศเสียก่อนและคนนอกกฎหมายนั้นจะประจักษ์แจ้ง” (2 เธสะโลนิกา 2:3) ด้วยเหตุนี้ การละทิ้งศาสนาในคริสตจักรเป็นการเตรียมทางให้กับการทำรูปจำลองให้กับสัตว์ร้าย (GC 443.4)

เมื่อคริสตจักรแนวหน้าในประเทศสหรัฐอเมริกาจับมือกันโดยใช้หลักคำสอนที่เหมือนกันเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว พวกเขาจะกดดันให้รัฐบาลออกกฎหมายบังคับและอุ้มชูสถาบันของเขา

เมื่อนั้นโปรเตสแตนท์ในประเทศสหรัฐอเมริกาจะสร้างรูปจำลองของอำนาจของโรม ผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอนคือฝ่ายปกครองจะกำหนดโทษกับผู้ที่ไม่เห็นพ้องกับเธอ (GC 445.1)

การล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าคือลักษณะพิเศษของสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมัน คาเนียลกล่าวถึงเขาเล็กหรือระบอบเปปาสินีว่า “จะคิดเปลี่ยนแปลงบรรดาวาระและธรรมบัญญัติ” (ดาเนียล 7:25) และเปาโลเรียกอำนาจเดียวกันนี้ว่า “คนนอกกฎหมาย” ที่จะยกตนขึ้นเหนือพระเจ้า คำพยากรณ์หนึ่งจะเสริมคำพยากรณ์อีกเรื่องหนึ่ง การเปลี่ยนพระบัญญัติของพระเจ้าเท่านั้นที่ระบอบเปปาสีจะยกตัวเองให้สูงขึ้นเหนือพระเจ้าได้ ผู้ที่รอบรู้เข้าใจและยังถือรักษาบัญญัติที่ได้เปลี่ยนไปแล้วกำลังให้เกียรติอย่างสูงสุดกับอำนาจที่ทำการเปลี่ยนแปลงนี้ จึงเป็นการแสดงความเชื่อฟังต่อบัญญัติของเปปาสีซึ่งเป็นเครื่องหมายแสดงความภักดีต่อสันตะปาปาแทนพระเจ้า (GC 446.1)

ดังนั้นการบีบบังคับให้ถือรักษาวันอาทิตย์ ก็เท่ากับการสร้างรูปจำลองของสัตว์ร้าย

รูปจำลองของสัตว์ร้ายจะถูกสร้างขึ้นเมื่อไร ?

องค์พระผู้เป็นเจ้าแสดงให้ข้าพเจ้าเห็นอย่างชัดเจนว่า รูปจำลองของสัตว์ร้ายจะถูกสร้างขึ้นก่อนประตูพระกรุณาปิด เพื่อเป็นการทดสอบครั้งใหญ่สำหรับพลไพร่ของพระเจ้า... (7 BC 976)

8. ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น

ซาตานได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายสองเขาเหมือนลูกแกะเพื่อที่จะสนับสนุนอำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิม (สัตว์ร้ายที่ตัวเหมือนเสือดาว) ให้กลับมามีอำนาจอีกครั้ง โดยการสร้างรูปจำลองของสัตว์ร้ายตัวเดิม และบังคับคนทั้งโลกให้บูชาสัตว์ร้ายนั้น (สันตปาปา) เมื่อนั้นอำนาจนี้ก็จะฟื้นขึ้นมาอีก เท่ากับว่าสหรัฐอเมริกา (สัตว์ร้ายสองเขาเหมือนลูกแกะ) ให้ลมหายใจแก่สัตว์ร้ายที่เหมือนเสือดาว

9. ให้มีอำนาจที่จะกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูป สัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้

ฝ่ายซาตานพูดกับสมุนของมัน

แต่หลักการของเราคือการทำให้กลุ่มของผู้ถือรักษาวันสะบาโตนี้เจ็บหายไป เราปลุกปั่นความนิยมที่เดือดดาลเพื่อต่อต้านเขา เราจะเกณฑ์ผู้คนที่ยิ่งใหญ่และบุคคลฉลาดของโลกให้

มาอยู่ฝ่ายเรา และชักจูงผู้ที่มีอำนาจเพื่อที่จะนำเป้าหมายของเรา เมื่อนั้นวันสะบาโตที่เข้าได้ตั้งขึ้นจะถูกบังคับด้วยกฎหมายที่รุนแรงและเข้มงวดที่สุด ผู้คนที่ไม่เคารพกฎหมายเหล่านี้จะต้องถูกขับไล่ออกจากตัวเมืองและหมู่บ้าน จะต้องทนลำบากกับความหิวโหยและความขาดแคลน เมื่อเรามีอำนาจนี้เมื่อไหร่เราจะแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เราสามารถทำได้กับผู้ที่ไม่ยอมหันความจงรักภักดีต่อพระเจ้า เราได้ทำให้คริสตจักรโรมันลงโทษด้วยการคุมขัง การทรมานและการตาย ต่อผู้คนที่ปฏิเสธที่จะยอมต่อกฎหมายของหล่อน และในขณะนี้เราได้นำคริสตจักรโปรเตสแตนต์และฝ่ายโลกให้มูตีสถานลั่นกันกับมือขวาแห่งความเข้มแข็งของเรานี้ ทำยที่สุดนี้เราจะมีกฎที่จะทำลายผู้ที่ไม่ยอมจำนนต่ออำนาจของเราให้สิ้นซาก เมื่อไหร่ที่ความตายจะกลายเป็นบทลงโทษของการฝ่าฝืนวันสะบาโต เมื่อนั้นแหละผู้คนมากมายที่ตอนนี้อยู่ฝ่ายรักษาพระบัญญัติจะมาอยู่ฝ่ายเรา

(TM 473)

การงานแห่งแผนการของซาตานจะนำมาซึ่งการกดขี่ข่มเหงต่อพลไพร่ของพระเจ้า แต่ผู้ทาสที่สัตย์ซื่อของพระเจ้าไม่จำเป็นที่จะกลัวต่อผลของบทลงโทษ ถ้าเขาจะดำเนินตามแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ที่ได้ตั้งไว้ให้เขา ถ้าเขาจะทำตามพระประสงค์ที่แท้จริงของพระเจ้า รางวัลของเขาจะเป็นชีวิตนิรันดร์ที่เท่าเทียมกับชีวิตของพระเจ้า (2 SM 375)

สัตรีรายในวิวรณ์ 13:11 มีสองเขาหมายถึงประเทศนี้(สหรัฐอเมริกา) ในปี ค.ศ. 538-1798 คริสตจักรแห่งโรมใช้อำนาจการเมืองเป็นเครื่องมือกดขี่ข่มเหงคริสเตียน และฆ่าตายเป็นจำนวนมากฉับไค ในวาระสุดท้ายเป็นเวลาอันสั้นก่อนที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา สัตรีรายสองเขาเหมือนลูกแกะก็จะกดขี่ข่มเหง และฆ่าประชากรของพระเจ้าที่เหลื่ออยู่ฉับนั้น เพราะสัตรีรายตัวนี้จะมีอำนาจทั้งทางศาสนาและการเมืองในเวลาเดียวกัน

10. มันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมาย ไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าพวกของเขา เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้

ผลที่จะเกิดกับโลกนี้ช่างน่ากลัวเพียงไร เมื่ออำนาจต่างๆ ในโลกนี้จะรวมตัวกันเพื่อทำสงครามต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า จะมีการตรากฎหมายให้ "คนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส" (วิวรณ์ 13:16) ต้องปฏิบัติตามประเพณีของคริสตจักรด้วยการถือรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จ ผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามจะถูกกฎหมายของบ้านเมืองลงโทษ และ

ในที่สุด จะถูกประกาศว่า เป็นผู้ที่สมควรตาย ในอีกแง่มุมหนึ่งคือ พระบัญญัติของพระเจ้าที่ทรงบัญชาเกี่ยวกับวันพักผ่อนของพระผู้สร้าง เรียกร้องให้เราเชื่อฟัง และตักเตือนถึงพระพิโรธที่จะเกิดแก่ทุกคนที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติ (GC 604.2)

เครื่องหมายหรือตราประทับของพระเจ้าถูกสำแดงโดยการถือรักษาวินสบบาโตวันท์ที่เจ็ด ซึ่งเป็นอนุสรณ์แห่งการทรงสร้างขององค์พระผู้เป็นเจ้า เครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้นเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับสิ่งนี้ นั่นก็คือการถือรักษาวินท์หนึ่งของสปีดาคท์นั่นเอง เครื่องหมายนี้จะเป็นการแยกผู้ที่ยอมรับอำนาจสูงสุดแห่งองค์กรของสันตะปาปา ออกจากผู้ที่ยอมรับอำนาจของพระเจ้า (8 T 117)

การเตือนครั้งสุดท้ายของพระเจ้ที่มีต่อชาวโลก ไม่ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย

ข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามส่งมายังโลกเพื่อตักเตือนมนุษย์ไม่ให้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายและรูปจำลองของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือ การยอมรับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายหมายถึงการสนับสนุน การกระทำ และความคิดของมัน ในอีกทางตรงกันข้ามกับพระคำของพระเจ้า พระองค์ตรัสถึงผู้ที่รับเครื่องหมายนี้ว่า "ผู้นั้นจักต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งมิได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้ทดลองในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถัน ต่อหน้าทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ทั้งหลายและต่อพระพักตร์พระเมษโปดก"

พระพิโรธ หรือภัยพิบัติเกิดประการ: ฤกษ์ลงมายังผู้ที่รับ เครื่องหมายของสัตว์ร้าย

วิวรณ์ 16:1-2 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สิ่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปเถิด เจ้าข้าทั้งเจ็ดใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าเทลงบนแผ่นดินโลก” ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไป และเทขันของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบุขารูปของมันก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองทั่วตัว

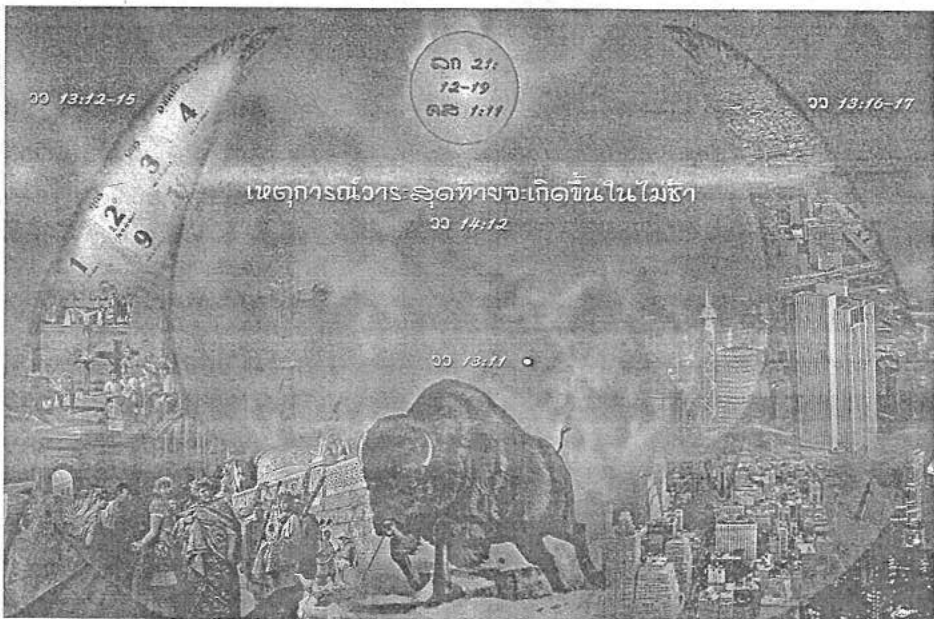
ในวาระสุดท้ายมีใครบ้างที่ไม่ยอมบูชาสัตว์ร้าย ?

วิวรณ์ 13:8 และคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น เว้นแต่คนที่บังพวกที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกผู้ทรงถูกลบพระชนม์ ซึ่งบันทึกไว้ตั้งแต่แรกทรงสร้างโลก มีใครบ้างที่อยากจะมิชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต

วิวรณ์ 3:5 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์

อพยพ 32:33 ฝ่ายพระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “ผู้ใดทำบาปต่อเราแล้ว เราจะลบชื่อผู้นั้นเสียจากทะเบียนของเรา

สรุปว่า ถ้าหากเราอยากจะมีชื่ออยู่ในหนังสือแห่งชีวิต เราจะต้องชนะความบาปในชีวิตของเรา และเราจะไม่ทำบาปอีกต่อไป เพื่อเราจะไม่ได้รับเครื่องหมายสัตว์ร้าย

สัตว์ร้ายเจ็ดหัวและสิบเขา

วิวรณ์ 13:1-4 และข้าพเจ้าได้เห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทพระเจ้าจารึกไว้ที่หัวของมัน สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น ตัวเหมือนเสือดาว และตีนเหมือนตีนหมี และปากเหมือนปากสิงห์ และพญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น หัวๆ หนึ่งของมันดูเหมือนถูกฟันปาดตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไป ด้วยความอัศจรรย์ใจ เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคเพราะพญานาคได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเปรียบปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะสู้รบกับสัตว์นี้ได้”

สัตว์ตัวนี้ต่างกับตัวอื่นๆ เพราะมีหลายๆ อำนาจมารวมกันอยู่ในตัวมันเอง สัตว์ตัวนี้มันขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมีมงกุฎสิบอัน ตัวเหมือนเสือดาว และตีนเหมือนตีนหมี และปากเหมือนปากสิงห์ พญานาคได้ให้อำนาจแก่สัตว์ร้ายนั้น

น้ำทะเล คำน่าน้ำทะเลหรือว่าน้ำมากหลาย หมายถึงชนชาติ ผู้คนจำนวนมาก และภาษาต่างๆ สัตว์ตัวนี้ขึ้นมาจากน้ำ หมายถึง ขึ้นมาจากที่ที่มีประชาชนอาศัยอยู่อย่างมาก และเป็นที่ยอมรับของมวลประชาชาติต่างๆ

มันมีเจ็ดหัว สัตว์ร้ายในวิวรณ์ 13 และในวิวรณ์ 17:3 เป็นสัญลักษณ์เดียวกัน เพราะมีเจ็ดหัว และสิบเขาเหมือนกัน แต่ก็มีลักษณะบางอย่างที่ไม่เหมือนกันก็เพื่อจะเน้นให้เห็นในแต่ละจุดที่ไม่เหมือนกันเช่น ตัวเหมือนเสือดาว และตีนเหมือนตีนหมี และปากเหมือนปากสิงห์ ตลอดทั้งหัวเจ็ดหัว

ความหมายของหัวเจ็ดหัว ในวิวรณ์ 17:10 ได้กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “นี่ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้นคือเนินเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่ คือกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งทำองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่ได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้วจะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง

หัวเจ็ดหัว หมายถึงกษัตริย์เจ็ดองค์ สัตว์ร้ายเป็นสัญลักษณ์ถึงประเทศ หรือ อาณาจักรที่ต่อต้านพระเจ้าและกดขี่ข่มเหงประชากรของพระเจ้า

นิมิตเกี่ยวกับหัวเจ็ดหัวจะต้องเริ่มขึ้นในสมัยของท่านยอห์น ในตอนที่ท่านยอห์นได้รับนิมิตนั้น ประมาณ ปี ค.ศ. 96 คำว่า ทำองค์ล่องไปแล้ว จะต้องเป็นเหตุการณ์ที่ผ่านไปแล้วยังแน่นอน ซึ่งซาตานได้ใช้กษัตริย์เหล่านั้นต่อต้านพระเจ้าและข่มเหงประชากรของพระองค์คือ...

(1) ประเทศอียิปต์ กษัตริย์ฟาโรห์หลายพระองค์ได้ต่อสู้พระเจ้า และกดขี่ข่มเหงพวกอิสราเอลอย่างโหดร้ายทารุณ ดูในพระธรรมอพยพ 1:5-12:

(2) อาณาจักรอัสซีเรีย ได้ข่มเหงชาติอิสราเอล 2 พงศ์กษัตริย์ 17:1-6, บทที่ 18, 19

(3) อาณาจักรบาบิโลน ในดาเนียล 1:1-41, 2:17, 18, 7:4 สิงโตและสี่ระยะทองคำหมายถึงอาณาจักรบาบิโลน ซึ่งตรงกับสัตว์เจ็ดหัวที่มี ปากเหมือนสิงโต อาณาจักรนี้นำโดยกษัตริย์เนบูคัดเนสซาร์ โดยยกกองทัพไปที่อิสราเอล และได้ทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี ก.ศ.ศ. 605 และได้ครอบครองอิสราเอลมาจนถึง ปี ก.ศ.ศ. 539 เนบูคัดเนสซาร์ยังได้จับชนชาติอิสราเอลไปเป็นเกลย ซึ่งก็มี ดาเนียล และเพื่อนอีกสามคนรวมอยู่ด้วย

(4) อาณาจักรมิโดเปอร์เซีย ดาเนียล 7:5 สัญลักษณ์คือหมี อาณาจักรนี้ครอบครองอิสราเอลต่อจากบาบิโลน ในปี ก.ศ.ศ. 539 - ก.ศ.ศ. 331 สัญลักษณ์หมี ตรงกับวิวรณ์ 13:2 คือสัตว์เจ็ดหัวมีตีนเหมือนคันทมิ

(5) อาณาจักรกรีก ดาเนียล 7:6 สัญลักษณ์คือ เสือดาว กรีกครอบครองอิสราเอลต่อจากมิโดเปอร์เซีย ในปี ก.ศ.ศ. 331 - ก.ศ.ศ. 168 ตรงกับสัญลักษณ์สัตว์เจ็ดหัวในวิวรณ์ 13:2 คือตัว เหมือนเสือดาวนี้แหละคือความหมายของสัตว์ร้ายในวิวรณ์ 13 และ 17:10 เหตุการณ์ทั้งหมดได้ผ่านไปแล้วในสมัยของท่านยอห์น ซึ่งตรงกับคำทำนายที่ว่า ในจำนวนกษัตริย์เจ็ดองค์ ทำองค์ได้ล่องไปแล้ว

(6) คำว่า "องค์หนึ่งเป็นอยู่เดี๋ยวนี้" หมายถึงหัวสัตว์หัวที่หก ตามประวัติศาสตร์ต่อจากอาณาจักรกรีก คืออาณาจักรโรมันครอบครองอิสราเอลในปี ก.ศ.ศ. 168 - ค.ศ. 476 นับตั้งแต่ ค.ศ. 1-31 เป็นช่วงเวลาที่พระเยซูคริสต์มาถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และได้ไถ่บาปมนุษย์เสร็จสมบูรณ์บนไม้กางเขนแล้ว ต่อมาเป็นช่วงกิจการของอัครสาวกเผยแผ่พระกิตติคุณต่อมาเรื่อยๆจนถึง ค.ศ. 313 ซึ่งเป็นช่วงของกษัตริย์โรมันที่นับถือศาสนาในลัทธิเดียวได้กดขี่ข่มเหงคริสตจักรและคริสตชนเป็นอันมาก มีคริสเตียนถูกฆ่าตายจำนวนมากในเวลานั้น คำว่า เดี๋ยวนี้ คือช่วงเวลาที่ยอห์นมีชีวิตอยู่

(7) คำว่าและ "องค์หนึ่งยังไม่ได้เป็น" แต่เมื่อเป็นแล้วก็จะดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง หมายความว่า อาณาจักรโรมันได้เปลี่ยนการกดขี่ข่มเหงคริสเตียนจากกษัตริย์มาเป็นระบบคริสตจักร

แห่งโรม นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมาคริสตจักรแห่งโรมเรื่องอำนาจยิ่งกว่ายุคของกษัตริย์
คริสตจักรแห่งโรมได้มาทรมานคริสเตียนมากยิ่งขึ้นกว่ายุคใดๆ ที่ผ่านมา คือเริ่มตั้งแต่ ปี ค.ศ. 538-
1798 จึงหมดอำนาจลงและไม่สามารถสั่งฆ่าใครได้อีกต่อไป นี่คือคำว่า "ดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง"

มีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทพระเจ้าจาริกไว้ที่หัวของมัน

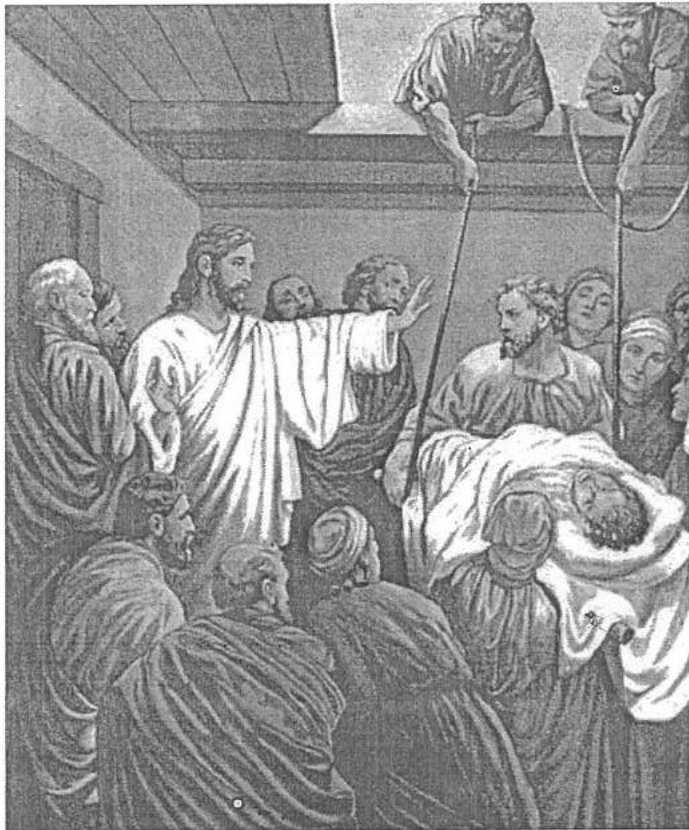
หมิ่นประมาทในพระคัมภีร์มีสองความหมาย

ความหมายแรก คือ การอ้างว่าเป็นพระเจ้า หรือตัวแทนพระองค์

ยอห์น 10:33 พวกยิวทูลตอบพระองค์ว่า เราจะขว้างท่านมิใช่เพราะการกระทำดี แต่
เพราะการพุดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะท่านเป็นเพียงมนุษย์แต่ตั้งตัวเป็นพระเจ้า

ความหมายที่สอง คือ การยกความผิดบาป การอ้างว่ามีอำนาจที่จะยกบาปให้ผู้อื่นได้

มาระโก 2:7 ทำไมคนนี้พุดเช่นนั้น หมิ่นประมาทพระเจ้านี้ ใครจะยกความผิดบาปได้เว้น
แต่พระเจ้าเท่านั้น

ลูกา 5:18-21 และคูเถิด มีผู้ห้ามคนง่อยคนหนึ่งนอนบนที่นอน และเขาหาช่องที่จะหามคนง่อยนั้นเข้ามาวางลงตรงพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อหาช่องเอาเข้ามาไม่ได้เพราะคนมาก เขาก็ขึ้นไปบนคานฟ้าหลังคาตึก หย่อนคนง่อยลงมาทั้งที่นอน ตามช่องกระเบื้องตรงกลางหมู่คนต่อพระพักตร์พระเยซู เมื่อพระองค์ทรงเห็นความเชื่อของเขาทั้งหลาย พระองค์จึงตรัสกับคนง่อยว่า “บุตรเอ๋ย บาปของเจ้าได้รับอภัยแล้ว” ฝ่ายพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีคิดในใจว่า “คนนี่ที่พูดหมิ่นประมาทพระเจ้าเป็นผู้ใดเล่า ใครจะยกความคิดบาปได้เว้นแต่พระเจ้าเท่านั้น”

❖ ถูกต้องแล้วการตั้งตัวเป็นพระเจ้า และยกโทษให้กับมนุษย์แทนพระเจ้า เป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้าผู้สูงสุด ถ้าหากพระเยซูไม่ใช่พระเจ้า แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

ยอห์น 1:1, 14 กล่าวว่า ในปฐมกาลพระวาหะดำรงอยู่ และพระวาหะทรงสถิตอยู่กับพระเจ้า และพระวาหะทรงเป็นพระเจ้า พระวาหะได้ทรงบังเกิดเป็นมนุษย์และทรงอยู่ท่ามกลางเรา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง เราทั้งหลายได้เห็นพระสิริของพระองค์ คือพระสิริอันสมกับพระบุตรองค์เดียวของพระบิดา

คำหมิ่นประมาททั้งสองความหมายนี้อยู่ในอำนาจของคริสตจักรแห่งโรมเท่านั้น หลักฐานจากบทความในหนังสือแจ้งพระราชคณะ ลงวันที่ 20 มิถุนายน 1894 “เราดำรงตำแหน่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าในโลกใบนี้” สันตะปาปาปิโอที่ 13

ในพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่า ผู้ที่จะยกบาป และชำระเราให้มีพระเยซูคริสต์เท่านั้น เพราะพระองค์ลงมาตายแทนความบาปของเราแล้ว “ค่าจ้างของความบาป คือ ความตาย” การวายพระชนม์บนไม้กางเขนของพระเยซูเท่านั้นที่จะยกบาปได้ ดังนั้นเราจะต้องสารภาพบาปต่อพระเจ้าเท่านั้น

สดุดี 32:5 ข้าพระองค์สารภาพบาปของข้าพระองค์ต่อพระองค์ และข้าพระองค์มิได้ซ่อนบาปผิดของข้าพระองค์ไว้ ข้าพระองค์ทูลว่า “ข้าพระองค์จะสารภาพการละเมิดของข้าพระองค์ต่อพระเจ้า” แล้วพระองค์ทรงยกโทษบาปของข้าพระองค์

1 ยอห์น 1:9 ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรม ก็จะทรงโปรดยกบาปของเรา และจะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น

พญานาคได้ให้ฤทธิ์อำนาจอันยิ่งใหญ่และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น

ระบบการปกครองของสันตะปาปาได้รับการสถาปนาขึ้นในศตวรรษที่หก สันตะปาปาได้ประกาศตัวเป็นประมุขเหนือคริสตจักรทั้งหมด ศาสนาในลัทธิเดียวที่ได้ให้สิทธิให้แก่สันตะปาปา แสดงว่าพญานาค (ซาตาน) ได้ให้อำนาจ และที่นั่งของมันแก่สัตว์ร้ายตัวนี้ (The

Great Controversy หน้า 54)

หัวฯ หนึ่งในขบวนเทพเหมือนถูกฟันปางตาย

ในศตวรรษที่ 16 การปฏิรูปทางศาสนาได้ทำให้อำนาจของสันตะปาปาที่มีอยู่ในหลายประเทศของยุโรปตกต่ำลงมาก แต่บางประเทศก็ไม่ยอมรับการปฏิรูป ยังคงรับรองอำนาจของสันตะปาปาอยู่ จนถึงศตวรรษที่ 18 ประเทศฝรั่งเศสเป็นประเทศหนึ่งที่ไม่ยอมรับอำนาจของสันตะปาปา ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศมีความคับแค้นใจที่ถูกกดขี่รีดภาษีจากรัฐ จากพวกขุนนาง และจากพวกบาทหลวงโรมันคาทอลิกจึงก่อการปฏิวัติขึ้น ในปี ค.ศ. 1789 สภาประชาชนได้ประกาศล้มล้างคริสต์ศาสนา ในปี ค.ศ. 1793 รัฐบาลฝรั่งเศสได้ประกาศว่า ไม่มีศาสนา ไม่มีพระเจ้า ให้ประชาชนนำเอาพระคัมภีร์มาโยนทิ้งบนถนนในกรุงปารีสมีการเผาพระคัมภีร์ทิ้งในปี ค.ศ. 1798 นะโปเลียนโบนาปาส ได้ส่งแม่ทัพชื่อ เบติแอร์ ไปจับสันตะปาปา ปีอุสที่ 6 ที่กรุงโรมมาขังไว้ในคุกที่ฝรั่งเศส จนสิ้นชีวิตที่นั่น เหตุการณ์นี้เป็นไปตามที่ในพระวจนะของพระเจ้าได้กล่าวไว้ว่า “ดูเหมือนถูกฟันปางตาย” รัฐवादิกันของสันตะปาปาในกรุงโรมถูกยึดอำนาจต่อจากนั้นมาอำนาจของสันตะปาปาได้ค่อยๆหมดลง (พระธรรมวิจารณ์ สำหรับคริสตชน)

แด่พวกที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว

ภายหลังจากการปฏิวัติฝรั่งเศสในปีต่อมา ก็ได้มีการฟื้นฟูอำนาจของสันตะปาปาขึ้นมาอีก มีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1929 เมื่อสนธิสัญญาเลเทอแรน ได้คืนอำนาจทางการเมืองให้แก่สันตะปาปาให้ปกครองรัฐวาติกันได้อีกตามเดิม

บทความจากหนังสือพิมพ์ San Francisco Chronicle 7 กรกฎาคม 1929 รายงานว่า “กรุงโรมได้กลายเป็นรัฐอิสระของโลกที่มีอธิปไตยอีกแห่งหนึ่งแล้ว ณ เวลานั้นเอง นายกมุสโสลินี...ได้มอบสัตยาบันโดยทำสนธิสัญญาให้แก่พระราชกณะกาสพาร์ เลขาธิการแห่งรัฐศาสนจักร ซึ่งเป็นตัวแทนของสันตะปาปา ปิอุสที่สิบเอ็ด โดยในสนธิสัญญาดังกล่าวได้มีการลงนามรับรองที่พระราชวัง ลาเทอแรน เมื่อวันที่ 11 กุมภาพันธ์ ด้วยการกระทำง่ายๆเช่นนี้ นครรัฐวาติกันที่มีอธิปไตย และเป็นอิสระจึงถือกำเนิดขึ้น

นอกจากนี้ยังได้เห็นนิมิตว่าจะมีการคืนอำนาจให้แก่สันตะปาปามากกว่านี้อีก ท่านได้เห็นว่ามีผลถูกรักษาจนหายสนิท ภายหลังจากการหายเป็นปกติแล้ว “คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ” (SDA Bible Commentary เล่ม 7 หน้า 817,818)

การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นอย่างชัดเจน โดยสหรัฐอเมริกาได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการเมืองกับรัฐวาติกัน โดยนโยบายของสันตะปาปา เสียงตรีสรของสันตะปาปา กลายเป็นเสียงที่คนทั้งโลกนิยมมากที่สุด ชาวคริสตจักรโปรเตสแตนท์ทั้งหลาย รวมทั้งผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียนได้พากันนิยมชมชอบและให้ความเชื่อถือแก่คำประกาศของสันตะปาปา (พระธรรมวิวรณ์ สำหรับคริสตชน)

เขาสิบเขา

ส่วนเขาสิบเขาของสัตว์ร้ายในพระธรรมวิวรณ์ บทที่ 12, 13, 17 มีความหมายอย่างเดียวกันคือ หมายถึงอาณาจักรสิบอาณาจักรในทวีปยุโรปที่แยกตัวออกจากอาณาจักรโรมัน ภายหลังจากที่อาณาจักรโรมันล่มสลาย กษัตริย์ทุกประเทศในยุโรปได้ถวายความจงรักภักดีต่อสันตะปาปา และพร้อมที่จะทำตามคำบัญชาของสันตะปาปา (พระธรรมวิวรณ์ สำหรับคริสตชน)

เราจะเอาชนะอำนาจของสัตว์ร้ายได้อย่างไร

ยอห์น 16:33 เราได้บอกเรื่องนี้แก่ท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงชื่นใจเถิด เพราะว่าเราได้ชนะโลกแล้ว

วิวรณ์ 12:11 เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเมษโปดก และเพราะกำพยานของพวกเขาเอง เพราะเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน

พระเยซูคริสต์ทรงชนะโลก และความบาป โดยการวายพระชนม์บนไม้กางเขน และทรงฟื้นพระชนม์แล้ว ดังนั้นเราจะชนะมารซาตานได้โดยพระโลหิตของพระองค์ โดยความเชื่อ

กฎหมายวันอาทิตย์

เป็นกฎหรือข้อบังคับที่จะสนับสนุนให้ยกย่องวันอาทิตย์ให้เป็นวันสำคัญทางศาสนา โดยเฉพาะกับศาสนาคริสต์ให้เอาวันอาทิตย์เป็นวันนมัสการพระเจ้า แทนวันเสาร์ซึ่งเป็นวันสะบาโตแท้ของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์

การเติมโตของกฎหมายวันอาทิตย์จะเป็นไปตามขั้นตอน คือกฎหมายวันอาทิตย์ระดับประเทศ และต่อมาก็จะเติมโตเป็นกฎหมายวันอาทิตย์ระดับโลก (สากล)

ทุกวันนี้กฎหมายวันอาทิตย์ระดับประเทศได้ประกาศใช้แล้ว ในบางรัฐของอเมริกา หรือหลายๆ ประเทศ ส่วนประเทศไทยประกาศใช้แล้วด้วยเหมือนกัน คือประกาศออกมาในรูปแบบ ให้วันอาทิตย์เป็นวันครอบครัว เพื่อทุกคนในครอบครัวจะได้อยู่พร้อมหน้ากัน

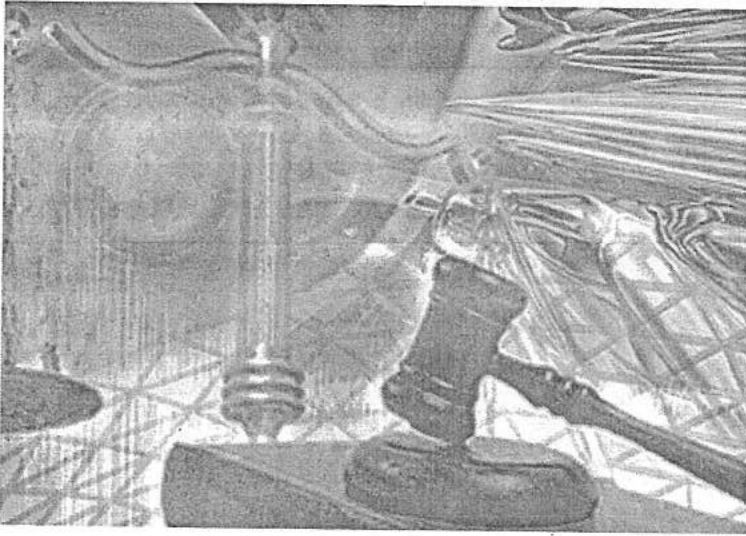
อีกไม่นานการประกาศใช้กฎหมายวันอาทิตย์ระดับโลก จะเกิดขึ้นในเร็ววัน

การประกาศกฎหมายวันอาทิตย์จะเข้มข้นขึ้นตามระดับคือ 1. ประกาศใช้ 2. บังคับใช้ สุดท้าย 3. คำสั่งประหาร คือผู้ที่ไม่ยอมปฏิบัติตามกฎหมายวันอาทิตย์ระดับโลกจะถูกกดขี่ข่มเหง และถูกฆ่าตาย เหมือนกับเหตุการณ์ในสมัยยุคมืดในปี ค.ศ. 538-1798 ตามคำพยากรณ์ในพระคัมภีร์

วิวรณ์ 13:11-15 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนและต่อหน้ามันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว

สัตว์ร้ายนี้แสดงหมายสำคัญใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลก ประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยหมายสำคัญนั้น ซึ่งทรงยอมให้มันกระทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น

และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่แผ่นดินโลก สร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้ายที่ถูกฟันด้วยดาบ แต่ยังไม่ตายนั้น ทรงยอมให้มันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้น พุดได้ และให้มีอำนาจที่จะกระทำใ้บรรดาคคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้น ถึงแก่ความตายได้

จะเกิดอะไรขึ้นกับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส หลังจากกฎหมายวันอาทิตย์ประกาศใช้

บัดนี้ คือเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส ไม่ใช่เวลาหลังกฎหมายวันอาทิตย์ หรือช่วงภัยพิบัติ หรือช่วงเวลาแห่งเสียงร้องอันดัง เพราะเมื่อถึงเวลานั้น ประศูพระกรณายังคงเปิดสำหรับคนอื่น แต่ปิดแล้วสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสที่ไม่ได้ดำเนินชีวิตตามแสงสว่างทุกอย่างที่ได้รับ

นางเอลเลน จี ไวท์ กล่าวไว้ว่า

โอ ขอให้ผู้คนรู้เวลากำหนดของเขา ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่ได้อินเรื่องความจริงที่จะเกิดขึ้น ยังมีคนจำนวนมากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าพยายามช่วยให้พ้นภัย ช่วงเวลาแห่งภัยพิบัติอันจะนำการพิพากษามา ก็เป็นเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เคยมีโอกาสดูรู้จักความจริง พระเจ้าจะทรงทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความเมตตา พระองค์ทรงมีพระทัยสงสาร และยังทรงยื่นพระหัตถ์ช่วยพวกเขา ขณะที่ประตูได้ปิดสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป (9 T 97)

การปิดประศูพระกรุณาสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติส จะเหมือนการปิดประศูพระกรุณาของชาวยิวในสมัยพระเยซูคือตามคำพยากรณ์ในพระธรรมดาเนียลเกี่ยวกับเวลา

2300 วัน (ปี) เมื่อชนชาติของพระเจ้าปฏิเสธพระผู้ไถ่และไม่ยอมที่จะนำข่าวประเสริฐแห่งความรอดไปสู่คนต่างชาติ พระองค์จึงได้เรียกคนต่างชาติให้นำข่าวประเสริฐไปประกาศ (ทรงเรียกเปาโล) จึงได้เกิดกลุ่มคริสเตียนขึ้นจนถึงปัจจุบันนี้

ระยะเวลา 2300 วัน,ปี เมื่อพระเจ้าทรงแบ่งออก 490 ปี (70 สัปดาห์) เพื่อให้แก่ชนชาติอิสราเอล ประชากรที่ทรงเลือกสรรไว้สำหรับปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์ แต่พวกเขยิวได้ปฏิเสธแผนการของพระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ด้วยการครีงพระคริสต์บนไม้กางเขน และยังได้ประหาร สเตเฟน โดยเอาหินขว้างจนตาย ในปี ค.ศ. 34

คัมภีร์ พระกิตติคุณของพระเจ้า และ แผนการแห่งความรอด จึงได้ถูกมอบหมายให้แก่คนต่างชาติ เป็นผู้ปฏิบัติแทน โดยท่านอัครสาวกเปาโล นำเอาพระกิตติคุณออกไปประกาศแก่คนต่างชาติ (ดู กิจการของอัครทูต 9:1-22)

เช่นเดียวกันในวาระสุดท้ายพระเจ้าทรงมอบหมายหน้าที่ให้คริสจักรเซเวนเดย์แอดเวนติสเป็นผู้ประกาศข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ในพระธรรมวิวรณ์ 14:6-12 ถ้าเราผู้ซึ่งอ้างตัวว่า เราคือเซเวนเดย์แอดเวนติส แต่ปฏิเสธข่าวทูตสวรรค์สามองค์ และไม่ยอมประกาศพระเจ้าจะไม่ทรงใช้เราแล้วเราก็จะกลายเป็นภาษาที่ไร้ค่าที่ช่างหม้อไม่ต้องการ (เทียบสมบัติแห่งคำพยากรณ์ หน้า 272)

พระเจ้าทรงตั้งพวกเซเวนเดย์แอดเวนติสไว้เป็นคนเผ่ายาม และผู้ถือดวงประทีปในโลก พระองค์ทรงมอบหมายให้เขาเป็นผู้ประกาศคำตักเตือนสั่งสอนครั้งสุดท้าย สำหรับโลกที่กำลังพินาศไป มีแสงสว่างรุ่งเรืองจากพระคำของพระเจ้าส่องอยู่เหนือพวกเขาเหล่านี้ พระเจ้าทรงมอบหมายงานที่สำคัญที่สุดแก่เขา คือการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม ไม่มีงานอื่นสำคัญมากเท่าการประกาศข่าวของทูตสวรรค์สามองค์ เราจะต้องไม่มีความสนใจในสิ่งอื่น นอกจากการประกาศข่าวนี้ การประกาศความจริงเหล่านี้เป็นงานของเรา (9 TP 19)

เอเสเรอร์ 4:13-14 โมเรคัยจึงบอกเขาให้กลับไปทูลตอบ พระนางเอเสเรอร์ว่า “อย่าคิดว่าเธออยู่ในราชสำนักจะ รอดพ้นได้ดีกว่าพวกยิวอื่นๆ เพราะถ้าเธอเจียบอยู่ในเวลานี้ ความช่วยเหลือและการช่วยกู้จะมาถึงพวกยิวจากที่อื่น แต่เธอและครัวเรือนบิดาของเธอจะพินาศที่จริงเธอมารับตำแหน่งราชินีก็เพื่อ ยามวิกฤตเช่นนี้ก็เป็นได้นะ ใครจะรู้”

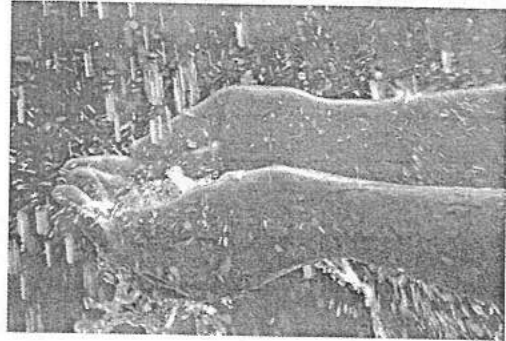
หมายเหตุ ยุคคริสตจักรเวลานี้คือ “พลับพลาห้องบริสุทธิ์ที่สุด” สิ่งที่อยู่ในห้องบริสุทธิ์ที่สุดคือ โถมานา ไม้เท้าอาโรน และ พระบัญญัติสิบประการ ไม้เท้าอาโรน เป็นสัญลักษณ์เล็งถึงการรับใช้ ดังนั้นการรับใช้เป็นเงื่อนไขอย่างหนึ่งของชีวิตนิรันดร์ และชีวิตนิรันดร์มีเงื่อนไขคือ “การเชื่อฟัง”

ฝนคั่นฤดู

ฝนคั่นฤดู หมายถึงการทรงประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์พอประมาณแก่คริสเตียนที่บังเกิดใหม่ เพื่อจะช่วยให้เขาเอาชนะความบาปทุกอย่าง และสะท้อนถึงพระลักษณะของพระเยซู เมื่อเขาบังเกิดใหม่ในช่วงแรกเขายังเป็นทารกในพระคริสต์ ฝนคั่นฤดูมิได้มีในช่วงการกลับใจใหม่เท่านั้น แต่มีเรื่อยไปตลอดชีวิตคริสเตียน เพื่อช่วยให้เขาชนะความบาปตลอดไป จนถึง การรับฝนปลายฤดู และการเป็นคริสเตียนที่เติบโตเต็มที่

ฝนคั่นฤดูประทานให้ครั้งแรกในสมัยอัครสาวกหลังจากที่พระเยซูเสด็จสู่สวรรค์ ก่อนที่พระเยซูจะถูกตรึงที่ไม้กางเขนพระองค์ทรงสัญญากับสาวกว่า...

ยอห์น 14:15-17, 26 ถ้าท่านทั้งหลายรักเรา ท่านก็จะประพฤติตามบัญญัติของเรา เรา จะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ช่วยอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่าน เพื่อจะได้อยู่กับท่านตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ซึ่งโลกรับไว้ไม่ได้ เพราะแลไม่เห็นและไม่รู้จักพระองค์ ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะ

พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่าน และจะประทับอยู่ในท่าน แต่องค์ผู้ช่วยคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของเรานั้น จะทรงสอนท่านทั้งหลายทุกสิ่ง และจะทำให้ท่านระลึกถึงทุกสิ่งที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านแล้ว

อัครสาวกได้รับพระวิญญาณครั้งแรก

กิจการของอัครทูต 2:1-4 เมื่อวันเทศกาลเพ็นเทกอสต์ จำพวกศิษย์จึงรวมอยู่ในที่แห่งเดียวกัน ในทันใดนั้นมีเสียงมาจากฟ้าเหมือนเสียงพายุกล้าสั่นก้องทั่วตึกที่เขานั่งอยู่นั้น มีเปลวไฟสถฐานเหมือนลิ้นปรากฏแก่เขากระจายอยู่บนเขาลิ้นทุกคน เขาเหล่านั้นก็ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงตั้งต้นพูดภาษาอื่นๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด (นี่คือฝนคั่นฤดู)

ผลของพินต้นฤดูในสมัยของเหล่าสาวกเป็นอย่างไร

- (1) ชาวดีเรื่องการฟื้นฟูพระชนม์ของพระเจ้าช่วยให้รอดแพร่สะพัดไปทั่วทุกหนแห่งของโลก
- (2) ขณะที่เหล่าสาวกประกาศข่าวเรื่องพระคุณที่ช่วยให้รอด ดวงวิญญาณหลายดวงได้กลับใจเพราะข่าวนี้ มีผู้คนกลับใจเข้าร่วมกับคริสตจักรจากทั่วทิศ
- (3) ผู้ที่เคยหลงไปก็กลับมาอีกครั้ง บ้างก็เคยต่อต้านพระกิตติคุณอย่างรุนแรงกลับมาเป็นผู้ประกาศพระกิตติคุณอย่างร้อนรน
- (4) คริสเตียนทุกคนได้เห็นความรักและความเมตตาจากชีวิตของพี่น้องผู้เชื่อคนอื่นๆ จากแบบอย่างของผู้เชื่อคนหนึ่งมีอิทธิพลส่งต่อไปยังคนอื่น
- (5) ผู้เชื่อทั้งหลายมุ่งมั่นที่จะสะท้อนพระลักษณะของพระคริสต์ และทำงานเพื่อชักนำให้คนทั้งหลายเห็นแผ่นดินสวรรค์ AA 48
- (6) คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรที่รับบัพติศมา ในวันนั้นมีคนเข้าเป็นสาวกประมาณสามพันคน กิจการของอัครทูต 2:41

ความจำเป็นที่จะต้องได้รับพินต้นฤดู

ฝนต้นฤดูมีความจำเป็นหรือ หรือไม่ถึงมีความจำเป็น พลไพร่ของพระเจ้าจะขาดฝนต้นฤดูเสียไม่ได้เลย เพราะผู้ที่ได้รับฝนต้นฤดูเท่านั้นที่จะได้รับฝนปลายฤดู

มีเจ็ดข้อ ที่ควรใคร่ครวญ เป็นข้อความเกี่ยวกับความสำคัญของการรับฝนต้นฤดู

- (1.) ทั้งฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดูนั้นมีความสำคัญอย่างแท้จริง

ฝนปลายฤดูช่วยเตรียมโลกนี้ให้สุกเต็มที่พร้อมเก็บเกี่ยว คือเป็นพระคุณฝ่ายจิตวิญญาณที่จะเตรียมผู้คนให้พร้อมต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระบุตรพระเจ้า แต่หากปราศจากฝนต้นฤดู ก็จะไม่บังเกิดชีวิต หญ้าใบเขียวอ่อนจะแตกออกมาก็ไม่ได้ เมล็ดที่หว่านไปจะไม่สามารถออกหน่อและเติบโตได้เลย หากไม่ได้รับฝนต้นฤดู (TM 506)

- (2.) คนเหล่านั้นที่เป็นคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีส ที่ยังไม่ได้รับฝนต้นฤดูได้ทำผิดอันร้ายแรง ฝนปลายฤดูไม่อาจชดเชยสิ่งที่พวกเขาขาดได้

หลายคนได้พลาดจากฝนต้นฤดูไปเสียอย่างมาก พวกเขาไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ทุกอย่างที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ให้ พวกเขาคิดว่าสิ่งที่ขาดไปจะไปชดเชยเอาที่ฝนปลายฤดู... พวกเขา กำลังทำผิดพลาดมหันต์ (TM 507)

(3.) หากคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอคเวนตีสไม่ได้รับฝนต้นฤดู และดำเนินชีวิตตามแสงสว่างทุกอย่างที่เขาได้รับ พวกเขาจะไม่รู้สึกถึงฝนปลายฤดู และจะไม่ได้รับฝนนั้น

จะต้องไม่ปฏิเสธพระคุณแห่งฝนต้นฤดู ผู้ที่ดำเนินชีวิตตามแสงสว่างที่พวกเขาได้รับนั้น จะได้รับแสงสว่างเพิ่มขึ้น ในแต่ละวันหากเราไม่เติบโตขึ้นเพื่อเป็นแบบอย่างแห่งลักษณะคริสเตียนที่ดี เราจะไม่รู้สึกรว่า ฝนปลายฤดูแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หลังลงมา (TM 507)

(4.) ผู้ที่ได้รับฝนต้นฤดูเท่านั้นที่จะได้รับฝนปลายฤดู

ฝนปลายฤดูช่วยเตรียมโลกนี้ให้สุกเต็มที่พร้อมเก็บเกี่ยว คือเป็นพระคุณฝ่ายจิตวิญญาณที่จะเตรียมผู้คนให้พร้อมต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระบุตรพระเจ้า แต่หากปราศจากฝนต้นฤดู ก็จะไม่บังเกิดชีวิต หน้ญาใบเขียวอ่อนจะแตกออกมากก็ได้ เมล็ดที่หว่านไปจะไม่สามารถออกหน่อและเติบโตได้เลย หากไม่ได้รับฝนต้นฤดู เมล็ดนั้นจะต้องแตกหน่อ เกิดดอก และออกผล จะต้องมีการเติบโตในด้านอุปนิสัย คริสเตียนอย่างสม่ำเสมอ คือการมีจิตวิญญาณ คริสเตียนที่เติบโตและแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่เราควรวีไฟหาอย่างทุ่มเท เพื่อเราจะได้ประดับตัวด้วยคำสอนของพระคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา (TM 506)

(5.) คริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอคเวนตีสที่ยังไม่ได้รับฝนต้นฤดู ก็จะไม่ได้รับฝนปลายฤดู

เราแน่ใจได้ว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมา ผู้ที่ไม่ได้รับฝนต้นฤดู จะไม่เห็นหรือเข้าใจความหมายสำคัญของฝนปลายฤดูเลย (TM 399)

(6.) คริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอคเวนตีสที่ปฏิเสธไม่รับฝนต้นฤดู ก็จะไม่สามารถรับฝนปลายฤดูได้

ข้าพเจ้าเห็นว่าหลายคนกำลังปฏิเสธการเตรียมตัวที่จำเป็นอย่างยิ่ง แต่พวกเขากลับเสาะหาเวลา “แห่งการพักผ่อนหย่อนใจ” และฝนปลายฤดูเพื่อจะยืนหยัดอยู่ได้ในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และอยู่ต่อพระพักตร์พระองค์... พวกเขาได้ละเลย การตระเตรียมที่สำคัญ เพราะฉะนั้น พวกเขาไม่สามารถรับฝนปลายฤดูที่จะช่วยให้ดำเนินชีวิตให้ดีในสายพระเนตรของพระเจ้าได้ (EW 71) (1850)

(7.) คริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอคเวนตีส ที่ไม่ได้รับฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู จะถึงซึ่งความพินาศ

“หากเราไม่พัฒนาตัวเอง หากเราไม่กระทำตัวเองให้ได้รับฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู เราจะสูญเสียดวงวิญญาณของตัวเอง และการพิพากษาโทษจะมาถึงที่ประตูของเรา” (TM 508)

สิ่งเหล่านี้มีความหมายเฉพาะสำหรับคริสเตียนเซเวนธ์เดย์แอคเวนตีส ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงฝนปลายฤดูเท่านั้น ไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ล่วงลับก่อนเวลาไป

เราจะรับฝนฤดูได้อย่างไร

(1) กลับใจอย่างแท้จริงทุกวัน

(2) ดำเนินชีวิตที่สอดคล้องกับความรู้ทุกอย่างที่ได้รับในแต่ละวัน จากการหมั่นอธิษฐาน อ่านพระคัมภีร์ และศึกษาจากวิญญาณแห่งคำพยากรณ์ เพื่อจะมีความรู้มากขึ้น และชวนช่วยหาความรู้ใหม่ๆ เรื่อยไป

(3) ฝึกฝนที่จะเอาชนะความบาปในอุปนิสัยให้ได้อย่างสิ้นเชิง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ จะไม่ทรงสถิตในผู้ที่ตั้งใจปล่อยให้ความบาปครอบงำชีวิตของเขา

“ความจริงแล้วคนที่เชื่อว่าเป็นคริสเตียน จะไม่ถือว่าได้กลับใจ หรือเป็นคริสเตียนที่แท้จริง จนกระทั่งเขาได้ตัดเชื้อโง่แห่งความบาป ไปอย่างสิ้นเชิง ผู้สื่อสารของพระเจ้า (นางเอลเลน จี ไวน์) ได้กล่าวถึงความจริงเรื่องนี้ว่า หากไม่ “ทิ้งความบาปไปอย่างสิ้นเชิง” ก็ไม่นับว่าชอบธรรมอย่างแท้จริง” (MB 91)

(4) ใช้ความสามารถและโอกาสที่พระเจ้าทรงประทานให้ เพื่อเป็นพยานด้วยความสัจย์ชื่อ ไม่ใช่ทุกคนจะเทศนาได้ หรือสอนพระคัมภีร์ แต่ทุกคนมีทางที่จะรับใช้พระเจ้าได้ บุคคลผู้ที่อยู่เฉยๆ จะไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มากขึ้น

พระเจ้าไม่ทรงมีพระประสงค์ ที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เพียงเพื่อนั่งอยู่เฉยๆ อยู่ที่บ้านเอกเขนกและผ่อนคลาย แต่ทรงประทานให้เพื่อเราจะดำเนินชีวิตคริสเตียนด้วยการรับใช้ และเป็นพยานเพื่อผู้อื่น หากเราไม่เป็นพยาน พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะไม่สถิตอยู่ด้วย ถ้าเราขาดการกระตือรือร้น ที่จะทำ ทั้งๆ ที่สามารถทำได้ เราก็มิได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนที่แท้จริง

ถ้าเราปฏิบัติได้ตามขั้นตอน สี่ข้อ นี้ เราก็จะได้รับฝนฤดูอย่างเต็มเปี่ยม แล้วฝนปลายฤดูก็จะเทลงมาเหนือพวกเราในที่สุด

เวลาแห่งการฝึกร้อน

เวลาแห่งการฝึกร้อนคือเวลาที่แสดงคนว่าเชื่อจะถูกทดลองความซื่อสัตย์ของเขาต่อพระเจ้า ความจริงของพระองค์ และงานของพระองค์ ในพระคัมภีร์สิ่งนี้ได้ถูกเปรียบเทียบกับ การหลอมโลหะให้บริสุทธิ์ และการตัดเป่าหรือร้อนเมล็ดพืชเพื่อที่จะเอาส่วนที่เป็นเกลบออก

มาลาคีย์ 3:1-3 พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า “ดูเถิด เราส่งทูตของเราไปเพื่อเตรียมหนทางไว้ข้างหน้าเรา และพระเจ้าผู้ซึ่งเจ้าแสวงหา นั้น จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์อย่างกะทันหัน ทุกแห่งพื้นธรณีสัญญาผู้ซึ่งเจ้าพอใจนั้น ดูเถิด ท่านกำลังมาแล้ว แต่ใครจะทนอยู่ได้ในวันที่ท่านมา และใครจะยืนมั่นอยู่ได้เมื่อท่านปรากฏตัว

เพราะว่าท่านเป็นประจุกไฟดุงแร่ และประจุกสบูของช่างซักฟอก ท่านจะนั่งลงอย่างช่างหลอมและช่างถลุงเงิน และท่านจะชำระบุตรหลานของเลวีให้บริสุทธิ์ และถลุงเขาอย่างถลุงทองคำและถลุงเงิน จนกว่าเขาจะนำเครื่องบูชาอันถูกต้องถวายแด่พระเจ้า”

คริสตจักรจะต้องถูกไฟร้อน

สุภาษิต 20:8 พระราชาผู้ประทับบนบัลลังก์พิพากษา ย่อมทรงฝึกความชั่วออกด้วยพระเนตรของพระองค์

จะมีการฝึกร้อนเกิดขึ้นในคริสตจักรเพื่อแยกแยะ ส่วนที่เป็นเกลบจะถูกแยกออกจากเมล็ดเนื่องจากความชั่วร้ายเกิดขึ้นมากมาย ความรักของคนหลายคนจะเย็นชาลง นี่จะเป็นเวลาที่ของแท้จะปรากฏแกร่งกล้ามากที่สุด (Letter 46, 1887)

เกลบที่เป็นเหมือนเมฆจะถูกพัดพาไปกับสายลมแม้กระทั่งจากสถานที่ที่เราพบเห็นแต่เพียงเมล็ดข้าวอันอุดมสมบูรณ์ที่เหลืออยู่ (5 T 81, 1882)

การเขย่าของพระเจ้าจะพัดพาคนเป็นจำนวนมากไปเหมือนเช่นใบไม้แห้ง (4 T 89, 1876)

คริสตจักรอาจจะดูเหมือนกำลังจะล่มสลาย แต่คริสตจักรนั้นจะไม่ล่มสลายลง มันจะดำรงอยู่ในขณะที่คนบาปในไซโอนจะถูกผีตร้อนออกไป แกลบจะถูกแยกออกจากเมล็ดข้าวอันมีค่า นี่เป็นสิ่งที่น่ากลัวแต่อย่างไรก็ตามมันจะต้องเกิดขึ้น [2 SM 380, 1886]

แกลบ เปรียบได้กับพวกที่อ้างตัวว่าเป็นผู้เชื่อ รูปแบบภายนอกเป็นคริสตชนแต่ชีวิตไม่ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่โดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าอย่างแท้จริง

พระคัมภีร์ได้กล่าวถึงคริสตชนประเภทนี้ได้อย่างไร?

2 ทิโมธี ๓:๖ ถ้อยศาสนาแต่เลือกนอก ส่วนแก่นแท้ของศาสนาเขาไม่ยอมรับ...

แก่นแท้ในที่นี้ก็คือ ความจริง คำสั่งสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์ และหนังสือวิญญานแห่งคำพยากรณ์ สำหรับทุกยุคทุกสมัย คริสตชนจำนวนมาก ไปโบสถ์สม่ำเสมอ ฟังเทศนา อ่านพระคัมภีร์ เรียนรู้ถึงคำสั่งสอนของพระเจ้ามากมายแต่ไม่ได้นำไปประพฤติปฏิบัติในชีวิตประจำวัน คนเช่นนี้เปรียบได้กับ “แกลบ” หรือเมล็ดข้าวลีบไม่มีแก่นในจะต้องถูกผีตร้อนออกไป

ในขณะที่พายุกำลังเคลื่อนใกล้เข้ามา มีคนกลุ่มใหญ่ที่เชื่อในข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม แต่ยังไม่ได้ชำระตัวให้บริสุทธิ์โดยการเชื่อฟังความจริงนั้น คนเหล่านี้จะละทิ้งจุดยืนและเข้าร่วมมือกับฝ่ายที่ต่อต้าน [GC 608.2]

เวลานี้เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาของการฟัดร้อน

ข้าพเจ้าเห็นว่าขณะนี้เรากำลังอยู่ในช่วงเวลาของการฟัดร้อน ชาตานกำลังปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังของมันเพื่อแย่งชิงดวงวิญญาณทั้งหลายออกไปจากพระหัตถ์ของพระคริสต์...

[1T 429]

เวลาแห่งการฟัดร้อนจะดำเนินต่อไปอีกจนกว่าประตูพระกรุณาปิด

การฟัดร้อนครั้งใหญ่ได้เริ่มต้นขึ้นแล้ว และจะดำเนินต่อไป ทุกคนที่ไม่เต็มใจรับมันไว้ด้วยความกล้าหาญ ไม่ยอมยืนหยัดเพื่อความจริง และไม่เต็มใจอุทิศชีวิตของตนเพื่อพระเจ้าและเพื่อพระประสงค์ของพระองค์จะถูกผีตร้อนออกไป [EW 50]

ความสำคัญของการฟิตร่อนต่อจิตวิญญาณ

ถ้าเรารู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในข้างหน้าเรา เราก็คงจะไม่ทำให้งานของพระองค์ล่าช้าไป เรากำลังมีชีวิตอยู่ในเวลาของการฟิตร่อนเป็นเวลาที่จะฟิตร่อนทุกสิ่งที่จะฟิตร่อน องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ให้อภัยแก่ผู้ที่รู้ความจริง และไม่ได้ดำเนินอยู่ในพระวามะนั้น และมีได้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจ ถ้าเราไม่พยายามเอาชนะจิตใจเพื่อพระคริสต์ เราจะต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เราทำ เรามีกำลังที่จะทำกิจการของพระองค์แต่เราไม่ทำเป็นเพราะว่าจิตวิญญาณของเรา
ซีเกียจ {6 T 332}

สาเหตุของการฟิตร่อน

ในเวลานี้คริสตจักรเป็นแต่อ่อนๆ ไม่เย็นไม่ร้อนจึงเป็นเหตุผลของการฟิตร่อน

องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังจะเสด็จกลับมาในไม่ช้า ทุกโบสถ์จำเป็นต้องเกิดขบวนการขัดเกลาและฟิตร่อน เนื่องจากมีคนชั่วท่ามกลางพวกเรา ผู้ซึ่งมิได้รักความจริงหรือถวายเกียรติแด่พระเจ้า (RH 19 ธันวาคม 1895)

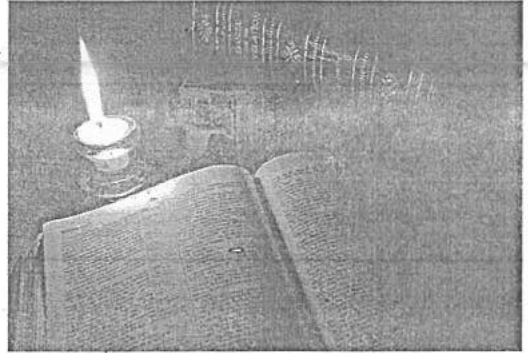
ข้าพเจ้าถามความหมายของการฟิตร่อนที่ข้าพเจ้าได้ทราบ และทูตสวรรค์ได้บอกให้ข้าพเจ้าทราบว่า ถ้อยคำพยานที่แท็กกล่าวตักเตือนผู้เชื่อถือที่เมืองเลาตีเซียทำให้เกิดคำพยานที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมา และคนทั้งหลายที่ได้ฟังคำพยานที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมานี้จะรู้สึกวุ่นวายใจ คำเตือนนี้จะชักจูงใจของผู้ที่ยอมฟังให้เชิดชูหลักคำสอนของพระคริสต์และกล่าวความจริงอย่างเปิดเผย บางคนจะไม่ยอมเชื่อฟังคำพยานที่กล่าวอย่างตรงไปตรงมานี้ เขาจะต่อสู้ขัดขวางและการที่เป็นเช่นนี้ทำให้เกิดการฟิตร่อนขึ้นในท่ามกลางพลไพร่ของพระเจ้า (EW 270)

วิวรณ์ 3:15-16 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าไม่เย็นไม่ร้อน เราใคร้ให้เจ้าเย็นหรือร้อน เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อ่อนๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา

คำปรึกษาของพยานที่แท้จริงไม่ใช่เป็นลักษณะของผู้ที่อ่อนๆ เหมือนกับเป็นผู้ที่ไม่มีหวัง ยังมีโอกาสที่จะรักษาสถานะของพวกเขา และข่าวสารของเลาตีเซียได้เต็มไปด้วยคำให้กำลังใจสำหรับคริสตจักรที่หลงผิดไป ให้ชื่อทองคำแห่งความเชื่อและความรัก ให้ชื่อชุดคลุมสีขาวแห่งความชอบธรรมของพระคริสต์ เพื่อว่าความละเอียดแห่งการเปลือยกายของพวกเขาจะได้ไม่ต้องปรากฏขึ้น จิตใจที่บริสุทธิ์ จุดม่งหมายที่บริสุทธิ์จะไม่เป็นลักษณะของผู้ที่มีสองใจและพยายาม

ที่จะรับใช้พระเจ้าและมนุษย์ พวกเขาสามารถที่จะชักเสื่อคลุมแห่งลักษณะนิสัยและทำให้ขาวได้ในพระโลหิตของพระเมษโปดก ยังมีความหวังสำหรับโบสถ์ของพวกเราถ้าพวกเขาจะเอาใจใส่ต่อข่าวสารที่ให้กับคริสตจักรเสาคีเซย์ (7 BC 966)

ในเวลานี้เป็นเวลาที่เราต้องชำระเสื่อสีขาวแห่งอุปนิสัยของเราให้สะอาดบริสุทธิ์ในโลหิตของพระเมษโปดก เวลานี้เป็นเวลาที่เราต้องเอาชนะความเย่อหยิ่งจองหอง ตัณหาราคะและความเกียจคร้านฝ่ายจิต วิทยุญาณ เวลานี้เป็นเวลาที่เราต้องตื่น และพยายามปรับปรุงตัวเราเองให้เป็นผู้มีอุปนิสัยที่ดีงาม “วันนี้ถ้าท่านได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์อย่าทำจิตใจของท่านให้แข็งกระด้างไป”

พุกกลับใจใหม่จะเข้ามาแทนที่ผู้ที่จากไป

บางคนจะถูกเขย่าให้ออกไปและถูกทอดทิ้งอยู่ตามทาง บรรดาผู้ที่ไม่เอาใจใส่และไม่สนใจ ผู้ซึ่งมิได้เข้าร่วมกับคนที่หมายเอาชัยชนะและความรอดมากเพียงพอที่จะร้องขอความช่วยเหลือ จะไม่ได้รับชัยชนะและความรอด เขาจะถูกปล่อยไว้ท่ามกลางความมืดและที่ของเขาจะถูกสวมแทนด้วยคนอื่นที่รับเอาความจริงและเข้ามาแทนที่ (EW 271, 1858)

ตำแหน่งที่ว่างลงจะถูกทดแทนด้วยบรรดาผู้ที่พระคริสต์ทรงเรียกว่าเป็นผู้ที่เข้ามาในยามศึกตอนห้าทุ่ม (Letter 103, 1903)

“โอ ขอให้ผู้คนรู้เวลากำหนดของเขา ยังมีคนอีกมากมายที่ไม่ได้ยินเรื่องความจริงที่จะเกิดขึ้น ยังมีคนจำนวนมากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าพยายามช่วยให้พ้นภัย ช่วงเวลาแห่งภัยพิบัติอันจะนำการพิพากษามา ก็เป็นเวลาแห่งพระกรุณาสำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เคยมีโอกาสดูแลรู้จักความจริง พระเจ้าจะทรงทอดพระเนตรพวกเขาด้วยความเมตตา พระองค์ทรงมีพระทัยสงสาร และยังทรงยื่นพระหัตถ์ช่วยพวกเขา ขณะที่ประตูได้ปิดสำหรับผู้ที่ไม่ยอมเข้าไป” (9 T 97)

โรม 11:22 เหตุฉะนั้นจงพิจารณาดูทั้งพระเมตตาและความเข้มงวดของพระเจ้า คือพระองค์ทรงเข้มงวดกับคนเหล่านั้น ที่หลงผิดไปแต่พระองค์ทรงพระเมตตาท่าน ถ้าว่าท่านจะดำรงอยู่ในพระเมตตานั้นต่อไป มิฉะนั้นก็จะทรงตัดท่านออกเสียด้วย

คริสตจักร: ต้องได้รับการชำระ:

มัทธิว 3:12 พระหัตถ์ของพระองค์ถือพลั่วพร้อมแล้ว และจะทรงชำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว พระองค์จะทรงเก็บข้าวของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ”

พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ให้คริสตจักรชำระจากบาป และทุกสิ่งในโลก ถ้าเราเอาจริง เอาจริงเกี่ยวกับแผนการทรงไถ่ และสิ่งที่อยู่เบื้องบน เราก็จะทำงานร่วมกับพระองค์

คิตัส 2:11-14 เพราะว่าพระคุณของพระเจ้าได้ปรากฏแล้ว เพื่อช่วยคนทั้งปวงให้รอด สอนให้เราละทิ้งความอธรรมและโลกก็ยัคนหา และดำเนินชีวิตในยุคนี้ อย่างมีสติสัมปชัญญะ สัตย์ซื่อสุจริตและตามคลองธรรม คอยความสุขซึ่งจะได้รับตามความหวัง ได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่งคือ พระเยซูคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ผู้ได้ทรงโปรดประทานพระองค์เองให้เรา เพื่อให้เราได้พ้นจากการอธรรมทุกอย่าง และทรงชำระเราให้บริสุทธิ์ เพื่อให้เป็นหมู่ชนพิเศษเฉพาะของพระองค์ และเป็นคนที่ขวนขวายกระทำการดี

คาเนียส 12:10 คนเป็นอันมากจะชำระตนเอง และกระทำให้ตนเองขาวสะอาดและถูกถลุง แต่คนอธรรมจะยังกระทำการอธรรม และไม่มีคนอธรรมสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่บรรดาคนที่ฉลาดจะเข้าใจ

ข้าพเจ้าได้เห็นพระเจ้ากำลังหลอมคนของพระองค์ให้บริสุทธิ์ พระองค์จะหลอมพวกเขาให้บริสุทธิ์ตั้งทองคำ จนกระทั่งของเสียได้ถูกเผาไหม้ไป และพระลักษณะของพระองค์จะส่องสะท้อนในตัวของพวกเขา (1 T 3:5)

พระเจ้าทรงชำระคริสตจักรด้วยอะไร?

ยอห์น 17:17 ขอทรงโปรดชำระเขาให้บริสุทธิ์ด้วยความจริง พระวาจาของพระองค์เป็นความจริง

ยากอบ 4:8 ท่านทั้งหลายจงเข้าใกล้พระเจ้า และพระองค์จะเสด็จมาใกล้ท่าน คนบาปทั้งหลายเอ๋ย จงชำระมือให้สะอาด และคนสองใจ จงชำระใจของคนให้บริสุทธิ์

จงชำระมือให้สะอาด เป็นภาพเล็งถึงการชำระฝ่ายจิตวิญญาณ เพราะในสมัยพระคัมภีร์เดิม บุโรทิตต้องล้างมือและเท้าก่อนเข้าไปที่แท่นบูชา เพื่อเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้างฝ่ายจิตวิญญาณ (อพย 30:17-21) ในสดุดี 24:4 ก็ใช้ภาพเดียวกันนี้คือ "มือสะอาดและใจบริสุทธิ์"

"หากเรามีจุดต่างพร้อย แม้จุดหนึ่ง ในอุปนิสัย จะไม่มีใครเลยที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า ดังนั้นเป็นหน้าที่ของเราที่จะแก้ไขข้อบกพร่องแห่งอุปนิสัย ชำระวิหารแห่งวิญญาณจิตให้สะอาด แล้วฝนปลายฤดูจะหลังไหลลงมายังเรา เหมือนที่ฝนต้นฤดูพรั่งพรูลงมายังสาวกในวันเพ็นเทคอสต์" (5 T 214 1 ยอห์น 3:3 2 โครินธ์ 7:1)

หนึ่งในคำถามที่สำคัญที่สุดที่ควรจะครอบครองความคิดของทุกๆ คน คือ "ข้าพเจ้าเตรียมพร้อมแล้วหรือยังสำหรับวันของพระเจ้า ข้าพเจ้าจะสามารถยืนหยัดต่อการทดลองได้หรือไม่" ขอให้เราสำรวจตัวเราเองว่าเราเป็นแกลบ หรือ เป็นข้าวดี คือประชากรของสวรรค์

ฝนปลายฤดู

เตรียมการงานเพื่อฝนปลายฤดู

ฝนปลายฤดู หมายถึงการทรงพระधानพระวิญญาณบริสุทธิ์เต็มขนาดแก่คริสเตียน หลังจากที่ถูกหมายวันอาทิตย์สากลเกิดขึ้น เพื่อผู้ที่ได้รับฝนปลายฤดูจะชนะความบาปทุกอย่าง และมีกำลังในการประกาศด้วยเสียงร้องอันดัง ในบั้นปลายแห่งชีวิตคริสเตียน เขาจะเติบโตเต็มที่และพร้อมสำหรับการเก็บเกี่ยว

“ฝนปลายฤดูช่วยเตรียมโลกนี้ให้สุกเต็มที่พร้อมเก็บเกี่ยว คือเป็นพระคุณฝ่ายจิต วิญญาณที่จะเตรียมผู้คนให้พร้อมต้อนรับการเสด็จกลับมาของพระบุตรพระเจ้า แต่หากปราศจากฝนต้นฤดู ก็จะไม่บังเกิดชีวิต หญ้าใบเขียวอ่อนจะแตกออกมาก็ไม่ได้ เมล็ดที่หว่านไปจะไม่สามารถออกหน่อและเติบโตได้เลย หากไม่ได้รับฝนต้นฤดู” (TM 506)

ฝนปลายฤดูคืออำนาจของเสียงร้องอันดังครั้งสุดท้าย “ในเวลานั้น “ฝนปลายฤดู” หรือวาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระเจ้าจะมาถึง เพื่อประทานอำนาจแก่ เสียงร้องอันดัง ของทูตสวรรค์องค์ที่สาม...” (EW 86) (See Closing Events Study No. 7, The Loud Cry)

เราจะรู้ได้อย่างไร ว่าฝนปลายฤดูจะมาเมื่อไหร่

1. เราไม่ทราบวันเวลาของฝนปลายฤดู แต่เราทราบลำดับเวลา
2. ฝนปลายฤดูหลังมาในช่วงระหว่างกฎหมายวันอาทิตย์ และช่วงประตูกรุณาปิด เสียงร้องอันดังจะเกิดขึ้น เมื่อได้รับอำนาจจากฝนปลายฤดู และหลังจากการประกาศกฎหมายวันอาทิตย์

ในเวลานั้น “ฝนปลายฤดู” หรือวาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระเจ้าจะมาถึง เพื่อประทานอำนาจแก่เสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม... (EW 86)

3. ผนปลายฤดูจะมาพร้อมกับอำนาจแห่งเสียงร้องอันดัง คริสเตียนทุกคนจะต้องได้รับผนปลายฤดู ก่อนที่พวกเขาจะสามารถประกาศข่าวด้วยเสียงร้องอันดังครั้งสุดท้ายได้

ทูตสวรรค์กล่าวว่า...นี่คือ ผนปลายฤดู คือวาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระพักตร์พระเจ้า คือเสียงร้องกึกก้องของทูตสวรรค์องค์ที่สาม' (EW 271)

4. เวลาแห่งผนปลายฤดูคือเวลานี้ (TM 512) 1897

5. ผนปลายฤดูและเสียงร้องอันดังได้เลยเวลามาแล้ว นางเอลเลน ไวท์กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า...ข่าวสารในปี ค.ศ. 1888 นั้น ก็คือการเริ่มต้นของผนปลายฤดูและเสียงร้องอันดัง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1888 เรามีสีวิตอยู่ในช่วงผนปลายฤดู และเสียงร้องอันดัง คราวนั้น พระเจ้าทรงประสงค์ที่จะประทานผนปลายฤดู และอำนาจแห่งเสียงร้องอันดังครั้งสุดท้าย และตั้งแต่นั้น พระองค์ก็ยังทรงปรารถนาที่จะให้ผนปลายฤดูแก่มนุษย์

เราได้รอคอยพระเจ้า พระองค์ทรงรอพวกเรา ทันใดที่ผู้คนเตรียมพร้อมแล้ว พระองค์จะทรงอนุญาตให้เกิดการทดลองใหญ่ครั้งสุดท้าย คือกฎหมายวันอาทิตย์ แล้วเราก็จะได้รับผนปลายฤดูซึ่งจะให้อำนาจแก่เสียงร้องอันดัง

วัตถุประสงค์ของการหลั่งผนปลายฤดู

1.) ผนปลายฤดูทำให้โลกนี้สุขเต็มทีพร้อมที่จะเก็บเกี่ยว

ผนปลายฤดูจะหลั่งลงมาใกล้ประตูพระกรุณาปิด เพื่อให้ชาวสุกเต็มทีพร้อมเก็บเกี่ยว (TM 506) นั้นหมายความว่าผนปลายฤดูช่วยให้คนของพระเจ้ามีจิตวิญญาณที่เติบโตเต็มที่

...เมื่อน้ำค้างและสายฝนทำให้เมล็ดแตกหน่อ เติบโต และสุกงอมพร้อมเก็บเกี่ยว เช่นเดียวที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้จิตวิญญาณของคนคนหนึ่งเติบโตไปที่ละขั้นๆ เมื่อชาวสุกงอม เปรียบได้กับผลแห่งพระคุณของพระเจ้าสำเร็จในตัวบุคคลนั้น โดยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระลักษณะอันชอบธรรมของพระเจ้าจะฝังในอุปนิสัยได้อย่างสมบูรณ์ เราจะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างหมดสิ้น เพื่อมีความคล้ายคลึงกับพระคริสต์ (RH March 2, 1897.

See also TM 506)

วัตถุประสงค์หลักของผนปลายฤดู จึงเป็นการ ทำให้งานของพระเจ้าเสร็จสิ้นในโลกนี้ โดยการสำแดงพระสิริแห่งพระคริสต์ยังคริสตจักรของพระองค์ โลกทุกวันนี้ กำลังรอคอยที่จะได้เห็นพระคริสต์ที่สะท้อนออกมาจากคนของพระองค์ คริสตจักรเช่นนี้แหละ ที่จะปรากฏให้คนในโลกนี้มองเห็น ก็ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่จะทรงประทานเป็นครั้งพิเศษ

2.) **ฝนปลายฤดูจะช่วยให้พลไพร่ของพระเจ้ารักษาค้นคืนฤดูในอุปนิสัยของพวกเขา**
ไว้ถาวร คือมีชัยต่อความบาปอย่างสมบูรณ์และไม่บกพร่อง

เมื่อใดที่กฤษฎีกา (กฎหมายวันอาทิตย์) ถูกประกาศใช้ และตราประทับลงแล้ว (คือตราประทับของพระเจ้า) เมื่อนั้นอุปนิสัยของพวกเขาจะดำรงซึ่งความบริสุทธิ์และไร้ที่ติดตลอดไป (5 T 216)

พลไพร่ที่หลงเหลือซึ่งถูกกดขี่ซึ่งซึ่งสามใส่สงครามที่ไม่มีวันแปดเปื้อนไปด้วยความผิดบาปของโลกนี้อีกต่อไป...บัดนี้พวกเขาจะไม่ตกสู่อันตรายแห่งการทดลองของศัตรูอีกต่อไป...แล้วทูตสวรรค์ผู้บริสุทธิ์ซึ่งไม่อาจมองเห็น ได้นำตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์มาประทับบนพวกเขา (5 T 475, 476)

(โปรดสังเกตว่าฝนปลายฤดูไม่ได้เปลี่ยนอุปนิสัย แต่จะกระทำให้อุปนิสัยนั้นคงไม่เปลี่ยนแปลง)

3.) **ฝนปลายฤดูจะให้อำนาจแก่คนของพระเจ้า เพื่อประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องอันดัง จะเทอำนาจมายังข่าวสารแห่งเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม**

เมื่องานประกาศเรื่องความรอดกำลังสิ้นสุด ความทุกข์จะเกิดขึ้นในโลก ประชาชาติทั้งหลายจะโกรธเคือง กระนั้นก็ตาม งานของทูตสวรรค์ องค์ที่สามจะไม่ถูกขัดขวาง ในเวลานั้น “ฝนปลายฤดู” หรือวาระ พักผ่อน หย่อนใจจากพระเจ้าจะมาถึง เพื่อประทานอำนาจแก่ เสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สาม” (EW 85, 86)

4.) **ฝนปลายฤดูเตรียมคนของพระเจ้าให้พร้อมสำหรับเวลาแห่งความยากลำบาก**

คือฝนปลายฤดูซึ่งช่วยฟื้นฟูและหนุนกำลังพวกเขาให้ฟันฝ่าช่วงเวลาแห่งความทุกข์ของยาโคบ (1 T 353)

ในเวลานั้น (เวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากเล็กน้อย) “ฝนปลายฤดู” หรือวาระพักผ่อนหย่อนใจจากพระเจ้า จะมาถึง...เพื่อเตรียมผู้ชอบธรรมให้พร้อมทนต่อภัยพิบัติเจ็ดประการที่กำลังจะเกิดขึ้น (EW 85, 86)

เมื่อการประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สามแผ่ขยายมากขึ้น จนกลายเป็นเสียงร้องอันดัง ทูตสวรรค์จะเทฝนปลายฤดู มาในเวลาที่เหมาะสม กระทำให้คนของพระเจ้าพร้อมยืนหยัดในชั่วโมงแห่งการทดลอง ซึ่งกำลังจะเผชิญในอีกไม่นาน (EW 277)

5.) **ฝนปลายฤดูเตรียมคนของพระเจ้าให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู**

ฝนปลายฤดูที่หลั่งลงมาช่วยให้โลกนี้พร้อมสู่การเก็บเกี่ยว หมายถึง...พระคุณฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งช่วยเตรียมคริสตจักรให้พร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาของบุตรมนุษย์ (TM 506)

แต่หากวันนี้สมาชิกผู้เชื่อในพระเจ้า ไม่ได้ติดสนิทกับพระผู้หล่อเลี้ยงจิตวิญญาณแล้ว พวกเขาจะไม่พร้อมสำหรับเวลาแห่งการเก็บเกี่ยว หากพวกเขาไม่ตกแต่งตะเกียงไว้ให้ส่องสว่างอยู่ พวกเขา ก็จะพราวจากพระคุณในเวลาที่ต้องการ (AA 55)

6.) **ฝนปลายฤดูเตรียมคนของพระเจ้าให้พร้อมสู่การเปลี่ยนสภาพเป็นอมตะ**

คนเหล่านั้นที่ได้มัจฉากับการทดลองทุกอย่างและเอาชนะได้แม้ต้องสละทุกสิ่ง และยอมรับถ้อยคำแห่งพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง จะได้รับฝนปลายฤดูและคู่ควรที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ (1 T 187)

ในแต่ละวันหากพวกเขาไม่ติดสนิทกับพระเจ้า ฝึกฝนที่จะเอาชนะตัวเอง และแบกกางเขนของพระคริสต์ด้วยความยินดีแล้ว คงได้ชื่อว่าเป็นคริสเตียนที่ตายแล้ว (ยอห์น 15:1-8, 14-16) คริสเตียนที่มีชีวิตจะเติบโตฝ่ายจิตวิญญาณขึ้นทุกวัน ขณะที่เขาเจริญขึ้นสู่ความไขว่คว้า เขาจะสำนึกในบาปต่อพระเจ้าและกลับใจ

ทุกวัน แต่การกลับใจนี้จะยังดำเนินต่อไปจนกระทั่งเขามีลักษณะของคริสเตียนอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งจะพร้อมสู่การแปรสภาพเป็นอมตะ (2 T 505)

7.) **ฝนปลายฤดูเตรียมคนของพระเจ้าให้มองตรงไปที่พระพักตร์ และดำเนินชีวิตในพระองค์ผู้บริสุทธิ์**

ผู้ที่ได้รับตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ และได้รับการคุ้มครองในเวลาแห่งความยากลำบาก จะสำแดงพระฉายาของพระเยซูอย่างสมบูรณ์แบบ...ส่วนคนเหล่านั้นที่เฉยเมินไม่เตรียมตัวให้พร้อม ก็จะไม่ได้รับฝนปลายฤดูที่จะช่วยให้สามารถดำเนินชีวิตใน สายพระเนตรของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ (EW 71)

การเตรียมตัวเพื่อรับฝนปลายฤดู

เราจะรับฝนปลายฤดูได้อย่างไร ?

1. คริสเตียนเซเวนเดย์แอคเวนตีสที่มีชัยต่อความบาปทุกอย่างในเวลาแห่งฝนต้นฤดู คือผู้ที่รับฝนปลายฤดู

คริสเตียนเซเวนเดย์แอคเวนตีส ที่มีได้รับอำนาจแห่งฝนต้นฤดู และได้พ่ายแพ้ต่อความบาป แต่กลับแสวงหาฝนปลายฤดูเพื่อชดเชยที่ขาดไปนั้น ไม่ใช่เรื่องที่ถูกต้องเสียเลย เพราะฝนปลายฤดูมิได้ลงมาเพื่อการชดเชยฝนต้นฤดู จึงไม่สามารถชดเชยให้เราได้

2. การชำระความบาปทุกอย่างในอุปนิสัยของเราด้วยอำนาจแห่งฝนต้นฤดู คือสิ่งหนึ่งที่จำเป็นในการเตรียมตัวเพื่อรับฝนปลายฤดู

นางเอเลน จี ไวท์ได้กล่าวถึงฝนปลายฤดูว่า... “จะต้องชำระความบาปออกไปจากจิตใจเสียสิ้น เพื่อจะเป็นที่พำนักของพระวิญญาณ” (TM 507)

“หากเรามีจุดด่างพร้อย แม้จุดหนึ่ง ในอุปนิสัย จะไม่มีใครเลยที่จะได้รับตราประทับของพระเจ้า ดังนั้นเป็นหน้าที่ของเราที่จะแก้ไขข้อบกพร่องแห่งอุปนิสัย ชำระวิหารแห่งวิญญาณจิตให้สะอาด แล้วฝนปลายฤดูจะหลั่งไหลลงมายังเรา เหมือนที่ฝนต้นฤดูพรั่งพรูลงมายังสาวกในวันเพ็นเทคอสต์” (5T 214) 1 ยอห์น 3:3 2 โครินธ์ 7:1

3. ผู้ที่จะรับฝนปลายฤดูได้ คือผู้ที่มีชัยต่อความบาปชั่วทุกอย่างที่ล้างผลาญมนุษย์

“ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่มีใครเลยที่จะได้ชื่นชมกับ “วาระพักผ่อนหย่อนใจ” หากพวกเขาไม่มีชัยชนะเหนือศัตรูรอบด้าน หรือความหึง ความเห็นแก่ตัว ความรักในโลก ตลอดจนถึงคำพูดและการกระทำที่ไม่ดี ดังนั้น เราจึงควรเข้าใกล้พระเจ้าให้มากขึ้น และพยายามฝึกฝนให้พร้อมยืนหยัดในสงครามในวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า” (EW 71)

4. ผู้ที่มีจิตใจบริสุทธิ์ และมีชัยต่อบาปเท่านั้น ที่จะได้รับฝนปลายฤดู (See page 66)

“คนเหล่านั้นที่ได้ผจญกับการทดลองทุกอย่างและเอาชนะได้แม้ต้องสละทุกสิ่ง และยอมรับถ้อยคำแห่งพยานที่ซื่อสัตย์และสัตย์จริง จะได้รับฝนปลายฤดูและคู่ควรที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่” (1 T 187, 188)

ความบาปของอิสราเอลจะต้องถูกพิพากษาก่อน จะต้องสารภาพความบาปทุกอย่างที่สถานบริสุทธิ์ก่อนแล้วงานจึงดำเนินต่อไป (โปรดอ่านหนังสือ “วันแห่งการลบบาป”)

เวลานี้แหละ คือเวลาที่จะสารภาพ ฝนปลายฤดูจะมายังผู้มีใจบริสุทธิ์ พวกเขาจะได้รับการอย่างแน่นอน

5. คริสเตียนเซเวนเดย์แอ็ดเวนติสต์ที่รอคอยฝนปลายฤดู ให้มาชำระความบาปของพวกเขา จะไม่ได้รับฝนปลายฤดูนั้น อย่างแน่นอน

ข้าพเจ้าได้รับการทรงสำแดงว่า หากประชากรของพระเจ้าไม่พยายามทำดีที่สุดในส่วนของเขา แต่กลับรอคอยฝนปลายฤดูเพื่อชำระความบาป แก้ไขข้อบกพร่อง และชำระมลทินทุกอย่างจากเนื้อหนังและจิตวิญญาณ เพื่อประทานอำนาจในการประกาศข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามด้วยเสียงร้องอันดัง

พวกเขา จะไม่ได้รับ ฝนปลายฤดูเลยวาระแห่งการพักผ่อนหย่อนใจ หรือฤทธานุภาพของพระเจ้า จะเทมายังผู้ที่เตรียมตัวรับโดยการทำงานที่พระเจ้าทรงมอบหมายให้เท่านั้น กล่าวคือ...ให้ชำระตัวเองจากสิ่งโสम्मแห่งเนื้อหนังและจิตใจ มีความบริสุทธิ์อย่างแท้จริงด้วยการยำเกรงพระเจ้า” (1 T 619)

6. การพยายามเอาชนะความบาปทุกอย่างในอุปนิสัยเพื่อเตรียมตัวรับฝนปลายฤดู เป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างมากในเวลานี้

ผู้ที่รอที่จะเตรียมตัวสำหรับวันของพระเจ้า ก็จะไม่พร้อมในวันแห่ง ความทุกข์ยากลำบาก หรือจะในเวลาใดๆ ก็ตาม จึงไม่มีหวังสำหรับตัวเขาแล้ว (GC 620)

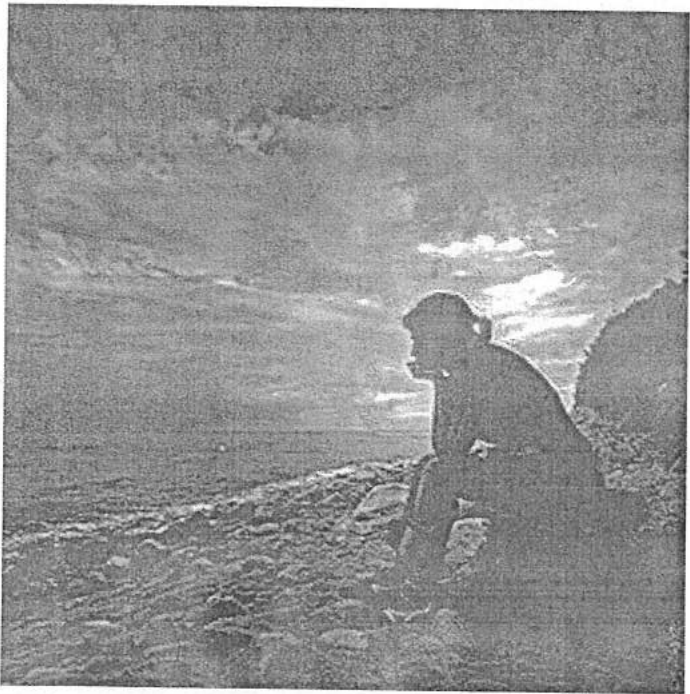
จะเกิดอะไรขึ้น กับคริสเตียนเซเวนเดย์แอ็ดเวนตีสที่รับรู้ความจริงมาเป็นเวลานานแล้ว แต่กลับไม่ดำเนินตามหลักความจริงนั้น (ดู คำอุปมาใน มัทธิว 25:1-13)

พระวิญญาณของพระเจ้าจะเสด็จผ่านเลยผู้ที่เคยได้รับโอกาสและเวลาในการพิสูจน์ตัวเองแล้ว (2 SM 15-16)

การจงใจเลือกกระทำสิ่งซึ่งรู้ว่าเป็นบาป ก็กระทำให้เสียงร้องเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์เงียบหายไป แล้วจิตวิญญาณจึงพราวจากพระเจ้า (MYP 114)

พี่น้องทั้งหลาย ท่านกำลังทำอะไรสำหรับงานอันยิ่งใหญ่ในการเตรียมตัวให้พร้อม ผู้ที่เข้าส่วนกับฝ่ายโลกก็กำลังรับเอาแม่พิมพ์ของโลกนี้ ซึ่งนำไปสู่การรับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย (5 T 216)

คนทั้งหลายที่กำลัง
รอคอยกฎหมายวันอาทิตย์
การกดขี่ข่มเหง และฝนปลาย
ฤดูให้เกิดขึ้นเพื่อจะได้กลับใจ
ในเวลานั้น ก็กำลังทำผิดอย่าง
มหันต์ พวกเขากลับจะหลง
หายไป แต่ในเวลาที่เรายังมี
ชีวิตอยู่นี้แหละ เป็นเวลาที่
สำคัญอย่างมากที่เราจะ
เตรียมตัว

หากพลไพร่ของ
พระเจ้าไม่ช่วยตัวเอง เอาแต่
ให้รอคอยพระวิญญาณบริสุทธิ์

(ฝนปลายฤดู) มาสู่สติอยู่ด้วย เพื่อให้ขจัดความผิดและแก้ไขข้อบกพร่องของตน เขาเหล่านั้นเอาแต่พึ่งพระวิญญาณเพื่อชำระตนให้พ้นมลทินของร่างกายและจิตใจ และให้มีความเหมาะสมที่จะร่วมประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ด้วยเสียงอันดังละก็ เขาทั้งหลายจะไม่ได้รับแผนอำนาจของพระเจ้าจะสถิตอยู่ด้วยก็เฉพาะผู้ที่เตรียมตัวไว้รับ โดยการกระทำกิจที่พระองค์ตรัสสั่งให้ทำ เป็นต้นว่า การชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนัง และวิญญาณจิต และจงทำให้ความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยการเกรงกลัวพระเจ้า (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 33)

อะไรคือเหตุผล ของการปฏิรูป

คำแนะนำจากข้อเขียนของบาทเวอ เลน จีไวท์
เกี่ยวกับการปฏิรูป (การเปลี่ยนแปลง) เพื่อเตรียมรับ
พุนปลายฤดู

พยานหลักฐานอย่างหนึ่งแห่งการ เปลี่ยนใจใหม่ คือ การรู้จักประมาณตน นี่เป็น
ผลอย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์การปฏิรูปเป็นเรื่องที่สำคัญจริงๆสำหรับพลไพร่ของ
พระเจ้าในวาระสุดท้าย

นางเอลเลน จี ไวท์ได้เขียนไว้ว่า...

พระเจ้าทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นว่า การปฏิรูปสุขภาพเป็นส่วนหนึ่งของข่าวแห่งทูต
สวรรค์องค์ที่สาม และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เสมือนหนึ่งแขนกับขาที่ติดกับร่างกาย
(คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 32)

นางเอลเลน จี ไวท์ยังได้กล่าวว่า

นี่เป็นข่าวสุดท้าย ไม่มีข่าวที่พระเจ้าจะประกาศอีกพระเจ้าจะไม่ทรง พระกรุณาเชิญ
มนุษย์ทั้งหลายมาหาพระองค์ภายหลังที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ประกาศข่าวแล้ว (5 T 206)

ในพระธรรมดาเนียลเขียนไว้ว่า พระองค์ตรัสว่า “ดาเนียลเอ๋ย ไปเถอะ เพราะว่า
ถ้อยคำเหล่านั้นก็ถูกปิดไว้แล้ว และถูกประทับตราไว้จนถึงวาระสุดท้าย คนเป็นอันมากจะชำระ
ตนเอง และกระทำให้ตนเองขาวสะอาดและถูกถลุง แต่คนอธรรมจะยังกระทำการอธรรม และ
ไม่มีคนอธรรมสักคนหนึ่งจะเข้าใจ แต่บรรดาคนที่ฉลาดจะเข้าใจ

ฉะนั้นเวลานี้เป็นวาระสุดท้ายแล้วเราจึงจำเป็นต้องมีการ ปฏิรูป เพื่อเป็นที่ถวาย
แก่พระเจ้า เราลืมนึกว่า กฎแห่งสุขภาพ คือ กฎของพระเจ้าและพระองค์ทรงถือว่า เราต้อง
รับผิดชอบต่อสุขภาพ การละเมิดกฎแห่งสุขภาพเป็นความบาปเท่าๆกับการละเมิดพระบัญญัติ
สิบประการ (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 17)

หากพลไพร่ของพระเจ้าไม่ช่วยตัวเอง เอาแต่ให้รอคอยพระวิญญานบริสุทธิ์ (ฝนปลาย
ฤดู) มาสู่สติอยู่ด้วย เพื่อให้ขจัดความมืดและแก้ไขข้อบกพร่องของตน เขาเหล่านั้นเอาแต่พึ่ง
พระวิญญานเพื่อชำระตนให้พ้นมลทินของร่างกายและจิตใจ และให้มีความเหมาะสมที่ จะร่วม
ประกาศข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ด้วยเสียงอันดังละก็ เขาทิ้งหลายจะไม่ได้รับแน่ อำนาจ
ของพระเจ้าจะสถิตอยู่ด้วยก็เฉพาะผู้ที่เตรียมตัวไว้รับ โดยการกระทำที่พระองค์ตรัสสั่งให้ทำ
เป็นต้นว่า การชำระตัวเราให้ปราศจากมลทินทุกอย่างของเนื้อหนัง และวิญญานจิต และจงทำให้
ความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยการเกรงกลัวพระเจ้า (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 33)

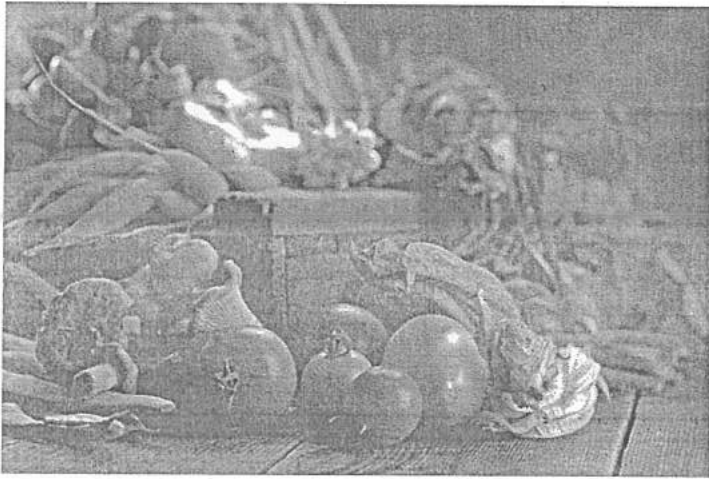
เราถูกเรียกให้ถวายพระเกียรติแก่พระเจ้าด้วยร่างกายและวิญญานของเรา เป็น
เหตุผล ที่เราปฏิรูปเรื่องสุขภาพ คือไม่ว่าจะกินหรือดื่ม ทำเพื่อถวายพระเกียรติแก่พระองค์ การ
ทานอาหารธรรมดาจะช่วยให้เราสุขภาพที่สมบูรณ์ เราควรชมความอยากของตน นี่คืองานเขน
ที่เรามักหลีกเลี่ยงไม่ยอมแบก นี่คืองานสว่างบนทางเดินของเรา (2 T 45.1) (ดู 1 โครินธ์ 6:19-20)

การเปลี่ยนแปลงใหม่จะเกิดในชีวิตของเราได้ ก็เพียงแต่ทางเดียวเท่านั้น คือ...การอาศัย
อำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์ และทางเดียวที่พระวิญญานบริสุทธิ์จะเข้าถึงเราได้ก็โดยทาง
จิตใจของเรา สิ่งใดก็ตามที่ทำให้พลังกายอ่อนแอ ย่อมทำให้จิตใจอ่อนแอด้วย ทั้งทำให้จิตใจ
หย่อนสมรรถภาพต่อการวินิจฉัยผิดและชอบ เราจึงกลายเป็นคนหย่อนสมรรถภาพ ในการเลือก
ทำความดี และขาดกำลังความตั้งใจที่จะทำสิ่งที่เรารู้ว่าเป็นการถูก" (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 48-49)

คำแนะนำพิเศษเกี่ยวกับอาหารจำพวกเนื้อ

ข้าพเจ้าได้รับนิมิตครั้งแล้วครั้งเล่าว่า พระเจ้าทรงพยายามนำเราให้กลับคืนสู่แผนเดิม
ของพระองค์ที่ละก้ำวๆ คือ... มนุษย์ควรจะดำรงชีวิตอยู่ด้วยพืชผลที่ได้จากโลกนี้ (คำแนะนำเกี่ยว
กับอาหาร 308)

เราไม่ควรให้อาหารเนื้อลงสู่กระเพาะของเราเลย การรับประทานอาหารเนื้อสัตว์เป็น
การฝืนธรรมชาติ เราควรจะหันมาปฏิบัติตามพระประสงค์ดั้งเดิมของพระเจ้า เมื่อครั้งทรงสร้าง
มนุษย์ (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 380)

เหล่าคนที่รื้อคอยการเสด็จกลับมาครั้งที่สองขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น จะเลิกรับประทานอาหารจำพวกเนื้อมากที่สุด เนื้อสัตว์จะไม่ใช่เป็นอาหารอีกต่อไป (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 381)

ถึงเวลาแล้วมิใช่หรือ ที่ทุกคนควรจะเลิกรับประทานเนื้อ ผู้ที่แสวงหาความบริสุทธิ์ศักดิ์สิทธิ์ เพื่อจะได้เป็นมิตรกับเหล่าทูตสวรรค์ จะรับประทานเนื้อสัตว์ที่ให้โทษแก่จิตวิญญาณและร่างกาย ต่อไปได้อย่างไร ให้เขาเหล่านั้นกลับมารับประทานอาหารที่สมบูรณ์และเอร็ดอร่อยที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่มนุษย์แต่เดิมนั้น (คำแนะนำเกี่ยวกับอาหาร 380)

ข้าพเจ้าได้รับทราบมาว่า ยังไม่ค่อยมีการปฏิรูปด้านสุขภาพ

แต่ก็มีคนส่วนหนึ่งที่แสดงออกถึงความเชื่อ โดยการกระทำ ขณะที่อีกหลายคนยังคงเหมือนเดิม คือ...ไม่เริ่มปฏิรูป ดูเหมือนว่าพวกเขายังมีใจที่ไม่เชื่อ เพราะการปฏิรูปด้านนี้จำกัดในเรื่องของการกิน หลายคนจึงหันหลังกลับ

พวกเขามีพระอื่นนอกเหนือพระเจ้า ความอยากในรสชาติอาหาร คือ พระของพวกเขา เมื่อขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้แล้ว คนที่ตามใจตนเองโดยการรับประทานอาหารที่เป็นโทษต่อร่างกายจะรู้สึกตัว รู้สึกถึงความบาปของตน เขารู้ว่านี่คือพระของเขาเอง

พวกเขาไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง และถึงแม้พวกเขาจะได้ยินพระคำรัสเตียนโดยตรงจากพระเจ้าว่าให้ละทิ้งความอยากที่ทำให้เสื่อมสุขภาพ

บางคนจะยังคงรักและยึดอยู่กับสิ่งให้โทษเหล่านั้น ประหนึ่งว่ายังไม่ละทิ้งรูปเคารพและไม่น่านพระเจ้าของคริสต์กับทูตสวรรค์ว่า “ปล่อยพวกเขาไปเถอะ” (1 T 4:6.1)

ข้อความสำหรับตรีเนอว

ทูตสวรรค์ได้เบนสายตาข้าพเจ้าไปจากสง่าราศี และชี้ให้ข้าพเจ้าดูพลไพร่ที่ยังเหลืออยู่ในแผ่นดินโลก ทูตสวรรค์กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “ท่านปรารถนาจะหลีกเลี่ยงให้พ้นจากภัยทรมานเจ็ดประการหรือไม่? ท่านปรารถนาจะได้รับสง่าราศี และทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ และเต็มใจที่จะทนทุกข์ทรมานเพราะเห็นแก่พระองค์หรือไม่? ถ้าเช่นนั้นท่านต้องตายเพื่อมีชีวิตอยู่ จงเตรียมพร้อม...จงเตรียมพร้อม...ท่านต้องเตรียมตัวให้พร้อมมากกว่าเวลานี้ จงยอมสละทุกสิ่งทุกอย่าง แก่พระเจ้า จงวางสิ่งสารพัดไว้บนแท่นบูชาของพระองค์...ตัวท่านเอง...ทรัพย์สินสมบัติและสารพัดทุกอย่าง” สวรรค์จะมีราคาถูกพอที่เราจะซื้อหาได้ ถ้าเรายอมทนทุกข์ทรมานเพื่อจะได้รับเอาแผ่นดินสวรรค์ เราต้องปฏิเสธตัวเองตลอดเวลา เราต้องลืมหัดถึงตัวเองทุกๆ วัน เราต้องยอมให้พระเยซูองค์เดียวปรากฏอยู่เฉพาะหน้าเรา และเราต้องฟังตาคูสง่าราศีของพระองค์อยู่เสมอ” (Early writings หน้า 66-67)

ฮีบรู 10:19-22 เหตุฉะนั้นพี่น้องทั้งหลาย เมื่อเรามีใจกล้าที่จะเข้าไปสู่สถานศักดิ์สิทธิ์โดยพระโลหิตของพระเยซู ตามทางใหม่และเป็นทางที่มีชีวิต ซึ่งพระองค์ได้ทรงเปิดออกให้เราผ่านเข้าไปทางม่านนั้น คือทางพระกายของพระองค์ และเมื่อเรามีปรารถนาใหญ่เหนือหมอกนของพระเจ้าแล้ว ก็ให้เราเข้าไปใกล้ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ด้วยใจเต็มที่มีใจที่ได้รับการทรงชำระให้สะอาดแล้ว และมีกายที่ล้างชำระด้วยน้ำบริสุทธิ์ (คริสตจักรยุค ผลิตผลแห่งบริสุทธิ์ที่สุด)

2 ทิโมธี 2:21 ถ้าผู้ใดชำระตัวให้พ้นจากสิ่งที่ไม่มีความ เขาก็จะเป็นภาชนะที่มีค่า ซึ่งชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เหมาะที่เจ้าของเรือนจะใช้ให้เป็นประโยชน์ พร้อมกับการดีทุกอย่าง

ทฤษฎีเกี่ยวกับวิญญาณ

คำว่า "วิญญาณ" มาจากไหน

ถ้าเราอยากจะทำบวว่า วิญญาณ มาจากไหน หรือว่า วิญญาณมีจริงหรือไม่ ให้เรา
ย้อนไปดูการทรงสร้างของพระเจ้าว่าแรกเริ่มพระเจ้าทรงสร้างมนุษย์อย่างไร

ปฐมกาล 2:7 พระเจ้าทรงปั้นมนุษย์ด้วยผงกลีดิน ระบายลมปราณเข้าทางจมูก มนุษย์
จึงเป็นผู้มีชีวิต

มีอยู่สองสิ่งที่เกิดขึ้นในการทรงสร้างของพระเจ้า คือ (1) พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์
จากผงกลีดิน หรือ จากดินนั่นเอง และ (2) พระองค์ทรงระบายลมปราณเข้าทางจมูกของเขา
เป็นลมปราณแห่งชีวิต มนุษย์จึงเกิดมาเป็นจิตวิญญาณที่มีชีวิตได้

ลมปราณ ของพระเจ้าที่ระบายเข้าทางจมูกของมนุษย์นั้นเรียกว่า "จิตวิญญาณ" จิต
วิญญาณเป็นชนิดเดียวกับลมหายใจแห่งชีวิตของพระเจ้า หรือเป็นฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า
พระเจ้าไม่ได้เอาตัววิญญาณใส่เข้าไปในมนุษย์ วิญญาณนั้นเกิดจากผลของลมหายใจเข้าไปใน
ตัวมนุษย์ต่างหาก เช่นเดียวเมื่อมนุษย์ตายแล้วร่างกายกลับเป็นดิน และลมปราณกลับสู่พระเจ้า

ปัญญาจารย์ 12:7 และผงกลีกลับไปเป็นดินอย่างเดิม และจิตวิญญาณกลับไปสู่พระเจ้า
ผู้ประทานให้มานั้น พระคัมภีร์ไม่ได้บอกว่า วิญญาณ ไปหาพระเจ้า แต่บอกว่า จิตวิญญาณ
กลับไปหาพระเจ้า

เอเสเคียล 18:4 กล่าวว่า คุณเกิด ชีวิตทั้งสิ้นเป็นของเรา ชีวิตของบิดาเป็นของเราฉันใด
ชีวิตของบุตรก็เป็นของเราฉันนั้น ชีวิตใดทำบาปก็จะตาย ในพระคัมภีร์ข้อนี้บอกว่า ชีวิตหรือ
ลมปราณที่เรามีในร่างกายเป็นของพระเจ้า

กิจการของอัครทูต 27:59 สทเฟ่นเมื่อเขาจะตายเขาร้องต่อพระเจ้าอย่างไร เขาจึงเอาหิน
ขว้างสทเฟ่น เมื่อกำลังอ่อนวอนองค์พระผู้เป็นเจ้าอยู่ว่า "ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงโปรดรับ
จิตวิญญาณของข้าพระองค์ด้วย"

เกิดอะไรขึ้นเมื่อภายหลังความตายที่ตรงกันข้ามกับสิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการทรงสร้าง
ร่างกายกลับกลายเป็นผงคลีดิน และจิตวิญญาณ หรือลมปราณ ซึ่งจะกลับไปสู่พระเจ้า ผู้ทรง
เป็นผู้ประทานเข้าสู่มนุษย์ในตอนเริ่มต้น (ยากอบ 2:26, โยบ 27:3, 33:4)

สดุดี 104:29-30 เมื่อพระองค์ทรงซ่อนพระองค์ไว้ มันทิ้งหลายก็ลำบากใจ เมื่อ
พระองค์ทรงเอาลมหายใจมันไปเสีย มันก็ตาย และกลับเป็นผงคลี เมื่อพระองค์ทรงส่งวิญญาณ
ของพระองค์ออกไป มัน ก็ถูกสร้างขึ้นมา...

ดังนั้นคำว่า "จิตวิญญาณ" และ "ลมปราณ" ของคนๆหนึ่งมีความหมายเหมือนกัน
โยบ ยังกล่าวอีกว่า จิตวิญญาณ และลมปราณอยู่ในจมูก โปรดจำว่าพระเจ้าทรงระบาย "ลม
ปราณ" ในจมูกของอาดัมขณะที่พระองค์ทรงสร้าง (ปฐมกาล2:7) ดังนั้นจิตวิญญาณที่กลับคืนสู่
พระเจ้า เมื่อคนๆหนึ่งตายเป็นลมปราณ ไม่ใช่วิญญาณแยกออกจากร่าง พระคัมภีร์ไม่เคยกล่าว
ว่า วิญญาณที่แยกออกจากร่างได้กลับคืนสู่พระเจ้าเมื่อเสียชีวิต

เมื่อคนใดคนหนึ่งตาย เขาจะไม่รับรู้ถึงสิ่งต่างๆที่กำลังเกิดขึ้น และเขาไม่สามารถ
จดจำสิ่งที่เขาเคยทำเมื่อยังมีชีวิตอยู่

โยบ 14:21 บรรดาบุตรของเขาได้รับเกียรติและเขาก็ไม่ทราบ เขาทั้งหลายตกต่ำลง แต่
เขาหาหยังรู้ไม่

สดุดี 146:3-4 อย่าวางใจในเจ้านาย ในบุตรของมนุษย์ ซึ่งไม่มีความช่วยเหลืออยู่ใน
ตัวเขา เมื่อลมหายใจของเขาพรากไป เขาก็กลับคืนเป็นดิน ในวันเดียวกันนั้นความคิดของเขา
ก็พินาศ

ปัญญาจารย์ 9:5-6, 10 แต่คนตายแล้วก็ไม่รู้อะไรเลย เขาหาได้รับรางวัลอีกไม่ ด้วยว่า
ใครๆ ก็พากันลืมเขาเสียหมด ความรักของเขาไม่น้อยกว่าความชัง และความอิจฉาของเขา
ได้สาปสูญไปตามกันนานแล้ว ในบรรดาการที่บังเกิดขึ้นภายใต้ดวงอาทิตย์ เขาทั้งหลายหา
มีส่วนร่วมอีกต่อไปไม่ มือของเจ้าจับทำการงานอะไร จงกระทำการนั้นด้วยเต็มกำลังของเจ้า
เพราะว่าในแดนคนตายที่เจ้าจะไปนั้น ไม่มีกิจการหรือแนวความคิด หรือความรู้ หรือสติปัญญา

พระคัมภีร์โคกล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า คนตายแล้วไม่สามารถจะทำอะไรได้เลย และไม่
รู้อะไรเลยเกี่ยวกับสิ่งที่บังเกิดบนโลก

สดุดี 115:17 คนตายไม่สรรเสริญพระเจ้า

สดุดี 6:5 ในความตาย ไม่มีการระลึกถึงพระองค์แล้ว

โยบ 7:10 เขาไม่กลับไปเรือนของเขาอีก หรือที่อยู่ของเขาก็ไม่รู้จักเขาอีกเลย
อิสยาห์ 38:18 คนตายโมทนาพระคุณพระองค์ไม่ได้ ความมรณาสรรเสริญพระองค์ไม่ได้
มีคนจำนวนมากในโลกต่างก็เชื่อว่า เมื่อคนตายแล้วได้ไปอยู่สวรรค์ แต่ก็มีคริสเตียน
จำนวนมากเหมือนกันเชื่อว่าเมื่อคนตายแล้วเขาจะไปอยู่กับพระเจ้า ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร พระ
คัมภีร์มีคำตอบ

โยบ 21:32 และเมื่อคนทรมานเขาไปยังหลุมศพ ก็มียามเฝ้าที่อุโมงค์

ยอห์น 5:28-29 อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์
ฝังศพ จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่
ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่ว ก็ฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา

ในพระคัมภีร์ได้บอกเราว่า ผู้ที่ตายไปแล้ว ทั้งคนชอบธรรมและคนอธรรม ต่างก็อยู่
ในหลุมฝังศพของตัวเอง และพวกเขาจะได้ยินพระสุรเสียงของพระเยซูทรงเรียกเขาออกมาจาก
หลุมฝังศพ เพื่อรับรางวัลหรือ เพื่อการพิพากษาลงโทษ เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จกลับมา
ครั้งที่สอง

ในพระคัมภีร์พระเยซูทรงเปรียบเทียบกับความตาย เหมือนกับกรนอนหลับ

ตัวอย่างเรื่องความตายของลาซารัส “พระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงตรัสกับเขาว่า “ลาซารัส
สหายของเราหลับไปแล้ว แต่เราไปเพื่อจะปลุกเขาให้ตื่น” พวกเขาทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า
ถ้าเขาหลับอยู่เขาก็คงจะหายดี” พระเยซูตรัสถึงความตายของลาซารัส แต่พวกเขาทูลคิดว่า
พระองค์ตรัสถึงการนอนหลับพักผ่อน ฉะนั้นพระเยซูจึงตรัสกับเขาตรงๆ ว่า “ลาซารัสตายแล้ว”

พระคัมภีร์อ้างอิงบ่อยครั้งถึงความตายก็เป็นแค่การล่องหลับไปเท่านั้น ความตายเป็น
สภาวะที่ไม่รู้สึกตัวอย่างสิ้นเชิง ไม่ว่าจะหลังความตาย 15 นาที หรือผ่านไปแล้วพันปีก็ยอม
เหมือนกัน ความตายเป็นเพียงการนอนหลับในหลุมฝังศพจนกว่าจะฟื้นคืนชีพขึ้นมาอีกครั้ง โดย
พระเยซูคริสต์

คำสอนที่ว่า วิญญาณของคนตายเป็นทูตสวรรค์ หรือ วิญญาณกลายเป็นผีว่ามีอยู่
จริง ซึ่งสามารถที่จะทำการติดต่อได้ คำสอนนี้ไม่ได้เป็นหลักคำสอนที่มีรากฐานตามพระคัมภีร์

มีตัวอย่างในพระคัมภีร์เกี่ยวกับคนตายแล้วสามารถติดต่อได้จริงหรือปล่าว ถ้าจริง
มาจากพระเจ้า หรือว่า มาจากซาตาน

1 ซามูเอล 28:15 แล้วซามูเอลพูดกับซาอูลว่า “ท่านรบกวนเราด้วยเรียกเราขึ้นมาทำไม” ซาอูลทรงตอบว่า “ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนัก เพราะคนฟีลิสเตียกำลังมาทำสงครามกับข้าพเจ้า และพระเจ้าทรงหันจากข้าพเจ้าเสียแล้ว มิได้ทรงตอบข้าพเจ้าอีกเลย ไม่ว่าโดยผู้เผยพระวจนะ หรือโดยความฝัน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอเรียกท่านขึ้นมาเพื่อท่านจะได้แจ้งว่า ข้าพเจ้า จะกระทำประการใดดี”

จากเรื่องนี้มีข้อคิดที่สำคัญอยู่ 3 ขั้นตอน คือ

1. พระเจ้าได้ทรงตรัสกำชับไว้อย่างชัดเจนว่า บรรดาพวกแม่มดหมอผีที่ปวงจะต้อง ถูกขับออกจากแผ่นดิน อิสราเอล และให้โทษถึงตาย ในสมัยพันธสัญญาเดิม จำเพราะพระพักตร์ของพระเจ้าแล้ว บรรดาคนทรงเจ้าเข้าผีนั้นเป็นงานของผีร้าย เป็นอำนาจของซาตาน

เฉลยธรรมบัญญัติ 18:10-15 อย่าให้มีคนหนึ่งคนใดในหมู่พวกท่านซึ่งให้บุตรชาย หรือบุตรหญิงของเขาลุยไฟ อย่าให้ผู้ใดเป็นคนทำนาย เป็นหมอดู เป็นหมอบีบขามดูเหตุการณ์ หรือเป็นนักวิทยาคม เป็นหมอผี เป็นคนทรง เป็นพ่อมด แม่มด หรือเป็นหมอพราย ผู้ใดที่กระทำอย่างนี้ย่อมเป็นที่รังเกียจแก่พระเจ้า เพราะกระทำการสิ่งฟุ้งเกียจเหล่านี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านทั้งหลาย จึงทรงขับไล่เขาเสียจากท่าน ท่านทั้งหลายจงเป็นคนปราศจากคำหึงต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน เพราะว่าประชาชาติเหล่านี้ ซึ่งท่านกำลังจะไปจับไล่นั้นเชื่อฟังหมอดูและคนทำนาย แต่ส่วนตัวท่านนั้นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านไม่ทรงยินยอมให้ท่านกระทำเช่นนั้น “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่านจะโปรด ให้ผู้เผยพระวจนะอย่างข้าพเจ้านี้เกิดขึ้นในหมู่พวกท่านจากพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังเขา

2. กษัตริย์ซาอูล ได้ปฏิเสธคำแนะนำของซามูเอลอย่างสิ้นเชิง เขาได้อธิษฐานทูลถามพระเจ้าแต่ไม่ได้รับคำตอบ (1 ซามูเอล 28:6 และเมื่อซาอูลทูลถามพระเจ้า พระเจ้ามิได้ทรงตอบพระองค์ ไม่ว่าด้วยความฝัน หรือด้วยอุรัม หรือด้วยผู้เผยพระวจนะ) ด้วยเหตุผลที่แท้จริง เหตุที่ ซาอูลไปหาคนทรงผี ก็เพราะไม่ได้รับคำตอบจากพระเจ้า สิ่งที่กษัตริย์ซาอูล ได้เห็นท่านซามูเอลนั้นก็ไม่ใช่ซามูเอลจริงๆ ขอให้เราสังเกตอย่างระมัดระวัง

พระคัมภีร์กล่าวว่า คนทรงผีได้เห็น “หม่อมฉันเห็นเทพยเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน” แล้ว ซาอูลก็ถูก “ล่อลวง” เขาได้เห็น ซามูเอล (1 ซามูเอล 28:13-14 พระราชาตรัสแก่นางว่า “อย่ากลัวเลย เจ้าได้เห็นอะไร” และหญิงนั้นกราบทูลซาอูลว่า “หม่อมฉันเห็นเทพยเจ้าองค์หนึ่งเสด็จขึ้นมาจากแผ่นดิน” พระองค์ถามนางว่า “รูปร่างของเขาเป็นอย่างไร” และนาง

ตอบว่า “เป็นผู้ชายแก่ขึ้นมาผมเสียคลุมกายอยู่” ชาอูลก็ทรงทราบว่าเป็นชามูเอล พระองค์ทรง
โน้มพระกายลงถึงดินกราบไหว้) ด้วยว่า “คนตายแล้วไม่รู้อะไรเลย” ปัญญาจารย์ 9:5

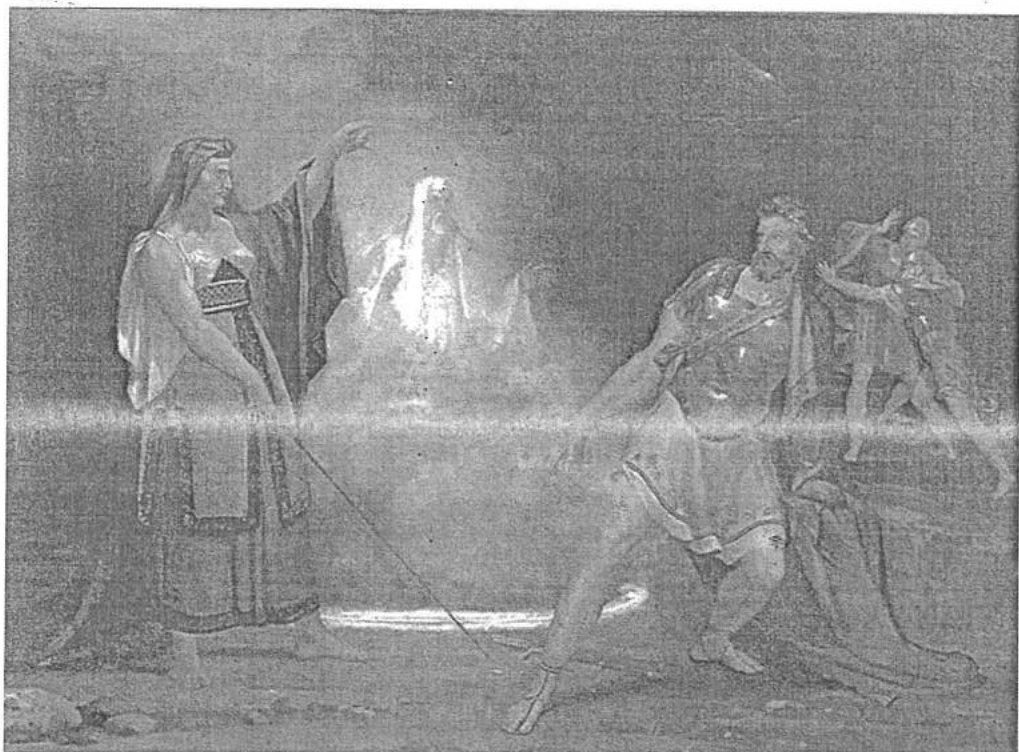
ซาตานได้ปลอมแปลงตัวเหมือนกับคนที่เรารัก มันทำได้เหมือนกับร่างคนที่ตายไป
แม้แต่เสียงที่พูดก็เหมือนกับเสียงคนที่ตาย (วิวรณ์ 16:14)

3. ผลที่กษัตริย์ชาอูล มาเยี่ยม คนทรงผีคราวนี้ และพระองค์ไม่ได้กลับใจสำราญภาพ
ความผิดบาปที่ตัวได้กระทำ แต่ก็ยังกะทำให้ กษัตริย์ ชาอูล ท้อถอย และพบกับความตายใน
ที่สุด (1 ซามูเอล 28:16, 20-21, 31:3-4, 9-10) เขาได้ถูกทดลองลงโดยซาตาน เขาได้ยอมอ่อนน้อมต่อ
ผีร้าย

สิ่งที่กษัตริย์ชาอูลเห็นนั้น เป็นชามูเอล จริงหรือไม่ ดูใน วิวรณ์ 16:14 ด้วยว่าผีเหล่า
นั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ

ทูตสวรรค์ ถูกเรียกว่า “วิญญาณผู้ปรนนิบัติ”

ฮีบรู 1:14 ทูตสวรรค์ทั้งปวง เป็นแต่เพียงวิญญาณผู้ปรนนิบัติ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วย
เหลือบรรดาผู้ที่จะได้รับ ความรอดกระนั้นมิใช่หรือ ที่พระองค์ทรงส่งไปช่วยเหลือบรรดาผู้ที่ได้
รับความรอดบนโลกนี้

ดังนั้นพวกทูตสวรรค์ที่ถูกขับไล่ออกจากสวรรค์พร้อมกับซาตาน (วิวรณ์ 12:7-9) จึงเป็นวิญญานเหมือนกัน แต่เป็นวิญญานชั่ว เป็นวิญญานผีร้ายที่ล่องลงมนุษย์โดยการอัศจรรย์ (วิวรณ์ 16:13-14) วิญญานเหล่านี้ใช้ “การอธิษฐานต่างๆ และหมายสำคัญ และการอัศจรรย์แห่งความเท็จ” (2 เธสะโลนิกา 2:9) และสามารถกระทำ “ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย” (วิวรณ์ 13:13) เมื่อคนทรงอ้างว่าสามารถติดต่อกับวิญญานของผู้ตายได้ แท้ที่จริงแล้ว เขากำลังติดต่อกับทูตสวรรค์ที่ลุ่มลงในความบาปที่ถูกขับไล่ออกจากสวรรค์พร้อมกับซาตาน (อิสยาห์ 8:19,20)

คำโกหกหลอกลวงครั้งแรกที่ซาตานบอกกับมนุษย์คือ “เจ้าจะไม่ตายจริงดอก” ปฐมกาล 3:4 ซาตานต้องการให้มนุษย์เชื่อว่าวิญญานของคนตายยังมีชีวิตอยู่ เพื่อที่ทูตสวรรค์ของมันสามารถที่จะปลอมตัวเป็นสาวก ผู้พยากรณ์ และผู้นำที่ชอบธรรมที่ตายไปแล้ว และเพื่อที่ว่ามันสามารถที่ปลอมตัวเป็นทูตแห่งความสว่างได้ (2 โครินธ์ 11:13-15)

ดังนั้นมันจึงสามารถล่องลงคนเป็นล้านๆได้ การใช้วิญญานชั่วเหล่านี้ เราเรียกว่า “ลัทธิทรงวิญญาน” มันมีพื้นฐานอยู่บนความเชื่อสองอย่างคือ (1) คนตายยังมีชีวิต และ (2) วิญญานเหล่านั้นสามารถติดต่อกับท่านได้ หรือท่านสามารถติดต่อบุคคลเหล่านั้นได้

นี่เป็นหนึ่งในหลักคำสอนของซาตานที่อันตรายที่สุด เชื่อหรือไม่ว่าคนเกือบทั้งโลกในทุกวันนี้เชื่อเรื่องนี้ คนทรงแห่งเมืองเอนโคโรไม่ได้เรียกขามูเอลขึ้นมา แต่เธอเห็นทูตสวรรค์ชั่วที่ปลอมตัวเป็น ขามูเอลต่างหาก

พระเจ้าทรงเตือนประชากรของพระองค์ให้ระวังอย่าเข้าไปมีส่วนร่วมในแผนการล่องลงของซาตาน เลวีนิติ 20:27 ชายหรือหญิงคนใดที่เป็นคนทรงหรือพ่อมดแม่่มด จงฆ่าเสียจงเอาหินขว้าง ที่เขาต้องตายนั้นเขาเองรับผิดชอบ 1 ทิโมธี 4:1 ค่อยไปภายหน้าจะมีบางคนละทิ้งความเชื่อ โดยหันไปเชื่อฟังวิญญานที่ล่องลง และฟังคำสอนของพวกผีปีศาจ เอเฟซัส 5:11 และอย่าเข้าส่วนกับกิจการของความมืดอันไร้ผล

จริงหรือที่ว่า วิญญาน นั้นเป็นอมตะ แต่ร้ายกาจเท่านั้นที่ตาย

เอเสเคียล 18:4 กล่าวไว้ว่า ชีวิตใดทำบาปก็จะต้องตาย แสดงว่า

1 ทิโมธี 6:15-16 ซึ่งพระเจ้าผู้เสวยสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเทพเจ้าทั้งปวง จะทรงสำแดงให้ปรากฏใน

เวลาอันควร พระองค์ผู้เดียวทรงอมตะ และทรงสถิตในความสว่างที่ซึ่งไม่มีคนใดจะเข้าไปถึง ผู้ซึ่งมนุษย์ไม่เคยเห็น และจะเห็นไม่ได้ พระเกียรติและฤทธานุภาพอันถาวรจะมีแก่พระองค์นั้น อาเมน

มนุษย์มีสภาพเป็นอมตะ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้น ที่ทรงเป็นอมตะ

คำสอนที่ได้รับการยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่า วิญญาณคนตายไม่ตาย และเป็นอมตะ ไม่พบในพระคัมภีร์ คำสอนนั้นเป็นเพียงคำสอนของมนุษย์ แต่ว่าถึงแม้มนุษย์มีสภาพเป็นอมตะ แต่เขาสามารถจะมีสภาพเป็น อมตะ ได้เมื่อเขาเป็นผู้ชอบธรรม ในสายพระเนตรพระเจ้า

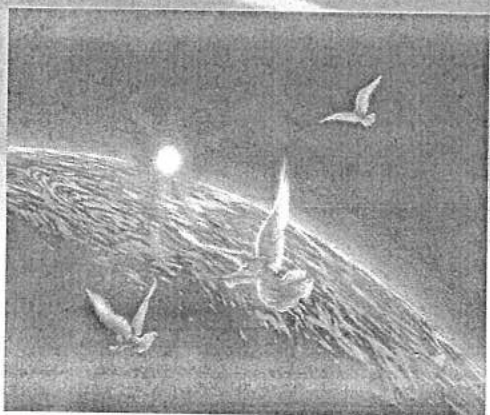
1 โครินธ์ 15:51-53 ...แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงระยะเวลาเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาจากเน่าเปื่อย...สิ่งซึ่งเน่าเปื่อยนี้ต้องสวมซึ่งไม่เน่าเปื่อย และสภาพมตะนี้ต้องสวมสภาพอมตะ

1 เธสะโลนิกา 4:16 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยลำเนียงเรียกของเทพคีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน

ผู้ชอบธรรมคือผู้ที่เชื่อในพระเยซู และตายในความเชื่อนั้นจะได้รับร่างกายอันเป็นอมตะ เมื่อฟื้นขึ้นอีกครั้งหนึ่ง คนชั่วร้ายจะไม่ได้รับ

ปิดประตูพระกรุณา

ข่าวทูตสวรรค์สามองค์เป็นข่าวสารการเตือนเข้าสู่สวรรค์เป็นครั้งสุดท้ายของพระเจ้า ที่มีค้อมนุษย์ในวาระสุดท้าย เมื่อเวลาของการประกาศข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สามสิ้นสุดลง นั่นหมายถึงเวลาพระกรุณาที่มนุษย์กลับใจสิ้นสุดลงแล้ว หนังสือวิญญานแห่งคำพยากรณ์กล่าวว่า

“เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุดของสถานบริสุทธิ์บนสวรรค์เพื่อจะปฏิบัติงานครั้งสุดท้ายเกี่ยวกับการไถ่บาป พระองค์ได้ทรงมอบหมายให้ผู้รับใช้ของพระองค์ประกาศข่าวครั้งสุดท้าย ซึ่งสำแดงพระกรุณาของคุณของพระองค์แก่ชาวโลก คือคำประกาศของทูตสวรรค์องค์ที่สามนี้มีปรากฏในพระธรรมวิวรณ์บทที่ 14 ภายหลังจากที่ได้ประกาศข่าวนี้แล้วอัครสาวกยอห์นได้เห็นบุตร

มนุษย์เสด็จมาด้วยรัศมีภาพอันรุ่งเรือง เพื่อเก็บเกี่ยวพืชผลของแผ่นดินโลก (ดวงประทีปแห่งรัก หน้า 221)

นี่เป็นข่าวสุดท้าย ไม่มีข่าวที่พระเจ้าจะประกาศอีก พระเจ้าจะไม่ทรงพระกรุณาเชิญมนุษย์ทั้งหลายมาหาพระองค์ ภายหลังจากที่ทูตสวรรค์องค์ที่สามได้ประกาศข่าวแล้ว (ตีบสมบัติ หน้า 296)

เมื่อข่าวทูตสวรรค์สิ้นสุดลงจะเกิดอะไรขึ้นกับมนุษยโลก

ข้าพเจ้าได้เห็นช่วงเวลาสิ้นสุดของการประกาศข่าวทูตสวรรค์องค์ที่สาม ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าได้สวมทับคนของพระองค์ พวกเขากระทำงานของตนได้สำเร็จและกำลังเตรียมตัวสำหรับชั่วโมงแห่งความทุกข์ยากที่กำลังรออยู่เบื้องหน้า พวกเขาได้รับฝนปลายฤดู คือการทรงสถิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า และคำพยานที่มีชีวิตได้รับการฟื้นฟู คำเตือนสุดท้ายถูกเปล่งประกาศออกไปทุกหนทุกแห่ง เกิดการกระตือรือร้นและมนุษย์ผู้ปฏิเสธข่าวสารนั้นก็โกรธเคือง (EW 279.1)

ข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์ต่างรีบชักไขว้ไปมาในสวรรค์ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งถือเขาสัตว์ใส่น้ำหมึกที่ข้างกายกลับมาจากโลกเพื่อรายงานให้พระเยซูว่าได้ทำงานที่รับมอบหมายสำเร็จแล้ว ผู้ชอบธรรมทั้งหลายก็ถูกนับไว้และได้รับการประทับเรียบร้อย แล้วข้าพเจ้าเห็นพระเยซูผู้ทรงทำหน้าที่อยู่หน้าหีบพันธสัญญาที่บรรจพระบัญญัติสิบประการนั้น ทรงปล่อยเครื่องหอมลงแล้ว ชูพระหัตถ์ทั้งสองขึ้น คริสต์ด้วยพระสุรเสียงอันดังว่า “สำเร็จแล้ว” จากนั้นทูตสวรรค์ทั้งหลายวางมงกุฏของตนลงเมื่อได้ยินพระเยซูตรัสขึ้นอีกว่า “ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาประพटติอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขากระทำการชอบธรรมต่อไป และ ผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป” (EW 279.2)

สิ้นสุดเวลาสำหรับผู้ที่ไม่ยอมกลับใจ

ขณะที่พระเยซูเสด็จออกจากห้องอภิสุทธิสถาน ข้าพเจ้าได้ยินเสียงกระดิ่งที่ฉลองของพระองค์ คือเมื่อพระองค์เสด็จออกไปความมืดที่ปกคลุมมนุษย์โลก จากนั้นจะไม่มีคนกลางระหว่างคนบาปกับพระเจ้าผู้กริ้วโกรธ เพราะเมื่อพระเยซูทรงยืนอยู่ระหว่างพระเจ้ากับคนบาปมนุษย์ได้รับการเห็นยวรั้ง แต่เมื่อพระองค์ทรงก้าวออกจากที่ซึ่งอยู่ระหว่างมนุษย์กับพระบิดาแล้ว ก็ไม่มีการเห็นยวรั้งอีกเลย ซาตานจึงได้อำนาจควบคุมจิตใจที่แข็งกระด้าง การทูลขอร้องจะไม่เกิดขึ้นขณะที่พระองค์ปฏิบัติหน้าที่ในสถานบริสุทธิ์ แต่เมื่องานของพระองค์สำเร็จและการไหว้วอนเพื่อคนบาปสิ้นสุด จะไม่มีอะไรขวางกั้นพระอาชญาของพระเจ้าซึ่งจะตกลงอย่างท่วมท้นยังศิระษะของคนอธรรมผู้ไม่มีเกราะกำบังใดๆ คือผู้ที่ดูหมิ่นความรอดและเกลียดชังคำติเตียน ในช่วงเวลาอันน่ากลัว คือภายหลังจากที่พระเยซูปฏิบัติหน้าที่เป็นคนกลางแล้ว ผู้ชอบธรรมจะดำเนินชีวิตอยู่ตรงหน้าพระพักตร์ของพระเจ้าโดยปราศจากคนกลาง ทุกๆ คนถูกตัดสิ้น เพชรทุกเม็ดถูกนับไว้ ขณะนั้นพระเยซูทรงคอยอยู่บริเวณชั้นนอกของสถานบริสุทธิ์ในสวรรค์และความบาปที่มนุษย์สารภาพเมื่ออยู่ในห้องนั้นถูกวางไว้บนซาตานผู้เป็นต้นเหตุแห่งบาปและต้องได้โทษอย่างทรมาณ (EW 280.2)

ไม่มีเสียงการประกาศข่าวประเสริฐอีกต่อไปในเวลานั้น

จากนั้นข้าพเจ้าเห็นพระเยซูถอดฉลองบูโรหิตออกแล้วสวมพระองค์ด้วยฉลองขององค์กษัตริย์อันสง่างาม ที่พระเศียรของพระองค์มีมงกุฏมากมาย เป็นมงกุฏซ้อนมงกุฏ แล้วพระองค์ก็เสด็จออกจากสวรรค์พร้อมกับเหล่าทูตสวรรค์ที่ห้อมล้อมอยู่ ภัยพิบัติก็ตกลงมายังมนุษย์โลก บ้างก็ประณามแช่งด่าพระเจ้า บ้างก็รีบวิ่งไปหาคนของพระเจ้าเพื่ออ่อนวอนขอให้สอนว่าจะพ้นจาก

การพิพากษาของพระองค์อย่างไร แต่ผู้ชอบธรรมจะไม่มีสิ่งใดให้ เพราะเขาได้ร้องให้เพื่อคนบาป อธิษฐานด้วยความปวดร้าวใจ แยกภาระแห่งการประกาศ ตักเตือนด้วยถ้อยคำสุดท้าย สิ่งเหล่านี้ผ่านพ้นไปแล้ว จะไม่มีการเชื้อเชิญด้วยถ้อยคำอ่อนหวานอีกต่อไป เมื่อผู้ชอบธรรมและพลไพร่ทั้งปวงมุ่งความสนใจไปที่ความรอด พวกเขาจะไม่สนใจเรื่องของตนเองอีก เขาได้โอกาสที่จะเลือกชีวิตหรือความตายแล้ว หลายคนปรารถนาชีวิตแต่มิได้พยายามไขว่คว้า พวกเขาไม่ได้เลือกเอาชีวิตเลยและบัดนี้ไม่มีโลหิตชำระความบาป ไม่มีพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะอ่อนน้อมเพื่อเขาว่า “โปรดให้เวลาแก่พวกเขาเถิด” ทั้งสวรรค์เข้ามาใกล้พระเจ้าเมื่อพระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” แผนการแห่งการไถ่ให้รอดได้สำเร็จแล้ว แต่มีน้อยคนยอมรับการไถ่ และเมื่อไม่มีพระคำรัสที่เปี่ยมด้วยพระกรุณาแล้ว ความกลัวและความสยองขวัญบังเกิดแก่คนธรรมดา ในช่วงเวลาอันน่าหวาดผวานั้นพวกเขาก็ได้ยินเสียงร้องขึ้นว่า “สายไปแล้ว สายไปแล้ว” (EW 281.1)

ผู้ที่มีได้สนใจพระวจนะของพระเจ้าต่างรุกรูกรุนเดินทางข้ามทะเล จากเหนือจรดใต้ เพื่อเสาะหาพระคำของพระเจ้า ทูตสวรรค์กล่าวว่า “พวกเขาจะไม่พบ” เกิดภัยพิบัติบนแผ่นดิน มิใช่การกัณฑ์อาหารหรือการขาดน้ำ แต่เป็นการขาดแคลนพระวจนะของพระเจ้า ไม่มีแม้พระคำรัสสักคำจากพระเจ้า พวกเขาจะหิวและกระหายต่อไป วันแล้ววันเล่าที่เขาพากันดูหมิ่นความรอดและให้ความสำคัญกับทรัพย์สินและบำเรอความสุขในโลกมากกว่าสมบัติในสวรรค์ พวกเขาได้ปฏิเสธพระเยซูและเหยียดหยามพลไพร่ของพระองค์ “ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป” (EW 281.2)

ความทุกข์ทรมานถึง 10 เท่า สำหรับศาสนจารย์ผู้ที่ไม่ได้เอาใจใส่ในการประกาศเตือน

คนธรรมดามากมายโกรธแค้นเมื่อต้องทรมานด้วยภัยพิบัติ เป็นภาพแห่งความทรมานที่น่ากลัวยิ่ง พ่อแม่คำทอนบุตรของตนด้วยความเจ็บปวด ลูกๆ ก็กระทำกับพ่อแม่ และพี่น้องชายหญิงเช่นกัน เสียงร้องให้คร่ำครวญดังกึกก้องจากทั่วทิศ ผู้คนร้องว่า “แกนั้นแหละที่ไม่ได้บอกความจริงให้รู้ ฉันทจะได้ไม่ต้องทรมานอย่างเวลานี้” ผู้คนหันไปตำว่าศาสนาจารย์ด้วยความเคียดแค้น กล่าวว่า “คุณมิได้เตือนเราแต่กลับบอกว่า คนทั้งโลกจะกลับใจและร้องไห้เอง อยู่อย่างสงบเถอะไม่ต้องกลัวสิ่งที่จะเกิดขึ้นมา คุณไม่ได้บอกให้เราสู้เกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งความทุกข์ทรมานนี้เลย แต่สำหรับคนที่มาตักเตือนเรา คุณก็บอกว่าเป็นพวกคลั่งและพวกคนชั่วที่จะทำลายเรา” ข้าพเจ้าเห็นว่าศาสนาจารย์เหล่านั้นมิได้รอดพ้นจากพระอาญาของพระเจ้า แต่กลับได้รับความทรมานถึงสิบเท่า (EW 282.1)

พระเจ้าทรงประทานพระวจนะสำหรับทุกคน เพื่อเขาจะเรียนรู้หนทางสู่ชีวิต จะไม่มีใครกระทำให้ติดหากเขายอมรับเงื่อนไขแห่งความรอดที่มีในพระวจนะของพระองค์ ประตูประกฤษณามีให้สำหรับทุกๆ คน เพื่อเป็นเวลาที่เขาจะปรับปรุงตัวให้พร้อมสู่ชีวิตนิรันดร์ ทุกคนได้รับโอกาสที่จะเลือกเอาชีวิตหรือความตาย มนุษย์จะถูกพิพากษาตามระดับแสงแห่งความรู้ที่พวกเขาได้รับ ส่วนคนที่ยังไม่ได้รับแสงสว่าง ความมืดและความมืดที่เขามีก็น่าจะไม่เป็นโทษสำหรับเขา พวกเขาไม่มีบาปแห่งการปฏิเสธความจริงที่พวกเขาไม่ได้รับ ทุกคนจะถูกทดสอบก่อนที่พระเยซูจะเสด็จออกจากห้องอภิสุทธิสถาน ประตูประกฤษณาของทุกคนก็ปิดเมื่อการอ้อนวอนเพื่อคนบาปสิ้นสุดลง และการทรงชำระหนี้แห่งความบาปก็จะเกิดขึ้น (2 T 691.1)

ตัวอย่างการปิดประตูพระกรุณาในสมัยของโนอาห์

มีการปิดประตูพระกรุณาในสมัยของโนอาห์ ในเวลานั้นมีการถอนพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าออกจากเผ่าพันธุ์ของมนุษย์แห่งบาปผู้ซึ่งถูกทำลายล้างด้วยเหตุการณ์น้ำท่วมโลก

ปฐมกาล 6:1-3 มนุษย์เริ่มทวีมากขึ้นบนแผ่นดินและมีบุตรหญิง บุตรชายของพระเจ้าเห็นว่าบุตรหญิงของมนุษย์งามดี ก็เลือกและรับไว้เป็นภรรยา พระเจ้าจึงตรัสว่า “วิญญาณของเราจะไม่สถิตอยู่ในมนุษย์ตลอดกาล เพราะมนุษย์เป็นแต่เนื้อหนัง อายุของเขาจะไม่เกินร้อยยี่สิบปี”

ปฐมกาล 6:5-7, 13 พระเจ้าทรงเห็นว่าความชั่วช้าของมนุษย์มีมากบนแผ่นดิน และทรงเห็นว่าเก้าความคิดในใจของเขาล้วนเป็นเรื่อง ร้ายเสมอไป พระเจ้าจึงเสียพระทัยที่ได้สร้างมนุษย์ไว้บนแผ่นดินและโทมนัส พระเจ้าจึงตรัสว่า “เราจะกวาดล้างมนุษย์ที่เราได้สร้างมานี้ไปเสียจากแผ่นดิน ทั้งมนุษย์สัตว์กับบรรดาสัตว์เลื้อยคลานและนกในอากาศด้วย เพราะว่าเราเสียใจที่ได้สร้างมา”

พระเจ้าจึงตรัสแก่โนอาห์ว่า “เราตัดสินใจแล้วว่า จะให้บรรดามนุษย์ถึงความพินาศเสียที ด้วยเหตุว่าโลกเต็มไปด้วยความทารุณเพราะการ กระทำของมนุษย์ ดูเถิด เราจะทำลายพวกเขาพร้อมกับแผ่นดินโลก”

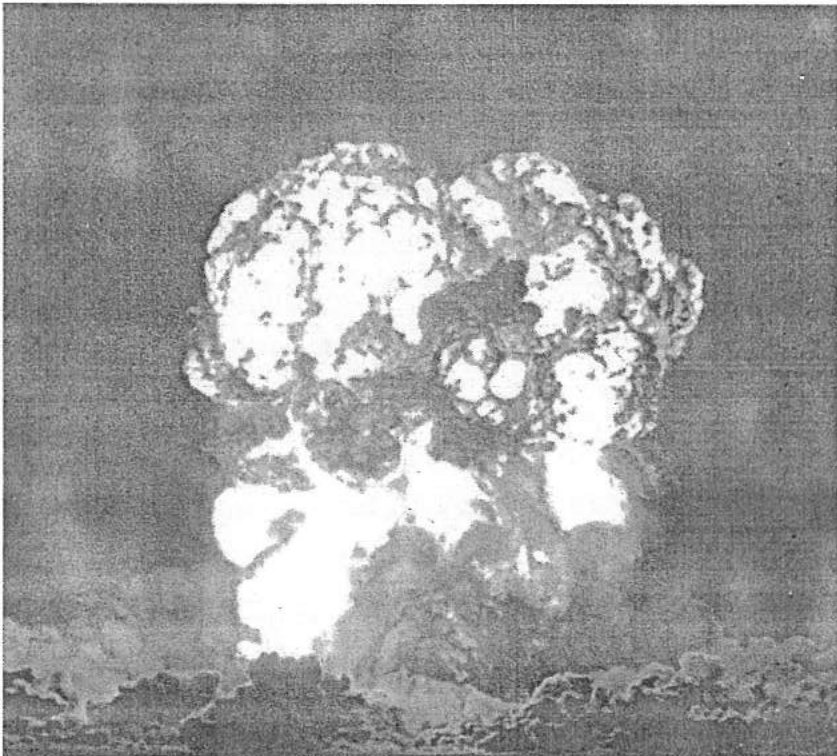
หมายเหตุ ก่อนที่พระเจ้าจะทำลายโลกและสรรพสิ่งในโลกพระองค์ทรงสั่งให้โนอาห์ต่อเรือใหญ่เพื่อครอบครัวของเขาและสรรพสัตว์จะได้รอดพ้นจากการทำลายล้างด้วยไฟ เมื่อโนอาห์และครอบครัวพร้อมด้วยสรรพสัตว์เข้าในเรือแล้วทูตสวรรค์ของพระเจ้าได้ปิดประตูคนบาปที่ไม่กลับใจล้อมรอบเรือได้หัวเราะเยาะเย้ยโนอาห์ ในทันใดนั้นพระเจ้าส่งน้ำมาท่วมมาก

อื่นๆ คนเหล่านั้นเมื่อเผชิญกับน้ำท่วมมากมายอย่างไม่เคยมีมาก่อน ได้ร้องขอให้โนอาห์เปิดประตูเรือเพื่อเขาจะได้เข้าไป แต่โนอาห์ไม่สามารถที่จะเปิดได้เพราะประตูถูกปิดโดยอำนาจของพระเจ้า และน้ำก็มาท่วมมนุษย์ผู้ที่ไม่ยอมกลับใจตายหมดสิ้น

เช่นเดียวกันเมื่อประตูพระกรุณาปิดมนุษย์แห่งบาปในวาระสุดท้ายที่ไม่ยอมกลับใจ จะไม่มีโอกาสได้กลับใจอีกแล้ว เพราะว่าเวลาหมดแล้วสำหรับโลก และคนบาป มนุษย์ในวาระสุดท้ายจะต้อนถูกพิพากษาค้วยไฟ

ในสมัยของโนอาห์โลกถูกทำลายด้วยน้ำ ในวาระสุดท้ายโลกจะถูกทำลายด้วยอะไร

2 เปโตร 3:5-7 เพราะว่าเขาแกล้งลืมข้อนี้เสีย คือโดยพระวาระของพระเจ้า ฟ้าสวรรค์ได้อุบัติขึ้นตั้งแต่โบราณ และแผ่นดินโลกจึงได้เกิดขึ้นจากน้ำและมีน้ำล้อมรอบทุกด้าน ด้วยน้ำนั้นเองชาวโลกที่มีอยู่ในขณะนั้น ก็ได้ถูกทำลายให้พินาศไปเพราะน้ำท่วม และโดยพระวาระเดียวกันนั้นเอง ท้องฟ้าและแผ่นดินโลกที่มีอยู่ในปัจจุบันนี้ ก็มีไว้สำหรับให้ไฟเผาผลาญ คือเก็บไว้จนกว่าจะถึงวันทรงพิพากษาและวันพินาศแห่งบรรดาทุรชน

แสนสี่หมื่นสี่พันคน

วิวรณ์ 7:1-4 ต่อจากนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลกทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดคนบก ในทะเลหรือที่ต้นไม้ใดๆ แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น ว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าเสียก่อน” และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่มาจากทุกเผ่าในพวกอิสราเอลได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน”

พระคัมภีร์ได้อธิบายว่ากลุ่มคนที่ได้รับการประทับตราอันเป็นพิเศษนี้ประกอบด้วยคนจำนวน 12,000 คน จากแต่ละเผ่าของอิสราเอล 12 เผ่า อันได้แก่ เผ่ายูดาห์ รูเบน กาด อาเซอร์ นัฟทาลี มนัสเสห์ สิเมโอน เลวี อิสสาคาร์ เศบูลุน โยเซฟ เบนยามิน

วิวรณ์ 14:1-3 ข้าพเจ้าได้เห็น และ ดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระองค์ และพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา คนเหล่านั้นร้องเพลงบทใหม่ หน้าพระที่นั่งหน้าสัตว์ทั้งสี่นั้นและหน้าพวกผู้อาวุโส ไม่มีใครสามารถร้องเพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก

จากพระคัมภีร์วิวรณ์ 14:1-5 ได้อธิบายลักษณะของคนแสนสี่หมื่นสี่พัน แต่ไม่ได้บอกว่ามาจากอิสราเอล 12 เผ่า ดังนั้นกลุ่มคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนจะต้องไม่ใช่อิสราเอลแท้ จะต้องเป็นอิสราเอลด้านจิตวิญญาณ

เพื่อที่จะเข้าใจว่า 144,000 คน เป็นใครนั้นเราจะต้องศึกษาเอกลักษณ์ หรือ ความเหมือนกันของคนกลุ่มนี้

144,000 คน คือใคร?

หากเราพิจารณาอย่างผิวเผินอาจจะเป็นเรื่องง่ายที่ใครสักคนจะเชื่อว่าจำนวนคน 144,000 คนนั้นมาจากอิสราเอลทั้ง 12 เผ่าตามตัวอักษรที่อยู่ในวิวรณ์บทที่ 7 แต่หากอ่านอย่างรอบคอบยิ่งขึ้นจะเปิดเผยให้เห็นว่าในยุคสมัยพระเยซูคำพยากรณ์ส่วนใหญ่ที่กล่าวถึงอิสราเอลเป็นการกล่าวถึงบุตรแห่งความเชื่อ หรือ อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณโดยไม่สนใจว่าจะเป็นชาวยิวหรือไม่ใช่ชาวยิวโดยสายเลือด

นี่คือตัวอย่างเล็กน้อยของข้อความมากมายซึ่งพิสูจน์ความจริงในเรื่องอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ..

โรม 2:28-29 เพราะว่ายิวแท้ มิใช่คนที่เป็ยิวแต่ภายนอกเท่านั้น และการเข้าสู่หน้ดแท้ก็มิใช่การเข้าสู่หน้ดซึ่งปรากฏที่เนื้อหนังเท่านั้น คนที่เป็ยิวแท้ คือคนที่เป็ยิวภายใน และการเข้าสู่หน้ดแท้้นั้นเป็ยิวเรื่องของจิตใจ ตามพระวิญญาณมิใช่ตามตัวบทบัญญัติ คนอย่างนั้นพระเจ้าสรรเสริญ มนุษย์ไม่สรรเสริญ

กาลาเทีย 3:26-29 เพราะว่า ท่านทั้งหลายเป็ยบุตรของพระเจ้าร่วมในพระเยซูคริสต์โดยความเชื่อ เพราะเหตุว่าคนที่รับบัพติศมาเข้าร่วมในพระคริสต์แล้ว ก็จะสามชีวิตพระคริสต์ จะไม่เป็ยิวหรือกรีก จะไม่เป็ยทาสหรือไท จะไม่เป็ยชายหรือหญิง เพราะว่าท่านเป็ยอันหนึ่งอันเดียวกันโดยพระเยซูคริสต์ และถ้าท่านเป็ยของพระคริสต์แล้วท่านก็เป็ยพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม คือเป็ยผู้รับมรดกตามพระสัญญา

ให้ล้นพ้นจากพระคัมภีร์เปโตรได้กล่าวถึงอิสราเอล ฝ่ายจิตวิญญาณหรือคริสตจักร

1 เปโตร 2:9-10 แต่ท่านทั้งหลายเป็ยชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็ยพวกบุโรหิต หลวง เป็ยประชาชาติบริสุทธิ์ เป็ยชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระบารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่าง อันมหัศจรรย์ของพระองค์ เมื่อก่อนท่านทั้งหลายไม่มีชาติ แต่บัดนี้ท่านเป็ยชนชาติของพระเจ้าแล้ว...

ยากอบเขียนจดหมายฝากไปยังพี่น้องคริสเตียนที่มีอยู่ทั่วไปในเวลานั้นท่านเรียกกลุ่มนั้นว่า "คนสิบสองเผ่า" ที่กระจัดกระจายอยู่นั้น

สรุปตัวอย่างจากข้อพระคัมภีร์กลุ่มคน 144,000 คนจะต้องไม่ใช่อิสราเอลแท้เท่านั้น แต่จะต้องเป็นอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ เพราะพระคัมภีร์กล่าวว่า “ถ้าท่านเป็นของพระคริสต์แล้วท่านก็เป็นพงศ์พันธุ์ของอับราฮัม”

บทความจาก 7 Bible commentary, 970/2:2 เขียนไว้ว่า “ขอให้เราพยายามต่อสู้จนสุดกำลังทั้งหมด (กำลังความสามารถ) เพื่อพระเจ้าจะทรงให้เราอยู่ที่ท่ามกลาง 144,000 คนนั้น” จากบทความนี้หมายความว่าทุกๆ คนไม่ใช่เฉพาะยิวเท่านั้นแต่ทุกชาติ ทุกภาษา ทุกเผ่าพันธุ์ มีสิทธิ์ที่จะได้เป็นหนึ่งในจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคนแน่นอนหากว่าบุคคลนั้นมีลักษณะอุปนิสัยเหมือนคน 144,000 คน ที่บ่งบอกไว้ในพระคัมภีร์

ยังมีหลักฐานที่ทำให้เราแน่ใจได้ว่า คน 144,000 คน เป็นผู้เชื่อในพระคริสต์

หลักฐานประการแรก พระธรรมวิวรณ์เป็นข่าวสารที่ส่งถึงชาวคริสเตียน พระวิญญาณได้ทรงคลอใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร คริสต์ว่า “สิ่งซึ่งท่านได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือม้วน และฝากไปให้คริสตจักรทั้งเจ็ด คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมเออร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทรา เมืองซาร์ดิส เมืองฟีลาเคลเพียและเมืองเลาดีเซีย” (วิวรณ์ 1:10-11)

หลักฐานประการที่สอง ประชาชนอิสราเอลได้ปฏิเสธพระเยซู พวกเขาบอกว่าไม่มีกษัตริย์เว้นแต่ ซีซาร์ (ยอห์น 19:15) ดังนั้นพระเจ้าจึงเอาหน้าที่รับผิดชอบของพวกเขายิวมาให้แก่คริสเตียน ซึ่งก็รวมทั้งยิวและคนต่างชาติที่กลับใจใหม่ ตำแหน่งหน้าที่ทั้งหมดที่เคยให้กับชาวอิสราเอล บัดนี้ตกเป็นของคริสเตียนที่มาจากทุกชาติทุกภาษา (มัทธิว 21:34)

ดังนั้นอิสราเอล 12 ตระกูล จะต้องเป็นอิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณแน่นอน เพราะการประทับตราในขณะนี้ยังไม่เสร็จจะเสร็จก็ต่อเมื่อมีการประกาศออกมาจากพระวิหารว่า “สำเร็จแล้ว” วิวรณ์ 16:17-18 แล้วพระคริสต์ก็เสด็จมา

คน 144,000 เขาไม่ได้มาจากสิบสองตระกูลของอิสราเอล เพราะตระกูลเหล่านี้ไม่มีอยู่ในโลกเวลานี้ แต่การที่ได้รับกล่าวถึงในที่นี้ก็เพราะพวกเขาเป็นต้นแบบชี้แห่งประชากรของพระเจ้า ซึ่งจะรวมทั้งคนยิวและคนต่างชาติ คริสเตียนในพระคัมภีร์ใหม่ที่พระเยซูทรงสถาปนาและจัดตั้งขึ้นจากอัครสาวกสิบสองคนนั้นเป็นตัวแทนของอิสราเอลยุคใหม่คือ อิสราเอลฝ่ายจิตวิญญาณ

คุณสมบัติและลักษณะพิเศษของคน 144,000 คน

คุณลักษณะหนึ่งที่สำคัญมากที่สุดในคน 144,000 คนนั้น คือ เขาได้รับการประทับตราและมีพระนามของพระบิดาและของพระเยซูคริสต์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา (วิวรณ์ 7:1-4, 14:1)

ทุกคนในจำนวน 144,000 คนจะได้รับการประทับตราและจะรวมตัวกันอย่างสมบูรณ์บนหน้าผากของพวกเขา นั่นมีการเขียนไว้ว่า (พวกเขาได้รับการเขียนไว้บนหน้าผากของพวกเขาว่า) พระเจ้า กรุงเยรูซาเล็มใหม่ และดวงดาวส่องแสงประกายซึ่งมีพระนามใหม่ของพระเยซูคริสต์อยู่บนนั้น (Early Writings, 15:1)

อะไรคือตราประทับที่ปรากฏอยู่บนหน้าผาก ของคนกลุ่มนี้

เอเฟซัส 1:13 ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็เช่นเดียวกัน เมื่อท่านได้ฟังสัจวาจา คือข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน และได้วางใจในพระองค์ ได้รับการผนึกตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แห่งพระสัญญา

เอเฟซัส 4:30 และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย เพราะโดยพระวิญญาณนั้นท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้ เพื่อวันที่จะทรงไถ่ให้รอด

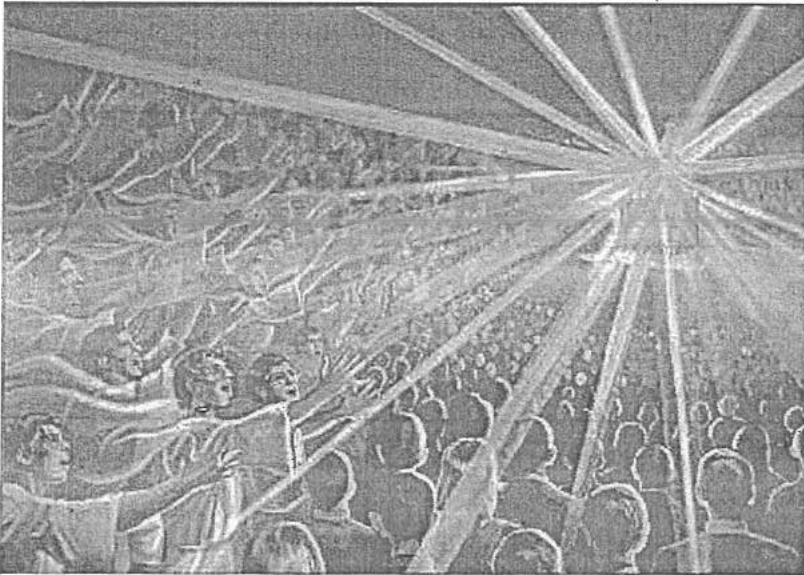
เห็นได้ชัดว่า ผู้ใดก็ตามที่มีเครื่องหมาย "ที่ดี" แสดงว่าเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า นอกจากพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วยังเห็นอีกว่าตราประทับของพระเจ้ามีความเกี่ยวข้องกับพระบัญญัติของพระองค์ด้วย (อิสยาห์ 8:16)

โดยเฉพาะในพระธรรมวิวรณ์ได้กล่าวไว้ถึงสามครั้งว่า ผู้ที่ได้รับความรอดเป็นผู้ที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระเจ้า (วิวรณ์ 12:17, 14:12, 22:14) และรวมถึงเป็นผู้รักษาวินสบบาโต

วิวรณ์ 14:4-5 คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ติดตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษยชาติ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก ปากเขาไม่กล่าวคำมุสาเลย เพราะเขาไม่ต่างพร้อยเลย

มิได้มีมลทินกับผู้หญิง

คำว่า "มิได้มีมลทินกับผู้หญิง" ผู้หญิงในพระคัมภีร์ เป็นตัวแทนของคริสตจักร หญิงบริสุทธิ์ เป็นคริสตจักรแท้ (วิวรณ์ 12:1) หญิงชั่ว หรือหญิงแพศยาเป็นตัวแทนของคริสตจักรเทียม

เท็จ คือคริสตจักรที่ละทิ้งความเชื่อเดิม คน 144,000 นี้จะไม่ร่วมกระทำบาปกับคริสตจักรที่หลงผิดเหล่านี้ คือเขาจะไม่ละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้า พระคัมภีร์กล่าวว่า “ผู้ที่กระทำบาปก็ประพฤติผิดธรรมเนียมบัญญัติ บาปเป็นสิ่งที่ผิดธรรมเนียมบัญญัติ” 1 ยอห์น 3:4

เป็นพวกพรหมจารี

จากตัวอย่างหญิงพรหมจารียี่สิบคนทำคนฉลาด และอีกห้าคนโง่ ทำคนฉลาดเพราะเขามีน้ำมัน คือเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ เช่นเดียวกันคน 144,000 คนเป็นพรหมจารีทั้งหมดทุกคนมีศีลธรรมและพระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบครองอยู่ในใจของเขา เมื่อพระเมษโปดกเสด็จไปทางไหนคนเหล่านั้นก็จะติดตามไปด้วย หมายถึงการยอมรับ และประพฤติตามน้ำพระทัยของพระเยซูไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดๆก็ตามเขายอมทำทุกอย่างไม่ว่ายากหรือง่าย

เป็นพวกแรกร

ชาวอิสราเอลในสมัยโบราณได้ถวายผลแรกจากพืชผลของเขาแก่พระเจ้า (เฉลยธรรมบัญญัติ 26:1-11; เลวีนิติ 23:10,17) เครื่องถวายนี้เป็นการแสดงออกถึงการขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงประทานการเก็บเกี่ยวให้พวกเขาด้วยความรัก

คน 144,000 คนถูกเรียกว่าเป็นผลแรกถวายแก่พระเจ้าและพระเมษโปดก เพราะคนเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้ชัยชนะต่อความทุกข์ยากลำบากอันแสนเข็ญ เพราะพระนามของพระเยซูในเวลาที่เขามีชีวิตอยู่ เป็นความทุกข์ยากแสนทรมานของยาโคบ เขายืนหยัดจนถึงที่สุดโดยไม่มี

ผู้ช่วยเหลือเลย แต่เขาได้รับการไถ่ให้รอดเพราะเขาได้ชำระเสื้อผ้าของเขาให้สะอาดด้วยพระโลหิต
ของพระเมษโปดก

บาทเขาไม่กล่าวคำมุสาเลย เพราะเขาไม่ต่างพร้อยเลย

ไม่มุสา หมายถึงพวกเขาไม่ได้สอนหรือเป็นพยานในคำสอนเทียมเท็จ หรือหลักข้อ
เชื่อที่ผิด เขาจะไม่เป็นคนสเสร้าง ไม่ทลอลกลง ไม่พูดปด (เศฟันยาห์ 3:12-13)

ตราของพระเจ้า จะไม่ประทับลงบนหน้าผากของชายหนุ่มหรือหญิงสาวที่มีการพูด
ปดหรือมีหัวใจที่เต็มไปด้วยการหลอกลวง ทุกคนที่ได้รับตราประทับของพระเจ้า คือ ผู้ที่สมีคร
จะไปสวรรค์ จะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีจุดต่างพร้อยใดต่อเบื้องพระพักตร์พระองค์ (5 Testimonies, 216,2)

1 เปโตร 1:9 แต่ทรงไถ่ด้วยพระโลหิตประเสริฐของพระคริสต์ ดังเลือดลูกแกะที่ปราศจาก
ตำหนิหรือจุดต่าง

พระคัมภีร์ข้อนี้ได้กล่าวถึงว่าพระเยซูไม่มีตำหนิหรือจุดต่างพร้อย คนแสนสี่หมื่นสี่พัน
ก็ไม่มีจุดต่างพร้อย เพราะว่า เขามีพระลักษณะพระอุปนิสัยของพระคริสต์อยู่ในชีวิตของเขา

ถ้าเราอยากจะเป็นหนึ่งใน 144,000 คนเราจะต้องไม่ลดมาตรฐานของพระเจ้าให้ต่ำ
ลง พระเจ้าไม่เคยสัญญาที่จะมอบแผ่นดินของพระองค์แก่คนที่ทำต่ำกว่าเงื่อนไขของพระองค์

มีคนเพียง 144,000 คน เท่านั้นหรือก็จะได้รับความรอด

วิวรณ์ 7:9 ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และ ดูเถิด คนมากมายเหลือคณนามาจาก
ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกชาติทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือใบตาลยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และ
ต่อพระพักตร์พระเมษโปดก

วิวรณ์ 7:13-14 แล้วคนหนึ่งเ็นพวกผู้อาวุโสเ็นถามข้าพเจ้าว่า “คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้
นี่คือใครและมาจากไหน” ข้าพเจ้าตอบท่านว่า “ท่านเจ้าข้าท่านก็ทราบอยู่แล้ว” ท่านจึงบอก
ข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของ
เขาในพระโลหิตของพระเมษโปดก จนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด

ขอบคุณพระเจ้าแม้ว่า 144,000 คน จะเป็นจำนวนที่แน่นอน แต่พระคัมภีร์ได้สอน
เราว่าจะมีคนอีกมากมายที่ได้รับความรอดด้วย คนมากมายเหลือคณาที่มาจากความทุกข์
เวทนาครั้งยิ่งใหญ่ คนเหล่านี้ได้กลับใจภายหลังที่ได้รับฟังการเทศนาสั่งสอนและได้รับอทธิพล
มาจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ไม่นานภายหลังจากวันเพนเทคอสต์ อัครสาวก 12 คนได้เข้าถึงผู้คนมากมาย จากนั้นก็เกิดการกดขี่เข้มแข็งขึ้นในกรุงเยรูซาเล็ม (กิจการของอัครทูต 8:1)

เช่นกันไม่นานหลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เทลงมายังคน 144,000 คน คนมากหลายจะกลับใจแล้วจึงตามมาด้วยความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่

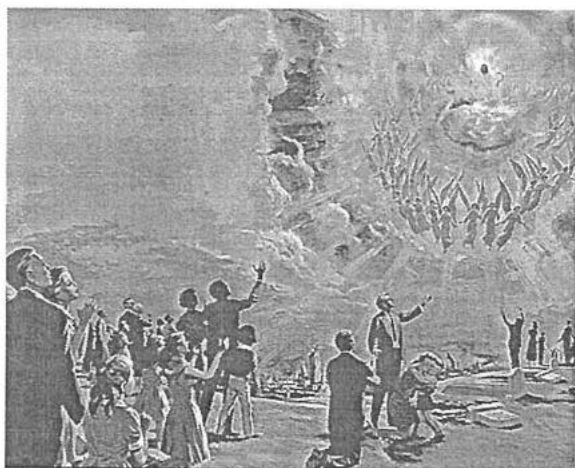
คน 144,000 คนไม่ผ่านความตาย

ทูตสวรรค์ในสวรรค์ไปมาอย่างเร่งรีบ มีทูตสวรรค์กลับมาจากโลกเพื่อประกาศว่าเขาได้ทำงานของเขาเสร็จแล้ว โลกได้รับการทดสอบครั้งสุดท้ายแล้ว และทุกคนที่พิสูจน์ว่าตนเองซื่อสัตย์ต่อข้อกำหนดของพระเจ้าจะได้รับ “ตราประทับของพระเจ้าผู้ทรงชนม์อยู่” จากนั้นพระเยซูทรงยุติหน้าที่การเป็นผู้ไกลเกลี่ยในพระวิหารเบื้องบน พระองค์ทรงชูพระหัตถ์ขึ้นและตรัสด้วยเสียงอันดังว่า “สำเร็จแล้ว” และทูตสวรรค์ทั้งหมดดอคมงกุฎของเขาลงขณะที่พระองค์ประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า “ผู้ที่เป็นคนธรรมก็ให้เขาประพาดคือธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาเป็นคนชอบธรรมต่อไปและผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป” (วิวรณ์ 22:11) (GC 613.2)

(Early Writings หน้า 280) กล่าวไว้ว่า “บางคนกล่าวประณามพระเจ้า และสาปแช่งพระเจ้าคนอื่น ๆ วิ่งไปหาพลไพร่ของพระเจ้าและขอให้คนเหล่านั้นสอนถึงวิธีที่จะหลีกเลี่ยงไม่ให้อดถูกปรับโทษ แต่บรรดาสาธุชนไม่มีอะไรจะสอนเขา”

ทุกๆ คนที่มีชีวิตรอดอยู่ได้ภายหลังภัยทรมานเจ็ดประการในวาระที่สูญหายไป เป็นผู้ที่มีอุปนิสัยบริสุทธิ์ 144,000 คน เขาได้รับการคุ้มครองให้พ้นความทุกข์ทรมานในวาระสุดท้ายหลังจากที่ทูตสวรรค์ทั้งสองปล่อยลมทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือรอดพ้นจากภัยพิบัติเจ็ดประการ

ด้วยพระคุณอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าที่อยู่ในตัวเรา เราจะสามารถเข้าไปในสวรรค์พร้อมกับคนเหล่านั้นที่มีอุปนิสัยที่ไม่มีจุดด่างพร้อย “ข้าพเจ้าพวงยูทุกสิ่งได้ โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” ฟิลิป 4:13

ภัยพิบัติ 7 ประการ

ในระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า
จะไม่มีการกลางอีกต่อไป

เยเรมีย์ 30:4-17

ภัยพิบัติ 7 ประการเป็นภัยพิบัติสุดท้ายที่ จะถูกทดลองมาตามคำสั่งของพระเจ้าตอนที่ พระกรรณาถูกปิดลง และทูตสวรรค์ทั้งสี่ได้รับคำสั่งให้ปล่อยลมทั้งสี่ที่กัก ทิ้งจากทูตสวรรค์ ประทับตราพลไพร่ของพระเจ้าเสร็จสิ้นแล้ว เป็นพระพิโรธของพระเจ้าถูกส่งลงมายังแผ่นดิน โลก มนุษย์ผู้ที่ไม่มีที่กำบังจะได้รับภัยพิบัตินี้

“เมื่อการเป็นผู้ไกล่เกลี่ยของพระคริสต์ในพระวิหารสิ้นสุดลง พระพิโรธที่ไม่ระคนกับสิ่งใดจะถูกทดลองมายังผู้ที่กราบไหว้สัตว์วิายและรูปของมันและรับตราของมัน (วิวรณ์ 14:9-10) ภัยพิบัติที่เกิดกับชาวอียิปต์เมื่อพระเจ้ากำลังจะปลดปล่อยชนชาติอิสราเอลออกมานั้น มีลักษณะคล้ายคลึงกับการพิพากษาที่จะตกลงสู่แผ่นดินโลก ก่อนที่พระเจ้าจะปลดปล่อยประชากรของพระองค์”

(GC 355)

“หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้เห็นภัยพิบัติเจ็ดประการกำลังจะถูกทดลองเหนือคนเหล่านั้นที่ไม่มีที่กำบัง อย่างไรก็ตามโลกถือว่าสิ่งนี้เป็นไม่มากไปกว่าหยดน้ำหลายๆ หยดที่กำลังจะตกลงมาแล้วข้าพเจ้าถูกทำให้มีความสามารถที่จะอดทนมองดูภาพอันหน้าสยดสยองของภัยพิบัติทั้งเจ็ดด้วยพระพิโรธของพระเจ้า ข้าพเจ้าเห็นว่าพระพิโรธของพระองค์นั้นน่าสะพรึงกลัวและร้ายแรง และถ้าพระองค์จะทรงยื่นพระหัตถ์ของพระองค์ หรือใช้พระพิโรธของพระองค์ สิ่งที่อยู่ในโลกจะสูญหายไปราวกับว่าไม่เคยมีมาก่อน หรือต้องทนทุกข์ทรมานกับความเจ็บปวดที่ไม่มีทางรักษาและต่อภัยพิบัติที่จะมาเหนือเขาเหล่านั้น และเขาจะไม่พบหนทางช่วยเหลือใดๆ แต่จะถูกทำลายจากสิ่งเหล่านั้น

ภัยที่นำกลัวไว้สำหรับผู้ที่นับถือการสัตวร้าย

ความหวาดกลัวได้มายังข้าพเจ้าและข้าพเจ้าได้ล้มลงถึงโบริหน้าต่อหน้าทูตสวรรค์และ
อ้อนวอนให้ท่านได้เอาภาพนั้นออกไป ให้ซ่อนจากข้าพเจ้า เพราะสิ่งนั้นน่ากลัวมากเกินไป แล้ว
ข้าพเจ้าก็เข้าใจดังที่ไม่เคยเข้าใจมาก่อนว่า สิ่งที่สำคัญคือการค้นหาพระคำของพระเจ้าอย่างระมัด
เพื่อให้รู้ถึงการหลีกเลี่ยงภัยพิบัติที่พระเจ้าได้ประกาศว่าจะมายังทุกคนที่ไม่มีพระเจ้า ผู้ที่นับถือการ
สัตวร้ายและรูปของมันและรับเอาเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผาก หรือที่มือของเขา มันทำให้
ข้าพเจ้าแปลกใจที่ใครๆ ก็สามารถละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้าและเหยียบย่ำวันสะบาโตที่ศักดิ์
สิทธิ์ของพระองค์ เมื่อการขู่เข็นที่น่ากลัวและการประณามมาถึงพวกเขา” (EW 64-5)

ภัยพิบัตินี้ไม่ได้เกิดขึ้นทั่วทั้งแผ่นดินโลก มิฉะนั้นผู้คนที่อาศัยในโลกจะถูกตัดขาดไป
จนหมด แต่กระนั้นก็ยังเป็นการเขียนที่น่ากลัวที่สุดเท่าที่เคยเกิดกับมนุษย์ที่ต้องตาย การพิพากษา
ทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับมนุษย์ก่อนประตูพระกรุณาของคุณจะปิดลงนั้นระคนกับพระเมตตา พระโลหิต
ของพระคริสต์ที่อ้อนวอนนั้นได้ปกป้องคนบาปจากการต้องรับความผิดอย่างเต็มที่ แต่ในการ
พิพากษาสุดท้าย พระพิโรธจะถูกเทลงมาโดยไม่มีความเมตตาเจือปนอยู่เลย (GC 628.2)

ในวันนั้นฝูงชนอยากจะหลบภัยอยู่ในพระเมตตาของพระเจ้าซึ่งพวกเขาเคยดูแลมมา
นานแล้ว (GC 355)

ส่วนประชากรของพระเจ้า จะได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า

ดาเนียล 12:1 ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุก
ขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชากราติจนถึงสมัย นั้น แต่ในครั้ง
นั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือ ทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ

ในพระคัมภีร์ข้อนี้คำว่า “มีคาเอล” คือชื่อของพระเยซู (วิวรณ์ 12:7) “ท่านจะลุกขึ้น”
หมายถึงเมื่อพระเยซูเสด็จสิ้นภารกิจแห่งการลบบาปในท้องบริสุทธิ์ที่สุดพระองค์จะลุกขึ้น และ
ออกจากท้องนั้นประตูก็ปิด เวลาแห่งการกลับใจของคนบาปหมดสิ้นแล้ว ภัยพิบัติ 7 ประการ
ถูกเทลงมาจากพระเจ้า

ทุกคนที่มีชื่อจดไว้ในสมุดแห่งชีวิตจะได้รับการคุ้มครองให้รอดพ้นจากภัยพิบัติ 7
ประการ

กัณฑ์พิบัติ 7 ประการ

ฉวิธปฏิบัติ 16

แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า
“จงไปเถิด เอานันท์ทั้งเจ็ดใบ ที่เต็มไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้าตกลงบนแผ่นดินโลก”

กัณฑ์พิบัติอย่างที 1

ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไป และเทขันของตนลงบนแผ่นดินโลก และคนทั้งหลาย
ที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบุชารูปของมันก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองทั่วตัว

กัณฑ์พิบัติอย่างที 2

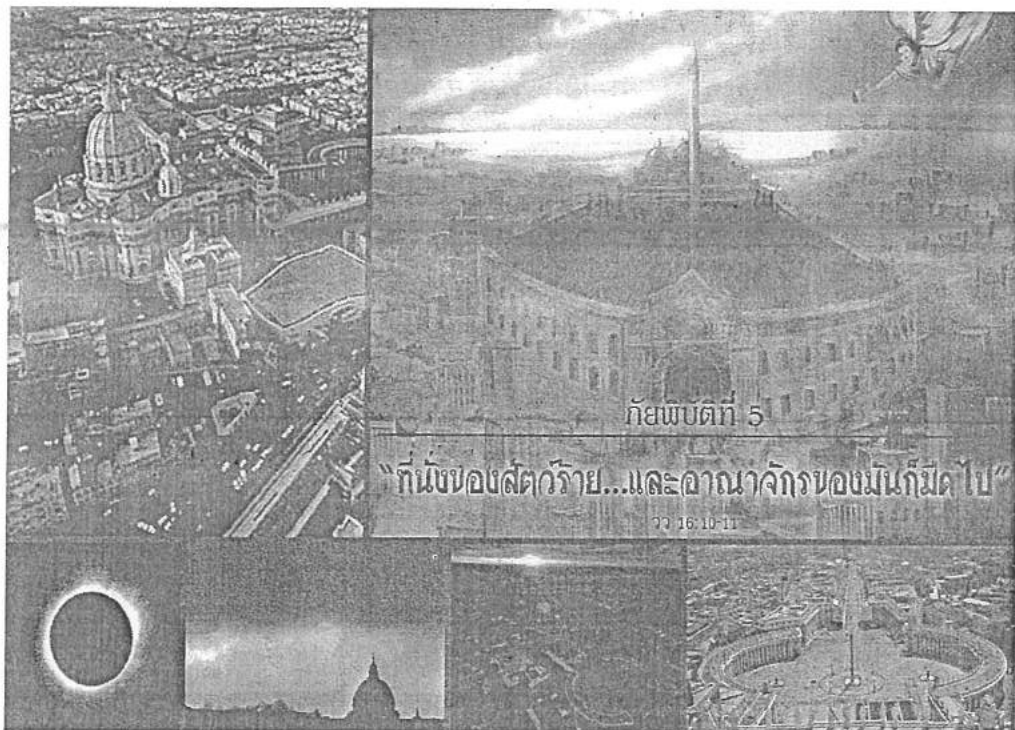
ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทขันของตนลงในทะเล และทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือน
เลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

กัณฑ์พิบัติอย่างที 3

ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทขันของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งปวง และน้ำเหล่านั้น
ก็กลายเป็นเลือด และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า “พระองค์ผู้บริสุทธิ์เจ้าข้า ผู้ดำรง
อยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรมในการทรงพิพากษา
เหตุการณ์เหล่านั้น เพราะเขาทั้งหลายได้กระทำให้โลหิตของพวกเขาและของผู้เผยพระ
วจนะไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม สมควรแก่กรรมของเขาแล้ว” และ
ข้าพเจ้าได้ยินแทนบุชาร้องว่า “จริงอย่างนั้น พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของ
พระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรมแล้ว”

กัณฑ์พิบัติอย่างที 4

ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทขันของตนลงที่ดวงอาทิตย์ และให้ดวงอาทิตย์คลอกมมนุษย์ด้วย
ไฟ ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย และพวกเขาสาปแช่งพระนามพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์
เหนือกัณฑ์พิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่ได้อวยพระเกียรติแด่พระองค์

ภัยพิบัติอย่างที 5

ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าทำแท้งของตบลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มีดีไป คนเหล่านั้นได้ก่ดล้นของตนด้วยความระทม และสาปแช่งพระเจ้าแห่งสวรรค์เพราะความเจ็บปวด และเพราะผลตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้สำนึกในการประพตพิศดของตน

ภัยพิบัติอย่างที 6

ทูตสวรรค์องค์ที่หกทำแท้งของตบลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรตีสทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้ง เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามคนรูปร่างคล้ายกบ ออกมาจากปากพญานาค ออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะ ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำหมายสำคัญ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดากษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด... และมันทั้งสามได้ชุมนุมพวกกษัตริย์ที่ดำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่าอารมาเกดโดน

ภัยพิบัติอย่างที่ทกนี้จะออกมาเป็นสัญลักษณ์เล็งถึงสิ่งต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น แม่น้ำพะธาร หรือแม่น้ำยูเฟรติส แห้งไป คำว่าแม่น้ำหมายถึงประชาชน ประเทศ และภาษาต่างๆ (วิวรณ์ 17:15) น้ำในแม่น้ำแห้งไปหมายความว่าจะมีผู้คนมากมายล้มตายลง เพราะภัยธรรมชาติอย่างที่ทกจะเกิด สงครามระหว่างพระคริสต์ กับซาตาน และพรรคพวกของมัน เพราะพระคัมภีร์ได้ให้ความหมาย ว่า ภัยธรรมชาติมาจากทางทิศตะวันออกนั้นหมายถึงพระเยซูคริสต์ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าสงคราม ระหว่าง ฝ่ายธรรม กับ ฝ่ายอธรรม

ผีโลโครกสามตน ผีโลโครกที่ออกมาทำการล่อลวงประชาชน และผู้นำประเทศต่างๆ ทั่วโลกเพื่อให้เกิดความวุ่นวาย ก่อความสนใจเพื่อว่ามนุษย์จะไม่ได้มีเวลาคิดถึงพระเจ้า เหตุ ร้ายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจะนำไปสู่การสงครามใหญ่ระหว่างความดีกับความชั่ว

ผีตัวที่หนึ่ง ออกมาจากปากพญานาค (ซาตาน) คือลัทธิทรงวิญญูณ ลัทธินี้ฝังรกราก อย่างแน่นแฟ้นอยู่ในอเมริกา และขยายออกไปทั่วโลก ผู้นำหลายประเทศล่อลวงประชาชน ทั่วไปได้เชื่อถือในลัทธินี้มากมาย

ผีตัวที่สอง ออกมาจากปากสัตว์ร้าย หมายถึงอิทธิพลและการปกครองในระบบของ คริสตจักรแห่งโรม (การรักษาวันสะบาโตเทียมเท็จ)

ผีตัวที่สาม ออกมาจากปากผู้พยากรณ์เท็จ (ผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จ) หมายถึงพวก โปรเตสแตนท์ ที่จะทิ้งความเชื่อเดิม ผีร้ายเหล่านี้จะออกไปรวบรวมประชาชาติทั้งหลายทั้งฝ่าย การเมือง และการทหารเพื่อทำสงครามใหญ่ ในวาระสุดท้ายนี้

ภัยพิบัติอย่างที 7

ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทขันทองคนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่า “สำเร็จแล้ว” และเกิดมีฟ้าแลบ มีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงเช่นนี้โดยมหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม พระเจ้ามิได้ทรงสั่งมหานครบาบิโลน พระองค์ทรงให้คนนั้นตีบด้วยแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์ และบรรดาเกาะต่างๆ ก็หนีหายไปและภูเขาทั้งหลายก็ไม่มีผู้ใดพบ และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงสาปแช่งพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

ท่านอยากจะพ้นจากภัยพิบัติ 7 ประการไหม

“ทูตสวรรค์ได้เบนสายตาข้าพเจ้าไปจากสง่าราศี และชี้ให้ข้าพเจ้าดูพลไพร่ที่ยังเหลืออยู่ในแผ่นดินโลก ทูตสวรรค์กล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “ท่านปรารถนาจะหลีกเลี่ยงภัยพิบัติให้พ้นจากภัยทรมานเจ็ดประการหรือ ? ท่านปรารถนาจะได้รับสง่าราศี และทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ และเต็มใจที่จะทนทุกข์ทรมาน เพราะเห็นแก่พระองค์หรือ? ถ้าเช่นนั้นท่านต้องตายเพื่อมีชีวิตอยู่ จงเตรียมพร้อม...จงเตรียมพร้อม...ท่านต้องเตรียมตัวให้พร้อมมากกว่าในเวลานี้ จงยอมสละทุกสิ่งทุกอย่างแก่พระเจ้า จงวางสิ่งสารพัดไว้บนแท่นบูชาของพระองค์...ตัวท่านเอง...ทรัพย์สินสมบัติและสารพัดทุกสิ่ง...” สวรรค์จะมีราคาถูกพอที่เราจะซื้อหาได้ ถ้าเรายอมทนทุกข์ทรมานเพื่อจะได้รับเอาแผ่นดินสวรรค์ เราต้องปฏิเสธตัวเองตลอดเวลา เราต้องลึ้มคิดถึงตัวเองทุกๆวัน เราต้องยอมให้พระเยซูองค์เดียวปรากฏอยู่เฉพาะหน้าเรา และเราต้องฟังคำตักเตือนของพระองค์อยู่เสมอ...” (E W 66.67)

ประมาณร่วเวลานี้ที่ทุกทนายประหารชีวิตได้ตั้งขึ้น ต่อต้านผู้บริสุทธิ์

ประชากรของพระเจ้าจะถูกผลักเข้าไปสู่เหตุการณ์แห่งความลำบากและความทุกข์ยาก ตามที่ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าบรรยายว่า เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ “พระเจ้าตรัสตั้งนี้ว่า เราได้ยินเสียงร้องเพราะความกลัวตัวสั้น ความสยดสยองและความไร้ศานติภาพหน้าตาทุกคนจึงซีดไป อนิจจาเอ๋ย วันนั้นใหญ่โตเหลือเกิน ไม่มีวันใดเหมือน เป็นเวลาทุกข์ใจของยาโคบ แต่เขาก็ยังจะรอดวันนั้นไปได้ “ (เยเรมีย์ 30:5-7) (GC 616.1)

ผู้ที่ถวายเกียรติให้กับพระบัญญัติของพระเจ้าจะถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำการพิพากษาของพระเจ้าลงมายังโลกและพวกเขาจะถูกตราว่าเป็นต้นเหตุของความปั่นป่วนหนักอึ้งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ และการต่อสู้และการนองเลือดที่เกิดขึ้นในท่ามกลางมนุษย์ที่ทำให้โลกนี้เต็มล้นไปด้วยความทุกข์โศก อำนาจที่มากับคำเตือนสุดท้ายนี้ ทำให้คนชั่วโกรธ ความโกรธของพวกเขาจะระเบิดใส่ทุกคนที่ได้รับข่าวนี้ และซาตานจะกระตุ้น วิญญาณความโกรธและการกดขี่ให้รุนแรงยิ่งขึ้น (GC 614.3)

เมื่อกฎหมายของมนุษย์ถูกเพิกถอนไม่ให้ความคุ้มครองแก่ผู้ที่ถวายเกียรติให้กับพระบัญญัติของพระเจ้า จะมีการเคลื่อนไหวเกิดขึ้นพร้อมๆกันในหลายๆประเทศ เพื่อทำลายคนเหล่านี้ เมื่อเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งใกล้เข้ามา ผู้คนจะวางแผนเพื่อถอนรากถอนโคนนิกายที่พวกเขาเกลียดชัง พวกเขาตั้งใจจะเข้าสู่โจมตีให้เสร็จสิ้นภายในข้ามคืนเดียว เพื่อกำจัดเสียงที่ขัดแย้งและดำเนินให้เงียบไปอย่างเด็ดขาด (GC 635.1)

เรือโมฆะทรงค้ำยัน พระเจ้าไม่เคยทอดทิ้ง

ประชากรของพระเจ้า ซึ่งมีบางคนถูกกักขังอยู่ในเรือนจำ บางคนซ่อนตัวอยู่ในที่โดดเดี่ยวตามป่าและภูเขา พวกเขายังคงอ่อนน้อมขอการคุ้มครองจากพระเจ้า ในทางตรงกันข้าม จะมีกลุ่มคนที่มีอาวุธติดมือ พวกเขาได้รับการหนุนหลังจากทูตชั่ว คนเหล่านั้นกำลังเตรียมตัวเพื่อทำงานแห่งความตาย ในเวลานี้ เป็นชั่วโมงค้ำยันที่สุดที่พระเจ้าของอิสราเอลจะเข้ามาขัดขวางเพื่อช่วยกู้ผู้ที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว พระเจ้าตรัสว่า “เจ้าจะมีบทเพลงอย่างค้ำยันที่มีเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ และมีใจยินดี อย่างคนที่ออกเดินไปยังภูเขาของพระเจ้า ถึงพระศิลาแห่งอิสราเอล และพระเจ้าจะทรงกระทำให้พระสุรเสียง กัมปนาทของพระองค์เป็นที่ได้ยิน และจะทรงให้เห็นพระกรฟาดลงของพระองค์ ด้วยความกริ้วอย่างเกรี้ยวกราด และเปลวแห่งเพลิงเผาผลาญ พร้อมกับฝนกระหน่ำ และพายุ และลูกเห็บ (อิสยาห์ 30:29-30) (GC 635.2)

เสียงตะโกนโห่ร้องอย่างมีชัย เสียงเย้ยหยันและแข่งด่าของกลุ่มคนชั่วจำนวนมากที่พร้อมจะกระโจนเข้าหาเหยื่อของมัน ในขณะนั้นเอง เกิดความมืดหนาทึบเข้ามาปกคลุมโลก เป็นความมืดที่มีตียิ่งกว่าความมืดของยามค่ำคืน แล้วมีรุ้ง สว่างเจิดจ้าด้วยพระสิริจากบัลลังก์ของพระเจ้า ทอดข้ามท้องฟ้าและดูประหนึ่งว่าจะล้อมรอบกลุ่มคนที่อธิษฐานอยู่ ผุ่งชนทั้งหลายที่เกี่ยวข้องราวค้อนจะหยุดชะงักไปในทันที เสียงร้องเยาะเย้ยของเขาหายเงียบไป เขาลืมเป้าหมายแห่งความบ้าคลั่งที่ร้ายแรง ด้วยดวงสังหรณ์ที่นำกลัว พวกเขาจ้องมองไปยังสัญลักษณ์แห่งพระสัญญาของพระเจ้าและอยากจะหนีไปให้พ้นจากความสว่างที่เจิดจ้าที่สุดนั้น (GC 635.3)

รัฐแห่งริยเบน: ก็เราเริ่มจะมองเห็น

ประชากรของพระเจ้าได้ยินเสียงหนึ่งที่สดใสชัดเจนและไพเราะดังมาว่า “จงมองขึ้นไป” และพวกเขาติดตามมองขึ้นไปยังสวรรค์ พวกเขามองเห็นรัฐแห่งคำสัญญา เมฆดำจัดที่ปกคลุมทั่วท้องฟ้าได้แยกออกจากกัน และเช่นเดียวกับสเตเฟน พวกเขาจึงมองขึ้นไปยังท้องฟ้าและเห็นพระสิริของพระเจ้าและบุตรมนุษย์ประทับอยู่บนบัลลังก์ของพระองค์ พวกเขามองเห็นพระองค์อยู่ในสภาพของพระเจ้า และมองเห็นรอยแผลแห่งการถ่อมตนของพระองค์ และจากพระโอษฐ์ของพระองค์ พวกเขาได้ยินคำทูลขอของพระองค์ที่เสนอต่อเมืองพระพักตร์ของพระบิดาและทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์ว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพระองค์ปรารถนาให้คนเหล่านั้น ที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ข้าพระองค์ อยู่กับข้าพระองค์ ในที่ซึ่งข้าพระองค์อยู่นั้น” (ยอห์น 17:24) เสียงที่ไพเราะและมีชัยได้ดังขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งว่า “พวกเขามาแล้ว พวกเขามาแล้ว บริสุทธิ ไม่มีภัยและไม่เปราะเปื้อน พวกเขาได้ถือรักษาถ้อยคำแห่งความอดทนนานของเราและเขาจะเดินอยู่ท่ามกลางเหล่าทูตสวรรค์” และริมฝีปากที่ซีด สันเทาของเขาทั้งหลายที่ยึดมั่นในความเชื่อจะได้ไหว้องด้วยความมีชัยที่แท้จริง (GC 636.1)

เมื่อพระเจ้าทรงสำแดงอำนาจของพระองค์เพื่อช่วยคนของพระองค์ให้ออกมา นั้นเป็นเวลาที่ยิ่งคืน ดวงอาทิตย์ปรากฏออกมาส่องสว่างอย่างแรงกล้า หมายถึงสำคัญและการมหัศจรรย์เกิดตามกันขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เหล่าคนชั่วมองดูเหตุการณ์เหล่านี้ด้วยความหวาดกลัวและประหลาดใจ ในขณะที่คนชอบธรรมมองการปลดปล่อยนี้ด้วยความสุขอย่างแท้จริง ครุประหนึ่งว่าทุกสิ่งในธรรมชาติหันออกไปจากวิถีของมัน ล้าธารหยุดไหล เมฆดำหนาที่ปรากฏขึ้นและต่างเข้าชนกัน ในท่ามกลางท้องฟ้าที่ปั่นป่วนมีช่องว่างหนึ่งที่เจิดจ้าด้วยรัศมีภาพเกินกว่าที่จะบรรยายได้ พระสุรเสียงของพระเจ้าดังลอดผ่านช่องนั้นมา เป็นเสียงที่ดังเหมือนเสียงน้ำจำนวนมากไหล พระองค์ตรัสว่า “สำเร็จแล้ว” (วิวรณ์ 16:17) (GC 636.2)

อพยพ 34:6-7 พระเยโฮวาห์ “พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณา ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณ ทรงกริ้วข้า และบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และความสัตย์จริง ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อมนุษย์กระทั้งพันชั่วอายุ ผู้ทรงโปรดยกโทษการล่วงละเมิด การทรยศ และบาปของเขาเสีย...ถึงกระนั้นพระองค์จะไม่ทรงงดโทษ”

ชนชาติใดที่พระองค์ทรงอดกลั้นพระทัยไว้นานและไม่ลงโทษ จนกระทั่งความชั่วร้ายเพิ่มสูงขึ้นอย่างเต็มที่ในที่สุดจะต้องตีมาจากด้วยพระพิโรธของพระองค์ที่ไม่ได้ระคนกับสิ่งใด (GC 627) (วิวรณ์ 14:9-11)

การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง ของพระคริสต์

แล้วข้าพเจ้าได้เห็นพระเยซูเปลื้องฉลองแบบบุโลहितของพระองค์ออกและสวมฉลององค์อย่างงดงามแบบกษัตริย์ เบื้องบนพระเศียรสวมมงกุฎหลายอันซ้อนกัน พระองค์เสด็จจากสวรรค์แวดล้อมด้วยเหล่าทูตสวรรค์ (EW 281)

ในพระคัมภีร์ได้บอกให้เราทราบว่า จะมีมนุษย์ทั่วทั้งโลก
จะเห็นการเสด็จกลับมาปรากฏครั้งที่สอง
ของพระเยซูคริสต์

มัทธิว 24:30 เมื่อนั้นนิมิตแห่งบุตรมนุษย์ จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะตือกร้องไห้ แล้วจะเห็น บุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรงฤทธานุภาพและพระสิริเป็นอันมาก

วิวรณ์ 1:7 ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น อาเมน

๐ พระคัมภีร์ทั้งสองข้อบอกให้เราเข้าใจอย่างชัดเจนแล้วว่า ทุกๆ คนไม่ว่าจะเป็นคนชอบธรรมหรือคนอธรรมจะมองเห็น

พระเยซูเสด็จกลับมา พระคัมภีร์มิได้บันทึกว่าจะมีกลุ่มคนพิเศษที่พบกับพระเจ้าอย่างลับๆ

ในวันนั้นพลไพร่ของพระเจ้าจะได้รับการคุ้มครอง

ดาเนียล 12:1-3 ในครั้งนั้น มีคาเอลเจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น และจะมีเวลายากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติจนถึงสมัยนั้น แต่ในครั้งนั้นชนชาติของท่านจะรับการช่วยกู้ คือทุกคนที่มีชื่อบันทึกไว้ในหนังสือ และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับ ในสงครามแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้านิรันดร์ ◦

ในเวลานั้น มีคาเอล เจ้าผู้พิทักษ์ยิ่งใหญ่ ผู้คุ้มกันชนชาติของท่านจะลุกขึ้น พระองค์เป็นผู้เดียวเท่านั้นที่ลุกขึ้นปกป้องผู้ติดตามพระองค์ เมื่อพระเยซูทรงเสร็จสิ้นภารกิจในการไถ่บาปของมนุษย์ เพื่อให้รู้ว่า มีใครบ้างที่จะได้รับความรอด และใครบ้างที่จะไม่ได้รับความรอด แล้วพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะถูกถอนออกไปจากมนุษย์

เมื่อพระวิญญาณเสด็จกลับไปแล้ว อำนาจของความชั่วร้ายจะพุ่งฟูขึ้นจนถึงขีดสุด พระคัมภีร์กล่าวว่า... “จะมีความยากลำบากอย่างไม่เคยมีมา ตั้งแต่ครั้งมีประชาชาติ จนถึงสมัยนั้น” ดาเนียล 12:1 เหตุการณ์นี้ตรงกันกับ พระธรรม มัทธิว 24:21 กล่าวว่า... “ด้วยในคราวนั้น จะเกิดความทุกข์ลำบากใหญ่ยิ่ง อย่างที่ไม่เคยมีตั้งแต่เริ่มสร้างโลก มาจนถึงทุกวันนี้ และในเบื้องหน้าจะไม่มีต่อไปอีก”

เมื่อเวลานั้นเกิดขึ้น พระเจ้าได้ทรงสัญญากับประชากรของพระองค์ว่า พระองค์จะทรงปกป้องคุ้มครองแก่ทุกคน ที่มีชื่อจดไว้ในสมุดแห่งชีวิต

ส่วนคนอธรรมจะไม่ได้รับการคุ้มครองจากพระเจ้า และเขาจะได้รับโทษ

2 เธสะโลนิกา 2:8 ขณะนั้นคนนอกกฎหมายนั้นก็จะปรากฏตัวขึ้น และพระเยซูเจ้าจะทรงประหารมันด้วยคมพระโอษฐ์ของพระองค์ และจะทรงผลาญให้สูญไปด้วยการปรากฏและการเสด็จมาของพระองค์

2 เธสะโลนิกา 1:7-10 และที่จะทรงให้ท่านทั้งหลาย ที่รับความยากลำบากนั้นได้รับความบรรเทาด้วยกันกับเรา เมื่อพระเยซูเจ้าจะปรากฏองค์จากสวรรค์ในเปลวเพลิง พร้อมกับหมู่ทูตสวรรค์ผู้มีฤทธิ์ของพระองค์ และจะลงโทษสนองคนเหล่านั้นที่ไม่รู้จักพระเจ้า และแก่คนที่ไม่เชื่อฟังข่าวประเสริฐของพระเยซูเจ้าของเรา คนเหล่านั้นจะได้รับโทษ อันเป็นความพินาคนิรันดร์ และพรากจากพระพิศมัยพระเจ้า และจากพระสิริแห่งอำนาจของพระองค์ ในวันนั้น คือในวัน^๑ที่พระองค์จะเสด็จมา...

วันนั้นได้มาถึงแล้ว คนธรรมดาไม่สามารถต้านทาน พระศิริของพระเจ้า

ผู้เผยพระวจนะในอดีตกาลได้เห็นนิมิตอันศักดิ์สิทธิ์ของวันของพระเจ้า ท่านได้กล่าว
ว่า “จงพิลาปรา้ให้ซี เพราะวันแห่งพระเจ้ามาใกล้แล้ว วันนั้นจะมา เป็นการทำลาย จากองค์ผู้
ทรงมหิทธิฤทธิ์” (อิสยาห์ 13:6) “จงหลบเข้าไปในหิน และซ่อนอยู่ในพงคลี ให้พ้นจากความน่า
เกรงขามของพระเจ้า และจากพระสิริแห่งความโอ้อ่าตระการของ พระองค์ และทำอันผยอง
ของมนุษย์จะตกต่ำลง และความจองหองของคนจะถูกปราบลง พระเจ้าองค์เดียวจะเป็นผู้เกิดทุน
ในวันนั้น เพราะว่าพระเจ้าจอมโยธาทรงมีวันหนึ่ง ที่ผู้สารพัดที่เยอหยิ่งและสูงส่ง ที่ผู้สารพัดที่
ถูกยกขึ้นและสูง” “ในวันนั้นคนจะเหวี่ยง รูปเคารพของตนออกไปอันทำด้วยเงินและรูปเคารพ
ของตนที่ทำด้วยทองคำ ซึ่งเขาทำไว้เพื่อตนเองจะนมัสการ ไปยังตัวตุนและตัวค้างคาว เพื่อเขา
จะเข้าถ้ำหิน และเข้าซอกผา ให้พ้นจากความน่าเกรงขามของพระเจ้า และจากพระสิริแห่งความ
โอ้อ่าตระการของพระองค์ เมื่อพระองค์ทรงลุกขึ้นกระทำให้โลกสั่นสะท้าน” (อิสยาห์ 2:10-12, 20-
21) (GC 638.1)

วิวรณ์ 6:15-17 แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต นายทหารใหญ่ เศรษฐี
ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นพาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและโศดหินตามภูเขา พวก
เขาร้องบอกกับภูเขาและโศดหินว่า “จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากพระพิศมัยของ
พระองค์ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น เพราะว่าวัน
สำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า

ในวันนั้นคนชอบธรรมก็ยังมิชีวิต จะถูกเปลี่ยนแปลงร่างกาย

คนชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะเปลี่ยนแปลงไป “ในช่วงเวลาเดียวในพริบตาเดียว” ด้วย
พระสุรเสียงของพระเจ้า พวกเขาจะได้รับสง่าราศี บัดนี้ พวกเขาจะมีชีวิตอมตะ และจะถูกรับ
ไปพบพระองค์ในฟ้าอากาศ พร้อมกับเหล่าอัครมิกชนที่ฟื้นขึ้นมาในนั้น ทูตสวรรค์จะ “รวบรวมคนทั้ง
ปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้วทั้งสี่ทิศนั้นตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” (มัทธิว 24:31)
ทูตสวรรค์ศักดิ์สิทธิ์จะอุ้มเด็กเล็กๆ ไปยังอ้อมแขนของมารดา มิตรสหายที่ตายจากกันไปนานจะได้
พบกันอีกครั้ง และจะไม่จากกันอีกแล้ว และด้วยเสียงเพลงแห่งความชื่นชมยินดี พวกเขาจะถูกรับ
ขึ้นไปสู่เมืองของพระเจ้าพร้อมๆกัน (GC 645.1)

1 โครินธ์ 15:51-53 คุณก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความล้าลึกที่จะบอกแก่ท่าน คือว่า เราจะไม่ว่างหลับห่มศพทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในชั่วขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาจากเน่าเปื่อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะว่า สิ่งซึ่งเน่าเปื่อยนี้ต้องสวมซึ่งไม่เน่าเปื่อย และสภาพขณะนี้ต้องสวมสภาพอมตะ

ในท่ามกลางของผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ในวันที่พระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง จะมีกลุ่มคนพิเศษที่เห็นการเสด็จมาโดยไม่ผ่านความตายเป็นกลุ่มคนที่พระเจ้าทรงเลือกเป็นพิเศษจริงๆ มีจำนวน 144,000 คน

“คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดกเสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก” วิวรณ์ 14:4

พระเยซูทรงเสด็จกลับมา ในวันแห่งการเสด็จกลับมา

มัทธิว 24:5 พระเยซูตรัสตอบเขาว่า “ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง ด้วยว่าจะมีหลายคนมา ต่างอ้างนามของเราว่าตัวเขาเป็นพระคริสต์ เขาจะให้คนเป็นอันมากหลงไป”

มัทธิว 24:24, 26 “ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นไปได้ เหตุฉะนั้นถ้าใครจะบอกท่านทั้งหลายว่า ‘ท่านผู้นั้นอยู่ในถิ่นทุรกันดาร’ ก็จงอย่าออกไป หรือจะว่า ‘อยู่ที่ห้องใน’ ก็จงอย่าเชื่อ”

การล่อลวงของซาตาน

ซาตานจะจำแลงการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระคริสต์โดยการปรากฏบนโลก ก่อปรด้วยสง่าราศี และจะล่อลวงให้คนนับล้านหลงเชื่อ พระเยซูทรงเตือนเราให้รู้ว่าพระองค์จะไม่แตะต้องแผ่นดินโลกแต่จะลอยอยู่ในอากาศ ถึงกระนั้นคนมากมายจะหลงเชื่อซาตานเพราะความสุขไสของรัศมีที่จำลองขึ้น

“ในฉากสุดท้ายของละครแห่งการล่อลวงที่ยิ่งใหญ่นั้น ซาตานเองจะปลอมตัวเป็นพระคริสต์ คริสตจักรได้ยอมรับมานานแล้วว่า การรอคอยการเสด็จมาของพระผู้ช่วยให้รอดเป็น

ศูนย์รวมความหวังของพวกเขา บัดนี้จอมลอลงยิ่งใหญ่ว่าตัวให้คู่ประหนึ่งว่าพระคริสต์ได้เสด็จมาแล้ว ในที่ต่างๆบนโลกนี้ ชาตคนจะปรากฏตัวท่ามกลางมนุษย์เป็นคนที่ยิ่งใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยแสงเจิดจ้าที่คล้ายคลึงกับคำบรรยายของพระบุตรของพระเจ้าที่ยอห์นเปิดเผยไว้ในพระธรรมวิวรณ์ (วิวรณ์ 1:13-15) ไม่มีสิ่งใดที่ตาของมนุษย์ผู้ที่ต้องตายเคยเห็นจะนำมาเทียบได้กับรัศมีภาพที่ล้อมรอบตัวมันนั้น เสียงร้องแห่งความมีชัยดังก้องในอากาศ “พระคริสต์เสด็จมาแล้ว! พระคริสต์เสด็จมาแล้ว” ประชาชนต่างก็กราบลงต่อหน้ามันด้วยความเคารพ ในขณะที่มันชูมือทั้งสองขึ้นและประกาศอวยพรพวกเขา เหมือนเช่นพระคริสต์เคยอวยพรเหล่าสาวกในขณะที่พระองค์ยังทรงดำเนินอยู่ในโลก เสียงของมันนั้นนุ่มนวลและน่าฟัง แต่เต็มไปด้วยความไพเราะด้วย

จงให้ระวัณคำอ่อนโยนของธาตุนครังสุดท้าย

น้ำเสียงที่อ่อนโยนและเมตตา มันได้ประกาศความจริงแห่งพระคุณของสวรรค์เช่นเดียวกับที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเคยตรัสไว้ แล้ว มันรักษาความเจ็บป่วยของประชาชน จากนั้น ในคราบของพระคริสต์ที่มันปลอมตัวเข้ามา มันจะประกาศว่าได้เปลี่ยนวันสะบาโตเป็นวันอาทิตย์แล้ว มันสั่งให้ทุกคนถือรักษาวันที่มันได้ทำให้ศักดิ์สิทธิ์แล้ว มันยังประกาศอีกว่า ผู้ที่ยังคงยืนกรานถือรักษาวันที่เจ็ดให้บริสุทธิ์กำลังหลอกลวง ด้วยการปฏิเสธไม่รับฟังแสงสว่างและความจริงที่พูดของมันส่งมาให้ นี่เป็นการหลอกลวงที่รุนแรงที่มีอำนาจยิ่งใหญ่เหมือนเช่นชาวสะมาเรียที่ถูกซีโมนชาวมากัสหลอก ผูกชนตั้งแต่คนเล็กน้อยที่สุดจนถึงผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดเชื่อฟังเวทมนตร์เหล่านี้ ต่างพูดกันว่า นี่ “เป็นอาณาภาพของพระเจ้า ซึ่งเรียกว่ามหิทธิฤทธิ์” (กิจการของอัครทูต 8:10) (GC 624.2)

แต่ประชากรของพระเจ้าจะไม่ถูกหลอก คำสอนของพระคริสต์เทียมเท็จไม่ได้เป็นไปตามคำสอนในพระคัมภีร์ คำอวยพรของมันประกาศให้กับผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน เป็นคนกลุ่มเดียวกันที่พระคัมภีร์เปิดเผยว่าจะได้รับพระพิโรธของพระเจ้าที่จะเทออกมาโดยไม่ได้เจือปนกับสิ่งใด (GC 625.1)

สิ่งที่ป้องกันไม่ให้ผู้รอบธรรมหลงไปคือ

“ไปค้นพระโอวาทและถ้อยคำพยาน คุณเกิด แน่บนอนที่เดียวคนที่ไปพูดเช่นนี้ ก็เป็นคนที่ไม่มีรุ่งอรุณเสียเลย” อิสยาห์ 8:20

“มีเพียงผู้ที่หันมาศึกษาพระคัมภีร์ และผู้ที่ยอมรับความจริงด้วยความรักที่จะได้รับการปกป้องจากการหลอกลวงที่รุนแรง ซึ่งได้จับกุมโลกนี้ไว้เป็นเชลย” (GC 353)

ลักษณะการเสด็จมาปรากฏครั้งที่สองของพระคริสต์

มัทธิว 24:27, 30 ด้วยว่าฟ้าแลบมาจากทิศตะวันออก ส่องไปจนถึงทิศตะวันตกฉันใด การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นฉันนั้น เมื่อนั้นนิมิตแห่งบุตรมนุษย์ จะปรากฏขึ้นในท้องฟ้า มนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะต้องร้องไห้ แล้วจะเห็น บุตรมนุษย์เสด็จมาบนเมฆในท้องฟ้า ทรงฤทธานุภาพและพระสิริเป็นอันมาก

วิวรณ์ 1:7 คูเถิด พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมุ่เมฆ และนิยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้แทงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่วโลกจะร้องไห้เพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น อาเมน

“ไม่นานดวงตาทุกดวงจะหันไปมองทางทิศตะวันออก เพราะก้อนเมฆเล็กๆ ก้อนหนึ่ง ได้เกิดขึ้น ประมาดครึ่งฝ่ามือของมือมนุษย์ ซึ่งเรารู้ว่าเป็นเครื่องหมายของบุตรมนุษย์ เราทุกคนต่างเพ่งมองก้อนเมฆนั้นด้วยความเจียบสงบ ในขณะที่ลอยเข้ามาใกล้และสว่างขึ้น ส่องสง่า และสง่ามากขึ้น จนกระทั่งกลายเป็นก้อนเมฆขาวหิม่า ฐานของเมฆนั้นดูเหมือนเปรี้ยวเพลิง มีรุ้งอยู่รอบก้อนเมฆนั้น ในขณะที่รอบๆ นั้นทูตสวรรค์นับหมื่นกำลังร้องเพลงที่ไพเราะที่สุดและเหนือก้อนเมฆนั้นบุตรมนุษย์ทรงนั่งอยู่” (EW 25)

ทูตสวรรค์มากับพระเยซูเจ้าทำการรวบรวมผู้ชอบธรรม ทั่วทั้งแผ่นดินในวันพระเยซูเสด็จกลับมา

“พระองค์ทรงใช้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ มาด้วยเสียงแตรอันดังยิ่งนัก ให้รวบรวมคนทั้งปวงที่พระองค์ทรงเลือกสรรไว้แล้ว ทั้งสี่ทิศนั้น ตั้งแต่ที่สุดฟ้าข้างนี้จนถึงที่สุดฟ้าข้างโน้น” มัทธิว 24:31

ทูตสวรรค์ประจำตัวของท่าน (มัทธิว 18:10) คงเป็นบุคคลแรกที่ต้อนรับท่าน ในวันแห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซู นี่ช่างเป็นเรื่องที่น่ายินดี พระคัมภีร์ถึงกล่าวว่าการเสด็จกลับมาครั้งที่สองเป็นความหวังที่นำความสุขมาให้ (ทิตัส 2:13)

พระเยซูคริสต์หลักแห่งการเสด็จมาของพระเยซูคือ

ยอห์น 14:1-3 อย่าให้ใจท่านทั้งหลายวิตกเลย ท่านวางใจในพระเจ้า จงวางใจในเราด้วย ในพระนิเวศของพระบิดาเรามีที่อยู่เป็นอันมาก ถ้าไม่มีเราคงได้บอกท่านแล้ว เพราะเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านทั้งหลาย เมื่อเราไปจัดเตรียมที่ไว้สำหรับท่านแล้ว เราจะกลับมาอีกรับท่านไปอยู่กับเรา เพื่อว่าเราอยู่ที่ไหนท่านทั้งหลายจะได้อยู่ที่นั่นด้วย

ไปรดสังเกตุ พระประสงค์อันยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งการเสด็จกลับมาของพระเยซู ก็คือการรับคนของพระองค์กลับบ้านอันงดงามที่พระองค์ทรงเตรียมให้ จะไม่มีน้ำตา ความตาย เรื่องที่ทำให้ปวดหัว หรือความเจ็บป่วยอีกเลย แต่จะมีความสุขขึ้นบานและสันติสุขนิรันดร์อย่างที่ไม่อาจบรรยายได้

สิ่งที่พระเยซูทรงนำมาพร้อมกับพระองค์คือรางวัล สำหรับผู้ชอบธรรม

วิวรณ์ 22:12 คุณเกิด เราจะมาในเร็วๆ นี้ และจะนำมาเหนือใจของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน

ในพระคัมภีร์กล่าวว่า เราจะต้องเตรียมให้พร้อมทุกวัน เมื่อเรารู้ว่าเรามีชีวิตอยู่ใกล้วันที่พระเยซูจะเสด็จกลับมา "เหตุฉะนั้นท่านทั้งหลายจงเตรียมพร้อมไว้ เพราะในโมงที่ท่านไม่คิดไม่ฝันนั้น บุตรมนุษย์จะเสด็จมา" มัทธิว 24:44

เครื่องหมายการเสด็จกลับมาครั้งที่สอง ของพระเยซูคริสต์

มัทธิว 24:1-8 ...เพราะประชาชาติต่อประชาชาติ ราชอาณาจักรต่อราชอาณาจักรจะต่อสู้กัน ทั้งจะเกิดกันดารอาหารและแผ่นดินไหวในที่ต่างๆ เหตุการณ์ทั้งปวงนี้เป็นขั้นแรกแห่งความทุกข์ลำบาก ซึ่งต้องมีมาก่อนกำเนิดยุคใหม่

ลูกา 21:25-26 จะมีหมายสำคัญที่ดวงอาทิตย์ที่ดวงจันทร์ และที่ดวงดาวทั้งปวง และบนแผ่นดินก็จะมีความทุกข์ร้อนตามชาติต่างๆ ซึ่งมีความจงนสนแทนท์ เพราะเสียงกึกก้องของทะเลและคลื่น มนุษย์ก็จะสลบไสลไปเพราะความกลัว และเพราะสังหรณ์ถึงเหตุการณ์ซึ่งจะบังเกิดในโลก ด้วยว่า บรรดาสิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้าจะสะเทือนสะท้าน

มัทธิว 24:29 แต่พอลิ้นความทุกข์ลำบากแห่งวันเหล่านั้นแล้ว ดวงอาทิตย์จะมีดไป และดวงจันทร์จะไม่ส่องแสง ดวงดาวทั้งปวงจะตกจากฟ้า และบรรดาลิ่งที่มีอำนาจในท้องฟ้า จะสะเทือนสะท้าน

สภาพของสังคมก่อนวันสิ้นโลก

2 ทิโมธี 3:1-5 แดงใจเข้าใจข้อนี้ คือว่าในสมัยจะสิ้นยุคนั้น จะเกิดเหตุการณ์ก่อกวน เพราะมนุษย์จะเห็นแก่ตัว เห็นแก่เงิน เย่อหยิ่ง โส โขบถว่า ไม่เชื่อฟังคำบิดามารดา ออกตัญญู ไร้ศีลธรรม ไร้มนุษยธรรม ไม่ให้อภัยกัน ใส่ร้ายกัน ไม่ยับยั้งชั่งใจ คุ้ยเขี่ย เกลียดขังความดี ทยศ มุทะลุ หัวสูง รักความสนุกยิ่งกว่ารักพระเจ้า ถือศาสนาแต่เปลือกนอก ส่วนแก่นแท้ของศาสนา เขาไม่ยอมรับ...

มัทธิว 24:12-14 ความรักของคนส่วนมากจะเยือกเย็นลง เพราะความอธรรมแผ่กว้าง ออกไป แต่ผู้ใดทนได้จนถึงที่สุดผู้นั้นจะรอด ข้าพเจ้าประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้า จะได้ประกาศไปทั่วโลก ให้เป็นคำพยากรณ์แก่บรรดาประชาชาติ แล้วที่สุดปลายจะมาถึง

พระคัมภีร์กล่าวว่าในสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร ในสมัยของพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง จะเหมือนอย่างนั้น

ลูกา 17:26-30 ในสมัยของโนอาห์ เหตุการณ์ได้เป็นมาแล้วอย่างไร ในสมัยของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นไปอย่างนั้นด้วย เขาได้กินและดื่มได้สมรสกัน และได้ยกให้เป็นสามีภรรยา กันจนถึงวันนั้นที่โนอาห์ได้เข้าในนาวา และน้ำได้มาท่วมล้างผลาญเขาเสียทั้งสิ้น ในสมัยของโลกก็เหมือนกัน เขาได้กินดื่ม ซื่อซาย หว่านปลูก ก่อสร้าง แต่ในวันนั้นที่โลกออกไปจากเมืองโสโดม ไฟและกำมะถัน ได้ตกจากฟ้ามาเผาผลาญเขาเสียทั้งสิ้น ในวันที่บุตรมนุษย์จะมาปรากฏ ก็เป็นเหมือนอย่างนั้น

จะเกิดอะไรขึ้นกับโลกใบนี้ในวันที่พระเยซูคริสต์ เสด็จกลับมาครั้งที่สอง

“เมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมา คนชั่วจะถูกกวาดทิ้งไปจากทั่วทั้งโลก ถูกวิญญูณจากพระโอรสของพระองค์เผาผลาญไป และพระสิริที่เจิดจ้าของพระองค์จะทำให้ลายพวกเขา พระคริสต์

จะทรงนำประชากรของพระองค์ไปยังเมืองของพระเจ้า และโลกก็จะว่างเปล่าไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ “ดูเถิด พระเจ้าจะทรงทิ้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงบิดพื้นโลก และกระจายผู้อาศัยของมัน” “โลกจะถูกทิ้งร้างอย่างสิ้นเชิง และถูกปล้นหมดสิ้น เพราะพระเจ้าได้ตรัสพระวาจาเหล่านี้แล้ว” “โลกนี้มีราศี เพราะผู้อาศัยในนั้น เพราะเขาทั้งหลายละเมิดต่อบทบัญญัติ ได้ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ได้หักพันธสัญญาในรัศมีนั้น เพราะฉะนั้น คำสาปก็กลืนโลก และผู้ที่อาศัยในนั้นก็มีการมั่ว เพราะฉะนั้น ผู้อาศัยของโลกจึงถูกเผาผลาญ มีคนเหลือน้อย” (อิสยาห์ 24:1, 3, 5-6) (GC 657.1)

“โลกนี้จะกลายเป็นปากันคารที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยว ซากปรักหักพังของเมืองและหมู่บ้านที่เป็นผลจากแผ่นดินไหว ต้นไม้ที่ถูกถอนขึ้นมาทิ้งราก ก้อนหินขรุขระที่ถูกขัดขึ้นมาจากมหาสมุทรหรือเกิดขึ้นจากการแยกตัวของพื้นผิวโลก จะกระจายอยู่ทั่วพื้นโลก ในขณะที่ตำแหน่งซึ่งเคยเป็นที่ตั้งของภูเขา จะมีรอยฉีกขาดไปจนถึงรากฐานของมัน เหลือให้เห็นเป็นรอยแยกขนาดมหึมา” (GC 657.2)

อิสยาห์ 24:20 โลกก็ชวนเซไปอย่างคนเมา มันแกว่งไปอย่างเพิง การทรยศของโลกหนักอยู่บนมัน และมันล้มและจะไม่ลุกอีก

วิวรณ์ 6:14 ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขาม้วนขึ้นไปหมด และภูเขาทุกลูก และเกาะทุกเกาะก็เลื่อนไปจากที่เดิม

“จงแหงนตาดูฟ้าสวรรค์ และมองดูโลกเบื้องล่าง เพราะว่าฟ้าสวรรค์จะศูนย์กลางขึ้นไปเหมือนควัน และแผ่นดินโลกจะร่อยหรอไปเหมือนอย่างเกลือฝ่ำ และเขาทั้งหลายผู้อาศัยอยู่ในนั้นจะตายไปเหมือนรึ้น แต่ความรอดของเราจะอยู่เป็นนิรันดร์และการช่วยกู้ของเราจะไม่สิ้นสุดเลย” อิสยาห์ 51:6 (ศึกษาเพิ่มเติมใน คู่มือสัมมนาเหตุการณ์วาระสุดท้าย บทที่ 12, 13, 14 และ สงครามประวัติศาสตร์ บทที่ 40)

การฟื้นคืนชีพ ของผู้ชอบธรรม/คนอธรรม

การฟื้นคืนชีพของผู้ชอบธรรม

เมื่อพระองค์เสด็จมา ผู้ชอบธรรมที่ตายแล้วจะฟื้นขึ้นและผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่จะเปลี่ยนแปลงใหม่ เปาโล กล่าวว่า “เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเปาโลตรัสสุดท้าย เพราะว่าถ้าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากหน้าเปื้อน แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ เพราะว่าสิ่งซึ่งหน้าเปื้อนนี้ต้องสวมซึ่งไม่หน้าเปื้อน และสภาพขณะนี้ต้องสวมสภาพอมตะ” (1 โครินธ์ 15: 51-53) และในจดหมายที่ท่านเขียนถึงชาวเธสะโลนิกา เปาโล กล่าวต่อไปหลังจากที่บรรยายถึงเรื่องการเสด็จมาขององค์พระเป็นเจ้าว่า “คนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายซึ่งยังเป็นอยู่ จะถูกรับขึ้นไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และจะได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ อย่างนั้นแหละ เราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิตย์” (1 เธสะโลนิกา 4:16-17) (GC 322.1)

โปรดสังเกต: ผู้ชอบธรรมจะพบพระเจ้าในฟ้าอากาศ พระเยซูจะไม่สัมผัสพื้นผิวโลกในวันที่พระองค์เสด็จมา การเสด็จกลับมาของพระองค์จะปรากฏในท้องฟ้า ไม่ใช่บนแผ่นดินโลกตามซึ่งหลายคนเชื่อ

พระสุรเสียงได้ทรงทราบว่า "ตื่นเกิด"

ท่ามกลางความปั่นป่วนของโลก แสงฟ้าแลบและเสียงฟ้าร้อง พระสุรเสียงของพระบุตรของพระเจ้าทรงเรียกธรรมิกชนที่นอนหลับอยู่ให้ตื่น พระองค์ทรงทอดพระเนตรไปยังหลุมฝังศพของเหล่าผู้ชอบธรรม แล้วทรงชูพระหัตถ์ขึ้นไปยังสวรรค์เบื้องบน พระองค์ทรงตรัสสั่งขึ้นมาว่า "จงตื่นเกิด ตื่นเกิด ตื่นเกิด ท่านที่หลับอยู่ในผงเคลือบและจงลุกขึ้น" ตลอดทั่วทั้งความยาวและความกว้างของโลก คนตายจะได้ยินพระสุรเสียงนั้นและผู้ที่ได้ยินเสียงนั้นจะมีชีวิต และทั่วทั้งโลกจะตั้งก้องด้วยเสียงย่ำเท้าของกองทัพใหญ่ของชนทุกชาติ ทุกเผ่าพันธุ์ ทุกภาษาและทุกคน จากห้องกักขังแห่งความตาย พวกเขาก้าวออกมา ตกแต่งกายด้วยรัศมีภาพของชีวิตอมตะ พวกเขาร้องเสียงดังว่า "โอ มัจจุราษเอ๋ย เหล็กในของเจ้าอยู่ที่ไหน โอ มัจจุราษเอ๋ย ชัยชนะของเจ้าอยู่ที่ไหน" (1 โครินธ์ 15:55) และผู้ชอบธรรมที่มีชีวิตและธรรมิกชนที่ฟื้นขึ้นจากความตายจะโห่ร้องอย่างมีชัยร่วมกันเป็นเวลายาวนานและชื่นชมยินดี (GC 644.2)

อุโมงค์ฝังศพเปิดออกและบรรดาผู้ที่ตายไปด้วยความเชื่อผู้รักษาชาวทูตสวรรค์องค์ที่สามว่าด้วยการรักษาวันสะบาโต ลุกขึ้นมาจากหลุมศพเมื่อได้ยินว่า "สันติสุขบังเกิดแล้ว" ดังพระสัญญาที่พระองค์ทรงให้ไว้กับผู้รักษาพระบัญญัติของพระองค์ (EW 285)

การฟื้นคืนชีพในวันที่พระคริสต์เสด็จกลับมาครั้งที่สองเป็นการฟื้นคืนชีพครั้งที่หนึ่งของผู้ชอบธรรมซึ่งร่างกายจะไม่เน่าเปื่อย "ฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นบุโรทิศของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี" (วิวรณ์ 20:6)

การฟื้นคืนชีพของผู้นอรรวม

การฟื้นคืนชีพของพวกที่สอง เป็นการฟื้นของคนบาป ภายหลังยุค 1,000 ปี พวกเขาจะฟื้นขึ้นมารับโทษ ตามผลกรรมที่พวกเขาได้กระทำเอาไว้ พระเจ้าจะส่งไฟนรินทร์ลงมาเผาพวกเขาทั้งหลาย รวมไปถึงการเผาทำลายซาตาน และ พรรคพวกของมันให้สิ้นซากไปด้วย

วิวรณ์ 20:5, 9-10 นอกจากคนเหล่านี้คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี้แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกธรรมิกชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะตกอยู่ในนั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

เมื่อพระคริสต์เสด็จมาจะมีกรฟื้นคืนชีพ สำหรับผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว

ดาเนียล 12:2 และคนเป็นอันมากในพวกที่หลับ ในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างก็จะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างก็เข้าสู่ความอับอายและความขายหน้าในนิรันดร์

กิจการของอัครทูต 24:15 ข้าพเจ้ามีความหวังใจในพระเจ้า ตามซึ่งเขาเองก็มีความหวังใจด้วย คือหวังใจว่าคนทั้งปวงทั้งคนที่ชอบธรรม และคนที่ไม่ชอบธรรมจะเป็นขึ้นมาจากความตาย

ข้อนี้เป็นกรอธิบายถึงการฟื้นคืนชีพของคนสองจำพวก เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมา พวกแรกคือบรรดาผู้ชอบธรรมทั้งหลายที่ตายแล้ว จะฟื้นขึ้นมาก่อน และจะรวมเข้ากับผู้ชอบธรรมที่ยังมีชีวิตอยู่ จะถูกรับขึ้นไปเข้าเฝ้าพระเยซูในท้องฟ้า และ จะพากันเดินทางไปสู่เมืองบรมสุขเกษม ในแผ่นดินสวรรค์

“เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตายเกี่ยวเนื่องกับอาดัมฉันใด คนทั้งปวงก็จะกลับได้ชีวิตเกี่ยวเนื่องกับพระคริสต์ฉันนั้น” แต่จะมีความแตกต่างระหว่างคนสองจำพวกที่ฟื้นจากความตาย “อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ และจะได้ออกมา บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติดีก็ฟื้นขึ้นสู่ชีวิต บรรดาผู้ที่ได้ประพฤติชั่วก็จะฟื้นขึ้นสู่การพิพากษา” 1 โครินธ์ 15:22; ยอห์น 5:28-29

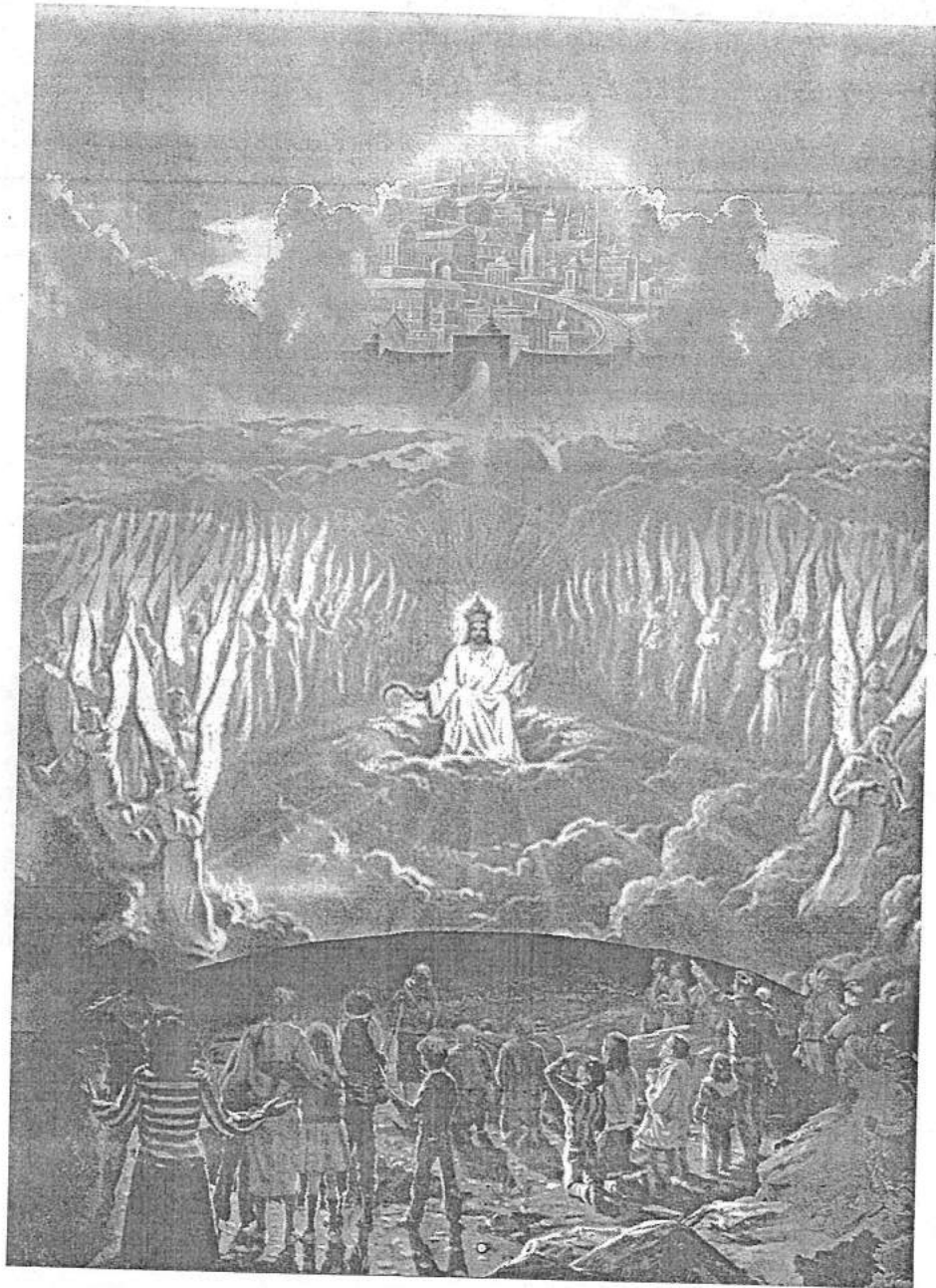
บรรดาผู้ที่ “สมควรจะลุลึงยุคหน้า” จะฟื้นสู่ชีวิต “เป็นสุขและบริสุทธิ์” ความตายครั้งที่สองจะไม่มื่อานาจเหนือคนเหล่านั้น” ลูกา 20:35; วิวรณ์ 20:6

เกี่ยวกับการฟื้นขึ้นมาของคนสองจำพวกนี้ พระเยซูได้ทรงตรัสไว้ใน ยอห์น 5:28 “อย่าประหลาดใจในข้อนี้เลย เพราะใกล้จะถึงเวลาที่บรรดาผู้ที่อยู่ในอุโมงค์ฝังศพ จะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์”

ผู้ชอบธรรมได้เห็นพระสิริของพระเจ้าอันยิ่งใหญ่

หลุมฝังศพเปิดออกและ “คนเป็นอันมากในพวกที่หลับในผงคลีแห่งแผ่นดินโลกจะตื่นขึ้น บ้างเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์ บ้างเข้าสู่ความอับอายและความขายหน้าในนิรันดร์” (ดาเนียล 12:2) ทุกคนที่ตายไปพร้อมกับความเชื่อในข่าวตสวรรค์องค์ที่สาม จะฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพด้วยรัศมีภาพเพื่อฟังพระสัญญาแห่งสันติสุขของพระเจ้า พร้อมกับเหล่าคนที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระองค์ “คนเหล่านั้นก็ได้แก่พระองค์” (วิวรณ์ 1:7) คนที่หัวเราะและเยาะเย้ยเมื่อพระองค์กำลังจะตายด้วยความทุกข์ทรมาน และคนที่ต่อต้านความจริงและประชากรของพระองค์อย่างรุนแรงที่สุด

คนเหล่านี้จะพินิจขึ้นมามองดูพระองค์ในพระสิริที่ยิ่งใหญ่และได้เห็นพระองค์ประทานเกียรติยศให้
แก่ผู้ที่ซื่อสัตย์และเชื่อฟังพระองค์ (GC 637.1) มัทธ 26:64 พระเยซูตรัสตอบว่า “ท่านว่าถูกแล้ว
และยิ่งกว่านั้นอีกเราบอกท่านทั้งหลายว่า ในเวลาเบื้องหน้านั้น ท่านทั้งหลายจะได้เห็นบุตรมนุษย์
นั่งข้างขวาของผู้ทรงฤทธานุภาพ และเสด็จมาบนเมฆแห่งฟ้าสวรรค์”

ยุคหนึ่งพันปี

สະบาโตแห่งทศวรรษ 1,000 ปี

เป็นเวลากว่า 6,000 ปีที่พระเยซูได้เก็บเกี่ยวผลแห่งข่าวประเสริฐ พระคัมภีร์ได้บอกเราว่า “วันเดียวของพระเจ้าเป็นเหมือนกับพันปี และพันปีก็เหมือนกับวันเดียว” (2 เปโตร 3:8) อีกไม่นานพระเยซูจะมาเก็บเกี่ยวโลกใบนี้ บ้างจะถูกสังหารโดยพระสิริในการเสด็จกลับมาของพระเยซู ส่วนคนที่เหลือจะถูกขับไปอยู่กับพระองค์ในเมืองวิมาน จากนั้นโลกอันเก่าแก่และเหนียวอ่อนก็จะได้รับการฟื้นฟูเป็นเวลา 1,000 ปี

เหตุการณ์ใดที่เป็นจุดเริ่มต้นของช่วงเวลา 1,000 ปี?

1 เรสะโลนิกา 4:16 ด้วยว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยลำเนียงเรียกของเทพดีและด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระคริสต์ที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาก่อน

วิวรณ์ 20:4-5 ...คนเหล่านั้นกลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบครองร่วมกับพระคริสต์เป็นเวลาพันปี นอกจากคนเหล่านั้นอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการฟื้นจากความตายครั้งแรก

1 โครินธ์ 15:51-52 ดูก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความล้าลึกที่จะบอกแก่ท่าน คือว่าเราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียวเมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อยแล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

การเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู และการฟื้นคืนชีวิตของผู้ชอบธรรมเป็นเหตุการณ์เริ่มต้นของยุค 1,000 ปี วิสุทธิชนจากทุกยุคทุกสมัยจะฟื้นคืนชีวิตในการฟื้นคืนชีวิตครั้งแรก

วิวรณ์ 20:6 กล่าวว่า “ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์ ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นบุโรทิศของพระเจ้า และของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี”

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึงการฟื้นจากความตายสองครั้งๆ แรกเป็นเหตุการณ์ก่อนยุค 1,000 ปี เป็นการฟื้นของผู้ชอบธรรม และครั้งที่สองเป็นการฟื้นจากความตายหลังยุคพันปี สิ้นสุดลง เป็นการฟื้นจากความตายของคนอธรรม

ลักษณะการฟื้นจากความตายครั้งแรกก่อนยุค 1,000 ปี

1 โครินธ์ 15:51-52 ดูก่อนท่านทั้งหลาย ข้าพเจ้ามีความล้าลึกที่จะบอกแก่ท่าน คือว่า เราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่เราจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่หมด ในช่วงขณะเดียว ในพริบตาเดียว เมื่อเป่าแตรครั้งสุดท้าย เพราะว่าจะมีเสียงแตร และคนที่ตายแล้วจะเป็นขึ้นมาปราศจากเน่าเปื่อย แล้วเราทั้งหลายจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่

ฟิลิปปี 3:21 พระองค์จะทรงเปลี่ยนแปลงกายอันต่ำต้อยของเรา ให้เหมือนพระกายอันทรงพระสิริของพระองค์

คนชอบธรรมฟื้นขึ้นมาพร้อมกับความเยาว์วัย และความงามของชีวิตอมตะ ส่วนคนชั่วฟื้นขึ้นมาพร้อมกับร่องรอยของความเจ็บป่วยและความตาย (GC 662.1)

เราตามไปอยู่ที่ไหน?

ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้เปิดเผยถึงการขับไล่ซาตานให้ออกไปยังที่เปล่าเปลี่ยวและโลกที่มีสภาพยุ่งเหยิงและอ้างว้าง และยังเปิดเผยว่า โลกจะมีสภาพเช่นนี้เป็นเวลาหนึ่งพันปี ภายหลังจากที่ยอห์นเสนอภาพเหตุการณ์ของการเสด็จมาครั้งที่สองของพระเจ้าและการทำลายคนชั่วไปแล้วนั้น ท่านยังได้พยากรณ์ต่อไปอีกว่า “แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกัญญาของบาตาลนั้น และถือไซใหญ่ และท่านได้จับพญานาคซึ่งเป็นงูติดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและซาตานและมดมันไ้พันปี แล้วทิ้งมันลงไปใ้บาตาลนั้น แล้วได้ลั่นกัญญาแจประทับตรา เพื่อไม่ให้มันล่อลวงบรรดาประชาชนได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง” (วิวรณ์ 20:1-3) (GC 658.2)

นี่จะเป็นบ้านของซาตานและทูตชั่วของมันนานหนึ่งพันปี มันจะถูกจำกัดให้อยู่แต่ในโลก มันจะไม่มีทางเข้าไปในโลกอื่นเพื่อล่องลงและรบกวนผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาป ซาตานถูกผูกมัดด้วยความหมายในแง่นี้ ไม่มีผู้ใดหลงเหลืออยู่ในโลกให้มันใช้อำนาจของมันได้อีกต่อไป มันถูกตัดขาดจากงานการล่องลงและงานการทำลายที่มันทำด้วยความชื่นชอบมาเป็นเวลาหลายศตวรรษ” (GC 659.1)

ในช่วง 1,000 ปี มารซาตานถูจองจำ “แล้วทั้งมันลงไปในบาดาลนั้นแล้วได้ลั่นกฤษฎาประทัບตราเพื่อไม่ให้มันล่องลงบรรดาประชาชนได้อีกต่อไปจนครบกำหนดพันปีแล้วจึงจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง” วิวรณ์ 20:3 โช้ทั่วไปนั้นไม่สามารถที่จะจองจำสิ่งที่เป็นวิญญานได้ สิ่งเดียวที่จะสามารถยับยั้งการล่องลงมนุษย์ได้นั้น นั่นก็คือการที่ไม่มีมนุษย์หลงเหลือบนโลกอีกต่อไป เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมานั้น เหล่าคนชั่วจะถูกสังหารจนหมดสิ้น และรับวิสุทธิชนของพระองค์ไปสู่สวรรค์ ซาตานและเหล่าทูตของมัน

จึงถูกจำกัดอยู่ในโลกนี้ โดยปราศจากผู้คนที่มันได้ล่องลงเป็น เวลา 1,000 ปีที่มันจะท่องเที่ยวไปและรับผลแห่งการกบฏของมัน “เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน คั้งนักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ” อีสยาห์ 24:22

ซาตานจะเที่ยวไปมาในโลกที่อ้างว้างเปล่าเปลี่ยวเป็นเวลาหนึ่งพันปี เพื่อให้มันเห็นผลที่เกิดจากการกบฏของมันในการต่อต้านพระบัญญัติของพระเจ้า ในช่วงเวลานี้ ความทุกข์ทรมานของมันนั้นแสนสาหัส ตั้งแต่ที่มันล้มลงในบาป ชีวิตที่ต้องทำงานอย่างไม่มีวันหยุด ทำให้มันไม่มีเวลาได้หยุดคิด แต่บัดนี้มันไม่มีอำนาจ และถูกทอดทิ้งให้ครุ่นคิดถึงบทบาทที่มันมีส่วนร่วมตั้งแต่มันเริ่มกบฏต่อต้านการปกครองของสวรรค์ และมองไปยังสภาพภาคหน้าด้วยอาการสิ้นเทาและหวาดผวาต่ออนาคตที่ห่างลัว เมื่อมันจะต้องได้รับผลจากความชั่วทั้งหมดที่มันได้ทำลงไป และต้องรับโทษต่อความบาปที่มันเป็นต้นเหตุให้เกิดขึ้น (GC 660.2)

สภาพของโลกในยุค 1,000 ปี

อิสยาห์ 24:1 คุณเกิด พระเจ้าจะทรงทิ้งโลกให้ร้าง และทรงกระทำให้ร้างเปล่า และพระองค์จะทรงบิดพื้นโลกและกระจายผู้อาศัยของมัน

เยเรมีย์ 4:23-26 ข้าพเจ้ามองดูพื้นที่โลก และนี่แน่ะเป็นที่ร้างและว่างเปล่า และมองดูฟ้าสวรรค์ ในนั้นก็ไม่มีแสงสว่าง ข้าพเจ้ามองดูภูเขา นี่แน่ะ มันกำลังลั่นอยู่ เนินเขาก็แกว่งไปแกว่งมา ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ ไม่มีมนุษย์เลย นกทั้งปวงแห่งท้องอากาศได้หนีไปแล้ว ข้าพเจ้ามองดู และนี่แน่ะ เรือกสวนไร่นาก็เป็นถิ่นทุรกันดาร และหัวเมืองทั้งสี่ก็ปรักหักพังไป ต่อพระพิภคร์พระเจ้า ต่อพระพิโรธอันร้อนแรงของพระองค์

เยเรมีย์ 25:33 และบรรดาผู้ที่พระเจ้าทรงประหารในวันนั้น จะมีจากปลายโลกข้างนี้ถึงปลายโลกข้างนั้น เขาเหล่านั้นจะไม่มีใครไถ่กู้รอดชีวิตให้ หรือรวบรวมหรือฝังไว้ แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์อยู่บนพื้นดิน

แผ่นดินโลกจะถูกทำลายล้างโดยสิ้นเชิงจากแผ่นดินไหวใหญ่และพายุลูกเห็บที่โหมกระหน่ำในการเสด็จกลับมาครั้งที่สองของพระเยซู โลกจะถูกทิ้งร้างท่ามกลางความมืดมิด เหล่าคนตายเกลื่อนกลาดไปทั่วแผ่นดินโลก จะไม่มีการคว่ำครวญเพราะจะไม่มีใครรอดชีวิตคนชั่วจะตายหมด

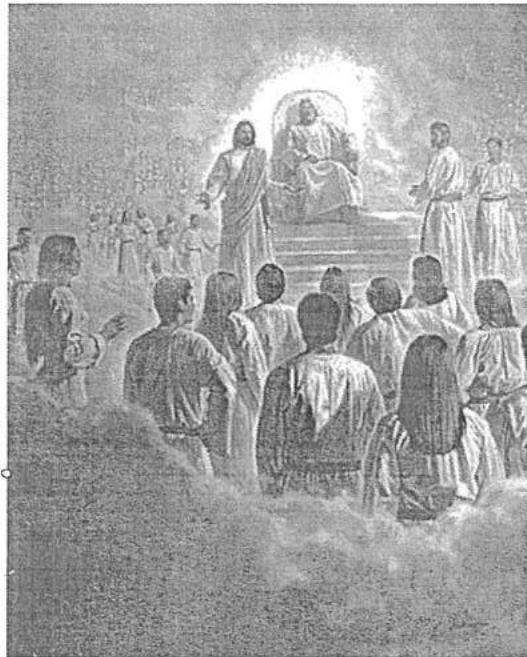
๕. เหล่าวิสุทธิชน หรือ คนชอบธรรมจะอยู่ที่ไหน และพวกเขาจะทำอะไรในยุค 1,000 ปี?

1 โครินธ์ 6:2-3 ท่านไม่รู้หรือว่าธรรมิกชนจะพิพากษาโลก และถ้าพวกท่านจะพิพากษาโลก ท่านไม่มีสมรรถภาพจะพิพากษาคดีเล็กน้อยๆ น้อยๆ หรือ ท่านไม่รู้หรือว่าเราจะพิพากษาพวกทูตสวรรค์ (อ่านข้อที่ 14:3, วิวรณ์ 20:4)

ในระหว่าง 1,000 ปี เหล่าวิสุทธิชนจะอยู่ในสวรรค์และร่วมกันทำการพิพากษา เขาจะไม่ตัดสินใจว่าใครจะได้รับความรอดหรือใครจะพินาศ เพราะพระเจ้าได้ทรงเลือกแล้ว พวกเขาเพียงแต่รับรองการพิพากษาของพระเจ้า "เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เริ่มขึ้นแล้ว" (วิวรณ์ 15:4) ความยุติธรรมในการลงโทษผู้สุญหายจะได้รับการยืนยัน เช่นเดียวกับรางวัลแก่ผู้ชอบธรรม (วิวรณ์ 22:11-12) นี่จะเป็นสิ่งที่เป็นโยบายขึ้นต่อเหล่าวิสุทธิชน ยกตัวอย่างเช่นว่า สมมุติว่าเราได้ขึ้นไปบนสวรรค์แล้วไม่พบศาสนาจารย์ที่ตนเองนับถืออยู่ แต่กลับพบคนร้ายที่นั่น เราคงต้องการคำอธิบายแน่นอน และทูตสวรรค์จะเปิดหนังสือบันทึกออกเพื่อให้เราหายสงสัย เมื่อสิ้นสุดการตัดสินใจทุกคนจะได้รับความมั่นใจในความยุติธรรม ความรัก และการกระทำที่ทรงกระทำต่อทุกคน แล้วพวกเขาจะสรรเสริญว่า "เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรม" (วิวรณ์ 19:2)

“ในช่วงเวลาหนึ่งพันปี ระหว่างการฟื้นคืนชีพครั้งที่หนึ่งและครั้งที่สองนั้น จะมีการพิพากษาคนอธรรม อัครสาวกเปาโลเน้นให้เห็นว่า การพิพากษานี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดตามมาภายหลังจากพระเยซูเสด็จมาครั้งที่สอง “อย่าตัดสินสิ่งใดก่อนที่จะถึงเวลา จงคอยจนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา พระองค์จะทรงเปิดเผยความลับที่ซ่อนอยู่ในความมืดให้แจ่มกระจ่าง และจะทรงเผยความในใจของคนทั้งปวงด้วย เมื่อนั้นทุกคนจะได้รับคำชมเชยจากพระเจ้าตามสมควร” (1 โครินธ์ 4:5) ดาเนียลเปิดเผยว่า เมื่อผู้เจริญด้วยวัยวุฒิเสด็จมาถึงแล้วจะ “ทรงให้มีการพิพากษาให้แก่วิสุทธิชนขององค์ผู้สูงสุดนั้น” (ดาเนียล 7:22) ในช่วงเวลานี้ ผู้ชอบธรรมจะขึ้นครองครองเป็นกษัตริย์และบุโรหิตของพระเจ้า ยอห์นได้กล่าวไว้ในพระธรรมวิวรณ์ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น เป็นผู้ที่จะพิพากษา” “แต่เขาจะเป็นบุโรหิตของพระเจ้าและของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี” (วิวรณ์ 20:4-6) เปาโลกล่าวถึงเวลานี้ไว้ล่วงหน้าว่า “ธรรมิกชนจะพิพากษาโลก” (1 โครินธ์ 6:2) พวกเขาจะร่วมกับพระคริสต์ในการพิพากษาคนอธรรม โดยนำการกระทำของคนอธรรมมาเปรียบเทียบกับบทบัญญัติ และพระคัมภีร์ และตัดสินแต่ละรายตามที่เขาได้กระทำลงไป หลังจากนั้น สัดส่วนที่คนชั่วจะต้องรับโทษจะถูกพิจารณาออกมาตามการกระทำของเขา และชื่อของเขาจะถูกบันทึกปรัปร่าตัวเขาไว้ในหนังสือแห่งความตาย” (GC 660.4)

(อ่านเพิ่มเติมในสงครามประวัติศาสตร์ บทที่ 41)

การเสด็จกลับมาครั้งที่สาม ของพระคริสต์

เยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์

วิวรณ์ 21:2 ข้าพเจ้าได้เห็นนิมิตที่เห็น คือนครเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากสวรรค์ และจากพระเจ้า นครนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี

พระคริสต์เสด็จลงมายังภูเขามะกอกเทศ ณ สถานที่ที่พระองค์เสด็จกลับสวรรค์ภายหลังจากพระองค์ทรงฟื้นคืนพระชนม์ และเป็นที่สุดสวรรค์ได้กล่าวถึงคำสัญญาของการเสด็จกลับมาของพระองค์ ผู้เผยพระวจนะกล่าวไว้ว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจะเสด็จมา และเทพเจ้าทั้งสิ้นจะมากับพระองค์” “พระบาทของพระองค์จะยืนอยู่ที่ภูเขามะกอกเทศ ซึ่งอยู่หน้าเมืองเยรูซาเล็มด้านตะวันออก และภูเขามะกอกเทศนั้นจะแยกออกเป็นสองส่วน จากทิศตะวันออกไปทิศตะวันตก โดยมีหุบเขากว้างมากคั่นอยู่” “และพระเจ้าจะทรงเป็นกษัตริย์เหนือพิภพทั้งสิ้น ในวันนั้นพระเจ้าจะทรงเป็นเอก และพระนามของพระองค์ก็เป็นเอก” (เศคาริยาห์ 14:5, 4, 9) เมื่อกรุงเยรูซาเล็มใหม่ที่เจ็ดข้างใหญ่ลอยลงมาจากสวรรค์ เมืองนี้จะลอยลงมาตั้งบนสถานที่ที่ที่ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์แล้ว และเตรียมไว้สำหรับรองรับเมืองนั้น และพระคริสต์พร้อมด้วยประชากรของพระองค์และเหล่าทูตสวรรค์จะเข้าไปยังเมืองบริสุทธิ์แห่งนั้น. (GC 662.3)

คนอธรรมฟื้นคืนชีพ

วิวรณ์ 20:5 นอกจากคนเหล่านี้คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี่แหละคือการทำฟื้นจากความตายครั้งแรก

เมื่อเวลาหนึ่งพันปีสิ้นสุดแล้ว พระคริสต์จะเสด็จกลับมายังโลกอีกครั้งหนึ่งพร้อมกับบรรดาผู้ที่ได้รับความรอดและเหล่าบริวารทูตสวรรค์ ในขณะที่พระองค์เสด็จลงมาด้วยความยิ่งใหญ่ที่น่าสะพรึงกลัว พระองค์ทรงตรัสสั่งคนชั่วที่ตายอยู่ให้ฟื้นขึ้นมาเพื่อรับผลกรรมของเขา พวกเขาที่ฟื้นขึ้นมาจะมีจำนวนยิ่งใหญ่มหาดล ดั่งเม็ดทรายในทะเลที่นับไม่ถ้วน ผู้ที่ฟื้นคืนชีพในครั้งนี้ช่างแตกต่างไปจากผู้ที่ฟื้นคืนชีพในครั้งแรก คนชอบธรรมฟื้นขึ้นมาพร้อมกับความเอาร์วัยและความงามของชีวิตอมตะ ส่วนคนชั่วฟื้นขึ้นมาพร้อมกับร่องรอยของความเจ็บป่วยและความตาย (GC 662.1)

“...การฟื้นคืนชีพครั้งที่สองจะเกิดขึ้น คนชั่วจะฟื้นขึ้นมาจากความตายและปรากฏตัวอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อดำเนินการตาม “คำพิพากษาที่บันทึกไว้” (สดุดี 149:9) ด้วยเหตุนี้ ผู้เขียนพระธรรมวิวรณ์ได้บรรยายเหตุการณ์ภายหลังจากที่ผู้ชอบธรรมได้ฟื้นคืนชีพไว้ และกล่าวว่า “คนอื่นๆ ที่ตายแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี” (วิวรณ์ 20:5) และอิสยาห์กล่าวถึงคนธรรมไว้ว่า “เขาทั้งหลายจะถูกรวบรวมไว้ด้วยกัน ดั่งนักโทษในคุกมืด เขาทั้งหลายจะถูกกักขังไว้ในคุก และต่อมาหลายวันเขาจึงจะถูกลงโทษ” (อิสยาห์ 24:22) (GC 661.2)

การฟื้นคืนชีพครั้งที่สอง ฟื้นคืนชีพด้วยร่างกาย ที่นำป้อมเตรียมพร้อมจะตียุทธสาส์นใหม่

วิวรณ์ 20:7-9 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่มิใช่ของแผ่นดินโลก คือโกลกและมาโกล ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกธรรมิกชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้...

การต่อสู้ครั้งสุดท้ายของซาตาน พร้อมด้วยเหล่าคนชั่วร้าย

บัดนี้ ซาตานเตรียมพร้อมที่จะต่อสู้ครั้งสุดท้ายที่ยิ่งใหญ่เพื่อแย่งชิงความเป็นใหญ่ ในขณะที่เจ้าชายแห่งความชั่วไม่สามารถใช้อำนาจแห่งการหลอกลวงของมันและไม่อาจทำงานของมันได้ มันก็ไม่มีความสุขและทศุใจ แต่เมื่อคนชั่วที่ตายฟื้นขึ้นมาและมันมองเห็นฝูงคนจำนวนมากที่อยู่เคียงข้างมัน ความหวังของมันฟื้นกลับมาอีกครั้งหนึ่ง มันมุ่งมันไม่ยอมพ่ายแพ้ต่อการ

ต่อผู้ยิ่งใหญ่นี้ มันจะรวมพลกองทัพทั้งหมดของผู้ที่พินาศให้มาอยู่ใต้การบัญชาของมันและใช้คนเหล่านี้เพื่อทำตามแผนการของมัน เหล่าคนชั่วต่างตกเป็นเชลยของซาตานด้วยการปฏิเสธพระคริสต์ พวกเขายอมรับการปกครองของผู้นำภพนี้ พวกเขาพร้อมที่จะทำตามข้อเสนอและปฏิบัติตามคำสั่งของมัน แต่ถึงกระนั้น มันยังคงความเจ้าเล่ห์ที่มันมีมา โดยไม่ยอมรับว่าตนเป็นซาตาน มันอ้างตนเป็นเจ้าของชาย เป็นเจ้าของโลกตัวจริง และสมบัติของมันถูกฉกชิงไปอย่างไม่ชอบธรรม มันแสดงตนต่อผู้ที่มีนัยลบลวงว่ามันคือพระเจ้าผู้ช่วย และพยายามทำให้พวกเขาเชื่อว่า เป็นเพราะอำนาจของมันที่ปลุกพวกเขาให้ฟื้นขึ้นจากหลุมศพและมันกำลังจะช่วยพวกเขาให้หลุดพ้นจากอำนาจของผีที่โหดเหี้ยมที่สุด เมื่อพระคริสต์ไม่ทรงอยู่ร่วมกับพวกเขา ซาตานก็จะทำการอัศจรรย์เพื่อสนับสนุนสิ่งที่มันอวดอ้าง มันทำให้คนอ่อนแอมีกำลังขึ้นและดลบันดาลใจทุกคนด้วยวิญญาณดีและอำนาจของมันเอง มันเสนอที่จะนำพวกเขาเข้าต่อสู้กับเหล่าอธรรมิกชนและเข้ายึดครองเมืองของพระเจ้า ด้วยความโหดเหี้ยมที่แฝงอยู่ภายใต้สีหน้าที่รื่นรมย์ มันชี้ให้คุณคนที่ที่หนีเข้ามาจากความตายจำนวนล้านๆคนจนนับไม่ถ้วน และประกาศว่าในฐานะที่มันเป็นผู้นำของพวกเขา มันจะบุกไปยึดครองเมืองนั้นและนำบัลลังก์และอาณาจักรของมันกลับคืนมาให้ได้ (GC 663.1)

ทรงจัดกับครั้งยิ่งใหญ่ของซาตาน

ซาตานปรึกษากับทูตของมัน แล้วปรึกษากับเหล่ากษัตริย์และผู้พิชิตและผู้ยิ่งใหญ่ พวกเขาเขามองดูกองกำลังและจำนวนผู้คนที่อยู่ฝ่ายมัน และประกาศว่ากองกำลังที่อยู่ภายในเมืองนั้นมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคนของพวกเขาและพวกเขาสามารถเอาชนะได้ พวกเขาวางแผนที่จะยึดครองทรัพย์สินสมบัติและสง่าราศีของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ทุกคนลงมือเตรียมตัวทำสงครามทันที ช่างฝีมือที่ชำนาญลงมือสร้างอาวุธสงคราม ผู้นำทหารที่มีชื่อเสียงในการต่อสู้ จัดการเตรียมทัพ แบ่งเหล่าทหารทั้งหลายให้เป็นกองร้อยและกองพัน (GC 664.2)

ในที่สุดคำสั่งบุกได้ประกาศออกไป และกองกำลังที่นับไม่ถ้วนก็เคลื่อนกำลังออกไป ตั้งแต่มีสงครามเกิดขึ้นในโลก ยังไม่เคยมีผู้นำใดในโลกสามารถรวมพลกองทัพได้เช่นนี้ เป็นกองทัพที่รวมพลจากทุกยุคที่ไม่มีใครเปรียบได้ ซาตานเป็นนักรบที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันนำไปข้างหน้าและทูตของมันรวมกำลังทั้งหมดเข้าด้วยกันเพื่อการต่อสู้สุดท้ายครั้งนี้ กษัตริย์และนักรู้ทั้งหลายอยู่ในขบวนของมันและฝูงชนมากมายติดตามเป็นกองกำลังขนาดใหญ่ แต่ละคนเดินตามผู้นำที่ได้รับการแต่งตั้งอย่างมีระเบียบของกองทัพ ทหารเรียงแถวติดกัน เดินไปตามพื้นผิวโลกที่แตกร้าวและ

ไม่เรียบ มุ่งหน้าไปยังเมืองของพระเจ้า เมื่อพระคริสต์ทรงบัญชา ประตูของกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ก็ปิดลงและกองกำลังของชาตานล้อมเมืองไว้และพร้อมที่จะเข้ายึดครอง (GC 664.3)

ปรากฏภาพและหนังสือเผยนาการช่วยให้อับจนยิ่งใหญ

มีกางเขนปรากฏให้เห็นอยู่เหนือพระที่นั่ง และมีภาพขนาดใหญ่ปรากฏขึ้น เป็นภาพเหตุการณ์การทดลองของอาดัมและการฟ่ายแพ้ต่อบาป และขั้นตอนต่อๆ มาในแผนการยิ่งใหญ่ของการไถ่ให้รอด การเสด็จมาบังเกิดในสภาพที่ต่ำต้อยของพระผู้ช่วยให้รอด ชีวิตช่วงต้นที่เรียบง่ายและเชื่อฟัง การรับบัพติศมาของพระองค์ที่แม่น้ำ

จอร์แดน การอดพระกระยาหารและการทดลองในป่ากันดาร พระราชกิจการรับใช้ประชาชน การเปิดเผยให้มนุษย์ทราบถึงพระพรอันประเสริฐที่สวรรค์ประทานมาให้ วันเวลาที่เต็มล้นด้วยงานแห่งความรักและความเมตตา คำคืนแห่งการอธิษฐานและการเฝ้าเดี่ยวท่ามกลางความเงียบสงบบนภูเขา การวางแผนป้องกันภัยจากความอิจฉา เกลียดชังและผูกพยาบาทเพื่อตอบแทนคุณประโยชน์ของพระองค์ ความปวดร้าวที่ลึกซึ้งและน่ากลัวในสวนเกทเสมนีที่พระองค์ต้องแบกรับภาระบาปที่หนักหน่วงของทั้งโลก พระองค์ถูกทรยศให้ตกไปอยู่ในเงื้อมมือของฝูงชนที่เป็นฆาตกร เหตุการณ์น่ากลัวของยามคำคืนแห่งความสยองขวัญ นักโทษที่ไม่ขัดขืน ถูกสาวกที่พระองค์รักมากที่สุดทอดทิ้ง ถูกกระชากไปตามถนนต่างๆ ในกรุงเยรูซาเล็มอย่างหยาบคาย พระบุตรของพระเจ้า ถูกนำมาประจานอย่างสนุกสนานต่อหน้าอันนาส การกล่าวโทษที่วังของมหาปุโรหิต ในห้องพิพากษาของปีลาต ต่อหน้าเฮโรดที่ซลาดและเหยี้ยมโหด ถูกเยาะเย้ย หมิ่นประมาท ทรมานและถูกกล่าวโทษจนให้ถึงแก่ความตาย ภาพทั้งหมดนี้ถูกแสดงให้เห็นอย่างมีชีวิตชีวา (GC 666.3)

และบัดนี้ ภาพฉากสุดท้ายเปิดเผยขึ้นมาให้เห็นต่อหน้าฝูงชนที่โอรนแอนโปมา เป็นภาพที่พระเยซูผู้ทรงทนทุกข์กำลังเดินมุ่งหน้าไปยังศาลาเวรด้วยความอดทน เจ้าชายแห่งสรวงสวรรค์ ถูกตรึงอยู่บนกางเขน ปุโรหิตที่ยังยโสและฝูงชนที่เหยียดหยันต่างหัวเราะเยาะความทรมานที่กำลังจะคร่าชีวิตของพระองค์ ความมืดที่เหนือธรรมชาติ แผ่นดินไหวอย่างรุนแรง ก้อนหินที่แตกออก หลุมศพที่เปิดออก ซึ่งบอกถึงช่วงเวลา que พระผู้ไถ่ของโลกได้มอบถวายชีวิตของพระองค์เอง

(GC 667.1)

พระเยซูถูกเนรเทศให้เป็นจอมกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง

สดุดี 2:6 เราได้ตั้งกษัตริย์ของเราไว้แล้ว บนศิโยน ภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา

1 ทิโมธี 6:14-15 ให้ท่านรักษาคำบัญชานี้ไว้อย่างดีอย่าให้ห่างพร้อย และอย่าให้มันที่ติดได้ จนถึงเวลาที่พระเยซู คริสตเจ้าของเราจะเสด็จมา ซึ่งพระเจ้าผู้เสวยสุขและทรงฤทธิ์สูงสุดแต่พระองค์เดียว พระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งปวง และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าเหนือเทพเจ้าทั้งปวง จะทรงสำแดงให้ปรากฏในเวลาอันควร

เราพบกับคนธรรมดาที่ยอมรับพระบัญญัติ เป็นของเที่ยงธรรม

ซาตานมองเห็นแล้วว่าการกบฏที่มันเลือกเองนั้นทำให้มันไม่คู่ควรกับสวรรค์ มันได้ฝึกฝนอำนาจของมันไว้เพื่อต่อสู้กับพระเจ้า ความบริสุทธิ์ สันติสุข และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในสวรรค์จะเป็นสิ่งทรงมหานิมิตอย่างยิ่ง บัดนี้ การกล่าวร้ายของมันต่อพระเมตตาคุณและความยุติธรรมของพระเจ้าได้ยุติลงแล้ว คำต่าหนิ่นที่มันพยายามซัดทอดใส่พระเยซูฮาวาห์ตกลงใส่มันทั้งหมด และบัดนี้ซาตานกราบลงและสารภาพว่า การตัดสินที่มันได้รับนั้นยุติธรรมดีแล้ว (GC 670.2)

เหล่าคนธรรมดาเฝ้ามองพิธีราชาภิเษกพระบุตรพระเจ้าด้วยความเคลือบแคลง พวกเขาเห็นแผนศิลาที่บันทึกพระบัญญัติในพระหัตถ์ของพระองค์ เป็นข้อกำหนดที่พวกเขาเหยียดหยามและล่วงละเมิด พวกเขามองเห็นผู้ที่ได้รับความรอดเต็มล้นด้วยความอัศจรรย์ใจ มีความสุขยิ่งใหญ่และถวายสรรเสริญ และในขณะที่คลื่นเสียงดนตรีดังออกไปถึงฝูงชนที่อยู่นอกนครนั้น ทุกคนร้องด้วยเสียงเดียวกันว่า “ข้าแต่พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชาภิเษกของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งประชาชาติทั้งปวง วิธีการทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง” (วิวรณ์ 15:3) และเขาทั้งหลายก็ลงกราบนมัสการเจ้าชายแห่งชีวิต (GC 668.4)

คนธรรมดาเห็นภาพการกระทำของตนเอง

พระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระบุตรของพระเจ้านั้นมีขึ้นต่อหน้าบรรดาผู้อาศัยอยู่ในโลก และในสวรรค์ และบัดนี้ จอมกษัตริย์ผู้ทรงกบฏด้วยอำนาจและความยิ่งใหญ่สูงสุดจะประกาศคำตัดสินแก่บรรดาผู้ที่กบฏต่อการปกครองของพระองค์ และทรงตัดสินผู้ที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระองค์และกดขี่ประชากรของพระองค์ด้วยความยุติธรรม ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้ากล่าว

ว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาวและเห็นท่านผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น เมื่อพระองค์ทรงปรากฏแผ่นดินโลกและท้องฟ้าก็หายไป และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและท้องฟ้าเลย ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้ใหญ่และผู้ย่อยยับยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกเล่มหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วทั้งหมด ก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น และตามที่เขาได้กระทำ” (วิวรณ์ 20:11-12) (GC 666.1)

เมื่อสมุคบันทึกรุกเปิดออก และสายพระเนตรของพระเยซูมองไปยังคนชั่ว พวกเขาต่างรู้สึกสำนึกถึงบาปทั้งหมดที่ได้ทำไป เขามองเห็นแล้วว่า เท้าของเขาได้ก้าวออกไปจากทางบริสุทธิ์ และศักดิ์สิทธิ์ที่จุดใด ความเย่อหยิ่งและการกบฏของเขาได้นำพาพวกเขาให้ล่วงละเมิดพระบัญญัติของพระเจ้ามากเพียงไร พวกเขาสนับสนุนการย้ายของการทดลองด้วยการปล่อยตัวให้กับบาป ใ้พระพรไปในทางที่ผิด ดูหมิ่นเหยียดหยามผู้สื่อข่าวของพระเจ้า ปฏิเสธคำเตือน และคือเฟื่องผลกตันคลื่นแห่งความปราชัยให้กลับออกไปด้วยจิตใจที่ไม่สำนึกผิด สิ่งทั้งหมดนี้ปรากฏให้เห็นประหนึ่งเป็นตัวหนังสือที่เขียนด้วยไฟ (GC 666.2)

ซาตานและภูตสวรรค์ของบาปกับคนอธรรมทั้งหลายคิดทดลองโงมตียุทธาเลียมใหม่อีกครั้ง

วิวรณ์ 20:7-10 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยซาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ และมันจะออกไปล่อลวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นของแผ่นดินโลก คือโลกและมาโลก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกธรรมิกชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น ส่วนพญามารที่ล่อลวงเขาเหล่านั้นก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและคนที่ปลอมตัวเป็นผู้เผยพระวจนะตกอยู่ในนั้น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

อำนาจของซาตานสิ้นสุดลง

ถึงแม้ซาตานจะผินใจอมรับความยุติธรรมของพระเจ้าและก้มลงต่อความยิ่งใหญ่ของพระคริสต์ แต่อุปนิสัยของมันยังคงไม่เปลี่ยนแปลง วิญญาณของการกบฏที่เหมือนกับคลื่นที่เขี้ยวกราดระเบิดขึ้นนี้อีก มันเต็มไปด้วยความบ้าคลั่ง มันมุ่งมันไม่ยอมแพ้ต่อการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่นี้ ถึงเวลาแล้วที่มันต้องดั้นอย่างสิ้นหวังเป็นครั้งสุดท้ายเพื่อต่อต้านพระราชอำนาจแห่งสวรรค์ มันวิ่งกรูเข้า

ไปในท่ามกลางสมุนของมันและพยายามคลายพวกเขาด้วยความเกรี้ยวกราดของมันเองและมันปลุกระดมพวกเขาให้ทำสงครามในทันที แต่ในบรรดาคนเป็นล้านๆ ที่นับไม่ถ้วนที่มันเคยปล่อยลงให้กับภูมิดินนี้ไม่มีผู้ใดยอมรับความยิ่งใหญ่ของมัน อำนาจของมันมาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว จิตใจของคนชั่วนั้นเต็มไปด้วยความเกลียดชังพระเจ้าเหมือนกับที่ซาตานเกลียดชัง แต่พวกเขามองเห็นแล้วว่า พวกเขาอยู่ในสภาพที่สิ้นหวัง พวกเขาไม่อาจเอาชนะพระเยซูคริสต์ได้ ความโกรธของพวกเขาพุ่งเข้าไปใส่ซาตาน และผู้ที่เคยเป็นตัวแทนของมัน และด้วยความโกรธเยี่ยงผีร้าย พวกเขาหันไปต่อสู้กับตัวแทนเหล่านั้น (GC 671.2)

“ร่องเท้าทุกคู่ที่กระหึบไป จนแผ่นดินสิ้นสะเทือน และเลือดคนทุกตัวที่เกลือกอยู่ในโลหิต จะถูกเผาเป็นเชื้อเพลิงในกองไฟ” “พระเจ้าทรงเกรี้ยวกราดต่อประชาชาติทั้งสิ้น และดุเดือดต่อพลโยธาทั้งสิ้นของเขา พระองค์ทรงคาดโทษเขา และมอบเขาไว้แก่การฆ่า” “พระองค์ทรงเทถ่านเพลิงและไฟกำมะถันใส่คนอธรรม ลมที่แผดเผาจะเป็นส่วนของเขาเหล่านั้น” (อิสยาห์ 9:5; 34:2; สดุดี 11:6) ไฟของพระเจ้าตกลงมาจากสวรรค์ โลกแตกสลายไป อาวุธที่ซ่อนในส่วนลึกจะถูกนำขึ้นมา เปลวไฟเผาผลาญระเบิดออกมาจากเหวลึกที่เปิดกว้าง ก้อนหินลุกเป็นไฟ วันนั้นมาถึงแล้วเมื่อโลกจะถูกเผาตั้งเตาอบ ฮาตุต่างๆ หลอมในไฟที่เผาอย่างรุนแรง โลกทั้งใบและผลงานทั้งหลายที่อยู่ในนั้นถูกเผาหมดสิ้น (มาลาคีย์ 4:1; 2 เปโตร 3:10) ดูประหนึ่งว่าพื้นผิวโลกหลอมละลายเป็นก้อน เป็นทะเลเพลิงกว้างใหญ่ที่เดือดพล่าน เป็นเวลาแห่งการพิพากษาและความหายนะของคนอธรรม “พระเจ้าทรงมีวันเพื่อการแก้แค้น มีปีแห่งการตอบแทนเพื่อเหตุของศิโยน” (อิสยาห์ 34:8) (GC 672.2)

ความเศร้าสลดครั้งสุดท้าย

ในขณะที่โลกถูกห่อหุ้มด้วยไฟแห่งการทำลาย คนชอบธรรมอยู่อย่างปลอดภัยในนครศักดิ์สิทธิ์ ผู้ที่มีส่วนในการฟื้นคืนชีพครั้งแรก ความตายครั้งที่สองไม่มีอำนาจเหนือพวกเขา ในขณะที่พระเจ้าทรงเป็นไฟเผาผลาญสำหรับคนชั่ว แต่สำหรับประชากรของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นทั้งดวงอาทิตย์และโล่ป้องกัน (วิวรณ์ 20:6; สดุดี 84:11) (GC 673.3)

คนชั่วได้รับผลการตอบแทนของเขาในแผ่นดินโลก (สุภาษิต 11:31) “พระเจ้าจอมโยธาตรัสว่า (พวกเขา) จะเป็นเหมือนตอข้าว วันที่จะมานั้นจะไหม้เขาหมด จนไม่มีรากหรือกิ่งเหลืออยู่เลย” (มาลาคีย์ 4:1) บางคนถูกทำลายไปชั่วพริบตา ในขณะที่หลายคนต้องทนทุกข์หลายวัน ทุกคนได้

รับโทษ “ตามการกระทำของเขา” ความบาปของคนชอบธรรมถูกนำไปไว้ที่ซาตาน มันไม่เพียงแต่ต้องทนทุกข์สำหรับการกบฏของมันเองเท่านั้น แต่ต้องรับโทษทั้งหมดที่มันทำให้ประชากรของพระเจ้า โทษที่มันรับจะรุนแรงกว่าของผู้ที่ถูกมันปล่อยลง หลังจากทุกคนที่ตกเป็นเหยื่อของการหลอกลวงของมันพินาศไปแล้ว มันยังอยู่และรับความทรมานต่อไปอีก ในที่สุด เปลวไฟแห่งการชำระจะทำลายคนชั่วไปจนหมด ทั้งรากและทั้งกิ่ง โดยซาตานเป็นราก และผู้ติดตามของมันเป็นกิ่ง การลงโทษเต็มขนาดของพระบัญญัตินั้นมาถึงแล้ว คำเรียกร้องขอความยุติธรรมก็ได้รับการตอบสนองแล้ว ทั้งสวรรค์และแผ่นดินโลกต่างมองดูและประกาศถึงความชอบธรรมของพระเยซูคริสต์ (GC 673.1)

นี่คือผลลัพธ์ที่ซาตานกับคนอธรรม ได้รับ “และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกธรรมิกชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น” วิวรณ์ 20:9

(อ่านเพิ่มเติมในสงครามประวัติศาสตร์บทที่ 42)

โลกใหม่

ไม่มีอะไรที่หนักแล้วอีกต่อไป

“ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว” (วิวรณ์ 21:1) ไฟที่เผาผลาญคนชั่วนั้นได้ชำระโลกให้สะอาด ร่องรอยแห่งคำสาปแช่งทั้งหมดถูกกวาดทิ้งไป ไม่มีนรกที่มีไฟไหม้ตลอดกาลเหลือไว้ให้คนที่ได้รับความรอดได้มองเห็นผลอันน่ากลัวของบาปอีกต่อไป (GC 674.1)

พระคัมภีร์เรียกมรดกของผู้ที่ได้รับความรอดว่าเป็น “เมือง” (ฮีบรู 11:14-16) ที่นั่น พระผู้เลี้ยงแห่งสวรรค์ทรงนำฝูงแกะของพระองค์ไปยังน้ำแห่งชีวิต ต้นไม้แห่งชีวิตออกผลทุกเดือน และใบของต้นนั้นจะรับใช้ประชาชนชาติ ถ้าธรรมาจะไหลอยู่ชั่วนิรันดร์ ใสดั่งแก้วและข้างลำธารจะมีต้นไม้ที่ใบกึ่งงิ้วไปมา ทอดร่มเงาบนทางเดินที่เตรียมไว้สำหรับผู้ที่พระเจ้าทรงไถ่ให้รอดแล้ว ที่นั่น มีพื้นราบยิ่งใหญ่ที่โค้งขึ้นเป็นเนินเขางดงามและภูเขาของพระเจ้ายืนตระหง่านอยู่ด้านหลัง บนพื้นราบที่สงบข้างธารน้ำแห่งชีวิตนั้น ประชากรของพระเจ้าที่เป็นผู้แสวงหาและผู้เดินทางมาเนิ่นนานจะได้พักอาศัยที่นั่น (GC 675.1)

แผ่นดินแห่งความรอดไว้สำหรับผู้ที่ถูกเลือกสรร

“ชนชาติของเราจะอาศัยอยู่ในที่อยู่อย่างศานติ ในที่อาศัยอันปลอดภัย ในที่พักอันสงบ” “ในแผ่นดินของเจ้าเขาจะไม่ได้ยินถึงความทารุณอีก ในเขตแดนของเจ้า ถึงการล้างผลาญหรือการทำลาย เจ้าจะเรียกกำแพงของเจ้าว่าความรอด และประตูเมืองของเจ้าว่าความสรรเสริญ” เขาจะสร้างบ้านและเข้าอาศัยอยู่ในนั้น เขาจะปลูกสวนองุ่นและกินผลของมัน เขาจะไม่สร้างและคนอื่นเข้าอาศัยอยู่ เขาจะไม่ปลูกและคนอื่นกิน... ผู้เลือกสรรของเราจะใช้ผลงานน้ำมือของเขานาน” (อิสยาห์ 32:18; 60:18; 65:21-22) (GC 675.2)

ณ ที่นั้น “ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดี ทะเลทรายจะเปรมปรีดีและผลิดอกอย่างต้นดอกฝรั่ง” “แทนต้นหนามขี้แรด ต้นสนสามใบจะงอกขึ้น แทนต้นไมยราบ ต้นน้ำมันเขียวจะงอกขึ้น และแต่พระเจ้า มันจะเป็นอนุสรณ์ เพื่อเป็นหมายสำคัญวันคริสต์ซึ่งจะไม่ตัดออกเลย” “สุนัขป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนอยู่กับลูกแพะ ลูกโคกับสิงห์หนุ่มจะหากินอยู่ด้วยกัน และเด็กเล็ก ๆ จะนำมันไป” “สัตว์เหล่านั้นไม่ทำให้เจ็บหรือจะทำลายทั่วภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของเรา” (อิสยาห์ 35:1; 55:13; 11:6, 9) [GC 675.3]

ความสุขอันแสนเบิกบานอยู่ตลอดเวลา

ความเจ็บปวดจะไม่มีเหลืออยู่ในบรรยากาศของสวรรค์ จะไม่มีน้ำตาอีกต่อไป ไม่มีขบวนแห่ศพ ไม่มีเครื่องหมายแสดงการไว้อาลัย “ความตายจะไม่มีอีกต่อไป การคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว” “ไม่มีชาวเมืองคนใดจะกล่าวหาว่า “ข้าป่วยอยู่” ประชาชนผู้อาศัยอยู่ที่นั่นจะได้รับอภัยความบาปผิดของเขา” (วิวรณ์ 21:4; อิสยาห์ 33:24) [GC 676.1]

กรุงเยรูซาเล็มใหม่จะอยู่ที่นั่น เป็นเมืองหลวงของโลกใหม่ที่ได้รับเกียรติ “เจ้าจะเป็นมงกุฎงามในพระหัตถ์ของพระเจ้า และเป็นราชมงกุฎในพระหัตถ์แห่งพระเจ้าของเจ้า” “ใสสว่างดุจแก้วมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับแก้วมณีโชติอันสูงใสและเป็นผลึก” “บรรดาประชาชาติจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของนครนั้นและบรรดาภคินีในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น” พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเปรมปรีดีด้วยเยรูซาเล็ม และชื่นบานด้วยชนชาติของเรา” “พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา” (อิสยาห์ 62:3; วิวรณ์ 21:11, 24; อิสยาห์ 65:19; วิวรณ์ 21:3) [GC 676.2]

ความมืดจะหาไม่พบ

ในนครของพระเจ้า “จะไม่มีเวลากลางคืน” ไม่มีผู้ใดต้องการหรืออยากพักผ่อน การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าหรือการถวายสรรเสริญพระนามของพระองค์มิได้สร้างให้เกิดความเหน็ดเหนื่อย เราจะรู้สึกถึงความสดชื่นของยามเช้าและจะอยู่ไกลจากช่วงเวลาทำวัน “เขาไม่ต้องการแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าพระเจ้าจะทรงเป็นแสงสว่างของเขา” (วิวรณ์ 22:5) รัศมีเจิดจ้าที่ไม่ทำให้แสงตาจะเข้ามาแทนที่แสงของดวงอาทิตย์ แต่กระนั้น แสงนั้นจะสว่างกว่า

แสงในยามเที่ยงวันของเรา พระสิริของพระเจ้าและของพระเมษโปดกจะสว่างไสวปกคลุมเมือง
บริสุทธิเป็นแสงที่ไม่เสื่อมหายไป ผู้ที่ได้อวดจะเดินในรัศมีของวันที่ไม่มีดวงอาทิตย์ตลอดกาล
(GC 676.3)

“ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้นเลย เพราะพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุดและ
พระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในนครนั้น” (วิวรณ์ 21:22) ประชากรของพระเจ้าได้รับสิทธิพิเศษ
ที่จะสนทนากับพระบิดาและพระบุตร “บัดนี้เราเห็นสลัว เหมือนนุในกระจก”
(1 โครินธ์ 13:12) เรามองเห็นพระฉายาของพระเจ้าสะท้อนออกมาตั้งกระจกเงาในธรรมชาติที่
พระเจ้าทรงสร้าง และในการจัดการของพระองค์ที่มีต่อมนุษย์ แต่แล้วเราจะเห็นพระองค์ตัวต่อ
ตัวโดยไม่มีม่านที่จะขวางกั้นเลย เราจะยืนขึ้นอยู่เบื้องพระพักตร์ของพระองค์และได้เห็นพระสิริบน
พระพักตร์ของพระองค์ (GC 676.4)

การทรงไถ่ฉบับสำเร็จแล้ว

ที่นั่น ผู้ที่ได้รับการไถ่ให้รอดจะได้รู้จักพระองค์ เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงรู้จักเขา เรา
จะได้เห็นการกระทำอย่างชื่นใจที่สุด ความรักและความเห็นใจที่พระเจ้าเองทรงปลุกฝังลงใน
จิตวิญญาณจะได้พบกับการฝึกฝนอย่างแท้จริงและหวานชื่นที่สุด การสื่อสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์กับสิ่ง
มีชีวิตที่ศักดิ์สิทธิ์ ชีวิตสังคมที่ปรองดองกันกับทูตสวรรค์ที่ประเสริฐ และกับเหล่าผู้ซื่อสัตย์ตลอด
ทุกยุคที่ได้ชำระเชื้อของเขาและทำให้ชาวในพระโลหิตของพระเมษโปดก ความสัมพันธ์ศักดิ์สิทธิ์
ที่สุด “ทุกตระกูล ทุกชาติ ในสวรรค์ (และ) ที่แผ่นดินโลก” (เอเฟซัส 3:15) สิ่งเหล่านี้มีส่วนทำให้
คนที่ได้ไถ่ให้รอดแล้วมีความสุข (GC 677.1)

จะมีการศึกษาอันล้ำลึกที่หึหารรยที่ไม่เคยมีมาก่อน

ที่นั่น สมองของคนที่ไม่ต้องตายจะเพ่งพินิจดูด้วยความสุขสำราญที่จะไม่มีวันเสื่อมสลาย
ไป แปลกใจกับอำนาจแห่งการทรงสร้างของพระองค์ ความล้ำลึกของความรักที่ไถ่ให้รอด จะไม่มี
ศัตรูโหดเหี้ยมและการหลอกลวงเพื่อให้ลืมพระเจ้า อวัยวะทุกส่วนของร่างกายจะพัฒนาขึ้น
มา ความสามารถเพิ่มขึ้น การแสวงหาความรู้จะไม่ทำให้สมองอ่อนเปลี้ยไปหรือใช้พลังงานจนหมด
สิ้น ที่นั่นการทำงานด้วยกันในงานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดจะดำเนินต่อไป ความปรารถนาอันสูงส่งที่สุด
จะก้าวไปถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ ความมุ่งหวังที่สูงที่สุดจะสำเร็จ และก็ยังมีความสูงส่งใหม่ๆ ที่จะให้

พิชิต มีความมหัศจรรย์ใหม่ๆ ที่จะชื่นชม มีความจริงใหม่ๆ ที่จะให้ทำความเข้าใจ มีสิ่งใหม่ๆ ที่จะให้ใช้อ่านาสมองและจิตใจและร่างกาย. (GC 677.2)

มีปีกบินไปทุกแห่งหนที่ไม่รู้จักการเหน็ดเหนื่อย

ชุมสมบัติทั้งหมดของจักรวาลจะเปิดออกให้ผู้ที่ได้ให้รอดแล้วศึกษา พวกเขาจะไม่ถูกความตายผูกมัดไว้ เขาจะบินด้วยปีกที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยไปยังโลกที่ไกลออกไป โลกที่หวั่นไหวด้วยความโศกเศร้าเมื่อมองดูความทุกข์โศกเศร้าของมนุษย์ และร้องเพลงชื่นชมทราบข่าวถึงจิตวิญญาณที่ถูกไถ่ให้รอด ด้วยความยินดีที่ไม่อาจเปล่งออกมาเป็นคำพูด เหล่าบุตรทั้งหลายของโลกจะเข้าไปสู่ความสุขและปัญญาของผู้ที่ไม่เคยล้มลงในบาป พวกเขาจะแบ่งปันชุมทรัพย์แห่งปัญญาและความเข้าใจที่ได้มาตลอดทุกยุคจากการไตร่ตรองถึงพระหัตถ์กิจของพระเจ้า ด้วยสายตาที่ไม่พร่ามัว พวกเขาจะมองเห็นรัศมีภาพของสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา ดวงอาทิตย์และดวงดาวและระบบทั้งปวง ทุกอย่างอยู่ในวงโคจรที่กำหนด วนรอบพระที่นั่งของพระเจ้า พระนามของพระเจ้าถูกจารึกอยู่ในทุกสิ่ง ตั้งแต่สิ่งที่เล็กที่สุดจนถึงสิ่งยิ่งใหญ่ที่สุด และในที่สุด อำนาจของพระองค์จะปรากฏให้เห็นได้อย่างบริบูรณ์ (GC 677.3)

พระหัตถ์กิจอันยิ่งใหญ่หาคำเปรียบไม่ได้

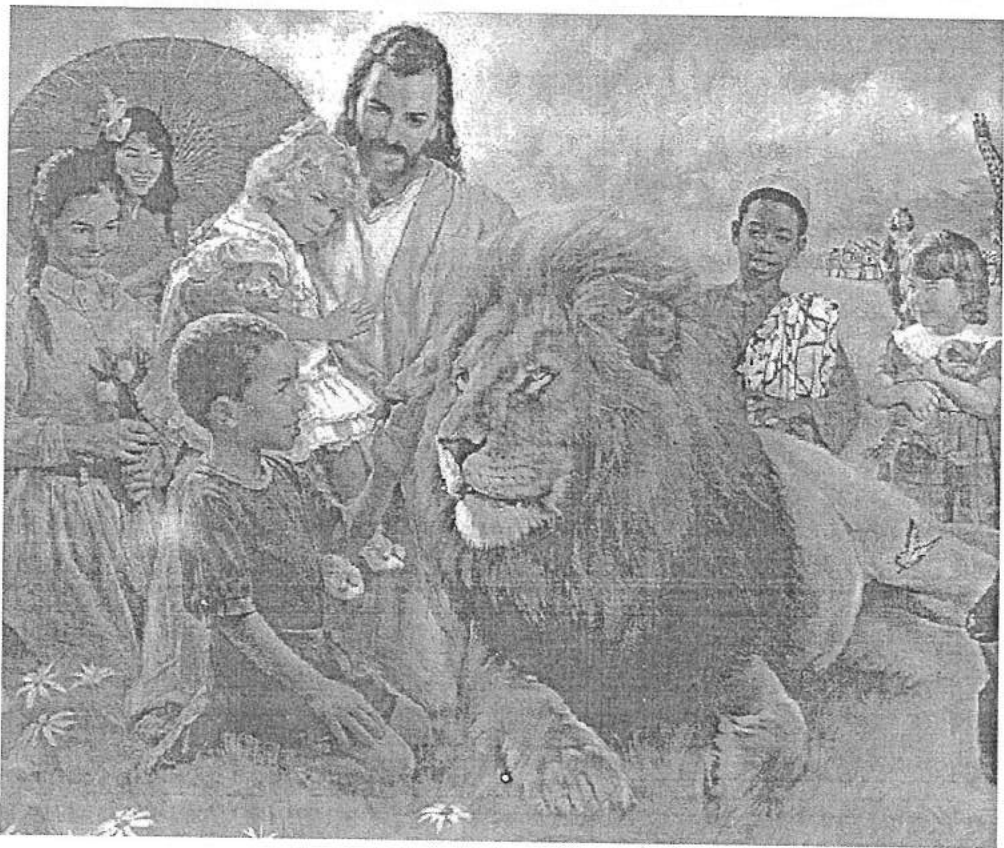
และเวลาของนิรันดร์กาลที่เคลื่อนผ่านไปจะเปิดเผยให้เห็นพระสิริของพระเจ้าและของพระคริสต์ที่อุดมขึ้นและยิ่งใหญ่ขึ้น ในขณะที่ความรู้เพิ่มมากขึ้น ความรัก ความเคารพบูชาและความสุขก็จะเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน เมื่อมนุษย์เรียนรู้จักพระเจ้ามากยิ่งขึ้น เขาจะชื่นชมในพระลักษณะของพระองค์มากยิ่งขึ้น เมื่อพระเยซูทรงเปิดเผยให้พวกเขาได้เห็นความไพบูลย์ของการไถ่ให้รอดและความสำเร็จอันอัศจรรย์ใจในการต่อสู้ยิ่งใหญ่กับซาตาน จิตใจของผู้ถูกไถ่ให้รอดจะตื่นตันใจด้วยความภักดีที่มีมากยิ่งขึ้นและด้วยความสุขที่ล้นเหลือ พวกเขาจะติดพันทองคำและเสียงของคนเป็นโกฎิว จะประสานกันดังสนั่นขึ้นเป็นบทเพลงแห่งการสรรเสริญ (GC 678.1)

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงแผ่นดินโลก ได้แผ่นดิน โนมหาสมุทร ฆรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า ขอให้คำสดุดีและเกียรติและพระสิริและฤทธิเดช จงมีแต่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแต่พระเมฆไปปกตลอดไปเป็นนิตย์ (วิวรณ์ 5:13) (GC 678.2)

จบความทุกข์ทุกสิ่งแล้ว มีแต่ความสุขความรื่นบานตลอดเวลา

การต่อสู้ยิ่งใหญ่สิ้นสุดลงแล้ว บาปและคนบาปจะไม่มีอีก ทั้งทั้งจักรวาลจะถูกชำระให้บริสุทธิ์ สรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างจะมีแต่ความปรองดองและความชื่นชมยินดีที่เด่นเป็นจิ้งหะเดียวกัน ชีวิตและความสว่างและความชื่นบานที่ไหลมาจากพระองค์ผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั่วทั้งห้วงอวกาศที่ไร้ขอบเขตจำกัด จากอะตอมเล็กที่สุดจนถึงโลกใหญ่ที่สุด ทุกสิ่ง ทั้งที่เคลื่อนไหวได้และเคลื่อนไหวไม่ได้ ในความมั่งคั่งอย่างไม่มีที่ติของสิ่งเหล่านั้น และความสุขที่สมบูรณ์ จะร่วมกันประกาศว่าพระเจ้าทรงเป็นความรัก (GC 678.3)

(อ่านเพิ่มเติมในสงครามประวัติศาสตร์บทที่ 42)

บันทึก

A series of horizontal dotted lines for writing, consisting of 20 lines.